

סדר סליחות

מכל השנה

ונוסף עליהם יום כפור קטן

עם העתקה חרשה בלשון אינגליש

לונדון:

בהוצאת ממלא מקום וואללענטין, רחוב דיוק, 31, אלרגייט

שנת תרע"ב

SELICHOTH

FOR THE

PROPITIATORY AND PENITENTIAL DAYS,
AND FOR THE MINOR FASTS.

TO WHICH ARE ADDED

THE SELICHOTH FOR THE MINOR DAY OF ATONEMENT

With a New English Translation

By DAVID ASHER, Ph. Dr.

Author of "Outlines of the Jewish Religion" and Translator of Dr. Budinger's "Way of Faith."

L O N D O N :

Published by VALLENTINE & SONS (Succrs.)

31, Duke Street, Aldgate, E.C.

1912-5672.

מ פ ת ח

ב	סליחות ליום ראשון
כא	סליחות ליום שני
כט	סליחות ליום שלישי
לג	סליחות ליום רביעי
לז	סליחות ליום חמישי
מא	סליחות ליום ששי
מה	סליחות ליום שביעי
מט	סליחות לערב ראש השנה
צא	סליחות לצום גדליה
קד	סליחות ליום שני של עשרת ימי תשובה
קטז	סליחות ליום שלישי של עשרת ימי תשובה
קכח	סליחות ליום רביעי של עשרת ימי תשובה
קמ	סליחות ליום חמישי של עשרת ימי תשובה
קנג	סליחות לערב יום כפור
קנט	סליחות לשני
קסז	סליחות לחמישי
קעא	סליחות לשני תניינא
קעד	סליחות לעשרה בטבת
קעח	סליחות לתענית אסתר
קפג	סליחות לשבעה עשר בתמוז
קפח	תפלת יום כפור קטן
רג	פזמון לברית מילה

CONTENTS.

Propitiatory Prayers for the First Day	2
" " Second Day	25
" " Third Day	29
" " Fourth Day	33
" " Fifth Day	37
" " Sixth Day	41
" " Seventh Day	45
" " Day Before the New Year	49
" " Fast of Gedaliah	91
" " Second of the Penitential Days	104
" " Third " "	116
" " Fourth " "	128
" " Fifth " "	140
" " Day Before the Day of Atonement	153
" " Second Fast	159
" " Fifth Fast	167
" " Last of the Three Fasts	171
" " Fast of Tebeth	174
" " " Esther	178
" " " Tammuz	183
Prayers for the Day Before New Moon	188
"Pizemon" said at Circumcisions	203

סליחות ליום ראשון

The סליחות (Propitiatory Prayers) are commenced on the Sunday before ראש השנה (New Year), except when the Festival occurs on Monday or Tuesday, when they are begun instead on the Sunday week previous to the festival.

These Prayers are said at an early hour before the Morning Service.

The following Prayers, till הוא ב' רב page 7, are said every day before the סליחות until יום כפור.

. אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ פֶּלֶא :
אֲשֶׁרִי הָעַם שָׁכְכָה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם שֵׁי אֱלֹהָיו :

Ps. cxlv. תְּהַלֵּלָה לְדֹר אֲרוֹמֶמְךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ
וְאֶבְרַכָּה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד : בְּכָל-יוֹם אֶבְרַכְךָ
וְאֶהַלֵּלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד : גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד
וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר : דֹּר לְדֹר יִשְׁפַח מַעֲשֵׂיךָ
וַיַּגְבִּירְתִּיךָ יְיָדוֹ : הִרְרָ כְבוֹד הוֹרֶךְ וְדַבְרִי נִפְלְאוֹתֶיךָ
אֲשִׁיחָה : וַעֲזֹזוּ נִזְרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ וַיַּגְדִּלְתֶּךָ אֲסַפְרֶנָּה :
זָכַר רַב-טוֹבְךָ יִפְיעוּ וְצַדִּיקְתֶּךָ יִרְנְנוּ : חֲנוּן וְרַחוּם
יְיָ אֶרֶךְ אַפִּים וַיַּגְדֵּל-חֶסֶד : טוֹב יְיָ לְכָל וְרַחֲמָיו

PROPI TIATORY PRAYERS FOR THE FIRST DAY.

The Propitiatory Prayers are commenced on the Sunday before New Year, except when the Festival occurs on Monday or Tuesday, when they are begun instead on the Sunday week previous to the Festival.

These Prayers are said at an early hour before the Morning Service.

The following Prayers, till "it is great," page 7, are said every day before the Propitiatory Prayers, until the morning before the Day of Atonement.

"Happy are they who dwell in thy house : they will be continually praising thee. Selah. Happy the people who are thus favoured. Happy the people whose God is the Lord."

Ps. cxlv.—*David's Psalm of Praise.*—I will extol thee, my God ! O King ! and I will bless thy name for ever and ever. Every day will I bless thee, and praise thy name for ever and ever. The Lord is great, and exalted in praise, and his greatness is unsearchable. One generation shall praise thy works to another, and shall declare thy mighty acts. I will speak of the glorious honour of thy majesty, and descant on thy wondrous works. And men shall speak of the might of thy tremendous acts ; and I too will declare thy greatness. The memorial of thy abundant goodness they shall constantly utter, and shall sing of thy righteousness. The Lord is gracious, and full of compassion, long-suffering, and of great mercy. The Lord is good to all ; and

ג סליחות ליום ראשון

על-כָּל-מַעֲשָׂיו : יוֹרוּךְ יי כָּל-מַעֲשִׂיךָ וְחַסִּידֶיךָ
 יִבְרַכְכָּה : כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ וּגְבוּרַתְךָ יִדְבְּרוּ :
 לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ וְכְבוֹד הָדָר מַלְכוּתוֹ :
 מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים וּמַמְשְׁלֶתְךָ בְּכָל-דּוֹר
 וָדָר : סוּמָךְ יי לְכָרֶה-הַנְּפִלִים וְזוֹקֶךָ לְכָל-הַפְּפוּפִים :
 עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁפְּרוּ וְאַתָּה נֹתֵן לָהֶם אֶת-אֲכָלָם
 בְּעֵתוֹ : פּוֹתַח אֶת-יָדְךָ וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל-חַי רְצוֹן :
 צַדִּיק יי בְּכָל-דְּרָכָיו וְחַסִּיד בְּכָל-מַעֲשָׂיו : קְרוֹב
 יי לְכָל-קִרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאַמֶּת : רְצוֹן-
 יִרְאוּ יַעֲשֶׂה וְאֶת-שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעַם : שׁוֹמֵר
 יי אֶת-כָּל-אֲהָבָיו וְאֶת כָּל-הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיר : תַּהֲלִית
 יי יִדְבֵּר פִּי וַיִּבְרַךְ כָּל-בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :
 וְאֲנַחְנוּ נִבְרַךְ יְיָ מִעַתָּה וְעַד-עוֹלָם הַלְלוּיָהּ :

The Reader says the following Kaddish—

From וְעַתָּה till הַפָּה is said in an under tone.

וְעַתָּה יִגְדֹּל-נָא כְּחַ אֲדֹנֵי כָּאֲשֶׁר דְּבִרְתָּ לֵאמֹר :

זְכֹר רַחֲמֶיךָ יי וְחֶסְדֶּיךָ פִּי כְּעוֹלָם הַפָּה :

וַיִּתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי-בְרָא פְּרַעֲיָתָהּ וַיִּמְלִיךָ
 מַלְכוּתָהּ בְּתִיכּוֹן וּבִיּוֹמִיכּוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל-בִּירַת יִשְׂרָאֵל בְּעֲנָלָא
 וּבְזִמְן קָרִיב וְאֹמְרוּ אָמֵן :

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא : יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח
 וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלָּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמֵהּ
 דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעָלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירָתָא תְּשַׁבְּחָתָא
 וְתִתְקַמָּתָא וְאֹמְרוּ בְּעָלְמָא וְאֹמְרוּ אָמֵן :

his mercies *are* over all his works. All thy works shall praise thee, O Lord ! and thy pious *servants* shall bless thee. They shall speak of the glory of thy kingdom, and talk of thy power.—To make known his mighty acts to the sons of men, and the glorious majesty of his kingdom.—Thy kingdom *is* an everlasting kingdom, and thy dominion subsisteth throughout all generations. The Lord upholdeth all who fall, and raiseth up all *those who are* bowed down. The eyes of all wait upon thee, and thou givest them their food in due season. Thou openest thine hand, and satisfiest the desire of every living being. The Lord *is* righteous in all his ways, and beneficent in all his works. The Lord *is* near unto all those who call upon him in truth. He will fulfil the desire of those who fear him : he will hear their cry, and save them. The Lord preserveth all those who love him ; but he will destroy all the wicked. My mouth shall utter the praise of the Lord, and let all flesh bless his holy name for ever and ever. “ And we will bless the Lord henceforth, and for ever. Hallelujah.”

The Reader says the following Kaddish—

From “And now,” till “have been of old,” is said in an under tone.

“ And now, I beseech thee, let the greatness of the power of the Lord be made manifest, as thou hast spoken, saying,” “ O Lord ! remember thy tender mercies, and thy loving-kindness, for they *have been of old.*”

May his great name be exalted, and sanctified throughout the world, which he hath created according to his will. May he establish his kingdom in your life time, (holy Congregation) and in your days, and in the life time of the whole house of Israel : speedily, and in a short time ; and say ye, Amen.

May his great name be blessed, and glorified for ever and ever, and may his hallowed name be praised, glorified, exalted, magnified, honoured, and most excellently adored : blessed is he, far exceeding all blessings, hymns, praises, and comforts, that can be used in the world ! and say ye, Amen.

לך יי הצדקה ולנו בשת הפנים : מה-נתאונן
 מה-נאמר מה-נדבר ומה-נצטדק : נחפשה דרכינו
 ונחקרה ונשובה אליך פי ימינך פשוטה לקבל
 שבים : לא-בהסר ולא-במעשים פאנו לפניך .
 בדרים וברשים דפקנו דלתך : דלתך דפקנו
 רחום וחנון נא אל-תשיבנו ריקם מלפניך : מלפניך
 מלפנו ריקם אל-תשיבנו פי-אתה שומע תפלה :
 שומע תפלה עדיך כל-בשר יבאו : יבא כל-
 בשר להשתחוות לפניך יי : יבאו וישתחוו לפניך
 אדני ויכבדו לשמך : באו נשתחוו ונכרעה
 נברכה לפני יי עשנו : נבאה למשכנותיו נשתחוה
 להדם רגליו : באו שערו בתורה הצרותיו
 בתהלה . הודו-לו ברכו שמו : ואנחנו ברב
 חסדך נבא ביתך . נשתחוה אל-היכל קדשך
 ביראתך : הנה ברכו את-יי כל-עבדי יי . העמדים
 בבית יי בלילות : שאו ידכם קדש . וברכו את-
 יי : רוממו יי אלהינו והשתחוו להדם רגליו
 קדוש הוא : רוממו יי אלהינו והשתחוו להר
 קדשו פי-קדוש יי אלהינו : השתחוו ליי בהדרת
 קדש חילו מלפניו כל-הארץ : נשתחוה אל
 היכל קדשך ונודה את-שמך על-חסדך ועל-

O Lord, righteousness belongeth unto thee, but unto us confusion of faces. What shall we plead? what shall we say? what shall we speak? or how shall we clear ourselves? Let us search and try our ways, and turn again to thee, for thy right hand is stretched out to receive the penitent. Not with virtue, nor with deeds, do we appear before thee, but like the poor and reduced we knock at thy gate. We knock at thy gate, O merciful and gracious God, we beseech thee do not send us back empty from thy presence. From thy presence, O King, send us not back empty, for thou hearest prayer.

“O thou who hearest prayer, before thee all flesh shall come; all flesh come to worship before thee, O Eternal! They shall come and prostrate themselves before thee, O Lord! and glorify thy name. Come, let us bow down, bend the knee, and prostrate ourselves before the Eternal, our Creator. Let us enter his tabernacles, prostrate ourselves at his footstool. Enter ye his gates with thanksgiving, and his courts with praise; be thankful unto him, and bless his name. In the greatness of thy benevolence will we enter thy house: in reverence will we bow down towards the temple of thy holiness. Behold, bless ye the Lord, all ye servants of the Lord, who nightly stand in the house of the Lord. O lift up your hands towards the sanctuary, and bless the Lord. Extol ye the Eternal, our God! and bow down at his footstool, for holy is he. Extol ye the Lord, our God, and worship at his holy mount; for the Lord our God is holy. Worship the Lord in the beauty of holiness; tremble before him all ye of the earth. We will bow down towards the temple of thine holiness, and praise thy

ה סליחות ליום ראשון

אֲמַתָּךְ • כִּי הִגְדַּלְתָּ עַל-כָּל-שִׁמְךָ אִמְרַתְךָ :
 יְיָ אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִי כְמוֹךָ חֲסִין יְהִי וְאִמּוֹנְתְךָ
 סְבִיבוֹתֶיךָ : כִּי מִי בִשְׁחַק יַעֲרֹךְ לִי • יִדְמָה לִי
 בְּבָנֵי אֱלֹהִים : כִּי גָדוֹל אַתָּה וַעֲשֵׂה גִפְּלֹאוֹת אַתָּה
 אֱלֹהִים לְבַדְּךָ : כִּי גָדוֹל מֵעַל-שָׁמַיִם הַסֶּדֶק • וְעַד-
 שְׁחָקִים אֲמַתָּךְ : גָּדוֹל יְיָ וּמַהֲלֵל מְאֹד וּלְגִדְּלָתוֹ
 אֵין חֶקֶר : גָּדוֹל יְיָ וּמַהֲלֵל מְאֹד • וְנוֹרָא הוּא
 עַל-כָּל-אֱלֹהִים : כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל-
 כָּל-אֱלֹהִים : אֲשֶׁר מִי אֵל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ • אֲשֶׁר-
 יַעֲשֶׂה כַּמַּעֲשִׂיךָ וּכְגִבּוֹרְתֶיךָ : מִי לֹא יִירָאךָ מֶלֶךְ
 הַגּוֹיִם כִּי לָךְ יֵאָתֶה • כִּי בְּכָל-חֲכָמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל-
 מַלְכוּתָם מֵאִין כְּמוֹךָ : מֵאִין כְּמוֹךָ יְיָ • גָּדוֹל אַתָּה
 וְגָדוֹל שִׁמְךָ בְּגִבּוֹרָה : לָךְ זִרְוֶע עִם גְּבוּרָה • תַּעֲזֹ
 יָדְךָ תַּרּוּם יְמִינְךָ : לָךְ יוֹם אָף לָךְ לֵילָה • אַתָּה
 הַכִּינּוֹת מְאֹד וְשִׁמְשׁ : אֲשֶׁר בִּידוֹ מְחַקְרֵי אָרֶץ •
 וְתוֹעֲפּוֹת הָרִים לוֹ : מִי יַמְלִל גְּבוּרוֹת יְיָ • יִשְׁמִיעַ כָּל-
 תְּהִלָּתוֹ : יְיָ לָךְ יְיָ הִגְדֵּלְהָ וְהַגְּבִירָה וְהַתְּפַאֲרָה

** On the morning of the Eve of the New Year the following lines are said by the Reader and repeated by the Congregation—

אֲשֶׁרִי הָעַם יִדְעֵי תְרוּעָה • יְיָ בְּאוֹר פָּנֶיךָ יִהְלִכּוּן : בְּחֻצְרוֹת
 וְקוֹל שׁוֹפָר • תִּרְעֵנִי לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְיָ :

name for thy lovingkindness and truth ; for thou hast magnified thy word and name above all. O Lord God of Hosts ! who is powerful like thee, O Lord ? thy faithfulness is round about thee. For who in the sky can be compared unto the Lord ? *who* can be likened unto the Lord among the sons of the mighty ? For thou art great, and workest wondrous things : thou alone art God. For great even unto the heavens is thy kindness, and even unto the skies *extendeth* thy truth. The Lord is great, and exalted in praise, and his greatness is unsearchable. The Lord *is* great, and exalted in praise ; tremendous is he above all gods. For the Eternal *is* a great God, and a *mighty* King ; he *is* great above all gods. For what god is there in heaven or on earth that can do aught like thy works, and like thy mighty acts ? Who would not fear thee, O King of the nations ? for it appertaineth unto thee ; because among all the wise *men* of the nations, and in all their kingdoms, *they say* there is none like unto thee. There is none like unto thee, O Lord ! thou *alone* art great, and thy name is great in might. Thine is the powerful arm, with power, valour and might, strong is thy hand, and exalted is thy right hand. Thine is the day, and thine the night *is* ; thou hast prepared the light and the sun. In whose hands are the depths of the earth : the summits of the mountains are his also. Who can utter the mighty acts of the Lord ? *who* can proclaim all his praise ? * Thine, O Lord ! *is* the greatness, power,

* On the morning of Eve of the New Year the following lines are said by the Reader, and repeated by the Congregation—

Blessed are the people that know the joyful sound : they shall walk, O Lord, in the light of thy countenance. With trumpets, and sound of cornet, make a joyful noise before the Lord the King.

וְהַנֶּצֶחַ וְהַהוֹד כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ . לְךָ יי
הַמְּמַלְכָה וְהַמְתַּנַּשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ : לְךָ שָׁמַיִם אֶף
לְךָ אָרֶץ . תָּבֵל וּמְלָאָה אֶתָּה יִסְדָּתָם : אֶתָּה
הַצַּבֹּת כָּל-גְּבוּלוֹת אָרֶץ . קוֹיִן וְחָרַף אֶתָּה יִצְרָתָם :
אֶתָּה רִצַּצְתָּ רֹאשֵׁי לוֹיִתָּן תַּתְּנֶנּוּ מֵאֵל לָעַם לְצִיִּים :
אֶתָּה בְּקַעַת מַעֲיָן וְנָחַל . אֶתָּה הוֹבִשְׁתָּ נְהָרוֹת
אֵיתָן : אֶתָּה פִּזְרָתָּ בַּעֲוֹד יָם . שִׁבְרָתָּ רֹאשֵׁי
הַנִּינִים עַל הַמַּיִם : אֶתָּה מוֹשֵׁל בְּגִאוֹת הַיָּם
בְּשׂוֹא גָלוּי אֶתָּה תִּשְׁבַּחֵם : גָּדוֹל יי וּמְהֻלָּל
מְאֹד . בַּעִיר אֱלֹהֵינוּ הֵר קָדְשׁוֹ : יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
יֹשֵׁב הַכְּרוּבִים . אֶתָּה הוּא הָאֱלֹהִים לְבָדָד : אֵל
גִּעְרִין בְּסוּד קְדוּשִׁים רַבָּה . וְנוֹרָא עַל-כָּל-סְבִיבָיו :
וְיֹדוּ שָׁמַיִם פְּלֶאֶד יי . אֶף אֲמוֹנָתְךָ בַּקֹּהֶל
קְדוּשִׁים : לָכוּ גְרַנְנָה לִּי . גְּרִיעָה לְצוּר יִשְׁעָנוּ :
גִּקְדָּמָה פָּנָיו בְּתוֹדָה בְּזִמְרוֹת גְּרִיעַ לוֹ : צִדֵּק
וּמִשְׁפָּט מְכוֹן בְּסֶאֱד חֶסֶד וְאַמֶּת יִקְדָּמוּ פְּנֵיךָ :
אֲשֶׁר יַחֲדוּ גִמְתִּיק סוּד . בְּבֵית אֱלֹהִים נִהְלַךְ
בְּרָגֶשׁ : אֲשֶׁר לוֹ הָיָה וְהוּא עָשָׂהוּ . וַיִּבְשֶׁת יָדָיו
יָצְרוּ : אֲשֶׁר בִּידוֹ נָפֵשׁ כָּל-חַי . וְרוּחַ כָּל-בֶּשֶׂר-
אִישׁ : הַנִּשְׁמָה לָךְ וְהַגּוֹף פֶּעֶדְךָ . חוּסָה עַל-עַמְלֶךְ :
הַנִּשְׁמָה לָךְ וְהַגּוֹף שֶׁלְךָ יי עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךְ :

glory, victory, and majesty, ; and all *that is* in the heaven and in the earth. Thine, O Lord ! is the sovereignty, and thou art exalted as Supreme above all. Thine are the heavens, also thine is the earth ; thou hast founded the earth and the fulness thereof. Thou hast fixed the boundaries of the earth ; summer and winter, thou hast formed them. Thou didst break in pieces the heads of Leviathan, and gavest them as food to the people inhabiting the wilderness. Thou didst cleave the fountain and the brook ; thou didst dry up the mighty rivers. By thy strength didst thou divide the sea, and didst break the heads of the sea monsters in the waters.¹ Thou rulest the raging sea ; when the waves thereof arise, thou stillest them. The Lord *is* great, and exceedingly praised in the city of our God, *and on* his holy mount. O Eternal ! God of Hosts, who dwelleth between the cherubims, thou alone art God. God is greatly revered in the counsel of the holy ones, and feared by all *that are* about him. The heavens praise thy wonders, O Lord ! also thy faithfulness in the congregation of holy ones. O come, let us sing unto the Lord ; let us shout joyfully unto the Rock of our salvation. Let us come into his presence with thanksgiving, and joyfully sing hymns to him. Righteousness and justice are the basis of thy throne ; mercy and truth precede thy presence. Let us together take sweet counsel, *and* walk in company to the house of God ; whose is the sea, for he made it, and his hands formed the dry land ; in whose hand is the soul of every living creature, and the spirit of the bodies of all mankind. The soul *is* thine, and the body *is* thy work ; O have compassion on thy labour. The soul *is* thine, and the body *is* thine. O Lord ? grant *our request*, for thy name's sake. We come *depending* on thy name : O Lord ! grant *our request* for the sake of thy name ; *even* for the sake of the glori-

¹ Explained by some to be the crocodile, which is used in Scripture as an emblem of Pharaoh and of the Egyptian nation.

אָתָנוּ עַל שְׁמֶךָ יי עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ : בְּעִבּוּר
בְּבוֹר שְׁמֶךָ כִּי אֵל רַחוּם וְחַנוּן שְׁמֶךָ לְמַעַן שְׁמֶךָ
יי וְסִלְחָתָהּ לְעֹנֵינוּ כִּי רַב הוּא

סִלַּח לָנוּ אָבִינוּ כִּי בְּרֹב אֲוִלְתָּנוּ שְׁגִינוּ מִחֲלִלְנוּ מִלְכָּנוּ
כִּי רַבּוּ עֲוֹנוֹנוּ :

אֵיךְ נִפְתַּח פֶּה לְפָנֶיךָ דָּר מֵתוֹחִים בְּאֵלוֹ
כְּנִים נִשְׁפּוֹךְ שִׁיחִים : גָּעַלְנוּ נְתִיבוֹתֶיךָ הַיְּשָׁרִים
וְהַנְּכוּחִים • דָּבַקְנוּ בְּתוֹעֲבוֹת וּבְמַעֲשִׂים זְנוּחִים :
הִלְכְנוּ אַחֲרֵי מִשְׁאֹת שָׂוָא וּמִדּוּחִים • וְהִקְשִׁינוּ
עוֹרָף וְהִעֲזֵנוּ מִצָּחִים : זָעַמְתָּ בְּשָׁלְנוּ בֵּית מִשְׁכְּנוֹת
מִבְּטָחִים • חָרַב וּפָס רֵיחַ נִיחָחִים : טוֹרְדוּ וְטוֹלְטְלוּ
כְּהָנִים הַמְּשׁוּחִים • יוֹדְעֵי עֶרֶךְ עֲלוֹת וּזְבָחִים :
כָּמָה יִפְרָתְנוּ עַל-יְדֵי צִירִים וּשְׁלוּחִים • לֹא הִקְשַׁבְנוּ
לְמוֹרִים וְלִשְׁמוֹעַ לְמוֹכִיחִים : מָאֵז וְעַד עָתָה אָנוּ
נִדְּחִים • נִהְרָגִים נִשְׁחָטִים וְנִטְבָּחִים : שׁוֹרְדְנוּ
מִתִּי מַעַט בֵּין קוֹצִים כְּסוּחִים • עֵינֵינוּ כָּלוּת לְמִצָּא
רוּחִים : פּוֹרְכֵי עֲמֻדָּה אֲשֶׁר לָמוּ שׁוֹתֵחִים • צָפַר
וְעָרַב הוֹלְכִים וּמִצְלִיחִים : קָמִים לְמוֹלֶךְ וְנִאֲצוֹת
שׁוֹתֵחִים • רְעוּצִים וְרִצּוּצִים כָּמָה אַתָּם בּוֹטָחִים :
שׁוֹכֵן עַד וְקָדוֹשׁ צָפָה בְּעֶלְפוֹן אֲנוּחִים • תְּמוּכִים
עֲלֶיךָ וּבְךָ מוֹתָאחִים : בְּנוֹרָאוֹת יְמִינְךָ נִשְׁעַע

fication of thy name : for the merciful and gracious God is thy name. For the sake of thy name, O Lord ! pardon our iniquity, for it is great.

Pardon us, our Father ! for in the greatness of our folly we have gone astray. Forgive us, O our King ! for our iniquities are numerous.

How shall we open our lips before thee, who dwellest in heaven, and how, in these days, pour forth our prayers, seeing that we spurned thy straight and salutary paths, adhered to abominations and infamous deeds ; we indulged in false and seductive illusions, being stiffnecked and brazenfaced. On our account it was that thy wrath kindled at those dwellings of peace, (the holy temples), that the fragrant incense ceased, that anointed priests, who knew the value of the offerings, had to stray and wander. How often didst thou admonish us through faithful messengers, but we inclined not our ears unto their teachings and exhortations. Since then we have been dispersed, slain, and slaughtered, and butchered, and but a scanty remnant is left among the nations. We have long pined for liberty, while the oppressors of thy people, who bow them down, prosper early and late, though they rise and blaspheme thee, asking us, "Ye crushed ones, in whom do ye trust?" O thou, who dwellest everlastingly in holy spheres, behold our humiliation, who sigh and in brotherly union put our trust

ח סליחות ליום ראשון

לְנִצָּחִים • כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים אָנוּ בְּטוֹחִים :
כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים אָנוּ בְּטוֹחִים • וְעַל צְדָקוֹתֶיךָ
אָנוּ נִשְׁעָנִים • וְלִסְלִיחוֹתֶיךָ אָנוּ מִצְפִּים • וְלִישׁוּעָתְךָ
אָנוּ מְקוּיִם : אֲתָה הוּא מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקוֹת מְקַדֵּם •
מַעֲבִיר עֲוֹנוֹת עַמּוֹ וּמְסִיר חַטָּאת יִרְאִיו : פָּרַת
בְּרִית לְרֹאשׁוֹנִים • וּמְקִיִּם שְׁבוּעָה לְאַחֲרוֹנִים :
אֲתָה הוּא שִׁירְדָתָּ בַּעֲנַן כְּבוֹדְךָ עַל הַר סִינִי
וְהִרְאִיתָ דִּרְכִּי טוֹבָה לְמֹשֶׁה עַבְדְּךָ : אֲרַחֲוֹת
חֲסִידֶיךָ גְּלוּת לֹ • וְהוֹדַעְתּוּ כִּי אֲתָה אֵל רַחוּם
וְחַנּוּן • אֶרֶץ אֲפִים וְרַב חֶסֶד וּמִרְבָּה לְהַטִּיב •
וּמִנְהִיג אֶת-כָּל-הָעוֹלָם בְּלוֹ בְּמִדַּת הַרְחָמִים : וְכֵן
כָּתוּב וַיֹּאמֶר אָנִי אֶעֱבִיר כָּל-טוֹבִי עַל-פָּנֶיךָ וּקְרָאתִי
בִּשְׁם יְיָ לְפָנֶיךָ • וְחַנְתִּי אֶת-אֲשֶׁר אַחֲן וְרַחֲמַתִּי
אֶת-אֲשֶׁר אֲרַחֵם :

אֵל אֶרֶץ-אֲפִים אֲתָה • וּבַעַל-הַרְחָמִים נִקְרָאת •
וְדֶרֶךְ תְּשׁוּבָה הוֹרִית • גִּדְּלַת רַחֲמֶיךָ וְחֲסִידֶיךָ תִּזְכּוֹר
הַיּוֹם וּבְכָל-יּוֹם לְזֵרַע יִרְדִּיךָ : תַּפֵּן אֱלֹהֵינוּ
בְּרַחֲמִים • כִּי אֲתָה הוּא בַּעַל-הַרְחָמִים : בְּתַחֲנוּן
וּבִתְפִּלָּה פָּנֶיךָ נִקְדֵּם : כְּהוֹדַעְתָּ לְעֵנְיוֹ מְקַדֵּם :
מִחֲרוֹן אַפָּךָ שׁוּב • כָּמוֹ בְּתוֹרָתְךָ כָּתוּב : וּבְצִל
כְּנָפֶיךָ נִחְסֶה וְנִתְלוֹנֵן • כִּיּוֹם וַיֵּרֶד יְיָ בַּעֲנַן :

in thee ; let us be saved for ever, by thy wondrous right hand, for we confide in thy abundant mercy.

For we confide in thine abundant mercies, and we lean upon thy righteousness; we look to thy forgiveness, and hope in thy salvation. Thou art the King, who ever lovest righteousness, who remittest the iniquities of thy people, and removest the sin of those who revere thee. Thou didst make a covenant with the ancient patriarchs, and thou performest thy oath to their posterity. Thou art he who descended on Mount Sinai, in thy cloud of glory, and thou showedst thy ways of goodness unto thy servant Moses: The attributes of thy mercy didst thou reveal unto him, and thou didst make him know that thou art omnipotent, gracious, long-suffering, and plentiful in beneficence; diffusing good abundantly. Thou still guidest the whole world with thy attribute of mercy; for thus it is written,¹ "And he said, I will make all my goodness pass before thee, and will proclaim the name of the Eternal before thee; I will be gracious to whom I will be gracious, and shew mercy to whom I will shew mercy."

O Omnipotent! thou art long-suffering, and art called the Lord of mercy; and therefore hast thou taught *us* the way of repentance; O remember the greatness of thy mercy and kindness to the offspring of thy beloved, on this, and every other day. O regard us with mercy, for thou art the Lord of compassion. With prayer and supplication we approach thy presence, as thou didst make known of old to Moses the meek. O turn from thy fierce anger, as it is written in thy law. O may we be shielded and lodged in the shadow of thy wings, as on the day when thou, O Eternal, didst descend in a cloud. O pass by *our* transgression, and blot out *our* guilt, as on the day when thou didst stand there with Moses, on Mount

¹ Exod. xxiii. 19.

תַּעֲבוֹר עַל-פֶּשַׁע וְתַמָּה אֲשֶׁם • כִּיֹּם וַיִּתִּיב עִמּוֹ
שֵׁם : תִּאֲזִין שְׁוַעֲתֵנוּ וְתִקְשִׁיב מִנוּ מֵאֲמַר • כִּיֹּם
וַיִּקְרָא בְשֵׁם יי וְשֵׁם נֹאמַר :

וַיַּעֲבוֹר יי עַל-פְּנֵי וַיִּקְרָא : יי • יי • אֵל • רַחוּם •
וְחַנוּן • אֶרֶךְ-אַפַּיִם • וְרַב-חֶסֶד • וְאֵמֶת • נֹצֵר חֶסֶד
לְאֱלֹפִים • נִשְׂא עֵוֹן וּפֶשַׁע • וְחַטָּאָה • וְנִקָּה : וְסִלַּחַת
לְעֹנְוֵנוּ וְלַחַטָּאתֵנוּ וְנִחַלְתָּנוּ : סִלַּח-לָנוּ אֲבִינוּ בִּי-
חַטָּאוֹנוּ מִחֹל-לָנוּ מִלִּפְנֵי בִי-פֶשַׁעֵנוּ : בִּי-אַתָּה יי
טוֹב וְסִלַּח וְרַב-חֶסֶד לְכָל-קְרֹאֶיךָ :

יי בָּקֵר תִּשְׁמַע לָנוּ בָּקֵר גִּעְרֶךָ לָךְ וּנְצַפְרָה : שְׁמַע קוֹל
תַּחֲנוּנֵנוּ בְּשֹׁעֲנֵנוּ אֵלֶיךָ • בְּנִשְׁאַנּוּ יְדֵינוּ אֶל-דִּבְרֵי קִרְיָתְךָ :
שְׁמַע יי קוֹלֵנוּ נִקְרָא חֲנּוּנוּ וְעֲנֵנוּ : שׁוּבֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְהַפֵּר
בַּעֲסֶךָ עֲמָנוּ : אִין קוֹרָא בְּשִׁמְךָ • מַתְעוֹרֵר לְהַחְיֹק בָּךְ : שְׁמַעַה
חִפְלָתֵנוּ יי וְשֹׁעֲתֵנוּ הַאֲזִינָה אֵל דְּמַעֲתָנוּ אֵל תַּהֲרֹשׁ : בְּרַחֵם
אֲב עַל-בָּנִים בֶּן תִּרְחַם יי עַלֵּנוּ : כִּי הִישְׁעָה עַד-עַמֶּךָ בְּרַכְתָּךְ
סִלָּה : יי צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁנֵב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה : יי צְבָאוֹת
אֲשֶׁרִי אֲדָם בָּטַח בָּךְ : יי הוֹשִׁיעָה הַמְּקֹדֶשׁ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קְרֹאֵנוּ :
סִלַּח-נָא לַעֲזֹן הָעַם הַזֶּה בְּגִדְל חֲסִדְךָ וּכְאִשְׁר
נִשְׂאָתָה לָעַם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד-הַנָּה • וְשֵׁם נֹאמַר :
וַיֹּאמֶר יי סִלַּחְתִּי בְּדַבְּרְךָ :

הַטָּה אֱלֹהֵי אֲזִנְךָ וְשִׁמְעַת פִּקְחָה עֵינֶיךָ וּרְאֵה שְׁמִמְתִּינוּ וְהַעִיר
אֲשֶׁר-נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֶיךָ כִּי לֹא עַל-צִדְקוֹתֵינוּ אֲנִיחָנוּ מִפִּילִים
תַּחֲנוּנֵנוּ לִפְנֵיךָ כִּי עַל-רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים : אֲדֹנִי שְׁמַעַה אֲדֹנִי

Sinai. O hearken to our cry, and accept our prayer, as on the day when thou didst proclaim the name Eternal! and there it is said,

“And the Eternal passed by before him (Moses) and proclaimed: The Eternal is the immutable eternal being; an omnipotent God, merciful and gracious, long-suffering, and abundant in beneficence and truth; keeping mercy unto thousands, forgiving iniquity, transgression, and sin, and acquitting. Pardon thou our iniquity and our sin, and take us for thy heritage. Forgive us, O our Father! for we have sinned: pardon us, O our King! for we have transgressed. For thou, O Lord! art good, and ready to pardon, and of abundant mercy unto all those who call on thee.”

O Lord, hear our voice in the morning; in the morning we direct our prayers unto thee, and will look up. Listen to the voice of our supplication, when we cry unto thee, when we lift up our hands toward thy holy oracle. Hear, O Lord, when we cry with our voice; be gracious unto us, and answer us. Turn us, O God of our salvation, and cause thine anger toward us to cease. There is no one that calleth upon thy name, that stirreth up himself to take hold of thee. Hear our prayer, O Lord! and give ear unto our cry; hold not thy peace at our tears. Like a father hath compassion on his children, so have thou compassion on us, O Lord! Salvation belongeth unto the Eternal! thy blessing be upon thy people. Selah! The Lord of Hosts is with us, the God of Jacob is our refuge. Selah! O Lord of Hosts! happy is the man that trusteth in thee. Save us, O Eternal! Let the King hear us when we call.

“Pardon, I beseech thee, the iniquity of this people, according to the greatness of thy beneficence, and as thou hast been indulgent to this people from Egypt even until hitherto: (as it is said), And the Lord said, I have pardoned according to thy word.”

O my God! incline thine ear and hear, open thy eyes and behold our desolations, and the city which is called by thy name; for we do not presume to present our supplications before thee on account of our righteousness, but in reliance on thy abundant mercy. O

סליחות ליום ראשון

סלחה אדני הקשיבה ועשה אל־תאחר למענה אלהי פִּי־שִׁמְךָ
נקרא על־עִירךָ ועל־עַמֶּיךָ :

אלהינו ואלהי אבותינו

אין מי יקרא בְּצַדֶּק • איש טוב נִמְשָׁל בְּהַדָּק •
בִּקְשׁ רַחֲמִים בְּעַד־שְׁחוּקֵי הָדָק • בְּשֵׁים פָּנִים אין
בְּדָק : גָּבַר תָּמִים וְגָבַר אָפָס • גָּמַר הָסִיד וְצָדִיק
נִרְפָּס • דּוֹר טָנִי בַּעֲוֹנוֹ נִתְפָּס • דִּרְכּוֹ לַהֲגִיד מִי
יִחַפֵּשׁ : הוֹסַפְנוּ בַּחֲטָאֵינוּ חֶמָה לְהַבְעִיר • הַמִּתְנַדְבִּים
בְּבָנֵי בֵּית לַהֲפָעִיר • וּמִה־יַּעֲצוֹר כַּח רַב וְצָעִיר •
וְדוֹי וּפְלָל לְקַדִּישׁ וְעִיר : זָחַלְתִּי וְאִירָא בְּעַד מַחֵן •
זַעַק לַחַוֹּת לַחוֹקֵר בְּבוֹחֵן • חָסַר חֶסֶד וְיִתּוֹר
צַחֵן • חֵן אֵיךְ אִמְצָא בְּתַחֵן : טוֹב לְקוֹרְאֶיךָ
בְּנִפְשׁ רַהֵב • טָרַחַם נִשְׁוֹא וּלְכַלְכֵּל יֵהֵב • יִקַּר
חֶסֶדְךָ עָלַי יִרְהֵב • יַעַן קוֹלִי לְהַאֲזִין בְּאַהֵב : כְּהִגּוֹן
מִדּוֹת וּבִתְפִּלָּה שָׁלֵם • כּוֹקֵן וְרָגִיל וְלֹא כְּגוֹלָם •
לְהַחֲשֵׁב נִגְדָּךְ רַבָּאֵי מְלַהֲכֵלִם • לְרוֹחֲתִי זָכְרָה רַחֲמֶיךָ
מִהֲתַעֲלֵם : מְרַבִּים צָרְכֵנוּ וְאֵין לְהֵאמֵר • מְקוֹצֵר
דָּעָה וּמְרוֹב מָמָר • נִגְדָּךְ הַכֹּל יוֹצֵר חוֹמֵר • נוֹהֵג
וְרוֹעָה צֶל וְשׁוֹמֵר : שׁוֹרְדֵנוּ כְּתוֹרֵן הָר בְּדוֹדֵינוּ •
סָחִי וּמֵאוֹם הַיּוֹשֵׁם כְּבוֹרְדֵנוּ • עֲנֵנוּ וְתַנְנוּ מַחִיָּה
בְּשַׁעֲבוֹרְדֵנוּ • עוֹד לְמַנְיָנְךָ בִּקְשׁ אֲבִירֵנוּ : פְּקַדַת נִגְעֵי

Lord! hear: O Lord! pardon: O Lord! be graciously attentive, and grant our request: delay not for thine own sake, O my God! for thy city and thy people are called by thy name.

Our God and the God of our fathers.

No one calleth upon thee with true devotion, the best of us resembles a brier; there is not one found to pray for mercy on behalf of the crushed in spirit. The perfect and pure man ceaseth, the godly man faileth, and the righteous is trodden down, and so a forsaken generation is visited with punishment for their sins, there being no one to reprimand them. By our continued transgressions we have kindled the wrath of those who, as inmates of his house, formerly interceded for us, and who is there great or small that is able to prepare confession and prayer to the Most Holy? In dread and fear I address my prayer on behalf of the congregation to him, who searcheth and investigateth the heart; for how shall I find favour with my supplication, being deficient in virtue and abounding in sin? O thou, who in thy generosity, art kind unto those who call upon thee, who bearest their burden and sustainest them, extend thy precious mercy also unto me, and in thy love deign to listen to my voice! Regard me as one adorned with good qualities and proficient in prayer, like an aged and expert man, not like an unskilled one, and let me not be confounded before thee on account of my insignificance, and, mindful of thy mercy, deny me not thine aid. Numerous are our wants, and our shortsightedness and deep affliction prevent us from telling them; but thou, who hast formed this clay, knowest them all, our guide, our shepherd, our shelter and protector. Lonely we stand like a beacon on the mountain; into an offscouring and refuse thou hast converted our glory; answer us and grant us our sustenance in our servitude, and gather our lost ones to add them to

¹ From here down to "thine aid," the Reader alone is supposed to address the Almighty.

תוכחותיך שְׁבוּטִים • פְּזוּרִים פְּרוּדִים וּבְנוּיִם
 עֲבוּטִים • צָפְנָה בְּסֶכֶךְ מָרִיב וּשְׁפֹטִים • צָפִית
 תַּפְאֲרֶתְךָ לָמוּ מִבְּטִים : קוֹל פִּתְּךָ לֵהֵב חוֹצֵב •
 קָצֵב טוֹב וְהַלּוּפוֹ קוֹצֵב • רַעִיד דּוֹפְקִים בְּקוֹל עֲצֵב •
 רְצוּת נִדְבָתָם וּבִקְרָבָם הִתְצַב : שׁוֹקְדִים בְּצוֹם
 לֶבֶם לְהַכְנִיעַ • שְׁאוֹנָם מוֹעֵם בְּהַדְרִיךְ תַּצְנִיעַ •
 תּוֹבְעִים בְּלֶחֶשׁ שִׁפְרָה לְהַנִּיעַ • תַּאֲוָתָם אֵל נָא
 תַּמְנִיעַ : שִׁמְךָ אֱלֹהִים חַיִּים מִתְפָּאֵר • לְחַיִּים
 טוֹבִים מִמֶּךָ נִשְׁאָר • מְקוֹר חַיִּים עִמָּךְ מִתְפָּאֵר •
 הַפִּיטָה וְעֲנֵנוּ וְעִינֵינוּ הָאֵר :

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל פֶּסֶא רַחֲמִים מִתְנַהֵג בְּחִסְדוֹת
 מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ : מַעְבִּיר רֹאשׁוֹן רֹאשׁוֹן מְרַבָּה
 מַחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לַפּוֹשְׁעִים • עוֹשֶׂה צְדָקוֹת
 עִם כָּל-בֶּשֶׁר וְרוּחַ • לֹא כִרְעַתָּם תִּגְמּוֹל • אֵל
 הוֹרִיתָ לָנוּ לֹאמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה • זְכוֹר לָנוּ
 הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה • כִּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לְעַנְיּוֹ
 מִקֶּדֶם • כִּמוֹ שֶׁכָּתוּב וַיֵּרֶד יְיָ בָּעָנָן וַיִּתְצַב עַמּוֹ שָׁם
 וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְיָ :

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל-פָּנָיו וַיִּקְרָא : יְיָ • יְיָ • אֵל • רַחוּם •
 וְחַנּוּן • אֶרֶךְ-אַפַּיִם • וְרַב-חֶסֶד • וְאַמֶּת : נִצֵּר חֶסֶד
 לְאֱלֹפִים • נִשְׂאָ עוֹן וּפָשַׁע • וְחַטָּאָה • וְנִקְּהָ : וְסָלַחְתָּ

the number of thy friends. O, afford thy shelter to those whom thou didst visit with thy chastisement, the scattered and dispersed and mixed among the nations, protect them in the tabernacle from strife and judgments, and let them behold thy glory. O thou, whose potent voice divideth the flames of fire, who determinest weal and woe, thy beloved ones knock at thy gates with sorrowful voice, accept their devotedness, and appear among them. Fasting, and humble of heart, they bow unto thee; O shield them from the outbreking of thy wrath, they ask with soft voice, and move but their lips, yet do not thou withhold their desire. Let thy name, O living God, be glorified, and grant us everlasting life; O thou, who art the source of life; look down upon us, answer us, and enlighten our eyes,

Omnipotent King, who sitteth on the throne of mercy governing with beneficence; pardoning the iniquities of his people, *by* causing them to pass away in due order; extending pardon unto sinners, and forgiveness unto transgressors; acting *charitably* towards all flesh and spirit, not retributing them according to their wickedness. O Omnipotent! thou hast taught us to repeat the thirteen attributes of *thy mercy*. Remember unto us, *we beseech thee*, this day, the covenant of the thirteen *attributes*, in like manner as thou didst reveal of old to the meek (Moses); for thus it is written in thy law, "And the Eternal descended in the cloud, and stood with him there and proclaimed the name of the Eternal."

"And the Eternal passed by before him (Moses) and proclaimed: The Eternal is the immutable eternal being; an omnipotent God, merciful and gracious, long-suffering and abundant in beneficence and truth; keeping mercy unto thousands, forgiving iniquity, transgression, and sin, and acquitting. Pardon thou our iniquity and our sin,

סליחות ליום ראשון

לְעֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ : סִלֵּה-לָנוּ אֲבִינוּ כִּי-
חָטֵאנוּ מִחֹל-לָנוּ מִלִּבֵּנוּ כִּי-פָשַׁעְנוּ : כִּי-אַתָּה יי
טוֹב וְסֵלָה וְרַב-הַסֵּדֶר לְכָל-קְרָאִיךָ :

מִקֻּמָּה וְיִשְׂרָאֵל יי מוֹשִׁיעוֹ בַּעַת צָרָה : לָמָּה תִּהְיֶה כְּאִישׁ נִדְחָם
כְּנִבְזוֹר לֹא יוֹכֵל לְהוֹשִׁיעַ : כּוֹמָה עֲזָרְתָה לָנוּ וּפָדָנוּ לְמַעַן חֲסִדְךָ :

Say the verses—

ברחם אב • ליי הישועה • יי צבאות עכנו • יי צבאות אֵימְרֵי יי הוֹשִׁיעָה • כי לא
על • יי שמעה :

אלהינו ואלהי אבותינו

אִם עֹנֵינוּ רַבּוֹ לְהַגְדִּיל • בָּנוּ עָנוּ עֲבוֹת כְּגִדִּיל •
גָּרְמוּ לָנוּ בְּנִתִּים לְהַבְדִּיל • דִּרְפֵי רַחֲמֶיךָ לֹא
תִּחְדִּיל : הִתְנַהֵג בְּמִדַּת הַסֵּדֶר הַתְּנִיט • וְאַתָּה הוּא
לֹא שְׁנִיטָה • זָכַר עֲדַתְךָ אֲשֶׁר קִנִּיתָ • חוֹן שִׁירֵי
בְּכוֹר בְּנִיתָ : טַעַנְתָּנוּ גַּפִּי קָרַת נְתוּנִים • יִשְׁבַּתָּנוּ
יֶשֶׁן סָלַע אֵיתָנִים : כְּאַחַת דְּבִיתָנוּ בְּמִקּוֹם תַּנִּים •
לְרוּיָה צֵאת בַּמָּה מְתוּנִים : מְרֹב פְּקָדוֹת וּבִהְלָה
מְחֻלְחָלָת • נִקְטָה שָׁחָה גִּפְשִׁי לְעַפָּר בּוֹחֶלֶת •
סִמְכָה בָטָן לְאָרֶץ גִּשְׁחָלָת • עוֹרָה לָמָּה תִישָׁן
תּוֹחֶלֶת : פֶּקַח קוֹחַ קְרוֹא אֲסוּרִיךָ חֲפוּץ • צוֹק
הָעֵתִים חֲשֻׁבּוֹנָם קְפוּץ • קִבֵּץ פּוֹזְרִיךָ עֵדֶר הַנְּפוּץ •
רְאוּת עוֹלָתָה פִּיהָ תִקְפּוּץ : שְׁמוֹר שְׁבוּעַת הַסֵּדֶר
וְתִנָּאִי • תָם וְצָבוֹר וּבִנָּאִי אֵיתָנִי • שְׁלוֹמוֹ יִצְוָה בְּלִי

and take us for thy heritage. Forgive us, O our Father ! for we have sinned : pardon us, O our King ! for we have transgressed. For thou, O Lord ! art good, and ready to pardon, and of abundant mercy unto all those who call on thee."

The hope of Israel is the Eternal, the Saviour thereof in time of trouble. Why shouldst thou be as a man astonished, as a mighty man that cannot save ? Arise for our help, and redeem us for thy mercy's sake.

Say from "Like a father hath compassion," till "when we call," page 9, then say the verses "For we do not presume," and "O Lord hear," pp. 9, 10.

Our God and the God of our fathers !

If the multitude and greatness of our sins witness against us, and raise a thick partition wall between thee and us ; O let not thy compassion cease, but deal with us according to the mercy thou hast promised. O thou who dost not change, remember thy congregation which thou hast purchased, and favour the remnants of thy appointed firstborn. Once thou didst grant us to dwell on happy heights, among mighty cliffs and rocks was our seat, when suddenly thou didst break us in the place of dragons, and now how do we yearn to be brought out into a wealthy place ! Alarmed by the many visitations and terrors, my soul, bowed to the dust, desponds, my body is lax and decayed. Awake, O hope, wherefore, dost thou sleep ? Be pleased to command the prison to be opened, for thy bound ones, abridge the time we have been doomed to suffer, gather the scattered flock, that iniquity may behold it and shut its mouth. Keep thy mercy, as promised by oath, to our three patriarchs.

סליחות ליום ראשון

גנאי • הפוך ושנות לטובה הפנאי : קטן בי יעקב
 ודל • ידוע חולי נבזה וחדל • חיים וחסד מעוז
 ומגדל • פאשר פחד עתה יגדל :

ויעבור and אל מִן Say

תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם מתחנוני : תבא לפניך
 תפלתנו אלהיכל קדשך : תבא לפניך אנקרת-אסיר פנדל
 זרועך הותר בגי'תמוהה : אלהינו בושנו במעשינו ונכדמינו
 בעונינו :

Say the verses—

ברחם אב • ליי הישועה • יי צבאות עמנו • יי צבאות אשרי • יי הישועה • כי לא
 עד • יי שמעה :

אלהינו ואלהי אבותינו

תבא לפניך שועת הנון • תהינא אונך קשבת
 תחנון • שמעה יי צדק הקשיבה רנון • שר משרים
 ומעלים מרנון : ראש להרים נכלמנו בושנו •
 ריח נרדנו ביהבאשנו • קלקלנו ישרים ותורות
 שבשנו • קרקע פנינו פכן בבשנו : צר ומצוק
 מפל-צד • צאן נדהה מאין מצד • פנה לימין ויגזור
 מעצד • פחד משמאל וצד הצד : עיניך רואות
 תהיינה פקוחות • עוני ועוני צרות הפתוחות • ספר
 לרנה ולרצוי תוכחות • סבות והפוך בדרךכיך
 הנכוחות : נתנו בעונינו לשבי ולבזה • נחנו מלכינו
 פהנינו לבוזה • מרום נכבדות ואהבה עזה • מגרת

Bid peace, bless those who are not disgraced, and convert thine anger into favour. Though Jacob be small and feeble, acquainted with disease, despised and rejected, grant thou unto him life and mercy, be his shelter and tower of strength, and display now thy wonted power.

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

May our prayer come before thee, and hide not thyself from our supplication. May our prayer come before thee unto thy holy temple. Let the sighing of the prisoner coming before thee, according to the greatness of thy power, preserve thou those that are appointed to die. Our Lord, we are ashamed of our deeds, and confounded by our iniquities.

Say from "Like a father hath compassion," till "when we call," page 9, then say the verses "For we do not presume," and "O Lord hear," pp. 9, 10.

Our God, and the God of our fathers.

May our fervent prayer come before thee, and may thine ear be attentive to our supplication; hear, O Lord, our pious effusion, attend to our hymns of praise, thou who lookest on virtuous deeds, and overlookest what is blamable. We are confounded, and ashamed to raise our heads, for we have lost our good name; we have infringed thy righteous laws, have misinterpreted Holy Writ, and therefore we bend our faces to the ground. On all sides we see trouble and distress, and are like sheep cast adrift without shelter; if we turn to the right, the axe descends on us, and if to the left, we are a prey to the hunter. May thy Allseeing eye be opened to behold our distress and the sufferings inflicted on us, may our lamentation be changed into exultation, and our punishment lead us back to thy straight paths. For our sins we have been given up to captivity and pillage, we, and our kings and our priests to scorn. And the sublime and magnificent sanctuary, once favoured by

לְאָרֶץ לְשִׁמְהָ וּלְעֵנָה : לֹא הִלֵּינוּ פָּנֶיךָ לְהַקְדִּים
 תַּחֲנָה • לְהַשְׁבִּיל בְּאַמְתְּךָ מַעְלֹת צַחֲנָה • כְּלִינוּ
 כְּסֻדּוֹם בְּשֹׁפֵל קוֹל הַטַּחֲנָה • כִּמְעֹט רָגַע לֹוִי
 תַּחֲנָה : יִתֵּר הַפִּלְטָה לְהַשְׁאִיר חֶסֶת • יִתֵּר וְגִדְרָה
 תִּתֵּה וְכִנְסֶת • טוֹלְטֵלְנוּ כְּנֶגֶד שְׁלֹשׁ מְאֻסֶּת • טִירַת-
 כֶּסֶף בְּגִלְלָנוּ רְמֻסֶּת : הִבֵּל חִבְלָנוּ מֵעַל לַמַּעוֹל •
 הִבְלָנוּ מֵעוֹל אֶל-עוֹל • זְכוֹר צוּיֶת בְּלִי לַגְּעוֹל • זְרוּיִם
 לְקַבֵּץ וְכֶם לְבַעוֹל : וְאַתָּה אַחֲרֵי כָל-הַבָּא • וְדָאֵי
 וְצָדִיק וְלָנוּ הַדְּבָה • הַיּוֹם כִּמְאֹז בְּלִי סִבָּה • הִנָּנוּ
 לְפָנֶיךָ בְּאַשְׁמָה רַבָּה : דִּלְתָעַם לְקָלֶם וְחֲרוּף •
 דְּחוּפִים סְחוּפִים נְתוּנִים לְטְרוּף • גְּלוּת וְשַׁעֲבוּד
 בְּנִסְיוֹן וְצָרוּף • גִּלְגַּל בְּחֶסֶד לְסִלְיָהּ וְתִרוּף :
 בְּרַחֲמֶיךָ עוֹד בְּרַבּוּת עֵתִים • בָּךְ נוֹשַׁע קַיִם
 וְהוֹשַׁעְתִּים • אֱלֹה מְרַחוּק יְבֹאוּ פִתִּים • אֱלֹה מַצְפּוֹן
 וּמַצִּים וְכֵתִים : שְׁלָךְ הֵם עֲבָדֶיךָ וְעַמֶּךָ • לִפְנֵי בִימֵי
 קֶדֶם גְּעִימָךְ • מִשְׁכְּנוֹ אַחֲרֶיךָ שִׁימְנוּ בְּרִשׁוּמָךְ • הַפֵּל
 חֲפָצִים לִירְאָה אֶת-שְׁמֶךָ : הַקָּטָן לְאַלְפָּה גִדְלָה
 רְחוּמָנוּ • וְהַצֵּעִיר לְגוֹי לְהַעֲצִים בְּתַהוֹמָנוּ : יַחַד
 בְּכָל-צָדְקוֹתֶיךָ לְרַחֲמָנוּ • יְשׁוּבָנָא אַפָּךָ וְתַנְחֵמָנוּ :

thy mighty love is now razed to the ground, desolate, and profaned. We did not implore thee in time for mercy, did not consider thy truth nor remove the pollution. Therefore, like Sodom, we had well nigh been consumed, in our enervation, had not thy grace prevailed. Thou didst spare the remnant, didst give us a firm support and didst fence us in, yet we were speedily cast adrift again for the three sins, which thou hatest,¹ and thou didst trample under foot the splendid temple. For our corrupt dealings against thee, for our treacherousness yoke after yoke wounded us; O be mindful of thy assurance, never to abhor us utterly, to gather the scattered, and unite under thy sway. After all that has befallen us, thou remainest just, and we alone are to blame, for even this day we stand before thee, as of old, unreformed, and full of sin. Grant, in thy mercy, pardon and relief to thy poor people, who are covered with disgrace and infamy, rejected, dispersed, given up to scorn, and sorely tried by captivity and servitude. In thy compassion let us, at length, after our long suffering, find our salvation in thee, even as thou hast promised, saying: "I will save them, let them come in droves from afar, those from the north, and those from the south." They are thine, thy servants and thy people; O love thy beloved as in the days of old; draw us nigh to thee, set us down in thy list, all yearn to worship thy name in awe. Let the small increase unto a thousand, and the least grow to a mighty nation within our borders, in all thy righteousness have pity on all of us together, avert thy wrath and comfort us.

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

¹ Idolatry, fornication and murder.

פזמון

Wherever the word לשמוע occurs at the end of the verse, repeat
from ואל-התפלה till לשמוע.

בְּמוֹצָאֵי מְנוּחָה קִדְמָנוּךְ תְּהִלָּה • הֵט אֲזַנְךָ מִמָּרוֹם
יֹשֵׁב תְּהִלָּה • לְשִׁמוֹעַ אֶל-הֲרָנָה וְאֶל-הַתְּפִלָּה :
אֶת-יָמִין עֹז עֲזָרְךָ לַעֲשׂוֹת תִּיל • בְּצִדְקָה נֶעֱקֹד
וְנִשְׁחַט תַּמּוּרוֹ אֵיל • גִּנוּן-נָא גִזְעוּ בְּזַעֲקָם בְּעוֹד לַיִל :
לְשִׁמוֹעַ דְּרוֹש-נָא דּוֹרְשִׁיךְ בְּדִרְשָׁם פְּנִיךְ • הִדְרִישׁ
לָמוּ מִשְׁמִי מַעֲוֹנְךָ • וּלְשׁוֹעַת חַנוּנִים אֶל-תַּעֲלֵם
אֲזַנְךָ : לְשִׁמוֹעַ זִוְהָלִים וְרוֹעֲדִים מִיּוֹם בֹּאֶךָ • הָלִים
בְּמִכְבִּירָה מַעֲבֵרַת מִשְׁאִיךְ • טְנוּפָם מַחֲהֵנָּא וַיּוֹדוּ
פְּלִאִיךָ : לְשִׁמוֹעַ יוֹצֵר אֶתְּהָ לְכָל-יְצִיר נוֹצֵר •
כּוֹנֵנֶת מְאֹז תֵּרֵף לְחֻלְצָם מִמַּעַצֵּר • לְחֻנָּם חֲנֻם
מֵאוּצֵר הַמִּנְצֵר : לְשִׁמוֹעַ מָרוֹם אִם-עֲצָמוּ פִּשְׁעֵי
קִהְלֶךְ • נָא שְׁגִבֵם מֵאוּצֵר הַמּוֹכֵן בְּזִבְלֶיךָ • עֲדִיךָ
לְחוֹן חֲנֻם בָּאִים אֵלֶיךָ : לְשִׁמוֹעַ פְּנֵה-נָא אֶל-
הַתְּלָאוֹת וְאֶל-לַחֲטָאוֹת • צִדֵּק צוֹעֵקֶיךָ מִפְּלִיא
פְּלָאוֹת • קְשׁוּב-נָא חַנוּנִים אֱלֹהִים יְיָ צְבָאוֹת :
לְשִׁמוֹעַ רָצָה עֲתִידָתָם בְּעַמְדָם בְּלִילוֹת • שְׁעָה בְּרָצוֹן
בְּקִרְבֵּן כָּלִיל וְעֵלּוֹת • תִּרְאֵם נִסִּיךָ עֲשֵׂה גְדוּלוֹת :
לְשִׁמוֹעַ אֶל-הֲרָנָה וְאֶל-הַתְּפִלָּה : בְּמוֹצָאֵי וכו'

and ויעבור אל מלך Say

Wherever the words (to hearken, &c.), occur at the end of the verses, repeat from "to hearken," till "and unto our supplication."

On the outgoing of the Sabbath, we first approach thee, incline thine ear, O thou ! who dwellest in praises on high, to hearken unto our hymns of praise, and unto our supplication. O raise thy powerful right hand, to do a mighty deed ;¹ for the righteous, who was bound, and in whose stead a ram was slain ; O shield his posterity, who cry unto thee, ere yet the day hath dawned. O seek those who seek thee, and let them find thee in thy heavenly dwellings, and do not close thine ear to their fervent prayer. (Hearken, &c.) They tremble and are filled with dread at thy appearance ; they feel the pangs of a woman in travail at thy burning wrath ; O cleanse them from their stains, that they may extol thy miraculous deeds. (Hearken, &c.) Thou, who hast formed all beings ! Thou didst of old, provide a remedy to deliver them from the rigour of thy judgment, and to bestow on them unmerited grace from thy store of blessings. (Hearken, &c.) If the misdeeds of thy congregation ascend heavenwards, O dispense thy heavenly treasures unto those who approach thee to implore thy undeserved pardon. (Hearken, &c.) Turn, we beseech thee, unto our travails, and not unto our sins, justify those, who entreat thee, O thou ! worker of miracles, and listen to their supplication ; O Lord Zebaoth ! (Hearken, &c.) Be pleased graciously to accept their early morning orisons, as if they were burnt offerings, show them thy miracles, O thou, who doest great things, and hearken unto our hymns of praise and unto our supplication. (On the outgoing, &c.)

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

i. e. Appease thy anger and pardon our sins.

זכר רחמיך יי ונתסדיך כי מעולם הָיָה : זכרנו יי ברצון
עמך פָּקְדְנוּ בִישׁוּעָתְךָ : זכר עֲדָתְךָ קִנִּית מָרָם נֶאֱלָת שִׁבְט
נִחְלָתְךָ הִרְצִינוּ זֶה שִׁבְנָת בּוֹ : זכר יי חַבַּת יְרוּשָׁלַיִם אֲהַבְתָּ
צִיּוֹן אֱלֹהֵי שִׁפְחָ לְנֶצַח : אַתָּה תָּקוּם תִּרְחַם צִיּוֹן פִּירַעַת לְחַנּוּת
פִּי-בָא מוֹעֵד : זכר יי לִבְנֵי-אָדָם אֶתְיוֹם יְרוּשָׁלַיִם הָאֲמִרִים
עָרוֹ עָרוֹ עֲרֵה-סוּד בָּהּ : זכר לְאֲבֹרָתָם לִיצְחָק וְלִישָׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ
אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ וּתְדַבֵּר אֱלֹהִים אֲרֻבָּה אֶת-זִרְעָכֶם כְּכֹכְבֵי
הַשָּׁמַיִם וְכָל-הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אִתּוֹ לְזִרְעָכֶם וְנִחְלָו
לְעַלְמִם : זכר עֲבָדֶיךָ לְאֲבֹרָתָם לִיצְחָק וְלִיעֲקֹב אֶת-חַפְזֵי
הָעַם הַזֶּה וְאֶל-דִּשְׁעוֹ וְאֶל-הַטָּאָתוֹ : זכר לָנוּ בְּרִית אֲבוֹת
כְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ וּזְכַרְתִּי אֶת-בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֵף אֶת-בְּרִיתִי יִצְחָק
וְאֵף אֶת-בְּרִיתִי אֲבֹרָתָם אֲזַכֵּר וְהָאָרֶץ אֲזַכֵּר :

זְכוּר לָנוּ בְּרִית רֵאשִׁימִים כְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ וּזְכַרְתִּי לָהֶם
בְּרִית רֵאשִׁימִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יי : עֲשֵׂה
עִמָּנוּ כְּמוֹ שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ וְאֵף גַּם זֹאת בְּחַיּוֹתָם
בְּאֶרֶץ אֲבִיֵּיהֶם לֹא-מֵאֲסָתִים וְלֹא-גְעֻלָּתִים לְכַלֵּתָם
לְהַפֵּר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יי אֱלֹהֵיהֶם : הִשָּׁב
שְׁבוּתֵינוּ וְרַחֲמֵנוּ כְּמַה-שִּׁכְתוּב וְשָׁב יי אֱלֹהֶיךָ אֶת-
שְׁבוּתְךָ וְרַחֲמֶךָ וְשָׁב וּקְבָצֵךְ מִכָּל-הָעַמִּים אֲשֶׁר
הִפִּיצֵךְ יי אֱלֹהֶיךָ שְׁמָה : קִבֵּץ נִדְחֵנוּ כְּמַה-שִּׁכְתוּב •
אִם-יְהִיָּה נִדְחָךְ בִּקְצֵה הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִקְבָּצֵךְ יי
אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקְחֵךְ : מַחֲה פְשָׁעֵינוּ כָּעֵב וּכְעָנָן
כְּמַה-שִּׁכְתוּב • מַחֲתִי כָעֵב פְּשָׁעֶיךָ וּכְעָנָן חַטָּאתֶיךָ

O Lord, remember thy mercy and benevolence, for they have been of old. Remember us, O Lord, when thou favourest thy people: O visit us with thy salvation. Remember thy congregation which thou didst acquire of old, which thou didst redeem as the tribe of thy heritage, this Mount Zion, whereon thou hast dwelt. O Lord, remember the love of Jerusalem, and never forget the affection of Zion. Thou wilt arise, *and* have mercy on Zion, when the time to favour her, when the appointed time shall come. Remember, O Lord, unto the children of Edom, the day of Jerusalem, who said, *Rase it, rase it even to its very foundation.* Remember Abraham, Isaac, and Israel, thy servants, to whom thou didst swear by thy own self, and said unto them, I will multiply your seed as the stars of heaven; and all this land of which I have spoken, will I give unto your seed, and they shall inherit *it* for ever. Remember thy servants Abraham, Isaac, and Jacob, and regard not the stubbornness of this people, nor to its wickedness, nor to its sin. O remember unto us the covenant made with *our* ancestors, as thou hast promised,¹ "And I will remember my covenant with Jacob, and also my covenant with Isaac, and also my covenant with Abraham will I remember, and the land will I *also* remember.

O remember unto us the covenant made with the patriarchs, as thou hast promised,² "I will for their sakes remember the covenant with their ancestors, when I brought them forth out of the land of Egypt, in the sight of the nations, that I might be their God: I am the Lord." Act by us, as thou hast assured us,³ "And yet for all that, though they be in the land of the enemies, I will not reject them, neither will I abhor them, to destroy them utterly, and to break my covenant with them; for I *am* the Lord their God." Restore our captivity and compassionate us, as it is written,⁴ "The Lord thy God will restore thy captivity, and have mercy upon thee, and he will again gather thee from all the nations whither the Lord thy God hath scattered thee." O gather our dispersed, as it is written,⁵ "If thy outcasts be at the utmost parts of heaven, from thence will the Lord thy God gather thee, and from thence will he fetch thee." Cause our transgressions to vanish as a cloud, and as a vapour: as thou hast promised,⁶ "I have made thy

¹ Lev. xxvi. 42.² Levit. xxvi. 45.³ Levit. xxvi. 44.⁴ Deut. xxx. 3.⁵ Deut. xxx. 4.⁶ Isaiah xlii. 22.

שׁוֹבֵרָה אֵלַי כִּי גִּאלְתִּיךָ : מָחָה פְּשָׁעֵינוּ לְמַעַנְךָ
כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מָחָה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַנִי
וְהִטְאִיתִיךָ לֹא אֲזַכֵּר : הִלְבֵּן הִטְאִינוּ כְּשֶׁלֶג וּכְצֹמֵר
כְּמַה-שֶּׁכְּתוּב לְכוּ-נָא וְנוֹכַחַה יֹאמֶר יי' . אִם-יְהִיו
חֲטָאֵיכֶם כְּשָׁנִים כְּשֶׁלֶג יִלְבִּינוּ אִם-יֹאדִימוּ כִּתּוּלָע
כְּצֹמֵר יְהִיו : זְרוּק עֲלֵינוּ מִים טְהוֹרִים וּטְהַרְנוּ
כְּמַה-שֶּׁכְּתוּב . וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מִים טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם .
מִכָּל טְמֵאֵיכֶם וּמִכָּל-גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם :
רַחֵם עָלֵינוּ וְאַל-תִּשְׁחִיתֵנוּ כְּמַה-שֶּׁכְּתוּב . כִּי אֵל
רַחוּם יי' אֱלֹהֶיךָ לֹא-יִרְפֶּךָ וְלֹא-יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא-יִשְׁכַּח
אֶת-בְּרִית אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר-נִשְׁבַּע לָהֶם : וּמֹל אֶת-
לִבְבָנוּ לְאַהֲבָה אֶת-שְׁמֶךָ כְּמוֹ-שֶׁכְּתוּב . וּמַל יי'
אֱלֹהֶיךָ אֶת-לִבְבְּךָ וְאֶת-לִבְבִּי וְרַעְךָ לְאַהֲבָה אֶת-יי'
אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיִּיד : הַמְצֵא
לָנוּ בְּבִקְשָׁתָנוּ כְּמוֹ-שֶׁכְּתוּב וּבִקְשָׁתָם מִשָּׁם אֶת-יי'
אֱלֹהֶיךָ וּמְצֵאתָ . בִּי-תִדְרָשְׁנוּ בְּכָל-לִבְבְּךָ וּבְכָל-
נַפְשְׁךָ : תִּבְיֵאֵנוּ אֶל-הֶר קֹדֶשְׁךָ וְשִׁמְחָנוּ בְּבֵית
תַּפְלֶתְךָ כְּמוֹ-שֶׁכְּתוּב . וְהִבִּיאֹתִים אֶל-הֶר קֹדֶשְׁךָ
וְשִׂמְחָתִים בְּבֵית תַּפְלֶתִי עוֹלְתֵיהֶם וְזֹבְחֵיהֶם לְרִצּוֹן
עַל-מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית תַּפְלָה יִקְרָא לְכָל-
הַעַמִּים :

transgressions vanish away like a cloud, and thy sins like a vapour: return unto me for I have redeemed thee." Efface our transgressions for thy own sake, as thou hast promised,¹ "I, even I, am THE who blotteth out thy transgressions for my own sake, and thy sins I will not remember." O cause our sins to become white as snow and wool: as it is written,² "Come now, let us reason together, saith the Lord; though your sins be as scarlet, they shall become white as snow; though they be red as crimson, they shall become like wool." Sprinkle purifying water upon us, to cleanse us: as it is written,³ "And I will sprinkle upon you clean water, and ye shall be cleansed from all your impurity, and from all your idolatry will I cleanse you." Have mercy upon us, and destroy us not: as it is written,⁴ "For the Lord thy God is a merciful God; he will not forsake thee, nor destroy thee; and he will not forget the covenant *with* thy ancestors which he swore unto them." O circumsise our hearts to love and revere thy name: as it is written,⁵ "The Lord thy God will circumsise thy heart, and the hearts of thy seed, to love the Lord thy God with all thy heart, and with all thy soul, in order that thou mayest live." O be thou found by us, when we seek thee; as it is written,⁶ "But thou wilt seek the Lord thy God from there, and wilt find *him*, if thou seek him with all thy heart, and with all thy soul." Lead us unto thy holy mountain, and cause us to rejoice in thy house of prayer: as it is written,⁷ "And I will bring them unto thy holy mountain, and I will make them rejoice in my house of prayer: their burnt-offerings and their sacrifices shall be accepted on my altar; for my house shall be called the house of prayer for all nations."

¹ Isaiah xliii. 25.² Ezek. xxxvi. 25.³ Deut. xxx. 6.⁴ Isaiah i. 18.⁵ Deut. iv. 31.⁶ Deut. iv. 29.⁷ Isaiah lvi. 7.

שִׁמְעֵנוּ קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חַיִּים וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל
בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת־תַּפְּלָתֵנוּ : הַשִּׁיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְנִשׁוּבָה • חֲדָשׁ יְמֵינוּ בְּקָדֶם :

אֲמַרְנוּ הַזְּמִירָה יְיָ • בִּינָה הִנֵּינֵנוּ : יְהִי לְרָצוֹן אֶמְרֵי־פִינוּ
וְהִנּוּן לִבֵּנוּ לִפְנֵיךָ יְיָ צוּרֵנוּ וְנִצְּהֵנוּ : אֶת־תִּשְׁלִיבֵנוּ מִלִּפְנֵיךָ
וְרוּח־קִדְשְׁךָ אֶת־תַּקַּח מִמֶּנּוּ : אֶת־תִּשְׁלִיבֵנוּ לְעַת־זַקְנָה בְּכָל־זֶמֶן
כִּתְּנוּ אֶת־עֲזָבֵנוּ : אֶת־עֲזָבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶל־תִּרְחַק מִפָּנֵינוּ :
עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שְׂנְאֵינוּ וְיִבְשׁוּ בִּי־אֶתֶר יְיָ עֲזָרְתֵנוּ
וְנִחַמְתֵּנוּ : פִּי־ךָ יְיָ הוֹחֵלֵנוּ אֶתֶּךָ תַּעֲנֶה אֱדָלְכִי אֱלֹהֵינוּ :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ • תְּבֹא לִפְנֵיךָ תַּפְּלָתֵנוּ •
וְאַל תִּתְּעַלֵּם מִתַּחֲנֻנֵּנוּ • שְׁאִין אָנוּ עֲזֵי פָנִים וְקָשִׁי
עוֹרָף • לֹא־מֵר לִפְנֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ • צְדִיקִים
אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטְאוּ • אֲבָל אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חָטְאוּ :

אֲשַׁמְנוּ • בְּגִדְנוּ • גִּזְלָנוּ • דִּבְרָנוּ דוּפִי • הֶעֱוִינוּ •
וְהִרְשָׁעֵנוּ : זִדְנוּ • חָמְסֵנוּ • מָפְלָנוּ שָׁקֵר • יַעֲצֵנוּ רָע •
כִּזְבָּנוּ • לָצֵנוּ • מִרְדְּנוּ • נִאֲצֵנוּ • סָרְדְּנוּ • עֲוִינוּ •
פָּשַׁעֵנוּ • צָרְדְּנוּ • קִשְׁיֵנוּ עוֹרָף • רָשָׁעֵנוּ : שִׁחַתְנוּ •
תַּעֲבָנוּ • תַּעֲנִינוּ • תַּעֲתָעֵנוּ : סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ
הַטּוֹבִים • וְלֹא שָׁוָה לָנוּ : וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא
עָלֵינוּ • כִּי אִמַּת עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעֵנוּ :

אֲשַׁמְנוּ מִכָּל־עֵם • בִּשְׁנוּ מִכָּל־דּוֹר • גָּלָה מִפָּנֵינוּ

Hear our voice, O Eternal, our God ! spare and compassionate us, and accept our prayers with favour and mercy. "Turn thou us, O Eternal towards thee, and we shall return ; renew our days as of old."

"Give ear unto our words, O Eternal ! consider our meditations. May the words of our mouth and the meditations of our heart, be acceptable in thy presence, O Lord, our Rock and our Redeemer ! O cast us not out from thy presence, nor take thy holy spirit from us. O cast us not off in old age : forsake us not when our strength faileth. Forsake us not, O Eternal, our God ! and be not far from us. Grant us a token for good, that our enemies may see it, and be ashamed ; because thou, O Lord, hast aided and comforted us. For unto thee alone, O Eternal, we attend : answer us O Lord, our God !"

Our God, and the God of our ancestors, may our prayers come before thee, and withdraw not thyself from our supplications ; for we are not so shameless or so hardened as to declare in thy presence, O Eternal, our God ! and the God of our fathers, that we are righteous, and have not sinned : verily (we confess) we and our fathers have sinned.

We have trespassed, we have dealt treacherously, we have stolen, we have spoken slander, we have committed iniquity, and have done wickedly, we have acted presumptuously, we have committed violence, we have framed falsehood, we have counselled evil, we have uttered lies, we have scorned, we have rebelled, we have blasphemed, we have revolted, we have acted perversely, we have transgressed, we have oppressed, we have been stiff-necked, we have acted wickedly, we have corrupted, we have done abominably, we have gone astray and have caused others to err ; we have turned aside from thy excellent precepts and institutions, and which hath not profited us : but thou art just concerning all that is come upon us ; for thou hast dealt most truly, but we have done wickedly.

We are more guilty than any other people, more ashamed than any other generation. Our mirth is gone

סליחות ליום ראשון

מְשׁוּשׁ • דָּוָה לִפְנֵי בַּחֲטָאֵינוּ • הוֹחֵבֵל אוֹיְנוּ •
וּנְפָרַע פְּאָרְנוּ • זְבוּל בֵּית-מִקְדָּשֵׁנוּ • חָרֵב בְּעוֹנֵינוּ •
טִירַתְנוּ הִיָּתָה לְשִׁמָּה • יוֹפִי אֲדָמָתְנוּ לְזָרִים • כַּחֲנוּ
לְנִכְרִים : וְעַדִּין לֹא שָׁבְנוּ מִתְּעוּתֵינוּ • וְהִיךְ נַעֲזִי
פָּנֵינוּ וְנִקְשָׁה עָרְפֵנוּ • לוֹמֵר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ • אָבֵל אֲנַחְנוּ
וְאֲבוֹתֵינוּ חָטָאנוּ :

וְאֲנַחְנוּ הַרְשָׁעָנוּ till אֲשַׁמְנוּ Say

לְעֵינֵינוּ עֲשֶׂקוּ עֲמָלָנוּ • מִמֶּשֶׁךְ וּמִזֶּרֶם מִמֶּנּוּ • נָתַנוּ
עֵלָם עָלֵינוּ • סָבְלָנוּ עַל-שִׁכְמֵנוּ • עֲבָדִים מְשֻׁלּוֹ בָנוּ •
פּוֹרֵק אֵין מִיָּדָם • צָרוֹת רַבּוֹת סָבְבוּנוּ • קָרְאָנוּךָ יי
אֱלֹהֵינוּ • רַחֲמֶת מִמֶּנּוּ בְּעוֹנֵינוּ • שָׁבְנוּ מֵאַחֲרֶיךָ •
תַּעֲזִינוּ וְאַבְדָּנוּ : וְעַדִּין לֹא שָׁבְנוּ מִתְּעוּתֵינוּ • וְהִיךְ
נַעֲזִי פָּנֵינוּ וְנִקְשָׁה עָרְפֵנוּ • לוֹמֵר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ • צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ •
אָבֵל אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חָטָאנוּ :

וְאֲנַחְנוּ הַרְשָׁעָנוּ till אֲשַׁמְנוּ Say

מְשִׁיחַ צְדָקָה אָמַר לְפָנֶיךָ שְׂגִיאוֹת כִּי יָבִין כִּנּוּסֵירוֹת נִפְגִּי :
נִפְגִּי יי אֱלֹהֵינוּ מִכָּל-פְּשָׁעֵינוּ וְטִהַרְנוּ מִכָּל-טְמֵאוֹתֵינוּ : וְזָרוּק
עָלֵינוּ מִים טְהוֹרִים וְטִהַרְנוּ : כְּפָתוּב עַל-יַד נְבִיאָךְ וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם
מִים טְהוֹרִים וְטִהַרְתֶּם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל-גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהַר
אֶתְכֶם : עֲמֹד וְנִתְלַתֵּךְ • רַעֲבִי טוֹבָךְ • צִמְאִי חֲסִדָּךְ • תִּאֲבִי
יִשְׁשׁוּךְ • יִפְרִי וְיִדְעוּ כִּי לִי אֱלֹהֵינוּ הַרְחֵמִים וְהַסְלִיחוֹת :

from us, our hearts are faint because of our sins; *the place of our desire is devastated*; our ornament is dashed to pieces; our holy temple is destroyed through our iniquities; our palaces have become a desolation; our beautiful land belongeth to strangers, our strength to others. Yet, still we have not returned from our error, and how shall we now be so presumptuous and so insolent as to say before thee, O Lord, our God, and God of our ancestors, that we are righteous and have not sinned: verily (we confess) we and our fathers have sinned.

Say "We have trespassed," till "we have done wickedly," page 18.

Before our eyes hath our substance been plundered, torn, and stripped from us; they put their yoke upon us, and we had to bear it on our shoulders; slaves ruled over us, and no one delivered us from their hands; many troubles compass us about, we called upon thee, O Lord, our God, but thou wast far from us because of our iniquities: we turned from thee, went astray and perished. Yet, still we have not returned from our error, and how shall we now be so presumptuous and so insolent as to say before thee, O Lord, our God, and God of our ancestors, that we are righteous, and have not sinned: verily (we confess) we and our fathers have sinned.

Say "We have trespassed," till "we have done wickedly," page 18.

Thy righteous anointed declared in thy presence, "Who can guard against errors? O cleanse me from secret faults." Cleanse us, O Lord, our God, from all our transgressions, and purify us from all our impurities. O sprinkle purifying water upon us, and cleanse us, as it is written by the hand of thy prophet,¹ "And I will sprinkle upon you clean water, and ye shall be cleansed from all your defilements, and from all your idolatry will I cleanse you." Thy people and thy heritage are languishing for thy goodness, panting for thy grace, and longing for thy help; O let them know and understand that to the Eternal our God, appertaineth mercy and pardon.

¹ Ezek. xxxvi. 25.

אל רחום שְׁמךְ • אל חנוּן שְׁמךְ • בְּנוּ נִקְרָא
 שְׁמךְ • ייַ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמךְ • עֲשֵׂה לְמַעַן אֲמִתְךָ •
 עֲשֵׂה לְמַעַן בְּרִיתְךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן גְּדֻלַּתְךָ וְתִפְאַרְתְּךָ •
 עֲשֵׂה לְמַעַן דָּתְךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן הוֹדְךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן
 וַיְעוֹדֶךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן זִכְרְךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן הַסֶּדֶק •
 עֲשֵׂה לְמַעַן מִוֶּבֶךְ • עֲשֵׂה לְמַעַן יְהוֹדְךָ • עֲשֵׂה
 לְמַעַן כְּבוֹדְךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן לְמוֹדְךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן
 מַלְכוּתְךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן נִצָּחְךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן סוֹדְךָ •
 עֲשֵׂה לְמַעַן עוֹד • עֲשֵׂה לְמַעַן פֶּאֶרְךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן
 צִדְקַתְךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשָׁתְךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים • עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂכִינְתְּךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן תְּהִלַּתְךָ •
 עֲשֵׂה לְמַעַן אֱוֵהָבֶיךָ שׁוֹכְנֵי עֵפֶר • עֲשֵׂה לְמַעַן
 אֲבֹרָהֶם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב • עֲשֵׂה לְמַעַן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן •
 עֲשֵׂה לְמַעַן דָּוִד וְיִשְׁלָמָה • עֲשֵׂה לְמַעַן יְרוּשָׁלַיִם
 עִיר קִדְשֶׁךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ •
 עֲשֵׂה לְמַעַן שׁוֹמְמוֹת הַיְכָלְךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן הָרִיסוֹת
 מִזְבְּחֶךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן הָרוּגִים עַל־שֵׁם קִדְשֶׁךָ • עֲשֵׂה
 לְמַעַן טְבוּחִים עַל־יְהוֹדְךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאוּ בָּאֵשׁ
 וּבַמֵּים עַל־קִדְוֹשׁ שְׁמךְ • עֲשֵׂה לְמַעַן יוֹנְקֵי שָׂרִים
 שְׁלֹא הָטְאוּ • עֲשֵׂה לְמַעַן גְּמוּלֵי־חֵלֶב שְׁלֹא פָשְׁעוּ •

Most Merciful God is thy name ! Most Gracious God is thy name ! we also are called by thy name. O Lord, grant our request for thy name's sake. Grant *it* for the sake of thy truth. Grant *it* for the sake of thy covenant. Grant *it* for the sake of thy greatness and excellency. Grant *it* for the sake of thy law, for the sake of thy glory, for the sake of thy promise, for the sake of thy memorial, for the sake of thy benignity. Grant *it* for the sake of thy goodness, for the sake of thy honour, for the sake of thy doctrine. Grant *it* for the sake of thy kingdom. Grant *it* for the sake of thy eternal existence, for the sake of thy decree. Grant *it* for the sake of thy mighty power. Grant *it* for the sake of thy excellency, for the sake of thy righteousness. Grant *it* for the sake of thy holiness. Grant *it* for the sake of thy abundant mercy, for the sake of thy divine presence. Grant *it* for the sake of thy praise. Grant *it* for the sake of those whom thou favoured, who now rest in the earth. Grant *it* for the sake of Abraham, Isaac, and Jacob ; for the sake of Moses and Aaron. Grant *it* for the sake of David and Solomon. Grant *it* for the sake of Jerusalem, thy holy city ; for the sake of Zion, the residence of thy glory. Grant *it* in compassion of the desolation of thy temple. Grant *it* in compassion of the destruction of thy altar ; for the sake of the young children at school. Grant *it* for the sake of the blood of thy servants which hath been shed. Grant *it* for the sake of those who as martyrs were slain for thy holy name ; for the sake of those who were slaughtered for *maintaining* thy unity ; for the sake of those who went through fire and water, for the sanctification of thy name. Grant *it* for the sake of sucklings at the breast, who have not sinned. Grant *it* for the sake of weaned infants who

עֲשֵׂה לְמַעַן תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן • עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ
 אֵם-לֹא לְמַעַנְנוּ • עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנו :
 עֲנֵנוּ יי • עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ אֱלֹהֵינוּ • עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ אֲבֵינוּ •
 עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ • עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ • עֲנֵנוּ :
 עֲנֵנוּ דּוֹרְשָׁנוּ • עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ הָאֵל הַנָּאֻמָּן • עֲנֵנוּ :
 עֲנֵנוּ וְתִיק וְחִסֵּד • עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ זֶךְ וְיִשָּׁר • עֲנֵנוּ :
 עֲנֵנוּ חַי וְקַיִם • עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ טוֹב וּמַטִּיב • עֲנֵנוּ :
 עֲנֵנוּ יוֹדֵעַ יֵצֵר • עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ כּוֹבֵשׁ כְּעָסִים • עֲנֵנוּ :
 עֲנֵנוּ לּוֹבֵשׁ צְדָקוֹת • עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ מֶלֶךְ מַלְכֵי
 הַמְּלָכִים • עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ נוֹרָא וְנִשְׁגָּב • עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ
 סוֹלֵחַ וּמוֹחֵל • עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ עוֹנֶה בַּעַת רְצוֹן • עֲנֵנוּ :
 עֲנֵנוּ פּוֹדֶה וּמַצִּיל • עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ צַדִּיק וְיִשָּׁר • עֲנֵנוּ :
 עֲנֵנוּ קָשָׁה לִכְעוֹס • עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ רַחוּם וְחַנוּן • עֲנֵנוּ :
 עֲנֵנוּ שׁוֹמֵעַ אֶל-אֲבִיוֹנִים • עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ תוֹמֵךְ הַמִּימִים •
 עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ • עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי
 אֲבֹרָהִם • עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ פֶּחֶד יִצְחָק • עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ
 אֲבִיר יַעֲקֹב • עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ עוֹרֵת הַשְּׂבָטִים • עֲנֵנוּ :
 עֲנֵנוּ מִשְׁגָּב אֲמָהוֹת • עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ קְרוֹב לְקוֹרְאָיו •
 עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ רֶךְ לְרַצּוֹת • עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ עוֹנֶה בַּעַת
 צָרָה עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ אָבִי יְתוּמִים • עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ דִין
 אֱלֹמְנוֹת • עֲנֵנוּ :

have not sinned; grant it for the sake of young children under tuition who have not sinned; grant *it* for thy own sake, if not for ours; O grant *it* for thy sake, and save us.

Answer us, O Lord! answer us. Answer us, our God; O answer us! Answer us, our Father; O answer us! Answer us, our Creator; O answer us! Answer us, our Redeemer; O answer us! Answer us, O *thou* who wilt seek us! O answer us! Answer us, thou most faithful God, O answer us! Answer us, *thou who art* mild and benevolent; O answer us! Answer us, *thou who art* pure and upright; O answer us! Answer us, *thou* living and ever-existing God; O answer us! Answer us *thou who art* good and beneficent: O answer us! Answer us, *thou* who knowest the inclination of man; O answer us! Answer us, *thou* who suppresses anger; O answer us! Answer us, *thou who art* invested with righteousness! O answer us! Answer us, Supreme King of kings; O answer us! Answer us, *thou who art* tremendous and exalted; O answer us! Answer us, *thou* who pardonest and forgivest; O answer us! Answer us, *thou* who answerest in an acceptable time; O answer us! Answer us, our Redeemer and Deliverer; O answer us! Answer us, *thou who art* just and upright; O answer us! Answer us, *thou who art* near those who worship thee; O answer us! Answer us, *thou who art* most merciful and most gracious; O answer us! Answer us, *thou* who hearkenest to the needy; O answer us! Answer us, *thou who art* the support of the innocent; O answer us! Answer us, God of our fathers; O answer us! Answer us, God of Abraham; O answer us! Answer us, O *thou* the reverence of Isaac; O answer us! Answer us, mighty God of Jacob; O answer us! Answer us, *thou* the refuge of our ancient matrons; O answer us! Answer us, help of the tribes (of Israel); O answer us! Answer us, *thou who art* with difficulty provoked; O answer us; Answer us, *thou who art* easily reconciled; O answer us; Answer us, O *thou* who answerest in time of distress; O answer us; Answer us, Father of orphans; O answer us! Answer us, Judge of widows; O answer us!

¹ Alluding to Ezek. xxxiv. 2.

סליחות ליום ראשון

בב

הוא יַעֲנֵנוּ .	מִי שְׁעֵנָה	לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהִרְהוּמוֹרָהּ
הוא יַעֲנֵנוּ :	מִי שְׁעֵנָה	לְיִצְחָק בְּנוֹ בְּשִׁנְעָקָר עַל־גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ
הוא יַעֲנֵנוּ :	מִי שְׁעֵנָה	לְיַעֲקֹב בְּבֵית־אֵל
הוא יַעֲנֵנוּ :	מִי שְׁעֵנָה	לְיוֹסֵף בְּבֵית־הָאֲסוּרִים
הוא יַעֲנֵנוּ :	מִי שְׁעֵנָה	לְאַבְרָהָם עַל־יָם סוּף
הוא יַעֲנֵנוּ :	מִי שְׁעֵנָה	לְמֹשֶׁה בְּחָרֵב
הוא יַעֲנֵנוּ :	מִי שְׁעֵנָה	לְאַהֲרֹן בְּמַחֲתָה
הוא יַעֲנֵנוּ :	מִי שְׁעֵנָה	לְפִנְחָס בְּקוֹמוֹ מִתּוֹךְ הָעֵדָה
הוא יַעֲנֵנוּ :	מִי שְׁעֵנָה	לְיִהוֹשֻׁעַ בְּגִלְגָּל
הוא יַעֲנֵנוּ :	מִי שְׁעֵנָה	לְשִׁמְשׁוֹן בְּמַצָּפָה
הוא יַעֲנֵנוּ :	מִי שְׁעֵנָה	לְדָוִד וְיִסְלָמוֹהֶם בְּיְרוּשָׁלַיִם
הוא יַעֲנֵנוּ :	מִי שְׁעֵנָה	לְאַלְיָהוּ בְּהִרְהוּרְמֶל
הוא יַעֲנֵנוּ :	מִי שְׁעֵנָה	לְאַלְיָשֻׁעַ בְּיִרְיָחוֹ
הוא יַעֲנֵנוּ :	מִי שְׁעֵנָה	לְיוֹנָה בְּמַעַי הַדָּגָה
הוא יַעֲנֵנוּ :	מִי שְׁעֵנָה	לְחִזְקִיָּהוּ בְּחִלּוֹ
הוא יַעֲנֵנוּ :	מִי שְׁעֵנָה	לְחִנְנִיָּה מִיִּשְׂאֵל וְעֲזַרְיָה בְּתוֹךְ כְּבִשָּׁן הָאֵשׁ
הוא יַעֲנֵנוּ :	מִי שְׁעֵנָה	לְדָנְיָאֵל בְּגוֹבִי־הָאֲרִיּוֹת
הוא יַעֲנֵנוּ :	מִי שְׁעֵנָה	לְמַרְדֵּכַי וְאַחֲתָר בְּשׁוֹשַׁן־הַבִּירָה
הוא יַעֲנֵנוּ :	מִי שְׁעֵנָה	לְעֹזְרָא בְּגוֹלָה
הוא יַעֲנֵנוּ :	מִי שְׁעֵנָה	לְכָל־הַצַּדִּיקִים וְהַחֲסִידִים וְהַתַּמִּיסִים וְהַיִּשְׂרָאֵלִים הָאֵלֶּם
רַחֲמָנָא רַעֲנֵנִי עֲנִינָא . רַחֲמָנָא רַעֲנֵנִי לְתַבְרִי לְפָא		
רַחֲמָנָא רַעֲנֵנִי לְמַכְיָרִי וְהָא עֲנִינָא . רַחֲמָנָא עֲנִינָא		
רַחֲמָנָא חוּס . רַחֲמָנָא פְּרוּק . רַחֲמָנָא שְׂוִיב . רַחֲמָנָא רַחֵם עָלָן .		
הַשְׁתָּא בְּעֵתָא וּבְזִמְנָא קָרִיב :		

וַיֵּאמֶר דָּוִד אֶל־גֹּד צֶר־לִי מְאֹד נִפְלְה־נָא בְּיַד־יְיָ
 בִּי רַבִּים רַחֲמֵיו וּבְיַד אָדָם אֶל־אֶפְלָה :

May he who answered our father Abraham on Mount Moriah, answer us.

May he who answered his son Isaac when bound on the altar, answer us.

May he who answered Jacob in Bethel, answer us.

May he who answered Joseph in the dungeon, answer us.

May he who answered our ancestors at the Red Sea, answer us.

May he who answered Moses on Mount Horeb, answer us.

May he who answered Aaron with the censer, answer us.

May he who answered Phineas, when he arose from amongst the congregation,¹ answer us.

May he who answered Joshua in Gilgal, answer us.

May he who answered Samuel in Mizpah, answer us.

May he who answered David, and Solomon his son, in Jerusalem, answer us.

May he who answered Elijah on Mount Carmel, answer us.

May he who answered Elisha in Jericho, answer us.

May he who answered Jonah in the entrails of the fish, answer us.

May he who answered Hezekiah in his sickness, answer us.

May he who answered Hananiah, Mishael, and Hazariah, in the midst of the fiery furnace, answer us.

May he who answered Daniel in the lions' den, answer us.

May he who answered Mordecai and Esther in Shushan the capital, answer us.

May he who answered Ezra in captivity, answer us.

May he who answered the virtuous, pious, perfect, and upright, answer us.

Most Merciful, who answerest the poor, O answer us! Most Merciful, who answerest the humble-spirited, O answer us! Most Merciful, who answerest the broken-hearted, O answer us! Most Merciful, O answer us! Most Merciful, have compassion on us! Most Merciful, redeem us! Most Merciful, deliver us! Most Merciful, have mercy on us! even now, speedily, and in a short time.

And David said unto Gad, I am in an exceeding strait, yet let me fall into the hand of the Lord, for abundant is his mercy; but let me not fall into the hand of man.

¹ See Numbers xxv 7.

רחום וחנון הטאתי לפניך יי מלא רחמים רחם
עלי וקבל תחנוני :

יי אל־באפך תזכירני ואל־בחקיתך תיפטרני : הנני יי פי
אמלל אני ופאתי יי פי נבהלו עצמי : ונפשי נבהלה מאד
ואתה יי עד־מתי : שובה יי הלצה נפשי הושיעני למען הסדק :
פי אין בקנות זכרך בשאול מי יודה־לך : וגעתי באנחתי אשחה
בכל־לילה מטתי בדמעותי ערשי אמקה : עששתי מפעם עיני
עתקה בכל־צדורי : סורו מפוני כל־פעלי און כי־שמע יי קול
בכי : שמע יי תחנוני יי תפילתי יקח : ובשו ונבהלו מאד כל־
איבי ישבו ובשו רגע :

מחי ומפי ממית ומחיה • מפיק משאול לחיי־
עלמא • ברא בדיחטי אבוהי לקייה • אבוהי דחייס
מפי לכאביה • עבדא דמריר נפיק בקולר • מריה
תאיב ותבר קולריה • ברך בוקרך און וחסנין
קמך • ארוי נפשין בגידין מררין • עבדך און
ומרודן קמך • הא בביתא הא בשביתא והא
במלקיותא • במטו מנד ברחמך דנפישין • אפי
לכאיבין דתקוף עלן עד דלא נהוי גמירא בשבא :

מבגסי רחמים הכניסו רחמינו • לפני בעל־
הרחמים : משמיעי תפלה • השמיעו תפלתנו • לפני
שומע תפלה : משמיעי צעקה • השמיעו צעקתנו •
לפני שומע צעקה : מבגסי דמעה : הכניסו

Most merciful and gracious God ! I have sinned before thee ; O Eternal ! who art full of compassion, have mercy upon me, and receive my supplications.

O Eternal, rebuke me not in thine anger, chastise me not in thy wrath. Be gracious unto me, O Eternal, for I languish ; heal me, O Eternal, for my bones tremble : my soul too trembleth exceedingly. And thou Eternal God ! for how long *shall this be* ? Return, O Eternal ! relieve my soul ; save me for the sake of thy mercy. For in death there is no remembrance of thee, in the grave who shall give thanks unto thee ? I am weary with my sighing ; every night I inundate my bed, with my tears I bedew my couch. Mine eye faileth through grief ; it hath grown old because of all mine adversaries. Depart from me, all ye workers of iniquity, for the Eternal hath heard the voice of my weeping. The Eternal hath heard my supplication ; the Eternal will accept my prayer. All mine enemies will be ashamed and confounded : they will turn back, suddenly put to shame.

He woundeth and healeth, slayeth and reviveth, he bringeth forth from the grave to everlasting life. When a child sinneth, his father chastiseth it, but the father's tenderness speedily soothes the pain. When a slave is refractory, he is put in fetters ; but a compassionate master soon breaketh them. We are thy firstborn, and have sinned against thee, for that we had to drain the bitter cup of suffering. We are thy servants, and have been refractory, for that we have been given up now to pillage, now to captivity, and now to the scourge. We entreat thee, therefore, heal thou in thy abundant mercy our heavy grief ; lest we perish wholly in exile.

Angels of mercy, procure mercy for us at the hands of the Allmerciful. Angels of prayer, cause our prayers to be heard before him who heareth prayer. Angels of loud lamentation, cause our lamentation to be heard before him who heareth lamentation. Angels of tears,

רמעותינו • לפני מלך מתרצה בדמעות : השתדלו
 והרבו תחנון ובקשה לפני מלך אל רם וגשם :
 הזכירו לפניו • השמיעו לפניו • תורה ומעשים-
 טובים של שוכני-עפר : יזכור אהבתם • ויחיה
 זרעם • שלא תאבד שארית-יעקב : כי-צאן רועה-
 נאמן היה להרפה • ישראל גוי-אחד למשל
 ולשנינה : מהר עננו יי אלהינו • ופרנו מכל-
 גזרות קשות והושיעה ברחמיך הרבים משיח
 צדקך ועמך :

מִן דְּבִשְׁמֵי לךְ מִתְחַנֵּן • כָּבֵד שְׁבִיָּא דְּמִתְחַנֵּן
 לְמַרְיָה : בְּלִהוֹן בְּגִי-שְׁבִיָּא בְּכִסְפֵּא מִתְּפָרְקִין • וְעַמְךָ
 בֵּית-יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמֵי וּבְתַחֲנוּנֵי : הִבֵּלן שְׁאֵלְתִין
 וּבְעִיתִין דְּלֹא-נִגְדֵּר רִיקָם מִן-קִדְמָךְ :

מִן דְּבִשְׁמֵי לךְ מִתְחַנֵּן • כְּעִבְדָּא דְּמִתְחַנֵּן
 לְמַרְיָה : עֲשִׂיקִי אֲנִי וּבַחֲשׂוֹכָא שְׂרִינִי • מְרִירָן
 נַפְשִׁין מַעֲקָתִין דְּנַפִּישִׁין : חִילָא לִית-בֶּן לְרִצּוּיָךְ
 מִן • עֲבִיד בְּדִיל קִיָּמָא דְּגִזְרָתָא עִם-אֲבִהֲתָנָא :

שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל שְׁמוֹר שְׁאֲרִית יִשְׂרָאֵל וְאַל-יֵאבֵד יִשְׂרָאֵל הָאוֹמְרִים
 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל •

שׁוֹמֵר גּוֹי אֶחָד שְׁמוֹר שְׁאֲרִית עִם אֶחָד וְאַל-יֵאבֵד גּוֹי אֶחָד
 הַמִּיְחָדִים שְׁמֶךָ יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד :

cause our tears to be noticed by the King, who is propitiated by tears. Intercede for us, and multiply prayer and supplication before the King, the most high God. Cause him to remember, and let him hear of the fidelity to the law, and of the good deeds of those, who repose in the dust. May he remember their love; and preserve their posterity, lest the remnant of Jacob should perish; for the flock of the faithful shepherd have become a reproach; Israel the only people a proverb and a byeword. Hasten, O Lord, and answer us, and redeem us from all severe decrees, and save by thy abundant mercy thy righteous anointed and thy people.

Lord in heaven! unto thee we address our supplication, like a captive, who supplicates his master. All captives are ransomed with money, but thy people, the house of Israel, only by prayer and by supplication. O, grant our petition and our desire, and let us not return from thee empty-handed.

Lord in heaven! we entreat thee, as a slave entreateth his master. We are oppressed, and dwell in darkness, our souls are afflicted with so much distress. We lack the power to propitiate thee; O Lord! do it for the covenant's sake, which thou didst enter into with our forefathers.

O Guardian of Israel, preserve the remnant of Israel, and suffer not Israel to perish, who say,—“Hear, O Israel.”

Guardian of an only nation, preserve the remnant of an only people, and suffer not that only nation to perish, which thus acknowledgeth the unity of thy name, “The Eternal our God, the Eternal is One.”

שומר גוי קדוֹשׁ שְׁמוֹר שְׁאֲרִית עִם קדוֹשׁ וְאֶל־יִאֲבֹד גּוֹי קדוֹשׁ
הַמְשַׁלְשִׁים בְּשִׁלּוֹשׁ קִדְשׁוֹת לְקדוֹשׁ :

מִתְרַצָּה בְּרַחֲמִים וּמִתְפַּנֵּם בְּתַחֲנוּנִים הַתְרַצָּה וְהַתְפַּנֵּם לְדוֹר
עָנִי כִּי־אֵין עוֹזר :

אֲבִינוּ מִלְּבָנוּ הִגְנוּ וַעֲנָנוּ כִּי־אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים יְעִשֶׂה עִמָּנוּ
צָדִיקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנו :

וְאִנְהֵנוּ לֹא גִדַּע מִהֲיַעֲשֶׂה בִּי עֲלִיךְ עֵינֵינוּ : וְכִרְחֲמִיךְ יִי
וְהַסְדִּיךְ בִּי מַעֲוֹלֶם הַפֹּה : יְהִי־חֶסֶדְךָ יִי עֲלֵינוּ כַּאֲשֶׁר וְהִלָּנוּ
לָךְ : אֵל תִּזְכָּר־לָנוּ עֲוֹנוֹת רַאשֵׁינוּ מִהֵרָ וּמִקְדָּמוֹנוּ רַחֲמִיךְ בִּי
דְלוֹנוּ מֵאֹד : הִגְנוּ יִי הִגְנוּ בִּי רַב שְׂבַעְנוּ בּוֹז : בְּרַגְזֵנוּ רַחֵם
תִּזְכּוֹר : כִּי־הוּא יָדַע וַיִּזְכֹּר זָכוֹר כִּי־עָפָר אִנְהֵנוּ : עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי
יִשְׁעֵנוּ עַל־דָּבָר בָּבוֹד שְׁמֶךָ וְהַצִּילָנוּ וְכַפֵּר עַל־חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן
שְׁמֶךָ :

The Reader says קדיש תחקבל.

סליחות ליום שני

Say from אֲשֶׁרִי page 1, till עוֹנֵינוּ page 7, after which say
page 8, till לְכִלְקֶרְאִיךָ page 9, and continue
with the following—

אֶל־תִּזְכָּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רַאשֵׁינוּ מִהֵרָ וּמִקְדָּמוֹנוּ רַחֲמִיךְ בִּי דְלוֹנוּ
מֵאֹד : יִי אֱלֹהֵינוּ בְּעֹלֹנוּ אֲדָנִים זוֹלָתְךָ לְבַד בְּךָ נִזְכִּיר שְׁמֶךָ :
בִּי עֲלִיךְ הוֹרָגָנוּ כָּל־הַיּוֹם נִחַשְׁבָּנוּ כַּעֲזָן טִבְחָה :

כִּרְחֵם אָב עַל־בָּנִים בֶּן תִּרְחֵם יִי עֲלֵינוּ : לֹאִי הִיִּשְׁעָה עַל־עַמֶּךָ
בְּרַחֲמֶךָ סִלָּה : יִי צַבָּאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁנֵב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה : יִי
צַבָּאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם בָּטָח בְּךָ : יִי הוֹשִׁיעָה הַמְּקִיף יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם
קִרְאָנוּ :

סִלָּח־נָא לַעֲזֹן הָעַם הַזֶּה כַּגְדִּל חֶסֶדְךָ וְכַאֲשֶׁר

Guardian of a holy nation, preserve the remnant of a holy people, and suffer not that holy nation to perish, which rehearseth thrice the threefold sanctifications to the Most Holy.

O thou, who art appeased by thy compassion, and art reconciled by supplication, be thou appeased and reconciled to an afflicted generation that hath no *other* help.

Our Father, our King! be gracious unto us, and answer us; although we are destitute of good works, yet deal charitably and mercifully with us, and save us.

We know not what to do; but we fix our eyes on thee. Remember, O Eternal! thy compassion and beneficence, for they are from everlasting. Let thy mercy be upon us, O Eternal! according as we hope in thee. Remember not against us former iniquities, but hasten to let thy mercies meet us, for we are brought very low. Be gracious unto us, O Eternal! be gracious unto us, for we are greatly overwhelmed with contempt. Even in wrath remember to have compassion; for *thou* art he who knoweth our formation, who remembereth that we are but dust. Help us, *then*, O God of our salvation! for the glory of thy name, and deliver us, and grant the expiation of our sins for the sake of thy name.

The Reader says Kaddish.

PROPITIATORY PRAYERS FOR THE SECOND DAY.

Say from "Happy are they," page 2, till "our iniquities are numerous," page 7, after which say "O Omnipotent," page 8, till "all those who call on thee," page 9, and continue with the following—

Let not thy memory recall against us our former sins, but hasten to anticipate us with thy mercy, for we are extremely reduced. O Lord our God, though other lords besides thee have had dominion over us, by thee only will we make mention of thy name. Yea, for thy sake are we killed all the day long; we are counted as sheep for the slaughter.

Like a father hath compassion on his children, so have thou compassion on us, O Lord! Salvation belongeth unto the Eternal! thy blessing be upon thy people. Selah! The Lord of Hosts is with us, the God of Jacob is our refuge. Selah! O Lord of Hosts! happy is the man that trusteth in thee. Save us, O Eternal! Let the King hear us when we call.

"Pardon, I beseech thee, the iniquity of this people,

נִשְׁאַתָּה לָעַם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד־הַנֶּה . וְשֵׁם נֶאֱמָר :
וַיֹּאמֶר יי סִלַּחְתִּי בְּדַבָּרְךָ :

הַטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ וְשִׁמְעֵה פִקְחָה עֵינֶיךָ וּרְאֵה שְׂכֻמֹּתֵינוּ וְהַעֲדֵר
אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׂמִיךְ עָלֶיךָ כִּי לֹא עַל־צַדִּיקֵינוּ אֲנַחְנוּ כַּפִּילִים
תַּהֲנוּנוּנוּ לִפְנֶיךָ כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים : אֲדֹנִי שְׂכִיעָה אֲדֹנִי
סִלַּחְתָּ אֲדֹנִי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֱלִיתָאֲחֵר לְמִעַנְךָ אֱלֹהֵי כִּי־שְׂמִיךְ
נִקְרָא עַל־עֵירֶךָ וְעַל־עַמְּךָ :

אלהינו ואלהי אבותינו

אֵיךְ קִנְאָתְךָ וּגְבוּרַתְךָ . בַּעֲשׂוֹתְךָ נִוְרָאוֹת לְזֹרַע
כְּרוֹתֵי בְרִיתְךָ . גְּרוּשִׁים נְטוּשִׁים אֲנַחְנוּ מִנִּחְלָתְךָ .
יי אֱלֹהֵינוּ בַּעֲלוֹנוּ אֲדֹנִים זֹלָתְךָ : הֲאֵגַת עֲנִיֶיךָ
גִּדְלָה עַד־לְמָאֵד . הַסּוֹבְלִים עוֹל־מוֹרָאךָ בָּלָב וּנְפִישׁ
וּמָאֵד . וְהֵם שָׁחִים וּמוֹשְׁפָלִים עַד־מָאֵד . מִהֵר
יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דִלּוֹנוּ מָאֵד : זִיוֵנו שׁוֹנָה מִפְּנֵי
מַחֲרָפִים יוֹם יוֹם . הוֹרָקִים שֶׁן וְשׁוֹחֲחִים אֵךְ זֶה
הַיּוֹם . טָכָם כְּמִשְׁלָתְךָ גִּלְהָ אֵיוֹם . כִּי עָלֶיךָ
הוֹרָגְנוּ כָּל־הַיּוֹם : יַחֲלָנוּ קִין גְּאֻלָּה וְנִהְמָה . כַּפְתָּנוּ
בוֹשָׁה וְעַטְתָּנוּ כְּלָמָה . לַחוּצִים וְעַבְדִּים תַּחַת יָד
כָּל־אִמָּה . וְאִין אֲתָנוּ יוֹדַע עַד־מָה : מִלָּךְ מַלְכִים
זְכוֹר רַחֲמֶיךָ הַיְשָׁנִים . נּוֹצְרֵי־יְחִוּדְךָ מִלֵּט מֵאוֹדִים
הַעֲשָׂנִים . סָאֵב צַחֲנָתָם לִפְנֵי הַמִּתְלַע פִּשְׁנִים . אֵל
תִּזְכְּרֵנוּ עֹנֶת רֵאשִׁנִים : עַל־הַר־צִיּוֹן זֶה שְׁשָׁמָם .

according to the greatness of thy beneficence, and as thou hast been indulgent to this people from Egypt even until hitherto : (as it is said), And the Lord said, I have pardoned according to thy word."

O my God! incline thine ear and hear, open thy eyes and behold our desolations, and the city which is called by thy name; for we do not presume to present our supplications before thee on account of our righteousness, but in reliance on thy abundant mercy. O Lord! hear: O Lord! pardon: O Lord! be graciously attentive, and grant our request: delay not for thine own sake, O my God! for thy city and thy people are called by thy name.

Our God and the God of our fathers.

Where is thy jealousy and thy Omnipotence with which thou once didst work wonders for the posterity of those with whom thou hadst entered into a covenant. Now we are driven away and cast out from thine inheritance, O Lord our God! other lords besides thee have dominion over us. Exceedingly great is the sorrow of thy distressed ones, who are attached to thy law with heart and soul and with all their might. How are they bowed down and humbled! Hasten to anticipate us with thy mercy, for we are extremely reduced. We turn pale, because of those, who blaspheme day after day as they gnash their teeth and say: Behold, this is the fatal day. O Almighty Ruler! display thy power, since for thy sake we are daily ready to be slain. We hope for the time of redemption and comfort, but meanwhile we are covered with shame and confusion, oppressed, and subservient to all the nations, and not one of us knoweth for how long. King of kings! remember thy former mercy; save from the smoking firebrands, (all trouble), those who guard the belief in thy unity; whiten their sins that are as scarlet, and let not thy memory recall against us our former offences. Because of the mountain of Zion, which is desolate I grieve, and my heart bleedeth; let the enemy

פָּנֵי בְבוּשִׁים וְלִבִּי יִשְׁתּוּמֵם • צָרִים אֲשֶׁר־שָׁמְמוּהוּ
הַאֲשִׁימֵם • וְהָאֵר פָּנֶיךָ עַל־מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם : קִנְן
הַנִּקְנָה־מֵאֵז לָשֵׁם תִּפְאַרְתְּךָ • רַחֵם וְאַל־תִּשְׁחַת
וְהִיא תִהְלֶךְ • שָׁכֵן הַבְּטִיחֵנוּ נֶאֱמַן־בֵּיתְךָ • כִּי
אֶל־רַחוּם יי אֱלֹהֶיךָ לֹא־יִרְפֶּךָ וְלֹא־יִשְׁחִיתְךָ : תִּזְכּוּר
תִּבְנִית־תֶּם בְּכִסֵּאֲךָ מְהֵרָה • נָאֹר יִלְדִּיו מִנְּחֵל
עֲדָנֶיךָ תִּשְׁקָה • יֵשַׁע הַמְּצִיאֵם אוֹתָם נָקָה • נִשְׂאָה
עוֹן וְעוֹבֵר עַל־פֶּשַׁע וְנָקָה :

ויעבור אל מלך Say

אֵין קוֹרָא בְּשִׁמְךָ מִתְעוֹרֵר לְהַחְזִיק בְּךָ : הוֹשִׁיעָה יי כִּי נִסְר
הַסִּיד כִּי פִסּוּ אֲמוּנִים מִבְּנֵי אָדָם : הוֹשִׁיעַ יי אֶת־עַמְּךָ אֶרֶץ־
יִשְׂרָאֵל :

Say the verses—

בְּרַחֵם אֱב • לִי הַיְשׁוּעָה • יי צְבֹאוֹת עֲמֻנו • יי צְבֹאוֹת אִשְׁרָי • יי הוֹשִׁיעָה • כִּי לֹא
עַד • יי שְׁמֵעָה :

אלהינו ואלהי אבותינו

אוֹתִיתִךָ קוֹיִתִּיךָ מֵאֶרֶץ מִרְחָקִים : בְּקֶרְבִּי שְׁחַרְתִּיךָ
קִרְאִיתִיךָ מִמַּעַמְקִים • גִּרְסַתִּי לְתַאֲזוֹתְךָ בְּאֵיל עַל־
אֲפִיקִים : דִּרְשִׁיתִיךָ וּבִקְשִׁיתִיךָ בְּרַחוּבוֹת וּבְשׁוּקִים :
הִנֵּה הָעֵת תִּרְוִיחַ לְדַחוּקִים • וְתַעֲשֶׂה דִין וּמִשְׁפָּט
לַעֲשׂוּקִים • זְמוּרֵיהֶם שִׁתּוּם וּבִקְקוּם בּוֹקְקִים •
חֲמוּסִים גְּנוּשִׁים בְּיַד מְדִיקִים • טְשׁוּלִיךְ שַׁעֲשַׁעַת
בִּילְדִים רַבִּים • יָמִים רַבִּים לְחוּצִים וּדְפוּקִים :
כָּל הַסֵּרוּ מִטּוֹב רַקִּים • לְבָאִים שְׁנִיָּהם עֲלִימוֹ

expiate it who laid it waste, and cause thy face to shine upon thy sanctuary that is desolate. Have mercy on thy property, which thou acquiredst for the glorification of thy name, and do not destroy us, for that is thy glory and thus did the faithful of thy house promise us.¹ "For the Lord thy God is a merciful God, he will not forsake thee, neither destroy thee." Remember the image of the perfect one² which is engraven in thy throne. Illustrious one ! let his children drink from the brook of thy Eden, let them find salvation, and exempt them from punishment, thou who forgivest iniquity and transgression, and remittest punishment.

Say " *Omnipotent King,*" " *And the Eternal passed,*" &c., pp. 11, 12.

There is none that calleth upon thy name, that stirreth up himself to take hold of thee. Help, O Lord, for the godly man ceaseth, for the faithful fail from among the children of men. Save, O Lord, thy people the remnant of Israel.

Say from " *Like a father hath compassion,*" till " *when we call,*" page 9, then say the verses " *For we do not presume,*" and " *O Lord hear,*" pp. 9, 10.

Our God, and the God of our Father !

For thee I long, in thee I hope in a distant land, within me I seek thee ; I cry unto thee out of the depth, my soul breaketh with longing after thee ; as the hart panteth after the waterbrooks. I seek thee and search after thee everywhere. Behold, a time cometh, when thou relievest the distressed and dost justice to the oppressed ; the emptiers have marred their vine branches and emptied them out, they were robbed and oppressed by those pursuers.³ Thy pupils, with whom thou once didst play as with tender infants ; have now been so long oppressed and overdriven. They are destitute of every comfort, and lions gnash their teeth at them.

¹ Deut. iv. 31.

² Jacob.

³ During the Crusades.

הורקים : מאסת וזנחת ונמשת דבקים • נארת
ברית שלשת-החשוקים • סחי שמתנו מבים
ולקים • עצומי גזם ואכולי ילקים : פצועי חבורות
ואברינו מתפרקים • צרי חרלנו ודלנו מתפרקים •
קומה עזרתה לנאנחים ונאנקים • רומם מאשפות
ומעפר תקים : שלטון בידך ירודיך להקים •
תקפך בישחק וממשלתך בארקים • אך לשמך
יודו הצדיקים • בנשאך ראש שבעתים מזוקקים :
עתה יאמרו הקרובים והרחוקים חזק ואמין דברו
הקים • לחבצלת השרון שושנת העמקים • בזכות
שלשת ארץ מצוקים :

ויעבור and אל מלך Say

Wherever the words **כי אתה** occur at the end of the verse, repeat
from **אתה כי** till **הרחמים**.

פזמון

ישך אל נושע ביי תשועת עולמים • גם היום
יושעו מפיד שוכן מרומים • כי אתה רב-סליחות
ובעל-הרחמים • שעריך הם דופקים בפעניים ודלים •
צקון-להשם קשוב • יה שוכן מעלים : כי אתה
פחדים הם מפל-צריהם • ממחרפיהם וממגדפיהם :
גא אל-תעזבם • יי אלהי אבותיהם : כי אתה
טובותיך יקדמו להם • ביום תוכחה • ומתוך צרה

Thou hast despised, forsaken, and cast off those who cleave unto thee, thou hast cancelled thy covenant with the three beloved ones;¹ and made us an offscouring. We were struck and scourged, torn and devoured by the mighty host of locusts and canker worms.² Afflicted with festering boils and sprained limbs, we lacked balm and ointments. Arise! help the sighing and groaning, lift us up from the dunghill and raise us up from the dust. Thou, whose Omnipotence is in the heavens, and whose dominion on earth, hast the power to raise up the reduced. Then shall the righteous praise thy name, when thou liftest up the sevenfold purified head, then shall those who are near and far, say: The Strong and the Mighty has fulfilled his promise unto the rose of Sharon and the lily of the valley, for the sake of the three pillars of the earth.³

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

Wherever the words (For thou art great, &c.), occur at the end of verses, repeat from "For thou art great," till "full of compassion."

Israel is saved by the Lord with everlasting salvation, even this day may he be saved by thy mouth, who dwellest on high, for thou art great in pardoning and full of compassion. They knock at thy gates, like poor and humble men, O listen to their lowtoned effusion, O Lord, who art enthroned on high. (For thou art great, &c.) They are intimidated by all their enemies who reproach and blaspheme them; O do not forsake them, Lord God of their fathers. (For thou art great, &c.) Anticipate them with thy goodness on the day of chastisement, and from amidst their distress let them find

¹ The three patriarchs.

² In allusion to the mixed races of men who were gathered together in the time of the Crusades.

³ The three patriarchs.

סליחות ליום שלישי

הַמְצִיאֵם פְּדוּת וְרוּחָהּ : כִּי אַתָּה יוֹשִׁעַנו לַעֲיֵן כָּל־
וְאֶל־יִמְשְׁלוּ בָם רָשָׁעִים • כָּל־הַ שְׁעִיר וְהוֹתֵנוּ • וַיַּעֲלוּ
לְצִיּוֹן מוֹשִׁיעִים : כִּי אַתָּה הַקְשִׁיבָה אָדוֹן • לְקוֹל־
שׁוֹעֲתָם • וְלִמְכוֹן שַׁבְתָּךְ הַשָּׁמַיִם • תַּעֲלֶה תַּפְלָתָם :
כִּי אַתָּה רַב־סְלִיחוֹת וּבַעַל הַרְחָמִים : וְיִשְׂרָאֵל נוֹשְׁעוֹנוֹ
וַיַּעֲבֹד אֵל כָּל־ךְ Say

Conclude the Service as on the first day, commencing from
קריש חתקבל page 16. The Reader says זכור רחמיך

סליחות ליום שלישי

Say from אֲשֶׁרִי page 1, till עֲוִינוּ page 7, after which say
page 8, till קְלִי־קִרְאִיךְ page 9, and continue
with the following—

אֶקְרָא בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת אֶתְעוֹרֵר לְהַחְיֹק בָּךְ : וְאֶנְחֵנו עֲנִיִּים
וְכוֹאֲבִים • יְשׁוּעָתְךָ אֱלֹהִים תִּשְׁגָּבֵנוּ : אוֹרָה יְיָ בְּכִלְלֵבִי •
אֶסְפָּרָה כָּל־נִפְלְאוֹתֶיךָ : בְּצִרְלִי אֶקְרָא יְיָ • וְאֶל־אֱלֹהֵי אֲשׁוּעָה : קְרוֹב
יְיָ כְּבִלְקִרְאִיו • לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאַמֶּת : כִּרְחֵם אָב עַל־
בָּנִים בֶּן תִּרְחֵם יְיָ עָלֵינוּ : לֵי הִישׁוּעָה עַל־עַמְּךָ בְּרַבְּתְּךָ סֶלָה :
יְיָ צְבָאוֹת עֲפֹנוּ כִּי־שָׁגַב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה : יְיָ צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי
אָדָם בְּטַח בָּךְ : יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קִרְאֵנוּ :

סֶלַח־נָא לַעֲוֹן הָעַם הַזֶּה כַּגְדֹּל חַסְדְּךָ וְכִבְיַשְׁרֵךְ
נִשְׁאַתָּה לָעַם הַזֶּה מִמַּצְרִים וְעַד־הַנֶּה • וְשֵׁם נֶאֱמָר :
וַיֹּאמֶר יְיָ סֶלַח־תִּי בְּדַבְּרְךָ :

הַטָּה אֱלֹהֵי אֲנֹכָה וְשִׁמְעֵה פִקְחָה עֵינֶיךָ וּרְאֵה שְׁמִמְתִּינוּ וְהַעֲדֵר
אֲשֶׁר־נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיךָ כִּי לֹא עַל־צִדְקָתֵנוּ אֶנְחֵנוּ מִפִּילִים

redemption and release. (For thou art great, &c.) Let them be saved in the sight of all the world, and let not the wicked rule over them. Extirpate the tyranny of Seir and his father in law,¹ and let the deliverers go up to Zion. (For thou art great, &c.) Attend, O Lord, to the voice of their supplication, and let their prayer ascend to thy heavenly seat, for thou art great in pardoning and full of compassion. (Israel is saved, &c.)

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

Conclude the Service as on the first day, commencing from "O Lord remember thy mercy" page 16. The Reader says Kaddish.

PROPTIATORY PRAYERS FOR THE THIRD DAY.

Say from "Happy are they," page 2, till "our iniquities are numerous," page 7, after which say "O Omnipotent," page 8, till "all those who call on thee," page 9, and continue with the following—

I call upon thy name in truth; I will stir up myself to lay hold of thee. And we are poor and sorrowful, let thy salvation, O God, set me up on high. I will praise thee, O Lord, with my whole heart, I will shew forth all thy marvellous works. When I am in distress I will call upon the Lord, and cry unto my God. The Lord is nigh unto all those who call upon him, to all who call upon him in truth. Like a father hath compassion on his children, so have thou compassion on us, O Lord! Salvation belongeth unto the Eternal! thy blessing be upon thy people. Selah! The Lord of hosts is with us, the God of Jacob is our refuge. Selah! O Lord of hosts! happy is the man that trusteth in thee. Save us, O Eternal. Let the King hear us when we call.

"Pardon, I beseech thee, the iniquity of this people, according to the greatness of thy beneficence, and as thou hast been indulgent to this people from Egypt even until hitherto: (as it is said), And the Lord said, I have pardoned according to thy word."

O my God! incline thine ear and hear, open thy eyes and behold our desolations, and the city which is called by thy name; for we do not presume to present our supplications before thee on account of

¹ Viz., Ishmael. See Gen. xxviii. 9.

סליחות ליום שלישי

תחנונונו לפניך כי על־הקמיד הרבים : אדני ישמעה אדני סלחת
אדני הקשיבה ועשה אלהתאחר למענך אלהי פיה־קמיד נקרא עכ־
עירך ועל־עמך :

אלהינו ואלהי אבותינו

אקרא בשמך להחיות־קבך אתעורר • בתפלת אשמור
אקדם שחר אעורר • גשתי פני תיבה מלל לברר •
דקדקתי מערכי דל־שפה לגרר : הן תוי יאזיני יענני־
שדי • ואיפוא מפנין־הגון ואיה בדי • זכיתי לבי יאמר
וקושט מעבדי • חף־אני מפשע וזכו מעשה־ידי : טובה
לחייבים גמול ולא לחלוי יחשב בקרבן מפלל וכניחח
חלוי • כפופיך זקוף היותם לראש תלוי • לא תמצאנה
הטאת סתר וגלוי : משגב בצרה הנה לבך־חוסה • נודד
אל־תגלה נדח בשר • שימה דמעתי בנאריך ערש
ממסה • עז לי בך מעוז ומחסה : צפה והוצא לרויח
אסיריך תתיר • צעקוך דפקוך קראוך בצר להעתיר •
קבעים קובעים ורשע צדיק מכתיר • רב ושופט למה
פניך תסתיר : שאון־קמיד העולה הדק בלה • תמיד
ליורעי סודך גלה • אנא נדח השב קבץ גולה • דמרום
שפל הקם וירוד העלה : יאמרו בגוים הגדיל יי לעשות •
הנשמה היתה לעדן ולבצרון הנחרסות • בטוחיך הצל
נסו בצלך להחסות • רדיפתם בקש עליך הדבר לעשות •
שמעה דבא ביטה עטף רוחו • יהיו לרצון אמריו ושפך
שיחו • חוק רפיון ואמץ כושל להרויחו : ביהנה יוצר־
הרים ובורא־רוח מגיד לאדם מה־שחו :

ויעבור and אל כלך Say

our righteousness, but in reliance on thy abundant mercy. O Lord! hear: O Lord! pardon: O Lord! be graciously attentive and grant our request: delay not for thine own sake, O my God! for thy city and thy people are called by thy name.

Our God, and the God of our fathers!

I call upon thy name, and stir myself up to lay hold of thee, I anticipate and awaken the morning with my early prayer, I step before the holy ark¹ to utter pure words, I prepare my prayer with accuracy, and guard my lips. Behold my desire is that the Almighty would answer me; but where is the supplicant who could boast and say, I have purified my heart and my deeds are truthful, I am free from sin and the work of my hands is clean? Deal thou, therefore, magnanimously with the guilty, and requite them not; let their prayer be esteemed as an offering, and their supplication as incense, raise those who are bent down, that they may lift up their heads, and their secret and public sins may not be found. Be thou a refuge to those who seek thy protection in distress; let not those who stray like sheep continue to err about; put thou into thy bottle the tears with which I bedew my couch, let my strength be in thee, my shield and refuge. Deliver and unfetter those who are bound, and bring them out unto a wealthy place. They cry unto thee, knock at thy gate, and call upon thee when in trouble. Robbers despoiled them,² and the wicked compassed about the righteous, O Lord, and judge, why hidest thou thy countenance? Annihilate the tumultuous crowd that rise up against thee, and reveal thyself continually unto those who know thy secret.³ O bring back the outcast, and gather in the exiled; raise the humble, and lift up the reduced. Let them say among the heathen, the Lord hath wrought great things, the land that was desolate hath become like the garden of Eden, and the ruined cities are fenced. Save those who trustingly take refuge under the shadow of thy wings; cause those who are pursued to be released, for thou hast the power to do so. O hear the prayer of the contrite, whose spirit faileth; may his words and the effusion of his heart be acceptable; strengthen the feeble and invigorate the stumbling to set him at liberty, for lo, thou who hast formed mountains and created the wind declarest unto man what is his thought.

See "*Omnipotent King*," "*And the Eternal passed*," §c., pp. 11, 12.

¹ From this it would appear that this prayer is intended for the Reader.

² During the crusades.

³ The time of our redemption.

לב

סליחות ליום שלישי

תִּשַׁע • טַבַּע חֲטָא וְלֹא-יִזְכַּר רָשָׁע • נִשְׂא-עֵינַי וְעוֹבֵר
עַל-פִּשְׁעִי :

ניעבור and אל כִּי־יָדָה Say

פזמון

Wherever the word נִפְשִׁי occurs at the end of the verse, repeat from נִפְשִׁי
till בִּבְקִשְׁתִּי.

שֶׁהָרַקְמִתִּי לְהוֹדוֹת לָךְ אֱלֹהֵי תְהִלָּתִי • וְאַרְנֶנּוּ לָךְ
בְּקָר • וְאוֹדִיעַד חֲטָאתִי • תִּנָּתֶן-לִי בְּזֶה עֲכָר לַפְעֻלָּתִי •
נִפְשִׁי בִשְׂאֵלָתִי וְעַמִּי בִּבְקִשְׁתִּי : לִפְנִים זֹאת בִּישְׂרָאֵל •
מִקְרִיבֵי-הַחֶרֶב אִם-חֲטָאִי פִשְׁנִי • כָּלֹּ הַפֶּךְ לֵבָן • וְאַדְרָה
כָּל-שְׁנוֹתִי • וְאַאֲנִין עַל-הַחֶרֶב • וְאֵין לִי לִבֵּר מַלְתִּי •
וְעַלְתִּי תַפְלָתִי : נִפְשִׁי מִזֶּבַח בְּהִיּוֹתוֹ וְקֹדְשִׁים לְזִבְיָהָ •
וְהִבִּיא אִישׁ אֶת-זִבְחוֹ • וְחֲטָאתוֹ נִמְחָה • אֶפְס־מִנִּי
מִכֶּהֶן • וְאֵין-זִבַּח וְאֵין-מִנְחָה • תּוֹדָתִי זִבְיָתִי • שִׂיחַתִּי
מִנְחָתִי : נִפְשִׁי הֵן בְּהִיּוֹת הָעֲבוּדָה • וְכֹהֲנִים עַל-מִשְׁמֶרֶת •
הֲלֹא חֲטָאת מִכַּפֶּרֶת • וְהַעֲלָה מִכַּשְׁרֶת • וְאֵין-חֲטָאת
יֵאֵין-עֲלָה וְלֹא חֶלֶב וְיוֹתֶרֶת • וְאַשְׁפוּךְ אֶת-דִּגְתִּי • וְאַפִּיל
הַחֲנָתִי : נִפְשִׁי הֵן קָדָם בַּמִּקְדָּשׁ • בְּקוֹם זְרִיזִים בְּאַשְׁמוֹרֶת •
טְהוֹרִים נִצְּבוּ לְהַפִּיס • חֲדָשִׁים לִקְטוֹרֶת • וְאֵין-לְבוֹנָה
וְאֵין-קְטוֹרֶת • וְנִשְׁאַרְתִּי שְׁהִרְחֹרֶת • בְּהִתְנוּדוֹת רַחֲמָתִי
תִּהְיָ בְּקֶרֶבֶן תּוֹדָתִי : נִפְשִׁי חֲזָה קְדוֹשׁ בִּי-יָדִי • כְּבֹדָה
עַל-אַנְחָתִי • וְאֵין מִי-עֲמוּד בְּעָדִי • וְאֵין-לִי בֵּית-מְנוּחָתִי •
לִבְדָּבֶךְ אֶנְפִּיר-שִׁמְךָ מְעוֹז צוּר-יִשְׁעָתִי • הָעֶבֶר אֶת-

parts.¹ Drown sin and let wickedness not be remembered, O thou who pardonest iniquity and passest by transgression!

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

Wherever the words (Let my life, &c.) occur at the end of the verses, repeat "Let my life," till "my people at my request."

At dawn of day I have risen to thank thee, God of my praise; I will sing unto thee in the morning and make known unto thee my sins; and as a reward of my work let my life be given me at my petition, and my people at my request! In former days, when Israel offered sacrifices, my sin, though red as scarlet, turned altogether white, but now I spend my years in grief because of the destruction of the temple, and I have nought but my word and my prayer must be my burnt offering. (Let my life, &c.) While the altar still existed and sacrifices were offered in the sanctuary, each man's sin was blotted out by his sacrifice. Now the sacerdotal office faileth, and there is neither sacrifice nor oblation, and my thanks must be my sacrifice, and my prayer my oblation. (Let my life, &c.) Lo, when the service was still performed in the temple, and the priests were set in their charges, the sin offering atoned, and the burnt offering purified, but now there is neither sin nor burnt offering; no fat and no caul, and instead of them I pour forth my prayer and present my supplication. (Let my life, &c.) Formerly the clean priests rose early in the morning to be ready in the holy temple and draw lots² for the offering up of the incense,³ but now there is no frankincense and no incense, and I am left stained with sin, let therefore my confession be accepted as an offering. (Let my life, &c.) Behold, O most holy One, my stroke is heavier than my groaning, and there is none to stand by me; and I have not the peaceful dwelling to go to; only by thee I can make mention of thy name, strong rock of my salvation, remove my guilt and

¹ That went into exile before the destruction of the temple.

² The priests after performing their ablutions drew lots for the service. See Joma ii. 2.

³ This office devolved only *once* to each priest; being therefore much coveted, lots were drawn for it. Joma xxv.

כֹּאֵל תַּעֲרַג עַל־אֶפְיָי מִיָּם • כֵּן נַפְשִׁי תַעֲרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים : כִּי־שָׁחָה
לַעֲפָר נַפְשִׁי • דְּבַקָּה לָאָרֶץ בְּטַנְנִי : יִשְׁפָּךְ חַמִּיתְךָ אֱלֹהֵינוּם אֲשֶׁר
לֹא־יָדְעוּךָ • וְעַל־מַטְכּוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא־קָרָאוּ : כִּי־אָכַל אֶת־יַעֲקֹב •
וְאֶת־נֹהֶוָה הִשְׁפִּינוּ : קוֹמָה עֲזָרְתָה לָנוּ וּפְדָנוּ לְכַעַן הַסֶּדֶד :

כרחם אב • ל"י הישועה • י" צבאות עמנו • י" צבאות אשרי • י" הישועה • כי לא על • י" שמעה

אלהינו ואלהי אבותינו

תַּעֲרַג אֵלֶיךָ כֹּאֵל עַל־אֶפְיָי • שָׁחָה לִקְצֵן רוּחַ
וְאֵין־מַפְיָי • רַחוּק וְעֵמוֹק וְלִדְלוֹת לֹא־מַסְפִּיקִים • קוֹיִם
וְחוֹכִים וְאִמָּנָה לֹא נַפְסָקִים : צִמְאִיד צוֹק לָדָם יְחִיל
לִבָּבָם • פָּנֶיךָ לְרֹאוֹת בֵּית מַעֲוֵן חַבּוּבָם • עֲבוּר בִּסְדֶּךָ
וְעַמּוּד־אֵשׁ סָבִיבָם • סוּר עָרַל וְטָמֵא בַּעֲלִי־דָבָבָם :
נִכְחָדָם נִרְשָׁה־לָּמוּ נֶאֱמָו הָרָשׁוּ • מִירוּשָׁתְךָ אֲשֶׁר הוֹרַשְׁתָּ
עַמְּךָ גִּרְשׁוּ • לְהַכְחִיד יוֹם־יוֹם עוֹד יִרְשׁוּ • בָּנוּס מִם
וְחָמָם וְעִנִּיךָ יִרְשׁוּ : יְבוּזוּ יְבוּז יִדְיֶיךָ יִכְנוּס בְּלָבִים •
טְהוּרֵי לֵב עֲלֶיךָ מִשְׁלִיכִים יְהִיבִים • הִרְפָּתָם שְׁמַעִים עֲלוּבִים
וְלֹא עוֹלָבִים • זֶר לֹא־נִשְׁלָבִים וְעֲלֶיךָ נִצְלָבִים : וְאִנְחָנוּ
עַמְּךָ נִגְדָּד זֶה־עֲנוּנוּ • הַעַל־אֵלֶּה תִּתְאַפֵּק תַּחֲשֹׁרָה
וְתַעֲנָנוּ • דְּבִיתֵנוּ בְּמָקוֹם תָּנִים וְאֵלֶיךָ עֵינֵינוּ • גַּם צִיָּה
וְצִלְמֹות שְׁמוֹ מְעוֹנָנוּ : בָּנוּ נִקְרָא שְׁמֶךָ אֱלֹהֵי־תַחֲלָל •
בְּךָ כָּל־זֶרַע־יִשְׂרָאֵל יִתְהַלָּל • אִם־עֲנוּנוּ רַבּוֹ וּמָלְאוּ הָלָל •
אֲנִכִּי מַחָה בַּשְּׁעִיד פִּיךָ מִלָּל : שְׁגִיאוֹת שִׁים זָרִים
וְלֹא־קוֹנָם • לְפָנִים מְשׁוּרַת־הַדִּין לָנוּ הַכֶּנֶס • מִפְּנֵי קִשְׁט
סָלָה יְבוּשׁ הָאוֹנָם • הֵנָּס יִתְנוּסַם וְנִדְחֵי־יִשְׂרָאֵל יִכְנָם :
הָרֶץ בַּת־פּוּצִי וְקָרְבָן תִּישַׁע • קַבֵּץ יַחֲדוֹ עֲשִׂירַת עַם

As the hart panteth after the brooks of water, so panteth my soul after thee, O God. For our soul is bowed down to the dust, our belly cleaveth unto the earth. Pour out thy wrath upon the heathen that have not known thee, and upon the kingdoms that have not called upon thy name, for they have devoured Jacob, and laid waste his dwelling-place. Arise, and be a help unto us, and redeem us for the sake of thy mercy.

Say from "Like a father hath compassion," till "when we call," page 9, then say the verses "For we do not presume," and "O Lord hear," pp. 9, 10.

Our God, and the God of our fathers.

Our souls pant after thee, as a hart after the brooks; they long for the time of their release, but in vain: distant, unfathomable and unattainable it seemeth, yet we hope and wait and cease not to trust. Those who thirst after thee anxiously yearn to appear before thee in their beloved temple, to go with the multitude, and with a pillar of fire to surround them. Depart, ye uncircumcised and unclean, who slander. For they have said, Come let us cast them off, and have determined to take possession of their property, they have driven away thy people out of the inheritance thou hast granted them, and still daily they seek to cut us off by levying oppressive tributes on us, and impoverishing thy poor people.¹ They despise thy friends and surname them dogs, but the pure of heart cast their burden upon thee. They hear their reproach and shame without retorting, and immolate themselves for thee. We are thy people, thou knowest our sufferings, and wilt thou refrain for these things, wilt thou hold thy peace and afflict us very sore? Though thou hast sore broken us in the place of dragons, yea, even though they have made our dwelling a land of drought and of the shadow of death, our eyes are directed unto thee. O let not thy name, by which we are called, be profaned; in thee all the posterity of Israel glorieth, though our iniquities are numerous, yet thou didst promise, "I will blot out thy transgressions." Regard our presumptuous sins as errors, and leave us unpunished; deal towards us with indulgence; let our oppressors be ashamed because of the truth; let the banner be raised, and gather together the scattered of Israel. Be pleased with these wrecks, and turn to their offering; gather together the tenth² part with those nine

¹ This is said with reference to our brethren in Palestine.

² Of the whole nation.

אִשְׁמָתִי • וְעִנְתָּהּ בִּי צְדָקָתִי • נַפְשִׁי בִּשְׁאֵלָתִי וְעַמִּי
בִּבְקִשְׁתִּי: שֹׁהַר וכו'

ויעבור and אל מלך Say

Conclude the Service as on the first day, commencing from יְזוֹר רַחֲמֶיךָ page 16. The Reader says קדיש החקבל.

סליחות ליום רביעי

Say from אִשְׁרֵי page 1, till עֲוִינוּ page 7, after which say אל אֶרֶץ אֲפִים page 8, till לְכִי־לְרִאִיךָ page 9, and continue with the following—

הִבֵּט מִשְׁכִּימִים וְרָאָה מִזְבוֹל קִדְשֶׁךָ וְחִפְאָרְתֶּךָ: אֵיךְ קִנְאָתְךָ וּגְבוּרָתְךָ
הַמֶּלֶךְ מִיָּדָה וְרַחֲמֶיךָ אֱלֹהֵינוּ הִתְאַפְּקוּ: אֵתָה פִּזְרִית בְּעֶזֶךָ יָם שִׁפְרָת
רִאִשֵּׁי תַנִּינִים עַל־הַמָּיִם: אִם־עֲוִינוּ עָנוּ בָנוּ: יי עֲשֵׂה לַמֶּלֶךְ שְׂמִיךָ:

כִּרְחֹם אָב עַל־בָּנִים בֶּן תִּרְחֹם יי עֲלֵינוּ: לֵי הִישְׁעֵהָ עַל־עַמֶּךָ
בְּרַכְתֶּךָ סֶלָה: יי צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יי צְבָאוֹת
אִשְׁרֵי אָדָם בָּטַח בָּךְ: יי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קִרְאָנוּ:

סֶלַח־נָא לַעֲזֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חֶסֶדְךָ וְכִאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּה
לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד־הַנֵּה • וְשֵׁם נֶאֱמָר: וַיֹּאמֶר יי
סֶלַח־תִּי בְדַבְּרֶךָ:

הִנֵּה אֱלֹהֵי אֲנֹכָה וְשָׁמַע פִּקְחָה עֵינֶיךָ וְרָאָה שְׁמִמְתִּינוּ וְהַעִיר אִשְׁרֵי
נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֶיךָ כִּי לֹא עַל־צִדְקָתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפְּלִיִּם תַּהֲנוּגִינוּ לִפְנֶיךָ
כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הִרְפִּים: אֲדָנִי שְׁמָעָה אֲדָנִי סִדְּקָה אֲדָנִי הַקְשִׁיבָה
וַעֲשֵׂה אֱלֹהֵי־אֲחֵר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִּי־שָׁמַע נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־עַמֶּךָ:

אלהינו ואלהי אבותינו

אֵיךְ כָּל־נַפְּלָאוֹתֶיךָ הַגְּדוֹלוֹת וְהַנּוֹרְאוֹת • אֲשֶׁר סִפְרוּ־לָנוּ
אֲבוֹתֵינוּ יי צְבָאוֹת • בְּרַדְתָּ־יִשְׂרָאֵל מִצְרִימָה לְשַׁעֲבוֹר
וּתְלָאוֹת • בְּהַבְלִי־אָדָם מִשְׁכָּתָם וְלֹא־בִשְׁלֵשְׁלָאוֹת: גַּם
מַעֲבִידֵיהֶם בְּקִשָּׁה עֲבוּדָה • גָּזְרוּ בְּיָאֵר זְכוּרֵיהֶם לְאַבְרָהָ •

let my righteousness, answer for me, let my life be given me at my petition, and my people at my request. (At dawn of day &c.)

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

Conclude the Service as on the first day, commencing from "O Lord remember thy mercy," page 16. The Reader says Kaddish.

PROPITIATORY PRAYERS FOR THE FOURTH DAY.

Say from "Happy are they," page 2, till "our iniquities are numerous," page 7, after which say "O Omnipotent," page 8, till "all those who call on thee," page 9, and continue with the following—

Look down from heaven, and behold from the habitation of thy holiness and of thy glory: where is thy zeal and thy strength, the sounding of thy bowels and of thy mercies toward me? are they restrained? Thou didst divide the sea by thy strength: thou breakest the heads of the dragons in the waters. Though our iniquity testify against us, do thou it for thy name's sake.

Like a father hath compassion on his children, so have thou compassion on us, O Lord! Salvation belongeth unto the Eternal! thy blessing be upon thy people. Selah! The Lord of Hosts is with us, the God of Jacob is our refuge. Selah! O Lord of Hosts! happy is the man that trusteth in thee. Save us, O Eternal! Let the King hear us when we call.

"Pardon, I beseech thee, the iniquity of this people, according to the greatness of thy beneficence. and as thou hast been indulgent to this people from Egypt even until hitherto: (as it is said), And the Lord said I have pardoned according to thy word."

O my God! incline thine ear and hear, open thy eyes and behold our desolations, and the city which is called by thy name; for we do not presume to present our supplications before thee on account of our righteousness, but in reliance on thy abundant mercy. O Lord! hear: O Lord! pardon: O Lord! be graciously attentive, and grant our request, delay not for thine own sake, O my God! for thy city and thy people are called by thy name.

Our God and the God of our fathers!

Where are all thy great and awful wonders, O Lord Zebaoth, which our fathers told us of, when Israel went down into Egypt to servitude and travails, thou drewest them with cords of a man, and not with chains and cruel bondage. Thou didst requite measure for measure, those who inflicted on them and decreed all their males to be cast into the river, and thy chosen ones thou

ונתתם סאה בסאה מדה במדה • הגלים הוצאת
 ברכוש כל-חמדה : הים וגליו בעוז פוררו • הירדן
 הובשת וברגל עברו • ובמדבר כלפלתם ודבר לא
 הסרו • וממלכות ועממים בידם נמסרו : זנחו טוב
 ורדפום מכניעים • ועקוד ושמעת והעמדת-להם מושיעים •
 חנו בארצם כל-טוב שבעים • הטאו וגלו ופקדתם
 לשבעים : טפלו שקר ונתנו למרמס • טרדום למדחפות
 אנשי חמס • יצאו מארצם וקין-הזרתם נכמס • ישבו
 בגוים והיו למס : פח אמן פליטה הנשארת • כשלה
 פחה מפבר רעה ממארת • לעת ראשונה פקודה
 משוארת • לבא שניה אצה ממחרת : מעת לעת צרתי
 מרפה מיום שעבר קשה הבא • נלאתי נשא עול-
 מדהבה • נואמת מדור והבא הבאה-רבה : סגלתך
 דוחק צורר הצר • סברה להמיר כבודך בצר • עד-
 אנה יי אקרא מפצר • ענני במרחב יה פי-ידך לא
 תקצר • פשעים אס-עצמו ביננו ובינך להברילה • פרגור
 אס-ננעל בפני התפלה • צור בכסא כבודך חתור מחלה •
 צעקתנו תבא לפני כבודך להתקפלה : קרא שנת-רצון
 מעוצב להנפשי • קבץ נפוצותי ועבור בראשי • ריבה
 יי ריבי-נפשי • רצה להצילני אלהי קדושי : שני-רשעים
 בהצץ תגרום • שכול ואלמון אותם תהרום • תשפוך
 דמם ארצה לרום • תמותה הותר ובאמונה תארום :
 גדור פרצת סבת-דור הנפלת • רומם קריה ער-עפר

broughtest forth with rich booty. The sea and its billows were divided by thy strength, the Jordan thou didst dry up, so that thy redeemed might cross it on foot, and in the wilderness thou didst sustain them, so that they did not lack aught, and kingdoms and nations were delivered into their hands. But soon they cast off the thing that is good, and oppressors pursued them, then they cried unto thee, and thou didst hear them and appointed deliverers for them.¹ When they dwelt in their land they enjoyed all good things; then they sinned again and were banished, but thou didst visit them after seventy years, and redeemedst them again. They forged lies (*i.e.* indulged in vanities) and were given up to be trodden down; violent men drove and overthrew them, they had to quit their land, and alas! the time of their return is hidden; meanwhile they dwell among the nations and are made tributary. O invigorate the remnant that is escaped, whose strength faileth because of the heaviness of the fretting calamity; the first visitation was not yet quite over, when speedily a second one followed. From time to time my trouble increaseth, the coming day is often worse than its predecessor. I am loth to bear the yoke of the oppressor (Babylon), who imposeth heavy tribute on us. Thy peculiar treasure is pressed by the enemy, who hopes to make him change his pure creed for a false one; how long, O Lord, shall I call upon thee in distress? Answer me with enlargement, O Lord, for thy hand is not waxed short. If our mighty transgressions have raised a partition between us and thee, if a curtain bars our prayer, O Creator, let it penetrate unto thy glorious throne, and let our supplication come before thy Majesty, and be accepted. Proclaim the acceptable year of the Lord, in which we may rest from our grief; gather the scattered, and take thou the lead; plead my cause with those that strive with my soul; be pleased to deliver me, holy God. Break the teeth of the wicked with gravel stones; overthrow those who render childless and make widows; let their blood be poured on the ground to moisten it, preserve those that are appointed to die, and who for their faith devote themselves to death. Hedge in (*i. e.*¹ repair) the damage of the tabernacle of David which is fallen, raise up the city which is laid low to the dust, comfort the captives with a double comfort, and enlighten their darkness. Build thy city

¹ Referring to the period of the Judges.

משפלת • שבועה נחם נהמה מוכפלת • מאורה האר
ותאיר מאפלת : בנה עירך כימי עולם • רפא מופהך
היכל ואולם • יהודה וישראל שם יעבדוך בלם •
ויתגדל שמך מעולם עד-עולם :

ויעבור and אל מלך Say

נפשי נבילה מאד ואתה יי עד-מתי : עד-מתי רשעים יי עד-מתי
רשעים יעלוזו : עד-מתי אלהים יחרף צר • ינאץ אויב שמך קנעה :
אדני שמעה בקולנו תהינה אזניך קשבות לקול-תחנונו :

ברחם אב ליי הישועה יי צבאות עמנו יי צבאות אשר יי רושיעה : כי לא על יי שבעה

אלהינו ואלהי אבותינו

אריה ביער דמיתי ונמשלתי בחובי • פטוי נואל מלתי
לשון הבאי • גדעתי מקיש כבן-קיש ומספר בגוי • כל-
ראש לחלי וכל-לבב דוי : דוי גולה ונקלה הוכאבתי
ונעכרתי • הונעתי חגתי ורויתי רוש ונשפרתי • ומדוחק
אדנים חנם להם נמפרתי • בהתעטף עלי נפשי את-יי
זכרתי : זכרתי חסדך ואהבתך עלי כהדגילי • חובות
העבירו ואותי לך הסגילו • טלאיך עתה בתחן ופלה
ירגילו • אביוני אדם בקדוש ישראל יגילו : יגילו ירפו
עבדיך בפקד הומותי • כדכוד ואבני-חפץ תגבילים
אימתי • לתל עולם עירי ולשפל רמותי • ואתה יי עד-
מתי : מתי תחיינו ומתהומות תעלנו • נאור הסר והקל
סמלון עלנו • שובע מלא אסמינו הצליחה מפעלינו •
יהי חסדך יי עלינו : עלינו הפלא רחמים בצרה
דרשתיך • פרשתי ידי אליך בקרבי שחרתיך • צמאה

as in the days of yore, restore thine altar, temple and vestibule, let all Judah and Israel worship thee there, and let thy name be magnified from eternity to eternity.

Say "*Omnipotent King*," "*And the Eternal passed*," &c., pp. 11, 12.

My soul is sore vexed, but thou, O Lord, how long? O Lord, how long shall the wicked—how long shall the wicked triumph. O God, how long shall the adversary reproach? shall the enemy blaspheme thy name for ever? O Lord, hear our voices, let thine ears be attentive to the voice of our supplication.

Say from "*Like a father hath compassion*," till "*when we call*," page 9, then say the verses "*For we do not presume*," and "*O Lord hear*," pp. 9, 10.

Our God, and the God of our fathers.

A lion in the forest I resemble, and am likened to in my guilt, my utterance is foolish, my language is unintelligible! I am deprived of intercessors such as Mordecai and his colleagues were, therefore every head is sick, and every heart is faint. Faint, banished, and despised, I am full of sorrow and grief, I am shaken about, and reel drunken with wormwood, and because of the oppression of the masters, I am sold for nought; yet when my soul fainteth within me, I remember the Lord. I remember thy mercy and love, which were as a banner over me, which cancelled my offences, and made me thy peculiar treasure. Thy lambs now¹ accustom themselves to prayer and entreaty, the poorest of men exult in the Holy One of Israel. Thy servants shall exult and rejoice when thou rememberest my walls,² and surroundest them with agate and pleasant stones, ah! when will that happen? My city is a heap for ever, and my heights are lowered, and thou, O Lord, for how long? When wilt thou quicken us and bring us from the depths? Glorious one, remove or lighten our yoke, fill our barns with plenty, and prosper our undertakings; let thy mercy, O Lord, be upon us. Be compassionate towards us when in distress I seek thee. I stretch forth my hands unto thee, within me I inquire after thee; my soul yearneth and thirsteth after thee in the night; O Lord, let me not be put to shame when I call upon thee. I

¹ See Jer. l. 27.

² Jerusalem is here supposed to speak.

לך נפשי בלילה בי-אותיד . יי אל-אבושה בי-קראתיד :
 קראתיד מעומק דרו עיני . רום ידי נשאתי הפיצותי
 מעיני שור בשרון מהה והעבר ודוני . יי שמע תפלתתי
 האזינה אל-תחנוני : תחנוני און אומני מחוללי ופדגוני .
 לך צפוי תאב רגוני . יוצלל זרון ויכפר חטאי שגני .
 אמרי האזינה יי בינה הגיגי : הגיגי בר יחשב ויפון
 פלולי . שמע יה סלחה דופי עקולי . הזק מאמירך
 ולרצון יהי מלולי . הגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי :

ויעבור אל מלך Say

מזמון

מלכי Wherever the word מלכי occurs at the end of the verse, repeat from
 till אתפלה .

באשמורת הבקר קראתיד אל מהלל . יערב לך
 חין ערפי . יום לבי לך סולל . ותגיה את-חשבי . וכאור
 בקר יהלל . מלכי ואלהי בי-אליה אתפלל : צרי
 מזעמך באף הרפו עמך . ונשאתי אימך . ברגש שאון-
 קמך . שפוך עליהם זעמך . והרון ממרומך . וקנא אל
 לשמך . אשר בארץ מחלל : מלכי חי רוכב על-עב
 קל . אם-תעלני במשקל . צדקי בחול-ים יתקל . ורשעי
 כנוציה יקל . ואם-נתיב אורחי מעקל . ודיני כשור
 הנסקל . שקלה בפלם מהלל . איש מפשעים מחולל :
 מלכי קומם ארון ובריו . והלבש ארון מדיו . ורודה
 וצודה בצידיו . יאכל פרי מעבדיו . ואיש מהם על-
 מרדיו . לשון-אש תאכל בדיו . ובערו שניהם יחדיו .

call upon thee from the depth ; mine eyes are raised heavenwards ; I lift my hands up to thee ; I let the fountains of my tears be spread abroad ; O look on my virtue, blot out and pass by my wickedness. O Lord, hear my prayer, and give ear to my supplication. Give ear to my supplication, my Creator, my Sustainer, and Guide ! all my secret wishes are known to thee, may my intentional sins be sunk, and my unintentional ones be atoned ; give ear unto my words, O Lord, and consider my meditation. Let my meditation be thought pure, and my prayer correct ; hear, O God, and forgive my unworthy and perverse deeds ; strengthen thy worshippers, and accept my effusion, and the meditation of my heart before thee, Lord, my Rock and my Redeemer !

Say " Omnipotent King," " And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

Wherever the words (O my King and my God, &c.), occur at the end of the verses, repeat from " O my King," till " for unto thee I pray."

In the early morning hour I call upon thee, my God, who art extolled ; let my devout prayer be agreeable unto thee, on the day when my heart raiseth itself to thee ; enlighten my darkness¹ with the light of the morning, O my King and my God, for unto thee, I pray. My foes who abhor thee, in their wrath reproach thy people ; yet notwithstanding the tumult of those who rise up against thee, I bear in mind the fear of thee. O pour out upon them thine indignation and anger, from thy heavenly dwelling, and be zealous, O Lord, for thy name, which is being profaned on earth. (O my King and my God, &c.) O living God, who ridest upon a swift cloud, if thou puttest me in the scale, let my righteousness be as weighty as the sand of the sea, and my wickedness as light as a feather ; and if my path hath been crooked, and I deserve to be stoned to death, O weigh me in the scale of grace, for I am a man pierced by the sense of my transgressions. (O my King and my God, &c.) Restore the holy ark and its staves, and clothe Aaron again in his garments, and let the archer and hunter² be duly requited, and each of them for his rebellion be consumed by the flames, so that they may be removed together as dung is taken away. (O my King and my God, &c.) O thou Most Holy, who sittest

¹ Let me understand thy holy Law.

² i. e., our persecutors.

בְּאִשֶּׁר יִבְעַר הַגָּלָל : מַלְכִי קָדוֹשׁ עַל-כָּל-אֲדוֹן . עַם
 כָּל-יִצְוָיו גָּדוֹן . הַזֶּה יְרִיבִי אִישׁ-מְדוֹן . מְדַבֵּר עָלַי בְּזִדּוֹן .
 וְנוֹכְחִי יַעֲזֹר בִּידּוֹן . וְתוֹתָחוּ בִּי יָדוֹן . תִּנְהַ אֶת-נַפְשִׁי
 לְשָׁלָל . מוֹלִיךְ יוֹעֲצִים שׁוֹלָל . מַלְכִּי וְאֱלֹהֵי כִּי-אֵלֶיךָ
 אֶתְפַּלֵּל : בְּאִשְׁמורת וכו'

ניעבור and אל מלה Say

Conclude the Service as on the first day, commencing from זכור בתמיד page 16. The Reader says קדיש התקבל.

סליחות ליום חמישי

Say from אֲיָרִי page 1, till עֲוִינוּ page 7, after which say
 אֶל אֶרֶךְ אַפִּים page 8, till וְרַב-הַסֵּד לְכַל-קְרָאִיךָ page 9, and continue with the
 following—

לֹא כַחֲטָאִינוּ תַעֲשֶׂה-לָנוּ וְלֹא כַעֲוִנוֹתֵינוּ תַנְכּוֹל עָלֵינוּ : אִם-עֲוִינוּ
 עָנוּ בָנוּ יי עֲשֵׂה לַמֶּעַן שְׁמֶךָ : אִם-עֲוִנוֹת תִּשְׁמְרֵיהָ אֲדָנִי מִיַּעֲמֹד :
 אִם-בְּגִיד חָטָאוּ לָךְ אֵל תִּשְׁלַחֲם בְּיַד פִּשְׁעָם : נַפְשֵׁנוּ חֲפָתָה לִּי
 עֲזָרְנוּ וּמִנְּנוּ הוּא :

בְּרַחֵם אֱב עַל-בָּנִים בֶּן תִּרְחַם יי עָלֵינוּ : לִי הַיְשׁוּעָה עַל-עַמְּךָ
 בְּרַחֲמֶיךָ סֶלָה : יי צַבֹּאות עֲמָנוּ מִשְׁנָב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶדֶה : יי צַבֹּאות
 אֲיָרֵי אָדָם בָּטַח בָּךְ : יי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲזָרְנוּ בְּיוֹם-קְרָאֵנוּ :

סֶלַח-נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כַּגִּדֵּל חֲסִדֶּךָ וּכְאִשֶּׁר נִשְׁאַתָּה
 לָעָם הַזֶּה מִמַּצְרַיִם וְעַד-הַנֶּה . וְשֵׁם נֶאֱמָר : וַיֹּאמֶר יי
 סֶלַחְתִּי בְּדַבְּרֶךָ :

הַטָּה אֱלֹהֵי אֲזוּקָה וְשָׁמַע פָּקִידָה עֵינֶיךָ וּרְאָה שְׁמַמְתֵּינוּ וְהַעִיר אֲיָשָׁר
 נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֶיךָ כִּי לֹא עַל-צִדְקָתֵינוּ אֶנְחָנוּ מִפִּילִים תַּהֲנוּגֵינוּ לִפְנֶיךָ
 כִּי עִירַחֲמֶיךָ הַרְבִּים : אֲדָנִי שְׁמָעָה אֲדָנִי סֶדֶה אֲדָנִי הַקְשִׁיבָה
 נַעֲשֵׂה אֶל-חֲסִידֶיךָ לַמַּעֲנֶה אֱלֹהֵי כִּי-שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל-עִירֶיךָ וְעַל-עַמְּךָ :

in judgment upon all thy creatures, behold how my contentious adversary¹ speaketh so haughtily of me, directeth his lance against me,² and fighteth me with his sword;³ O save my soul, thou who frustrate evil counsel. (In the early morning, &c.)

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

Conclude the Service as on the first day, commencing from "O Lord remember thy mercy," page 16. The Reader says Kaddish.

PROPITIATORY PRAYERS FOR THE FIFTH DAY.

Say from "Happy are they," page 2, till "our iniquities are numerous," page 7, after which say "O Omnipotent," page 8, till "all those who call on thee," page 9, and continue with the following—

O deal not with us according to our sins, requite us not according to our iniquities. Although our iniquities testify against us, O Lord, yet act kindly for the sake of thy name. O God, if thou wilt mark our iniquities, who is it, O Lord, that can stand? If thy children have sinned against thee, cast them not away for their transgression. Our soul hopeth in the Lord, he is our help and our shield.

Like a father hath compassion on his children, so have thou compassion on us, O Lord! Salvation belongeth unto the Eternal! thy blessing be upon thy people. Selah! The Lord of Hosts is with us, the God of Jacob is our refuge. Selah! O Lord of Hosts! happy is the man that trusteth in thee. Save us, O Eternal! Let the King hear us when we call.

"Pardon, I beseech thee, the iniquity of this people, according to the greatness of thy beneficence. and as thou hast been indulgent to this people from Egypt even until hitherto: (as it is said), And the Lord, said I have pardoned according to thy word."

O my God! incline thine ear and hear, open thy eyes and behold our desolations, and the city which is called by thy name; for we do not presume to present our supplications before thee on account of our righteousness, but in reliance on thy abundant mercy. O Lord! hear: O Lord! pardon: O Lord! be graciously attentive, and grant our request, delay not for thy own sake, O my God! for thy city and thy people are called by thy name.

¹ i. e., our evil inclination.

² i. e., trick to seduce me.

³ Combatteth with my better inclination.

אלהינו ואלהי אבותינו

אין כְּמִדַּת בֶּשֶׁר מִדּוּתְךָ • אֵיךְ קִנְאַתְךָ וְעֵצַת עֲמִידָתְךָ •
 בַּת בְּרִית לְבֵית חֲמִידָתְךָ • בְּעִלּוֹת אֲדוֹנִים וְאֵין לְצִמְדָתְךָ
 גּוֹעָה לְדוּדֵי אָנִי מְאוּרָסָת • גּוֹעַל רוּדֵי אֵיךְ נִדְרָסָת •
 דִּין הָרֵג לְעִצְמָה מִקְנָסָת • דְּחוּיָה וְגַם כִּי־נִנְאָנְסָת •
 הָאֵם בְּלִי סֵפֶר לְשִׁלּוּחַ • הֵבֶן בְּיָתוֹם אוֹבֵד שְׁלוֹחַ • וְגַן־
 נְעוּל הַפֶּקֶד כְּמִלּוּחַ • וּמַעֲיֵן חַתוּם נִרְפֶּס דָּלוּחַ • זַעַם
 כְּרָגַע וְעֵתָה לְהַפּוֹךְ • זִרִי־קוֹדֶשׁ הוֹצֵה לְשִׁפּוֹךְ • חֲבַת־רַע
 כְּקֶרֶן־הַפּוֹךְ • חֲשׂוּבָה עֲזוּבָה כְּקוֹרְעַת בַּפּוֹךְ • טוֹב
 הַתּוֹאֵר קְדוּרָנִית מִפֶּרֶךְ • טְרִיהַ מִכָּה מִבְּלִי־אֶרֶךְ • יוֹם
 נֶקֶם נִסְתָּם דֶּרֶךְ • יוֹם שְׁלוֹם נִהְתָּם הֶרֶךְ • כַּח הַסֶּבֶל
 הַכָּשִׁיל נָטַל • כְּסוּל וְשָׁחוּל הַנִּשְׁאָר מִקָּטַל • לֹא לְמַרְגּוּעַ
 נָד וּמִטְלִיטֵל • לְעֵמֶל וְיָגַע וְאַחֵר נוֹטַל • מִטַּע קֶרֶן שָׁמֶן
 הַמִּדְשָׁן • מֶרְכָּם מִדּוּעַ כְּחִירוּלִי־כִבְשָׁן • נּוֹצֵר לְמַעְלָה לֹא
 יִישָׁן • נָטְעוּ לְמַשְׁלַח פְּרוּחַת הַבָּשָׂן • שׁוֹרְקָה מִה־פִּצְעַ
 וּנְקַטְפָת • סוֹרַחַת מִה־יִּתְרוֹן וְנִחְטָפָת • עַל־יַד הַקּוֹקְהַ
 וּמוֹטְפָת עַל־מָה אֶהְבָּתָה נִשְׁטָפָת • פָּעֵלַת הָרוּבִים
 בְּמִיעוּט־מְלָאכָת • פְּרִיעַת שֶׁכֶר רַבָּה וְהוֹלְכָת • צוּפָה
 הַפְּנוּת וְעֵתָה נִמְשָׁכָת • צָרָה כְּקוֹדֶה וְאַחֲרֵת נִסְמָכָת •
 קָדַשׁ רֵאשִׁית עֲרֵי מֵת־שְׁעָרִים • קָצוּי אֶרֶץ זְרוּיִם כְּשִׁעוּרִים
 רוּחַ מְנֻשָּׁבֶת בְּעַל־יָעָרִים • רִדּוּף נִשְׁמָטַת נָסִים וְנִסְעָרִים •
 שְׁמָנָה וְתִשְׁעִים הָאֵלוֹת הָאֵלָה • שְׁלָמוֹ אֵלָה מֵאֵלָה

Our God, and the God of our fathers.

Thy ways are not like those of man, but where is thy zeal, and thy enduring counsel? The daughter¹ thou chocest for thy favourite house, strange masters have had dominion over her. She groaneth, saying, I am betrothed unto my friend, how should I allow another to dishonour me? She pronounceth sentence of death on herself; esteemeth herself an outcast, though she is under coercion. The mother is sent away without a letter of divorce, the son strayeth about like an orphan; the enclosed garden is now as accessible as a sterile waste, and the sealed fountain is now waded through by every foot. Formerly thy wrath endured but a moment, and now the reverse is the case;² the holy crown has been flung into the street, the people once so dear to their friend,³ is now forsaken, like a faded beauty that is rent with paint.⁴ The well-favoured, by her hard labour, and the putrefying sore that will not heal; the day of vengeance is as yet unknown, the day of requital not to be foreseen. The power of endurance faileth under the burden; and those who escaped slaughter are lame and halting, and stray restless as fugitives, and another obtaineth what they labour and strive for. Why do they tread on the plant of a fruitful hill, as on thistles of the furnace? Why doth the guardian that never sleepeth abandon his plants to be trampled upon by the bullocks of Bashan? What profiteth it that the choice vine is prematurely cut down, or what is the advantage when the spreading vine is violently plucked? Why hath thy love been withdrawn from those who are distinguished by the sign upon their hands, and the frontlets between their eyes? If the archers' received wages for their trifling labour, the industrious master's reward must go on increasing. Alas! the forsaken one watcheth for its appointed time so long drawn out, scarcely hath she been visited with one trouble when another followeth it. The holy first-fruits of the heaps of corn are scattered like chaff to the extremities of the earth; as the leaves of the forests scattered before the wind, the persecuted flee before the sword and the storm.

¹ An allegorical representation of the people of Israel and their fate.

² *i. e.* it endures for a long time.

³ קרן רפח is an allusion to the handsome daughter of Job.

⁴ Jerem. iv. 30.

⁵ *i. e.*, the Ishmaelites, or those who observed only the seven Noachic laws.

סליחות ליום חמישי

וכאלה • תרחם תִּקְבְּצֵנוּ מִקְרָנוֹת אֵלֶּה • אֲזִי יֹאמְרוּ בְּגוֹשׁ
הַגְדִּיל יִי לַעֲשׂוֹת עִם-אֵלֶּה :

ויַעֲבֹר and אֵל כִּלָּה Say

אִם-עֲוֹנוֹנוּ עָנוּ בָנוּ • יִי עֲשֵׂה לָנוּ שְׂמִיךְ : הִרְפַּבְתָּ אֲנוֹשׁ לְרֹאשֵׁינוּ
בָּאֵנוּ בְּאֵשׁ וּבִקְיִים • וְתוֹצִיאֵנוּ לְרוּחָהּ : שׁוּבָנוּ אֲחֵי יִשְׁעֵנוּ • וְהַפֵּר
כַּעֲקֹד עַמָּנוּ :

כִּרְחֵם אֵב • לִי הַיְשׁוּעָה • יִי צַבֹּאוֹת עֲמָנוּ • יִי צַבֹּאוֹת אֱמִירֵי יִי הוֹשִׁיעָה • כִּי לֹא עָלֵי יִי שְׂמִיעָה

אלהינו ואלהי אבותינו

אִם אָמְרִי אֲשַׁכְּחֶה מְרִי שִׁיחִי • תּוֹגֹת דֹּאגַת תּוֹגִיוֹן
נַפְשִׁי לְהַשִּׁיחִי • בְּלִי נֹחַ עֶצֶב לְמוֹתֵר מִטְרִיחִי • שְׁחֹתִי
עַד-מָאֹד וְתִקְצֹר רוּחִי : גִּישׁוֹת צָרוֹת סְרוּג שְׁתִּים שְׁתִּים •
רוּחַ אֵין בְּנִתִּים מְעִיקוֹת כְּנַחֲשֵׁתִים • דּוֹבְקוֹת דּוֹלְקוֹת
בְּלִי-עֲצֻלָּתִים • קֶץ הַמַּעַר סוּר שְׂחוֹק וּמַצְלָתִים : הִרְפַּבְתָּ
אֲנוֹשׁ לְרֹאשׁ עַמָּךְ הוֹרֵשׁ עַל-גַּבְּם • צֹאת לְרוּחָהּ צוֹעְקִים
אֵלֶּיךָ מִשְׁגָּבָם • וְתִרְבִּינָה סָרְעוּתָיו כָּל-הַיּוֹם בְּקִרְבָּם •
פֹּאדְתָיו תִּתְאַרְכְּנָה וַיִּשׁוּב וַיִּהְפּוּד בָּם : זָעוּ דָּלוּ נָעוּ
מֵאֲנוֹשׁ מוֹשִׁיעִים • עֲתָקוּ גַם גָּבְרוּ חֵיל-רָשָׁעִים • הָדְלוּ
פְרוֹזֶן וְלֹא נִפְרִים שׁוֹעִים • סִפֵּר תִּנְחַוּמֶיךָ לְמִרְרַת-נַפְשׁ
שֶׁעָשׂוּעִים : טוֹפְלִים שֶׁקָּר תִּרְמִית-לִבָּם לְהַסְבִּיר • נוֹשְׂאִים
הֶבֶל פִּיצַת-פִּימוֹ לְהַגְבִּיר • יוֹצְרִי עֵמֶל עַל־יֶחֶק לְהַכְבִּיר •
מְצִיקִים צָרִים עַמָּךְ מִמֶּךָ לְהַעֲבִיר : פּוֹנְנוּ לְהַשְׁחִית
בָּנִים לְאֲבִיהֶם • לֹא-תִהְיֶה לַעֲנוּתָם וּלְכַלְתָּם בְּאַרְץ-
אוֹיְבֵיהֶם • שְׁלֵמָה הָיוֹת קוֹיָךְ מְרוּרֵי גִיְהֶם • יַעֲזֹרְרוּ
גְּאוּלִּים דְּאוֹת לְקִרְיַת-מוֹעֲדֵיהֶם : אֲדַמַּת קוֹדֵשׁ מְקוֹם

Those ninety-eight curses, have all been accomplished ; O have mercy, and gather us from all those corners, and then shall they say among the heathen, the Lord hath done great things for them.

Say " Omnipotent King," " And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

Though our iniquities testify against us, O Lord, deal *kindly* with us for thy name's sake. Thou hast caused men to ride over our heads : we went through fire and through water, but thou broughtest us out into a healthy place. Turn us, O God of our salvation, and cause thine anger toward us to cease.

Say from " Like a father hath compassion," till " when we call," page 9, then say the verses " For we do not presume," and " O Lord hear," pp. 9, 10.

Our God and the God of our fathers !

If I say, I will forget my bitter complaint, my heavy cares, and the vexation of my soul, my great sorrow oppresses me unceasingly. I am bowed down greatly, and my spirit is troubled. Troubles come in couples, without any interval between them, and press like chains ; they pursue me incessantly, and the constant distress preventeth all cheerfulness and every joyous sound. Thou hast caused men to ride over the heads of thy people, and to plough upon their backs ; to thee their protector, they cry for release ; their boughs are multiplied among them, and their branches become long, and are turned against them. The wicked become old and prosper, while the virtuous decrease and fall off. Our villages lie desolate, and the nobles are not esteemed ; thy comforting book¹ is the only delight of the afflicted. They who frame falsehood, and brood deceit in their heart in instructing others, who open their mouths in vain to convince ; those who frame mischief by a law to multiply it, oppress and vex thy people in order to make them desert you. They prepare to turn the children away from their father, but thou dost not consent to let them afflict them, so as utterly to consume them in the land of their enemies. Wherefore shall those who hope in thee be for ever cast out of their dwellings ? let them awake redeemed, and hastening to the city of their solemnities. O guide us to the holy land, the place of thy temple, with the voice of praise and joy raised by the festive multitude ; and we will offer to thee our shield, sacri-

¹ *i. e.*, those mentioned in Deut. xxviii.

² Thy holy Law.

דְּבִירֶךָ נִהְלָנוּ • בְּקוֹל-תּוֹדָה וְרִנָּה הַמּוֹן הוֹגְגָנוּ • זָבָח־
צֶדֶק נִקְרִיב לָךְ מִגִּגְנוּ • אִמְרָנוּ הַאֲזִינָה יי בִּינָה הִגִּיגָנוּ :

פזמון

Wherever the words "לשועתנו" occur at the end of the verse, repeat
"לשועתנו האזינה :

יִחְבִּיאֵנוּ צֶל יָדוֹ • תַּחַת פְּנֵי-הַשְּׂכִינָה • חוֹן יַחֲוִן • כִּי-
יִבְחוּן לֵב עֲקוֹב לְהַכִּינָה • קוֹמָה-נָא אֱלֹהֵינוּ עֲזֵה • עֲזֵי-
נָא • יי לְשׁוּעַתְנוּ הַאֲזִינָה : אָנָּה אֱלֹהֵי מְרוֹחַד וְאֹנָה
מִפְּנֵיךְ אֶבְרָח • בְּנוֹתֵי אֵין-מָנוֹס פֶּאֶר־מַעְרַב וּמִזְרָח •
גִּלְגָּלְתִּי אַחֲרֶיךָ לְשַׁחֲרֶךְ • יַחַד בָּגַר כְּאֶזְרָח • בְּהַשְׁפָּטִי
לְצַדִּיקְתִּי • הַשְׁמֵאֵלֶיךָ וְהִימִינָה : יי לְשׁוּעַתְנוּ דּוֹק שְׁמִיד
בִּירְכְּתֵיהֶם • גַּם שֵׁם אִם-אֶפֶס • הוֹדֶךְ שֵׁם לְשַׁפְּטֵנִי
עַל-כָּל-הַנַּעֲסֵם • וְהִגִּיגִי בְּרוּב שִׁגְגִי כְּכִיּוֹר-אֵשׁ נֶסֶק •
נִצְרָה דֵּל-שִׁפְתֵינוּ תַת-לָנוּ תְּגִינָה : יי לְשׁוּעַתְנוּ זְוִי-שְׂאוֹל
בְּמַחֲתָרְתּוֹ אֵף בִּי-אֲצִיעַ • חֲזִיתִי וְהִנֵּךְ שֵׁם לְחַפְרָה
וְלַהֲפָצִיעַ • טָפַשׁ לִבִּי וְהִחֲרַד כִּי לִבִּין מוֹת כְּפָסִיעַ • שְׂמוֹר
שְׂאֵרִית נִדְחֵי בְּכָל-פְּנֵה וּפְנֵה : יי לְשׁוּעַתְנוּ יִם-גְּדוֹל
בְּאַחֲרִיתוֹ • אֵף כִּי אֲשַׁכּוֹנָה • כָּף-יְמִינֶךָ תִּאֲחֲזֵנִי • וּמַה-
לְנַפְשִׁי אֲשַׁכּוֹנָה • לוֹלִי רוּב רַחֲמֶיךָ • דֶּרֶכִּי לֹא-אֶסְכּוֹנָה •
מִשׁוֹךְ חֶסֶד לְנַגְשִׁים • תַּחַת יָד עֲדִינָה : יי לְשׁוּעַתְנוּ מִדַּת-
לִילָה תְּסוּבְּבֵנִי • אֲזִי יִשׁוּפְנִי חֲזָךְ • נִגּוּהוֹת לָךְ הָאֲפִלוֹת
כְּאוֹר יֵהָל וּמוֹשֶׁךְ • סִמַּר בְּשָׂרִי מִפְּהַדֶּךָ • כְּשׁוֹךְ נִהַשׁ
גּוֹשֶׁךְ • וְעַל-הַדָּם כְּמוֹ גִּרְדָּם • בִּירְכְּתִי הַסְּפִינָה : יי לְשׁוּעַתְנוּ

fices of righteousness ; give ear to our words, O Lord, and consider our meditation.

Wherever the words (O Lord, give ear, &c.), occur at the end of the verses, repeat, "O Lord, give ear to our supplication."

O may the shadow of His hand hide us beneath His divine wings ; may mercy prevail when He trieth the deceitful heart to judge it ; rise now, our God, and prevail on thyself, O Lord, give ear to our supplication. Whither shall I go from thy spirit, or whether shall I flee from thy presence ? I see there is no refuge, for to the west and the east I followed after thee to seek thee, when thou comest to judge all mankind ; let their merit plead for them. (O Lord, give ear, &c.) If I ascend to thy heavenly vaults, thy majesty is there to judge all my deeds ; every thought, every delusion of mine will blaze as a fire. Set a watch over the door of our lips, and grant us grace. (O Lord, give ear, &c.) If I take my bed in the depths of the nether world, I look, and lo, thou art there to punish and chastise me ; my obdurate heart trembleth, for there is but one step between me and death ; O preserve the remnant of those who are dispersed everywhere. (O Lord, give ear, &c.) If I dwell in the uttermost parts of the ocean, thy right hand seizeth me, and where shall my soul find a safe resting place ? Were it not for thy abundant mercy, I should not know my way. (O Lord, give ear, &c.) O extend thy grace to those who are oppressed by tyrants' hands. When the shades of night surround, and darkness covereth me, to thee thick darkness is as noonday light ; my flesh trembleth for fear of thee, as if I were threatened by the bite of a serpent, and my blood stagnateth like that of him who lay fast asleep in the sides of the ship.¹ (O Lord, give ear, &c.) Thou layest thine hand upon me, and hast beset me behind and before ; let me turn wherever I may, thou compassest my path and my lying down,

¹ Alluding to the prophet Jonah.

עלי שְׁתֵּה בַּפֶּה • אַחֲדֵי וְקִדְּם צִרְתָּנִי • פָּנֶה אֶפְנֶה אָנֹכִי
 וְאָנֹכִי • אֶרְחִי וְרַבִּעִי זָרִיתָנִי • צִרְפָּתָנִי בַּל־תִּמְצָא • יי
 חֲקִרְתָּנִי • אֵחַ וְאַחֻת בְּצַחֲצָחוֹת • בַּלְעַג לִשׁוֹן וְאִין בִּינָה :
 " לִשְׁוַעֲתָנִי קִדְּמָה־נָּא רַחֲמִיךָ • כִּי לָךְ טוֹב לְהוֹדוֹת • רָצָה
 שְׁוַעֲרֵת־גְּדִיִּיךָ • וְעָמַל צֹאן אוֹבְדוֹת • תִּפְלֹטָנִי הִיָּה לָנוּ •
 לְצוֹר־מַעֲוֹז לְבֵית־מַצוּדוֹת • לָכֵה לָנוּ לִישׁוּעָה • כִּלְשִׁמְעוֹן
 וְלוֹי אֲחִי־דִינָה • יי לִישְׁוַעֲתָנִי הַאֲזִינָה : יִחְבִּיאֵנוּ וְכוּ
 וַיַּעֲבֹר and אל כִּלְשִׁמְעוֹן Say

Conclude the Service as on the first day, commencing from רַחֲמִיךָ page 16. The Reader says קְדִישׁ הַהַקְבֵּל.

סליחות ליום ששי

Say from אִשְׁרֵי page 1, till עֲוִינֵנוּ page 7, after which say
 אֶל אֲרָף אֲפִים page 8, till וְרַב־חֶסֶד כָּל־קִרְאֶיךָ page 9, and continue with the
 following—

לָמָּה יי תַעֲמֹד בְּרָחוֹק • תַעֲלִים לַעֲתוֹת בְּצָרָה • לָמָּה פָּנִיךָ תִסְתִּיר
 תִשְׁכַּח עֵינֵינוּ וְלִחְצָנוּ • אֶל־תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ מֵעַבְדֶּךָ • כִּי־צָר לָנוּ מִחֵר עֲנֵנוּ :
 עֲנֵנוּ יי כִּי־טוֹב חֶסֶדְךָ • כָּרֵב רַחֲמִיךָ פָּנֶה אֵלֵינוּ : אֵל יֵשֶׁב דָּה־נִכְכֶּם
 עָנִי וְאֶבְיוֹן יִתְלַלֹּו שְׁמֶךָ :

כָּרַחֵם אֱבֵי עַל־בָּגִים בֶּן תִּרְחֵם יי עֲלֵינוּ : לִי הִישְׁוַעֲרָה עַל־עַמְּךָ
 בְּרַחֲמֶיךָ סֶלָה : יי צַבָּאוֹת עֲשֵׂנוּ כִּי־שָׁנָב לָנוּ אֱלֹהֵי יִעֲקֹב סֶלָה : יי צַבָּאוֹת
 אִשְׁרֵי אֲדָם בְּטַח בָּךְ : יי הוֹשִׁיעָה הַמְּקַדָּה יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קִרְאָנוּ :

סִלַּח־נָּא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כַּגְּדֹל חֶסֶדְךָ וְכַאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּה
 לָעָם הַזֶּה מִמַּצָּרִים וְעַד־הַנֶּה • וְשֵׁם נֶאֱמָר : וַיֹּאמֶר יי
 סִלַּחְתִּי כְּדָרְבָּרְךָ :

הִנֵּה אֱלֹהֵי אֲנֹכִי וְשִׁמְעֵה בְּקוֹלִי עֵינֶיךָ וּרְאֵה שְׁמֹמֹתֵינוּ וְהַעִיר אֲשֶׁר־
 נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֵינוּ כִּי לֹא עַל־צַדִּיקֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּדְיִים תִּהְנוּבֵינוּ לְפָנֶיךָ

thou hast tried me and found nothing, thou searchest me and findest nought but woeful lamentations, with stammering tongue and unintelligible language. (O Lord, give ear, &c.) Anticipate us with thy mercy, for to thee all praise is due; accept the cry of thy lambs, and the sufferings of thy stray sheep; deliver us, and be unto us a protecting rock and strong house; come and save us, as thou didst save Simeon and Levi, Dinah's brothers. (O may the shadow, &c.)

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

Conclude the Service as on the first day, commencing from "O Lord, remember thy mercy," page 16. The Reader says Kaddish.

PROPITIATORY PRAYERS FOR THE SIXTH DAY.

Say from "Happy are they," page 2, till "our iniquities are numerous," page 7, after which say "O Omnipotent," page 8, till "all those who call on thee," page 9, and continue with the following—

Why standest thou afar off, O Lord, why hidest thou thyself in time of trouble? Wherefore hidest thou thy face and forgettest our affliction and oppression? Hide not thy face from thy servant, for we are in trouble, hear us speedily. Hear us, O Lord, for thy loving-kindness is good, turn unto us according to the multitude of thy tender mercies. O let not the oppressed return ashamed, let the poor and needy praise thy name.

Like a father hath compassion on his children, so have thou compassion on us, O Lord! Salvation belongeth unto the Eternal! thy blessing be upon thy people. Selah! The Lord of hosts is with us, the God of Jacob is our refuge. Selah! O Lord of hosts! happy is the man that trusteth in thee. Save us, O Eternal. Let the King hear us when we call.

"Pardon, I beseech thee, the iniquity of this people, according to the greatness of thy beneficence, and as thou hast been indulgent to this people from Egypt even until hitherto: (as it is said), And the Lord said, I have pardoned according to thy word."

O my God! incline thine ear and hear, open thy eyes and behold our desolations, and the city which is called by thy name; for we do not presume to present our supplications before thee on account of our righteousness.

סליחות ליום ששי

כִּי עֲלִידֶחֱמִיד הָרַבִּים . אֲדֹנִי שְׁמָעָה אֲדֹנִי סִלְּחָה אֲדֹנִי הַקְּשִׁיבָה
וַעֲשֵׂה אֱלֹהֵי-תַאֲחֵר לְכַעֲנֶךָ אֱלֹהֵי כִי-טָמֵךְ נִקְרָא עַל-עֵירֶךָ וְעַל-עַמֶּךָ :

אלהינו ואלהי אבותינו

אֲנִי יוֹם אִירָא אֵלֶיךָ אֶקְרָא . בְּלִיעֵשְׁקוֹנִי זָרִים עֲזוּבֵי-
יָקָרָה . גִּמּוּל לָהֶם לְהַשִּׁיב שָׁב לְבַקְרָהּ . דִּין רָשָׁע וְעוֹל
מְלוֹאִם יִקְרָא : הַחוֹשְׁבִים לְהַשְׁפִּיחַ שֵׁם-קוֹדֶשׁ הַנִּכְבָּד .
וּלְהַרְגִּיל שֵׁם-טָמֵאָה נִקְלָה וְנִעְבָּר . זֶה דְּרָכָם טוֹבֵי-עַם
אֶפֶר . חֲשׂוֹךְ הַשָּׂאֵר מִכְתָּשָׁם בְּבֵית הַבֵּד : טְרוֹף טָרֶף
אֲדָם לְמִדּוֹ בַּמַּדְבָּר . יְדוּ גּוֹרֵל בְּעַל-הַפֶּקֶר בַּמַּדְבָּר .
כַּמַּעֲט כָלוּ וְלֹא יַעֲדְרוּ דָּבָר . לֹאֵלֵי רַחֲמֶיךָ אֲדוֹן בַּחֲסֵד
דָּבָר : מִי־יִהְיֶהֱרַר אַחֵר מִדּוֹתֶיךָ לְדִינָהּ . נוֹכַחֶךָ לְהַשִּׁיב
מִחֲלָצֶיךָ לְזִינָהּ . סָרְנוּ וְסוּעַרְנוּ וְנִשְׁמָטָה חָרֵב הַיּוֹנָה .
עַמֶּךָ הָרִין וַיִּדְּךָ עַל-הָעֲלִיּוֹנָה : פֶּן יֹאמֶר יִכְלָתִי בַּעַל-
הַמוֹט . צְרִי יְהוּדָה יִגִּילוּ כִּי-אֲמוֹט . קְרָא לְמַכּוּרֵי-חֲנָם
שְׁנַת שְׁמוֹט . רָשָׁע הַפּוֹשֵׁט יָד יִפּוֹג אַחֲזֹר וַיִּקְמוֹט :
שְׁטָרֶךָ קוֹרֵם וְלֹא נוֹשִׁים מִבְּקָשִׁים . שַׁעֲבֹדֶךָ לְהַרְחִיק רַבּוֹ
אֲדוֹנִים קָשִׁים . תַּחּוּמֵי סָמְנִי מִצָּרֶיךָ לַעֲקוֹר מִבְּקָשִׁים
תְּבוּאָה קִדְשָׁתָּה בְּלוּעָה מְלִילוֹת וְקָשִׁים . שֹׁפֵט רָעָה תִּבְאֵ
עֲלֵיהֶם וְהַאֲשִׁימֵם . לָמוּ עוֹלָל וְהִתְעוֹלָל בְּכוֹבֵד יִשְׁיֵמֶם .
מִנְת־כּוֹסֶם פָּחִי מִפָּח הַגִּשְׁיֵמֶם . הַשִּׁיבֶם שְׁבָטַתִּים נֶקֶם-
בְּרִית וְהַשְׁמֵם : הָעִיר קְרִית טִירַת-נֶזֶךְ גִּהְלָנוּ . יָם גְּאוּלִּים
דָּרֶךְ לַעֲבוֹר קָהֳלֵנוּ . בָּךְ תּוֹחַלְתָּנוּ וְאַתָּה רַב הָאֵל
מְחַלְלָנוּ . נַחֲמֵנוּ-נָא יְהִי חֶסֶדֶךָ עֲלֵינוּ :

ויעבור אל מלך Say and

but in reliance on thy abundant mercy. O Lord! hear: O Lord! pardon: O Lord! be graciously attentive and grant our request: delay not for thine own sake, O my God! for thy city and thy people are called by thy name.

Our God and the God of our fathers.

In the day of my anxiety I call upon thee, let not the proud who forsake their dignity oppress me. Enquire into their misdeeds, and render to them their deserts, let their sentence and their due punishment be meted out to them. Those who propose to make thy holy and revered name forgotten, and to introduce unworthy and despised idolatry in its stead, destroy by their ways even the best of our people; O save the remnant from such destruction in their lying house, (idolatrous temple). They have learned to tear men, even as it is said in Holy Writ. "They cast lots for us as for a waif in the wilderness, and we had well-nigh been utterly consumed, were it not for thy mercy, O Lord, and thy gracious rule. Who should dare to meditate on thy ways and judge them, who should arm himself to meet thee with objections? we were disobedient, and have been scattered as with a whirlwind, and slain by the oppressor's sword; but with thee is justice, and thine is the victory. Yet let not the tyrant say, I have overcome, nor let Judah's enemies exult over my fall. Proclaim the year of release for those who are sold for nought, and let the wicked man who spoileth withdraw, and be cut down. Thy bond hath a prior right, and yet usurers went to dispute thy claim, the tyrants attempted to remove the frontiers of thy sanctuary, the ears of thy holy corn, together with straw spoil. Let judgment for their wickedness come upon them, and punish them according to their misdeeds. Rain down snares upon them as the portion of their cups! return unto them seven-fold to avenge the quarrel of thy covenant, and destroy them. Guide us to the city of thy residence, and pave a way for the redeemed through the sea; in thee is our hope, and thou art our Almighty Creator, comfort us and let thy mercy be upon us.

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

סליחות ליום ששי

בך בָּטַחוּ אֲבוֹתֵינוּ בָּטַחוּ וַתִּפְּלֹטְמוּ: בְּצִירְלִי אֶקְרָא יי וְאֶל־אֱלֹהֵי
אֲשֻׁנָּה וְשִׁמְעֵה מִהִיכְלוֹ קוֹלִי: אַתָּה יי תִּקְוֹתֵנוּ לַעֲזֹרָתֵנוּ חוֹשָׁה: יִשְׂרָאֵל
נִלְשָׁע בֵּי תִשְׁוֹעַת־עוֹלָמִים לֹא־תִבָּשׁוּ וְלֹא־תִכְלְמוּ עַד־עוֹלָמִי עַד:

ברחם אב • ליי הישועה • יי צבאות עמנו • יי צבאות אֲדָרִי • הישיעה • כי לא עלי • שמעח

אלהינו ואלהי אבותינו

בַּתּוֹלַת בֵּית יְהוּדָה רַבַּת תִּאֲנִיָּה וְאֲנִיָּה • מִתִּפְּחַת
וּפּוֹרְסַת כַּף בְּעַמְקֵי שְׁבִירָה • מִן־הַמִּצַּר קְרֹאתִיךָ עֲנֵנִי
בַּמִּרְחָב יְה • מֵאֵשׁ וּמִמַּיִם תּוֹצִיאֵנִי לָרוּיָה: נוֹשָׂאת עֵין
לַעֲזָרָה וּמַבִּטַת הַנָּה וְהַנָּה • מִתְּהוֹלָלֶת בַּמִּבְּפִירָה בְּצִירִיָּה
הַשּׁוֹשְׁנָה • סוֹקֶפֶת כַּף אֶל־כַּף וְהוֹמָה בְּהִגִּינָה • אִיָּה
אִיפּוֹ תִקְוֵתִי וְתִקְוֵתִי מִי־שׁוֹרְנָה: יְדִידוֹת נִפְשָׁה וְצָבִי
גְּאוּנָה • כִּנְתָנוּ בִּיד מַחֲרִפִּיָּה וּבִיד מַעֲנָה • הַשּׁוֹאֲגָת
בַּתּוֹךְ מוֹעֲרִיָּה וְקוֹלָה עָלֶיהָ נִתְּנָה • אִיָּה דְּבִרְיִי יְבֹא־
גֹא: מִשְׁבִּי לְגָלוּת נְפוּצָה וּשְׁבוּרָה אִימָתֶךָ • מִפְּנֵי זַעַם
חֲמָתֶךָ וּמֵאִימַת עֲבָרְתֶּךָ • וּבִקְוֹצ־רוּחַ בְּקוֹל־מַר שׁוֹאֲגָת
לַעֲמָתֶךָ • אִיָּה קִנְאָתֶךָ וּגְבוּרָתֶךָ: נִשְׁשֶׁת עֲמֶךָ בֵּית־
יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ שְׁבִיִּים • גְּדִים וְנָעִים בְּאֶרֶץ כְּנַעֲנִיָּה בְּלִבִּיִּים •
לְאַבּוֹת שׁוֹאֲלִים עוֹלָלִים מוֹפְת־רוּעָה אִים • אִיָּה הַמַּעֲלָם
מִים: בְּנִי־נָבֵל גַּם בְּלִי שֵׁם בּוֹכְסוֹ נִחַלְתָנוּ • רַחֲקוֹנוּ
מֵעַל אֶרְצֵנוּ מִגְּבוּל אֲדָמָתֵנוּ • אֲמָרְנוּ נִגְזַרְנוּ אֲבָדָה
תִּקְוֹתֵנוּ • אִיָּה כָּל־נִפְלְאָתֶךָ אֲשֶׁר סִפְרוּ־לָנוּ אֲבוֹתֵינוּ:
זִכּוֹר יי לְבְנֵי־אָדָם חֲרָבוֹת הִיכָלְךָ • רְצִיצַת אֲפִירִי וְנִפְּוִץ
עוֹלָלִי־קֶהֱלֶךָ • חֲשׁוֹף זֶרַעַךָ הַחֲזָקָה וּבִקְשׁ מִיָּדִם מִרְעִית־
יְבוּלֶךָ • אִיָּה הַעֲדָר גִּתִּין־לָךְ:

ויעבור אל מלך Say

Our fathers trusted in thee, they trusted and thou didst deliver them. In my distress I called upon the Lord, and cried unto my God; he heard my voice out of his temple. Thou, O Lord, art our hope, make haste to our help. Israel shall be saved in the Lord with an everlasting salvation, ye shall not be ashamed nor confounded, world without end.

Say from "*Like a father hath compassion,*" till "*when we call,*" page 9, then say the verses "*For we do not presume,*" and "*O Lord, hear,*" pp. 9, 10.

Our God, and the God of our fathers.

The virgin daughter of Judah is full of mourning and lamentation, she bewaileth herself and spreadeth her hands in the valleys of her captivity, but when in my distress I call upon thee thou answerest me with enlargement, O Lord, out of fire and water thou bringest me forth into a wealthy place. She looketh upwards for help, and looketh about her here and there, trembling like a woman that bringeth forth her first child; in her anguish the nation that hath been compared to a rose, claps her hands and crieth aloud, saying, Where now is my hope, as for my hope who shall see it? ¹ The beloved of her soul, ² her ornament and pride, is delivered up into the hands of those who reproach and afflict her, and she crieth amidst the assemblies, Where is the word of the Lord? let it come now. ³ Thy once feared nation is driven from captivity to captivity and broken because of the curse of thy wrath and the terror of thy indignation, and in anguish of spirit thy nation crieth with bitter voice, Where is thy zeal and thy strength? Thou hast forsaken thy people, the house of Israel, in the land of their captivity, fugitives and vagabonds they are on the earth, like a vessel in the heart of the sea; babes ask their fathers, Where are the wonders of that shepherd who brought them up from the sea? The children of fools and of base men have trodden down our inheritance, removed us far from our country, from the borders of our land; we said, We are cut off, our hope is lost, where are all his miracles which our fathers told us of? Remember, O Lord, to the sons of Aram, the destruction of thy temple, the murder of my heroes, and the dashing to pieces of the babes of thy congregation, bare now thy strong arm and demand at their hands thy holy pasture, saying, Where is the flock that was given thee?

Say "*Omnipotent King,*" "*And the Eternal passed,*" &c., pp. 11, 12.

¹ Job xvii. 15.

² The holy temple.

³ Jer. xvii. 15.

פזמון

Wherever the words "בקר" occur at the end of the verse, repeat

"בוקר תשמע קולי :

חוקר הפל וסוקר . ומבין אל-מפעלי אם-פעלתי שקר .
ומהתלות בעמלי . את-עוני לא-תבקר . ואל-תדרוש
למעללי . " בקר תשמע קולי : יוצרי אשר בזרת .
תבן מרומי קרת . לך אכונה עטרת . בשלישי אשמורת .
אשר תאזין העתרת ולישעך שוברת . ותשלח המגעת
להומיה וסוררת . אשר גאווה מדברת . ואין בלתה
אומרת . ומקום מקטר קטורת . והדביר והפפורת .
אשר ישרתו-בם שרת . שמוהו מעבורת . תרפק בה
ממארת . כמו בבר ליותרת . וחמת-קרי יקר כל-מפרה
וכל-חלי : " בוקר צור לשמך-אל קנא . אתה מה-לך
בשנה . שנה אחר שנה . ימינך נטעה בנה . מאד נגש
והוא נענה . זה מכר וזה קנה . לאום בשפלות נתפנה .
ושפלה איננה . משפטך נכונה . אין דינא בלא דינא .
אך קנא לנאמנה . בימינך נתנה . ובה כתוב מי-מנה
ועתה בצאן נמנה . צורי עוררה-נא . והשחיתה מפנה .
ואת-עמלק תעקר . אלהים " חילי : " בוקר חסין קרוב
לקוראיו ושמע אל-אביונים . דן דין-עני ואביון ומשפט
רצוצים ומענים . ועליונים ותחתונים . בדרך ארון
האדונים . ומשפטי מאתך יצא . פנויה אל-אמונים .
לא-איש אל ויכזב . אשר יחליף ענינים . וגורת שש-

Wherever the words (O Lord, &c.) occur at the end of the verses, repeat from "O Lord," till "morning."

Thou who searchest all things, and at a glance understandest all my doings, if I have committed falsehood and practised deceit, do not investigate my iniquity and search not into my misdeeds, but, O Lord, hear my voice in the morning. My Creator who metest out the vaults of heaven with a span, I direct my prayer in the third vigil to thee who givest ear unto the entreaties of those who hope for thy salvation, but rebukes the tumultuous and rebellious, who speak haughtily and say, no one but myself, and have made a thoroughfare of the place where the altar of incense, the temple and the mercy-seat stood, and where the priests officiated; may they be visited with severe punishment for their sins. (O Lord &c.) Almighty One, be zealous for thy name, why slumberest thou? Year after year the nation whom thy right hand hath planted is more and more oppressed and afflicted; is bought and sold, and branded with foul names. Thy judgment is just, and we have deserved our punishment, but be zealous for the immutable law, which was given by thy right hand, and in which it is said, Who can count thy people? yet now we are numbered like sheep. My rock, awake now I pray, and destroy and uproot Amalek. O Lord God my strength, (O Lord, &c.) Almighty, who art nigh unto those who call upon thee, and hearest the prayers of the distressed; judge the cause of the poor and needy, and plead that of the oppressed and persecuted; the upper and the lower ones are in thy hand, Lord of lords, let my sentence come forth from thee into the bright light, O God of the faithful. God is not a man that he should lie and change his word; behold, thou hast decreed after six years¹ thou

¹ The Talmudists divide the night into three parts, the first lasting from 6 p.m. to 10, the second from 10 to 2, and the third from 2 to 6 a.m. The last they considered as most appropriate for prayer.

² See Exod. xxi.

שָׁנִים • אֲשֶׁר לַעֲבָדִים נִקְנִים • וְכַמֶּה-שָׁשׁ הִלְפּוּ-לִי •
 וְלֹא אָהַבְתִּי אֲדוֹנִים • וְאִם-נִמְכַּרְתִּי לַעֲקֹר • וְלֹא אֶגְאֹל
 בְּשָׁנִים • בְּקִרְוִים דִּין-עֲקֹר • וְאַתָּה קִרְוִי וְגֵאֲלִי : יי
 בָּקֹר תִּשְׁמַע קוֹלִי : חוּמֵר וכו'

ויעבור אל מלך Say

Conclude the Service as on the first day, commencing from פסוק רחמיך page 16. The Reader says חזקתה.

סליחות ליום שביעי

Say from אֲשֶׁר־י page 1, till פִּי רַבּוּ עוֹגִינוּ page 7, after which say
 אֶל אֲרֶה אֲפִים page 8, till וְרַב־חֶסֶד קָלִל־קֶרֶאִיד page 9, and continue with the
 following—

הַאֲזִינָה יי תִּפְלְתָנוּ הַקְשִׁיבָה בְּקוֹל־תְּהַנוּגָנוּ : הַקְשִׁיבָה לְקוֹל־שִׁוְעָתָנוּ
 מִלִּבֵּנוּ וְאַל־הִינוּ כִּי־אֵלֶיךָ נִתְפַּלֵּל : שְׁמָעָה תִּפְלְתָנוּ יי וְשִׁוְעָתָנוּ הַאֲזִינָה
 אֶל־דַּמְעָתֵינוּ אֶל־תְּהַרֵּשׁ : כִּי־שׁוֹמֵעַ אֶל־אֲבִיוֹנִים יי וְאַתָּה־אֲסִירֵנוּ לֹא־בָזָה :
 כְּרַחֵם אָב עַל־בָּנִים בֶּן תִּרְחַם יי עֲלֵינוּ : לֵי הַיְשׁוּעָה עַל־עַמְּךָ
 בְּרַכְתָּךְ סֵלָה : יי צַבָּאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁבָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה : יי צַבָּאוֹת
 אֲשֶׁר־י אָדָם בָּטַח בָּךְ : יי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קֶרְאָנוּ :

סִלַּח־נָא לַעֲוֹן הָעַם הַזֶּה בְּגִדְל הַסֶּדֶךְ וּכְאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּה
 לָעַם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד־הַנֶּה • וְשֵׁם נֶאֱמָר : וַיֹּאמֶר יי
 סִלַּחְתִּי כַּדְבָּרְךָ :

הִפָּה אֱלֹהֵי אֲנֹכָה וְשָׁמַע פָּקָדָה עֵינֶיךָ וְרָאָה שְׁמִמְתִּינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר
 נִקְרָא שְׁמֹךְ עָלֶיךָ כִּי לֹא עַל־צַדִּיקֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תְּהַנוּגֵינוּ לְפָנֶיךָ
 כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים : אֲדָנִי שְׁמָעָה אֲדָנִי סִלַּחְהָ אֲדָנִי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה
 אֶל־תִּמְחָר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִּי־שָׁמַךְ נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־עַמְּךָ :

אלהינו ואלהי אבותינו

אֵין תִּלְיָה לְרֹאשׁ אֵם לְפִי מַעֲוָה • בַּעֲבוּר כִּי כָל־לֵב
 חֹזֵק וְנַעֲוָה : גִּשְׁתּוֹ בְּדִין הַמֶּס יָמָם וְכִדּוּנָה מִשְׁתַּעֲוָה •

shalt release the bondman, and how many times six years have passed over my head, though I have not loved my masters, and though I am sold to a heathen, I have not in all these years been ransomed by my relatives, yet thou art my friend and redeemer! O Lord, hear my voice in the morning.

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

Conclude the Service as on the first day, commencing from "O Lord remember thy mercy," page 16. The Reader says Kaddish.

PROPITIATORY PRAYERS FOR THE SEVENTH DAY.

Say from "Happy are they," page 2, till "our iniquities are numerous," page 7, after which say "O Omnipotent," page 8, till "all those who call on thee," page 9, and continue with the following—

Give ear, O Lord, to our prayer, attend to the voice of our supplication. Attend to the voice of our cries, our King and God, for to thee we pray. Hear our prayer, O Lord, and give ear unto our cries, hold not thy peace to our tears. For the Lord hearkeneth unto the needy, and despiseth not his captives.

Like a father hath compassion on his children, so have thou compassion on us, O Lord! Salvation belongeth unto the Eternal! thy blessing be upon thy people. Selah! The Lord of Hosts is with us, the God of Jacob is our refuge. Selah! O Lord of Hosts! happy is the man that trusteth in thee. Save us, O Eternal! Let the King hear us when we call.

"Pardon, I beseech thee, the iniquity of this people, according to the greatness of thy beneficence, and as thou hast been indulgent to this people from Egypt even until hitherto: (as it is said), And the Lord said, I have pardoned according to thy word."

O my God! incline thine ear and hear, open thy eyes and behold our desolations, and the city which is called by thy name; for we do not presume to present our supplications before thee on account of our righteousness, but in reliance on thy abundant mercy. O Lord! hear: O Lord! pardon: O Lord! be graciously attentive, and grant our request, delay not for thy own sake, O my God! for thy city and thy people are called by thy name.

Our God, and the God of our fathers.

No head could be raised if our iniquities were considered; and because every heart is obdurate and perverse, it despondeth and melteth like wax when it is to be judged.

דָּנְתוּ שְׁמָתוֹ גּוֹלָה נִמְשָׁל נִשְׁנָן וְזַעְזָה : הוֹשֵׁל בְּשָׁל
נִחָשׁ בְּשָׁל וְהוֹיֵד • וּבִיּוֹדְעִים חוֹק הָלֶף וְתוֹרוֹת עֶבֶר
בְּמִזִּיד • זְכוֹת עוֹקֵד וְנֶעְקָד וְתוֹמַת זֶד-נִזִּיד • הַשׁוֹב הַיּוֹם
לְשׁוֹנָה וּלְפִוְתָהּ וְכִי-יִזִּיד : טְרִי חֶרֶט וּמִזֹּר-זֹר וְחִבּוּשׁ
נִהְלָה • יוֹנֵתָךְ בְּנֵתָךְ מִנֵּתָךְ רָאָה כִּי-נִוְחָלָה : כַּמִּבְרִיחַ
בְּפוֹרֵה-סוֹרֵרֶת צוֹרֶחַת קוֹל כַּחוֹלָה • לָעָה בִּלְעָה יִגְעָה
לֹא-הוֹנֵחָ-לָה : מְרוּצָה בְּקֶרְבָּנוּ נַעֲרָה כְּקוֹפִיץ וּמַפְסִלַת
דִּיּוֹסְטֵר • גּוֹל עוֹל מְנוּל פִּיהוּ עָלֵינוּ אָמֵר • שׁוֹנֵא סֶחֶר
וְהַסְבִּיב וּבִצְנָה אוֹתָנוּ עָטֵר • עוֹן הַכְּתִיב וְהַחֲתִים בְּעַל-
פֶּה וּבִשְׁטֵר : פְּלִיטִיד נִהַל לְרַגְלֵה-נִחְלֹת וּלְרַגְלֵה-מַלְאָכָה •
צָפוֹן סוּךְ חֲבֵא סֶחֶר נִכְאָה וְחִלְכָה • קָרְאנוּךְ מִמִּצֵּר
עָנְנוּ וּלְיִשׁוּעָתָה לָכָה • רָפָה כְּטִיָּה בְּקֶרֶב-שָׁנִים חֲיִידָה
פְּעָלָךְ : שְׁאֵר-יַעֲקֹב נִשׁוּבָה אֵל אֵל-גִּבּוֹר • תָּמִיד דִּרְבּוּ
לְסִלּוֹחַ וְעַל-פֶּשַׁע עֲבוֹר • אֵל-עֲנִי מִבֵּיט לְהַעֲלוֹתוֹ מִשְׁאוֹן-
בוֹר • יְהִיר וְגֵאוֹן שׁוֹנֵא מִשְׁלוֹ וְזִרְעוֹ לְשִׁבוֹר : בְּרַבִּים
הָיִיתָ עִמָּנוּ גַם עֵתָה הַמִּצָּא • שְׁמַע-יְהִי מִחֲנֻנִיךְ וְלָנוּ הַיּוֹם
הַרְצָה • חֹזֵק וְאַמִּיץ תִּשְׁלֹם פֶּר שְׂפָה רָצָה • לִישַׁע אֶת-
מְשִׁיחֶךָ וּלְיִשַׁע עַמְּךָ צֵא :

וְיַעֲבוֹר אֵל מֶלֶךְ Say

אֵל תִּקְצֹף יי עַד-מָאֵד • וְאֵל לְעַד תִּזְכֹּר עוֹן • הֵן הַבְּטִינָא עַמְּךָ
פִּלְנוּ : עֲרִיקְרִשָׁךְ הָיוּ מִדְּבָר • צִיּוֹן מִדְּבָר הָיְתָה יְרוּשָׁלַם שְׁמָקוּהָ :
בֵּית קִדְשֵׁנוּ וְתַפְאֲרָתֵנוּ אֲשֶׁר הִלְלוּךָ אֲבֹתֵינוּ הָיְתָה לְשִׁרְפַת-אֵשׁ • וְכִלִּי
מִחֲמַדֵּינוּ הָיְתָה לְחֶרֶבָה : חֵי חֵי הוּא יוֹדֵה כְּמִנֵּי הַיּוֹם אָב לְבָנִים
יִוֹדֵעַ אֶל-אַמְתְּךָ :

כְּרַחֵם אֱבִי לִי הַיְשׁוּעָה • יי צְבֹאוֹת עִמָּנוּ • יי צְבֹאוֹת אֲשֶׁר • יי הוֹשִׁיעָה • כִּי לֹא עַל • יי שִׁמְעָה

Thou hast sentenced thy people, hast driven them into captivity, and made us a proverb, a byword and a fright. We erred, stumbled, were enfeebled, we caused others to stumble and commit violence, and knowingly perverted the law and transgressed it intentionally. Remember this day the merit of him that bound, and of him who was bound,¹ and the integrity of him who boiled a mess of pottage,² and regard our intentional sins as errors and follies. Cauterise our sores, close and bind up our wounds; behold thy chosen and appointed people have fallen sick, and wail and cry like one who giveth birth to her first child; they are swallowed up, they faint and know no rest. The evil inclination is as deeply fixed within us as a twoedged sword or axe; the ugly seducer himself³ accuseth us; this enemy watcheth our every step, and encompasseth us round about, he writeth down our iniquity, and sealeth the paper, so that he may accuse us both by word of mouth and in writing. Lead softly those who have escaped, according to their weakness, and according to their exertion; hide and shelter especially the paralysed and enfeebled; we call upon thee in our distress, answer us, and come to save us; heal the wavering,⁴ and revive thy work in the midst of years.⁵ Remnants of Jacob, let us return to the Almighty God, whose constant way it is to pardon and to forgive transgression, to look on the afflicted man, so as to bring him up from the terrible pit of despair, but who hateth the proud and haughty, and breaketh his rule and power. In many instances thou wast with us; let us find thee also now. Hear, O Lord, those who supplicate thee, and be propitious to us this day. Almighty God, accept the words of our lips as sacrificial bullocks, and march out to save thine anointed, and thy people.

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

Be not sore wroth, O Lord, neither remember iniquity for ever; behold, we beseech thee, we are all thy people. Thy holy cities are a wilderness, Zion is a wilderness, Jerusalem a desolation. Our holy and our beautiful house, where our fathers praised thee, is burnt up with fire, and all our pleasant things are laid waste. The living, the living, he shall praise thee, as I do this day, the father shall make known thy truth to the children.

Say from "Like a father hath compassion," till "when we call," page 9, then say the verses "For we do not presume," and "O Lord, hear," pp. 9, 10.

¹ Of Abraham and Isaac.

² Jacob.

³ i. e. our evil inclination.

⁴ i. e. teach the wavering thy religion.

⁵ Send us speedily the promised Messiah.

אלהינו ואלהי אבותינו

אל ימעט לפניך את-כל-התלָאָה • אשר אי־תִתֵּן מימי-
 קדם מַצָּאָה • באֵין-צָרִי ותַעֲלֶה וּרְפוּאָה • בַּקָּקוֹם בּוֹקָקִים
 בַּלֶּחֶץ וְרוֹב-בִּיאָה : גָּבְרוּ עֲוֹנוֹתַי וּתְרִיבֵנִי לְפִיָּהֶם
 בְּסִאֲפָאָה • גָּמַלְתִּי רָעָה וּשְׁלַמְתִּי סָאָה בַּסָּאָה • דָּמִיתִי
 בְּרוֹב-חַטָּאִי לְסִדּוֹם הַחַטָּאָה • דִּירְתִּי הָרְבָה וְגִלִּיתִי
 מֵאַרְץ-נִזְרָאָה : הִנְנִי עֲזוּבָה וּנְטוּשָׁה גְעוּלָה וּשְׁנוּאָה •
 הוֹנוּנִי מוֹנִי הוּא גִּנְאָלָה וּמוֹרָאָה • וַתִּזְנֶה מִשְׁלוֹם נַפְשִׁי
 מִיַּגְעַת-לָאָה • וַתְּהִי דַמְעָתִי לֶחֶם תִּבּוּאָה : זָכְרִי יָמִים
 מִקֶּדֶם הָיִיתִי פְּלִיאָה • זְבוּדָה זֶר וּמִקְשָׁטָה כְּכֹל־נָאָה •
 חֶפֶת מְשׁוּשֵׁי הָאֲכָלְתִּי כְּזוֹלָלָה וְסוֹבָאָה • חִלַּלְתִּי גִזְרֵי
 כְּמוֹעֵלֶת אֲשֶׁר נִטְמָאָה : טָהַרְנִי בַּאֲהָבָתוֹ וַיַּעֲדֵנִי עוֹד
 לְנִשְׁאָה : טָנַפְתִּי מַעֲשֵׂי וְלַעֲבֹתִי דְּבָרֵי-נְבוּאָה • יִקְשָׁתִּי
 אַחֲרֵי-כֵן וְנִלְכַּדְתִּי בַּיּוֹם-שׁוּאָה • יַגְעֲתִי בָרָעָה אַחֵר רָעָה
 בָּאָה : כְּמַהֲתִי לְאִישִׁי הָרֹאשׁוֹן וְנַפְשִׁי לוֹ צָמָאָה • כִּי-
 אֲזַ מַעֲתָה הָיִיתִי בְּרִיאָה • לֹא־הִבָּתוּ הַמִּדְּתֵי הַיּוֹת כְּכִנְפֵּי
 חֲבוּאָה • לוֹ אֵיחָל אֶס-יִקְטֹלֵנִי בְּכֹל־אָה : מִה-בָּצַע בְּדָמִי
 בְּהִיּוֹתִי לְמִשְׁוּאָה • מִי כְּמוֹנִי לִיחֻדָּךְ בַּאֲהָבָה וּבִירָאָה •
 נוֹרָא וְאִיוֹם נַפְשִׁי לָךְ קוֹרָאָה • נִדְּבַת-פִּי רָצָה בְּקִרְבֶּן
 הַעֲלָאָה : שִׁיח־שׁוּעֵי יִרְאָה לְפָנֶיךָ בְּהִרְצָאָה • שִׁים מִעֵוֶט-
 דָּמִי בְּדָם הַמַּצָּאָה • עֲדִיר-חֲלָבִי שָׁעָה כְּחֶלֶב הַקִּלְאָה •
 עֲנִנִי וַחֲנִנִי רַם גָּאֹה-גָּאֹה : פֶּהַר חֲרוֹנֶךָ עַל-אוֹיְבֶיךָ
 בְּקִנְאָה • מִי-יִכּוֹל מִשְׁתַּפִּים לְגָאֹה-גָּאֹה • צָמְתוּ בְּבוֹר תַּי

PROPITIATORY PRAYERS FOR THE SEVENTH DAY.

Our God, and the God of our fathers!

Let not all the trouble seem little before thee that hath come upon thy nation, from the days of yore, without balm and remedy and care, robbers despoiled them by oppression and extortion.¹ My iniquities are great, and thou didst punish me in proportion. I returned evil for good, and thou didst requite me according to my due. By the multitude of my sins I have become like sinful Sodom; my dwelling is destroyed, and I am exiled from the hallowed land. Lo, I am forsaken, cast off, abominated, and hated, my oppressors scornfully say to me, "O thou filthy and polluted one!" My soul is far removed from peace, and is weary of its labour, and my tears are my nourishment. I remember the days of yore, when I was singled out by thy love, adorned with a wreath as a bride, but under the canopy of my bridal joy, I revelled immoderately, profaned my crown like an adulteress that is polluted; yet he purified me in his love, and appointed me to be his spouse; but again I committed myself, and scorned the words of the prophet. Thus I was snared again, was taken in the day of calamity, and was wearied by a succession of misfortunes. Then I longed for my first spouse, and my soul thirsted for him, since I was happy then, I pined for his love, and desired to be hidden under his wings; in him I will hope, though he slay me in prison. What profit is there in my blood, if I am to be destroyed; who like me acknowledges thy unity with affection and reverence! O God, who art terrible and dreadful in judgment; my soul worshippeth thee; accept I beseech thee the freewill offerings of my mouth as a burnt offering; let my fervent prayer appear before thee, and be acceptable; regard the diminution of my blood,² like the sprinkled blood of the sacrifices, and the decline of my strength like the fat of the victim; answer me, be gracious unto me, O thou who dwellest on high in glory. Pour out thy wrath over thine enemies with zeal; who can compare their idols to the supreme God. They have cut off my life in the dungeon, and drowned me in mire and dirty waters; have made me eat their disgusting food in order to contaminate me. My princes were strangled for their adherence to their faith; my worthies and

¹ In the time of the Crusades.

² *i. e.*, by fasting.

בְּמִי־דַפֵּשׁ וְצוֹאָה • צַחֲנָתָם הָאֲכִילוֹנִי עֲבוֹר טְהַרְתִּי
 לְטַמְּאָה : קִצִּינִי נִחְנְקוּ עַל־קִדּוּשׁ הִרְאָה • קוֹעִי וְנִכְפְּדִי
 גִּזְרֵרוֹ בְּטִיט וְצָאָה • רוּחִי רָפְתָה עַל־תּוֹרָה הַמְסַלָּאָה •
 רְאִיתִיהָ פְּרוּעָה וְקָרוּעָה וּבֹאֵשׁ קְלוּאָה : שְׁבַת מְשׁוּשׁ
 לְפִי וְהִיִּיתִי נִדְכָּאָה • שְׁחוּתִי וְנַעֲוִיתִי בְּדְרִיסַת בְּנֵי לְבִיָּאָה •
 תַּעֲהָ לִבִּי וּפְלָצוֹת בְּרַתָּת וְהִדְכָּאָה • תַּעֲוִיתִי כִּשָּׁה אֲבִיר
 מִפָּאָה לְפָאָה : מְרֹב־כַּעַס וְקוֹצֵר־רוּחַ נִכָּאָה • שׁוֹאֲגֶרֶת
 וְנוֹהֶמֶת לֶךְ נִחְלַתְךָ הַנִּלְאָה הַעֲלֵ־אֵלֶּה תִּתְאַפֵּק בְּאִמָּה
 טַמְּאָה • בְּרָקִיד לְהִבְרִיק עָלֶיהָ כֶּחָד לְהִרְאָה : שֹׁפֵר
 מִדְּמָה חֲצִיד וְחִרְבֵּךְ הַבְּרִיָּאָה • מַחְלָבָהּ וּמִכְשָׁרָה שְׁבוּעַ
 אֵיהָ וְרָאָה • וּנְקָמָה הַפְּתוּבָה עָלֵיהֶם תִּקְרַב וְתִבּוֹאָה •
 אִי־מִתְּךָ עַל־כָּל־גּוֹי לְנִשְׁאָה : לְהוֹדִיעַ לְכָל שְׁעוֹל־חֵי
 נִשְׁאָה • חֹק גּוֹאֲלָהּ עַל־אֲבֵרְתּוֹ יִשְׁאָה • זְבוּל־קִדְשׁוֹ
 בְּשִׁמְחַת־עוֹלָם יִבִּיָּאָה • קִנְיִן כָּל־טוֹב לְהַשְׁבִּיעָהּ וּלְמַלָּאָה :

ויעבור אל מלך Say

פזמון

Wherever the word עורנו occurs at the end of the verse, repeat from

נִשְׁעֲנוּ till עֲזָרְנוּ

חֲנָנוּ יִי הֲנָנוּ • עֲנָנוּ יִי עֲנָנוּ • עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעָנוּ כִּי־
 עָלֶיךָ נִשְׁעָנוּ : אֱלֹהֵי בְּשָׁלְשִׁימוֹ • וְאֱלֹהֵי בְּפָרְשִׁימוֹ בִּקְרַב •
 וְאִנְחָנוּ בְּשֵׁם קִדְשֶׁךָ לְהִתְעַרֵּב • שׁוֹכֵן־שַׁחַק לִישְׁעָנוּ תִּקְרַב :
 עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי בְּלִגְיוֹנָם • וְאֱלֹהֵי בְּגֵאוֹנָם מִתְּפָאֲרִים • וְאִנְחָנוּ
 בְּרַב לְהוֹשִׁיעַ מִתְּנַבְרִים • לַעֲזֹר לְאִין־כַּח מִכְבִּירִים : עֲזָרְנוּ

honoured ones dragged in the mire: alas, my spirit fainteth when I see the inestimable law torn and consumed by fire. The joy of my heart hath ceased, and I have become contrite; I am bowed down and troubled, and torn by the lion's brood. My heart shaketh and trembleth, I stray like a lost sheep from corner to corner. With great grief, and with the anguish of a dejected spirit, thy weary people cry and wail to thee; canst thou refrain thine anger over heathens, who worship stars and planets, to strike them with thy lightning, and to display thy power? Steep thine arrows, and thy sharp sword in their blood; let vultures be fed upon their fat and their flesh, and the vengeance which is written of them may shortly reach them; but let thy people be raised above all other nations, in order to make known to all that they bore the yoke of the eternally living God, that their mighty Redeemer bore them on his wings, and that he will bring them to his holy habitation with everlasting joy, there to satisfy it with the possession of every blessing.

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

Wherever the words (Help us, &c.), occur at the end of the verses, repeat from "Help us," till "we rest on thee."

Be gracious to us, O Lord, be gracious; answer us, O Lord, answer us; help us, God of our salvation, for we rest on thee. (Help us, &c.) In battle, some trust in their chiefs, and some in their horses,¹ but we will venture in thy holy name; thou, who dwellest in heaven, wilt appear to save us. (Help us, &c.) Some glory in their legions, and some in their pomp, but we will prevail by the aid of him who is mighty in salvation, and helpeth abundantly those who are powerless. (Help us, &c.) Some

¹ Compare Ps. **xx.** 8.

אלה במגנתם ואלה בצנתם מסתהרים • ואנחנו באמרתך
 מחס תרים • מרוח-עריצים היות נסתרים : עזרנו אלה
 בהצלה וישעט • ואלה בצחצוח ומעט • ואנחנו באור
 בשלמה עט • מרום שרם רבוי בעט : עזרנו אלה
 בהגפת תרסים • ואלה בשפעת-קלגסים • ואנחנו במגן
 חוסים • במגון מתגסים • מטה גאון גסים : עזרנו אלה
 בקרני נכחים • ואלה בקול צוחים • ואנחנו בקולו
 דמי-שבהים • מפרק ומפוצץ סלעי-צוחים : עזרנו אלה
 בטבוס-ערבן • ואלה בטבסי-צרבן • ואנחנו באין בערפו
 ערבן וארבן מקים מורבן • לבמות דורבן : עזרנו אלה
 בנצחנימו ואלה ברצחנימו הבטחות • ואנחנו בשם נצח-
 ישראל בפנינו שטוחות • מלערוץ ומלרא ומלרף טוחות •
 עזרנו אלהי ישעינו בי-עליך נשענו : חנו וכו'

ויעבור אל מלך Say

Conclude the Service as on the first day, commencing from זכור רחמיך
 page 16. The Reader says קדיש תהקבל.

סליחות לערב ראש השנה

Say from אשירי page 1, till עונינו page 7, after which say the following—

” אלהי הצבאות נזרא בעליונים • אמרת שובו בנים
 סרבנים : באו עדי בתורה וברננים • בקשו פני בבכי
 ובתחנונים : גם בי-נסתמה תפלת הגיונים • גלי שבים
 פתוחים פיונים : דברך נצב לעולמי עדנים • דרפי-

trust in their shields, and some in their bucklers; but we raise thy word as our protection, it is a refuge to us from the blast of the terrible ones. (Help us, &c.) Some trust in their neighing, stamping chargers, and some in their dazzling swords and sheltering cloaks; but we trust in him who covereth himself with light as with a garment, who contemptuously spurneth their highest leaders. (Help us, &c.) Some trust in their close cuirasses, and some in their serried ranks; but we arm ourselves with confidence in the protector of those who trust in him, and who humbleth the pride of the haughty. (Help us, &c.) Some trust in their noisy horns, and some in their loud war cries; but we trust in him whose voice stilleth the noise of the waters, and rendeth and dasheth to pieces dry rocks. (Help us, &c.) Some trust in their stratagems, some in their battle array, but we in the Incomparable, who raiseth the disheartened, and maketh them tread upon the high places of their adversaries. (Help us, &c.) Some trust in their victories, and some in their murderous weapons; but we spread our hands in the name of the Strength of Israel, and every anxiety, and fear, and despondency, vanisheth. (Be gracious, &c.)

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

Conclude the Service as on the first day, commencing from "O Lord, remember thy mercy," page 16. The Reader says Kaddish.

PROPITIATORY PRAYERS FOR THE DAY BEFORE NEW YEAR.

Say from "Happy are they," page 2, till "for it is great," page 7, after which say the following—

O Lord God of Hosts, adored by higher beings, thou saidst, Return, ye refractory children, come ye before me with praise and thanksgiving, seek ye my countenance with tears and fervent supplications: though mere lip service remains unanswered, yet to the truly penitent the gates of mercy are open. Thy word is settled for all times, thy kind ways are for ever invariable.

טובך נצח לא-שונים : הננו אתאנו-לך בְּדִלִים וְאֲבִיוֹנִים •
 הַצְדָּקוֹת לך וְלָנוּ הַעֲוֹנִים : וְעִדִּיךָ שִׁבְנוּ בְּבוֹשַׁת-הַפָּנִים •
 וְעַל-דִּלְתוֹתֶיךָ הוֹגִים בְּיוֹנִים : זָכְרָנוּ לַחַיִּים מִתּוֹקָנִים •
 זָכָה כְּתַמִּינוּ צָחִים מְלָבָנִים : חֲטָאת נַעֲוִינוּ מִחֵדָה
 פְּעֻנָּנִים • הִדַּשׁ יָמֵינוּ בְּיָמִים קִדְמוֹנִים : טָמְאָה הָעֶבֶר
 וְהִתָּם הַיְּדוֹנִים • טָהְרָה תִּזְרוֹק מִים-הַנְּאֻמָּנִים : יִדְעֵנוּ
 רִשְׁעֵנוּ סְרָבִים וְסִלּוֹנִים • יִקְשׁוּת-עֲרַפְנוּ חֶסֶן פְּאֻלּוֹנִים :
 פָּרֶם נִטְעֵנוּ סָגֶסֶג נִצָּנִים • פָּסוּ פָּנָיו הָרָלִים קַמְשׁוֹנִים :
 לְמוֹדֵי הָרַע צְמוּדֵי-חֲמָנִים • לֹקְחֵי-שׁוֹחַד רוֹדְפֵי-שְׁלֹמוֹנִים :
 מִהֵר קִלְקֵלְנוּ חֶפֶת הַתּוֹנִים • מָאֵז הִסְגֵּנוּ לְאַחֹר וְלֹא-
 לְפָנִים • נָעוּ זִבְחֵי הַפָּרִים הַמִּשְׁנִים • נִיחַחֵי רֵיחַ-קִטְרֶת
 סַמָּמִים : שֵׁר חֲמָשִׁים יוֹעִיז וְנִשְׂאֵי-פָנִים • סָגַן מִשׁוֹחַ
 לוֹיִם וְאַהֲרֹנִים : עֲמִידָתָנוּ רָאָה דָלִים וְרִיקָנִים • עֲצָבִי-
 רוּחַ מְרוּרִים פְּלַעֲנִים : פֶּקֶדְנוּךָ בָּצַר לַחֵשׁ צָקוֹנִים • פֶּחַד
 דִּינְךָ דּוֹאֲגִים וּמִתְאַוֵּנִים : צִמְח-צִדְקָה הַצִּמְח לְנֶאֱמָנִים •
 צוּה לְהַעֲבִיר עֲוֹנוֹת רֹאשְׁנִים : קוֹל הַקּוֹרֵא יִשְׁפִּית
 מִדְּנִים • קִטִּיגוֹר יְהִם וַיִּשְׁתִּיק גִּרְגָּנִים : רוּחַ נִבְאָה דְּכָאוֹת
 לֵב שִׁבְרוֹנִים • רָצוֹן יַעֲלוּ בְּחֻלְבֵי קֶרֶבָנִים : שְׁבוּעַת-
 אֲבוֹת הָקָם לְפָנִים • שְׁוַעַת-קוֹרְאֶיךָ תִּשְׁמַע מִמְּעוֹנִים :
 תִּכְיֵן לִפְסָם לִירְאָתְךָ מוֹכְנִים • תִּקְשִׁיב אֶזְנוֹךָ שִׁית־חֲנוּנִים :
 שׁוּב לְהַעֲלוֹת עֲמֻךְ מִשְׁאֹנִים • מִהֵר יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ
 קִדְמוֹנִים : בְּרִיבָם יֵצְאוּ חֲנוּנֶיךָ פָּנִים • קוֹיִם תִּסְדִּיךָ
 וְעַל-רַחֲמֶיךָ שְׁעוֹנִים :

Lo, we come to thee like the poor and needy, thou art righteous, and we are iniquitous. To thee we return abashed, and at thy gates we coo like doves.¹ Remember us, to grant us a happy life, cleanse our stains, and whiten them. Blot out the sins of our youth like clouds, renew our days as the days of yore. Remove the pollution, and extirpate wickedness, sprinkle us with purifying water. We know our wickedness; we are refractory and treacherous, and our stubbornness is as that of a strong oak. Like a vineyard we were planted, but our flowers are faded, nettles and thorns have covered the face thereof; accustomed to evil doing, clinging to idols, taking bribes, and following after rewards. We have quickly profaned the wedding canopy, since then we have been constantly retrograding, but not progressing. The sacrifices of the fat rams have passed away, gone is the fragrance of the incense, the captain of fifty,² the counselor, and the honourable man, the ruler, the anointed priest, the Levites, and Aaronites. Look on our condition, how reduced and destitute we are, grieved in spirit, and bitter as wormwood. We seek thee in distress, and pour forth our prayers; the fear of thy judgment alarmeth us. Cause the branch of righteousness to grow up unto the faithful, command the former iniquities to be removed. Let the voice of him who calleth cause contention to cease, hush the accuser, and bid the traducer be silent. Let our humble spirit, our contrite and broken hearts, be as acceptable to thee as the fat of sacrifices. Perform unto the children the oath thou didst swear to the fathers; hear in thy holy habitation the supplications of thy worshippers. Strengthen their hearts in the fear of thee, thou wilt cause thine ear to hear their fervent prayer. Raise up again thy people from destruction; let thy former mercy quickly anticipate us. Let thy favorites who hope for thy mercy, and rest in thy compassion, go forth acquitted.

¹ Is. xxxviii. 14.² Is. iii. 3.

כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים אָנוּ בְּטוֹחִים • וְעַל צְדָקוֹתֶיךָ
 אָנוּ נִשְׁעָנִים • וְלִסְלִיחוֹתֶיךָ אָנוּ מִצְפִּים • וְלִישׁוּעָתְךָ אָנוּ
 מְקוּיִם : אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקוֹת מְקַדֵּם • מַעֲבִיר
 עֲוֹנוֹת עַמּוֹ וּמְסִיר חַטָּאת יִרְאִיו : כֶּרֶת בְּרִית לְרֹאשׁוֹנִים •
 וּמִקֵּים שְׁבוּעָה לְאַחֲרוֹנִים : אַתָּה הוּא שִׁדְדָתָ בַּעֲנַן
 כְּבוֹדְךָ עַל הַר סִינִי וַהֲרֵאִיתָ דְרָכֵי טוֹבָךָ לְמֹשֶׁה עַבְדְּךָ :
 אֲרָחוֹת חֶסְדֶּיךָ גִּלִּיתָ לוֹ • וַהֲוֹדַעְתּוּ כִּי אַתָּה אֵל רַחוּם
 וְחַנּוּן • אֲרֹךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וּמִרְפֵּה לְחַטִּיב • וּמְנַהֵג
 אֶת-כָּל-הָעוֹלָם בְּלוֹ בְּמִדַּת הַרְחָמִים : וְכֵן כָּתוּב וַיֹּאמֶר
 אֲנִי אֶעֱבִיר כָּל-טוֹבִי עַל-פָּנֶיךָ וְקָרָאתִי בִשְׁם יי לְפָנֶיךָ •
 וַחֲנַנִי אֶת-אֲשֶׁר אָהֵן וַרְחַמְתִּי אֶת-אֲשֶׁר אֲרַחֵם :
 אֵל אֲרֹךְ-אַפִּים אַתָּה • וּבַעַל-הַרְחָמִים נִקְרָאתָ • וְדָרְךָ
 תִּשְׁוֹבָה הוֹרִיתָ • גִּדַּלְתָּ רַחֲמֶיךָ וַחֲסְדֶיךָ תִּזְכּוֹר הַיּוֹם וּבְכָל-
 יוֹם לְזֵרַע יִדִּידֶיךָ : תִּפֶּן אֱלֹהֵינוּ בְּרַחֲמִים • כִּי אַתָּה
 הוּא בַּעַל-הַרְחָמִים : בְּתַחֲנוּן וּבִתְפִּלָּה פָּנֶיךָ נִקְדָּם •
 כְּהוֹדַעְתָּ לְעֵנִי מְקַדֵּם : מִחֲרוֹן אַפַּי שׁוּב • כְּמוֹ בַּתּוֹרַתְךָ
 כָּתוּב : וּבָצַל בְּנִפְיֶךָ נַחֲסָה וְנִתְלַוֵּן • כְּיוֹם וַיֵּרֶד יי
 בַּעֲנָן : תַּעֲבוֹר עַל-פְּשַׁע וְתִמְחָה אִשָּׁם • כְּיוֹם וַיִּתְּצַב עַמּוֹ
 שָׁם : תִּתְּאוּן שְׁוַעֲתֵנוּ וְתִקְשִׁיב מִנוּ מֵאֲמַר • כְּיוֹם וַיִּקְרָא
 בִּשְׁם יי וְשָׁם נֶאֱמַר :
 וַיַּעֲבוֹר יי עַל-פָּנָיו וַיִּקְרָא : יי • יי • אֵל • רַחוּם • וְחַנּוּן •
 אֲרֹךְ-אַפִּים • וְרַב-חֶסֶד • וְאֶמֶת : נֹצֵר חֶסֶד לְאֱלֹפִים •
 נִשְׂאָה עֵין וּפְשַׁע • וְחַטָּאָה • וְנִקְרָא : וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנָנוּ

For we confide in thine abundant mercies, and we lean upon thy righteousness ; we look to thy forgiveness, and hope in thy salvation. Thou art the King, who ever lovest righteousness, who remittest the iniquities of thy people, and removest the sin of those who revere thee. Thou didst make a covenant with the ancient patriarchs, and thou performest thy oath to their posterity. Thou art he who descended on Mount Sinai, in thy cloud of glory, and thou showedst thy ways of goodness unto thy servant Moses. The attributes of thy mercy didst thou reveal unto him, and thou didst make him know that thou art omnipotent, gracious, long-suffering, and plenteous in beneficence ; diffusing good abundantly. Thou still guidest the whole world with thy attribute of mercy ; for thus it is written,¹ "And he said, I will make all my goodness pass before thee, and will proclaim the name of the Eternal before thee ; I will be gracious to whom I will be gracious, and show mercy to whom I will show mercy "

O Omnipotent ! thou art long-suffering, and art called the Lord of mercy ; and therefore hast thou taught *us* the way of repentance ; O remember the greatness of thy mercy and kindness to the offspring of thy beloved, on this, and every other day. O regard us with mercy, for thou art the Lord of compassion. With prayer and supplication we approach thy presence, as thou didst make known of old to Moses the meek. O turn from thy fierce anger, as it is written in thy law. O may we be shielded and lodged in the shadow of thy wings, as on the day when thou, O Eternal, didst descend in a cloud. O pass by *our* transgression, and blot out *our* guilt, as on the day when thou didst stand there with Moses, on Mount Sinai. O hearken to our cry, and accept our prayer, as on the day when thou didst proclaim the name Eternal ! and there it is said,

"And the Eternal passed by before him (Moses) and proclaimed : The Eternal is the immutable eternal being ; an omnipotent God, merciful and gracious, long-suffering, and abundant in beneficence and truth ; keeping mercy unto thousands, forgiving iniquity, transgression, and sin, and acquitting. Pardon thou our iniquity and our sin, and take us for thy heritage.

¹ Exod. xxiii. 19.

וּלְהַטְאֲתָנוּ וּנְחַלְתָּנוּ : סְלַח־לָנוּ אֲבִינוּ כִּי־הִטְאֵנוּ מְחַל־
לָנוּ מַלְכָּנוּ כִּי־פָשַׁעְנוּ : כִּי־אַתָּה יי טוֹב וְסָלַח וְרַב־
חֶסֶד לְכָל־קָרְאִיךָ :

יי בָּרַךְ תִּשְׁמַע קוֹלֵנוּ בְּכָר נַעֲרָה־לֶךָ וּנְצִיפָה : וְאַתָּה יי מְגֹן בְּעַדְנוּ •
בְּבוֹרָנוּ וּמְרִים רִאשֵׁנוּ : אַתָּה יי לְעוֹלָם תִּשָּׁב • כִּסְאֶךָ לְדוֹר וְדוֹר :
אֲהַב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט • חֶסֶד־יי מִלֵּאָה הָאָרֶץ : רַחֲמֶיךָ רַבִּים יי •
כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּינוּ : אֵל תְּבֹא בְּמִשְׁפָּט עִמָּנוּ • כִּי לֹא־יִצְדָק לִפְנֶיךָ כְּלָחִי :
כְּרַחֵם אֲב עַל־בָּנִים בֶּן תִּרְחַם יי עָלֵינוּ : לֵוי הַיִּשְׁעָה עַל־עַמְּךָ
בְּרַכְתֶּךָ סֵלָה : יי צְבָאוֹת עִמָּנוּ כִּי־שָׁב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה : יי צְבָאוֹת
אֲשֶׁר־יְאֵדָם בְּטַח בָּךְ : יי הַיִּשְׁעָה חֲמֶלְךָ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קָרְאָנוּ :

סְלַח־נָא לַעֲזֹן הָעַם הַזֶּה כַּגִּדֹל חֶסֶדְךָ וּכְאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּה
לָעַם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד־הַנֶּה • וְשֵׁם נֶאֱמָר : וַיֹּאמֶר יי
סְלַח־תִּי בְּדַבְּרֶךָ :

הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזִנְךָ וְשָׁמַע פִּקְחָה עֵינֶיךָ וּרְאָה שְׂמֹמְתֵינוּ וְהַעִיר אֲשֶׁר
נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֶיךָ כִּי לֹא עַל־צְדָקָתֵינוּ אֲנַחְנוּ כַּפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לִפְנֶיךָ
כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים : אֲדֹנֵי שְׁמֶעָה אֲדֹנֵי סְלַחָה אֲדֹנֵי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה
אֱלֹהֵי־אֲחֵר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִּי־שָׁמַד נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־עַמְּךָ :

אֲדוֹן בַּתְּקָה מוֹעֵד לְשִׁפְט מִיִּשְׂרָאֵל בְּתַעֲצוּמֶיךָ • אֲתִיְצָבָה
בְּפִלֵּץ לְחַלּוֹת פְּנֶיךָ לְרוֹמְמֶךָ • בְּמַעֲשֵׂי לֹא נִשְׁעַנְתִּי כִּי־
אִם בְּרַחֲמֶיךָ • יי עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ : גָּזוּ אֲמוּנִים גְּבוּרֵי
כַח בְּמֶרֶץ • גַּם גּוֹדְרֵי־גֶדֶר וְעוֹמְדֵי בַּפְּרֵץ • דּוֹרְשֵׁי הַפֶּצֶם
בְּכַח מְשׁוֹכֵן שְׁמִי עָרֵץ • אֲבֵד חֶסֶד מִן־הָאָרֶץ : הֵן
קָלוּתִי וּמַה־אֲשִׁיב בְּמוֹפִי • הִנְנִי צָעִיר בְּאֵין־מַפְעָלוֹת בְּכַפִּי •
וַאֲיֶךְ אֶקְנֶה וְאֲנִי רַב־דּוּפִי • הֵיוֹת לְרָצוֹן אֲמַר־יִי : וְחַלְתִּי
וַאֲרָא מַחֲוֹת דְּעִי • וְדוּגִי יְגוֹרְתִי וּמֶרְדֵּשׁעִי • חֲנוּן רַחֲמָנִי

Forgive us, O our Father! for we have sinned: pardon us, O our King! for we have transgressed. For thou, O Lord! art good, and ready to pardon, and of abundant mercy unto all those who call on thee."

Our voice shalt thou hear in the morning, O Lord! in the morning will we direct our prayer unto thee, and will look up. And thou, O Lord, art a shield for us, our glory and the lifter up of our heads. Thou, O Lord, remainest for ever; thy throne from generation to generation. He loveth righteousness and judgment, the earth is full of the goodness of the Lord. Thy mercy is great, O Lord, quicken me according to thy judgment. Enter not into judgment with us, for in thy sight shall *no* man living be justified.

Like a father hath compassion on his children, so have thou compassion on us, O Lord! Salvation belongeth unto the Eternal! thy blessing be upon thy people. Selah! The Lord of Hosts is with us, the God of Jacob is our refuge. Selah! O Lord of Hosts! Happy is the man that trusteth in thee. Save us, O Eternal! Let the King hear us when we call.

"Pardon, I beseech thee, the iniquity of this people, according to the greatness of thy beneficence, and as thou hast been indulgent to this people from Egypt even until hitherto: (as it is said), And the Lord said, I have pardoned according as thy word."

O my God! incline thine ear and hear, open thy eyes and behold our desolations, and the city which is called by thy name; for we do not presume to present our supplications before thee on account of our righteousness, but in reliance on thy abundant mercy. O Lord! hear: O Lord! pardon: O Lord! be graciously attentive and grant our request: delay not for thy own sake, O my God! for thy city and thy people are called by thy name.

O Lord, when on the appointed day¹ thou comest to judge the world with justice and power, I step before thee with dread to propitiate thee, and to extol thee; I do not rest on my deeds, but on thy mercy; O Lord, act kindly towards me for thy name's sake. The faithful, so mighty in intercession, are cut off; also those who set up fences, and stood in the breach, who forcibly brought their petition before him who dwelleth in the high heavens; the godly man hath perished out of the earth. Behold, I am unworthy, and what shall I answer thee? Behold I am small and without works to shew; and how, then, can I hope, being so full of vice, that the words of my mouth shall be accepted? I am afraid, and dare not show you my wishes; my wickedness and rebellious disobedience render me timid. Gra-

¹ *i. e.*, On the New Year's day.

סליחות לערב ראש השנה

בְּהַתּוֹדוֹת וְעוֹזְבֵי פְשָׁעֵי • שְׁמַע בְּקוֹל-תְּהוֹנוֹנִי אֱלֹהִי בְּשׁוּעִי :
טַעֲמִיתִי וְהִנֵּנִי שָׁב וּמִתּוֹדָה עֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ • טְהוֹר עֵינַיִם
חֲשַׁבְנִי כְּשֶׁלֶם לְפָנֶיךָ • יְהִי הַפֶּנֶם לִי לְפָנִים מִשׁוֹרֵת-דִּינְךָ •
וְאַדְעָךָ לְמַעַן אֲמַצֶּא-חֵן בְּעֵינֶיךָ : כְּחֶךְ יִגְדֶּל-נָא וּבִתְפִלָּתִי
הַתְנַאֲה • כִּתְּפִלַּת זְקוֹן-דְּגִיל וּפְרָקוּ נָאָה • לִבִּי הַנִּשְׁכָּר
הַנִּדְרָה וְהַנִּכְאָה • הַבֵּט מַשְׁמִימִים וְרֹאה :

ויעבור and אל מלך Say

שׁוֹכְרָה יְיָ אֶת-שְׁבוּתָנוּ כְּאִפְקִים בְּנֶגֶב : שׁוּבָה יְיָ חֲלִצָה נַפְשֵׁנוּ
הוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן הַסִּדֵּךְ : דְּרָשׁ יְיָ בַּהֲפִיצָאוּ קְרָאָהוּ בְּהִיּוֹתוֹ קְרוֹב :
נַעֲזֹב רָשָׁע דְּרָכּוֹ וְאִישׁ אֶזְנוֹ מִחֲשִׁבָתּוֹ וְיִשָּׁב אֶרְצוֹ וִירַחֲמֵהוּ וְאַל-
אֲלֹהֵינוּ כִּי-יִרְפָּה לְסִלּוֹת :

רחמיק רבים • אל תבא • כרחם אב • ליי השיועה • יי צבאית עמנו • יי צבאות אשרי • יי
הרשיעה • כי לא על • יי שמעה

אלהינו ואלהי אבותינו

אָנָּה עוֹרְרָה אֶתְּבָתְךָ הַיְשָׁנָה • אֲשֶׁר אֶהְבֵּת לַעֲדַת מִי-
מִנָּה • בְּכָל-פְּנוֹי חֶבֶה וְאַחֻוָּה וְרַעוּת מִכְנָה • לְמַעַן אֲחִי
וְרָעִי אֲדַבְּרָה-נָּא : גַּם בְּצַעֲדְךָ עַל-הַר-גִּבּוֹנוֹנִי • גִּיל לְשַׁעֲשַׁע
חֶמֶד קְרָמוֹנִי • דַּמִּית מַמְלַכַת כְּהָנִים וְגוֹי-קְדוֹשׁ וּבְנֵי •
וְהִיא גַם-הִיא אִמְרָה אֲחִי הוּא מַלְכִּי וְאַדּוֹנִי : הוֹרֶשֶׁת
נִחַל־תְּצִי חֶבֶל הַנָּעִים • הַסְתּוֹפֵף לְכַבּוֹדְךָ בְּלוֹיוֹת צַעֲצָעִים •
וְהֵן עֲתָה טִלְטְלוּהָ זָרִים זָרִים מְרַעִים • בְּאַרְץ לֹא-לָהֶם
הֲלֹא אֲחִיד רֹעִים : זְכֹר אֶל-תְּשׁוּבָה וְאַל-תִּתְּחַרֵּשׁ וְאַל-
תִּשְׁקֹט אֶל • זָמְמוּ לְהַכְחִידִי אָדָם וְיִשְׁמַעֲאֵל • חֲנוּן אֲתָה
יִדְעָתָ אֶת-כָּל הַתְּלָאוֹת הָאֵל • כֹּה אָמַר אֲחִיד יִשְׂרָאֵל :
טָפְלוּ עָלַי וּבִקְקוֹנִי בּוֹקְקִים • טְהַרָה בְּטַמְאָה לְהַמִּיר

cious One, have mercy on me when I confess my sins, and forsake them ; hear the voice of my supplication when I cry to thee. I have erred, but lo, here I return penitently to do thy will. Thou who art of pure eyes, esteem me as one perfect before thee. O God, deal generously with me, so that I may know I have found grace in thy sight. Let thy power, I beseech thee, be great, and be gratified with my prayer as with the prayer of an old man, who is fluent and eloquent of speech ; look down from heaven, and behold my broken and contrite heart.

Say " Omnipotent King," " And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

Turn again our captivity, O Lord, as the streams in the south. Return, O Lord, deliver our souls to save us for thy mercy's sake. Seek ye the Lord, while he may be found, call ye upon him, while he is near. Let the wicked forsake his way, and the unrighteous man his thoughts ; and let him return unto the Lord, and he will have mercy upon him, and to our God, for he will abundantly pardon.

Say from " Like a father hath compassion," til " when we call," page 9, then say the verses " For we do not presume," and " O Lord, hear," pp. 9, 10.

Our God and the God of our fathers !

We beseech thee, stir up thine old love with which thou didst love the numberless congregation, designated by all endearing terms ; for my brethren and companion's sake, I pray for it, still let me say a word. Even when thou didst ascend the high hill¹ to impart to them the ancient treasure for a delight ; thou didst liken them to a kingdom of priests and a holy nation, and didst call them, " My son," and they said, " He is my friend, my King, and my Lord." Thou didst cause the goodly heritage to inherit the pleasant portion,² where they were in close proximity to thy glory ; and now strangers and evil-doers have driven them away, and thy friends dwell in a land which belongeth not to them. Remember, and forget not, hold not thy peace, and be not still, O God, when Edom and Ishmael design to cut me off. Gracious One, thou knowest all these travails, thus sayeth thy friend Israel. The robbers have forged lies against me, and

¹ Sinai.

² The holy Law.

וּלְחֻצוֹנֵי דוּחֻקִּים • יוֹם-יוֹם הִנֵּה עֹבְדֵיךָ מִפִּים וְלִקְוִים •
 קוֹל דְּמִי-אֲחִיךָ צִעֲקִים : כְּרוּ לִי שִׁיחוֹת לְמוֹקֵשׁ • כָּלְתָה
 וּנְכַסְפָּה נַפְשִׁי עֲזָרְתְּךָ לְבַקֵּשׁ • לִישׁוּעָתָה-לִי עַל-פִּתְחֵי
 לְנֶקֶשׁ • אֶת-אֲחִי אֲנֹכִי מִבִּקֵּשׁ : מִיּוֹם כִּסֵּה בִשְׁבָתְךָ עַל-
 כַּפֵּי כְבוֹדְךָ • מִבֵּית לְסִקּוֹר יַחַד לִב-מוֹרְדִיךָ וְעוֹבְדִיךָ •
 נָגוּשׁ כָּל-בַּעַל-מִשְׁאָת בּוֹגְדִיךָ • וְאֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ אֶת-אֲחִיךָ
 תִּשְׁמַט יָדְךָ : סִפְרִים עֵת יִקְרָאוּ לְבְרוּאֵי עוֹלָמְךָ • שְׂאֵת
 חַיִּים וְחִלּוּף לְשׁוּעַ וְמָד • עֲלִיּוֹן חֵן וְחֶסֶד בְּאֵלְמָד • עֲרוֹב
 עֹבְדִיךָ לְטוֹב וְחֵי אֲחִיךָ עִמָּךְ : פָּנָה אֵלַי וְחַנּוּנִי וְתַנּוּנִי
 עֲלִיּוֹן • פָּגַר מִנְאֻצֶּךָ בְּעוֹנֵי וּרְשִׁיוֹן • צָרְכִי חֹק טָרַף
 בְּחִלְקֶךָ אֶפְסִנִּיּוֹן • לֹא תִקְפֹּץ אֶת-יָדְךָ מֵאֲחִיךָ הָאֲבִיּוֹן :
 קִדְמָתִי בְּנִשְׁפָּה וְאִשְׁוּעָה-לְךָ מְחוֹלְלִי • קִדְמָה חֶסֶדְךָ וְשֵׁא
 פִשְׁעֵי וּמַעֲלֵי • רַחֲמֶיךָ יִתְגַּדְּלוּ עָלַי כִּמְנַחֵם אֲבִלִי • מִי-
 יִתְנֶךָ בָּאֵחַ לִי : שְׁעָה שְׁוַעַת עֲנִיךָ וְצִעֲקָתָם • שְׁבַעַה
 בְּרַעוֹת נַפְשָׁם וְחַיָּתָם • תִּשְׁלִיךְ בְּמִצּוֹלוֹת-יָם כָּל-חַטָּאתָם •
 אֲנִי שֵׂא-נָא פִשְׁעֵי אֲחִיךָ וְחַטָּאתָם : שֵׁשׁ אֲנֹכִי עַל-אֲמֶרֶת-
 מִבְּטָחִיךָ • לִבְבִּתָּנִי עַל-יְדֵי-צִירִים שְׁלוּחִיךָ • מָתִי תַחֲשׁוּף
 זֶרַעְךָ בְּכַחֲךָ • לֵךְ-נָא רְאֵה אֶת-שְׁלוֹם אֲחִיךָ : הִיִּיתָה
 מִקֶּדֶם מְקוֹה יִשְׂרָאֵל וְחָרֵב גְּאוֹתָם • חֵי זִקּוּף גַּם עִתָּה
 קוֹמָתָם • וְאַמִּץ זֶרַעָם וְתִשָּׁכּוֹן בֵּינוֹתָם • וְאֶת-אֲחִיךָ תִּפְקוֹד
 לְשָׁלוֹם וְאֶת-עֶרְבָתָם :

ויַעֲבֹר אֵל מֶלֶךְ Say

לֹא כִחְטָאִינוּ תַעֲשֶׂה לָנוּ וְלֹא כְּעוֹנוֹתֵינוּ תִּגְמֹל עָלֵינוּ • כִּי רַבּוֹ

plundered me, the oppressors forced me to exchange the unclean¹ for the clean;² daily thy servants are beaten, and the voice of thy friend's blood is crying. They have dug a pit as a snare, my soul fainteth and longeth to seek thy help. O mayest thou appear at my door, to be my salvation, saying, my friends I am seeking. From the New Year's day, when thou did'st take thy seat on thy glorious throne, and didst look down to examine both the hearts of those who serve thee, and of those who rebel against thee, exact the debt from all the faithless, and let thy hand release what thy friend owes thee. At the time when the books of fate are read to the creatures of thy world, decreeing life or death to the rich and poor, O most High, in whose temple dwell grace and favour, be surety for thy servant for good, so that thy friend may live with thee. Turn to me, be gracious unto me, and raise me on high; let those who provoke thee perish in wretchedness and in poverty, but when thou dealest out to each his appointed supplies for his support, do not shut thy hand from thy poor friend. I rose at dawn to pray to thee, O my Creator; let thy tender mercy prevent me, and forgive my transgression and misdeeds; let thy mercy be extended to me as one who comforteth affliction. O that thou wert as my friend! Turn to the supplication of the wretched and their cry, their soul and spirit is full of troubles; cast into the depths of the sea all their sins; O we pray thee, forgive now the trespass of thy friends and their sin. I rejoice at the word of thy promise, by which thou didst encourage me through thy faithful messengers; when wilt thou bare thy mighty arm? Go now, I pray thee, see whether it be well with thy friends. Thou wast of old the hope of Israel, and the sword of their excellence; O living God, raise even now their height, strengthen their arm, and dwell among them, and look how thy friends fare, and their pledge.

Say "*Omnipotent King*," "*And the Eternal passed*," &c., pp. 11, 12.

O deal not with us according to our sins, requite us not according to

¹ Thy laws.

² i. e., idolatry.

סליחות לערב השנה

מְשׁוּבְּתֵינוּ לָךְ הָטָאנוּ : תְּהַטָּאנוּ בְּאָזְנוֹב וְנִטְהַר תְּכַבְּסֵנוּ וּמִשְׁלַג נִלְבִּין :
אֵל תִּקְצֹף יי עַד מְאוֹד וְאַל כְּעַד תִּזְכּוֹר עֵזְוֹ : הֵן תִּבְטֹל־נָא עֲפֹד פִּלְגֵנוּ :

וְחִמִּיד רַבִּים אֵל תִּבְאֹ : כְּרַחֵם אֲבֹ : לִי הַיְשׁוּעָה : יי עֲבֹאִית עִמָּנוּ : יי עֲבֹאִית אֲשֶׁרִי : יי
הַיְשׁוּעָה : כִּי לֹא עַל־יִי שְׂמֵעָה

אֵל אֱלֹהֵי דִלְפָּה עֵינִי . אֲשׁוּעַ וַיֹּאמֶר הִנְנִי . אֲמַרִי
הַאֲזִינָה בְּהִתְחַנְנִי . עֲנֵנִי יי עֲנֵנִי : בְּמֵאוֹנִים כִּי תִפְלֵם
דְּרַפִּי . בְּמִצּוֹתֶיךָ דִּלּוֹתִי חֲלָקִי וְחֲשָׁקִי . וְאִם כִּפְעָלִי
תִּשְׁלִים חֲקִי . וַאֲיֹרָא כִּי עִירַם אֲנֹכִי : גִּרַּשׁ כָּלָה חֲטָא
וּמַרִי . גָּלָה נִרְתַּק מִרְפָּא וַצִּרִי . וְעִנְתָּה־בִּי צְדָקָתִי לְיוֹצְרִי .
בְּיוֹם־מָחָר כִּי־תִבְאֵ עַל־שִׁבְרִי : דּוּפִי כַּבֵּם וְלִבִּן אֲדַמְּדֵם :
דְּרוּשׁ אֶת־עַפְר־יְסוּדֵם . וְאַל־תִּשְׁלֵם כְּגִמּוּל יָדֶם . כִּי רַבָּה
רָעַת־הָאָדָם : הַנִּפְשׁ חֲחוּטָאִת בְּמַה־תִּתְּפַכֵּר . הֵזֶן לֹא־
יִוְעִיל וְרוֹב כּוֹפֵר . הָעֲמֻדָּת עַד מְמַהֵר לְסַפֵּר . מִבֵּית
וּמִחוּץ בְּכַפֵּר : וּמַה־יִּכְפּוֹר וּבִידוֹ סְדוּרוֹת . וְתַק עֲוֹנוֹת־
מַעֲשָׂיו וְכָל־הַקּוֹרוֹת . וַאֲיֹד־יֹאמֶר מִי־יִדְעַ סִפְרוֹת . וְהִנֵּה
הַנֶּגַע בְּקִירוֹת : זָכִים הַמַּלְוִים אוֹתְךָ בְּכָל־פִּלְךָ . זְרִיזִים
לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל אֲשֶׁר תִּלְךָ . וְשׁוֹכְבֵּת־בְּחִיק תַּעִיר בְּעֵשִׂיר
וְהִילְךָ . וְעַמְדָּה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ : חֲלָתִי לֹא־יִכְחַד כָּל־
מְנָהוּ . חַיּוֹת לְאָדָם מַה־שִּׁיחָהוּ . וְאִם עַל־הַמִּשְׁכָּב הוּא
וְחֹשֶׁב עִם קִנְהוּ : טָרָם יִתְנַפְּפוּ רִגְלֶיךָ בְּעֶרְבוֹן . טַהַר
עֲצָמְךָ מִכָּל־עֵזוֹן . לֹא־יִוְכַל לְהַמְלִיט כָּל־עֲוֹנוֹן . יֹאמְרוּ
הַמִּשְׁלִים בְּאוֹ הַשְּׁבוֹן : יִיעַר אֲרַבְּעָה פָּרְקִים וְהַחֲרִית .
יְדוֹן בְּמוֹ נִחְלַת שְׂאֵרִית . וְאִם־מַעְלוֹ־בְךָ הִבֵּט לִפְרִית .

our iniquities. For our backslidings are many, we have sinned against thee. Purge us with hyssop, and we shall be clean; wash us, and we shall be whiter than snow. Be not wroth very sore, O Lord, neither remember iniquity for ever; behold, see, we beseech thee, we are all thy people.

Say from "Like a father hath compassion," till "when we call," page 9, then say the verses "For we do not presume," and "O Lord, hear," pp. 9, 10.

My eye poureth out tears unto God, I cry unto him, and he sayeth, Lo, here I am, give ear unto my words when I supplicate, answer me, O Lord, answer me. When thou weighest my actions in the balance, thou shalt find I have but small share and pleasure in thy commandments, and if thou determinest my lot according to my works, I am afraid, because I am bare of good deeds. Drive away, and consume sin and rebellion; pour forth thy healing balm out of thy box,¹ and let my righteousness plead for me with my Creator, on the morrow when thou comest to fix my reward. Cleanse my stains, and whiten my red sin, consider that our origin is dust, and repay us not according to our deeds, for the wickedness of man is great. In what way can the soul that sinneth be ransomed? Riches profit not, nor great ransom when thou raisest a witness, ready to depose, how within and without we are stained with guilt. How can any one deny what he himself hath set down, his own perverse actions, and all that hath happened; and how can he imagine no one hath perceived them, when the plague spot is visible on the walls?² The pure beings who attend and guard thy people wherever they go, nay, even his own conscience, all testify against him, be he rich or poor, when he standeth before the King. I tremble, for nothing is hidden from him who knoweth what are his inward thoughts, and when he is on his couch, he shall reckon with him that bought him. Ere thy feet dash against the dark grave, cleanse thyself from all iniquity; for no creatures can save thee when the ruler sayeth: Come and let us reckon. Four periods he hath fixed and appointed,³ on which he judgeth the remnant of Israel; and if they have trespassed against thee, have respect unto the covenant, and do not stand in the crossway to cut off.

¹ i. e., teach us how to repent.

² i. e., when his sins are patent.

³ See Treatise Rosh Hashanah i. 2.

ואל תַעֲמֹד עַל-הַפֶּרֶק לַהֲכָרִית : כִּי לַיּוֹם-הַפֶּסַח יָבֹא .
 כָּל-מִקְרָה-אִישׁ לִפְנֵי חוּצָבוּ . אִם-יָדָל וְאִם-עֲשִׂיר בְּרִיבּוֹ .
 עֲלִים וְיֹרְדִים בּוֹ : לַעֲמֹד מִלִּיץ יוֹשֵׁר תִּמְנָה . לַעֲת
 יָבֹאוּ כָּל-בְּנֵי-אָדָם בְּשִׁבְטוֹ לַהֲמָנָה . תַּעֲבֹרְנָה הַצֵּאֵן עַל-
 יְדֵי מוֹנָה : מִשְׁפָּט עֲמֹ תַחֲלֶה בְּקֶרֶב . מִשְׁחַת תַּעַל
 הַיָּתֶם לְטוֹב תַּעֲרוֹב . וְיָדִין לְאֲמִים לְבָדֶם מִלְּעֲרוֹב . לְבַלְתִּי
 הָיוֹת שָׁם עָרֹב : נֶאֱוָר אֵלֶיךָ מִי־יְהוָה . נוֹהֵג שְׁפָעוֹלָם
 אֵין מִשְׁתַּמֵּשׁ בְּכָלִי מִשְׁפָּר . וְלֹא-תִבּוֹה לֵב גְּדָפָה וְנִשְׁפָּר .
 הַיִּפְלֹא מִי דָבָר : סִתְתּוּ אֲבֹן-נֶגֶף לַעֲמֹק-שׁוּה . סוּרוּ טָמֵא
 קִרְאוּ פְסִיל הַמֶּחֱפֵא . כִּי אֵין-הֶצֶר בְּנוֹק שׁוּה . הָבָה
 גִּתְחַפֶּמָּה לוֹ פֶּן-יִרְפָּה : עוֹבֵד שְׁנֵי-אֱדוֹנִים כְּפִי-שְׁנֵי .
 עֲשׂוֹת לְיוֹצְרוֹ וּלְיֹצְרוֹ פְּרִצוֹנִיו . וְטוֹב הַדְּבֵק לְבוֹרָאוּ כָּל-
 זְמָנֵיו . וְעֹבֵד הַפָּשִׁי מֵאֲדָנִיו : פְּנוּת הַיּוֹם סְעוּדָתוֹ יִכּוֹן .
 פָּעֲלוֹ לָזֶה וְלִבָּא יְהִי נָכוֹן . וְעוֹשֶׂהוּ בַשַּׁבָּת מֵהַיִּסְכּוֹן .
 מְעוֹת לֹא-יֻבַּל לַחֲקֹן : צַעֲקָה לֵכֵן קִדְּמָנוּ לַיּוֹם-דִּין
 וְתִקְשִׁיב . צוֹם וּתְשׁוּבָה-שְׁלֵמָה חֲמַתְךָ יִשִּׁיב . וְלֹא כְּשֶׁב
 עַל-קִיאוֹ בְּאַהֲטָא וְאִשִּׁיב . לֹא מִצָּאָה יָדוֹ דִּי-הִשִּׁיב :
 קוּמֵנוּ יִשְׁנֵי-מִכְּפַל לְסַעְדֵּי . קָלוּתִי וּמַעֲשֵׂי אֵין בְּיָדִי . וְנַעֲקוּ
 וְהִתְפַּלְּלוּ לְאֵל עֲמָדִי . וּמִכְחָכֶם שְׁחָדוּ בְּעָדִי : רַחֲמִים
 תַּעֲזֹרֵר לְתַת עֲצָמָה לְאֵין אוֹנִים : רֶם כִּי-נִשְׁכַּחוּ זֶה כְּפָה־
 שְׁנִים . שְׁעָרֵי-דַמְעוֹת תִּפְתַּח לְנִטְעֵי גְעֻמִּים . בְּבִכִּי יָבֹאוּ
 וּבִתְחֻנוּנִים : שְׂרִי בְּמַרְיָנוּ הֵלֵא פְּנִיכָרִים גַּחֲשִׁבְנוּ : שְׁבִנוּ
 אֵלֶיךָ וּקְאֵב עַל-פֶּן תַּרְחֲמָנוּ : זְכוּר כִּי-פָנִים קִרְאתָנוּ וְאָבִי

For when on the appointed day he cometh to determine every man's fate, all, whether poor or rich, will have to pass in judgment before him. Appoint an advocate for thy people, and at the time when all mankind are summoned, and, like a flock of sheep, have to pass muster, let Israel's cause be first called; save them from perdition, assure them of happiness, and judge the nations each by itself, lest there should be an intermixture. Illustrious one, who can be compared to thee? In the ordinary course of things a broken vessel is not used; but thou despisest not a contrite and broken heart: is anything too wonderful for the Lord? Hew down the stumbling block, so that the path may become even; turn away the hidden monster,¹ for this enemy heedeth not our damage: come on, let us deal wisely with him, lest he become too mighty.² All his life man serveth two masters, doing the will of his Maker, and following his own inclination; well for him if at all times he cling to his Creator, for then he is a servant free from his master.³ He who in time prepareth his meals, worketh for this world, and enjoyeth in that to come; but he who doth not begin his work until Sabbath,⁴ what availeth it? That which is crooked cannot be made straight! Hence we hasten to pray to thee even before the day of judgment, and thou wilt attend; fasting coupled with genuine repentance will turn away thy wrath, but it will not suffice to be as the dog who returneth to his vomit, and to say, I will sin again, and then repent. Rise ye, who sleep in the cave of Machpelah to strengthen me, for I am vile, and can show no good deeds; intercede ye therefore for me, with God, and give a reward for me of your substance. Stir up thy mercy to grant strength to those that have no might, though they have been forgotten these many years; open the gates of tears to thy favorite plants, who come before thee with weeping and supplication. Almighty One, through our rebellion we are reckoned as strangers, we return unto thee, O compassionate us as a father compassionateth his son. Remember thou hast called us children, and we all have one father, why should the name of our father be done

¹ *i. e.*, the evil inclination.

² Subdue the evil inclination, lest it take root within you.

³ By obeying the Lord man becomes emancipated from his passions that otherwise master him.

⁴ When death approacheth.

סליחות לערב ראש השנה

אָחד לְכָלנוּ : לָמָּה יִגְרַע שֵׁם-אֲבִינוּ : תְּשׁוּרָה אֵין בְּיָדִי
 לִפְנֵי . תְּמוּדָתָהּ תִּכּוֹן תְּפִלָּתִי וְתַחֲנוּנִי . קַח הַמִּנְחָה
 הַהִלָּכֶת לִפְנֵי . וַיִּדְעוּ הָעַם-הַזֶּה כִּי-אַתָּה יי' : יָדַע וְהָכִין
 מִרְאשִׁית תְּשׁוּבָה . אֱלֹהִים חֲשֵׁבָה לְטוֹבָה . בְּכֵן רָצִינוּ
 עֲדִיד לְשׁוּבָה . הִשִּׁיבֵנו יי' אֱלִיד וְנִשׁוּבָה : יְדִידִים
 צַעֲקוּ חֲלוּ קְרוֹת בְּמַהוּמִים . הַקּוֹל לְמִכּוֹן וַיַּעֲדוּ יִשְׁמַע
 מִמְּרוּמִים . יִכְמְרוּ רַחֲמָיו בְּזָכוֹת שְׁלֹשֶׁת תְּמִימִים . אֵל-
 שְׂדֵי יִתֵּן לָכֶם רַחֲמִים :

וַיַּעֲבֹר and אֵל מֶלֶךְ Say

יי' אֱלֹהִים אֵל תְּשַׁחֵת עִמָּךְ וְנִחַלְתָּךְ אִשְׁרֵי-פְדִיתָ בְּגִדְלֶךָ . אִשְׁרֵי הוֹצֵאתָ
 מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה : מַה-יִּצְדָּק אֲנוֹשׁ עַם-אֱלִי וּמַה-יִּזְכָּה יְלֹד אִשָּׁה :
 הָאֲנוֹשׁ מֵאֲלוֹהִים יִצְדָּק אִם-מַעֲשָׂהּוּ יִטְהַר גִּבּוֹר :

רַחֲמֶיךָ רַבִּים . אֵל תָּבֵא . כְּרַחֵם אֲבִי . לִי הַיְשׁוּעָה . יי' צְבָאוֹת עִמָּנוּ . יי' צְבָאוֹת אִשְׁרֵי יי'
 הַיְשׁוּעָה . כִּי לֹא עַל יי' שְׂמֵעָה :

אָדוֹן בְּשַׁפְטֶךָ אֲנוֹשׁ רָמָה . תִּזְכֹּר בְּרָגְזוֹ הַנּוֹת רַחֵם .
 בְּעֶרְפְּךָ דִּין-אֲשָׁמִים לִזְכָּת . שׁוּגָה וּפְתִי זָכָה וְהִצְדָּק :
 גְּמוּל חֶסֶד וְטוֹבָה לְתַיִבִים . רִיב אֵל-תִּמְתַּח לְמִצּוֹי : דִּלִּי-
 מַעַשׂ וְרִיקִי-כִשְׁרוֹן . קוֹרְאִים אֱלִיד לְמוֹ הַמַּעַל : הַנָּנוּ
 לִפְנֵיךָ בְּאִשְׁמֵה-רַבָּה . צַפְצוּף מַעַן בּוֹשְׁנוּ לְפֹצֵץ : וְאִם
 מֵאֲלוֹהִים אֲנוֹשׁ הִיִּצְדָּק . פְּנִי עֲשָׂהוּ גִבּוֹר הַיְטָהר : זָרוֹן
 בְּחִבּוֹ אֲוֹן בְּקִרְבּוֹ . עֵוֹן מָלֵא וּפֶשַׁע-רַב : חֲשָׁבוֹן וְדִין
 לְמֶלֶךְ מַלְכֵי-הַמְּלָכִים . סוּפוֹ לִתֵּן בְּבֵא הַלִּיפָה : טָבַע
 חוֹתֶם בְּכַפּוֹ נִחְרַת . נִגַּד פָּנָיו רָשָׁעוֹ יַעֲנֶה : יוֹרֵה כָּפִים
 מַעַץ וַיִּגִּיד : מִקִּיר-אֲבֵן תִּקְרָא וְתוֹעֵק : כּוֹבֵשׁ פָּנָיו נָדוֹן

away? I have no offerings to present; let therefore my prayer and supplication take its place; accept the present that goeth before me, and let this people know that thou art the Lord. He taught and ordained repentance from the beginning; God designed it for good; and so we hasten to return to thee; turn thou unto us, O Lord, unto thee, and we shall be turned. Thy friends cry and pray to thee in their distress; let their voice be heard on high in his dwelling, may his mercy be moved for the sake of the three patriarchs, and God Almighty give you mercy.

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

O Lord God, destroy not thy people, and thine inheritance, which thou hast redeemed through thy greatness, which thou hast brought forth out of Egypt with a mighty hand. How can man be justified with God, and how can he be clean that is born of woman? Shall mortal man be more just than God? Shall a man be more pure than his Maker?

Say from "Like a father hath compassion," till "when we call," page 9, then say the verses "For we do not presume," and "O Lord hear," pp. 9, 10.

O Lord! when thou judgest man, who is but a worm, remember in thy wrath thy graciousness and compassion. When thou arranges judgment, to rebuke the guilty, be favourable to, and justify the simple and erring. Render kindness and mercy to the undeserving: extend not judgment to ring out its dregs. When they who are poor in works and destitute of rectitude, call on thee, be thou found by them. Behold we have come in thy presence with our great trespass, and we are ashamed to supplicate thee. And can man be more righteous than God, can man be more pure than his Maker? Presumption is hidden in him; vanity is within him; he is full of iniquity and abundant transgression. He must at last render an account in judgment to the King of kings. The record of his sins is engraven by his own hand, to his face will it testify of his wickedness. The beam from the timber sheweth and declareth it, and the stone from the wall crieth aloud. His face will be put to shame, when he is judged;

וּנְכַלְם • לְאִין נְחֵשֵׁב בְּעֶמְדוֹ לְפָנֶיךָ : אָנָּה לְמַעֲשֵׂה־יָדֶיךָ
הַרְצָה • בְּשִׁבְרוֹן רֹאה שְׁמֹר מִדְּחִי : עֲבָדֶיךָ יִמָּצְאוּ הַיּוֹם
הַנִּינָה • זַכָּם קִרְבָּתְךָ חֲפוּץ בְּבִרְאשׁוֹנָה • וְכִשְׁלֵג וְכִצְמֹר
הַלֵּבֶן חֲטָאֵי־שׁוֹשֶׁנָּה :

וַיַּעֲבֹר and אל מֶלֶךְ Say

מִה־אֲנֹכֶשׁ כִּי־זָכָה וְכִי־יִצְדָק יְלֹד אִשָּׁה : מִה־אֲנֹכֶשׁ כִּי־תִפְקְדֵנִי
לְבָקָרִים וְלִרְנָעִים תִּבְחַנֵּנִי : יִי אֱלֹהֵי־בָאֶפֶד תּוֹכִיחֵנִי וְאֶל־בְּחִמָּתְךָ תִּסְכְּרֵנִי :
אֶף־עַל־זֶה־תִּפְקַחַת לַעֲיִיד וְאוֹתֵנִי חֲבִיא בְּמִשְׁפָּט עֲמִיד :

רחמך רבים • אל חבא • כרחם אב • ליי השועה • יי צבאות עמנו • יי צבאות אשרי • •
הושיעה • כי לא על • • שמעה :

אָדוֹן בְּפִקְדֶךָ אָנוֹשׁ לְבָקָרִים • בְּמִצְוֵי הַדִּין אֶל־תִּתְּמַח :
גּוֹף וּנְשָׁמָה אִם־תִּרְיֵבם • דָּחוּ וְלֹא־יָכְלוּ קוֹם : הַיּוֹבֵל
גָּבַר לְזִכּוֹת בְּמִשְׁפָּט • וְאִם־יֵשׁ בִּידוֹ מַעַשׂ לְהִצְטַדֵּק :
זְרוֹי יַחֲמוּ מְלִיחָה סְרוּחָה • חֲבוּי אָרְבוּ בְּקִרְבּוֹ מַעַת
הוֹלְדוּ : טָמוּן בְּחִבּוֹ בְּרִשְׁתָּ לְרַגְלָיו • יִסִּיתָהוּ בְּכָל־יוֹם
לְשַׁחַת לְהַפִּילוֹ : פַּח וּגְבוּרָה בַּגּוֹף אֵין • לְפָנָיו לַעֲמוֹד
וְלַהֲתִיצֵב • מִיּוֹם עֶמְדוֹ עַל־דַּעְתּוֹ • נִפְשׁוּ יֵשִׁים בְּכַפּוֹ
לְהַבִּיא לַחֲמוֹ : שִׁבְעַ פְּלִימּוֹ יִגִּיעַ פַּעַם וּמִכְאוּבוֹת • עַד־
שׁוּבוֹ לַעֲפָר לֹא־יִשְׁקָט : פָּנָה אָדוֹן בַּעֲצֹבֹן־רוּחַ • צָפָה
בְּשִׁבְרוֹן־לֵב : קָרֹב אָתָּה לְרַחוּקִים • רוּצָה תִּשׁוּבַת־
רָשָׁעִים : שְׂדֵי הַמִּצָּא לְהִרְשִׁיד • תֹּאמַר הַנָּנִי לְמִבְקֶשֶׁיךָ :
יְבוֹשְׁרוּ סִלְחָתִי קוֹרְאֵי בִשְׁמֶךָ • צַדִּיק בְּמִשְׁפָּט עִם־מִי־יָחַד :
חֲסוֹם מְנוּל מְלַהֲרִשִּׁיעַ • קִצּוֹף בְּמַסְטִין מְלַהֲסָטִין : הָקָם
לָנוּ מְלִיךְ־יֹשֶׁר • כּוֹפֵר מִצָּאתִי תִשְׁמִיעַ לְשׁוֹכְבִּים :

he is counted as nought, when he stands in thy presence. We beseech thee to be favourable to the work of thy hands; behold our humiliation, and preserve us from destruction. Let thy servants find grace this day, purify them, desire their adherence to thee as of old; O make the sins of Israel "the lily," as white as snow and wool.

Say "*Omnipotent King*," "*And the Eternal passed*," &c., pp. 11, 12.

What is man that he should be clean? and he which is born of a woman that he should be righteous? What is man that thou shouldst visit him every morning, and try him every moment! O Lord, rebuke me not in thine anger! neither chasten me in thy hot displeasure. Thou openest thine eyes upon such an one too, and then bringest us into judgment with thee.

Say from "*Thy mercy is great*," till "*when we call*," page 52, then say the verses "*For we do not presume*," and "*O Lord, hear*," in the same page.

O Lord! when thou dost visit man every morning, wring not the extension of judgment to the dregs. If thou shouldest contend with body and soul, they would be cast down, and not be able to rise. Can man be purified in judgment, if he is not possessed of good deeds to justify him? The extension of the semen, whence he hath been conceived, is a fœtid moisture, and which is hidden with him, and lieth in wait¹ to ensnare him from the time that he is born. He is hidden, and lurketh as a snare to his feet, he enticeth him daily, to cause him to fall into the pit. There is no power or might in the body to rise up, or stand against him. From the time that he has attained the years of discretion, he procureth his bread at the peril² of his life. All his life he is satiated with vexation and sorrow; he is not at rest until he returneth to the dust. O Lord, have regard to the sorrowing soul; look at the broken-hearted. Thou art near to those who are afar off; thou desirest the repentance of the wicked. O Almighty! be found of those who seek thee; say unto those who desire thee, "Lo; here I am." May those who call on thy name hear the glad tidings, "I have pardoned;" justify in judgment the people who proclaim thy unity. Dumbfound the filthy one (Satan) that he may not cause our condemnation; be wroth with the accuser, that he may not accuse us. Raise up for us an upright advocate; and cause the backsliders to hear the expression, I have found a³ ransom. We

¹ This denotes the evil imagination of man. ² Heb. He putteth his life into his hand.

³ Alluding to Job xxxiii. 34,

סליחות לערב ראש השנה

השִׁלֵּכְנוּ עֲלֵינוּ יְהוָה • גֵּא אַתָּה תִּכְלֹכְלָנוּ : הֶעֱתַר לָנוּ
 בַּתְּפִלָּתֵנוּ • הִפְצַנּוּ וּבִקְשָׁתֵנוּ מִלֵּא בְרַדְמִים : בְּךָ תִּלְיֵנוּ
 בְּמַחְוָנֵנוּ • רַחֲמֶיךָ מִהֲרָה יִקְדָּמוּנוּ : חֲזַק וְאַמִּיץ שִׁמְךָ לֹא-
 שִׁכַּחְנוּ • אֲנֵא לִנְצַח אֶל-תִּשְׁכַּחְנוּ :

וַיַּעֲבֹר and אֵל מֶךָ Say

מִהֲנֹאמֶר לִפְנֵיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם וּמִהֲנֹסֵפֶר לִפְנֵיךָ שׁוֹכֵן שְׁהָקִים : מִהֲ
 נֹאמֶר מִהֲנִדְבֵּר וּמִהֲנִצְטָדֵק : הֵן בַּעֲבָדֶיךָ לֹא יֵאֱמִין וּבִמְאֲזָרֶיךָ יִשִּׁים
 תִּהְיֶה :

רַחֲמֶיךָ רַבִּים • אֵל חַבֵּא • כְּרַחֵם אֲבִי לִי הַיְשׁוּעָה • " צְבֹאוֹת עֲמֵנוּ " צְבֹאוֹת אֱשֵׁרֵינוּ • "
 הוֹשִׁיעֵנו • כִּי לֹא עַל " שְׁמֵעָה

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

אֶךְ בְּמַתְחֵדֶיךָ וּמְרוֹץ-חֶבֶל • בְּנֵי אֲמוֹנִיךָ אֶל-נֵא תִחַבֵּל :
 גְּלוֹי הָרִיב לָהֶם גְּמוּשׁ • דְּרוֹשׁ וּבִקֵּשׁ צֹאנֶךָ וְאֶל-תַּפּוּשׁ :
 הוֹאֵלֶת לַעֲשׂוֹתָם לֶךְ לָעַם • וְאֶל-תִּשְׁלַחֵם בֵּיד-פִּשְׁעֵם :
 זְדוֹנוֹת חֲשׁוֹב פִּשְׁעוֹת • חֲשׂוֹךְ מִזֵּידִים נִפְשׁוֹת לֶךְ עוֹרְגוֹת :
 טָנָף טָהוֹר וְתִדִּיחַ בְּתָמִים • יוֹצֵלֵל בְּצוֹר כּוֹבֵד-אֲשָׁמִים :
 כָּלָה אֶל-תַּעַשׂ וְנִחַרְצָה • לְקוֹחֶיךָ לֶקַח מִיַּד הַנְּטוּיָה
 וְעֲצָרָה-הֵיעֲצָרָה : מוֹעֵד כְּתֻקָּה לִשְׁפֹט מִיִּשְׁרָאֵל • נוֹזֵף
 בְּמַסְטִין מִלְּלִמֵּד קְטִיגוֹרִים : סֶפֶר-זִכְרוֹנוֹת לִפְנֵיךָ בְּהַתְּגוֹלֵל •
 עוֹן עֲקָבִים לֹא-יִסּוּבֵב לְבַעֲמִים מִתְּבוֹלֵל : פֶּשֶׁר הַדִּין
 וְתִבְצַע הַשּׁוֹרָה • צָרָה כִּפּוֹר סִיגִים וּמִהֲרָה בְּדִיל לְהַסִּירָה :
 קִפּוּי וּמִוִּתּוֹךְ וּכְדָנֵג נִמְסָה • רַגַע יְגוּעַשׁ אֶב-בְּמִשְׁפָּט
 עָלָיו הַנֶּשֶׁא : שְׁלֵם-לוֹ כְּמַעֲשֵׂה-הַחֶסֶד וְלֹא כְּנִמּוּלֹ •
 תִּכְרִיעַ הַכֶּף לְזוֹכָתוֹ וְלֹא לְחַבְלוֹ : תִּפְשׁוּמִיד וְהִקְבְּלוּ •
 תִּתְחַנְּנוּ מִרְדַּת שַׁחַת וּבּוֹר מִלְּהַטְבִּילוֹ :

וַיַּעֲבֹר and אֵל מֶךָ Say

have cast our burthen upon thee ; we, *therefore*, beseech thee to sustain us. O be entreated of us by our prayer ; fulfil our request and desire with mercy. In thee we place our confidence ; hasten and prepare thy mercy for us. O thou who art strong and mighty, we have not forgotten thy name ; we beseech thee not to forget us.

Say " Omnipotent King," " And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

What shall we say in thy presence, O thou, who dwellest on high ? What shall we declare unto thee, who residest above the skies ? What shall we say, what shall we speak, how shall we clear ourselves ? Behold he putteth no trust in his servants, and his angels are charged with folly.

Say from " Like a father hath compassion," till " when we call," page 9, then say the verses " For we do not presume," and " O Lord, hear," pp. 9, 10.

Our God, and the God of our fathers !

O do not cause the children of thy faithful nation to perish through the full rigour of justice and its consequent violent destruction. Discard the thought of contending with them, look to their affliction, and cast them not off. Thou wast pleased to appoint them to be thy people ; O cast them not off on account of their transgression. Account their presumptuous sins as simple errors ; " withhold from presumptuous sins," the souls of those that long for thee. Cleanse their pollution, that they may attain to purity and sink their weighty trespass in the deep. O make not a full and decisive end of them, but snatch thy people from the impending ruin decreed against them. At this season, when thou sittest to judge us in rectitude, rebuke the adversary, that he accuse us not. When the book of record is unrolled in thy presence, let not the retribution of their iniquity, encompass the people who are scattered among the nations. Temper the decree of rigorous justice, and purify them, as nitre does the dross, and hasten to remove her alloy. Man, who is curdled as cheese, and melted as wax, would be overwhelmed in a moment, if thou shouldest lay thy judgment upon him. Render therefore unto him according to thy beneficence, and not according to his deserts ; incline the balance to reward him, and not to destroy him. Put forth thy hand to receive him ; have mercy upon him, that he may not go down to the pit of destruction.

Say " Omnipotent King," " And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

סליחות לערב ראש השנה

זכור נא פי בחומר עשייתנו ואל עפר תשיבנו: ידענו פי אין בננו
מעשים צדקה עשה עמנו למען שמך: קומה עזרתה לנו ופדנו למען
חסדך:

רחמיך רבים • אל תבא • כרחם אב • ליי הישועה • " צבאות עמנו • " צבאות אשרי • "
הישועה • כי לא על • " שמעה

אלהינו ואלהי אבותינו

אך בך ללך מעוז • בצר לו מצוא סתר: גנוז חטא
געול רשע • דון לזכות מחפש צדק: הפל לך מפורש
שכל • ובלתחפוץ התבונן און: זאת דעתנו פי בן
דרבך • חסות בצלך הנה באנו: טוב הנם תושיט לנו •
ימין סעד פרוסת פתח: ברחיש רש שואל חסד • לו
קח טוב תען: מדתך פי בן השבחה • נעור ורק מחזיר
מלא: סמוך נופל לא-תבזה • ענות עני קריבות תירץ:
פנקס חוב ימך חסד • צו סופר כתוב שובר: קול
הכל יחליף קשרה • רצון יוצר תכופ יצר: שוה לפה
שית הקרב • שלוח שרץ טבילה תעל: תבער רע תעביר
טמא • תת טהור לכת חקיק:

ויעבור and אל מלך Say

אל-תקצה • ער-מאד ואל-לער תזכר עון: הן הפטנא עמך בלנו:
ערי קדשה היו מדבר ציון מדבר היתה • ירושלם שממה: פי שבעה
ברעות נפשנו • וחיינו לשאול הניעו: תיספר בקבר חסדך אמונתך
באברון:

רחמיך רבים • אל תבא • כרחם אב • ליי הישועה • " צבאות עמנו • " צבאות אשרי • "
הישועה • כי לא על • " שמעה:

אלהינו ואלהי אבותינו

אויל המתעה מרגיו ומחטיא • בלעהו קלעהו ועוד בל

'Remember we beseech thee that thou hast made us as the clay, and wilt thou bring us into dust again? We know that we are destitute of good works, yet for the sake of thy holy name, act charitably with us. Arise for our help, and redeem us for thy mercy's sake.

Say from "*Like a father hath compassion,*" till "*when we call,*" page 9, then say the verses "*For we do not presume,*" and "*O Lord, hear,*" pp. 9, 10

Our God and the God of our fathers.

In thee the poor findeth a defence, and a refuge in his trouble. Thou hidest sins, and abhorrest wickedness; thou judgest favorably, and searchest for righteousness. Everything appears clear and intelligible before thee, but thou desirest not to notice iniquity. Of this we are fully acquainted; and know that thus is thy way. Behold we have come to take refuge in thy shadow; O thou who are beneficent even gratuitously, extend to us the right hand of support that is spread at the door.¹ When the poor knocketh for mercy, let thy response be "take the good." It is the praise of thy attribute, that those who approach thee destitute and empty, thou causest to return full. O support the fallen, despise not the affliction of the poor, but accept his prayer. With thy beneficence blot out the record of our guilt, command the recorder to write an acquittance. Let the mild voice of clemency avert the rigorous decree; may it be thy will, O Creator! to subdue the evil imagination. Repress the bad inclination of our heart that we may cast away sin, and be benefited by repentance. Remove evil from us: cause impurity to pass away, and give us a pure heart, that we may walk in thy statutes.

Say "*Omnipotent King,*" "*And the Eternal passed,*" &c., pp. 11, 12.

Be not wroth very sore, O Lord, neither remember iniquity for ever; behold, see, we beseech thee, we are all thy people. Thy holy cities are a wilderness, Zion is a wilderness, Jerusalem a desolation. For our souls are full of troubles, and our lives draw nigh unto the grave. Shall thy loving kindness be declared in the grave? or thy faithfulness in destruction?

Say from "*Like a father hath compassion,*" till "*when we call,*" page 9, then say the verses "*For we do not presume,*" and "*O Lord hear,*" pp. 9, 10.

Our God, and the God of our fathers.

Consume the seductive, foolish inclination, which exciteth man to sin, fling it away, so that it may mislead us no more.

¹ Meaning the gates of repentance.

יִסְטִיָּא : גַּעַל הַמִּנְאָל וּמִטְנֵף טְהוּרִים • דַּחְהוּ מַחְהוּ
מַלְבוּת וְהַרְהוּרִים : הַתֵּל הַמִּהְתֵּל וּמִפְתֵּל יִשְׂרָאֵל • וּפְחַהוּ
שִׁבְחָהוּ וְלֹא-יִקְוּמוּ אֲשֶׁרִים : זָבוּב הַמִּאֲרֵב בְּפִתְחֵי-הַלֵּב •
חֲנֻקָּהוּ נִקְהוּ וְלֵב-הָרֵשׁ תִּלְבֵּלֵב : טָמֵא הַמְּזוּהָם וּמִסִּית
לְהָאֲשִׁים • יַעְהוּ צָעָהוּ בְּלִי-עֲנוּשׁ בַּעֲנָשִׁים : כְּלִי אֲשֶׁר
כְּלִי רָעִים • לִפְתָּהוּ בְּפִתָּהוּ מְקוֹם בֵּית מְרַעִים : מְנוֹן
הַמִּפְנֵק מְנוּעֵר • לְאַחֲרִית • נִדְחָהוּ קִדְחָהוּ מִהַשְׁאִיר-לֹ
שְׁאִרִית • שְׁאוּר הַמַּעֲפֵשׁ וּמִבְאֵישׁ הָעֵסָה • עֲקָרָהוּ נִקְרָהוּ
חֲטָא בְּלִי-לֶשֶׁת : פִּתְלֵתֵל הַמִּנְקֵשׁ וּמַעֲקֵשׁ דְּרָכִים •
צִרְפָּהוּ עֲרַפָּהוּ בְּלִי-הִיּוֹת כְּרוּכִים : קוּיִן הַמִּכְאִיב וְסִלּוֹן
הַמִּמְאִיר • רַעֲלָהוּ הָעֲלָהוּ כָּרֵם לְהַפְאִיר : שְׂפוּךְ מִי-טוֹהַר
דְּמִים לְהַדִּיחַ • תַּחֲטָאֵנוּ בְּאִזּוּב תַּכְכֵּם וְתַדִּיחַ : שְׁנִי
מִתְלַבֵּן עוֹלָם וְנוֹשֵׁעַ • בְּרַחֲמִים יַצְדִּיק חֶקֶר כְּבוֹדֵם לְשַׁעֲשַׁע :
הוֹזֵק זְרוּעַ יַחֲשׁוֹף וְיָשִׁיב • וּבְשָׁנִים קִדְמוֹנִיּוֹת אוֹתָנוּ יָשִׁיב :

וַיַּעֲבֹר and אל מִלָּךְ Say

כִּי אָדָם אֵין-צָדִיק בְּאָרֶץ אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא-יִחַטָּא : אָדָם וְלוֹד-
אִשָּׁה קִצְרֵי-יָמִים וּשְׁבַע-רִגְזוֹ : אֶף-עַל-זֶה פָקַחַת עֵינֶיךָ וְאִתָּנוּ תִּבְיָא
בְּמִשְׁפָּט עֹמֵד :

רַחֲמֵיךָ רַבִּים • אֵל תִּבְאֵר כְּרַחֲם אֲבִי • לִי הִישׁוּעָה • יְיָ צַבָּאוֹת עֲמֵנִי • יְיָ צַבָּאוֹת אֲשֶׁרִי • יְיָ
הוֹשִׁיעָה • כִּי לֹא עָלַי יְיָ שְׁמֵעָה

אלהינו ואלהי אבותינו

אָדָם אֵיךְ יִזְכָּה • בְּכָל-יּוֹם לְמִנּוֹת מַחֲפָה : בְּשָׁר מַה-
יִדְבֵּר • וְהוּא מוֹבֵל לְקִבְרֵי : גִּוּיוֹ לְבוֹר נוֹפֵל • לְמְקוֹם
חֶשֶׁד וְאוֹפֵל : דְּמִיוֹנוֹ לְהַבֵּל דְּמָה • וְגַם נִמְשָׁל בְּבִהְמָה

Banish the impure desire which pollutes the innocent, and blot it out from our hearts and meditations. Annihilate the memory of the deceiver of the honest, who lureth them on to crooked paths, lest idolatrous worship be paid to him. Destroy the vermin¹ that lurketh at the gate of the heart, strangle it, so that a new heart may be formed within us. Banish the unclean, the venomous,² that seduceth us to sin, drive him away, lest we incur punishment; seize the churl whose instruments are evil, bind him, lest the house of the evildoers rise again. Overthrow him who is delicately brought up, and domineereth over us in the end; let thy flame consume him, so that no remnant be left of him. Remove the noxious leaven, which spoileth the dough, and maketh it mouldy, render it innoxious, so that sin may not stand. Gather the intriguer, who leadeth us astray, and ensnareth us; break his neck, so that he cease to have dominion over any one. Blunt the grieving thorn, and pricking brier; uproot it, lest it spoil the vineyard.³ Pour out the water of purification to remove our guilt, purge us with hyssop, and wash us clean. Let the red sin be whitened, and we shall be saved everlastingly; justify us in thy mercy, and let our honour be thy delight. Bare thy powerful arm, and restore us to our former condition.

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed," &c, pp. 11. 12.

For there is not a just man upon earth, that doeth good and sinneth not. Man that is born of a woman, is of few days, and full of trouble. Thou openest thine eyes upon such a one too, and thou bringest us into judgment with thee.

Say from "Like a father hath compassion," till "when we call," page 9, then say the verses "For we do not presume," and "O Lord, hear," pp. 9, 10.

Our God, and the God of our fathers.

How can man who daily awaits death, justify himself? What can a creature say, who is led to the grave? His body falleth into the pit, the abode of gloom and darkness; his conception is nought but vanity, he is like the beast that perishes. Are not his days but few and evil, and all his works iniquities and

¹ i. e. our evil inclination.

² See Talmud Treat. Succah lii.

³ The epithet of Israel.

נְדָמָה : הֲלֹא כָל־יָמָיו מַעֲט וְרַעִים : וְכָל־מַעֲשָׂיו עֲוֹנוֹת
 וּפְשָׁעִים : וּבִלְבָבוֹ יֵבִין וְשֵׁב • וּרְפָא לוֹ לְקוּלוֹ בְּיוֹקָשָׁב :
 זְכוּת וּמִישׁוֹר אִם־יַעֲשֶׂה • בָּהֶם יִמָּצֵא מָנוֹס וּמַחֲסָה :
 חָיָיו כְּאֵין חֲשׁוֹב • וְסוּפוֹ לְעֹפֵר יָשׁוּב : טוֹב־לוֹ שְׁלֹא־
 נִבְרָא • מִשְׁנִבְרָא לְיוֹם־צָרָה וְעִבְרָה : יָמָיו כָּלִים בְּעוֹנֵי
 וְעֹלְבוֹן • וְאַחֲרִיתוֹ לִיתֵן דִּין וְחֲשָׁבוֹן : כַּעֲבֹד יִשְׁאָף צֶלֶם •
 וּמִי־דֹשָׁאוֹל לֹא־יִנָּצַל : לָמָּה מֵרַחֵם יֵצֵא • וְהוּא שְׁמוֹר
 לְרִיב וּמִצָּה : מִה־יִּוָּעִלְנוּ רֹבֵב הוֹנוֹ • וּלְיוֹם־עִבְרָה מִכָּה
 עֵינָיו : נִשְׁמָתוֹ מִנּוּ תוֹפְרֵר • בִּשְׁעַת־מִיתָתוֹ לְמָאֵד יִחַרֵּד :
 סוּפָה וּסְעָרָה יִבְעֲתָהּ • חֲבִל־מָוֶת יִסּוּבְבֶהּ : עֵרֶם יֵצֵא
 מִכַּטָּן־אָמוֹ • וְעֵרֶם יָשׁוּב לְבֵית־עוֹלָמוֹ : פִּתְאוֹם יִלְכֹּד
 בְּמַצוֹד־רָעָה • וְאֵין מִי אוֹתוֹ לְפֹדְעָה : צָרָה וְצִלְמוֹת
 יִירָשׁ • מִבֵּיתוֹ וּמִהוֹנוֹ יוֹפֹרֵשׁ : קָרֵב קִצּוֹ וְנִהַפֵּךְ סִבְרוֹ •
 כָּבֵה נִירוֹ וְאַבֵּד זָכְרוֹ : רָמָה תוֹרְשָׁנוּ • תוֹלַעַה תִּשְׁלַטְנוּ :
 שׁוֹמֵעַ זֹאת יִבָּה וְיִדְאָג • בְּבָכִי וּבְתַחֲנוּנִים כָּלִבָּיָא יִשְׁאָג :
 תִּפְלָה וְצַדִּיקָה יִרְבֶּה • אוֹלֵי מִסּוּרֵין יִחְבֵּא :

וְעֹבֵר and אֵל מִלֵּךְ Say

הַאֲנֹשׁ כִּי־אֵלֹהִים יִצְדֵּק • אִם מַעֲשָׂהּ יִסְתֵּר נָכֵר : טוֹב יֵי לִפְלֵ וְרַחֲמָיו
 עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו : חֲנוּן יֵי וְצַדִּיק וְאֱלֹהֵינוּ מֵרַחֵם : הֵן בְּעִבְדֵּיו לֹא־יֵאֱמִין
 וּבְמַלְאָכָיו יִשִּׁים תְּהִלָּה : יִדְעֵנוּ כִּי חֲטָאנוּ וְאֵין מִי יַעֲמֹד בְּעֵדְנוּ •
 שְׁמֵךְ הַגָּדוֹל יַעֲמִידֵנוּ בְּעַת צָרָה :

רַחֲמֵיךְ רַבִּים • אֵל תָּבֵא • כְּרַחֵם אֲבִי • לֵי הַחֲשׂוּעָה • יֵי צַבָּאוֹת עֲמָנוּ • יֵי צַבָּאוֹת אֲשֵׁרֵי • •
 הוֹשִׁיעָה : כִּי לֹא עַל • יֵי שְׁמֵעָה :

אֲדוֹן דִּין אִם־יִדְקֶדֶק • בְּחֹקֶר פּוֹעֵל אִם־יִוְבֶרֶק • גָּבֵר
 לְפָנֶיךָ לֹא־יִצְדֵּק : דּוֹפִי תִתֵּן בְּצַבָּא מַעֲלָה • הֵן בְּמַלְאָכֶיךָ

transgressions? But if he understandeth with his heart, and turneth and hearkeneth to the voice of the Lord, he will heal him. If he acts *with* purity and rectitude, he will through them, find shelter and refuge. His life is accounted as nought, for his end is to return to dust. It had been better for him that he had never been created, than to be created for a day of trouble and wrath. His days are consumed in affliction and shame, and his end is to give an account in judgment. He is like a slave, who longeth for shelter; yet from the power of the grave he cannot be delivered. Wherefore came he forth from the womb, since he is preserved for strife and contention? What will the abundance of his riches avail him, when his eye is darkened in the day of wrath? His soul will depart from him; in the hour of death he will be exceedingly terrified. Storms and whirlwinds terrify him, the pangs of death encompass him. Naked came he forth from his mother's womb, and naked will he return to his eternal home. Suddenly he will be caught in the evil snare, and there will be none to redeem him. He will inherit trouble and the shadow of death, and will be separated from his house and his riches. His end draweth nigh, and his hope is destroyed; his light is quenched, and his memory is lost. The worm will inherit him, the insect will have power over him. He who heareth this will weep, and be sorrowful; with weeping and supplication he will roar as a lion. Let him multiply prayer and charity, and peradventure he will be preserved from severe chastisements.

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

Shall mortal man be more just than God? Shall a man be more pure than his Maker? The Lord is good to all, and his tender mercies are over all his works. The Lord is gracious and righteous, our God is merciful. Behold he putteth no trust in his servants, and his angels are charged with folly. We are conscious that we have sinned, and that no one can defend us: O let thy great name support us in time of trouble.

Say from "Like a father hath compassion," till "when we call," page 9, then say the verses "For we do not presume," and "O Lord, hear," pp. 9, 10.

O Lord! if the sentence of judgment should be inflicted with exactness; if the work of man should be searched and scrutinized! no man should be justified before thee. The heavenly

סליחות לערב ראש השנה

תשים תהלה • ואף שותה פמים עולה : זכור וצדקה
 אין בנו • המא ורשע כלנו • טוב אל-תבא במשפט
 עמנו : יהמו מעיד עלינו • ברוב רחמיו פנה אלינו •
 לבלתי פרוע מעללנו : משובתינו רבו מלכנות • ניהלים
 אין וקרפנות • סליחה מצוא לעונות : על-צדקתינו אין
 אנו סמוכים • פשע ועון מלוכלכים • צדקה מצא לתחן
 עורכים : קו אל-תמתה באורחתינו • רמה ותולעה
 אחריתנו • שוא והבל שנותינו : תשוב על-הרעה
 תנחם • זה-דרךך חנם מרחם • ברחמיך הרבים עלינו
 רחם : הרביך הודעת לעניו להורות • ידעתו שלש
 עשרה סדורות • הבטחתו שאין ריקם הורות : חנון
 בם סדרנו לפניך • זעק קשוב ממתיחניך • ואל-תשיבנו
 ריקם מלפניך :

ויעבור and אל מלך Say

אס-עוננו ענו • בנו יי עשה למען שביך : אס-עונות תשמריה אדני
 מי-עמד : פי עם יי תחסד והרבה עמו פדות : כי-עמך תסליקה למען
 תנא : ראה עניינו ועמלינו ושא לבל-תטאחינו :

רחמיך רבים • אל תבא • כרחם אב • ליי הישועה • יי צבאות עמנו • יי צבאות אשרי • *
 הישועה • כי לא עלי • יי שמעה :

אדהינו ואלהי אבותינו

שוממתי ברוב יגוני • ליום יפקד זרוני • מה-אמר
 לאדני : אמללתי ונאלמתי • בזכרי אשר אשמתי • בושתי
 וגם נכלמתי : בהבל פלו ימי • מפני בושתי עלומי • אין-
 שלום בעצמי : גחלתי קורחת • במנלה נמתחת • והנשזה

hosts incur disgrace. Lo ! thou dost attribute folly to thine angels ; much more to *man*, who drinketh iniquity as water. We have neither merit nor righteousness ; sin and wickedness hath consumed us. O thou *who art good*, enter not into judgment with us : have compassion on us ; regard us according to thy tender mercy ; but not according to our evil deeds. Our backslidings are too abundant to be numbered, there are no offerings for a sweet savour ; O grant forgiveness for iniquities. We depend not on our righteousness, being polluted with transgression and iniquity : we arrange supplications, that we may experience *thy* righteousness. Extend not the *strict line of judgment*, because of our ways ; for our end *is* to be *food* for the worm and insect ; *and* our years are falsehood and vanity. O turn, and repent thee of this evil ; this is thy way, to shew mercy, even to those who do not deserve it ; in thine abundant mercy, have mercy on us. Thine attributes didst thou make known to the meek (Moses,) to teach *them to us* ; thou didst acquaint him with the arrangement of the thirteen *attributes* ; and didst assure him, that they should never be ineffectual. With them we have arranged *our* supplication before thee ; accept the cry of those who supplicate thee, and dismiss us not empty from thy presence.

Say " Omnipotent King," " And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

Though our iniquities testify against us, O Lord, yet act kindly for the sake of thy name. O God ! if thou wilt mark our iniquities : who is it, O Lord, that can stand ? For with the Lord there is mercy, and with him there is abundant redemption. For with thee is pardon, therefore shalt thou be revered. Look upon our affliction and our pain, and forgive all our sins.

Say from " *Like a father hath compassion,*" till " *when we call,*" page 9, then say the verses " *For we do not presume,*" and " *O Lord, hear,*" pp. 9, 10.

Our God, and the God of our fathers !

I am stupefied by my great sorrow, for on the day that my sins are visited, what shall I plead before my Lord ? I am weak and mute when I remember how guilty I have been ; yea, I am ashamed and even confounded. My days are consumed in vanity ; because of the shame of my youth there is no peace within me. I am burnt with fever, now that the record of my

בֹּא לְקַהֲתָהּ : דְּבַקְתִּי בְּמַחֲשָׁבִי • וְנַפְשִׁי לֹא יָדְעָה • כִּי
גַּר וְתוֹשֵׁב אָנֹכִי : הוּא כִּי יָבֹא יוֹמִי • אֲזִי אֶקֶץ מִחֲלוּמִי •
וְאֶשׁוּבָה אֶל-מְקוֹמִי : וְעַל-הַטָּאִי אֲשֶׁר עָבַר • וְעַל-פִּשְׁעֵי
אֲשֶׁר גָּבַר • מִה־אֲשִׁיב שׁוֹלְחִי דָּבָר : זְרוֹן-לִבִּי הִשִּׂיאֲנִי •
וְעַל-עֵזֶן אֲשֶׁר הִלָּאֲנִי • מִבֶּטֶן קָרָאֲנִי : הוֹשֵׁב בְּנַפְשׁוֹ נָבֵל •
כְּעֵץ שְׁתוּל עַל-יּוֹבֵל • וְהוּא לְקַבְרוֹת יּוֹבֵל : טָפַל שֶׁקֶר
בְּתוֹכּוֹ • וְנָמַס מִמֶּהֱלָכּוֹ • וַיִּפֶּן כֹּה וְכֹה : יוֹשֶׁלֶךְ כְּאֶבֶן
דְּיוֹמָה • וְלֹא יֵשֵׁא לְבֵית מְהוּמָה • מִכָּל-אֲשֶׁר לוֹ מְאוּמָה :
כָּחוּ לֹא סִמְכָתְהוּ • עֵרַת נַפְשׁוֹ נִשְׁאַתְהוּ • אֵף כִּי אִישׁ
אֶכְלָתְהוּ : לְכֹדְתָנִי אֲשַׁמְתִּי • הֲלֹא דְבַר-נִשְׁמָתִי • עַד הַיּוֹתִי
עַל-אֲדָמָתִי : לְזֹאת נַפְשִׁי שָׁמָּה • כְּאִישׁ שׁוֹכֵב בְּכִלְמָה •
עֹרֶם אֲשׁוּב שָׁמָּה : מִשְׁוֹגְתִּי נִשְׁאַתִּי • וּבִלְבָבִי קָרָאֲתִי •
אָנֹכִי חֲטָאֲתִי : נְכוּחָה לֹא הִשְׁקַתִּי • וּבִשְׁרִירוֹת־לִבִּי
דְּבַקְתִּי • מִה־לֶּךְ כִּי נִזְעַקְתִּי : שְׂאֵי נַפְשִׁי אֲשַׁמְתֶּךָ • רְאֵי
חֲטָאתְךָ לַעֲמִתְךָ • גַּם אֶת שְׂאֵי כְלִמְתְּךָ : עֵרַת אֲדָאג
לְעֹזְנִי • הִשִּׁיבוּנִי רַעֲיוֹנִי • נִפְלֵה-נָא בִּיד יי : פָּנָה מִמִּכּוֹן
שִׁבְתְּךָ : וּפְתַח-חֲלִי דְלִתְךָ • כִּי-אֵין בְּלִתְךָ : צוּר הַגֶּן
בְּעַדְנִי • וּמַעֲזוּנִי פָּרְנִי • וְתוֹרַתְךָ לְמַדְנִי : קוֹלִי שִׁמְעַ
כְּחִסְדְּךָ • בְּיוֹם אֶעֱמֹד נִגְדְּךָ • אֶל-תַּט בְּאֵף אֶת-עֵבְרְךָ :
רְאֵה עֲנִי וְעֲנִנִי • אֲנִי בִידְךָ הֲנִנִי • וְאַתָּה יי הֲנִנִי : שְׁלַח
אֲמַתְךָ וְחִסְדֶּיךָ • לְעַם צוֹעֲקִים נִגְדְּךָ • וְלִי אֲנִי עֵבְרְךָ :
תִּסְלַח אֲשָׁמוּתִינוּ • וְאַל-תִּפְקֹד עַלּוּמִינוּ • כִּי-צֵל יְמִינוּ :

debts is unfolded, and the creditor is come to exact payment. I dwell in darkness, and my soul considereth not that I am only a stranger and a sojourner here. Woe unto me when my day cometh, then shall I awake from my dream, and return to the place whence I came. What answer shall I return to him who sent me hither, when I am reproached with my great sins and transgressions? The pride of my heart hath deceived me, and for the iniquity which I wearied myself to commit, he hath called me from the womb. The fool imagineth in his heart, he is like a tree planted by the brook, while he is being carried to the grave. A vain delusion deceiveth him, which melteth away on his pilgrimage, and turneth this way and that way. He is cast into the grave like a dumb stone, and carrieth nought of all he hath with him into the cold grave. His strength did not support him at the time when his soul animated him, how much less when the vital spark is consumed. My sensuality ensnared me, thus sayeth my soul, when I still walked the earth. Hence my soul is desolate, and like a man lying in disgrace, I must return home naked. I suffer from my error, and within my heart I say, I have sinned; I have not desired that which is right, and I have clung to the imagination of my heart. What availeth my crying now? Suffer my soul, the punishment of thy guilt, behold thy sin opposite thee, and bear thou now thy confusion. When I am thus sorry for my sin, my thoughts reply to me, resign thyself to the decree of God. Turn to me from thy dwelling-place, and open thy gates unto me, for there is none besides thee. My rock, defend me, and redeem me from my sin, and teach me thy law. Hear my voice according to thy mercy, on the day I stand before thee, put not thy servant away in anger. Look upon mine affliction, and answer me; lo, here I am in thy hand, and thou, O Lord, be gracious unto me. Send thy truth and thy mercy to me, thy servant, and to the people who cry unto thee. Forgive our guilt, and remember not the sins of our youth, for our days are but a shadow.

Say " Omnipotent King," " And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

יִי מֶלֶךְ יִי מֶלֶךְ יִי מֶלֶךְ לְעֹלָם וָעֶד : יִי כֹלֵךְ עוֹלָם וָעֶד אֲבָדוֹ נוֹזֵם
מֵאַרְצוֹ : שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאשִׁיכֶם וְהַנְּשָׂאוּ פִתְחֵי־עוֹלָם וְיָבֹא מִקְדַּשְׁהַכְּבוֹד :
כִּי לִי הַמְּלוּכָה וּמֹשֶׁל בְּנוֹם :

רחמיך רבים • אל תבא • כרחם אב • ליי הישועה • יי צבאות עמנו • יי צבאות אשרי • •
הושיעה • כי לא על • יי ישמעה

מֶלֶךְ אֶחָד יְהִיָּה אֶל־עַמִּים וּמְרִים נִפִּי • הַשֵּׁם פִּקְדָתִי
שְׁלוֹם וְלִצְדָקָה נוֹגְשִׁי • אֱלֹוֹי אֶתְוֹדָה וְאֶמַּר אִיהַ אֱלֹוִה
עֲשִׂי • אֶמַּר אֲנִי מַעֲשִׂי לְמֶלֶךְ : מֶלֶךְ בְּמִשְׁפַּט יַעֲמִיד
עַמּוֹ־יִשְׂרָאֵל • עַל־כֵּן קִדְמָתִי לְבְרוּחַ אֶת־פְּנֵי הָאֵל • אֲנִי
וְנִעְרִי אֲצוּם הָיִיתַ תַּחֲנוּנִים שׁוֹאֵל • וּבִכֵּן אָבֹא אֶל־
הַמֶּלֶךְ : מֶלֶךְ גָּדוֹל עַל־כָּל־אֱלֹהִים שָׁמַיִם וָאָרֶץ קוֹנֵה •
סָבִיב לִירְאוֹ מִלֵּאךְ יִי הוֹנֵה • מִלֵּאכִי רַחֲמִים הַלּוֹנֵה
פְּנֵי שְׁכֵנֵי־סְנֵה • הַפְּרִיסִים הַמְּשֻׁרְתִּים אֶת־פְּנֵי הַמֶּלֶךְ :
מֶלֶךְ דָּבָר אֶל־תִּפְּל מִכָּל אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לַחֲזוֹק • אֶת־
בְּדֶק הַבַּיִת וּבְרִמָּךְ לְסַקֵּל וּלְעֻזָּךְ • אֲמִין סַנְגֹּד וְהֵם
קַטְגֹּד וְלֹא יִנּוֹק • כִּי־אִין הָצַד שְׁוֹה בְּנֹק הַמֶּלֶךְ :
מֶלֶךְ הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ רֹאה עֲוֹנוֹת לִשְׁאֵת • בְּמַסְטִין תִּגְעַר
לְהַבִּיא עָלָיו הַשֹּׁבֵר וְהַשְׁאֵת • וַיֵּצֵא הַפּוֹר מְרֹב־פֶּחֶד
וּשְׁאֵת • כִּי כָלְתָה אֱלֹוֹי הִרְעָה מֵאֵת הַמֶּלֶךְ : מֶלֶךְ וְדָתוֹ
מִגִּיעַ בְּחֹק־יוֹם לְהַרְשֵׁם • לְדִין עַמִּים צְדִיק וְחוּטֹא וְאִשָּׁם •
וְעֵתָה יִקְרָאוּ סוֹפְרֵי הַמֶּלֶךְ הַעוֹצֵר וְהַנּוֹשֵׁם בְּתִבּוֹ עַל־
הַיְּהוּדִים בְּטוֹב בְּעֵינֵיכֶם בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ : מֶלֶךְ זוֹהַר חֶמֶה
תַּחֲפִיר וְיִבְשׁוּ עוֹבְדֵי־נְבוֹ • וַיִּמָּאֶסֶן אִישׁ אֱלִילִי־בִסְפוֹ
נְאִלִילִי־וְהִבּוֹ • כִּי־עֵין בְּעֵין יִרְאוּ לְצִיּוֹן בְּשׁוּבוֹ • וְהַנְּשָׂאוּ

The Lord doth reign, the Lord hath reigned, the Lord shall reign for evermore. The Lord is King for ever and ever: the heathen are perished out of his land. Lift up your heads, O ye gates; even lift them up, ye everlasting doors; and the King of glory shall come in. For the kingdom is the Lord's; and he is the governor among the nations.

Say from "*Like a father hath compassion,*" till "*when we call,*" page 9, then say the verses "*For we do not presume,*" and "*O Lord, hear,*" pp. 9, 10.

One King¹ shall all the nations have, and he shall set up my standard; to him who rendereth my habitation peaceful and moveth my oppressors to mildness, I will confess my sin, and say, Where is my God and Maker? so that I may tell of my deeds to the king. The King will call his people Israel to account, therefore I hasten to fly for refuge to the Almighty; I and my family will fast and pray, and so I will go in unto the King. Our King is greater than all the gods, and is the Creator of heaven and earth; the angel of the Lord encampeth round about them that fear him. Angels of mercy, entreat ye him who once appeared in the thornbush, pray ye, O chamberlains, who serve, in the presence of the King. O King, let nothing fall of all that thou hast spoken, to repair the breaches of the house, and to fence thy vineyard; gather out the stones thereof, strengthen the advocate, and silence the informer, lest he do damage, for the enemy could not countervail the damage of the king! O King, may it please thee to forgive our iniquities; rebuke the accuser, and let destruction and desolation come upon him, and let him withdraw abashed and terrified, when he seeth that there is evil determined against him by the King! The King's decree is recorded according to law on the day when he judgeth nations—the righteous as well as the sinner and the guilty; and now the scribes of the King are convened. O write ye for the Jews as it liketh you in the name of the King. O King, put to shame the brilliant sunservice, and let the worshippers of Nebo be put to shame; and let every man cast away his idols of silver, and his idols of gold, for they shall see eye to eye when the Lord shall return unto Zion, and when the everlasting gate

¹ The author begins and ends each sentence with the word "King;" as far as possible we have endeavoured to follow his example.

פתחי-עולם ויבא המלך : מלך הכם מזרה רשעים וגם
 בער . וישב עליהם אופן ובהם יגער . גרש לין ויצא
 מרון ופיהו לא-יפער . בי-אין לבא אל-שער המלך :
 המלך טוב יצא דבר מלכות מלפניו מיסר . רגלי-בני
 אשמור ולא-אשים אתם בפסד . וביום המוכן לדין מי-
 יצלה ומי-יפסד . בי-כן יסר המלך : מלך יושב על-
 כסא-דין קטן וגדול משלב . ורואה מי שב בכל-לב ומי-
 שב בכלב . ינקום נקמת הנעלב מן-העולב . בחדש
 השביעי כטוב לב המלך : מלך על-כל-הארץ האל
 העונה . אותי ביום-צרתי ויהי עמדי בכל-מחנה . ועוד
 סלה יסובבני פלט רני . אם-מצאתי חן בעיני-המלך :
 מלך לעבדך יקר יותר הואל . תיקרנא נפשם בעיניך
 למלכים למואל . לראות בבא כל-ישראל . כל-איש
 ואשה אשר יבא אל-המלך : מלך משרתיו יבקשו פניו
 בתענית וטות . המותרים כל-הנוגע בהם פנוגע בבבת .
 והנה להמענם אמור לו בן נעות . מדוע אתה עובר את
 מצות המלך : מלך נורא עד-מתי אספת במשמר . בני-
 זרח ופרץ תאמי תמר . מלכותם השב ועמלק תעפור
 כנאמר . על אשר לא-עשתה את-מאמר המלך : מלך
 שריו ועבדיו יקפחו בארמוני . ירעו בשן וגלעד לבדר
 שוכני . רעה עמך בשבטך לרויה תוציאני . אתה אדני
 המלך : מלך עיני כל-ישראל עליך לקבץ המוני . עוד
 לישב בשערי ירושלים זקנות וזקני . ואז יעבדוך יחד

shall open to admit the King. O omniscient King ! scatter the wicked and the brutish person, punish them according to their deserts, and rebuke them, cast out the scorner that contention may cease, and he open not his mouth, for none might enter into the King's gate. O the kind King ! a royal commandment goeth forth from him, which is well established, saying, I will keep the feet of my children, and I will not put them in the stocks¹ on the day which is prepared to decide thereon who shall prosper, and who shall fail, for so the King hath appointed. The King sitteth on the throne of judgment, and joineth small and great, and discerneth between him who is truly penitent and him who only pretendeth to be so, avenge the offended on the offender, in the seventh month shew thyself benevolent to us, O King. King of all the earth, the God who answered me in the day of my distress, and who was with me wherever I went, shall furthermore surround me, to save and gladden me, provided I find favour in the eyes of the King. O King, grant superior honour to thy servants, let their life be precious in thy sight who art their King and God ; may the whole of Israel, man and woman, soon come to appear before the King. O King, whose servants seek his countenance with fasting, they of whom he said, Whoever toucheth them toucheth the apple of my eye ; and lo, now say to those who oppress them, Perverse one, wherefore transgressest thou the commandment of the King ? O venerable King ! how long wilt thou let the children of Zarah and Pharez, Tamar's twins, pine in prison. Restore their kingdom, and uproot Amalek, even as it is set down in Holy Writ ;² because he hath not performed the commandment of the King. O King, let his princes and servants compass him in his palace, let them feed in Bashan and Gilead, and dwell alone ; feed thy people with thy rod, lead me into a wealthy place, thou my Lord and King ! O King, the eyes of all Israel are upon thee, that thou shalt gather my scattered multitude, and shalt

¹ i. e., they shall not be condemned to slavery.

² Deuter. xxv. 17.

סליחות לערב ראש השנה

כָּהֲנִי וּסְגָנִי : וְהִיא יְיָ לְמֶלֶךְ : הַמֶּלֶךְ פֶּאֶר בֵּית־יְיָ עֵינֵי
 יִשְׁכְּרוּן . וְכָל־הָעַם יִתְּדוּ לְשִׁמּוֹ יִאֲדִירוּן . אֲזִי יִמְלֹא שְׁחוֹק
 פִּינוֹ וְהַפֵּל יִשְׁוֹרוּן . וְיִהְיֶה בִּישְׁרוֹן מֶלֶךְ : מֶלֶךְ צָרִי יִגִּילוּ
 עַד־מְתֵי הָאֵל . גָּדְלוֹ וְהַצְלִיחוֹ וְהַחֲרִיבוֹ אֲרִיֶּאל . הִנֵּה
 הָמָּה אֹמְרִים יְדִינוּ לָאֵל . וְאֲנִי לֹא־נִקְרָאתִי לְבֹא אֵל
 הַמֶּלֶךְ : מֶלֶךְ קוֹם בַּחֲמַתְךָ לְכָלוֹת כַּמִּדְבָּר . אוֹכְלֵי
 הַשֶּׁקֶץ וְהַעֲכָבָר . יִרְעֶה אֶף־יִצְרִיחַ עַל־אוֹיְבָיו יִתְנַפֵּר . כִּי
 כֵּן דִּבֶּר הַמֶּלֶךְ : מֶלֶךְ רַב הַכֹּר מִמֶּנּוּ לְבִי־הָאֵבֶן . כִּשְׁלֹג
 וּכְצֹמֵר חֲטָאנוּ הִלְבֵּן . וְדַבְּקָנוּ בְּךָ כִּמּוֹ אוֹדֶם לְלוֹבֵן .
 מִשְׁפָּטֶיךָ לְמֶלֶךְ תֵּן וְצִדְקַתְךָ לְבֵן־מֶלֶךְ : מֶלֶךְ שׁוֹפֵט דָּלִים
 בְּאֵמֶת אֶתָּה תַחֲזֶה . כִּי שְׁכַרְנוּ גְאוּן־רוּחֵנוּ כְּהִיּוֹם־הַזֶּה .
 לֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְפָּה אֱלֹהִים לֹא־תִבּוֹזָה . הַמִּלְאָכָה לְהִבִּיא
 אֶל־גִּנּוֹי הַמֶּלֶךְ : מֶלֶךְ תֵּן צִדְקַתְךָ לְיִשְׂרָאֵל בִּי־נֶעַר .
 לְהַדְבִּק־בּוֹ אִישׁ וְלוֹוִיּוֹת כַּמֶּעַר . לֹא־תִבּוֹזָה וְתִפְּנֶה אֶל־
 תַּפְּלוֹת הָעֶרְעֵר . וְכָל־עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בִּשְׁעַר הַמֶּלֶךְ :
 הַמֶּלֶךְ לְהַתְחַנֵּן־לוֹ בְּאֵתִי אוֹתִי־לְהַתּוֹת : לְהִיטֵם טוֹבִים
 מִדָּשָׁן בֵּיתוֹ לְהַרְוֹת . כָּל־הַגּוֹיִם לְשֵׁם־הָאֵל לְהַקְוֹת .
 וְעָלוּ מִדֵּי־שָׁנָה בְּשָׁנָה לְהַשְׁתַּחֲוֹת לְמֶלֶךְ :

וַיַּעֲבֹר אֵל מֶלֶךְ Say

לְמִשְׁפָּטֶיךָ עֲמְדוּ הַיּוֹם כִּי הַפֵּל עֲבָדֶיךָ : וְהוּא יִשְׁפֹּט תָּבֵל בְּצִדְקָה .
 יִדְּיוֹ לְאִמִּים בְּמִישְׁרִים : מִלְּפָנֶיךָ מִשְׁפָּטָנוּ יֵצֵא . עֵינֶיךָ תַחֲזִינָה
 מִישְׁרִים :

yet reinstate in the gates of Jerusalem¹ my elders and judges ; then my priests and rulers shall worship thee together, and the Lord shall be King, O King, my eyes wait to behold the magnificence of the House of the Lord, and the whole people together shall magnify his name ; then shall our mouth be filled with laughter, and all shall joyfully sing and say, There is in Jeshurun a king. O King, how long shall mine enemies exult ? O God ! they are great and prosper, and have destroyed the holy temple ; behold they say, we have the power, but as for me, I have not been called to come unto the King. O King ! arise in thine anger to consume, as it is said, those who eat the abominated animals. In the noise of battle he shall prevail against his enemies, for such is the decree of the King. Great King, remove from us the heart of stone, whiten our sins like snow and wool, that we may cleave to thee with fervent love ; give the King thy judgments, O God, and thy righteousness to the son of the King. O King, who faithfully judgeth the poor, thou seest that the pride of our spirit is broken this day ; but a broken and a contrite heart thou wilt not despise ; O deposit our works in the treasury of the King. O King, give thy righteousness to Israel, whom thou lovest as a father loveth his son ; do not despise it, but turn unto the prayer of the destitute, and to all the servants of the King, who are at the gate of the King. O King, I have come to entreat thee to inscribe me to a happy life, and to bless me with the abundance of thy house ; let all nations hope in the name of the Almighty, and let them go up every year to worship the King.

Say " Omnipotent King," " And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

They continue this day according to thine ordinances : for all are thy servants. And he shall judge the world with righteousness, and the people with equity. Let our sentence come forth from thy presence ; let thine eyes behold the things that are equal.

¹ The Judges used to sit at the gates.

The verses within brackets are repeated by the Reader and the Congregation.

אלהינו ואלהי אבותינו

שֶׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הָאֲמּוּרוֹת בַּחֲנִינָה . נָא כָּל־מִדָּה
נְכוֹנָה אַחֲלָה פָּנֵי־מַלְכִי בַתְּהִנָּה . לַחֲפֹשׁ זְכוּת קְנוֹיִם
קְרוֹיָאִים שׁוֹשְׁנָה . Cong. מַלְטָם מִכָּל־רָעוֹת בְּזֹאת הַשָּׁנָה :
אִם אֲשַׁמְתֶּם גְּדֹלָה עַד שְׁמִירוֹם וְכוֹכְבֵיהֶם . נָא כָּל־
מִדָּה נִמְלָה אֲבִקֵּשׁ רַחֲמִים עֲלֵיהֶם . לְבַטֵּל מֵהֶם פְּתוּב
אֲמַרְתִּי אֶפְאִי־הֶם . [לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אִי־הִנָּה
אֱלֹהֵיהֶם :] אִם־גָּבְרוּ עֲזוֹנוֹת וְעַצְמוֹ מִלִּסְפָּדָה . נָא כָּל־
מִדָּה נְכוֹנָה דָּחָה אוֹתָם יי לַהֲסַתִּירָה . דְּבוּבֵי־עוֹן פְּתִחוּ
לְבַטֵּל מֵהֶם פְּתוּב אֲסַתִּירָה . [לָמָּה יי תַעֲמֹד בְּרַחוּק
תַעֲלִים לַעֲתוֹת בַּצָּרָה :] אִם הָעוֹן פָּנִי מַלְכָּם בַּעֲוֹנוֹת־
מַצַּח . נָא כָּל־מִדָּה נְכוֹנָה אֶתְחַנֵּן־לוֹ בַּפֶּצַח . וְנַפְשִׁי
שִׁפְכִי כַמִּים לִבְךָ נֹכַח אָדוֹם וָצַח . [לָמָּה אֱלֹהִים זָנְחָת
לְנִצָּח :] אִם־זְרוֹנוֹת הִשְׁיֵאוּ לִב־טַפֵּשׁ וְנִשְׁחִין . נָא כָּל־
מִדָּה נְכוֹנָה חֲלִץ אוֹתָם יי מִמַּחֲץ . הוֹשׁ וּבֹא וְשֵׂא קוֹל־
נַחֲץ . [לָמָּה קָדַר אֵלֶיךָ בְּלַחֲץ :] אִם־טָפְלוּ שִׁקָּר בַּהֲגֵא
וְהוֹוֹת לַעֲמִיד . נָא כָּל־מִדָּה נְכוֹנָה יִרְדּוֹת תִּזְכּוֹר
מִמִּנְעִימָה . יִתְגַּלְלוּ רַחֲמֶיךָ עַל־שְׂאֵרִית עַמֶּךָ . [לָמָּה יי
יַחֲדָה אֶפֶד בְּעַמֶּךָ :] אִם־גָּבְדוּ אוֹזֵן לְסֵלָה מִנִּי הַדָּרֶךְ .
נָא כָּל־מִדָּה נְכוֹנָה אֶלְחֹשׁ עַל־עַמִּי בַעֲרֶךְ . לִבְךָ שִׁפְכִי
וְנַפְשִׁי פָּנִי קוֹנֶךָ וְצוּרֶךָ . [לָמָּה פָּרַצְתָּ גְּדִרְיָה וְאֶרְצָה
כָּל עַבְרֵי דָרְךָ :] אִם־מָרְדּוּ בְּרוֹב־פִּשְׁעָם לְצוּר מַלְכִּי

The thirteen attributes which were repeated graciously; with every one of these attributes now arranged, will I supplicate the presence of my King with supplication, to search for the merit of those (Israel) who were surnamed, and called the rose.¹ *Cong.* O deliver them from all evil, in this year. Although their trespass be so great as to reach to the heavens, and the stars; *yet*, with the arrangement of every attribute will I seek for mercy for them, to avert from them what is written, "I said I would drive them into one corner; wherefore should the nations say, where now is their God? Though *their* iniquities be grievous and innumerable, *yet*, with the arrangement of every attribute, *I beseech thee*, O Lord! to cast them away, and conceal them; and with forcible words do I supplicate thee, to avert from them what is written, I will hide my *face*; wherefore dost thou stand afar off? O Lord? *why* dost thou hide thyself in times of trouble? Though they have acted perversely with a brazen face, in the presence of their heavenly King, *yet*, with the arrangement of every attribute, I will now open *my mouth*, to supplicate him; and thou, my soul, pour out thy heart as water in the presence of *him* who is white and ruddy, *saying*, O God! wherefore hast thou cast *us* off for ever? Though their foolish proud heart hath induced them to commit presumptuous sins; *yet* with the arrangement of every attribute, I beseech thee, O Lord, to deliver them from violence; come, hasten, and lift up the voice, *saying*, wherefore shall I go in mourning, in oppression? Though they have framed falsehood by their speech against thee, *yet*, with the arrangement of every attribute, I beseech thee to remember the love of those who delight in thee, and suffer thy tender mercy to be moved towards the residue of thy people; wherefore, O Lord, shall thine anger be kindled against thy people? Though they would not hearken, so as to pervert their path, *yet* with the arrangement of every attribute, will I now arrange my silent prayer for my people, and pour out my heart and soul in the presence of my Maker and former; *saying*, wherefore hast thou broken down her hedges, so that all they which pass by the way, pluck her? Though by their abundant transgression they have rebelled against my Rock, my King, and Sanctifier, *yet*, with the arrangement of

¹ See Solomon's Song ii. 2.

וּקְדוּשִׁי • נָא כָּל־מִדָּה נְכוֹנָה נִפְשִׁי נֹעֵם עֲלֵיהֶם תִּבְקָשִׁי •
 נֹרָא מְרוֹם וּקְדוּשׁ בְּעֵתֶר אֱלֹוֵי תִדְרָשִׁי • [לְמָה יִי תִזְנֶנָּה
 נִפְשִׁי :] אֶם־סָרְרוּ בְּפָרָה מְרֹוב עֵתִים וַיָּמִים • נָא כָּל־
 מִדָּה נְכוֹנָה • אֲשֶׁנָּא עֵין לְמִרְוּמִים • עַל־עַמִּי אִפְצָה פֶה
 מַעֲטִי עַמִּים • [לְמָה לִנְצַח תִּשְׁכַּחֲנוּ תַעֲזֹבֲנוּ לְאַרְךְ יָמִים :]
 אֶם־פָּשַׁעְנוּ עַצְמוֹ וַנִּבְרוּ מְאֹד בַּתְּלָא • נָא כָּל־מִדָּה
 נְכוֹנָה אֲצַפְצָה־קוֹל לְהַפְּלֹא • צְרוּפָה אִכְרַתְךָ לְחִלּוֹת עַל
 עַם אֱלֹהֵי • [לְמָה תִּשְׁיב יָרֵךְ וַיִּמְיֶנֶךָ מִקֶּרֶב חִיקְךָ כֹּלָה :]
 אֶם־קִלְקְלוּ מַעֲשִׂים לְהַזִּיר וּלְהַרְשִׁיעַ • נָא כָּל־מִדָּה
 נְכוֹנָה רַחֵשׁ לִבִּי לְהוֹשִׁיעַ • קוּמִי רִנִּי בַלִּילָה לְאֵל
 הַמּוֹשִׁיעַ • [לְמָה תִהְיֶה כְּאִישׁ־נִדְהָם בְּגִבּוֹר לֹא־יִכָּל
 לְהוֹשִׁיעַ :] אֶם־אִמְנָם שָׁבוּ כָלָם בְּלֵב וּנִפְשׁ לְחִלּוֹתְךָ •
 נָא כָּל־מִדָּה נְכוֹנָה תִסְפִּים עַמִּם בְּמַחֲלַתְךָ • וַעֲשֵׂה
 אֲדוֹן לְמַעַנְךָ סֶלַח וּמַחֵל לַעֲדַתְךָ • [שׁוּב לְמַעַן עֲבֹדְךָ
 שְׁבֹטִי נַחֲלַתְךָ :]

וַיַּעֲבֹר Say מִלָּךְ. The Ark is opened, after which say

אֶל־תָּבֹא בְּמִשְׁפָּט עִמָּנוּ כִּי לֹא־יִצְדָּק לְפָנֶיךָ כָּל־חַי •
 צִדֵּק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן בְּסֻאֲךָ חֶסֶד וְאַמֶּת יִקְדָּמוּ פָּנֶיךָ •
 מִלְּפָנֶיךָ מִשְׁפָּטֵנוּ יֵצֵא עֵינֶיךָ תַּחֲזִינָה מִיִּשְׂרָאֵל : וְהוּא
 יִשְׁפֹּט תֵּבֵל בְּצִדֵּק יָדִין לְאִמִּים בְּמִיִּשְׂרָאֵל : רַחֲמֶיךָ רַבִּים
 יִי בְּמִשְׁפָּטֶיךָ חֲיִינוּ : הַנִּשְׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ הִשָּׁב גָּמוּל עַל־
 גָּאִים : כִּי־יִי שֹׁפֵטֵנוּ יִי מַחֲקִינוּ יִי מִלִּפְנֵי הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ :
 חֲלָלָה לֶךְ מַעֲשֵׂת כְּדָבָר הַזֶּה לְהַמִּית צִדִּיק עִם־רָשָׁע

every attribute, shall my soul now seek pleasantness for them ; and with my prayer will I address him who is most high, holy, and tremendous, *saying*, Wherefore, O Lord ! wilt thou cast off my soul ? Though *for the abundant good they have enjoyed* for a length of time, are they become as a backsliding heifer, *yet*, with the arrangement of every attribute, will I now lift up my eyes to heaven, and open my mouth for my people who are the fewest of *all* people ; *saying*, wherefore wilt thou forget us for ever, *and* forsake us for so long a time ? Though our transgressions are abundant, so as to form an exceeding great heap, *yet* with the arrangement of every attribute, will I now twitter with my voice, wonderfully : wherefore then dost thou withdraw thy hand, even thy right hand ? Though they have perverted their actions, being proud and wicked, *yet* with the arrangement of every attribute, my heart is now inditing to save *them* ; arise, cry aloud in the night to God, the Saviour ! *saying*, Wherefore shouldest thou be as a man astonished, as a mighty warrior that cannot save ? But, if verily, all have turned to supplicate thee with their heart and soul, *then* with the arrangement of every attribute, I beseech thee consent to pardon them ; grant *it*, O Lord ! for thine own sake, forgive and pardon thy congregation ; turn *unto us*, for the sake of thy servants, the tribes of thine inheritance.

Say " Omnipotent King," p. 11. The Ark is opened, say " And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

Enter not into judgment with us ; for in thy presence no *man* living can be justified. Righteousness and justice are the basis of thy throne ; mercy and truth precede thy presence. Let our sentence come forth from thy presence ; let thine eyes behold *our* rectitude.¹ And he shall judge the world in righteousness, he will minister justice to the people with rectitude. Thy tender mercies are abundant, O Lord ! revive us according to thy judgment. Exalt thyself, O thou judge of the earth, render a reward to the proud. For the Lord is our Judge ; the Lord is our Lawgiver ; the Lord is our King ! he will save us ! Far be that from thee to do after this

¹ Heb., the things which are right.

סליחות לערב ראש השנה

וְהָיָה כַּצַּדִּיק כְּרָשָׁע חָלָלָה לָךְ הַשֹּׁפֶט כָּל-הָאָרֶץ לֹא
יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט :

פזמון

Wherever the word כעלת occurs at the end of the verse, repeat from
כעלת till התמיד .

שֹׁפֶט כָּל-הָאָרֶץ . וְאַתָּה בְּמִשְׁפָּט יַעֲמִיד . נָא חַיִּים
וְחֶסֶד . עַל-עַם-עַנִּי תַצְמִיד . אֶת-הַתְּפִלַּת-הַשָּׁחַר . בְּמָקוֹם
עָלָה תַצְמִיד . כַּעֲלַת הַבֶּקֶר אֲשֶׁר לַעֲלַת הַתְּמִיד : לֹבֵשׁ
צִדְקָה וּמַעֲטָה . לָךְ-לְבַד הִיתְרוֹן . אִם אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים
זְכוּרָה יִשְׁגִּי הַבְּרוֹן . וְהֵם יַעֲלוּ לְזַכְרוֹן . לִפְנֵי יי תְּמִיד .
כַּעֲלַת מִטָּה כָּל־פִּי הֶסֶד . לְהַטּוֹת אִישׁ לַתְּחִיָּה . עֲמֹד
לְחֶסֶד הַטָּה . גְּמוּל-נָא עָלָיו וְהָיָה . כְּתוּב תִּיו חַיִּים .
וְהָיָה עַל מִצְחוֹ תְּמִיד : כַּעֲלַת הַטִּיבָה בְּרִצּוֹנָךְ אֶת-צִיּוֹן
עִיר קְדוֹשִׁי . וְנָתַתְּ יָד וְשֵׁם . בְּבֵיתְךָ לְמִקְדָּשִׁי . וְעֲרִיכַת נֹר
לְבֶן-יִשְׂרָאֵל . לְהַעֲלוֹת נֹר תְּמִיד : כַּעֲלַת הַזָּקוֹן וְאַמְצוֹ לְבַבְכֶּם .
עַמִּי בְּאֵל מַעֲזוֹ . וְעֲדַתּוֹ בִּי-תִנָּצְרוּ . גַּם אֶת-זוֹ לַעֲמַת זוֹ .
יִכְפֹּר בְּעַד חַטָּאתֵיכֶם . וַיִּכְפֹּר רַחֵם בְּרַגְזוֹ . דְּרָשׁוּ יי וְעֲזֹ
בְקִשׁוֹ פָּנָיו תְּמִיד . כַּעֲלַת הַבּוֹקֵר אֲשֶׁר לַעֲלַת הַתְּמִיד :
שׁוּפֹט וְכו' .

The Ark is closed. Say אֵל מְלֶךְ and וַיַּעֲבֹר

הַיְטִיבָה בְּרִצּוֹנָךְ אֶת-צִיּוֹן תְּבַנֶּה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַיִם : אֲזַי תִּחְפֹּץ זְכוּרִי
צָדֵק עָלָה וְכָלִיל אֲזַי יַעֲלוּ עַל-מִזְבִּיחֶךָ פָּרִים : זְכוּר־אֱלֹהִים רַחֵם-נִשְׁכָּרָה
לְבִגְשָׁבָר וְנִדְבָה אֱלֹהִים לֹא-תִבָּזֶה : וְהַחֲבָרְכוּ בְּזֶרַעַךְ כָּל גּוֹי הָאָרֶץ
עֲקֵב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקוֹלִי :

רחמך רבים . אל תבא . כרחם אב . ליי הישועה . יי צבאות עמנו . יי צבאות אשרי .
יי הושיעה :

manner, to slay the righteous with the wicked, far be that from thee. "Shall not the judge of all the earth do justice?"

Wherever the words (The burnt-offering, &c.), occur at the end of the verses, repeat, "The burnt-offering," till "offered every morning."

O Supreme Judge of the whole earth, which thou arraignest in judgment; O grant life and favour to an afflicted nation; accept their morning prayer, as a substitute for the continual holocaust for The burnt offering of the morning which is a continual burnt-offering offered every morning. *O thou who art invested and (as it were) enwrapped with righteousness; thou who alone art all perfect! though we are destitute of meritorious works, remember in our favour the virtues of the patriarchs who sleep in Hebron, and may their merits ascend as a grateful memorial before thee, O Lord. (The burnt-offering, &c.)* O thou who ever inclinest to mercy, and to favour mankind with life; incline towards thy people with mercy; deal kindly with them, *and grant them life. Inscribe them for life, and let that token be permanently impressed on their forehead. (The burnt-offering, &c.)* Favour, O Lord, Zion, my holy city; grant power and renown in thy house, to my holy priests; and adorn the Son of Jesse with refulgent splendour, that his light may shine forth continually. (The burnt-offering, &c.) Be ye of good courage, O my people, and fortify your hearts in God and his omnipotence; if ye observe his testimonies, he will pardon your sins, and will remember mercy in his anger. Seek ye the Lord, and his protection; solicit his countenance continually. (O Supreme Judge," &c.)

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12, then close the Ark.

Do good in thy good pleasure unto Zion; build thou the walls of Jerusalem. Then shalt thou be pleased with the sacrifices of righteousness, with burnt-offerings and whole burnt-offering: then shall they offer bullocks upon thine altar. The sacrifices of God are a broken spirit: a broken and a contrite heart, O God, thou wilt not despise. And in thy seed shall all the nations of the earth be blessed; because thou hast obeyed my voice.

Say from "Like a father hath compassion," until "when we call," page 9, then say the verses "For we do not presume," and "O Lord, hear," pp. 9, 10.

סִלַּח־נָא לַעֲוֹן הָעַם הַזֶּה כַּגְדֵּל הַסִּדְרָה וּכְאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּה
לָעַם הַזֶּה מִמַּצְרִים וְעַד־הַנֶּה . וְשָׁם נֶאֱמָר : וַיֹּאמֶר יי
סִלַּח־תִּי כְּדַבָּרְךָ :

הַטָּה אֱלֹהֵי אֲנֹכִי וְשָׁמַע בְּקוֹלִי עֵינִיד וּרְאֵה שְׂכִימֹתַיִנוּ וְהַעִיר אֲשֶׁר
נִקְרָא שְׂמִיד עָלֶיךָ : כִּי לֹא עַל־צְדִקְתֵּינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ
לְפָנֶיךָ כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים : אֲדֹנִי שְׁמָעָה אֲדֹנִי סִלַּח־הוּא אֲדֹנִי תִקְשִׁיבָה
וַעֲשֵׂה אֶל־תַּאֲחָר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִּי־שְׂמִיד נִקְרָא עַל־עִירָךְ וְעַל־עַמְּךָ :

אלהינו ואלהי אבותינו

אִז בְּהֶרֶם־רֵיךְ יוֹנֵת אֵלֶם . בְּקָחְתּוּ אֵיתָן עוֹלָה
וְשָׁלֵם . גָּאָה בָּהֵנוּ קַח־נָא אֶת־זֶה הָעָלֶם . תְּרוּכָה לִי
קֹדֶשׁ : דֶּת־הַטָּה לְפָנֶיךָ לְהַנִּיחָהוּ . הֵן קַח־נָא אֶת־
בְּנֶךָ לְאֲשֶׁר סָפַחְהוּ . וְאֲנִי בַּחֲרֵתִיו קוֹם מִשְׁחָהוּ . שְׁמֹן
מִשְׁחַת־קֹדֶשׁ : זָךְ בְּשִׁמְעוּ לְבֹו לֹא־דָאב . חֲפִיץ־צוּרוֹ
חֶשֶׁק וְתֹאב . טָפְלוֹ שְׁנֵיהֶם הֵבֵן וְהָאֵב . וְהִשְׁתַּחֲוּ לִי
בְּהִרְת־קֹדֶשׁ : יַעַר עֲצִים וְלִשְׁפּוֹת עֶרֶךְ . כָּמָה וְתַמָּה
יַחֲדִיד וְרֶךְ . לִיהֵג אִיָּה הִשָּׁה הַנֶּעֱרָךְ . לְהַקְדִּישׁוּ בְּמִקְדָּשׁ
קֹדֶשׁ : מְרוֹם יִרְאֶה־לוֹ הִשָּׁה הוּא יָשִׁיב . נֶפֶשׁ אִם עֲקָרָת
שְׂמָחָה לְהָשִׁיב . סוֹקֵר כְּפוֹנוֹת בְּנֵי שְׁוַעַךְ יִקְשִׁיב .
יִשְׁלַח עֲזָרְךָ מִקְדָּשׁ : עֲמוּד־נָא אָבִי וּקְשׁוֹר הַטָּבָח : פֶּן
אֲגוּר מִפְּנֵי הָאֵבָח . צִמְדִּנִי פֶן אֲחַלֵּל הַזֹּבַח . וְלִהְבִּדִיל
בֵּין הַקֹּדֶשׁ : קָפִץ לְבָבוֹת כּוֹפֵר אֲשָׁפֵל . רְאוּתוֹ אָבִיו
נִשְׁבַּל שְׁכוֹל . שְׁלַח יָדוֹ לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל . מְלֹאכֶת
עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ : תְּרַשִּׁישִׁים צָעְקוּ בְּשִׁמִּי מְרוֹמִי . שְׁחוּט

"Pardon, I beseech thee, the iniquity of this people, according to the greatness of thy beneficence, and as thou hast been indulgent to this people from Egypt even until hitherto : (as it is said), And the Lord said, I have pardoned according to thy word."

O my God! incline thine ear and hear, open thy eyes and behold our desolations, and the city which is called by thy name; for we do not presume to present our supplications before thee on account of our righteousness, but in reliance on thy abundant mercy. O Lord! hear: O Lord! pardon: O Lord! be graciously attentive, and grant our request, delay not for thy own sake, O my God! for thy city and thy people are called by thy name.

Our God and the God of our fathers!

Yonder on Mount Moriah the tame dove,¹ resigned himself cheerfully, when the resolute one² offered him for a burnt offering; to try him the High One said, Take now this lad as an offering unto the Lord. After the manner in which the basket is set down before me,³ take thy son, and present him to me as an offering; I have chosen him, so rise and anoint him with the holy anointing oil. When the pure one heard it he did not grieve; the pleasure of his Creator was his own delight, and both father and son bowed down and worshipped the Lord in the beauty of holiness. The father prepared the wood, and was ready to kindle the flame, and the only son, the tender one, longingly and wonderingly, asked, Where is the lamb, which is to be offered on the holy altar? God will provide himself a lamb, the father replied, to comfort the soul of the mother, once barren, but now rejoicing; he who knoweth the hidden thoughts will listen to thy prayer, my son, and send thee help from the sanctuary. Come now, my father, and bind the victim, lest I should be afraid of the slaughtering knife; bind me fast, lest I profane the sacrifice and desecrate that which is hallowed. The favorite scion broke out into tears, when he thought of his father being deprived of children; yet the latter stretched out his hand to do the holy work, when angels wailed in the high heavens, and said, Who can bear to see the innocent dove slaughtered? Be not silent, they called one to another, but lift up your hands in prayer. When the Supreme God beheld him who bound, and him that was bound, the bound lamb and the

¹ Isaac.

² Abraham.

³ See Deuter. xxvi. 4.

יוֹנֵת-אֶלֶם הַיּוֹכֵל יַחֲזֶה מִי • לֹא לָלוּ יַהֲגוּ אֶל-תַּתְּנוּ
 דְּמִי • שְׂאוּ יְדֵיכֶם קִדְשׁ: מְרוֹם בְּהִיט עוֹקֵד
 וְנֶעֱקֵד • הִשָּׁה עֶקֶד וְהָאֵשׁ תּוֹקֵד • בּוֹחַן טָהוֹר לֵב זָכֵר
 וּפֶקֶד • וְנִשְׁמַע קוֹלוֹ בָּבֹאוּ אֶל-הַקִּדְשׁ: רַחֵשׁ מַלְיָן
 בְּקִהְתּוֹ מִשְׁלַחַת • יַחֲדָךְ פָּדְעָהּ מִרְדֵּת שַׁחַת • הִנֵּה
 כְּתוּבָה לִפְנֵי פֶתַח מִפְתַּחַת • פְּתוּחֵי חוֹתֶם קִדְשׁ: וְאֲנִי
 יִדְעָתִי דְרָבָךְ בְּשֹׁפֶר • דִּוְיָן וְרוּיָן וְקַח אֵיל תַּחַת עוֹפֵר •
 הַכִּינּוֹתִי כּוֹפֵר לְאַשְׁכֵּל הַכּוֹפֵר • וְהָיָה הוּא וּתְמוֹרָתוֹ
 יִהְיֶה קִדְשׁ: גָּמוּל נִמְלֹט מֵאַבַּח נִשְׁחוּ • בִּפְשָׁטוֹ צִוְּאוּ
 דְּמוֹ לֹא-נִפְחוּ • יְמִינוֹ אֲחֻז בְּיוֹבֵל הַנֶּאֱחָז • לְהַקְדִּישׁוּ לִי
 קִדְשׁ: רַחוּם תִּתֵּן שְׁלוֹם לְאַהֲרִיתוֹ • וּזְכוֹר הַיּוֹם לְגִזְעוֹ
 בְּרִיתוֹ • לִיתֵּר הַפְּלִיטָה וְשֹׁאֵר שְׁאֲרִיתוֹ • תִּהְיֶה פְּלִיטָה
 וְהָיָה קִדְשׁ:

ויעבור and אל מלך Say

זָכֵר רַחֲמִיךָ יְיָ וְהַסְדִּיךָ בִּי מַעֲשֵׂיךָ הַטּוֹב: זָכְרָנוּ יְיָ בְּרָצוֹן עֲמֶיךָ
 פָּקֵדְנוּ בִּישׁוּעָתְךָ: זָכֵר עֲדִיתְךָ קִנְיַת כְּדָם גְּאֻלַּת שִׁבְט נַחֲלֶתְךָ הַר
 צִיּוֹן זֶה שְׁכֻנַּתְךָ בּוֹ: זָכֵר יְיָ הַחֶבֶר יְרוּשָׁלַיִם אֶהְבֵּר צִיּוֹן אֶל־תִּשְׁפַּח
 לְנֶצַח: אַתָּה תִּקּוּם תִּרְחַם צִיּוֹן בִּיעֵת לְחֻנָּה בִּיָּבֵא מוֹעֵד: זָכֵר יְיָ
 לְבִנְיָאֵדוֹם אֶתִּיּוֹם יְרוּשָׁלַיִם הָאֲמִרִים עָרוֹ עָרוֹ עֲדִי-יִסּוֹד בָּהּ: זָכֵר
 לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר-נִשְׁפַּעְתָּ לָהֶם בָּךְ וּתְדַבֵּר אֱלֹהִים
 אֲרָפָה אֶת־זִרְעֶכֶם בְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי
 אֲתָן לְזִרְעֶכֶם וְנָחֲלוּ קָעִלִים: זָכֵר עֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב אֶל־
 תִּפֹּן אֶל־קִשֵׁי הָעָם הַזֶּה וְאֶל־רִשְׁעוֹ וְאֶל־הַטָּאָתוֹ: זָכֵר לָנוּ בְּרִית
 אֲבוֹת בְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ וְזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאָף אֶת־בְּרִיתִי יִצְחָק
 וְאָף אֶת־בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲזַכֵּר וְהָאָרֶץ אֲזַכֵּר:

burning fire, he that trieth the pure-hearted remembered. And his voice was heard in the sanctuary; and as the father was about to seize the knife, He mercifully exclaimed, "Let go thy hold of thine only one; let him not perish!" This deed of thine is deeply engraven before me with the engravings of a holy signet. I know thy piety; hasten joyfully, and take a ram instead of this fair roe. I have prepared a ransom for thy favorite scion, yet both he and the exchange thereof shall be holy. Thus the lad escaped the sharpened knife, and when he exposed his neck his blood was not shed; the father's right hand seized the ram by the horn that caught in the thicket, to hallow it unto the Lord as a holy offering. All merciful One! grant peace unto his latter end, remember this day thy covenant with him unto his posterity, and let the remnant of those who escaped be saved, and they shall be holy.

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

O Lord, remember thy mercy and benevolence, for they have been of old. Remember us, O Lord, when thou favourest thy people: O visit us with thy salvation. Remember thy congregation which thou didst acquire of old, which thou didst redeem as the tribe of thy heritage, this Mount Zion, whereon thou hast dwelt. O Lord, remember the love of Jerusalem, and never forget the affection of Zion. Thou wilt arise, *and* have mercy on Zion, when the time to favour her, when the appointed time shall come. Remember, O Lord, unto the children of Edom, the day of Jerusalem, who said, *Rase it, rase it even to its very foundation.* Remember Abraham, Isaac, and Israel, thy servants, to whom thou didst swear by thy own self, and said unto them, I will multiply your seed as the stars of heaven; and all this land of which I have spoken, will I give unto your seed, and thed shall inherit *it* for ever. Remember thy servants Abraham, Isaac, and Jacob, and regard not the stubbornness of this people, nor to its wickedness, nor to its sin. O remember unto us the covenant made with *our* ancestors, as thou hast promised,¹ "And I will remember my covenant with Jacob, and also my covenant with Isaac, and also my covenant with Abraham will I remember, and the land will I *also* remember.

¹. Lev. xxvi. 42.

פזמון

Wherever the words והשב and ושוב occur at the end of the verses, repeat the whole of each verse alternately.

זְכוֹר בְּרִית-אֲבֹתָם וְעִקְדַת-יִצְחָק • וְהִשָּׁב שָׁבוֹת
 אֶהְיֶי-עֶקֶב וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ : אֲבָדְנוּ מֵאֶרֶץ-טוֹבָה
 בַּחֲפוּז • אָרְכוּ הַיָּמִים וּדְבַר כָּל-חֻזֹּן • בְּיִשְׂרָאֵל הִדְלוּ
 פְּרוֹזֹן • בְּמִשְׁמַנֵּנוּ שָׁלַח רוּחַ : וְשׁוּב בְּרַחֲמִים עַל-שְׂאֵרֵית
 יִשְׂרָאֵל וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ : גּוֹלָה אַחֵר גּוֹלָה • גָּלְתָה
 יְהוּדָה כָּלָה • דָּוָה כָּל-הַיּוֹם וְכָלָה • דּוֹרֵשׁ וּמִבְקֵשׁ אֵין
 לָהּ : וְהִשָּׁב הָעִיר הַקֹּדֶשׁ וְהַמְּחֻזֹּת • הָיוּ לְהִרְפָּה וּלְבִזּוֹת •
 וְכָל-מַחְמֶדֶיהָ טְבוּעוֹת וּגְנוּזוֹת • וְאֵין-שִׁיּוֹר רַק הַתּוֹרָה
 הַזֹּאת : וְשׁוּב גּוֹאֵל הָזֶק לְמַעַן פָּדֵנוּ • רָאֵה בִּי-אֲוֵלַת
 יְדִינוּ • שׁוּר בִּי-אֲבָדוֹ חֲסִידֵינוּ • וּמִפְּגִיעַ אֵין בַּעֲדֵנוּ •
 וְהִשָּׁב בְּרִית אֲבוֹת וְאַמְהוּרַת וְהַשְׁבָּטִים • רַחֲמֶיךָ וְחֶסְדֶּיךָ
 הַרְבוֹת-עֵתִים • יְהִי זְכוֹר לְמַפִּים וְנִמְרָטִים • וְעַלֶיךָ כָּל-
 הַיּוֹם נִשְׁחָטִים : וְשׁוּב דּוֹרֵשׁ דָּמִים דּוֹן דִּינֵנו • הִשָּׁב
 שִׁבְעָתִים אֶל-חֵיק-מַעֲנֵינוּ • חֲנֻם נִמְכָּרְנוּ וְלֹא בִכְסֶף פָּדֵנוּ •
 זְקוּף בֵּית-מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם לַעֲיָנֵנוּ • וְהִשָּׁב שָׁבוֹת אֶהְיֶי-
 יֶעֱקֹב וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ : זְכוֹר וּבִי

סוגרין הארח

זְכוֹר לָנוּ בְּרִית רִאשֹׁנִים כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ • וּזְכַרְתִּי לָהֶם
 בְּרִית רִאשֹׁנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לַעֲנִי
 הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יי' : עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמוֹ
 שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ וְאַף גַּם זֹאת בִּהְיוֹתָם בְּאֶרֶץ אֲבִיבָהֶם לֹא-

The Ark is opened. *

Wherever the words (Bring back, &c., O turn, &c.) occur at the end of the verses, repeat the whole of each verse alternately.

Remember the covenant of Abraham, and the binding of Isaac on the altar, and bring back the captivity of the tents of Jacob, and save us for the sake of thy name. Too soon we lost the good land, and the prophesied calamity hath lasted very long; the villages ceased in Israel, our plenty hath been turned into dearth.¹ O turn with compassion towards the remnant of Israel, and save us for the sake of thy name. All Judah have been repeatedly carried away into captivity; they grieve for that all day, and are consumed, and there is no one who inquireth after them. (Bring back, &c.) The holy city and provinces are become a shame and reproach, and all their desirable things have been taken away, and are no more; nought hath remained to us but this holy law. (O turn, &c.) Thou mighty Redeemer, redeem us for thine own sake; behold how our power is gone, see how our pious men are lost, and there is none *fit* to supplicate for us. (Bring back, &c.) Remember, O Lord, thy covenant with our fathers and mothers, and the twelve tribes, thy mercy and loving-kindness to those who are stricken, and trodden down, and are ready all day to be slain for thee. (O turn, &c.) O thou who avengest blood, judge our cause, return it sevenfold to those who afflict us; we have been sold for nought, O redeem us without ransom. Raise up thy desolated temple before our eyes, and bring back the captives of the tents of Jacob, and save us for the sake of thy name. (Remember, &c.)

The Ark is closed.

O remember unto us the covenant made with the patriarchs, as thou hast promised,² "I will for their sakes remember the covenant with their ancestors, when I brought them forth out of the land of Egypt, in the sight of the nations, that I might be their God: I am the Lord." Act by us, as thou hast assured us,³ "And yet for all that, though they be in the land of the enemies, I will not reject them, neither will I abhor them, to

¹ i. e., our pious men have become scarce.

² Lev. xxvi. 45.

³ Levit. xxvi. 44.

מאמתיים ולא געלתיים לכלתם להפר בריתי אתם כי
אני יי אלהיהם: השב שבותינו ורחמנו כמה שכתוב
ושב יי אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל-
העמים אשר הפיצך יי אלהיך שמה: קבץ נדחנו כמה-
שכתוב: אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך
יי אלהיך ומשם יקחך: מחר פשעינו בעב וכענן
כמה שכתוב: מהיתי בעב פשעיך וכענן הטאתיך שובה
אלי כי גאלתיך: מחר פשעינו למענך באשר אמרת
אנכי אנכי הוא מחר פשעיך למעני והטאתיך לא אזפר:
הלפן חטאינו פשלג וכצמר כמה שכתוב לכונא ונוכחה
יאמר יי: אם יהיו חטאיכם בשנים פשלג ילבינו אם-
יאדימו בתולע בצמר יהיו: זרוק עלינו מים טהורים
וטהרנו כמה שכתוב: וורקתי עליכם מים טהורים
וטהרתם: מכל טמאתיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם:
רחם עלינו ואל תשחיתנו כמה שכתוב: כי אל רחום
יי אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישבח את בריות
אבותיך אשר נשבע להם: ומול את לבבנו לאהבה
את שמך כמו שכתוב: ומל יי אלהיך את לבבך ואת
לבב זרעך לאהבה את יי אלהיך בכל לבבך ובכל-
נפשך למען חיך: המצא לנו בבקשתנו כמו שכתוב
ובקשתם משם את יי אלהיך ומצאת: פי תדרשנו בכל-
לבבך ובכל נפשך: תביאנו אל הר קדשך ושמחנו
בבית תפלתך כמו שכתוב: והביאותים אל הר קדשי

destroy them utterly, and to break my covenant with them; for I *am* the Lord their God." Restore our captivity and compassionate us, as it is written,¹ "The Lord thy God will restore thy captivity, and have mercy upon thee, and he will again gather thee from all the nations whither the Lord thy God hath scattered thee." O gather our dispersed, as it is written,² "If thy outcasts be at the utmost parts of heaven, from thence will the Lord thy God gather thee, and from thence will he fetch thee." Cause our transgressions to vanish as a cloud, and as a vapour: as thou hast promised,³ "I have made thy transgressions vanish away like a cloud, and thy sins like a vapour: return unto me for I have redeemed thee." Efface our transgressions for thy own sake, as thou hast promised,⁴ "I, even I, am HE who blotteth out thy transgressions for my own sake, and thy sins I will not remember." O cause our sins to become white as snow and wool: as it is written,⁵ "Come now, let us reason together, saith the Lord; though your sins be as scarlet they shall become white as snow; though they be red as crimson, they shall become like wool." Sprinkle purifying water upon us, to cleanse us: as it is written,⁶ "And I will sprinkle upon you clean water, and ye shall be cleansed from all your impurity, and from all your idolatry will I cleanse you." Have mercy upon us, and destroy us not: as it is written,⁷ "For the Lord thy God is a merciful God; he will not forsake thee, nor destroy thee; and he will not forget the covenant *with* thy ancestors which he sware unto them." O circumcise our hearts to love and revere thy name: as it is written,⁸ "The Lord thy God will circumcise thy heart, and the hearts of thy seed, to love the Lord thy God with all thy heart, and with all thy soul, in order that thou mayest live." O be thou found by us, when we seek thee; as it is written,⁹ "But thou wilt seek the Lord thy God from there, and wilt find *him*, if thou seek him with all thy heart, and with all thy soul." Lead us unto thy holy mountain, and cause us to rejoice in thy house of prayer: as it is written,¹⁰ "And I will bring them unto thy holy mountain, and I will

¹ Deut. xxx. 3.³ Isaiah xlv. 22.⁶ Ezek. xxxvi. 25.⁹ Deut. iv. 29.² Deut. xxx. 4.⁴ Isaiah xliii. 25.⁷ Deut. iv. 31.⁵ Isaiah i. 18.⁸ Deut. xxx. 6.¹⁰ Isaiah vi. 7.

ושמחתים בבית תפלתי עולתיהם וזבחייהם לרצון על-
מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים :
שמע קולנו יי אלהינו חוס ורחם עלינו וקבל ברחמים
וברצון ארת-תפלתנו : השיבנו יי אליך ונשובה . הדרש
ימינו בקדרם :

אמרנו האזינה יי . ביקרה הגינונו : יהיו לרצון אמרי-פינו ותניין
לבנו לפניך יי צורנו ונאלנו : אלהי-שליבנו מלפניך ורחמי-ך אל-
תקח מפנינו : אלהי-שליבנו לעת-זקנה בכלות פחנו אל-תעזבנו : אל-
תעזבנו יי אלהינו אל-תרחק מפנינו : עשה עמנו אות לטובה ויראו
שנאינו ויבשו בי-אתה יי עזרתנו ונחמיתנו : פילך יי הוהלנו אתה
תענה אדני אלהינו :

יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהי השנה
הזאת הבאה עלינו ועל-עמך בית ישראל . קץ ותכלית
לשבי עמך בית ישראל . ועת-סוף לגלותינו ולאבלינו
ואחרית-טוב לימי-ענינו ומרודנו . כי-משך עלינו השעבוד
וארף עלינו עול-גליות . והננו בכל-יום הולכים ודלים .
ברבות השנים אנו נמעטים . ובכנות הזמנים אנו
נצערים . ואין-לנו לא-מנהל ולא-מחזיק בידנו באשר
אמרת כי מי יחמל עליך ירושלים ומי-יגוד-לך . ומי-יסור
לשאל לשלום לך . או מי-יגדור-גדר או מי-יעמד בפרץ :
ואין-עוד גביא והוזה ואין קורא בשמך באמת מתעורר
להחזיק-בך . כי כלנו כצאן תעינו . איש איש לדרכו
הרעה פנינו . כל-גבר אחרי בצעו . וכל-איש אחרי

make them rejoice in my house of prayer : their burnt-offerings and their sacrifices shall be accepted on my altar ; for my house shall be called the house of prayer for all nations."

Hear our voice, O Eternal, our God ! spare and compassionate us, and accept our prayers with favour and mercy. "Turn thou us, O Eternal towards thee, and we shall return ; renew our days as of old."

"Give ear unto our words, O Eternal ! consider our meditations. May the words of our mouth and the meditations of our heart, be acceptable in thy presence, O Lord, our Rock and our Redeemer ! O cast us not out from thy presence, nor take thy holy spirit from us. O cast us not off in old age : forsake us not when our strength faileth. Forsake us not, O Eternal, our God ! and be not far from us. Grant us a token for good, that our enemies may see it, and be ashamed ; because thou, O Lord, hast aided and comforted us. For unto thee alone, O Eternal, we attend : answer us, O Lord, our God"

May it be thy pleasure, O Lord our God, and the God of our fathers, that this coming year may be for us, and for thy people, the house of Israel, the end and close of the captivity of thy people, the house of Israel, and the last year of our exile, and of our mourning, and a happy end to the day of our affliction and misery ; for our servitude hath been protracted, and the yoke of captivity hath lain upon us a long time ; and lo, we are every day becoming more and more reduced, and every year we are diminishing in number, and in the lapse of time we are dwindling away. Nor have we a guide or a support, even as thou didst say,¹ "For who shall have pity upon thee, O Jerusalem ? or who shall bemoan thee ? or who shall go aside to ask how thou doest ? or who shall make you a hedge, or stand in the gap ? nor is there a prophet or a seer, and there is none that calleth upon thy name, that stirreth up himself to take hold of thee ; for we have all strayed like sheep ; we have turned every one to his evil way, every man after his covetousness and the imagination of his wicked heart ; and as if our former sins did not suf-

¹ Jerem. xv. 5.

שרירות לבו הרע • ולא די לנו בעונות הראשונים בִּי־אם
 הוספנו עליהם חדשים • ולא הזהרנו בכל־האזהרות אשר
 הזהרתנו • ולא הוכחנו מכל התוכחות אשר הוכחתנו
 ומה־יש לנו עוד צדקה ולזעק־עוד אל־המלך : ואתה יי
 חשבת לצרף סגנו ולהסיר בדילנו ולשבור את־לבנו הזונה
 ולהתם טמאתנו ממנו • על־כן הגליתנו ובגוים זריתנו •
 הנה בשאון המלכיות הוצללנו • וכחתוך פסך בתוך בור
 נתכנו • ולא מקצר ירך לא־הוֹשַׁעְתָּנו • ולא מבובר אֶזְנֶךָ
 לא־שמעת תפלתנו • כי הבדילו עוֹנֵינוּ בִּינֵינוּ וּבֵין
 יְשׁוּעָתְךָ • ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית
 וּבְאִנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ : לך יי הצדקה ולנו בושׁת הפנים •
 לִי אֱלֹהֵינוּ הִרְחֵמִים וְהַסְּלִיחוֹת כִּי מִרְדְּנוּ בּוֹ : וְלֹךְ אֲדֹנִי
 חֹסֵד כִּי אַתָּה תִּשְׁלַם לְאִישׁ כַּמַּעֲשֵׂהוּ : וְאַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ
 גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל וְקִדּוּשׁוֹ הַלְעוֹלָם תִּאֲנֶנּוּ בְּנוֹ תִּמְשׁוֹךְ אֶפְדֶּה
 לְדֹר וָדֹר : חָלְלָה • לא־לְעוֹלָם תִּזְנֶנּוּ וְלֹא־תִסִּיף לְרִצּוֹת
 עוֹד : חָלְלָה כִּי לֹא אָפְסוּ לְנֹצַח חֲסִדֶּיךָ וְלֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ
 כִּי הֵמָּה הַדְּשִׁים לַבְּקָרִים יַחִילוּ בְּכָל־עַתָּה וּבְכָל־רִגְעַע :
 וְלִמְעַן שִׁמְךָ יי עֲשֵׂה עִמָּנוּ כִּי הִיא תְּהַלֵּתְךָ : כִּי נִקְרָא
 שִׁמְךָ עָלֵינוּ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל • וְלִמְעַן בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ
 אֲבָרְהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב אֲשֶׁר בְּרַת לָהֶם כִּי־לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי־
 זִרְעָם : וּדְבָרֵי אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי בְּפִיהֶם לֹא־יִמּוּשׁוּ וְלִמְעַן עֲמֹךְ
 וּנְחִלָּתְךָ אֲשֶׁר־נִשְׁאָרוּ מֵעַט מִהִרְבֵּה בַּתּוֹרָן בְּרֹאשׁ הַהָר
 וּבְגַם עַל הַנִּבְעָה : וְלִמְעַן יְרוּשָׁכִים עִיר קִדְשֶׁךָ אֲשֶׁר הִיְתָה

fice, we must add new ones to them, heedless of all thy warnings, and unreformed by all thy rebukes ; what right therefore have we yet to cry any more to the King?"

Thou, O Lord, didst intend to purge away our dross, to sever our alloy, to break our lustful hearts, and to remove our impurity from us ; therefore thou hast sent us into exile, and scattered us among the nations. Behold we have been subjected to foreign dominion, and like silver is melted in the midst of the furnace, so we are melted ; and it was not from want of power that thou hast not saved us, nor from indifference that thou hast not heard our prayer, but our iniquities have separated between ourselves and thy salvation ; howbeit thou art just in all that is brought upon us ; for thou hast done right, but we have done wickedly. O Lord, righteousness belongeth unto thee, but unto us confusion of faces ; and to the Lord our God belong mercies and forgiveness, though we have rebelled against him ; also unto thee, O Lord, belongeth loving-kindness ; for thou renderest to every man according to his work. O then, O Lord our God, the redeemer of Israel, and his Holy One, wilt thou be angry with us for ever ? wilt thou draw out thine anger unto all generations ? that be far from thee ! Wouldst thou, then, cast us off for ever, and be favorable no more ? Far be that from thee ! For thy tender mercy is not clean gone for ever, and thy compassions fail not, for they are new every morning, they prevail at all times, and every moment. Do thou with us for thy name's sake, for that is thy praise. For by thy name we are called, O Lord God of Israel. Do it for the sake of the covenant which thou didst make with our fathers, Abraham, Isaac, and Jacob, for it shall not be forgotten out of the mouths of their seed ; and my words, which I have put in their mouths, shall not depart from them ;—do it for the sake of thy people and thine inheritance, who are left but a few of many, as a beacon upon the top of a mountain, and as an ensign on a hill ;—do it for the sake of Jerusalem, thy holy city, which hath become a desolate

מִדְבַּר שְׁמָמָה וַיֵּצֵאָה מִמֶּנָּה כָּל־חֲדָרָהּ וּבִירַת־קֶדְשָׁנוּ
 וּתְפַאֲרֵתָנוּ אֲשֶׁר הָיָה לְשֹׁרֶפֶת אִישׁ : וְרָאָה כִּי־אֶזְלַת
 יָד וְאָפֶס עֲצוּר וְעוֹזֵב , וְהִנֵּה כָּל־הַגּוֹיִם שְׁלֹוִים וְשִׁקְטִים
 וְאֲבִיוֹנֵי־עַמְּךָ דְּוּוִים וְסָחוּפִים וּמִדְּלָדָלִים וּמִבְּקָשִׁים פְּנִיךָ
 וּמִפִּילִים תַּחֲנֶנְתָּם מִלֵּאֲרוֹן בְּרִיתְךָ : יי אֱלֹהִים צְבָאוֹת
 עֲדַמְתִּי לֹא־תִרְחָם אֶת־עַרְבֵי יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם אֲשֶׁר־נִעְמַת
 זֶה בַּמָּה־שָׁנִים וְרָאָה אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מְרֹדִים מְאֹד . פְּנִינוּ
 לִימִין וְאִין עֹזוֹר לְשִׁמְאֵל וְאִין סוּמֶךְ : וְהִנֵּה הָעֵת וְהָעוֹנָה
 אֲשֶׁר יֵאָתֶר־לָךְ לְהוֹשִׁיעֵנוּ . אֱלֹהֵינוּ בּוֹשֵׁנוּ בְּמַעֲשֵׂינוּ
 וְנִכְלָמְנוּ בְּעוֹנֵינוּ . כִּי הוֹשְׁהֲרוּ פְּנֵינוּ מִפְּנֵי חַטָּאתֵינוּ . וְנִכְפָּפָה
 קוֹמַתָנוּ מִפְּנֵי אֲשַׁמְתָנוּ . וְאִין לָנוּ פֶה לְהוֹשִׁיב וּלֹא־יִמָּצֵחַ
 לְהָרִים רֹאשׁ . וְאִין־לָנוּ עַל־מִי לְהוֹשִׁיעַן כִּי־אֵם עָלֶיךָ אָבִינוּ
 שֶׁבְּשָׁמַיִם :

אָנָּה תְּבֹא לְפָנֶיךָ תִּפְלָתָנוּ . וְאֶל־תִּתְעַלֵּם מִתַּחֲנֻתָנוּ .
 שְׂאִין אָנוּ עֲזִי־פָנִים וּקְשִׁי־עֹרֶף . לֹא־מֵרָא לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ . צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חַטָּאנוּ . אֲבָל אֲנַחְנוּ
 וְאֲבוֹתֵינוּ חַטָּאנוּ :

אֲשַׁמְנוּ . בִּגְדָנוּ . גּוֹלָנוּ . דִּבְרָנוּ דּוּפִי . הֶעֱוִינוּ .
 וְהִרְשָׁעָנוּ : זָדָנוּ . חֲמָסָנוּ . טָפְלָנוּ שָׁקָר . יַעֲצָנוּ רָע . כּוֹזְבָנוּ .
 לָצָנוּ . מְרֹדָנוּ . נֶאֱצָנוּ . סָרְדָנוּ . עֲוִינוּ . פֶּשַׁעָנוּ . צָרְדָנוּ .
 קִשְׁיָנוּ עוֹרֶף . רִשָּׁעָנוּ . שַׁחְתָנוּ . תַּעֲבָנוּ . תַּעֲנִינוּ . תַּעֲתָעָנוּ :
 סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים . וְלֹא שָׁוָה לָנוּ :

wilderness, and from which all beauty is departed, and for the sake of our holy and beautiful house, which is burnt up with fire. Behold the power is gone, and there is none shut up, or left; and lo! all the nations are in safety and at rest, but thy poor people are faint, and swept away, and tossed about, and they seek thy countenance, and present their supplications before the ark of thy covenant. O Lord God of Hosts, how long wilt thou not have mercy on the cities of Judah and Jerusalem, against which thou hast had indignation these many years? Behold now, thy people Israel is very miserable; we turn to the right, and there is none to help—to the left, and there is none to uphold. Therefore the time hath come for thee to save us. O our God, we are ashamed of our deeds, and blush because of our iniquities: for our faces are black because of our sins, and we are bowed down because of our guilt; and we have no mouth to reply, nor front to lift up our heads; and we have none to rest on but thee our Father who art in heaven.

Our God, may our prayers come before thee, and withdraw not thyself from our supplications; for we are not so shameless or so hardened as to declare in thy presence, O Eternal, our God! and the God of our fathers, that we are righteous, and have not sinned: verily (we confess) we and our fathers have sinned.

We have trespassed, we have dealt treacherously, we have stolen, we have spoken slander, we have committed iniquity, and have done wickedly, we have acted presumptuously, we have committed violence, we have framed falsehood, we have counselled evil, we have uttered lies, we have scorned, we have rebelled, we have blasphemed, we have revolted, we have acted perversely, we have transgressed, we have oppressed, we have been stiffnecked, we have acted wickedly, we have corrupted, we have done abominably, we have gone astray we and have caused others to err; we have turned aside from thy excellent

וְאַתָּה צָדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ • כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ
וְאִנְחָנוּ הִרְשָׁעָנוּ :

שָׁכַחְנוּ אֶת־טוֹבוֹתֶיךָ וְנִשְׁכַּחְנוּ אֶת־רֹב הַסְדִּיךָ וּמְרִינוֹ
אֶת־פִּידְךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ סָרְנוּ • וּבְהַבְלֵי הָעוֹלָם־הַזֶּה נִהְבַּלְנוּ •
וְאֶל־דְּרָכֵיבַיִם וְשִׁמְיִכְזָב פָּנִינוּ • וְהִסְכַּלְנוּ הִרְפָּה מְאֹד •
וְאֶהְבְּנוּ רָע מְטוֹב • שָׁקַר מִדְּבַר צְדָק סָלָה • וְטִמְאַה תַּחַת
טְהָרָה • וְשִׁקּוּץ תַּחַת זָכוֹת • וְהִחְלַפְנוּ עוֹלָם עוֹמֵד בְּעוֹלָם־
עוֹבֵר • מִדֵּי יוֹם יוֹם הַשֶּׁשֶׁם וְחִטּוֹא עַד אֲשֶׁר־עוֹנוֹתֵינוּ עָבְרוּ
רֵאשֵׁנוּ • וְרַבּוּ מִשְׁעֲרוֹתֵינוּ • וְעֲצָמוֹ מִדְּבַר־פִּינוּ • וְגִדְלוֹ
מִצַּעַד־יִדְגְלֵינוּ • וְנִבְּהוּ מִנִּשְׁמַת רוּחַ אֲפִינוּ • טַבַּעְנוּ בֵּין
מִצוּלָה וְאֵין־מַעְמָד • בָּאֵנוּ בְּמַעֲמָקֵי־מִים וְשִׁבַּלֹת שְׁטָפְתָנוּ •
וְלֹא־לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ הִרְעוֹנוּ כִּי־אִם לְנַפְשָׁנוּ • וְלֹא
אוֹתָךְ הִכְעִסְנוּ כִּי־אִם אֹתָנוּ • כִּי אָנוּשׁ אֲבִי־חַטָּא מֵה־
יַפְעַל לָךְ • וְאִם־רַבּוֹ פִּשְׁעָיו מֵה־יַעֲשֶׂה־לָּךְ : אָבֵל אוֹי
לְבִנְי־אָדָם אֲשֶׁר־חַטָּאוֹ לָךְ • וְאוֹי לְנַפְשָׁם כִּי גָמְלוּ לָהֶם
רָעָה : אֱלֹהֵינוּ בּוֹשָׁנוּ וְנִכְלַמְנוּ לְהָרִים אֱלֹהֵינוּ פָּנֵינוּ
אֵלֶיךָ : כִּי אָנוּ כִּכְלִי נִמָּאֵם בֶּן נִבְזִינוּ בְּעֵינֵי נַפְשָׁנוּ
כְּגִבֹר אֲשֶׁר הִטָּבַל בְּשַׁחַת וְתַעֲבוּהוּ שְׁלֹמוֹתָיו • וְכִמוֹ
בְּעוֹן חָלָלְנוּ בֶן בּוֹשֵׁת פָּנֵינוּ כְּפָתָנוּ :

אֲשַׁמְנוּ מִכָּל־עַם • בִּשְׁנוֹ מִכָּל־דּוֹר • גָּלָה מִמֶּנּוּ מִשׁוֹשׁ •
דָּוָה לִבָּנוּ בְּחַטָּאֵינוּ • הוֹחֲבַל אוֹיֵינוּ • וְנִפְרַע פְּאֲרָנוּ •
זָבּוּל בֵּית־מִקְדָּשָׁנוּ • חָרַב בְּעוֹנֵינוּ • טִירַתָּנוּ הִיָּתָה לְשִׁמְהָ •
יוֹפִי אֲדַמְתָּנוּ לְזָרִים • כָּחֲנוּ לְנִכְרִים : וְעַדִּין לֹא שָׁבָנוּ

precepts and institutions, and which hath not profited us : but thou art just concerning all that is come upon us ; for thou hast dealt most truly, but we have done wickedly.

We have forgotten thy benefits, and been mindless of thy great mercies ; we have rebelled against thy commandment, and departed from thy judgments ; we have indulged in the vanities of this world, and turned to the proud and lying boasters ; we have committed many follies, loved evil more than good, and lying rather than speaking righteousness ; we have preferred the impure to the pure, abomination to the clean ; we have exchanged the everlasting for the transitory ; day by day we rose and sinned, until our iniquities have gone over our heads and have become more than our hairs, and more numerous than the words of our mouth, and greater than the steps of our feet, and more frequent than our breathings. We have sunk in deep mire, where there is no standing ; we have come into deep waters, where the floods overflow us. Yet not with thee, O Lord our God, have we dealt ill, but with our souls ; and not thee have we vexed, but ourselves ; for when man sinneth, what effect hath it on thee ? If his trespasses are numerous, what doth he do unto thee ? But woe unto the sons of man who sin against thee, and woe to their soul ! for they have rewarded evil unto themselves. Our God, we are too ashamed and confounded to lift up our faces to thee, our God ; for as a vile vessel, so are we contemned in our own eyes ; as a man who is plunged in a ditch and soileth his garments ; and as we were shapen in iniquity, so the shame of our faces covereth us.

We are more guilty than any other people, more ashamed than any other generation. Our mirth is gone from us, our hearts are faint because of our sins ; *the place of* our desire is devastated ; our ornament is dashed to pieces ; our holy temple is destroyed through our iniquities ; our palaces have become a desolation ; our beautiful land belongeth to strangers, our strength to others. Yet, still we have not returned from our

מתעוּתֵינוּ • וְהִיךְ נָעִיז פָּנֵינוּ וְנִקְשָׁה עַרְפָּנוּ • לֹאמַר לְפָנֶיךָ
 "אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטֵאוּנוּ •
 אָבֵל אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חָטֵאוּנוּ :

Say אֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ till אִשְׁמֵנוּ

וְעַתָּה "אֱלֹהֵינוּ אַחֲרֵי שׁוּבֵנוּ נִחֲמֵנוּ • וְאַחֲרֵי הִזְדַּעְנוּ
 סָפְקֵנוּ עַל-יָדְךָ : בּוֹשָׁנוּ וְגַם נִכְלַמְנוּ וְגַם נִשְׁאַנֵּי הִרְפַּת
 נְעוּרֵנוּ • עַל-זֹאת נִשְׁאַ בְּשָׁרֵנוּ בִּשְׁנֵנוּ וּנְפִשָּׁנוּ נִשְׁיִם
 בְּכַפָּנוּ • וּבִפְמֹה נִקְדַּמָּה פָּנֶיךָ "אֱלֹהֵינוּ וּבִפְמֹה נִבְּקָ לְךָ
 אֱלֹהֵי מָרוֹם וּבִפְמֹה תִתְרַצָּה וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל-כָּל-חַטֹּאתֵינוּ
 אֲשֶׁר חָלַפּוּ וְעָבְרוּ בְּפִיִּם הַפּוֹגְרִים אֶרְצָה אֲשֶׁר לֹא
 יֵאָסְפוּ : אִם בְּתִשׁוּבָה וּנְדוּי תִתְרַצָּה • הִנֵּנוּ שְׁבִיִּם
 וּמִתְדוּדִים לְפָנֶיךָ "אֱלֹהֵינוּ • חָטֵאוּנוּ וּפְשָׁעֵנוּ וַיֵּשֶׁר
 הָעֵינֵינוּ וְלֹא-שָׁוָה לָנוּ • וְאִם בְּתַפְלָה וּבְתַחֲנוּנִים תִּמְחֹל •
 הִנֵּנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵנוּ לְפָנֶיךָ • פָּעִינִי עֲבָדִים אֱלֹהֵי־
 אֲדוֹנֵיהֶם וּכְעִינִי שִׁפְחָה אֱלֹהֵי־גְבֻרָתָהּ בֵּן עֵינֵינוּ נִשְׁוֹאוֹת
 אֱלֹהֵיךָ : וְאִם בְּבִכִּי וּנְעָקָה תִּסְלַח • הִנֵּה בְּמִסְתָּרִים
 תִּבְכֶּה נִפְשָׁנוּ מִפְּנֵי חַטֹּאתֵינוּ • וּבִהְדָּרִים תִּיאַנֶּה רוּחֵנוּ
 עַל רֹב פְּשָׁעֵינוּ : וְאִם בְּשִׁבְר־רוּחַ תִּכַּפֵּר • הִנֵּה נִשְׁפָּר
 לִפְנֵי בְּקָרְבָנוּ וְנִדְבַּאת רוּחֵנוּ מִן הַצָּרוֹת וּמִן הַתְּלָאוֹת
 אֲשֶׁר-עָבְרוּ עָלֵינוּ עַד אֲשֶׁר לֹא-נוֹתַר מִתּוֹם בְּבִשְׂרָנוּ
 לִוְלִי רַחֲמֶיךָ אֲזִי אֲבָרְנוּ בְּעֵזְרֵינוּ :

לְעֵינֵינוּ עֲשִׂקוּ עֲמָלָנוּ • מִמָּשָׁךְ וּמוֹרָט מִפָּנֵינוּ • נָתַנוּ עֲלֵם

error, and how shall we now be so presumptuous and so insolent as to say before thee, O Lord, our God, and God of our ancestors, that we are righteous and have not sinned: verily (we confess) we and our fathers have sinned.

Say " We have trespassed," till " we have done wickedly," page 18.

And now, O Lord our God, after that we were turned, we repented; and after that we were instructed, we smote upon our thigh. We are ashamed, yea even confounded, and we bear the reproach of our youth; for this we take our flesh in our teeth, and put our life in our hands. Wherewith shall we come before the Lord our God, and wherewith shall we bow ourselves before the high God? Wherewith shalt thou be reconciled that thou mayest pardon all our sins, that they may pass away like water spilt on the ground, that cannot be gathered up again? If thou art to be reconciled by repentance and confession, behold, here we repent and confess before thee, O Lord our God; we have sinned, and transgressed, and perverted the straight, and everything hath been indifferent to us. And if by prayer and supplication thou forgivest, behold here we present our supplication before thee; as the eyes of servants look unto the hand of their masters, and as the eyes of a maiden unto the hand of her mistress, so our eyes are raised to thee. And if by weeping and wailing thou pardonest, behold our soul weepeth in secret because of our sins, and our spirit sigheth within over the multitude of our trespasses. And if by a broken spirit thou pardonest, behold our heart is broken within us, and our spirit is crushed by the troubles and the travails which have passed over us, until there is no soundness left in our flesh; aye, were it not for thy mercy, we had perished in our iniquities.

Before our eyes hath our substance been plundered, torn, and stripped from us; they put their yoke upon us, and we

עלינו • סבלנו על-שכמנו • עבדים משלנו בני • פורק אין
 מידם • צרות רבות סבבנו • קראנוך יי אלהינו • רחוקת
 ממנו בעונינו • שבנו מאחריך • תעינו ואבדנו : ועדין
 לא שבנו מתעותינו • והיך נעיו פנינו ונקשה ערפנו •
 לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו • צדיקים אנהנו
 ולא הטאנו • אבל אנהנו ואבותינו הטאנו :

ואנהנו הרשענו till אישכנו Say

אנא יי האל הגדול הגבור והנורא שומר הפרית
 והחסד אל-ימעטו לפניך כל-הצרות וכל-התלאות
 אשר-מצאו את-עבריך מיום היותם עד-האדמה עד
 היום הזה • הבט בעמלנו ואל-תביט במעללנו • שור-
 נא בענינו ואל-תשור אל-עוננו • ופנה אל-עשקנו • ואל-
 תפן אל-קשיינו ומצוקותינו תחת אשמתנו • ועלבון נפש
 תחת עון נפש : ועתה יי אם עשינו כאולתנו • עשה
 אתה פאמנותך וסלח פי תמים-דעים אתה • אם
 שלמנו רעה תחת טובה • גמלנו טוב ולא רע כי יתר
 מרעהו צדיק וכל שפן הבורא : ואם הרבינו לפשוע
 אתה רב חסד ומרבה לסלוח אשר צדקותיך רבו מהררי-
 אל ועמקו מתהום-רבה • פסה שמים הודך ותהלתיך
 מלאה הארץ • יי שמענו שמעך כי באחת המדות
 תסלח לאשר הטאו-לך : ואף כי בכלם סלה-נא
 לעוננו ולחטאתנו ולכל-חטאת ועונות עמך ישראל

had to bear it on our shoulders ; slaves ruled over us, and no one delivered us from their hands ; many troubles compass us about, we called upon thee, O Lord, our God, but thou wast far from us because of our iniquities : we turned from thee, went astray and perished. Yet, still we have not returned from our error, and how shall we now be so presumptuous and so insolent as to say before thee, O Lord, our God, and God of our ancestors, that we are righteous, and have not sinned : verily (we confess) we and our fathers have sinned.

Say " We have trespassed," till " we have done wickedly," page 18.

O Lord our God, the great, the mighty, and the terrible God, who keepest the covenant and mercy, let not all the troubles and the travails that have befallen thy servants from the day they have been on this earth until this day, seem little before thee. Look on our labour, and not on our deeds ; regard, we beseech thee, our affliction, and not our iniquities ; turn to our humiliation, and not to our obduracy ; and let our distresses atone for our guilt, and our disgrace for our iniquities. And now, O Lord, if we have acted according to our foolishness, deal thou with us according to thy indulgent way, and pardon, for thou art perfect in knowledge. If we have rewarded evil for good, reward thou good for evil, for the righteous is more excellent than his neighbour, how much more so the Creator ! And if we have committed many misdeeds, thou art plenteous in mercy and pardonest abundantly, thou whose righteousness is more exalted than the mighty mountains, and deeper than the vast abyss ; whose majesty covereth the heavens, and whose praise filleth the earth. O Lord, we have heard thy speech, how that by each of thy thirteen attributes, thou pardonest those who have sinned against thee ; how much more so by all of them together : pardon, then, we beseech thee, our iniquities and our sins, and all the sins and iniquities of thy people Israel ;

וּבְכַסְנוּ מַעֲוֵנוּ וּמַחֲטָאתֵנוּ טְהַרְנוּ • וְאַל-תִּקְצֹץ עֲלֵינוּ עַד
 מָאֹד וְאַל לַעַד תִּזְכּוֹר עוֹן כִּי מִה-בִּצֵּעַ בְּדַמְנוּ אִם-תִּשְׁהִיתֵנוּ
 וּמִה-בִּשְׂרוֹן אִם תּוֹרִידֵנוּ לִפְאֹד שַׁחַת בַּחֲטָאֵינוּ • וּמִה-
 יִתְרוֹן אִם תִּפְקֹד עֲלֵינוּ בְּדַרְכֵינוּ • לֹא בְּאֵלֶּה שְׁבָחֶךָ וְלֹא
 בְּאֵלֶּה תִּהְלֶתְךָ אֲבָל הַדָּבָר שֶׁהוּא לְךָ לֵשֶׁם וּלְתַהֲלָה
 לְהַתְנַהֵּג עִם בְּנִיךָ בְּמִדַּת רַחֲמִים וּלְגַלְגֵּל עֲלֵיהֶם מִדַּת
 חֶסֶדִּיךָ בְּאִשֶּׁר אָמַרְתָּ לְמַעַן שָׁמִי אֲאָרִיךְ אִפִּי וּתְהַלֵּתִי
 אֲחַשֶּׁם לְךָ לְבַלְתִּי הַכְרִיתֶךָ • וְגַם הַמִּדָּה אֲשֶׁר הִיא לְךָ
 לֵשֶׁם וּלְתַפְאֶרֶת הַסְלִיחָה וְעִבּוֹר עַל-פֶּשַׁע בְּאִשֶּׁר אָמַרְתָּ
 עַל-בְּרִיּוֹתֶיךָ שֶׁכָּל אָדָם הָאָרִיךְ אָפּוֹ וְתַפְאֶרְתּוֹ עֶבֶר עַל-
 פֶּשַׁע • וּלְמַעַלָּה מִזֹּאת עֲשֵׂה עִמָּנוּ :

אֵנָּה הַבֵּט בְּצַדִּיקָתְךָ עַבְדֶּיךָ חֲסִידֶיךָ אֲשֶׁר הָעִרוּ גַּפְשָׁם
 לַמּוֹת עֲלֶיךָ וְלֹא-חֲסוּ עַל-נַפְשָׁם וְעַל זֶרַעַם וְקִצּוֹ וּמֵאֲסוּ
 בַּחַיִּי הָעוֹלָם-הַזֶּה וּבִטְלוּ רְצוֹנָם מִפְּנֵי רְצוֹנְךָ • וְקִדְּשׁוּ
 שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל וְלֹא חָלְלוּהוּ וְרָצוּ לְזִבְחַ וּפֶשַׁטּוֹ צִוָּאָר וְעַמְדוֹ
 בְּנִסְיוֹן וּנְאֻמָּנוּ וּנְבַחְנוּ בְּצִרְיָה וּנְמַצָּאוּ תַמִּימִים • וְנִגְעוּ
 דְּמֵי אָבוֹת וּבָנִים • וְדְמֵי רַחֲמָנִיּוֹת וְיִלְדֵיהֶן וּנְתַעַרְבוּ דְּמֵי
 אֲחִים וְאֶחָיוֹת וְדְמֵי חֲתָנִים וּבָלוֹת • וְדְמֵי חֲכָמִים וְחֲכָמוֹת
 וְדְמֵי הַגּוֹנִים וְהַגּוֹנוֹת • וְדְמֵי חֲסִידִים וְחֲסִידוֹת • וְדְמֵי
 זִקְנִים וְזִקְנוֹת • וְדְמֵי בַחּוּרִים וּבַחּוּרוֹת • וְדְמֵי פְּרָנְסִים
 וְחֲזָנִיהֶם • וְדְמֵי דִינִים וְסוֹפְרֵיהֶם • וְדְמֵי מְלַמְּדִים
 וְתַלְמִידֵיהֶם • וְדְמֵי אֲנָשִׁים וּנְשׁוֹתֵיהֶם • נִהְרְגוּ כָּלֶם
 יַחַד עַל-קִדּוּשׁ שְׁמֶךָ הַמְּיוֹחָד : אֶרֶץ אֶל-תִּכַּסֵּי דָמָם •

wash us from our iniquities, cleanse us from our sins, and be not wroth with us very sore, neither remember iniquity for ever, for what profit is there in our blood, if thou destroy us, and what good is it if thou bring us down into the pit of destruction for our sins ; and what advantage is there if thou punish us according to our ways ? Not therein lieth thy praise, and not therein thy glory ; but what increaseth thy fame and thy glory is to deal towards thy children with mercy, and to extend thy grace unto them, even as thou hast said,¹ “ For my name's sake will I defer mine anger, and for my praise will I refrain from thee, that I cut thee not off.” Another attribute which is an honour to thy name, is, that thou pardonest and passest by transgression, even as it is said,² of thy creatures, “ the discretion of a man deferreth his anger, and it is his glory to pass over a transgression.” Do thou with us even above this !

O we beseech thee, look on the honourable fortitude of thy pious servants, who poured out their souls unto death for thee, and did not spare either themselves or their children, but despised the life here below, and subordinated their will to thine, and sanctified thy great name, and did not profane it ; and were ready for the sacrifice, yea, even stretched out their neck, and thus underwent the trial, and proved true, and were put to the test, and found perfect. Ah, then was mingled the blood of fathers and their sons, of tender mothers, and their offspring, of brothers and sisters, of bridegrooms and brides, of wise men and women, of princes and princesses, of pious men and women, of the aged of both sexes, of young men and virgins, of wardens and precentors, of judges and their scribes, of teachers and their disciples, of husbands and wives ; they were all slain together for the sanctification of thy holy name and unity. O earth, cover not their blood, let not their wailings die away in the air, until

¹ Is. xlviii. 9.² Prov. xix. 11.

וּאֵלֵיָּהִי מְקוֹם לְזַעֲקָתָם עַד־יִשְׁקוּף וַיֵּרָא יי מַשְׁמִימִים •
 וַיִּנְקוּם נִקְמָתוֹ וְנִקְמַת עַמּוֹ וְנִקְמַת תּוֹרָתוֹ וְנִקְמַת דָּם
 עֲבָדָיו אֲשֶׁר־שָׁכְנוּ דָמָם בְּפָנִים • כְּהִבְטַחְתָּנוּ בְּיַד אֲבִיר
 חוֹזֶה הַרְנִינוּ גִּוִּים עַמּוֹ כִּי דָם־עֲבָדָיו יָקוּם וְנִקְם
 יָשִׁיב לְצָרָיו וְכִפֵּר אֲדָמָתוֹ עַמּוֹ : אֶת־אֱלֹהֵי מִזְבְּחוֹת
 זָכוֹר וְאֱלֹהֵי עֲקָרוֹת תִּרְאֶה וְהִנָּחֵם וְשִׁפְךָ אָף וְכִלָּה
 חֲמָה וְתִשְׁבִּית שׁוֹר וְיִשְׁבֵּר מַעֲמָד • חוֹם וְרֶחֶם אֶת־יֵתֶר
 הַפְּלִיטָה וְתוֹצִיאֶנָּה מֵאֲפִילָה לְאוֹרָה וְחַדֵּשׁ עֲלֵינוּ שָׁנָה־
 טוֹבָה שְׁנַת־רָצוֹן וְעַת־גְּאֻלָּה • שְׂדֵי תַזְכוּר־לָנוּ בְּרִית־
 אֲזָרָח • וְתַפְקוֹד לָנוּ זְכוֹת הַנֶּעֱקָד • וְתִרְחַמְנוּ בְּצַדִּיקַת
 אִישִׁיתָם :

וּכְשֶׁחֲטָאוּ יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר עִמָּד מֹשֶׁה רַבֵּינוּ בַּתְּפִלָּה
 לִפְנֵיךָ וּבִקֵּשׁ רַחֲמִים עַל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל • וְכָךְ
 אָמַר בַּתְּפִלָּתוֹ מַלְכִּי וְאֱלֹהֵי סֶלַח־נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה
 כַּגְּדֹל חַסְדְּךָ וְכֹאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד־
 הַנֶּה • אִישׁ־עֲנִיו חָלָה פָּנֶיךָ בַּעַד־עֲדֹתֶךָ בְּרַחֲמִים • אֲנִי
 נְהוּג בַּחֲמִלְתְּךָ גְּאֻלָּתָם מִנוֹף בַּחוּק־יָדְךָ • דָּתְךָ הִנְחִלָתָם
 תַּתֶּהֱלֵמוּ שֵׁם וַיֵּר הֵם עִמָּךְ וְנִחַלְתָּךְ וְעֲלִימוּ חַפּוּף
 בַּחֲמִלְתְּךָ • זָכוֹר לָנוּ בְּרִית אֲבוֹת חֲשֵׁק־אֲהַבְתָּם אִין מִים
 לְכַבּוֹת • טַעַנְתָּם נִשְׁאַתָּם עַל־כַּנְפֵי־נְשָׁרִים : יִשָּׁר צַעְדֵיהֶם
 לְכַת־יוֹשֵׁר בֵּית־שׁוֹב לְשׁוֹשׁ עֲלֵיהֶם לְטוֹב • מִצְרַיִם אִם־
 יִשְׁמְעוּ כִּי־הָאֲבֹדָתָם נוֹאֲמִים בָּרָעָה הוֹצֵאתָם מִמִּצְרַיִם
 לְכַלּוֹתָם • סֶלַח־נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה עֲווֹת־פֶּשַׁעַם • מְחַל־

the Lord shall look down from heaven, and see, and avenge his own cause, and that of his people, and of his holy law, and the blood of his servants which was poured forth like water, even as thou didst promise us through the father of all the prophets, "Rejoice, all ye nations with his people; for he will avenge the blood of his servants, and will render vengeance to his adversaries, and will be merciful unto his land and unto his people." Remember all these sacrifices, look on all these immolations, and let it repent thee, and forget thy wrath, and appease thine anger, and cause destruction to cease from among thy people. Spare and have mercy on the remnant that is escaped, and lead them from darkness to light, and grant us a happy year, an acceptable year, and a time for redemption. Almighty, remember in our favour the covenant with Abraham, and let us enjoy the merit of Isaac, and compassionate us out of regard for the piety of Jacob.

When Israel sinned in the wilderness, Moses our teacher stood before thee with prayer, and implored mercy for thy people, the house of Israel; and thus he said in his prayer,¹ "My King, and my God, pardon, I beseech thee, the iniquity of this people, according unto the greatness of thy mercy, and as thou hast forgiven this people from Egypt even until now!" The meek man entreated thy favour for thy congregation, saying, "I beseech thee, guide in thy pity those whom thou redeemedst with thy strong hand from the Egyptians,² and to whom thou gavest thy law as an inheritance, and a name, and a place; for they are still thy people and thine inheritance, therefore cover them with thy pity. Remember unto us thy covenant with our fathers, and their fervent love, which no waters can quench. Thou didst lay them on thy shoulders, and bear them on eagle's wings; O direct their steps that they may walk upright, and that thou mayest again rejoice over them for good. If the Egyptians should hear that thou hast caused thy people to perish, they would say, for mischief did he bring them out of Egypt to consume them. Forgive then, the iniquity of this

¹ Numb. iv. 19.

² מִצְרַיִם was a province of Egypt (Is. xix. 13; Jerem. ii. 16; xlv. 1; Ezek. xxx. 13, 16.

נָא הַיּוֹם הַזֶּה פָּנֵה-נָא צְדָקָת אַבּוֹת אֶל-תִּשְׁבַּח • חֲנוּן
קְרָאתָם בָּנִים וְאַתָּה לָמוּ אָב • רַחֲמִים בְּרַחֲמִים אָב •
שְׂדֵי עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֹךְ תִּמְחֹל וְתִסְלַח לְפָשְׁעֵי עַמְּךָ
אֲנָא סְלַח-נָא לְעוֹן הָעַם הַזֶּה וְאִם-לֹא-תִסְלַח מִחֲנִי •
וְאִם אַתָּה הִשִּׁיבוֹת לּוֹ בְּדַרְכֵי טוֹבָךְ • בִּשְׂרָתּוֹ וְאָמַרְתָּ
לּוֹ סְלַחְתִּי בְּדַבְּרְךָ • וְסְלַח-נָא לְעַנְיֵי-עַמְּךָ וּדְלֵי-הַצָּאֵן
בִּי תַמְיִם-יָדַעִים אֶתָּה • אִם הִרְבִּינוּ לְפָשְׁעֵי אַתָּה מְרַבָּה
לְסָלוֹחַ • אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלַחְהָ אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה
אֶל-תֵּאָחֵר :

מִשִּׁיחַ צְדָקָךְ אָמַר לְפָנֶיךָ שְׁנִיאוֹת מִי יָבִין מִנִּבְחָרוֹת נַחֲמִי : נִפְסִי
יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִכָּל-פָּשְׁעֵינוּ וְטַהֲרֵנוּ מִכָּל-טְמֵאוֹתֵינוּ : וְזֶרוּק עָלֵינוּ מִים
טְהוֹרִים וְטַהֲרֵנוּ : כְּכַתוּב עֲלֶיךָ נְבִיאָךְ וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מִים טְהוֹרִים
וְטַהֲרֶתֶם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל-זִלְזוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם :

מִכָּה עֲבַדְךָ אָמַר לְפָנֶיךָ מִי אֵל כְּמוֹךְ נִשְׁאָרְעוֹן וְעוֹבֵר עַל-פָּשְׁעֵי
לְשָׁאֲרִית נִחַלְתּוֹ לֹא תִחְזֹק לְעַד אֲפֹ בִי תִפְצֹחַ חֶסֶד הוּא : יָשׁוּב
יִרְחַמֵּנוּ יִכְפּוּשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ • וְתִשְׁלֹךְ בְּמַעֲוֹלוֹתֵינוּ כְּדִחְטָאתָם : וְכָל-
חַטָּאת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּמָקוֹם אֲשֶׁר לֹא יִזְכְּרוּ וְלֹא-יִפְקְדוּ וְלֹא יַעֲלוּ
עַל-לֵב קָדְשׁ : תַּחֲן אֲמִת לִיעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבּוֹתֵינוּ
מִיָּמֵי קָדֶם :

דִּנְיָאֵל אֵישׁ חַמּוּדוֹת נָשֵׂעַ לְפָנֶיךָ הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזִנְךָ וַיִּשְׁמַע בְּקִרְיָה
עֵינֶיךָ וּרְאָה-שְׁטֵמַתֵּנוּ וְהִעִיר אֲשֶׁר-נִקְרָא שְׁמֹךְ עָלֶיךָ : בִּי לֹא עָלִי-
צְדָקָתֵנוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּהֲנוּנֵנוּ לְפָנֶיךָ כִּי עֲלִירַחֲמֶיךָ הִרְבִּים :
אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלַחְהָ אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֶל-תֵּאָחֵר לְמַעַן אֱלֹהֵי
פִי-יִשְׁמַךְ נִקְרָא עַל-עֵינֶיךָ וְעַל-עַמְּךָ :

עֲזָרָה הַסּוֹפֵר אָמַר לְפָנֶיךָ אֱלֹהֵי בִשְׁתִּי וּנְכַלְמַתִּי לְהָרִים אֱלֹהֵי פְנֵי
אֱלֹהֵי בִי עֲוֹנוֹתֵינוּ רַבּוֹ לְמַעַלָּה רֹאשׁ וְאֲשַׁמְתִּנוּ נִדְלָה עַרְלִשְׁמִים :

people; and pardon this day the wickedness of their transgressions. Turn, we beseech thee, to the righteousness of our fathers, and forget it not; gracious One, thou didst once call them children, and thyself their father; O compassionate them like a father. Almighty, do it for thy name's sake; and forgive and pardon the trespasses of thy people. "O, I beseech thee, pardon the iniquity of this people, and if not, blot me out of thy book." And thou didst answer him according to thy kindness, assuring him, and saying, "I have pardoned according to thy word." Forgive then, we beseech thee, thy afflicted people and reduced flock, for thou art perfect in knowledge; if we have multiplied our transgressions, thou pardonest abundantly; hear, O Lord! pardon, O Lord! attend, O Lord! and grant our request, and delay not!

Thy righteous anointed declared in thy presence, "Who can guard against errors? O cleanse me from secret faults." Cleanse us, O Lord, our God, from all our transgressions, and purify us from all our impurities. O sprinkle purifying water upon us, and cleanse us, as it is written by the hand of thy prophet,² "And I will sprinkle upon you clean water, and ye shall be cleansed from all your defilements, and from all your idolatry will I cleanse you."

Thy servant Micah³ declared in thy presence, "Who is omnipotent like unto thee, pardoning iniquity, and forgiving transgression to the residue of his heritage. He retaineth not his anger for ever, because he delighteth in mercy. He will again have compassion on us; he will suppress our iniquities, yea, thou wilt cast all our sins into the depths of the sea." Thou wilt cast them into a place where they shall not be remembered, nor visited, nor thought of for ever. Thou wilt shew faithfulness to Jacob and mercy unto Abraham, which thou hast sworn unto our ancestors in the days of old.

Daniel, the worthy man, supplicated thee thus,⁴ "O God, incline thine ear, and hear, open thine eyes and behold our discomposure, and the city which is called by thy name; for we do not *presume* to present our supplications before thee on account of our righteousness, but in *reliance* on thy abundant mercy. O Lord! hear: O Lord! pardon: O Lord! be graciously attentive and grant *our requests*; delay not for thine own sake, O my God! for thy city and thy people are called by thy name.

Ezra, the scribe, addressed thee thus,⁵ "O my God! I am ashamed and confounded, to lift up my face unto thee, my God; for our iniquities are in-

¹ Thus far Moses' prayer, which, on various occasions, he addressed to the Lord on behalf of the nation.

² Ezek. xxxvi. 25.

³ Micah vii. 1.

⁴ Dan. ix. 18.

⁵ Ezra ix. 6.

אתה אלוה סליחות הנני ורחום ארך־אפים ורחימך ואלה עונותינו
אגידתנו ואלה עונותינו ואלה עונותינו ואלה עונותינו ואלה עונותינו
עונותינו כלה כחטאנו וקנס־לנו את־הדבר שהבטחתנו בקבלה על־
ידי ירמיהו חזק בְּאִמּוֹר בְּיָמִים הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא נִאֲסָיוּ וּבָקֵשׁ אֶת־
עַוְדוֹשָׁאֵל וְאִנּוּ וְאֶת־הַטָּאֵת יְהוּדָה וְלֹא תִמְצָאנָה כִּי אֶסְלַח לְאִשְׁרֵי
אֲשָׁאִיר: עֲמִד וְנִחַלְתָּ רַעְבִּי טוֹבָה: צִמְאִי הַסֶּדֶד: תֹּאבִי יִשְׁעָה:
יִפְרֹו וְיִדְעוּ כִּי לִי אֱלֹהֵינוּ הַרְחֵמֵם וְהַסְלִיחוֹת:

אל רחום שְׁמֶךָ • אל חנון שְׁמֶךָ • בְּנו נִקְרָא שְׁמֶךָ •
יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן אֲמִתְךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן
בְּרִיתְךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן גְּדֻלָּתְךָ וְתִפְאֶרֶתְךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן דָּתְךָ •
עֲשֵׂה לְמַעַן הוֹדְךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן וִיעוּדְךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן זְכָרְךָ •
עֲשֵׂה לְמַעַן חֶסֶדְךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן טוֹבְךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן
יְהוּדְךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן כְּבוֹדְךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן לְמוֹדְךָ • עֲשֵׂה
לְמַעַן מַלְכוּתְךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן נִצָּחְךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן סוֹדְךָ •
עֲשֵׂה לְמַעַן עֶזְךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן פֶּאֶרְךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן צְדָקָתְךָ •
עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשַׁתְךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים • עֲשֵׂה
לְמַעַן שְׂכִינְתְּךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן תְּהִלָּתְךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן אוֹהֲבֶיךָ
שׁוֹכְנֵי עֵפֶר • עֲשֵׂה לְמַעַן אֲבֹרָהִם יִצְחָק וְיַעֲקֹב • עֲשֵׂה
לְמַעַן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן • עֲשֵׂה לְמַעַן דָּוִד וְשְׁלֹמֹה • עֲשֵׂה
לְמַעַן יְרוּשָׁלַּיִם עִיר קְדֻשָּׁתְךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן צִיּוֹן מִשְׁכַּן
כְּבוֹדְךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן שׁוֹמְמוֹת הַיְכָלְךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן הַרְיוֹסוֹת
מִזְבְּחֶךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן הַרְוֵגִים עַל־שֵׁם קְדֻשָּׁתְךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן
טְבוּחִים עַל־יְחוּדְךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאוּ בָּאֵשׁ בְּמִים עַל־

creased above *our* head, and our trespasses are grown up unto heaven." "But thou *who art* a God ready to forgive, most gracious and merciful, long-suffering, and of abundant kindness; *therefore*, thou didst not forsake them."¹ Forsake us not, O our Father! Cast us not off, O our King! Abandon us not, O our Creator! nor make an end of us, as our sins deserve: but confirm unto us the word which thou hast assured us of in the doctrine delivered by the hands of thy prophet Jeremiah,² as it is said, "In those days, and at that time, saith the Lord, shall the iniquity of Israel be sought for, but *there shall be none*; and the sins of Judah, but they shall not be found; for I will pardon those whom I will leave remaining." Thy people and thy heritage are languishing for thy goodness, panting for thy grace, and longing for thy help; O let them know and understand that to the Eternal, our God, appertaineth mercy and pardon.

Most Merciful God is thy name! Most Gracious God is thy name! we also are called by thy name. O Lord, grant our request for thy name's sake. Grant *it* for the sake of thy truth. Grant *it* for the sake of thy covenant. Grant *it* for the sake of thy greatness and excellency. Grant *it* for the sake of thy law, for the sake of thy glory, for the sake of thy promise, for the sake of thy memorial, for the sake of thy benignity. Grant *it* for the sake of thy goodness, for the sake of thy honour, for the sake of thy doctrine. Grant *it* for the sake of thy kingdom. Grant *it* for the sake of thy eternal existence, for the sake of thy decree. Grant *it* for the sake of thy mighty power. Grant *it* for the sake of thy excellency, for the sake of thy righteousness. Grant *it* for the sake of thy holiness. Grant *it* for the sake of thy abundant mercy, for the sake of thy divine presence. Grant *it* for the sake of thy praise. Grant *it* for the sake of those whom thou favoured, who now rest in the earth. Grant *it* for the sake of Abraham, Isaac, and Jacob; for the sake of Moses and Aaron. Grant *it* for the sake of David and Solomon. Grant *it* for the sake of Jerusalem, thy holy city; for the sake of Zion, the residence of thy glory. Grant *it* in compassion of the desolation of thy temple. Grant *it* in compassion of the destruction of thy altar; for the sake of the young children at school. Grant *it* for the sake of the blood of thy servants which hath been shed. Grant *it* for the sake of those who as martyrs were slain for thy holy name; for the sake of those who were slaughtered for *maintaining* thy unity; for the sake of those who went through fire and water, for the sanctification of thy name. Grant *it* for the sake of sucklings at the

¹ Neh. ix. 17.² Jer. i. 20.

קדוּשׁ שְׁמֶךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן יוֹנְקֵי שְׂדֵי־שָׂלֹא חֲמָאוּ •
 עֲשֵׂה לְמַעַן גְּמוּל־לֵי־הַלֵּב שְׂלֹא פִשְׁעוּ • עֲשֵׂה לְמַעַן תִּינוּקוֹת
 שֶׁל בֵּית רַבֵּן • עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם־לֹא לְמַעַנְנוּ • עֲשֵׂה
 לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנו :

עֲנֵנוּ יי • עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ אֱלֹהֵינוּ • עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ אֲבִינוּ • עֲנֵנוּ :
 עֲנֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ • עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ • עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ דּוֹרְשֵׁנוּ •
 עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ הָאֵל הַנָּאֻמָּן • עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ וְתִיק וְחָסִיד
 עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ זֶךְ וְיִשָּׁר • עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ חַי וְקַיִם • עֲנֵנוּ :
 עֲנֵנוּ טוֹב וּמַטִּיב • עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ יוֹדֵעַ יֵצֵר • עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ
 פּוֹבֵשׁ כְּעָסִים • עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ לּוֹבֵשׁ צַדִּיקוֹת • עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ
 מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים • עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ נוֹרָא וְנִשְׁגָּב • עֲנֵנוּ :
 עֲנֵנוּ סוֹלֵחַ וּמוֹחֵל • עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ עוֹנֶה בְּעֵת רְצוֹן • עֲנֵנוּ :
 עֲנֵנוּ פּוֹדֶה וּמַצִּיל • עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ צַדִּיק וְיִשָּׁר • עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ
 קָשֶׁה לְכַעֵס • עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ רַחוּם וְחַנוּן • עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ שׁוֹמֵעַ
 אֶל־אֲבִיוֹנִים • עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ תוֹמֵךְ תַּמִּימִים • עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ
 אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ • עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אֲבֹרָה • עֲנֵנוּ :
 עֲנֵנוּ פֶּחֶד יִצְחָק • עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ אֲבִיר יַעֲקֹב • עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ
 עֲזֵרַת הַשְּׁבָטִים • עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ מִשְׁגָּב אֲפָהוֹת • עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ
 קָרוֹב לְקוֹרְאָיו • עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ רֵךְ לְרַצוֹת • עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ
 עוֹנֶה בְּעֵת צָרָה עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ אָבִי יְתוֹמִים • עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ
 דִּין אֱלֹמֶנוֹת • עֲנֵנוּ :

breast, who have not sinned. Grant *it* for the sake of weaned infants who have not sinned. Grant *it* for the sake of young children under tuition who have not sinned; grant *it* for thy own sake, if not for ours; O grant *it* for thy sake, and save us.

Answer us, O Lord, answer us! Answer us, our God, O answer us! Answer us, our Father, O answer us! Answer us, our Creator, O answer us! Answer us, our Redeemer, O answer us!¹ Answer us, *O thou* who wilt seek us, O answer us! Answer us, *thou* most faithful God, O answer us! Answer us, *thou who art* mild and benevolent, O answer us! Answer us, *thou who art* pure and upright, O answer us! Answer us, *thou* living and ever-existing God, O answer us! Answer us, *thou who art* good and beneficent, O answer us! Answer us, *thou* who knowest the inclination of man, O answer us! Answer us, *thou* who suppresses anger, O answer us! Answer us, *thou who art* invested with righteousness; O answer us! Answer us, Supreme King of kings; O answer us! Answer us, *thou who art* tremendous and exalted; O answer us! Answer us, *thou who* pardonest and forgivest; O answer us! Answer us, *thou* who answerest in an acceptable time; O answer us! Answer us, our Redeemer and Deliverer; O answer us! Answer us *thou who art* just and upright; O answer us; Answer us, *thou who art* near those who worship thee; O answer us! Answer us, *thou who art* most merciful and most gracious; O answer us! Answer us, *thou* who hearkenest to the needy; O answer us! Answer us, *thou who art* the support of the innocent; O answer us! Answer us, God of our fathers; O answer us! Answer us, God of Abraham; O answer us! Answer us *O thou*, the reverence of Isaac; O answer us! Answer us, mighty God of Jacob; O answer us! Answer us, *thou* the refuge of our ancient matrons; O answer us! Answer us, help of the tribes (of Israel); O answer us! Answer us, *thou who art* with difficulty provoked; O answer us! Answer us, *thou* who art easily reconciled; O answer us! Answer us, *O thou* who answerest in time of distress; O answer us! Answer us, Father of orphans; O answer us! Answer us, Judge of widows; O answer us!

¹ Alluding to Ezek. xxiv. 2.

סריחות לערב ראש השנה

פו

הוא יעננו :	מי ששנה לאברהם אבינו בהרהמוריה
הוא יעננו :	מי ששנה ליצחק בנו פשענקר על גפי המזבח
הוא יעננו :	מי ששנה ליעקב בבית האל
הוא יעננו :	מי ששנה ליוסף בבית האסורים
הוא יעננו :	מי ששנה לאבותינו עליו סוף
הוא יעננו :	מי ששנה למשה בחרב
הוא יעננו :	מי ששנה לאהרן במהרה
הוא יעננו :	מי ששנה לפנחס בקומו מתוך העדה
הוא יעננו :	מי ששנה ליהושע בגלגל
הוא יעננו :	מי ששנה לטמאל במצפה
הוא יעננו :	מי ששנה לדוד ושלמה בנו בירושלים
הוא יעננו :	מי ששנה לאליהו בהרהב רמל
הוא יעננו :	מי ששנה לאלישע בירחו
הוא יעננו :	מי ששנה ליונה במעי הדגת
הוא יעננו :	מי ששנה לחזקיהו בחליו
הוא יעננו :	מי ששנה לחנניה מישאל ועזריה בתוך כבשן האש
הוא יעננו :	מי ששנה לדניאל בגובי האריות
הוא יעננו :	מי ששנה למרדכי ואסתר בשושן הבירה
הוא יעננו :	מי ששנה לעזרא בגולה
הוא יעננו :	מי ששנה לכל הצדיקים והתמידים והישרים
הוא יעננו :	רחמנא דעני לעני עניא . רחמנא דעני לתבירי לבא עניא .
הוא יעננו :	רחמנא דעני למכיבי רוחא עניא . רחמנא עניא . רחמנא חוס .
הוא יעננו :	רחמנא פרוק . רחמנא שגיב . רחמנא רחם עליו . השתא בענא ובזמל
הוא יעננו :	קריב :

ויאמר דוד אל-גד צר-לי מאד נפלה-נא ביד-י פיי
 רבים רחמיו וביד אדם אל-אפלה :

May he who answered our father Abraham on Mount Moriah, answer us.

May he who answered his son Isaac when bound on the altar, answer us.

May he who answered Jacob in Bethel, answer us.

May he who answered Joseph in the dungeon, answer us.

May he who answered our ancestors at the Red Sea, answer us.

May he who answered Moses on Mount Horeb, answer us.

May he who answered Aaron with the censer, answer us.

May he who answered Phineas, when he arose from amongst the congregation,¹ answer us.

May he who answered Joshua in Gilgal, answer us.

May he who answered Samuel in Mizpah, answer us.

May he who answered David, and Solomon his son, in Jerusalem, answer us.

May he who answered Elijah on Mount Carmel, answer us.

May he who answered Elisha in Jericho, answer us.

May he who answered Jonah in the entrails of the fish, answer us.

May he who answered Hezekiah in his sickness, answer us.

May he who answered Hananiah, Mishael, and Hazariah, in the midst of the fiery furnace, answer us.

May he who answered Daniel in the lions' den, answer us.

May he who answered Mordecai and Esther in Shushan the capital, answer us.

May he who answered Ezra in captivity, answer us.

May he who answered the virtuous, pious, perfect, and upright, answer us.

Most Merciful, who answerest the poor, O answer us! Most Merciful, who answerest the humble-spirited, O answer us! Most Merciful, who answerest the broken-hearted, O answer us! Most Merciful, O answer us! Most Merciful, have compassion on us! Most Merciful, redeem us! Most Merciful, deliver us! Most Merciful, have mercy on us! even now, speedily and in a short time.

And David said unto Gad, I am in an exceeding strait, yet let me fall into the hand of the Lord, for abundant is his mercy; but let me not fall into the hand of man.

¹ See Numbers xxv. 7.

רחום וחנון חטאתי לפניך יי מלא רחמים רחם עלי
וקבל תחנוני :

יי אל-באפך תוכיחני ואל-בחמתך תיסרני : הגני יי פי אמלל אני
רפאני יי פי נבחרו עצמי : ונפשי נבחרה מאד ואתה יי ערמתי :
שובה יי הלצה נפשי הושיעני למען חסדך : כי אין בקנות זכרך
משאול מו יורה-לך : יגעתי באנהתי אשחה בכל-לילה מטתי בדמעתי
ערשי אמסה : עשנשה מפעם עיני עתקה בכדי-צוררי : כורו ממני פל-
פעלי און כיי-שמע יי קול בכי : שמע יי תחנוני יי תפילתי יסח :
יבשו ויבחרו מאד כל-איבי יושבו יבשו רגע :

מחי ומפי ממית ומחיה • מסיק משאול לחיי-עלמא •
ברא בדר-חטי אבוהי לקייה • אבוהי דחיים מפי לכאביה •
עבדא דמריר גפיק בקולר • מריה תאיב ותבר קולריה •
ברך בוכרך אגן וחטינן קמך • אריו נפשין בגידין
מררין • עבדך אגן ומרודגן קמך • הא בביתא הא
בשביתא והא במלקיותא • במטו מנד ברחמך דנפישין •
אפי לכאיבין דתקוף עלן עד דלא נהוי גמירא בשביא :

תפלה תקח תהנה תבחר • תמור גיחה תמיד השחר :
שקול לעומדים שמך לשבח • כאלו זכו תרום מזבח :
רצה עבודתם במקדש שבתם • בבית-עולמים לעושי
חבתם : קשוב מקראות וחין הסדרים • בעין אברים
ועפול פדרים : צרוף שטוח פני טפוח • כמעלה אפר
לגב תפוח : פאת קדמה פניהם יזרח • בסודרי-חזית
כלפי מזרח : ערוב מחפרת למדות ערוכות • בשררת

Most merciful and gracious God! I have sinned before thee; O Eternal! who art full of compassion, have mercy upon me, and receive my supplications.

O Eternal, rebuke me not in thine anger, chastise me not in thy wrath. Be gracious unto me, O Eternal, for I languish; heal me, O Eternal, for my bones tremble: my soul too trembleth exceedingly. And thou Eternal God! for how long *shall this be?* Return, O Eternal! relieve my soul; save me for the sake of thy mercy. For in death there is no remembrance of thee, in the grave who shall give thanks unto thee? I am weary with my sighing; every night I inundate my bed, with my tears I bedew my couch. Mine eye faileth through grief; it hath grown old because of all mine adversaries. Depart from me, all ye workers of iniquity, for the Eternal hath heard the voice of my weeping. The Eternal hath heard my supplication; the Eternal will accept my prayer. All mine enemies will be ashamed and confounded: they will turn back, suddenly put to shame.

He woundeth and healeth, slayeth and reviveth, he bringeth forth from the grave to everlasting life. When a child sinneth, his father chastiseth it, but the father's tenderness speedily soothes the pain. When a slave is refractory, he is put in fetters; but a compassionate master soon breaketh them. We are thy firstborn, and have sinned against thee, for that we had to drain the bitter cup of suffering. We are thy servants, and have been refractory, for that we have been given up now to pillage, now to captivity, and now to the scourge. We entreat thee, therefore, heal thou in thy abundant mercy our heavy grief; lest we perish wholly in exile.

¹Accept, O Lord, our prayer, be pleased with our supplication, as thou wast formerly with the sweet savour of the perpetual morning offering. When we stand here, to extol thy name, account it to us as if we had succeeded in removing the ashes from the altar.² Be pleased with the worship in our synagogues,³ as with the service of the pure offering in the everlasting temple. Attend to our shemang reading, and the order of our prayers,⁴ as to the ordained removal of the members, and of the fat which had been reduced to ashes. Account the spreading of our hands towards heaven as the pouring out of the ashes upon an eminent pile.⁵ The turning of our faces towards the east account as the service of those who in laying the wood in order for the altar turned their faces eastwards.⁶ The close joining of our feet for prayer, account as the service of the pious priest, when he set the cakes in two rows; and let the steps of those who approach thee in worship, be as acceptable as the steps of the

פֶּשֶׁר שְׁתֵּי מַעֲרֻכּוֹת • סְפֹר לְצוּעֵדִים לְעִבְדְּךָ גָּשִׁים •
 כְּמוֹ בַּעֲזָרָה לַפִּיִּים רוֹגְשִׁים • נִכּוֹן הַבֶּקֶר וְכוֹכְבִּים בְּרוֹן •
 בָּרַק הַשָּׁחַר זִכּוֹת שְׁבַח־בְּרוֹן • מִמֶּנָּה מִזְרוּ לְהִבְיֵא טֹלָה •
 מִלְשַׁבְת־הַטְּלָאִים בְּבִקּוֹר מוֹפְלָא : לְכּוֹס שֶׁל זֶהָב יִשְׁלַח
 לְהַשְׁקוֹת • מִבְּקָרוֹ שְׁנִית לְאוֹר הָאֲבוֹקוֹת : בְּזִכְרָה
 בְּתַמִּיד וְזֹכָה אֲחִיו • מִשְׁכּוֹ וְהוֹלֵךְ לְבֵית מִטְבְּחָיו : יְרִי
 שְׁחִיטָתוֹ זִבּוּחַ יִהְדּוּל • עָדִי יִפְתַּח שַׁעַר הַגְּדוּל :
 מְרֹד עַד־שָׁחִי פְתוּחַ פִּיּוֹן • שְׁתִּי־מִפְתָּחוֹת לְפֹתָחוֹ בִּינוֹן •
 חֲרָצִיו בְּגִלְגָּלוֹ וְצִירֵי צְרִיחוֹ • וְנִשְׁמַע קוֹלוֹ בְּבִקְעַת יְרִיחוֹ :
 זְרִיזִים זֵהִירִים עֲקָדָה לְגִמּוֹר • בִּיד וְרִגְלֵי בִיצְחָק בְּהַר
 מֹר : וְזִכּוֹ שְׁנִיּוֹת שְׁחִיטָה לְשִׁמְשׁ • שָׁחַר וְאַמֶּשׁ לְמוֹל
 הַשֶּׁמֶשׁ : הֶרְמַת שְׁתֵּי־לְאָרְבַּע יִתְרוֹם • לְמִזְרַח צָפוֹן
 לְמַעֲרֵב דְּרוֹם : דְּמִי־שִׁירִים יְסוֹד הַדְּרוֹם • וְטַעוֹן הַפֶּשֶׁט
 וְכִלִּיל לְפָרוֹם : גִּלְל הַנְּתִיחָה מְרַבָּה בְּדַבּוּר • שְׁתִּיקָה
 יָפָה מְאִימַת צָבוֹר : בְּתִשְׁעָה קָרֵב בְּצִרוּף זָכִים •
 חֲבִיתִים וְסֵלֶת וַיֵּין הַנֶּסֶכִּים : אֲזִי יִסְ-כָּבֵשׁ מִלְחָם וּבָאוּ •
 בְּלִשְׁבַת־גְּזִיּוֹת שָׁמַע יִקְרָאוּ : מְבָרְכִים בְּמִנּוּי בְּרָכָה אַחַת •
 עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרוֹת וּמוֹסֵף בְּנִחַת : אֲמֵת וְעִבּוּדָה וּבְרִפְת
 כְּהִנִּים • יִבְרְכוּ הָעָם בְּרָכָה נְהִנִּים : יִבְרְרוּ חֲרָשִׁים
 לַפִּיִּים קְטָרֶת • וְלֹא־שָׁנוּ בָּהּ שְׁהִיא מַעֲשֶׂרֶת : רְבִיעִי
 פִּיִּים בִּיחָד נִקְבַּע • נִתְחִים לְהַעֲלוֹת לְגַב מְרַבַּע : בְּקוֹל
 מְגִרִּיפָה מְרַבִּים זְמָרִים • וְקוֹלָה נִשְׁמַע בְּעִיר־הַתְּמָרִים :
 רְגִילִים לְקוֹלָה לְוִים וְכִהֲנִים • לְשִׁיר וְהַשְׁתַּחֲוֹאוֹת הַיּוֹת

priests who met in the court of the temple to draw lots.⁷ Let our preparation for thy worship while the stars are still twinkling,⁸ at the dawn of day, be accounted to us as the proclaiming of the morning light,⁹ that it may spread as far as Hebron.¹⁰ The presiding priest ordered a carefully selected lamb¹¹ to be brought out of the chamber of the lambs,¹² to present to it the draught out of the golden cup,¹³ after its being examined a second time by torchlight.¹⁴ The priest to whom the duty of offering the daily sacrifice was allotted, and whom his colleagues were now allowed to assist, took the lamb to the slaughtering house; but he delayed the killing until the large gate was opened. There was a small locked door, which he had to open with a key, and through which he then put his elbow, in order to open with another key from within, and only then he reached the large gate. When the door turned on its hinges, the creaking was heard in the plain of Jericho. The officiating priests next set about binding the victim's feet, in the manner Isaac was bound on Moriah, and proceeded to the slaughtering, which was always performed in the face of the sun;¹⁵ then they sprinkled the blood twice, splashing it in all four directions. The rest of the blood was poured out south of the altar; then the skin was taken off, and so the sacrifice was left to be consumed by the fire, to be dedicated to the supreme God. (The operation of dissection, the description of which would be too prolix, must be passed over from fear of molesting the congregation.) Nine priests performed the holy service, assisted by those who were admitted to offer up the oblations of the pan, the fine flour, and the libations. Then the pieces were strewn with salt on the western side of the altar; and this being done the shemang was read in the stone hall at a signal of the superior, a simple prayer was recited,¹⁶ and then the decalogue. (An additional prayer was inserted on Sabbath.) This was succeeded by the acknowledgment of the divine truth,¹⁷ the prayer for the gracious acceptance of the sacrificial service,¹⁸ and finally, the sacerdotal benediction was pronounced over the people. New priests were selected to draw for the offering up of the incense, to which each was admitted but once, as it enriched him.¹⁹ To the fourth drawing all were admitted; by it was determined who was to carry the sacrificial pieces to the square altar; then a strong-toned instrument called Agrippa, was sounded, the echo of which was heard

מִזְמָנִים • בְּמַעְלוֹת אוֹלָם עֲלוֹת בְּמִרוּצָה • מִדָּשֵׁן פְּנִימִי
 טְנִי נָטַל וַיֵּצֵא : יִדְשֵׁן מִנּוּרָה וְכָבֵה יַעֲרֹכוּ • וְהַפּוֹז נָטַל
 וְנִחֵץ לְדַרְכּוֹ : יִרְדֵּד זֹכֶה בְּשׁוּלֵי מַהֲתָה • לְגַחְלֵי הָאֵשׁ
 וְשָׁהָה וְאַתָּה : צִבֵּר הַקְטָרֶת פְּנִימָה חוּץ-לּוֹ • מִלְמַדִּין
 מִקְטִיר בְּלִי-כּוּזָה אֲצִילוֹ : הִרְדִּים לִפְרוֹשׁ בַּעֲתֵי-הַקְטָרָה •
 חֲשָׂאֵי כְּפָרָה לְחֵין-מִטָּרָה : קְבוּעוֹת הָיוּ לְכוֹל הַפְּרָצוֹת •
 בְּהִשְׁתַּחֲוּאוֹת לֹא-לִי לְרִצּוֹת : חֲגוּרֵי הָרֵב פָּתַב וְלֹא
 כִּנּוּי • מְבָרְכִים בְּרָכָה-אַחַת וְעַל-רֹאשׁ מִנּוּי : זְמַן
 הַגְּדוֹל לְחַלְקוֹ כּוֹבֵשׁ • סֶגֶן מִימִינוֹ עֲלוֹת בִּכְבֹּד : קִרְבִּים
 אֲצִלוּ וְלוֹ מַגִּישִׁים • נִתְּחִים לְסִמּוּךְ זֶרוֹק לְאֲשִׁים : וְאִז
 בְּשִׁיתָן נִסְכִּים סֵדֶר • וְסֶגֶן עוֹמֵד וּמִנִּיף בְּסוּדֶר : מַחֲצִירִים
 בָּאִים עֲמוּד-לּוֹ אֲצֵל • צִרְדָּה מְקִישׁ לְשִׁמְעַ צִלְצֵל :
 לוֹיִם דְּבָרוּ בְּשִׁיר הַחֲנוּיָה • לְפָרֵק תְּקִיעָה וְהִשְׁתַּחֲוִיָּה :
 וְזֶה סֵדֶר עֲבוֹדַת תְּמִיד • בְּבֵית אֱלֹהֵינוּ מִהֲרָה לְהַעֲמִיד :
 תְּמִיד הַבֶּקֶר יִשְׁלַם בְּסִפּוֹר • וּלְעוֹלָם זֹאת עַל-יִשְׁרׁוֹן
 כְּפּוֹר : כְּסִדְרוֹ בְּמִנְחָה וְנֶסֶךְ קָרֵב • עֶסוֹק בְּשִׁנֵּי לַעֲתוֹת
 עָרֵב : בְּאַחֲדֵי-עֶשֶׂר זְכוֹת בּוֹ מַחֲזִירִים • שְׁנַיִם בִּידָם שְׁנֵי
 גִּזְרִים • כְּבָשִׁים כּוֹבְשִׁים עֲזוֹת מְכַבְּסִים • כְּתִנּוֹךְ בֶּן-
 שְׁנָתוֹ סָגְלָה עוֹשִׁים • פֶּרֶק לֵיט סְנִיגוֹר בְּצֶדֶק לְלוֹנָנָה •
 בַּעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יְכוֹנָנָה : דְּמִי אֵל תִּתֵּנוּ מִמֶּנִּים
 שְׁמָרִים • וְאַתָּה תִּקּוֹם תִּרְחַם אוֹמְרִים : יְרוּשָׁלַּיִם בְּנוֹיָת
 עֶרֶץ • יְכוֹנֵן וְיִשִּׁים לְשֵׁם בְּאֶרֶץ : וַיַּעֲמֹד הַמֶּשֶׁל הַשָּׁר
 הַגְּדוֹל • בְּעֵד בְּנֵי עַמּוֹ לְחַנֵּן מִהֲרֹל : תַּחֲנֹת-שׁוֹעִם

in the city of palms.²⁰ At the sound of this instrument Levites and priests hastened to prepare themselves for song and worship. The priest who had to remove the ashes from the interior altar, hurried up the steps of the porch, took the ash-basket, and withdrew. Another priest cleaned the candlestick, relighted the extinguished lamps, and speedily retired. A third priest spread the burning coals with the back of the censer, bowed, and withdrew. Lastly, a fourth priest was bidden, to throw the incense at some distance from himself, into the censer.²¹ The people had to withdraw quickly during the burning of the incense,²² the secrecy with which it was done being intended to atone for secret slander (לישן הרע). Then the priests prostrated themselves as many times on the ground as there were formerly cracks in the temple wall.²³ These valiant men, uttering the holy name of God,²⁴ pronounced the benediction over the people, raising their hands to their heads. If it happened that the high-priest took a share in the sacrificial service,²⁵ an assistant priest ascended the stairs on his right; others approached, presenting the pieces of the sacrifice, in order to throw them into the fire as soon as the high-priest had put his hands on them. He then poured the libation into a channel,²⁶ whereupon the assistant priest waved a cloth as a signal to the people that the offering of the libation was going forward. At this signal Ben Arsu struck notes, which he alone was capable of producing on the cymbal with his middle finger. The Levites chimed in with their hymns of praise, sounding a flourish of trumpets at the conclusion of every strophe, and prostrating themselves on the ground. This was the order observed during the daily performance of the morning service, which God grant may soon be restored in our temple.

May our present prayer replace the morning offering, and ever serve as an atonement for Jeshurun. The order of service was the same for the evening offering, as for the meat-flour-and-drink-offering in the morning. Eleven priests were occupied with it, among them were two who held two piles of wood in their hands. And with this the object of the offerings was attained, this being to suppress and wash away all sins, and to produce among the favorite people a childlike innocence. The sacrifices were powerful advocates, and promoters of virtue in the city of our God, which he may soon re-establish. O be not silent, ye heavenly guardians! Remind Him of his promise, to arise and

להכתיר תִּעֲרֹב • לְמוֹזַבַּח מַעֲלֶה בְּכָלִיל יִקְרֹב : וְיִשָּׁר
הַפֶּהד אַחֲרֵי הַפֶּרָגוֹר • בְּיוֹשֶׁר תְּלִיץ וּבִזְכוּת תִּתְאַגֹּד :
כָּאֵז לַחֲמוּדוֹת בְּלִמְדָּךְ זְכוּת • וּזְכוּתוֹ חֹזֵר לְמַמְשֵׁל
וְנִסְיָכוֹת : בְּעַד-יִשְׂרָאֵל צִדֵּק לְפָדוּ • פָּנֵי הָאֲדוֹן יִי
עֲמְדוּ : צִדְקוֹת לְגִלְגַּל כְּמוֹר נִיחֻמִּים • לְפָנָיו תִּבְאֹו
בְּמִדַּת הַרְחָמִים :

מִכְנִיסֵי רַחֲמִים הַכְּנִיסוּ רַחֲמִינוּ • לְפָנֵי בַּעַל-הַרְחָמִים :
מִשְׁמִיעֵי תְּפִלָּה • הַשְּׁמִיעוּ תְּפִלָּתֵנוּ • לְפָנֵי שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה :
מִשְׁמִיעֵי צַעֲקָה • הַשְּׁמִיעוּ צַעֲקָתֵנוּ לְפָנֵי שׁוֹמֵעַ צַעֲקָה :
מִכְנִיסֵי דְמָעָה • הַכְּנִיסוּ דְמָעוֹתֵינוּ • לְפָנֵי מֶלֶךְ מְתַרְצֶה
בְּדְמָעוֹת : הַשְׁתַּדְּלוּ וְהִרְבּוּ תַּחֲנֹה וּבִקְשָׁה לְפָנֵי מֶלֶךְ אֵל
רַם וְנִשְׂא : הִזְכִּירוּ לְפָנָיו • הַשְּׁמִיעוּ לְפָנָיו • תּוֹרָה
וּמַעֲשִׂים-טוֹבִים שֶׁל שׁוֹכְנֵי-עֶפְרָה : יִזְכֹּר אֲהַבְתֶּם • וַיְחִיָּה
זֶרַעַם • שֶׁלֹּא תֵּאֱבֹד שְׂאִרֵּית-יַעֲקֹב : כִּי-צֵאֵן רוּעָה-נֶאֱמָן
הָיָה לְהַרְפָּה • יִשְׂרָאֵל גּוֹי-אַחֵד לְמִשְׁלָל וּלְשִׁנְיָה •
מִהַר עֲנָנוּ יִי אֱלֹהֵינוּ • וּפָדָנוּ מִכָּל-גְּזֻרוֹת קִשּׁוֹת וְהוֹשִׁיעָה
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִשִּׁיחַ צִדְקָךְ וְעַמְּךָ :

מֶרֶן דְּבִשְׁמַיָּא לָךְ מִתְחַנֵּן • כְּבֹר שְׁבִיָּא דְמִתְחַנֵּן
לְמַרְיָה : בְּלֵהוֹן בְּנֵי-שְׁבִיָּא בְּכַסְפָּא מִתְפָּרְקִין • וְעַמְּךָ בֵּית-
יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמֵי וּבִתְחֻנוּנֵי : הִבֵּלֵן שְׂאֵלְתִין וּבַעֲוִיתִין
דְּלֹא-נִהְדָּר רִיקָם מִן-קִדְמָךְ :

מֶרֶן דְּבִשְׁמַיָּא לָךְ מִתְחַנֵּן • כְּעִבְדָּא דְמִתְחַנֵּן לְמַרְיָה :
עֲשִׂיקֵי אָנֹן וּבַחֲשׂוֹכָא שְׁרִינֵן • מְרִירָן נַפְשָׁן מַעֲקָתִין

have mercy upon Zion, so that He may restore the once so mighty Jerusalem, and make it again world-famous; and grant the exalted angel the privilege unceasingly to implore the divine favour for His people. Let the prayers of the people adorn thee as crowns, and serve as offerings offered on the heavenly altar. And thou, angel of terror! whose place is behind the veil, be favorably disposed towards us to plead for us. Assert the merit of our fathers, as thou once didst that of the excellent Daniel, thereby regaining thy former rank. Study the merits of Israel to present them to the Lord our God! May He be gracious unto us, and may his compassion be moved on our behalf, as He is always accustomed to have mercy on us!

Angels of mercy, procure mercy for us at the hands of the Allmerciful. Angels of prayer, cause our prayers to be heard before him who heareth prayer. Angels of loud lamentation, cause our lamentation to be heard before him who heareth lamentation. Angels of tears, cause our tears to be noticed by the King, who is propitiated by tears. Intercede for us, and multiply prayer and supplication before the King, the most high God. Cause him to remember, and let him hear of the fidelity to the law, and of the good deeds of those, who repose in the dust. May he remember their love; and preserve their posterity, lest the remnant of Jacob should perish; for the flock of the faithful shepherd have become a reproach; Israel the only people a proverb and a byeword. Hasten, O Lord, and answer us, and redeem us from all severe decrees, and save by thy abundant mercy thy righteous anointed and thy people.

Lord in heaven! unto thee we address our supplication, like a captive, who supplicates his master. All captives are ransomed with money, but thy people, the house of Israel, only by prayer and by supplication. O, grant our petition and our desire, and let us not return from thee empty-handed.

Lord in heaven! we entreat thee, as a slave entreateth his master. We are oppressed, and dwell in darkness, our souls

צא סליחות לערב ראש השנה

דנפישין : חילא לית-בן לרצונך מרן • עביר בדיל
קנימא דגגרת עם-אבהתנא :

שומר ישראל שומר שארית ישראל ואל-יאבד ישראל האומרים שמע
ישראל :

שומר גוי אחר שומר שארית עם אחר ואל-יאבד גוי אחר המיחדים
שמה יי אלהינו יי אחד :

שומר גוי קדוש שומר שארית עם קדוש ואל-יאבד גוי קדוש המושלשים
בשלוש קדשות לקדוש :

מתרצה ברחמים ומתפנים בתחנונים התרצה והתפנים לדור עני
בי-אין עזר :

אבינו מלכנו חננו ועננו בי-אין בנו מעשים • עשה עמנו צדקה
ונסד והושיענו :

ואנחנו לא גרע מהנעשה פי עליך עינינו : זכר-רחמך יי והסדיד
פי מעולם הקמה : יהי-חסדך יי עלינו פאשר יחלנו לך : אל תזכר
לנו עונות ראשנים מהר יקדמונו רחמיך פי דלוננו מאד : חננו יי
חננו פי רב שבענו בוי : ברנז רחם תזכור : פי-הוא ידע יצרנו
זכור פי-עפר אנחנו : עזרנו אלהי ישענו על-דבר כבוד שמך והצילנו
וכפר על-פאתינו למען שמך :

קדיש תהקבל The Reader says

סליחות לצום גדליה

Say from אשירי page 1, till פי רבו page 7, after which say the following—

סלח-לנו אבינו פי ברוב אולתנו ושגינו • מחל-לנו
מלבנו • פי-רבו עונינו :

are afflicted with so much distress. We lack the power to propitiate thee; O Lord! do it for the covenant's sake, which thou didst enter into with our forefathers.

O Guardian of Israel, preserve the remnant of Israel, and suffer not Israel to perish, who say,—“Hear, O Israel.”

Guardian of an only nation, preserve the remnant of an only people, and suffer not that only nation to perish, which thus acknowledgeth the unity of thy name, “The Eternal our God, the Eternal is One.”

Guardian of a holy nation, preserve the remnant of a holy people, and suffer not that holy nation to perish, which rehearseth thrice the threefold sanctifications to the Most Holy.

O thou, who art appeased by thy compassion, and art reconciled by supplication, be thou appeased and reconciled to an afflicted generation that hath no other help.

Our Father, our King! be gracious unto us, and answer us; although we are destitute of good works, yet deal charitably and mercifully with us, and save us.

We know not what to do; but we fix our eyes on thee. Remember, O Eternal! thy compassion and beneficence, for they are from everlasting. Let thy mercy be upon us, O Eternal! according as we hope in thee. Remember not against us former iniquities, but hasten to let thy mercies meet us, for we are brought very low. Be gracious unto us, O Eternal! be gracious unto us, for we are greatly overwhelmed with contempt. Even in wrath remember to have compassion; for *thou* art he who knoweth our formation, who remembereth that we are but dust. Help us, *then*, O God of our salvation! for the glory of thy name, and deliver us, and grant the expiation of our sins for the sake of thy name.

The Reader says Kaddish.

PROPITIATORY PRAYERS FOR THE FAST OF GEDALIAH.

Say from “Happy are they,” page 2, till “for it is great,” page 7, after which say the following—

Pardon us, our Father! for in the greatness of our folly we have gone astray. Forgive us, O our King! for our iniquities are numerous.

אִז טָרַם נִמְתָּחוּ נְבִלֵי־שָׂכָבִים • בְּאַרְיָן עַד לֹא־דָבְקוּ
 רִגְבִים: גִּבְדָּה שְׁבָעָה דְּבָרִים הָיוּ מִגִּבְבִּים • דֵּת וְכַס
 וְרִטִּית שׁוֹבְבִים: הוֹר גִּן־עֶרֶן וְעֶלֶק הַבְּהֵבִים • וּמָקוֹם
 כְּפָרָה עַל־יַד מִקְרִיבִים: זוֹהַר שֵׁם יְנוֹן מַחֲוִלל מַחוּבִּים •
 חֲפָרוּ אֲלָפִים קוֹרֵם בְּרִית יִשׁוּבִים: טְכוּסִים עַל־
 רִקִּיעַ בּוֹטִים פִּשְׁבִּיבִים: יַעוּרִים וּמִשׁוּרָשִׁים פָּנִי יוֹשֵׁב
 הַפְּרוּבִים: כֶּסֶף הָיָה מִנָּה פֶּרֶקִיעַ בִּיצוּבִים • לְמוֹשֵׁב מֶלֶךְ
 וְנוֹרָא עַל־סְבִיבִים: מִימִינוֹ אֲשֶׁר־דַּת חֲקוּקָה בִּכְתָּבִים •
 נִתּוּנָה עַל בְּרָכוֹ בִּשְׁעֵשׂוּעַ אֲהָבִים: סְדוּר עַל־הַדְּרוֹם
 גִּן־רִטוּבִים • עֶרוּךְ עַל־הַצָּפוֹן תּוֹפֵת שְׁלֵהִים: פְּנִי־הַמְּזֻרָח
 יְרוּשָׁלַיִם הַפְּנוּיָה בְּמַחְצִבִים • צָפוֹן בְּתוֹכָהּ מִקְדָּש־אֵל
 בִּישׁוּבִים: קְבוּעַ בְּאַמְצַע סוּבַח כְּפוּר חִיּוּבִים • רְבוּצָה
 עָלָיו אֶבֶן שְׁתִּית חֲטוּבִים: שֵׁם יְנוֹן עָלֶיהָ חֲקוּק
 בְּמַכְתָּבִים • תּוֹאֵר שֵׁם־הַמְּפוֹרָשׁ בְּתוֹ גְּלוּבִים: שְׁמָה
 בְּתוֹךְ לִפְנֵי מֵאִזִּין מֵאֲשַׁנְבִּים לוֹוִי תְּשׁוּבָה אֶרֶךְ לְנִדּוּיִם
 וְכֹאבִים • מַעוֹתֶרֶת לְכַפּוּס צוּאִים וְלִהְלַפִּישׁ מְטָבִים •
 הֶרֶק שֶׁמֶן עַל־רֹאשׁ שָׁבִים: בֶּכֶן אֲתָנוּ לֶךְ עֲלָמִים
 וְשָׁבִים • רַחֵץ מִצְחָן וְהַשְׁלֵךְ טְמוּם סְאָבִים: בְּתַפְלָה
 יִקְרָמוּךְ בְּנִים־שׁוֹבְבִים • יוֹם־יּוֹם לְדִרְשָׁךְ בְּפִי־נִיבִים:
 יִחְשַׁב אֲמָרֵנוּ בְּהִקְטֹר דְּמִים וְחֻלְבִּים • צַפְצוּפֵנוּ יִקְבֹּל
 כְּפִסּוּגֵי פָרִים וּכְשָׁבִים: חֲטָאֵינוּ הַצֵּלֵל בְּקֶרֶקֶע נְטִפִי־
 מְרֻבִּים • קָרְבָנוּ אֵלֶיךָ בְּרַחֲמֶיךָ רַחֲמֵיךָ הָרַבִּים:

At the time ere yet the atmosphere was extended, and the clods were joined together, the following seven objects were already stored up before thee: the holy Law, the throne, the reception of the penitent (תשובה), Eden, and hell, the holy temple, and the glorious name of the Messiah. All these were prepared thousands of years before the creation of the habitable earth; they shone in heaven with brilliant lustre, fast rooted before Him who dwelleth above cherubim. There the exalted throne stood firmly, for a seat of Him who ruleth the world, and who is worshipped by all that surroundeth him; on his right hand the fiery law with graven characters, laid on his knees like a favorite child; at the south the verdant Eden, and towards north the blazing hell; towards east the strongly built Jerusalem, with the holy temple within it, and in the centre of the temple the altar of atonement; and on the altar the hewn stone,¹ in which the name Jenun,* together with the tetragrammaton, was engraven in transparent characters. Amidst those seven objects, the source of blessings, penitence was recorded, a remedy for diseased minds, designed to cleanse pollutions, to clothe the reformed, and to pour oil on the head of the penitent.

Thus we appear before thee, the young and the old, praying thee to cleanse our spots, and cancel our debts! The backsliding children come before thee with prayer, and seek thee daily with imploring words. Let our words be accounted to us as the flavour of the sacrificial blood and fat, and let our whispering be as acceptable as the pieces of bullocks and lambs. Drown our sins in the deepest pool, and bring us nigh unto thee by thy all-pervading great mercy!

Say "For we confide in thee," "O Omnipotent!" "And the Eternal passed,"
pp. 8, 9.

* Called שֹׁהַר *i. e.*, the fundamental stone of the world.

¹ One of the names of the Messiah.

דָּרָשׁוּ יי בַּהֲמִצָּאוֹ קִרְאָהוּ בְּהִיּוֹתוֹ קְרוֹב : יַעֲזֹב רָשָׁע דְּרָבוֹ וְאִישׁ אֶחָד
מִחֲשֻׁבְתָּיו וְיֵשֶׁב אִלָּיִי וְיִרְחַמְהוּ וְאֶל־אֱלֹהֵינוּ כִּי־רַבָּה כְּסֻלּוֹת : אֲדֹנָי
שְׁמֶעָה בְּקִלְנוּ תְּהִי־נָה אֲזִנֶּיךָ קִשְׁבוֹת לְקוֹל תְּחַנּוּנֵינוּ : תַּפּוֹן תַּפְלִתָנוּ
קִטְרֵת לְפָנֶיךָ : רַחֲמֶיךָ רַבִּים יי • פְּמִשְׁפָּטֶיךָ תַּחֲנוּנוֹ : אֶל־תֵּבֵא בְּמִשְׁפָּט
עֲמָנוּ • כִּי לֹא־יִצְדַּק קִפְנִיךָ כְּלִחֵי : כִּרְחֵם אֵב עַל בָּנִים בֶּן תִּרְחַם
יי עָלֵינוּ לִי הוֹשִׁיעָה עַל־עַמּוֹךְ בְּרַבְּךָ סֶלָה : יי צְבָאוֹת עֲמָנוּ כִּי־שָׁב
לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה : יי צְבָאוֹת אֲשֶׁר־יֵאָדָם בְּטַח בָּךְ : יי הוֹשִׁיעָה
הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קִרְאָנוּ :

סֶלַח־נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כַּגְּדֹל הַסֶּדֶק וּכְאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּה
לָעָם הַזֶּה מִמַּצְרִים וְעַד־הַנֶּה • וְשֵׁם נֶאֱמָר : וַיֹּאמֶר יי
סֶלַחְתִּי בְּדַבְּרְךָ :

הַטָּה אֱלֹהֵי אֲזִנֶּךָ וְשָׁמַע בְּקוֹלָהּ עֵינֶיךָ וּרְאָה שְׁמִמֹּתֵינוּ וְהַעִיר אֲשֶׁר־
נִקְרָא שְׁמֹךְ עָלֶיךָ : כִּי לֹא עַל־צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מְפִילִים תְּחַנּוּנֵינוּ
לְפָנֶיךָ כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים : אֲדֹנָי שְׁמֶעָה אֲדֹנָי סֶלַחְהָ אֲדֹנָי תִּקְשִׁיבָהּ
וַעֲשֵׂה אֶל־תַּאֲחֵר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִּי־שְׁמֹךְ נִקְרָא עַל־עֵינֶיךָ וְעַל־עַמּוֹךְ :

אֶת־יי בַּהֲמִצָּאוֹ לְדָרְשׁוֹ קִדְמָתִי • בְּעַד עֲוֹנוֹת לְכַפֵּר
כִּי בַתּוֹלַע נֶאֱדַמְתִּי • גִּלְגַּל־הַלֵּב טוֹמָמִט וּכְיֹשֶׁן נִרְדַּמְתִּי •
כַּמַּעַט בְּסֶדֶם הָיִיתִי וְלַעֲמֹרָה דָּמִיתִי : דָּמִיתִי לְסוֹטָה פְּרוּעָה
מְנַאֲפָת וְחַלְלָה • הָיִיתִי כַּבֶּגֶד־עֲדִים וְהוֹשַׁמְתִּי כְּשִׁמְלָה
דָּמִים מְגֻלָּה • וְחִסְרָתִי מַפְגִּיעַ וְיֹדֵעַ אֵין לְפַלְלָה • רָאָה
יי וְהַבִּיטָה כִּי־הָיִיתִי זוֹלָלָה : זוֹלָלָה כְּבוֹדָה נִהַפְכָה כִּי־
מְנַאֵל • חָנָם נִמְכָּרָה לַצְּמִיתוֹת וְאֵין־גּוֹאֵל • טָפַע גִּבּוֹן
וְנִשָּׂא וְחָרַב אֲרִיאֵל הַשְּׁלִיךְ מִשְׁמָיִם אֶרֶץ תַּפְאָרְתִּי־
יִשְׂרָאֵל : יִשְׂרָאֵל לְבוֹזִיִּים וְלִמְשֻׁפָּה עַד־כְּתִי • כָּאֲרַבָּה
רַבִּי עוֹרְקִי וְעַצְמוֹ מַצְמִיתִי • לֵלֵב בְּשׁוּמֵי הַרְיוֹסוֹתֵי חֲרָבוֹתֵי

Seek ye the Lord, while he may be found; call ye upon him while he is near. Let the wicked forsake his way, and the unrighteous man his thoughts; and let him return unto the Lord, and he will have mercy upon him; and to our God, for he will abundantly pardon. O Lord! hearken unto our voice, let thine ear attend to the voice of our supplications. Let our prayer be set forth before thee as incense.

Like a father hath compassion on his children, so have thou compassion on us O Lord! Salvation belongeth unto the Eternal! thy blessing be upon th people. Selah! The Lord of Hosts is with us, the God of Jacob is our refuge. Selah! O Lord of Hosts! Happy is the man that trusteth in thee. Save us, O Eternal! Let the King hear us when we call.

"Pardon, I beseech thee, the iniquity of this people, according to the greatness of thy beneficence, and as thou hast been indulgent to this people from Egypt even until hitherto: (as it is said), And the Lord said, I have pardoned according to thy word."

O my God! incline thine ear and hear, open thy eyes and behold our desolations, and the city which is called by thy name; for we do not presume to present our supplications before thee on account of our righteousness, but in reliance on thy abundant mercy. O Lord! hear: O Lord! pardon: O Lord! be graciously attentive and grant our request: delay not for thine own sake, O my God! for thy city and thy people are called by thy name.

I have risen early to seek the Lord while he may be found, to entreat him to pardon my iniquities, which cause me to blush. My heart ceaseth to beat, and like one sleeping, powerless I lie; but a little and I should have been as Sodom, and like unto Gomorrah. I resemble a shameless adulteress, a disreputable concubine; I am as a filthy rag, and as a blood-stained garment: I lack an intercessor, for none understandeth how to pray. See, O Lord and consider; for I am become vile. Vile is the honoured one,¹ degraded by the betrayer; for nought hath she been sold for ever, and there is none to redeem her! The firmly established and exalted is rased, and the altar destroyed;² the beauty of Israel hath been cast down from heaven unto the earth. How long shall Israel yet be a prey to robbers, and for a spoil? numerous as locusts are my pursuers, and mighty my destroyers; if I take this destruction and devastation to heart, my soul chooseth strangling, and death rather than the life of those bones of

¹ Israel.

² The holy temple.

וְשׁוּמְמוֹתַי • וּתְבַחַר מַחֲנֶנְךָ נַפְשִׁי מִיָּמֹת מַעֲצָמוֹתַי :
 מַעֲצָמוֹתַי הַמַּפְצִיחוֹת וְהַמַּפְלִחוֹת מִמִּכְעִיסֶיךָ וּמִמְעִימֶיךָ •
 נֶאֱמַתִּי נִלְאַתִּי נִשְׁוֵא חֲרוֹנְךָ וְנַעֲמֶיךָ • שִׁים לֵב לְגֹאֹל
 חַיֵּית נַעֲיִמֶיךָ • כִּי שְׁמֶיךָ נִקְרָא עַל-עִירְךָ וְעַל-עַמֶּיךָ : עַמֶּיךָ
 זְרוֹיִים פְּזוּרִים בְּכָל-מוֹשְׁבוֹת • פִּקְדוֹן בְּצַר פְּהִירוֹן
 בְּמַעַשׂ וּבִמְחֻשְׁבוֹת • צְלוּל-זֶרֶן הַעֲבֵר וּרְפֵא מְשׁוּבוֹת
 אֲדָנִי שְׁמַעַה בְּקוֹלֵנוּ תְהַיִּינָה אֲזִינֶיךָ קְשָׁבוֹת : קְשָׁבוֹת
 תְהַיִּינָה אֲזִינֶיךָ לְשִׁפְךָ שִׁיחֵנוּ • רוֹן-שִׁפְךָ קִבֵּל בְּרִיחַ
 נִיחֻחֵינוּ שֶׁחֲרָנוֹךְ מִגִּנְנוּ וּבֶךְ מִבְּטָחֵנוּ • וְשְׁמֶיךָ עֲלֵינוּ
 נִקְרָא אֶל-תְּפִיחֵנוּ : תְּפִיחֵנוּ אֲדוֹן זֶה כְּמַה-שָּׁנִים •
 לָמָּה לְשִׁמָּה לְמִשְׁלַל וּלְשִׁנִּיָּה לְלַעַג וּלְכַלְמָה • יֵאָמֵן
 וַיּוֹחַשׁ הַמִּבְטָח שֶׁהַבְטָחַת לְשׁוּמְמָה • אֲנִי יי בְּנִיתִי
 הַנִּהְרָסוֹת נִטְעַתִּי הַנִּשְׁמָה • בְּרַחֲמִים גְּדוֹלִים תִּבְנֶה
 וּתְכַוֵּנֶנָּה • שְׁמַע יְיָ חֲנוּנָה כִּי-בָא עֵת לְחֻנּוּנָה • חֲזַק
 מֵאֲמִירְךָ בְּצַל-יְיָ לְגֻנּוּנָה • וּפְדוּנִי יי יְשׁוּבוֹן וּבָאוּ
 לְצִיּוֹן בְּרָנָה :

וַיַּעֲבֹר and אֵל מֶלֶךְ Say

בֵּית־קִדְשֵׁנוּ וְתִפְאֶרֶתֵנוּ אֲשֶׁר-הִלּוּךְ אֲבֹתֵינוּ הִיא לְשׁוֹפֶת-אֵשׁ • וְכָל
 מַחֲמֵדֵינוּ הִיא לְחַרְבָּה : שְׁלַח בָּאֵשׁ מִקֶּדֶשְׁךָ • לָאָרֶץ חֲלָלוּ מִשְׁבּוֹן
 שְׁמֶיךָ : הוֹשִׁיעָה יי כִּי-נִמְכַר חֲסִיד כִּי-פָסוּ אֲמוּנִים מִבְּנֵי-אָדָם :

רחמך רבים • אל תבא • כרחם אב • ליי השועה • יי צבאות עמנו • יי צבאות אשרי • •
 הושיעה • כי לא על • יי שמעה :

אלהינו ואלהי אבותינו

אֲבֵלָה נַפְשִׁי וְחֶשֶׁךְ תְּאֵרִי • בֵּית-תִּפְאֶרֶתִי כְנֶשֶׁף-בּוֹ

mine—these bones wounded and crushed by these who provoke and blaspheme thee. I said I can no longer bear thy burning anger ; O may it please thee to release the life of thy beloved from sufferings, for thy city and thy people are called by thy name. Thy people dispersed and scattered in all directions, appear before thee in their adversity, and reverence thee in deed and in thoughts : O drown intentional sin, forgive it, and heal the backsliders ; O Lord, hear our voice, let thine ears attend ! Let thine ears attend to the effusion of our lips ; let our hymns be as acceptable unto thee as the sweet savour of our incense. We seek thee early, our shield, and trust in thee by whose name we are called, O forsake us not. Why hast thou abandoned us these many years to be an astonishment, a proverb, a byeword, a scorn and a disgrace ? O, let the promise which thou didst make to the desolate one¹ be speedily fulfilled.² “ I the Lord build the ruined places, and plant that which was desolate.” O Lord, in thy great mercy, build and establish firmly that which is destroyed ; hear, O Lord, her supplication, for the time to favour her is come. Strengthen thy worshippers, and shield them in the shadow of thy hand, so that the redeemed of the Lord may return, and come with singing unto Zion !

Say “ Omnipotent King,” “ And the Eternal passed,” &c., pp. 11, 12.

Our holy and beautiful house, where our fathers praised thee, is burnt up with fire : and all our pleasant things are laid waste. They have cast fire into thy sanctuary ; they have defiled the dwelling place of thy name. Help, Lord ; for the godly man ceaseth ; for the faithful fail from among the children of men.

Say from “ Like a father hath compassion,” till “ when we call,” page 9, then say the verses “ For we do not presume,” and “ O Lord, hear,” pp. 9, 10.

Our God, and the God of our fathers.

My soul mourneth, and my visage is gloomy, because a lion assaulted my beautiful temple ;³ even the small remnant which

¹ Jerusalem

² Ez. xxxvi. 36.

³ Nebuchadnezzar, the destroyer of the first temple. (Jer. iv. 7).

הָאָרִי • גַם פְּלִיטָתִי אֲשֶׁר--עָזְבוּ וּשְׂאֲרִי • הִזְעֵכּוּ בַּחַיִּים
 בְּשִׁלְשָׁה בְּתִשְׂרִי : הָאֵשׁ וְהַמֵּיִם הַיּוֹדֻנִים שְׁטַפּוּנוּ
 בְּדִלְקָם • וּבִסְסוּ מִקֹּדֶשׁ וּבִזְוֹו הִלְקָם • זִכְנִי שְׂאֲרִית
 אֲשֶׁר-פָּלְטוּ מִיּוֹם-נֶגְמָם • חָבְלוּ עֵתָה בְּיוֹם צוּם-גְּדַלְיָה בֶן-
 אֲחִיקָם : טוֹרְפוּ דִלְתָּ עִם-הָאָרֶץ • יִתְרַהֲגוּם אֲבֵל
 הָאֲרֶבָּה בַּמֶּרֶץ • פְּרָמִים וְיוֹגֵבִים פְּקוּדַת מֶרְגִּזוֹ הָאָרֶץ •
 לוֹהֲטוּ וְלֹא-הָיָה-בָם גּוֹדֵר-גֹּדֵר וְעוֹמֵד בַּפֶּרֶץ : מָה אֶסְפֹּר
 וְאֶנְחוֹתִי עֲצוּמוֹת • נִקְטָה נַפְשִׁי וּמִקְהֵלוֹתִי עֲנוּמוֹת •
 שְׂרִידֵנוּ אֲשֶׁר-נִשְׁאַרוּ מִקּוֹדֶשׁ-אֵשׁ לְתַעֲצוּמוֹת • עוֹד הֵם
 לֹא-נִתְקַיְמוּ וְנִתְשׂוּ בַּחֲמוֹת : פְּנִיד עַד-מָתִי מִפְּנֵי תַסְתִּיר •
 צַעֲקָתֵנוּ שָׁמַע וְאֶסִּירֵנוּ תַתִּיר • קְדוֹשׁ בִּיטָה בִּי אֵין
 בַּעֲדֵינוּ מַעֲתִיר • רֵאָה בְּדִלּוֹתֵינוּ וּשְׁבַח-לָךְ נִכְתִּיר •
 שִׁדְדֵנוּ מִדּוֹר לְדוֹר וּמִקֶּץ לְקֶץ • שְׂרֵשׁ--צַפֵּעַ מְעוֹפֵף
 אוֹתָנוּ עוֹקֵץ • תִּקְיָה לְמִשְׁפָּטֵנוּ-הָעַר וְהַקֶּץ • תִּכְפֹּר
 עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתֹאמַר קֶץ :

וַיַּעֲבֹר אֵל מֶלֶךְ Say

שׁוֹבָה יִשְׂרָאֵל עַד יְיָ אֱלֹהֶיךָ • כִּי כִשְׁלֹת בַּעֲזוֹנֶיךָ : הָיָה אֲבוֹשׁ עַד-
 דָּבָא וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם : קְרוֹב יְיָ לְכָל קִרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ
 בְּאַמֶּת :

רַחֲמֵיךָ רַבִּים • אֵל תִּבְאֵ • כְּרַחֵם אֲבִי לִי הַיְשִׁיעָה • יְיָ צַבָאוֹת עֲמָנִי • יְיָ צַבָאוֹת אֲשֶׁר־יְיָ
 הַיְשִׁיעָה • כִּי לֹא עַל־יְיָ שִׁמְעָה

אלהינו ואלהי אבותינו

אֲמַנָּת מֵאֵז אֶרֶשֶׁת שְׁפָתַיִם • בְּתַפְלָה וּבְתַחֲנוּן דְּפוֹק
 שְׁעֵרֵי-דִלְתַּיִם • גִּשְׁתָּנוּ עֲדִיד בּוֹרִיזוֹת וְלֹא--בַּעֲצָלַתִּים

he left me was destroyed on the third day of the month of 'Tishri. The raging flames and the floods overwhelmed us in the enemy's pursuit of us; he trod down our sanctuary, and divided the spoil. The elders of the remnant who escaped the day of vengeance, were destroyed on the fast of Gedaliah, the son of Ahikam. Then were the poorest class of the people of the land torn; that which the palmer-worm hath left, the locust eat up completely. The vine-dressers and husbandmen perished in the flames at the command of him who made the earth to tremble. Nor was there left among them one to make up a hedge, and stand in the gap.¹ Why shall I narrate it, seeing that my sufferings are so mighty; my soul is weary, my congregations are grieved; the remaining few of us who escaped the raging flames, even they were not spared, but were crushed by tyrants. How long will thou yet hide thy countenance? O hear our cry and loosen our fetters! O Holy One! behold, there is none to entreat thee on our behalf; look on our misery, and let us crown thee with praise. We have been spoiled from generation to generation, and from period to period; the flying cockatrice's root molesteth us: O Almighty God, awaken to plead our cause, pardon our iniquities, and command our sufferings to end.

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

Return, O Israel, unto the Lord thy God; for thou hast fallen by thine iniquity. Thou turnest man to destruction, and sayest, Return, ye children of men. The Lord is nigh to all who call upon him, to all who call upon him in truth.

Say from "Like a father hath compassion," until "when we call," page 9, then say the verses "For we do not presume," and "O Lord, hear," pp. 9, 10.

Our God, and the God of our fathers!

Of old thou hast assured us that at the request of our lips, by prayer and supplication, and knocking at thy gates, by approach-

¹ *i. e.*, there was no pious man left to intercede for the people.

רחות רוע-פורעניות המתרגשות לעתותים : הננו אתנו
 לך בשברון רוח ודפאות לב . ודות לפניך כל-פתול
 ועקשות-לב . זה הוקר לבבות הרופא לשבורי-לב .
 חדש נכון בקרבנו ובדא-לנו טהור-לב : טפסת מקדם
 אלו ימים עשרה . יחיד בם לשוב ולמצא בפרה . כל-
 השנה בלה לרבים מסורה . לשוע ולענות בכל-עת
 צוקה וצרה : מהר היחיד ושב בנתיים מוחליו-לו .
 נואש ולא-שב אין תקנה לעוולו . סדר וערך כל-
 אילי-נביות להועילו . עותר וצועק ואין-שומע-לו :
 פגיעת-הרבים והיחיד לך-לבד עולה . צור כי אתה
 שומע תפלה . קבלנו ברצון והמציאנו מחילה . רצנו
 בקרבן כליל ועולה : שפוט תשפוט אותנו ברחמנות
 וחמלה . בניה יחוסיד לקוחים-לך לסגלה . יוקש-מרים
 יוצלל במצולה . נצח להלךך בכל-מיני תהלה :

ויעבור and אל מלך Say

אלהים לנו מחסה ועז . עזרה בצרות נמצא מאד : אלהים אל-
 דמילך אל-תחרש ואל-תשקט אל : אל-תרחק ממנו כי צרה קרובה .
 פי אין עוזר : ויאמרו לא יראה יה . ולא יבין אלהי יעקב : לפה אלהים
 ונחת לנצח . יעשן אפה בצאן מרעיתך :

רחמיך רבים . אל תבא . כרחם אב . ליי הישועה . " צבאות עמנו " צבאות אשרי . "
 הדשיעה . כי לא על " שמעה :

אלהים אין-בלתך . לדור ודור ממשלתך . ולעד
 קיום בריתך : בימינך אין-מעצר . ירך לא-תקצר .
 אל עונה בצר : גברו מאד נפלאותיך . ולעד שלטון

ing thee with speed, and not with indolence, thou wouldest avert from us the calamities which happen from time to time. Behold then, we have come unto thee with broken spirit and contrite heart, to confess before thee all our folly and frowardness of heart. Thou who searchest hearts, and healest the broken spirit, renew a right spirit within us, and create in us a clean heart. Of yore thou didst appoint these ten days for every individual to return and find atonement, while every day in the year is intended for the collective body, to pray in times of distress, and to be answered. The individual who hasteneth to return within the time fixed is pardoned ; but if he tarry and do not return, there is no longer any hope for him ; even though he were subsequently to prepare and offer all the rams of Nebaioth, he would entreat and raise his voice in vain. To thee, alone, our Creator, the supplications of the multitude, as well as of the individual, ascend, for thou hearest prayer ; receive us graciously, and grant us pardon ; accept us even as burnt-offering, and whole burnt-offering. Judge us with mercy and leniency ; drown in the depths of the sea, the refractoriness of thy beloved children, whom thou didst take unto thee as a peculiar treasure, and we will extol thee for ever in every variety of praise.

Say " Omnipotent King," " And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

God is our refuge and strength ; a very present help in trouble. Keep not thy silence ; O God, hold not thy peace, and be not still, O God. Be not far from us, for trouble is near ; for there is none to help. They say, the Lord shall not see, neither shall the God of Jacob regard it. O God, why hast thou cast us off for ever ? why doth thy anger smoke against the sheep of thy pasture ?

Say from " Like a father hath compassion," till " when we call," page 9, then say the verses " For we do not presume," and " O Lord hear," pp. 9, 10.

There is no God besides thee ; thy dominion continueth throughout all generations, and thy covenant endureth for ever. Thy right hand knoweth no restraint, thy power is unlimited, O God, who answerest in distress. Mighty are thy wonders,

מלכותך • ולא יתמו שנותיך : דרש דמים • הצלתנו
במה פעמים • והשפלת מלכים דמים : הן לא-שנית •
אתה הוא שהיית • בני-יעקב לא-כלית • ומבני-
בניהם אנחנו • למה לנצח זנחנו • וכמת מלב
נשפחנו : זרועים בכל-פנה • עבדים בכל-מדינה •
ואין-לנו הנינה : חשוכים בין כל-אמה • נתונים
לבושת ולכלמה • לכל-גוי אדמה : טבענו בצור
מעמקים • ירדנו ואין-מקים • לך-לבד נואקים :
יושבים בעדי-שקרים • בלי ראש להרים • לענה
ורוש שבורים : כשלונו בצהרים בבלילה •
בעורים נגשש באפלה • ואין לידע קין-הגאלה :
לקוחי-כסף להירות יוצאים • ואנחנו יום וליל
גללים • ומנוח לא מוצאים : מה פתי לסבול טיט
רפשי • ומה קצי פי אאריך נפשי • עד-זמן תוציא
לחפשי : נאמר בקר מי יתן ערב • ובערב מי יתן
בקר יקרב • מפחד לב וקרב : שה-פזורה אנו
משולים • כל-מוצאינו אתנו אוכלים • ועל-נפשותינו
לא חומלים : עיני סביב הרימותי • שמאל וימין
צפיתי • ומפיר-לי לא ראיתי : פניתי לכל-צד ואין-
עזרה • צעקתי-לך ואקרא • עונה בעת-צרה : צור
ידך לא-קצרה • לך הפח והגבורה • למה-תישן
עזרה : קשוב תחן שיחנו • ראה בתשות-פחנו • ואל
באפק תוכיחנו : שור בשפלות דרנו • תפיט בכוכב

for aye endureth the power of thy kingdom, and thy years have no end. Avenger of blood, many times thou hast saved us, and humbled exalted kings. Lo, thou art not changed, what thou wast thou art still, and the sons of Jacob thou hast not consumed. And we are their descendants, why then are we cast off for ever, and forgotten as dead men out of mind? Scattered in all directions, subservient in every country, we are nowhere favored. We are slighted by every people, and exposed to shame and confusion among all the nations of the earth. We are sunk in the lowest depths, we have gone down and there is none to raise us, to thee alone we groan. We sit down like false witnesses, ashamed to lift our heads, and are drunk with gall and warmwood. We stumble at noon as in the night; like the blind we grope in the dark, and know not the time of our redemption. Those who are purchased for money go out to freedom, but we are wearied day and night, and find no rest. What is my strength that I should endure all these troubles? and what is mine end, that I should prolong my life, until such time as thou shalt lead me out to freedom? In the morning we say, would it were evening, and in the evening, would the morning draw nigh, from fear of heart and anxiety. We are likened unto strayed sheep, whoever findeth us eateth us, and hath no pity on our lives. I raise my eyes, and look all around me, but I can see no one that knoweth me. I turn to every side, but there is no help; then I cry unto thee, and call, who answerest in time of trouble. O Rock, thy hand is not shortened, thine is power and strength, wherefore sleepest thou? Awake, attend to our fervent supplication, regard our feeble condition, and do not chastise us in thine anger. Look on the humiliation of our generation, regard our heavy grief, and do not punish us in thy wrath. Turn from thy dwelling to our

צִעֲרֵנוּ • וְאֶל־בְּחֶמְתְּךָ תִּיַּסְרֵנוּ : וְעַקְתָּנוּ שְׁעָה מִמַּעֲוֹנְךָ •
 בִּיטָה בְּאַנְקַת בְּנִיךָ • וְאֶל־תְּשִׁיבָנוּ רִיקָם מִלִּפְנֵיךָ :
 דְּרַשְׁנוּךָ בְּחִין וְשׁוּעָה • יְהִי הַרְצָה־לָּנוּ בְּזוֹ הַשְּׁעָה •
 וְתַחֲנוּגֵינוּ יי שְׁמָעָה :

ויַעֲבֹר and אֵל מִלֶּךָ Say

תִּשׁוּב תַּרְחֻמֵּנוּ וְתַכְבוּשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ • בַּמָּקוֹם אֲיֹתֵר לֹא־יִזְכְּרוּ וְלֹא־יִפְקְדוּ
 וְלֹא יַעֲלוּ עַל־לֵב קְעוֹלָם : שׁוּב מִחֶרֶן אַפֶּךָ וְהִנָּחֵם עַל־הַרְצָה לְעַמֶּךָ :
 תִּשָּׁב אֲנֹשׁ עַד־כָּא • וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם :

רַחֲמֵיךָ רַבִּים • אֵל חֶבֶא • כִּרְחֵם אֵב • לִי הִישׁוּעָה • יי צְבֹאוֹת עֲנֵנוּ • יי צְבֹאוֹת אֲשֵׁרֵי •
 הוֹשִׁיעָה • כִּי לֹא עַד • יי שְׁמָעָה

אלהינו ואלהי אבותינו

תִּשׁוּב תַּרְחֻמֵּנוּ שׁוּב שְׁבִיתָנוּ בְּנֶאֱמָךְ • שׁוּב בְּקָרָם
 חֲדַשׁ חֶבֶת לְאֶמְךָ • רַחֵק רוּגוֹ וְקָרֵב שׁוֹךְ וְעַמֶּךָ :
 שׁוּב מִחֶרֶן אַפֶּךָ וְהִנָּחֵם עַל־הַרְצָה לְעַמֶּךָ : קַבֵּץ
 וּבִקֵּשׁ אֲבֹדוֹת וְחֹזֶק נַחֲלָתְךָ • צֵאֵן־הַהֲרָגָה וְהַגְּזוּזָה
 בְּדַחֲלוֹתֶיךָ • פֶּשַׁע אִם־רַב בְּבָנֵי־מַחֲלָתְךָ • שׁוּב לְמַעַן
 עֲבֹדֶיךָ שְׁבִטִי נַחֲלָתְךָ : עֲזֹן אֲבוֹתֵינוּ הַטְעִינֵנוּ וּבּוֹסֵר
 הַטְעִימֵנוּ • סֶף רַעַל הַשְׁקֵנוּ הִלְעִינֵנוּ וְהוֹעִימֵנוּ • נֶאֱ
 כָּאֵז בְּשֹׁכֵן יַחַד הִנְעִימֵנוּ • שׁוּבוּנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְהַפֵּר
 בַּעֲסֶךָ עַמֵּנוּ : מָאוֹם לֹא־מָאֲסָתָּ חוֹסֶיךָ מְעִידֶיךָ • לֹוִקִים
 בְּסוֹרֶחַ וְלִהְתַּמָּרֵחַ סִבְרָם עֲדִיךָ • בָּעַם לְרִצּוֹת כְּמֹדֶת
 יוֹשֵׁר מְעֲבָדֶיךָ • שׁוּבָה יי עַד־מָתִי וְהִנָּחֵם עַל־עֲבָדֶיךָ :
 יוֹם יוֹם נִצָּפָה גְלוֹי סוֹדֶךָ • טָמוּם וְעָמוּם וּבִלְהַ בִּשְׁר
 חֲסִידֶיךָ • חֲרָפָה שְׁבָרָה לִבֵּנוּ מְקוּיִם חֲסָדֶיךָ • שׁוּבָה־יי

lamentation, attend to thy children's groans, and send us not back empty from thy presence. We seek thee with prayer and supplication, O God be propitious unto us in this hour, and grant, O Lord, our petition.

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

Thou wilt turn again and have compassion upon us, thou wilt subdue our iniquities: and thou wilt cast their sins into the depths of the sea, where they shall never be remembered or visited or come into mind. Turn from thy fierce wrath, and repent of the evil against thy people. Thou turnest man to destruction: and sayest, Return, ye children of men.

Say from "Like a father hath compassion," till "when we call," page 9, then say the verses "For we do not presume," and "O Lord, hear," pp. 9, 10.

Our God, and the God of our fathers.

Turn again, and have compassion on us, and bring back our captives according to thy promise; renew again, as of yore, thy love for thy people, remove thy wrath, and let thine anger be speedily appeased. Turn from thy fierce wrath, and repent of the evil against thy people. Gather and seek the lost ones, and strengthen the feeble among thy sheep, and thy shorn lambs. If the trespasses of thy often pardoned children are too numerous, recall the sentence for the sake of thy servants, the tribes of thine inheritance. The iniquity of our fathers is cast on our shoulders, and we have to taste their sour grape;¹ for our own sins we have to empty the cup of woe to the dregs, and are fed with wormwood. O be again gracious unto us, as in the days thou didst dwell among us: turn us, O God of our salvation, and cause thine anger towards us to cease. Thou dost not utterly reject those who trust in thee, and who acknowledge thy law; who under the blows inflicted on them for their crimes, hope for cure by thee, and seek to propitiate thy wrath by appealing to thy mercy. Return, O Lord how long? and let it repent thee concerning thy servants. Daily we wait for the revelation of thy secret.² All is gloomy and dark round about us, meanwhile thy pious ones are wasting away, and disgrace breaking our hearts while we are hoping for thy mercy; return, O Lord, deliver our souls, and save us for thy mercy's sake. We are forsaken, and we are counted with them that go down into

¹ Jerem. xxxi. 29.

² The advent of the Messiah.

חלצה-נפשנו והושיענו למען הסדק : זנהנו ונחשבנו
עם יורדי רגב • ויהי-לאכל כנור ושיר ועגב • הקודרים
ברנה ותודה החהלך בשגב • שובה • את-שביתנו
פאפיקים בנגב : דמעה לחם חוסיד צורי אל • גואל
איה בחרף צירי אל • בחזון אז כדברת לישרי אל •
שובה • רבבות אלפי-ישראל : שמעה • הטה אזנך
והקשיבה • למחלי סלח-נא סלחתי השיבה • משובותינו
רבו ופתחת ישראל-שובה • השיבנו • אליך ונשובה :

ויעבור and אל מלך Say

פזמון

Wherever the word הורית occurs at the end of the verse, repeat from.
הורית till ונשובה.

הורית דרך תשובה לבת השובבה • בין כסא לעשור
עדיך נשובה • השיבנו • אליך ונשובה : אז מאז
מקדם הקדמת תשובה • בטרם המתהת ארץ ויסורי
רגובה • גם לכל-השבים צרי ומרפא חשובה • דופקי
דלתך ריקם מלה-שיבה : הורית הן ראש עפרות תבל
אשר ראשון נוצר • ונסיתו במצוה קלה ואותה לא-
נצר • זעמת ואנפת עליו שנותיו לקצר • חור-פתשובה
וכאישון הונצר : הורית טעה גזעו דמי-אחיו בשפכו •
יסרתו בנע ונר לכת פה וכה • פעת שב-אליך ועוב
רוע דרבו • לשבעתים הארכתו כל-מוצאו בלי-לרבו :
הורית מחלל יצועי יולדו אשר-פחו פמים • נטיו רגליו

the grave : our harp, and song, and organ, are turned to mourning ; those who once walked proudly with joy and praise now go mourning. Turn again our captivity, O Lord, as the streams in the south. Tears are the food of those who trust in thee, my Rock and my God ! “ Where is the Redeemer ? ” say the blasphemers and enemies of God, “ whom thou once didst promise to the righteous in a vision ? ” “ Return, O Lord, unto the many thousands of Israel.” Hear, O Lord, incline thine ear, and attend to those who entreat for pardon, and reply : “ I forgive.” Our backslidings are numerous, but thou hast opened the way, and said, “ Israel, return ! ” Turn us then unto thee, O Lord, and we shall be turned.

Say “ Omnipotent King,” “ And the Eternal passed,” &c., pp. 11. 12.

Wherever the words (Thou didst teach, &c.) occur at the end of the verses repeat from “ Thou didst teach,” till “ and we shall be turned.”

Thou didst teach the way of repentance to the backsliding daughter, between the new year’s day and the day of atonement we will return to thee, turn us, then, unto thee, O Lord, and we shall be turned. From the earliest times thou didst prepare repentance ; even ere thou spreadedst the earth and its elements thou didst provide this balm, this excellent remedy for the penitent, so that they who knock at thy gates should not return empty. (Thou didst teach, &c.) Lo, the first who was formed of dust, and whom thou didst try with a slight commandment, which he did not keep ; thou wast angry with him, and didst determine to curtail his years ; but he was penitent, and was kept as the apple of thine eye. (Thou didst teach, &c.) His son committed a crime of shedding his brother’s blood, then thou didst condemn him to be a fugitive and a vagabond ; but when he returned to thee, and forsook his evil ways, thou didst threaten with a seven-fold vengeance any one that should find and slay him. (Thou didst teach, &c.) He who unstable as water, profaned his father’s bed, had well nigh

כַּמַּעַט לֹאִי שָׁפַךְ לֵב בְּיָמַי • סָרַח גּוֹרֵאֲרִיָּה בִּקְדָּשָׁה
 הִיא בְּעֵינַי • עֲוֹנוֹ הַזֶּה וְהַכְרַעְתּוֹ לְצַדִּיק בְּכַף־מֵאֻנִּים •
 הוֹרִית פֶּרִץ גְּדֵרוֹת עוֹלָם בֶּן־עֲמִרִי בְּרָשָׁע • צִלְמֵי־אֲשֵׁרִים
 הִשָּׁק וְהוֹסִיף עַל־חַטָּאתוֹ פֶּשַׁע • קָרַעַת גּוֹרֵדִינוּ בְּשׁוּבוֹ
 מִלְּפָשַׁע • רוּחָם כַּמּוֹדָה וְעוֹזֵב וּבֶךְ נוֹשָׁע • הוֹרִית שְׁנֵנוּ
 לְשׁוֹנִם כַּחֲזֵן אֲנָשִׁי עִיר־גְּדוֹלָה • שְׁגִיזֹנִם וְזִדּוֹנִם רַבּוֹ עַד־
 לְמַעַלָּה • תִּתֵּן חֲזוֹן הַפִּיכָתִם אֲהוּזֹם רֶתֶת וְחִלְחָלָה •
 תְּשׁוּבָה עָשׂוּ כִּהְיוּ וּלְפָנַי כַּסֵּא־כְבוֹדְךָ נִתְקַבְּלָה • הוֹרִית
 בּוֹחֵן כְּלִיּוֹת וְלֵב נֶאֱזָר בְּגִבּוֹרָה יָדַעְנוּ מִדַּע לֵבֵת בְּאוֹרַח
 יִשְׂרָאֵל • מְשׁוּבוֹתֵינוּ אִם־רַבּוֹ בְּפֶשַׁע וּסְרָרָה • גַּא לְמַעַנְךָ
 הִשִּׁיבֵנוּ עֲשׂוֹת בְּשׁוּרָה • הוֹרִית

וַיַּעֲבֹר and אל מֶלֶךְ Say.

הַיְטִיבָה בְּרִצּוֹנְךָ אֶת־צִיּוֹן • תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַיִם • אִז תִּהְיֶינָּה זְכָרִי
 צֶדֶק עָלָה וְכִלִּיל • אִז יַעֲלוּ עַל־מִזְבְּחֶךָ פְּרִים • כִּי־בִרְךָ אֲבָרְכֶךָ וְתִרְבֶּה
 אֲרָפָה אֶת־זֶרְעֶךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַהֹל אֲשֶׁר עַל־שִׁפְתֵי הַיָּם וְיִרְשׁ זֶרְעֶךָ
 אֶת שְׁעַר אֲיֻבָיו • רַחֲמֶיךָ רַבִּים יי • כַּמִּשְׁפָּטֶיךָ חֲסִידוֹ • אֶל־תִּבְאֵל בְּמִשְׁפָּט
 עַמּוֹ • כִּי לֹא־יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כְּלִי־חַי • כִּרְחֹם אָב עַל בָּנִים בֶּן תִּרְחֹם
 יי עֲלֵינוּ לִי הַיְשׁוּעָה עַל־עַמּוֹךָ בְּרִכָּתְךָ סֶלָה • יי צְבָאוֹת עַמּוֹ מִשְׁגָּב
 לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה • יי צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם בָּטַח בְּךָ • יי הַיְשִׁיעָה
 הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קִרְיָאֵנוּ •

סִלַּח־נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כַּגְּדַל חֶסֶדְךָ וְכַאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּה
 לַעֲם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד־הַנֶּה • וְשָׁם נֶאֱמָר • וַיֹּאמֶר יי
 סִלַּחְתִּי כְּדָבָרְךָ •

הִפָּה אֱלֹהֵי אֲנֹכָה וְשָׁמַע פִּקְחָה עֵינֶיךָ וּרְאָה שְׁמִמֹּתֵינוּ וְהַעִיר אֲשֶׁר
 נִקְרָא שְׁמוֹ עָלֶיךָ • כִּי לֹא עַל־צַדִּיקֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפְּעִילִים תַּחֲנוּגֵינוּ

succumbed to his punishment, if he had not poured out his heart before thee in penitence. (Thou didst teach, &c.) The lion's whelp¹ committed himself by the wayside; he confessed his sin, and thou didst incline the scale of justice in his favour. King Ahab, the son of Omri, by his wickedness, broke through all the everlasting hedges, worshipped images and idols, and heaped crime on crime;² but when he penitently returned from his misdeeds, thou didst rend his decree, and, having confessed his sins and forsaken them, he found mercy, and was saved. (Thou didst teach, &c.) The inhabitants of that great city³ had tongues as sharp as arrows, their errors and intentional sins had mightily increased; but when thou didst cause their destruction to be announced to them, they were seized with trembling and terror, and having duly repented, they were received before the throne of thy Majesty. (Thou didst teach, &c.) Thou who searchest the innermost heart and who art girded with power, teach us to walk the straight path. If our backslidings, transgressions, and offences have been numerous, we beseech thee turn us for thy sake, and teach us to act justly. (Thou didst teach, &c.)

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

Do good in thy good pleasure unto Zion: build thou the walls of Jerusalem. Then shalt thou be pleased with the sacrifices of righteousness, with burnt-offering, and whole burnt-offering: then shall they offer bullocks upon thine altar. In blessing I will bless thee, and in multiplying I will multiply thy seed as the stars of the heaven, and as the sand which is upon the sea-shore; and thy seed shall possess the gate of his enemies.

Thy mercy is great, O Lord, quicken me according to thy judgment. Enter not into judgment with us, for in thy sight shall no man living be justified. Like a father hath compassion on his children, so have thou compassion on us, O Lord! Salvation belongeth unto the Eternal! thy blessing be upon thy people. Selah! The Lord of Hosts is with us, the God of Jacob is our refuge. Selah! O Lord of Hosts! happy is the man that trusteth in thee. Save us, O Eternal! Let the King hear us when we call.

"Pardon, I beseech thee, the iniquity of this people, according to the greatness of thy beneficence, and as thou hast been indulgent to this people from Egypt even until hitherto: (as it is said), And the Lord said, I have pardoned according to thy word."

O my God! incline thine ear, and hear, open thy eyes and behold our desolations, and the city which is called by thy name; for we do not

¹ Judah.

² 1 Kings xvi. 29—33.

³ Nineveh.

לפניך פי על־רחמיו הרבים : אֲדֹנֵי שְׁמֶעָה אֲדֹנֵי סִלְחָה אֲדֹנֵי הַקְּשִׁיבָה
וַעֲשֵׂה אֶל־תַּאֲחֶר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי פִי־שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־עַמְּךָ :

אלהינו ואלהי אבותינו

אִם אָפֶס רֹבֵעַ הָקֵן • אֶהֱלֵ שֶׁבֶן אִם־דָּקֵן • אֶל־נֹאבְדָה
עַל־כֵּן • יֵשׁ לָנוּ אָב זָקֵן : פָּנִים לוֹ תָכִיר • וְצִדְקוֹ לִפְנֵיךָ
נִזְכִּיר • צוֹיְתוֹ קָח־נָא אֶת־בְּנֶךָ יָקִיר • וְנִמְצָה דָמוֹ עַל־
קִיר : רֵץ אֱלֹוֵי הַנֶּעַר וְהַקְדִּישׁוּ • וְנַפְשׁוֹ קְשׁוּרָה בְּנַפְשׁוֹ •
עֲפָרוֹ בְּעַצִּים וְאִשׁוֹ • וְנִזְר־אֱלֹהֵיוֹ עַל־רֹאשׁוֹ : יְחִיד רַךְ הוֹקֵל
בְּצִבִּי • עֲנֵה וְאָמַר אָבִי • הִנֵּה הָאִשׁ וְהַעֲצִים גְּבִיָּא •
וְתִשׁוּרָה אֵין לְהַבִּיָּא : מְלִין הִשִּׁיבּוּ מִלְּהַבְהִילוֹ : עֲנֵה
אָבִיו וְאָמַר־לוֹ • אֱלֹהִים יִרְאֶה לוֹ • וְיִוָּדַע יי אֶת־אֲשֶׁר־
לוֹ : בְּמִצּוֹתֶיךָ שְׁנִיָּהֶם גִּזְהִירִים • וְאַחֲרֶיךָ לֹא מִהֲרָה־רִים •
חֲשׂוֹ מְאֹד גְּמָה־רִים • עַל אֶחָד הַהֲרִים : רְאוּ אִשׁ
תְּלוּלָה • מִהֲרוּ עֲצִי עֲלֶה • יְחִיד בְּאַהֲבָה כְּלוּלָה • יִשְׁרֹו
בְּעֶרְבָה מְסִילָה : רְאֵה יְחִיד פִּי הוּא הִשָּׁה • נָאִם לְהוֹרוֹ
הַמִּנְסָה • אֲתִי בְּכַבֵּשׁ תַּעֲשֶׂה • לֹא־תַחֲמוֹל וְלֹא־תִכְסֶּה :
פִּי חָפִין וְנִכְסוֹף • לְבָבִי־לוֹ אֶחָשׁוֹף • הָאִם תִּמְנַעֲנִי סוֹף •
רוּחִי וְנִשְׁמָתִי אֱלֹוֵי יֵאֲסוֹף : יָדָיו וְרַגְלָיו עָקֹד • וְחֲרָפוֹ
עָלָיו פָּקֹד • לְשׁוֹמוֹ עַל־עַצִּים שָׁקֹד • וְהָאִשׁ עַל־הַמּוֹנֵחַ
תּוֹקֵד : צוּאֵר פָּשַׁט מֵאֱלֹוֵי • וְאָבִיו נִגַּשׁ אֱלֹוֵי • לְשָׁרְטוֹ
לְשֵׁם בְּעָלָיו • וְהִנֵּה יי נִצָּב עָלָיו : חָקֵר אֶת־אֲשֶׁר־
נַעֲשָׂה • הָאֵב עַל־בָּנוּ לֹא חָסָה • לָבוֹ אֶל־כַּפְּיוֹ נִשָּׂא •
וְיִרְאֵ אֱלֹהִים אֶת כָּל־אֲשֶׁר־עָשָׂה : קִרְא לְמִרְחָם

presume to present our supplications before thee on account of our righteousness, but in reliance on thy abundant mercy. O Lord! hear: O Lord! pardon: O Lord! be graciously attentive and grant our request: delay not for thine own sake, O my God! for thy city and thy people are called by thy name.

Our God, and the God of our fathers!

Though the pigeon offering hath ceased,¹ though the tent in which the Lord once dwelt is empty, let us not abandon hope for all that, seeing that we enjoy the merit of the ancient patriarch (Abraham). Respect his person when we cause to be remembered before thee the righteousness of him, whom thou didst command to take his beloved son, and sacrifice him on the altar. Willingly did the lad run to him, and the father hallowed him; though his life was bound up in the lad's life, he surrounded him with the wood and the fire, and the consecration of God was upon the lad's head. The tender and only son was as nimble as a roe, and thus he spoke to his father: "Behold the fire and the wood, but where is the offering?" and cautiously, for fear of terrifying him, his father replied, "My son, God will provide himself a lamb, and make known who are his." Both heeded thy commandment, and without any hesitation they hastened to one of the mountains. There they saw a blazing fire, and quickly brought the wood for the burnt-offering; and so together, penetrated with love, they walked straight through the plain. When the only son perceived that he was the lamb, he said to his severely tried father, Deal with me as with a lamb, have no pity and spare me not; in me he delighteth, me he desireth, therefore will I dedicate my heart to him; and though thou refuse to give me up now, yet in the end my soul and spirit will return to him. So the father bound his hands and feet, and held his sword over him; then took care to lay him on the wood, and kindled the fire on the altar. And as the lad of his own accord stretched forth his neck, and his father advanced to slay him in the name of God—behold, the Lord stood above him, enquiring what was going forward, how the father had not spared his son, and subdued his paternal feelings; then the Lord saw all that had happened, and said to him who had been chosen from infancy, "In the place of thy son whom thou lovest, behold there is another ram, take it, and without delay

סליחות לצום גדליה

קב

מִשְׁחָר • תְּמוּרַת-בֶּנֶךְ תִּבְחַר • הִנֵּה אֵיל אַחֵר : וַעֲשֹׂר
 אֶל-תְּאֵחֶר : חֲלִיפֵי אֲזֻכָּרְתּוֹ • תִּבּוֹן הַקְּמָרְתּוֹ • וְתַעֲלֶה
 תְּמוּרָתּוֹ • וְהִיא הוּא וְתְּמוּרָתּוֹ : זָכְרוֹן לְפָנֶיךָ בְּשֹׁחַק •
 לַעֲד בְּסֶפֶר יוֹחַק • בְּרִית-עוֹלָם לֹא-נִמְחַק • אֶת-אֲבֹרֶהֶם
 וְאֶת-יִצְחָק : קוֹרְאֶיךָ בָּאִים לְקוֹדֶר • בְּצֹדֵק עֲקָדָה
 תִּשְׁקוֹדֶר • צֹאנֶךָ בְּרַחֲמִים תִּפְקוֹדֶר • פָּנֵי הַצֹּאן אֶל-עֲקוֹדֶר :

וַיַּעֲבֹד and אֵל מְלֶךְ Say

Say page 16, till נִמְרָא בִּשְׁבִינָא page 23, and continue with the following—

תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה • הִתְחַנְנִי בִּבְקֶשָׁה • פָּנֵי-הַצּוֹר נַעֲרֵץ
 בְּקֹדֶשָׁה : שְׁפָכִי שֵׁיחַ עָרֵב • וְזָכְרִי מַעֲשֵׂה חֶרֶב •
 בְּנַעֲשֵׂה וְנִשְׁמַע נָמוֹ לְהִתְקַרֵּב : רָגְנוּ שְׁעִיר וּפָאֶרֶן •
 דְּתוֹתֶיךָ לְשִׁמְרֵן • עָמַד וּמִדְּרֹן רָאָה וְהִתִּירֵן : קְדוּשָׁה
 הִתִּיקָם • לֹלֵא שְׁמָרוּ חֻקָּם • בָּאֵף וּבְחִמָּה עֲשׂוֹת בָּהֶם
 נָקָם : צַעַד מְרַבּוֹת וְנִקְדָּשׁ בְּעֶרְבוֹת : מִיָּמִינוּ אִשׁ דֵּת
 וְלֵהֵב שְׁלֵהֲבוֹת : פָּנִים מִסְּפִירוֹת • אֵלֵינוּ מִתְּהַבְּרוֹת •
 הוֹנִשְׁקוּ מִפּוֹ עֲשֵׂרֶת הַדְּבָרוֹת : עוֹלָם נִתְּפָס • אֲשֶׁר
 מִתְּנָאוּ נִמְסָם • וּבְמוֹצָא שְׁלָל-רֵב עַל-אֲמָרְתְּךָ שֵׁשׁ :
 סוּדֵי פְקוּדֶיךָ • נִמְסְרוּ לְדוּדֶיךָ • מָאוּ וְעַד-עֵתָה הִמָּה
 מִכְּבָדֶיךָ : גְּדִים וְגַם נָעִים • וּבְרוּגוֹ שְׁבָעִים • בְּנוֹפֶת
 צוּפֶיךָ תִּמִּיר מִשְׁתַּעֲשָׁעִים : מִסּוּרֶת לִיפָה • בִּכְתָב
 וּבַעֲלִפָה • יָקְרוּ אֲמָרֶיךָ מִשׁוּהֶם וַיִּשְׁפָּה : לְבִי לְחוֹקְקֶיךָ •
 בְּעֻלִּיל מְזוֹקְקֶיךָ • קוֹבְעֵי עֵתוֹתָם לְפָלֵשׁ פְּקֻקְיָךְ : בְּלָלוֹת

offer it up to me. Instead of sacrificing him, let the ram be the victim, and ascend in smoke, yet both shall be holy unto me." O let the memory of this deed be recorded in the book before thee in heaven, as an everlasting and imperishable covenant with Abraham and Isaac. Thy worshippers have come to bow unto thee. O regard thou the piety of that sacrifice, and mercifully remember thy flock who appeal to thee in the strength of that deed.

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

Say from "O Lord, remember thy mercy," page 16, till "lest we perish wholly in exile," and continue with the following—

O Holy Law,¹ entreat thou urgently on our behalf the Creator, who is awful in holiness. Pour forth sweet meditation, and remember the event on Horeb,² which our ancestors approached with the determination to do and obey. Seir and Paran³ murmured, refusing to keep thy laws. Then he stood, and measured their incapacity—he saw it, and absolved them.⁴ The Most Holy cast them off who obeyed no law, in his anger and wrath to execute vengeance upon them. He marched out, attended by myriads, and sanctified in the high spheres; from his right hand went a fiery law and a flaming flame. With a cheerful face Israel turned towards them, and with a kiss his mouth imparted the ten commandments, on which the world is based, which had previously trembled at the conditions,—and they rejoiced at thy word as one that findeth great spoil. The mysteries of thy laws are entrusted to thy friends, who have at all times worshipped thee, and though fugitives and vagabonds, and full of vexation, yet ever delight in the honeycomb of thy law; who by written tradition beautify thy words, which they prize more than onyx and jasper. My heart is attached to those

¹ The holy Law is here personified.

² Zion.

³ The names of nations.

⁴ Because they did not even deserve the seven Laws of Noah.

ופְּרָטוֹת • לְרֹאוֹת וּלְהַטּוֹת • שְׁנַתְּם נִוְדַדְתָּ בַּחֲדָר הַפְּטוֹת :
 יוֹם-יוֹם יִדְרוֹשׁוּן • בְּלִבָּם יַחְרוֹשׁוּן • לְאַסּוֹר וּלְהַתִּיר
 בְּפִיהֶם יִפְרוֹשׁוּן : טְמֵאוֹת וּטְהוֹרוֹת • לְהַבְדִּיל וּלְהוֹרוֹת •
 מַלְחֵץ וְרוּחַק עֵינֵיהֶם נוֹהֲרוֹת : חֲקִים וּמִשְׁפָּטִים • עַל-
 פִּימוֹ שְׁפוּטִים • וְאוֹיְבֵיהֶם פְּלִילִים וּבָהֶם נִשְׁפָּטִים :
 זָכְרִי זֹאת תַּעֲוֶדָה • הוֹגִיף לְהַתְּעוֹדָדָה וּמְלִיצֵי הַגִּינוֹנִיף
 לַעֲזוֹר וּלְסַעֲדָה : וַחֲנָנִי פָּנֵי קוֹנֵךְ • בְּמַעַן חֲנוּנֵךְ • כִּי
 הוּא אֱלֹהֶיךָ יוֹצֵרְךָ וְאֹדֶנֶךָ : הֲלֹא אִם אֵין תַּפָּה •
 הוֹגָה בַּתְּמִימָה • הֵן בְּקָרֵן נוֹיִת נְתִינָה וּמִשְׁתּוֹמְמָה : דּוֹק
 וַחֲלָד עֲבוּרָה • עוֹמְדִים בְּגִבּוֹרָה • בִּירְאָה הַטְּהוֹרָה •
 וּבְמַצּוֹה בָּרָה : גְּבָרֵי רִנּוֹנִים • וְשִׁפְכֵי תַחֲנוּנִים • עֲבוֹר
 תַּפְלָתָנוּ בְּאֵין-סְבוּךְ עֲנָנִים : בּוֹאֵי עָדְיוֹ בְּתַחֲן • לְנִקּוּתָם
 מִצַּחֲן • מְאֹנִים יִתֵּן יִכְמוֹר וְגַם יַחֲוֶן : אֲסוּף עֲדַת מִי-
 מְנָה • לְקַרְיָה נִאֲמָנָה • וּבְעֶדֶר בְּתוֹךְ הַדְּבָרוֹ מְאֹדָם
 תְּהִימָנָה : שְׁבוּיִם יִמְלֹט • מְאֻשְׁמָנֵי עֹלָם • עַד-יַעַד יְסוּבָבָם
 עוֹ רָנִי פֹלֵט : וּבִשְׁוֹבָה וְנַחַת • יוֹשְׁעוֹ מִשְׁחַת • בִּקְשׁ
 צֵאן אוֹבְדוֹת וְגַם הַנִּדְחָת : רַפְּאוֹת הַנַּחֲלָה • יִסִּיר
 כָּל-מַחֲלָה • צֵאן אָדָם לְמַלְאוֹת עִיר הַמְּהֻלָּלָה : חֲבוֹשׁ
 הַנִּשְׁפָּרֶת • וְלֹל הַנִּבְבֶּרֶת • קִנְיָ קִנְיָה גְדוּלָה לְעִיר-
 הַמְּחֻבֶּרֶת :

who search thy law, and elucidate it, and who devote their time to the explanation of thy secrets ; who banish sleep from their bedchambers in order to weigh and consider both the general and the particular. Daily they enquire and ponder in their hearts what is forbidden, and what is permitted, and teach us to distinguish between the clean and the unclean, though privations and distress weaken their sight. Alas ! those who clearly decided on matters of law and judgment, were themselves sentenced by hostile judges ! Remember this, O divine witness, and endeavour, by thine eloquent intercession, to aid and support thine adherents. Entreat thine author with graceful prayer, for he is thy God, thy Creator, and Lord. Had not those faithful ones meditated thee constantly, thou wouldst now surely be forsaken and desolate, in hidden corners. Lo, the vaults of heaven, and the terrestrial globe, stand firmly for their sakes only : by virtue of their pure worship, and their obedience to the law. Sing mighty hymns, pour forth supplications on our behalf, and let no cloud prevent our prayer from penetrating to him ; so that he may cleanse from their stains those who appear before him as suppliants, and that in his mercy and compassion he may grant their wishes ; that he may lead the numberless congregation to the holy city, and as a flock in the midst of their fold, they shall make great noise by reason of the multitude of men ; that he may rescue the captives from misty darkness, and for ever encompass them about with strength, and songs of deliverance ; that by repentance and moderation they may be saved from destruction ; that the lost and strayed sheep be gathered, the feeble be strengthened, every disease averted, and the glorious city be filled again with peaceful inhabitants. Bind up the broken, humble the proud one, and be very zealous for the city of meeting.

Conclude the Service from "Angels of mercy" &c., page 23."

סליחות ליום שני של עשרת ימי תשובה :

Say from אֲשֶׁרִי page 1, till כִּי page 7, after which say the following—

סֶלַח-לָנוּ אֲבִינוּ כִּי-רַבּוֹב אֲוִלְתָּנוּ שְׁגִינוּ . מִחֹל-לָנוּ
מִלִּפְנֵי כִּי-רַבּוֹ עֲוִינוּ :

שִׁחֲרָנוּךְ בְּקִשְׁנוּךְ יוֹצֵר הָרִים . מְגִיד לְאָדָם שִׁיחַ
וְדְבָרִים : וְחִלִּינוּךְ וְדִרְשְׁנוּךְ בּוֹשִׁים וְחַפְרִים . אֶת-
חַטֹּאתֵינוּ הַיּוֹם אָנוּ מְסַפְּרִים : לוֹחֲקֵנוּ וּוְעֲדָנוּ זִקְנִים
וְנַעֲרִים . בְּבֵית הַתְּפִלָּה מְקַדֵּשׁ מְזַעְרִים . רְפוּי יָדִים
וּמַעֲוֵדֵי אֲבָרִים . בְּהוֹלִים וּסְעוּרִים מִכָּל-עֲבָרִים : יְגוּרָנוּ
וְדֹאגָנוּ מִשְׁנֵי גּוּלִירִים . אֵף וְחִימָה שְׁנִיָּהם קִטְגוּרִים :
בְּפִשְׁפִּשְׁנוּ מַעֲשִׂים וְהִנֵּם מְכּוּעָרִים . רִתַּח אֲחֻזָּתָנוּ
חֲבָלִים וְצִירִים : הוֹשְׁחָרוּ פָנֵינוּ וְהִלַּכְנוּ קוֹדְרִים . מוֹט
הַתְּמוֹטְטָנוּ וְנַעֲשִׂינוּ פְרוּרִים : חִלְּחָלוּ מִתְּנִינוּ וּכְיוֹלְדָה
מְצִירִים . זַחֲלָנוּ וְנִירָא מַעֲוֹנוֹתֵינוּ הַיְתִירִים : קַחְנוּ דְבָרִים
בְּשִׁלּוֹם פָּרִים . תְּמוּכִים בְּטוּחִים וּלְרַחֲמֶיךָ מְסַפְּרִים :

כִּי עַל רַחֲמֶיךָ . אֵל אֶרֶץ אֲפִים . וַיַּעֲבֹר

אֱלֹהִים בּוֹשְׁנוּ בְּמַעֲשֵׂינֵינוּ וּנְכַלְמָנוּ בְּעֹנֵנוּ : בְּקָרָאנוּ עָנְנוּ אֱלֹהֵי צָרָתָנוּ
בְּצֵר הִרְחַבְתָּ לָנוּ . חָנָנוּ וּשְׁמַע תְּפִלָּתָנוּ : שְׁמַעַה תְּפִלָּתָנוּ יְיָ וְשִׁוְעָתָנוּ
הַאֲזִינָה . אֶל-דְּמַעְתֵּינוּ אֶל-תַּחֲרֹשׁ : רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְיָ . כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חִינּוּ :
אֶל-תִּבְאָה בְּמִשְׁפָּט עֲמָנוּ . כִּי לֹא-יִצְדַּק לְפָנֶיךָ פִּלְחִי : בְּרַחֵם אָב עַל-
בָּנִים בֶּן תִּרְחַם יְיָ עָלֵינוּ לִי תִשְׁוַעַה עַל-עַמֶּךָ בְּרַכְתָּךְ סֶלָה : יְיָ צְבָאוֹת

PROPITIATORY PRAYERS FOR THE 2nd OF THE PENITENTIAL DAYS.

Say from "Happy are they," page 2, till "for it is great," page 7, after which say the following—

Pardon us, our Father! for in the greatness of our folly we have gone astray. Forgive us, O our King! for our iniquities are numerous.

We seek thee early, thou who formest the mountains, and declarest unto man what is his thought and secret speech. We pray to thee in shame and confusion, and enumerate our sins to-day. We, both the old and the young, assemble in the houses of prayer, our minor temples; we are enfeebled in strength, our limbs tremble, we are alarmed and terrified on all sides. We dread and fear the two executioners,¹ "anger and fury,"² those two accusers. When we consider our deeds, and see how abominable they are, tremor, pangs and sorrows take hold of us. Our faces are blackened, and we go about mourning; we are moved exceedingly, and are shaken to pieces; our loins tremble as with the pangs of a woman that travaileth, we are afraid by reason of our numerous sins. Let us therefore replace by our words the offering of the calves, relying on, confiding and hoping in thy mercy.

Say "For we confide in thee," "O Omnipotent!" "And the Eternal passed," pp. 8, 9.

O God, we are put to shame by our deeds, and blush by reason of our iniquities. Hear us, when we call, O God of our righteousness: thou hast enlarged us when we were in distress; have mercy upon us, and hear our prayer. Hear our prayer, O Lord, and give ear unto our cry; hold not thy peace at our tears.

Thy mercy is great, O Lord, quicken me according to thy judgment. Enter not into judgment with us, for in thy sight shall no man living be justified. Like a father hath compassion on his children, so have thou compassion on us, O Lord! Salvation belongeth unto the Eternal! thy blessing be

¹ The Hebrew word is of Greek origin. ² In allusion to a passage in the מרע where Anger and Fury are represented as two dreadful executioners, appointed by the Almighty to carry out his judgments.

קה סליחות ליום שני של עשרת ימי תשובה

עָמְנוּ מִשְׁנָב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה : יי צְבָאוֹת אֲשֶׁר־אָדָם בָּטַח בְּךָ :
יי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ וַעֲנֵנוּ בְיוֹם-קִרְאָנוּ :

סֶלַח-נָא לַעֲזֹן הָעַם הַזֶּה כְּגִדֹל חֶסֶדְךָ וּכְאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּה
לָעַם הַזֶּה מִמִּצְרִים וְעַד-הַנֶּה . וְשֵׁם נֹאמַר : וַיֹּאמֶר יי
סֶלַחְתִּי כִּדְבָרְךָ :

הִטָּה אֱלֹהֵי אֲנֹכָה וְשָׁמַע בְּקוֹלָהּ עֵינֶיךָ וַרְאָה שְׂמִמָּתֵינוּ וְהַעִיר אֲשֶׁר-
נִקְרָא שְׁמֹךְ עָלֶיהָ : כִּי לֹא עַל-צִדְקָתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּגֵינוּ
לְפָנֶיךָ כִּי עַל-רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים : אֲדֹנֵי שְׁמֶעָה אֲדֹנֵי סֶלַחַה אֲדֹנֵי הַקְּשִׁיבָה
וַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ אַחֵר לְמַעַן אֱלֹהֵי כִּי-שְׁמֹךְ נִקְרָא עַל-עֵירְךָ וְעַל-עַמְּךָ :

אֱלֹהֵי בִשְׁתִּי וּנְכַלְמָתִי לְהַרִים פָּנֵי . בַּעֲבוּר כִּי-חֲשַׁבְתָּ
לְמַטָּה מַעֲוֵנִי . גָּמַר חֲסִיד וְגַם פֶּסוּ אֲמוּנִי . דְּרַכֶּיךָ
מִשְׁפָּט וְאֲמוּנָה וְאֲנִי בּוֹשׁ מַעֲוֵנִי : הִפְרָנוּ בְּרִיתְךָ וּמִצְוֹתֶיךָ
לֹא שָׁמְרָנוּ . וַיִּקֶּר כְּבוֹדֵנוּ בְּלֹא יוֹעִיל הַמְרָנוּ : זָלוּל
יִקְרָנוּ וְטוֹב לְרַע אֲמָרָנוּ . חֲפָצֵי-רְצוֹנְךָ בְּטָלָנוּ וּרְצוֹנֵנוּ
גִּמְרָנוּ : טוֹב-מַעַשׂ חֲסָרָנוּ וְדָלוּנוּ כִּשְׂרוֹן . יוֹשֶׁר-נְתִיב
עֲקָלָנוּ וּמֵאֲסָנוּ פִּשְׂרוֹן . כָּל-אֲשִׁים בָּטְלוּ וְנִיחָחִי עֲשָׂרוֹן .
לְסִלּוֹחַ וּלְכַפֵּר לְחַבְצֻלַת-הַשְׂרוֹן : מִרְחוֹק נִשְׁאַה רַעְיָה
אִיוָּמָה נִכְסָפָה . גָּאוֹר בָּמָה לְקֹדֶם מַחֲשַׁבְתָּ יִסְפָּה .
שִׁיחַ אֵין בְּפִיהָ וְתִשְׁלוּם פְּרִים שָׁפָה . עֲצָרָה לְכֹן קִרְאָה
וְעַם אֲסָפָה : פָּנֶיךָ אֶל-תַּסְתִּיר אֵלֶיךָ בְּשׁוֹעֵנוּ . צִדִּיק
דִּינָנוּ וּבְמִשְׁפָּט אֶל-תִּרְשִׁיעֵנוּ . קִרְאָנוּךָ בְּאֵמֶת מִהֲרָה
חוֹשָׁה לְהוֹשִׁיעֵנוּ . רוֹגֵז הַנִּיחַ וְנִקְרָאךָ וַעֲנֵנוּ יִשְׁעֵנוּ :
שְׁבוּטְךָ לְבוּטְךָ לָמוּ לְמִסּוּרַת עֲצָרָה . תָּמִיד הֵינּ וְתַפְלָה

upon thy people. Selah! The Lord of hosts is with us, the God of Jacob is our refuge. Selah! O Lord of hosts! happy is the man that trusteth in thee. Save us, O Eternal. Let the King hear us when we call.

“Pardon, I beseech thee, the iniquity of this people, according to the greatness of thy beneficence, and as thou hast been indulgent to this people from Egypt even until hitherto: (as it is said), And the Lord said, I have pardoned according to thy word.”

O my God! incline thine ear and hear, open thy eyes and behold our desolations, and the city which is called by thy name; for we do not presume to present our supplications before thee on account of our righteousness, but in reliance on thy abundant mercy. O Lord! hear: O Lord! pardon: O Lord! be graciously attentive and grant our request: delay not for thine own sake, O my God! for thy city and thy people are called by thy name.

O my God, I am ashamed, and blush to lift up my face to thee because thou hast not punished me according to my iniquities. The godly man ceaseth, and my faithful ones fail. Thy ways are justice and truth, and I am ashamed because of my sins. We have broken thy covenant, and have not kept thy commandments, and our precious honour we have exchanged for useless things. We have depreciated our precious possession, and called evil good; we have disregarded thy pleasure, and acted according to ours. We are destitute of good deeds, and deficient in virtue; we have swerved from the straight path, and rejected honesty. All offerings and sweet savours have ceased; procure pardon and atonement for thy lily of Sharon.¹ From afar the longing nation fetches her knowledge, to know wherewith to come before thee. Every thought is confused, there is no word in our mouth, to render the calves of our lips, therefore we will call a solemn assembly, and gather the people for worship. O hide not thy countenance when we cry unto thee, pronounce us innocent, and condemn us not in judgment. We call upon thee in truth, hasten to save us; let thy anger be appeased, and when we call upon thee answer us. O our salvation, thy chastised and fallen people hath ever held it as a tradition that supplication and prayer may prevent calamity. Their

¹ Israel.

קו סליחות ליום שני של עשרת ימי תשובה

לְהַקְדִּים לַצָּרָה • אֲוִי צָרְכֵּמוּ מְרִבִּים וְדַעְתֶּם קֶצֶרָה •
לְהַפֵּק זִמָּמָם יָדָה לֹא-קֶצֶרָה : יִשְׂרָאֵל זָנָה טוֹב וּמֵאֲזִיב
מִרְדָּף • הִדַּשׁ כְּמִתְבָּן וּכְמוֹן-הָרִים רָדָף • כְּבִתְרוּ בְּטוֹב
וּצְדָקָה וְחֶסֶד רָדָף • רָם הֵצֵל עֲשׂוֹק וּבִקֵּשׁ נִרְדָּף :
שִׁפְטֵנוּ מִחֻקֵּינוּ אֲבֹדוֹת צֹאן תִּרְוֹשׁ • מוֹנִיָּהּ הַדִּימוֹם
וַיִּשְׁקוּם מִי־רֹאשׁ • עַל-גִּבָּם הָאֲרִיכוּ מַעֲנִית כְּפָרָה
לְחֵרוֹשׁ • יְחֻדָּה הוֹפֶשְׁחוּ וְצוּרֵר רַעֲנָן כְּבֹרוֹשׁ : חֶפְצֵנוּ
בְּכָל-לֵב אֵלֶיךָ לְשׁוּבָה • זְרוּיָה קִבֵּץ שְׁבוּיֹנָם הַשִּׁיבָה •
קָלַע וְהַעֲבֵר זָרוֹן וְרַפָּא מְשׁוּבָה • הַשִּׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ
וְנִשְׁוּבָה :

תֵּשֶׁב אֲנֹשׁ עַרְדֶּכָּא וְתֵאמֹר שׁוּבוּ בְּנֵי-אָדָם : אֲרַפָּא מְשׁוּבָתָם
אֲהֵבֵם נִרְבָּה כִּי-שֵׁב אִפִּי מִמֶּנּוּ : הַשִּׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנִשְׁוּבָה • חֲדַשׁ
יְמֵינוּ כְּקֶדֶם :

וַיַּעֲבֹר and אל מֶלֶךְ Say

רחמיך רבים • אל תבא • כרחם אב • ליי הישועה • " צבאות עמתי " צבאות אשרי • "
הושיעה • כי לא על • " שמעה

אלהינו ואלהי אבותינו

אֲשֶׁם בְּעָלִי אֲשַׁמָּה חֲקֵרְתָּ מִקֶּדֶם • בְּטָרָם יִגְלָם
וַיּוֹצְרוּ פִּרְצוֹף-אָדָם • גַּעוּל יָצַר אַחֲוֹר וְקֶדֶם • דֶּרֶךְ צָרִי
הוֹרִיתוּ בְּמַה-יִּפֹּף וַיִּקְדָּם : הוֹבִיחַן יֶרֶחַ-שְׁבִיעִי מִחֲדָשִׁים
לְהַתְבָּעָה • וְרֹאשׁ לְשָׁנִים וּשְׁמַטִּים וַיּוֹבֵל וַיִּרְק וּנְטִיעָה •
זִמְנָת כְּמִנֵּן עֲשֶׂרְתָּ יְמֵי פְגִיעָה • חֲרָד יַחֲזוֹר בָּהֶם
וְשֵׁב רַחֲמִים לְתַבָּעָה : טָהַר וְשֵׁב בְּנֵתִים יַמְצִיאוּ מַחִילָה •
יִהִיר אֶם-נִתְיָהֵר מְשׁוּבָה מִתְהַלָּה • כְּנֶס כָּל-אֵילֵי-נְבוֹת

wants are numerous, but their knowledge is scanty ; but thy promise is unlimited to satisfy their wishes. Israel cast off the thing that is good, and was pursued by the enemy ; was trodden down as straw, and chased as the chaff of the mountains ; but if it choose again the good, and pursue righteousness and virtue, the Most High will save the oppressed, and seek the pursued. Seek, O our judge and lawgiver, the lost sheep ; their oppressors have put them to silence, and given them water of gall to drink, they made long furrows upon their back, as one plougheth with a heifer, so that thy beloved ones were pulled in pieces, while the enemy flourisheth like grass. We now wish with all our hearts to return unto thee ; O gather thy scattered ones, bring back our captives, fling far away their intentional sins, and heal their backslidings ; turn thou us unto thee, O Lord, and we shall be turned.

Say " Omnipotent King," " And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

Thou turnest man to destruction ; and sayest, Return, ye children of men. I will heal their backsliding, I will love them freely : for mine anger is turned away from him. Turn thou us unto thee, O Lord, and we shall be turned ; renew our days as of old.

Say from " Thy mercy is great," till " when we call," page 52, then say the verses " For we do not presume," and " O Lord, hear," in the same page.

Our God and the God of our fathers.

From the beginning thou knewest the proneness of man to sin ; aye, ere yet the face of man was shaped and formed, the abhorred inclination encompassed him about ; but thou didst teach him how to reform, how to appease thee by humility. The seventh month hath above all months been selected ; it is the month from which date the years of release and of jubilee, as well as of the plantation of field-fruits and trees ; in it thou hast appointed the ten days of penitence, during which the penitent may return and sue for mercy. Whoever purifieth himself and reforms within these days, shall be pardoned ; but he who stubbornly perseveres in his blamable course, let him gather all the

קו סריחות ליום שני של עשרת ימי תשובה

והעלם באחת עלה • לא השוו-לו להתרצות פני קונו
להתקבלה : משפט הרבים הושם כל-השנה בלה
לשוב • נענים ונרצים בנפש ומאד ובשוב • ספר
אם-נקצב ונתתם בחשוב • עליון קורעו וחס על-הישוב :
פלים פח התשובה כנגד כל-הבחורות • ציץ-ערבות
מנעת לבם אלהי הרוחות • קולטת דופקיה מעומק
שוחות : רגש בלי לגעת מגנת לדחות : שב והודה
ועוב בינו לבין קונו • שת תצל למזורו וארך להליונו •
תשובה גדולה חשובה ונקי יצא בדינו • תקוף
התנחם ושכך עשן חרונו :

ויעבור and אל מלך Say

אתה יי לא-תכלא רחמיק ממנו חסדך ואמתך תמיד יצורנו : שובה
ישראל ער-יי-אלהיך פי כשלת בעוניה : פי שמע אל-אביונים יי ואת-
אסיריו לא-בזה :

רחמיק רבים • אל תבא • כרחם אב • ליי הישועה • יי צבאות עמנו • יי צבאות אשרי • יי
הושיעה • כי לא על • יי שמעה

אנהינו ואלהי אבותינו

אנחנו החומר ואתה יוצרנו • אמתך וחסדך תמיד
יצורנו • באפק אל תוכיחנו צורנו • בשצף חמתך
אל תיסרנו : גשתנו אליך בקיחת דברים • גלגל
רחמיק משוב חפזים • דרשנו שכנד בלפות נשפרים •
דלנו מרפש ורפא שברים : העבר הרפתנו אשר
נגור • האלם מלשני והגבר סגור • ושיערי תפלתנו
בל-תסגור • ועל-שומננו חמורת תחגור : זפנו מחטא
והחסנו בצלך • זרנו תמחה ותשלך במצולך • חבאנו

rams of Nebayoth and offer them as a holocaust, they will not suffice to propitiate his Maker. For the collective body the whole year is calculated for penitence, they are answered and accepted at all times, provided the return is perfectly sincere ; even though the decree be already inscribed in the book, the Supreme Ruler teareth it out, and spareth the inhabitants of the world. The power of penitence outweigheth all other powers, penetrateth the clouds, and ascendeth to the throne of God ; it draweth the penitent from the depth of the pit, and protecteth them from menacing storms. Whoever returneth and confesseth the sins he hath committed towards his Maker, and forsaketh them, findeth a remedy for his wounds, and a recovery from his illness ; for penitence is highly estimable, and acquitteth in judgment ; it causeth the Omnipotent to retract his menaces, and appeaseth his reeking wrath.

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

Withhold not thou thy tender mercies from us, O Lord : let thy loving-kindness and thy truth continually preserve us. O Israel, return unto the Lord thy God ; for thou hast fallen by thine iniquity. For the Lord heareth the poor, and despiseth not his prisoners.

Say from "Thy mercy is great," till "when we call," page 52, then say the verses "For we do not presume," and "O Lord, hear," in the same page.

Our God and the God of our fathers !

We are the clay, and thou art our potter ; let thy truth and thy loving-kindness continually preserve us ; rebuke us not in thine anger, neither chasten us in the out-breaking of thy hot displeasure. We approach thee with words of prayer ; O let thy compassion prevail, lest we return in shame. We seek thy dwelling with broken hearts, O draw us out of the mire, and heal our wounds. Remove from us our reproach, which we dread, and strike dumb our traducer, and let our advocate prevail. Shut not thy gates on our prayers, and gird thyself with wrath against our accuser. Cleanse us from sin, and let us put our trust under the shadow of thy wings. Blot out our wickedness, and cast it into the depths of the sea ; hide and conceal us

קח סליחות ליום שני של עשרת ימי תשובה

והסתירנו בסתר אהלך • חוסרה על-עמלך וקהלך •
טמאתנו טהר וערלת לבבנו מול • טוב מדתך לנו
תגמול יען וביען אותנו מלגמול • יהמו מעיד סגלתך
תחמול : כמו הרה תחיל ותזעק • בן מפניך נחיל
ונזעק • לא-תבזה ענות זעק • לא-תשקין ערך צעק •
משובה ישראל הפרת-השובה • מלא דברך ולונה
תשובה • נאור השיבנו אליך ונשובה • נאם הגבר
תסובב נקבה : שרפה באש כסוהה מגערך • סלוח
וארוה מואסי בריתך • עולליה תעולל ותחון שאריתך •
עוד בקדם תפון עדתך : בקוד גפן זאת הפקוקה •
פרע בוקקיה בתקה החקוקה • צררוה צרים בבוקה
ומבלקה • צורריה תצור להבהב עלוקה : קומם נפולה
כמה-שנים • קדורנית יושבת במהשכי אשונים • רם
תנפור ברית ראשנים • רומם דבירך מחרפנים ראשנים •
שעה שועה וקבל פגיעה • שבור רשעה חבוש צולעה •
תמים שבועה תחיש ישועה • תמה הושיעה בייגעה
קץ ושעה :

ויעבור and אל מלך Say

היטיבה ברצונך את-ציון תבנה חומות ירושלים : הושיענו אלהים
פי-באו מים עד-נפש : הראנו יי חסדך וישעך תתן לנו :

רחמיד רבים • אל חבא • כרחם אב • ליי הישועה • יי צבאות עמנו • יי צבאות אשרי •
הושיעה • כי לא על • יי שמעה :

אלהינו ואלהי אבותינו

אורך ואמתך שלח • אמוניך בטוב הצלח • כי אתה

in thy secret tent, and spare thy children and congregation. Cleanse our impurity, and soften our obdurate heart. Reward us according to thy leniency, and not according to our desert; be moved with compassion towards thy peculiar treasure. As a woman in travail trembleth and crieth, so we tremble and cry before thee; O despise not our lamentation, do not abominate our pure prayer. Fulfil thy promise to Israel, the backsliding daughter, and bring her back to her dwelling. Turn thou us, O Lord, unto thee, and we will willingly come, as a woman followeth the man. The nation is seized by the flame of thine anger, frightened by thy rebuke; those who condemn thy covenant have stepped over her, and plucked her. Glean then thoroughly among such enemies, and be gracious to thy remnant; let thy congregation be again established as of yore. Visit this broken vine, and punish its robbers according to the law. Adversaries have vexed and despoiled them; pursue thou their enemies, so that they may perish. Raise those that are fallen, so many years, and that sit mourning in the dark. Exalted One, remember thy covenant with our ancestors; turn to our prayer, and accept our supplication; break the power of the wicked, heal the lame, keep thine oath, hasten salvation, and save the faithful nation whose hour of redemption is come.

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

Do good in thy good pleasure unto Zion: build thou the walls of Jerusalem. Save us, O God, for the waters are come in unto our soul. Shew us thy mercy, O Lord, and grant us thy salvation.

Say from "Thy mercy is great," till "when we call," page 52, then say the verses "For we do not presume," and "O Lord, hear," in the same page.

Our God, and the God of our fathers.

Send us thy light and thy truth; favour thy faithful ones with thy kindness, for thou, O Lord, art kind and forgiving.

קט סליחות ליום שני של לעשרת ימי תשובה

יֵי טוֹב וְסֶלַח : בִּיטָרָה בַּעֲנוּי־נֶפֶשׁ • בְּטוֹבָה הוֹצֵאֲנִי
לְחוּפֶשׁ • כִּי־בָאוּ מִים עַד־נֶפֶשׁ : גַּעֲיוֹתֵינוּ יִהְיוּ נִקְשָׁבִים
גְּלוּתֵנוּ הֵשֶׁב לִישׁוּבִים • כִּי־גָרִים אָנַחְנוּ וְתוֹשָׁבִים :
דַּפְקֵנוּ דִּלְתֶךָ לְתִמּוֹר • דַּבְּקֵנוּ אֵלֶיךָ לְצִמּוֹר • כִּי דִלּוֹנוּ
מָאֵד : הִלִּיצוּנוּ זָדִים בְּמִצְרֵינוּ • הֲצִילֵנוּ וְנוֹדֶךָ צוּרֵנוּ •
כִּי־הוֹשַׁעְתָּנוּ מִצָּרֵינוּ : זְרוּיֶיךָ מִיַּחֲלִים לְעוֹדְדִם • זָכִים
בִּירְאֶתְךָ לְסַעֲדֵם • כִּי־זָה כָּל־הָאָדָם : חֲקוֹרֵת הָעַמִּים
תוֹהוּ • חֲשׂוֹקֵי אַחֲרָיו יָנְהוּ • כִּי־חֲנִין וְרַחוּם הוּא :
טִירְתֶךָ הִשְׁמָה לְעֵיִם • טִיבָה בְּחֹמֹת בְּנוֹיִם : כִּי־טוֹב
חֲסֶדְךָ מִחַיִּים : יִדְעָתִי וְאִשְׁיָהּ בְּמַעֲנִי • יְבוֹשׁ וַיִּכָּלֵם
מַעֲנִי • כִּי־יַעֲשֶׂה יֵי דִין עָנִי : כָּבְדוּ שִׁפְתֵי קָמִי • כָּל־
הַיּוֹם מוֹעִימִי • כִּי־כָלוּ בַּעֲשָׂן יָמִי : לָהֶם יָשִׁיב בַּפֶּעֱלָם •
לַעֲמֹ יִלְמַד לְהוֹעִילָם • כִּי־לֹא יִזְנֶה לְעוֹלָם : מִרְחֲמוֹ יִתֵּן
מִאֲוִיו • מִמֶּנּוּ יִסִּיר דָּפוֹ • כִּי מִה־טוֹבוֹ וּמִה־יָפוֹ :
נִשְׁמֹת הוֹשְׁתוּ עָרִי • נִכְרִים בָּאוּ שְׁעָרֵי • כִּי־נִשְׁאָתִי
חֲרַפְתָּ נְעוּרֵי : שׁוֹשׁ אִשְׁיִשׁ עֲלֶיךָ • שִׁיחַ לַעֲנוֹת גְּאוּלֶיךָ •
כִּי־שִׁמְחֵתָנִי יֵי בַּפֶּעֲלֶיךָ • עֲזֹז נֹרָא וְאִיּוֹם • עֲתָה
הַמְצִיאֲנוּ פְדִיּוֹם • כִּי־עֲלֶיךָ הוֹרֵגְנוּ כָּל־הַיּוֹם : פִּנָּה דֶרֶךְ
עֲקוֹב • פֶּאֶר הַלּוּלָה לְנִקּוֹב • כִּי־פָדָה יֵי אֶת־יַעֲקֹב :
צָרִים לְכָלוֹת בְּחָרֶץ • צָפָה מִשְׁמֵי עֶרֶץ • כִּי־צִל יָמִינוּ
עָלֵי אֶרֶץ : קָרַב קֶץ עֲדָנִי • קוֹל לְהִשְׁמִיעַ לְעוֹיָנִי •
כִּי־קָרַב יוֹם יֵי : רֶם זְרוּעֶךָ תִּרְאָה • רַעֲיֶתְךָ פָּנִים
הַתִּרְאָה • כִּי־רֶם יֵי וְשָׁפַל יִרְאָה : שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנִי •

Look on our affliction, in thy goodness set us free, for the waters are come in unto our soul. Listen to our cries, bring back the banished to their dwellings, for we are strangers and sojourners. We constantly knock at thy gates, and cleave fast unto thee, for we are greatly reduced. The wicked deride us in our distress, deliver thou us, that we may thank thee, our Rock, for saving us from our enemies. Thy scattered ones hope to be relieved, the pure trust that thou shalt support them in the fear of thee, for that is the duty of man. The laws of the heathens are vanity, but his beloved ones follow after him, for he is gracious and merciful. Thy temple hath been laid on heaps, O restore its walls, because thy loving-kindness is better than life. In my weariness I pray, let my oppressor be ashamed and blush, for the Lord will maintain the cause of the afflicted. Those who rise against me talk big; they provoke me continually, and so my days are consumed like smoke. Render to them according to their work, so that it may teach the wholesome lesson to his people, he will not cast off for ever. He that hath mercy on Israel will grant his desire, and avert his disgrace, for he is good and gracious. My cities have been laid waste, strangers have entered my gates, because I bore the reproach of my youth, yet we greatly rejoice in thee, saying, thou wilt answer thy redeemed ones, for thou, O Lord, makest me glad through thy work. Almighty God, who art feared and dreaded, let us soon find redemption, seeing that for thy sake we are ready to be slain all the day long. Make straight the crooked way, that we may loudly proclaim thy glory, for the Lord redeemeth Jacob. Let our adversaries perish by thy decree, look down on us from heaven, because our days on earth are a shadow. Hasten the time of my delight; let a voice proclaim to my oppressors, that the day of the Lord is nigh. Most High God, show thy strength, look kindly on thy love, for though the Lord be high, yet hath he respect unto the lowly. Hear the voice of my supplication, let my prayer ascend to thy dwelling, for the Lord healeth the poor. Be pleased

קי סליחות ליום שני של עשרת ימי תשובה
 שועתי תעלה למעוני • פי שומע אל אביונים :: תחן
 בתורה תרצה • תאמר לעמך אתרצה • בִּיתֹרֶה מֵאֵתִי
 תצא • שָׁקֶל מֵאֲזָנִים יִכְבֹּשׁ • עוֹ יַעֲטָה וְיִלְבֹּשׁ • כִּי־הוּא
 יִכְאִיב וְיִחַפֵּשׁ :

ויעבור and אל מלך Say

פי עמך הסליחה למען תנא: זאת נשיב אל־לבנו על־כן נוחיל
 לו: פי עם :: החסד והרבה עמו פדות: טוב :: קנו נפש
 תדרשנו :

רחמך רבים • אל תבא • כרחם אב • ליי השועה • צבאות עמנו • צבאות אשרי •
 הושיעה • כי לא על • שמועה :

אלהינו ואלהי אבותינו

תחלת ישראל חסד לא־נעזב • תקותם נצח אמן
 לא אכזב • שומרי חזון המועד רואות במרזב • שחו
 פלו ועמק הבכא זב: רום רענן מטה מטה שפל •
 ראש לזנב ועקר לעראי וטפל • קץ תכלית ליושבי־
 חשך ומאפל • קנה לאור ושית ענן וערפל: צבי־קדש
 חללת ראשית מלהרשים • צין המטה פרח הזרזון
 ליורשים • פנית סלעים וטרשים להשביח שרשים • פרצת
 משוש פראים וחזירי חורשים: עריץ וכל־הבא בנוז
 ושולל • עובר ושב וזיו־שדי יעולל • סבאום סובאים
 שאר דשים למולל • סוכת יתרה־בו לזלזל התעולל:
 גטע פנתך למגור ברזל וחריצים • גמשת ועזבת
 ובאויבה פריצים • מצינת חפוי פסף וירקרק חרוצים •
 מדרם נו ונץ ואפרוחיה קרוצים: לכל־הבא עלינו

with our thanksgiving, say to thy people, I am reconciled, for the law proceedeth from me. He will incline the scale in my favour, and wrap himself in strength, for he woundeth and bindeth up.

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

There is forgiveness with thee, that thou mayest be feared. This we will recall to our minds, and therefore we will hope. For with the Lord there is mercy, and with him is plenteous redemption. The Lord is good unto them, that wait for him, to the soul that seeketh him.

Say from "Thy mercy is great," till "when we call," page 52, then say the verses "For we do not presume," and "O Lord, hear," in the same page.

It is Israel's hope that God's loving-kindness ceaseth not, he waiteth for his everlasting unfailing faithfulness, yet the eyes of those who hope for redemption are running; those who pine in the valley of tears cast down their moist eyes. What had flourished and grown high is now deeply bowed down; the head hath become the tail, and the essential unimportant; those who sat in darkness and obscurity, waiting for the end, hope for light, but clouds and darkness still surround them. Thou hast profaned the glorious holy temple, and refuseth to call it thy firstling. The rod of wickedness buddeth, the usurper flourisheth in the place of the former possessor of the holy land, before whom thou once didst remove rocks and granite in order to promote his growth. Wild beasts are prowling about on the holy land, and sows are wallowing on it. Whoever chose came and pillaged it; every traveller, and the beasts of the forest gleaned there; the Sabeans¹ consumed it, and the remnant was trodden under foot. Every branch of the remaining spoil was wantonly lopped off, and so thy favorite plant

¹ The Sabeans live on the Persian frontier, their religion is a compound of the Jewish, Christian, and heathen; they are in fact heathens rather than heterodox Jews. According to some, the name is derived from צבא, heavenly host, because they originally worshipped the planets, particularly the sun and the moon, as divine beings.

קיא סליחות ליום שני של עשרת ימי תשובה

מַעַט קִצַּפְתָּ • לְרַעַה עֲזָרוּ גֹי עַז הִצַּפְתָּ • כַּף עֵין בְּעֵין
מִפְּרוֹעַ אִסְפַּת • כְּלָפִי חֶסֶד זָרוֹעַ גִּבּוֹי הִשְׁפַּת • יָד
לְקַבֵּל פְּשָׁטָת וְנִתְּנוּ סוּדָרָת • יָד אֲזָלָה מְקוֹל בְּקוֹל
הַנְּסוּרָת • טוֹר-חֶסֶד וּבְרִית לְאֲבוֹת כְּפוּרָת • טוֹב-טַעַם
פֶּתַח לְהִתִּיר אוֹסֶרֶת • הִשְׁבּוֹן אַחֵר הִשְׁבּוֹן עִמָּךְ יִפְתּוֹר •
חוֹכֶה וְסוֹכֶה דָּוָה וְחוֹזֵר לִפְתּוֹר • זֶה אֹר מִשְׁבִּיל
יְכוּלָת לְחַתּוֹר • זִמֵּן קוֹל-הַתּוֹר מְתִי לִפְתּוֹר • וּבְכָל-זֹאת
חֲלִילָה בְּאַמְנָה לְשֹׁקֵר • וְזֶר רֹא-יִוְעִיל קָלוֹנוֹ לִיָּקֵר •
הַעֲקוֹב רַב וְהַפְתָּת תֵּשׁ לַעֲקָר • הַדְּבַר-עֲלִיד בְּלִיּוֹת
חֹקֵר וּמַבְקֵר • דְּרוֹשׁ וּפְקוֹד דַּלֵּת שְׁפָלוֹת שְׁחוֹח •
דֹּל-כֶּרֶם וּמַעֲרַבֵּב צָחִי צָחוֹת גְּדוֹר עֶזֶק עֲדוֹר מִקְמוֹשׁ
וְחוֹח • גֶּפֶן מִטַּע לְהַבְשִׁיר עֲנָבֵי נִיחֹח • בָּנוּ שִׁמְךָ עֲלֵינוּ
נִקְרָא לְכָל-תַּבְּלָה • בֹּא בַמִּדְרֵת-חֶסֶד וְלֹא-בִכְלָה •
אֲשַׁמְתָּנוּ גְּדָלָה עַד הַמֶּן וְעַכְלָא • אֵתָה יְיָ רַחֲמֶיךָ לֹא-
תִכְלָא • שָׁבָה הַלּוֹל מִדּוֹתֶיךָ אֵין לְשָׁנוֹת • לְבֵית יִשְׂרָאֵל
רַב טוֹב חֲנוּת • מְקוֹם מְנוּחַ שִׁיב בְּרֹאשׁ פְּנוּת • הֵכֵן
כְּלִי רוֹגֵז וְתוֹסַפֶּת עֲנוּת • הַמִּצָּא חִישְׁלָנוּ כִּי נוֹחַלָנוּ •
קָרְבָנוּ הֵט שִׁשּׁוֹן יִשְׁעֶךָ לְנַחֲלָנוּ • טוֹב וְסִלַּח לְךָ-דְּבַר
הוֹחַלָנוּ • נַחֲמָנוּ גֵּא יְהִי חֶסֶדְךָ עֲלֵינוּ •

וַיַּעֲבֹר and אֵל מִלֶּךָ Say

פזמן

Wherever the words **בין כסה** occur at the end of the verses, repeat from **בין כסה** till **נראה** or **אור** **בין כסה**.

בין כסה לַעֲשׂוֹר • הַשְׁלַכְנוּ רוֹעַ שְׂאוֹר • צִדְקָנוּ-בַּמִּשְׁפָּט

was cut off by the sharp iron. Thou hast forsaken it, and tyrants' still attack it. The dove once designated as silver and gold-winged, is still pounced upon by birds of prey² that strangle her young! In all that hath befallen us, thine anger was not the cause, only that insolent nation aggravated the calamity; but thou didst not repay us with full measure, but thou shewedst how thou inclinest the scale in our favour; thou didst extend thy hand to receive us, but we rebelliously turned our backs on thee, therefore our power went by reason of the mighty voice.³ Keep thy mercy and covenant as promised to our ancestors; speak an extenuating word for us, in order to release the fettered. Thy people solve problem after problem, hope and wait, and suffer, and reckon again. Alas! the light is extinguished,⁴ by which we were enabled to interpret when the joyful period⁵ should arrive. And yet with all this, far be it from us to lose our confidence, and to worship strange idols; many are the difficulties, and our strength sufficeth not to remove them, only thou hast the power, who searchest every secret. Regard our distress and our deep humiliation, behold the miserable and barren condition of the vineyard, fence it round, weed out the nettles and brambles, so that the vine may yield again lovely grapes. By thy name we are called, who art most high above all finite things, deal with us according to thy gracious attribute, and do not consume us; though our sins exceed all measure, yet thou withholdest not thy mercy from us. Thy praiseworthy attributes are unchangeable; how often hast thou favored Israel with thy great goodness, raise, then, again the abode of peace,⁶ and restore it without tumult and increase of sufferings. Let us speedily find thee, for we are enfeebled, draw us nigh unto thee, and let us soon enjoy the delight of thy salvation. Kind and forgiving God! in thee alone do we hope, comfort us, we beseech thee, and let thy mercy be upon us.

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

Wherever the words (Between, &c.), occur at the end of the verses, repeat from "Between the New Year's day," till "light of life shine on us."

Between the new year's day and the atonement we cast from

¹ Druses and Curds.

² Sabeans and the above named tribes.

³ Of the Romans. See Joma 20.

⁴ The Urim and Thummim.

⁵ The advent of the Messiah.

⁶ The holy temple.

קיב סליחות ליום שני של עשרת ימי תשובה
 באור החיים לאור • הגנו אתנו לך אדיר ונאור • פי-
 עמך מקור חיים באורך נראה אור : אדון עמך-
 סליחה • סלח ומחל לשביה • לעת-התום גורדינה •
 לטובה זכרה-אהובה • יודע בי-אלהים בישרון קרוביך •
 ושימנו פחותם על-לפך : בין כסה עבדיך לטוב-תערוכ
 צו פתמם-למחקה • זכרה מצוקי-תבל פעלתם אם-
 פסקה • רחם ברגותיזפר בניה עת חקיקה • בתבה על-
 לוח אתם ועל-ספר חקה : בין כסה בתחנונים פרש-
 ודל לפניך קרבו • ראה-ענים מורה מאד בלחץ בשפל
 ישובו • ביום חפוש-תעלמות עליון בך ייטיבו • ועל-
 ספרך כלם יפתבו : בין כסה שוחרים המצא לחננה
 עומדים השכם • לבל יעוז קטגור בעיניך בל-יתחכם •
 מליצים ופרקלטים בחסדך עמם הסכם • פתבו על-
 היהודים פטוב בעיניכם : בין כסה הן רוח ולב-עמך שבור
 וחולה • הם חטאת ואשם ונדר אשר יפלא • אמונים
 ובינונים חתום חותם מלא • אלה לחיי עולם ואלה :
 בין כסה לא לפי-ראוים תשפוט-המוני • ישרון מיחדך
 אף-בלחץ מוני • גליפת-פתב-צוה לשבח ולא לגנאי •
 מפתח פתוהי חותם קדש ליי : בין כסה לפתותך בתחן
 עבדיך מסבימים • הפתח למו וזכור גיחומים • חסדך
 הפלא והעבר פתמים • אל מלך יושב על כסא רחמים :
 בין כסה וכו'

us the evil leaven :¹ O Lord, justify us in judgment, and let the light of life shine on us, Lo, we have come unto thee, excellent and glorious One, for with thee is the source of life, in thy light shall we see light. O Lord, with thee is pardon, forgive and pardon the penitent ; at the time thou sealest thy decrees, remember thy beloved ones favourably, that every one may know that there is a God in Jeshurun, and set us as a seal upon thy heart. (Between, &c.) Be surety for thy servants for good, command their stains to be effaced, remember those pillars of the world,² and if their work hath ceased, even in anger remember thy mercy, remember thy children at the time when their fate is to be written down, and inscribe them for happiness in thy book. With supplications like the poor and the reduced they approach thee, look on their misery with which they are greatly chastised, they sit in oppression and degradation on the day when hidden things are searched : O most High God, seek out their good deeds, and inscribe them all in thy book. (Between, &c.) May those who rise early to implore thy mercy, find thee, that the accuser may not prevail, and not seem wise in thine eyes ; and agree thou rather with our advocates and defenders, that they may write for Israel as seemeth good to them. (Between, &c.) Lo, the spirit and the heart of thy people are sick and broken, let that be to thee as a sin-offering and trespass-offering, or as a singular vow ; and let the faithful and the indifferent be alike decreed to inherit the everlasting life. (Between, &c.) Do not judge thy people according to their deserts ; let Jeshurun, who under the severest oppression, have acknowledged thy unity, be, at thy command, inscribed for praise, not for censure, and let thy holy, divine seal, be impressed on the writing. (Between, &c.) Thy servants unanimously seek to appease thee by prayer ; be thou accessible to them, and remember thy comforting assurances ; display thy wonderful kindness, and cause our sins to be removed, O God and King, who sittest on the throne of mercy. (Between, &c.)

Say " Omnipotent King," " And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

¹ Our evil inclinations.

² The patriarchs.

קיג סליחות ליום שני של עשרת ימי תשובה

תַּנּוּנוֹ אֱלֹהִים בְּחֶסֶדְךָ כָּרֹב רַחֲמֶיךָ מְחַה פְּשָׁעֵינוּ: הָרַב כְּפִסְנוּ מַעֲוֹנֵנוּ
וּמַחֲטָאֵתֵנוּ טַהֲרֵנוּ: זָבַחַי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבְּרָה לְבִי־נִשְׁבֵּר וְנִדְפָּה אֱלֹהִים
לֹא־תִבְזֶה: אֲזוּ תַחֲפֹץ זָבַח־צֶדֶק עָלָה וְכִלִּיל: אֲזוּ יַעֲזֹר עַל־מִזְבְּחֶךָ
פְּרִים: תַּתֵּן אֶמֶת לִיעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּיִנוּ מִיָּמֶי־
קֶדֶם:

רַחֲמֶיךָ רַבִּים יי • כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חֲיֵינוּ: אֲלֹתֵבֵא בְּמִשְׁפָּט עֲמֵנוּ • כִּי לֹא־
יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כְּלִי־חַי: כִּרְחֹם אָב עַל בָּנִים בֶּן תִּרְחֹם יי עֲלֵינוּ לִי
הַיְשׁוּעָה עַל־עַמְּךָ בִּרְכָתְךָ סֶלָה: יי צְבָאוֹת עֲמֵנוּ מִשְׁנֵב לָנוּ אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב סֶלָה: יי צְבָאוֹת אֲשֶׁר־י אָדָם בָּטַח בְּךָ: יי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ
יְיָ־מֶלֶךְ־אֱנוּ:

סְלַח־נָא לַעֲזוֹן הָעַם הַזֶּה כְּגִדְלָה חֶסֶדְךָ וְכֹאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּה
לָעַם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד־הַנֶּה • וְשֵׁם נֶאֱמַר: וַיֹּאמֶר יי
סְלַח־תִּי בְּדַבְּרְךָ:

הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזִנְךָ וַיִּשְׁמַע בְּקוֹחַ עֵינֶיךָ וַרְאָה שְׂמִמַּתֵּינוּ וְהַעִיר אֲשֶׁר־
נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֵיהָ: כִּי לֹא עַל־צַדִּיקֵינוּ אֲנַחְנוּ מְפִילִים תַּחֲנוּנֵינוּ
לְפָנֶיךָ כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנֵי שְׁמֶעָה אֲדֹנֵי סְלַח־הָ אֲדֹנֵי הַקְּשִׁיבָה
וַעֲשֵׂה אֱלֹתֵינוּ אַחֵר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִּי־שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל־עֵירֶךָ וְעַל־עַמְּךָ:

אלהינו ואלהי אבותינו

אֵל הַר הַפֶּזֶר גִּבְעַת הוֹרֶיָה • בֵּית עֶקֶר הָרוּעִים
וְתֹשֶׁר הָעֲלִיָּה • גְּדוּל־בְּעֻנְקִים כְּהַשְׁבִּים לְזֹבַח וְהַשְׁתַּחֲוִיָּה •
דְּבִקְתוֹ הַבִּקְתוֹ וְתוֹצִיאוֹ לְרוּיָה: הֵן בַּעֲשִׂירִית כְּנִסְתוֹ
בְּפִיּוּסִים • וְזִרְזוֹתוֹ כְּגִבּוֹר מִלְּמַד בְּמִלְחָמַת אוֹנָסִים • זֶרַח
מִמְּזֶרַח וְהוֹדִיעַ בְּכָל־אַפְסִים • חַיִּית בָּנוּ לִיקּוֹד בְּקִדּוֹת
אִשׁ הַמָּסִים: טוֹב כְּהַקְרִין וְהַאִיר הַשְׁחַר: יַחַד בְּשָׁנֵי
נִעְרֵיו בַּעֲצָלָתִים לֹא אַחֵר • כְּהוֹלֵךְ־בְּהַלִּיל וְסוּפוֹ לַחֲזוֹר

Have mercy upon us, O God, according to thy loving-kindness; according unto the multitude of thy tender mercies, blot out our transgressions. Wash us thoroughly from our iniquity, and cleanse us from our sin. The sacrifices of God are a broken spirit: a broken and a contrite heart, O God, thou wilt not despise. Then shalt thou be pleased with the sacrifices of righteousness, with burnt-offering, and whole burnt-offering: then shall they offer bullocks on thine altar. Thou wilt perform the truth to Jacob, and the mercy to Abraham, which thou hast sworn unto our fathers from the days of old.

Thy mercy is great, O Lord quicken me according to thy judgment. Enter not into judgment with us, for in thy sight shall *no* man living be justified. Like a father hath compassion on his children, so have thou compassion on us O Lord! Salvation belongeth unto the Eternal! thy blessing be upon thy people. Selah! The Lord of Hosts is with us, the God of Jacob is our refuge. Selah! O Lord of Hosts! Happy is the man that trusteth in thee. Save us, O Eternal! Let the King hear us when we call.

"Pardon, I beseech thee, the iniquity of this people, according to the greatness of thy beneficence, and as thou hast been indulgent to this people from Egypt even until hitherto: (as it is said), And the Lord said, I have pardoned according to thy word."

O my God! incline thine ear and hear, open thy eyes and behold our desolations, and the city which is called by thy name; for we do not presume to present our supplications before thee on account of our righteousness, but in reliance on thy abundant mercy. O Lord! hear: O Lord! pardon: O Lord! be graciously attentive and grant our request: delay not for thine own sake, O my God! for thy city and thy people are called by thy name.

Our God, and the God of our fathers.

When on Mount Moriah, on the hill of instruction,¹ where pious shepherds offered themselves as sacrifices, the most eminent of them all² rose early, there to offer sacrifice, and to worship, thou didst go to meet him, shewedst him thy love, and madest him return joyfully. Lo, with soft words thou didst try him a tenth time,³ and didst marshal him like a hero. He rose from the East, everywhere teaching thy name; then didst thou command him to consign his son to the devouring flame of the altar. With the first ray of the sun the pious one joined his two servants, readily, and without delay, as one goeth to a

¹ Moriah being another name for Zion.

² Abraham. (See Joshua xiv. 15).

³ According to our sages the sacrifice of Isaac was the tenth trial Abraham had to sustain. (See Ethics of the Fathers v. 3)

קיר סליחות ליום שני של עשרת ימי תשובה

מחר • לקח-בנו-בדברים ועצי המערכה בחר : מאכלת
שנוגה מעוטה לטבח • נדנה נתן מלהבעיתו באבח •
סב ובחור לשניהם השבח • ערכו עצים לשם הובח :
פרי-צדיק כהאזין במלה • צור יראה-לו השם ואם-לאו
בני לעלה • קרוץ עצמו הזמין ותלה עין למעלה •
רחש לעקרו היטב מלהפסל במעילה : שאג-זקן
ובשנוגה אחו • תקפו אראלים וצעקו ממחו • מרום
כהספית צמצם שכנתו כהו • איל-הראהו אחר
נאחו : ידיר הנאהב בשלף התער • רחף מגינו ועמר
בשער • בנך יחידך אהוב מנוער • רב-לך אל-תשלח
ידך אל-הנער : בי גשבעתי בקיום רזה • יען אשר
עשית את הדבר הזה • צקון הניטף בצר למו אחזה •
חקותם לחיים כי אסלח לעון העם הזה : אנא השם
הנכבד והנורא • לעת-צרה פקדנוך ושחרנוך במורא •
זנחתנו רחקתנו קרבנו והבן עתירה • לא נסוג מפה
תחיינו ובשמך נקרא : חוקנו ואמצנו למען פסא
כבודך • קוממנו והחיינו בטל אורות הודיך • וכלה
דבר וחרב מנחלת שרידיך • ותאמר-למלאך הרף ירך :
קדמנו-פניך אדיר ונאור • בתפלה ובקשה ובהכנעת
שאור • הקימנו באור-פניך אמרתך לבאור • בי-עמד
מקור-חיים באורך נראה-אור :

ויעבור אל מלה Say

Say page 16, till נמירא בשביא page 23, and continue with the following—

dance to return again in the morning. He drew on his son with gentle persuasion, gathered wood for the pile, and took the sharpened knife with him whetted for slaughter, but he sheathed it lest he should frighten his son. And father and son—to both the praise is due—prepared the wood for the sacrifice. When the pious youth heard the words of his father, who said, “the Creator will provide for himself a lamb, and if not, my son, for a burnt-offering,” he prepared for death with his eyes raised to heaven, praying to be bound fast, lest he should desecrate the offering.¹ The aged man was praying aloud, and seizing the sharpened blade, when the angels rose and cried in their spheres. The Supreme Being hearing it, appeared in His glory, and showed him a ram caught in a thicket. The beloved friend of God had already drawn his knife, when his protector hovered over him at the gate of heaven. Pause! said a voice, pause, and lay not thine hand upon thine only, thy beloved lad. By myself have I sworn an inviolable oath, that because thou hast done this thing, I will answer the prayers of thy posterity, whenever they are in distress, and inscribe them for a happy life, for I will pardon the iniquity of thy people. O, we beseech thee, thou glorious and fearful name, we seek thee with awe in the time of trouble; thou hast forsaken us, and removed from us, O draw us nigh unto thee, and accept our prayer; we will not go back from thee; O preserve us alive, that we may ever call upon thy name. Encourage and strengthen us for the sake of the throne of thy majesty; raise us up and animate us by the rays of thy resplendent light; avert pestilence and war from the remnant of thine inheritance, and command the angel of death to cease from slaying. We appear before thee, excellent and glorious Being, with prayer and suppression of our evil inclinations; preserve us in the light of thy countenance, and teach us thy clear word, for with thee is the source of light, in thy light shall we see light.

Say “*Omnipotent King,*” “*And the Eternal passed,*” &c., pp. 11, 12.

Say from “*O Lord, remember thy mercy,*” page 16, till “*lest we perish wholly in exile,*” page 23, then continue with the following—

¹ By unbecoming gestures in the agonies of death.

קטו סריחות ליום שני שר עשרת ימי תשובה
 שְׁעָרֵי שָׁמַיִם • בְּלוּלֵי אֵשׁ וּמִיִּם • שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְתִשְׁעִים
 בְּמִנְיַן שָׁמַיִם : הִפְתָּחוּ לַחֲנוּן יִפֹּת פְּעָמִים • וְתַעַל תִּפְּלֹתֶם
 אֶל־הַשָּׁמַיִם • שְׁעָרֵי רִקִּיעַ בּוֹ מְאוֹרוֹת הַתִּקְיָע • וּמִפְּנֵי
 זֹרְחִים בְּמִקּוֹמָם לְהַשְׁקִיעַ • הִפְתָּחוּ לַחֲנוּן יִסְלְמוּ
 הַבְּקִיעַ • וְתַעַל תִּפְּלֹתֶם פָּנֵי מַעֲבִיב רִקִּיעַ : שְׁעָרֵי
 זָבוּל • שָׁבוּ מִזֶּבֶחַ סָבוּל • וְהַשָּׁר מִקְטִיר־עֲלוֹי בְּמִכְבֵּן
 בְּכִרְבּוּל • הִפְתָּחוּ לַחֲנוּן נִדְהָקִים לְחַבּוּל • וְתַעַל תִּפְּלֹתֶם
 פָּנֵי יֹשֵׁב לְמַבּוּל : שְׁעָרֵי וִילּוֹן • נִכְנֵם וַיּוֹצֵא בְּגָלְלוֹן •
 וּמִחֲדָשׁ בְּכָל־יוֹם מִפְּתַח־חֵלּוֹן • הִפְתָּחוּ לַחֲנוּן • מִצַּבְתָּה
 בְּאֵלּוֹן • וְתַעַל תִּפְּלֹתֶם פָּנֵי דֶר רוּם וִילּוֹן : שְׁעָרֵי
 שְׁחָקִים • שָׁבוּ רַחֲמִים שׁוֹחָקִים • עֹמְדוֹת וְטוֹחֲנוֹת
 מִן לְצַדִּיקִים • הִפְתָּחוּ לַחֲנוּן זְרוּיִם בְּמִרְחָקִים • וְתַעַל
 תִּפְּלֹתֶם פָּנֵי מַעֲבִיב שְׁחָקִים • שְׁעָרֵי מָכוֹן • שָׁבוּ שְׁלֵגִים
 יִתְכּוֹן • וּמַעֲרַת קִטּוֹר וְסַעַר בּוֹ יִשְׁכּוֹן • הִפְתָּחוּ לַחֲנוּן
 עִם לְבוֹ יִכּוֹן • וְתַעַל תִּפְּלֹתֶם פָּנֵי דֶר רוּם מָכוֹן : שְׁעָרֵי
 מָעוֹן • בּוֹ מְשׁוֹרְרִים יִשְׁאוּן • וּבִיּוֹם הֵם חָשִׁים לְסָגֵל
 יִשְׁמְעוּן • הִפְתָּחוּ לַחֲנוּן • לְמַרְרִים לְלַעֲוֹן • וְתַעַל תִּפְּלֹתֶם
 פָּנֵי דֶר רוּם מָעוֹן : שְׁעָרֵי עֲרֻבוֹת • בּוֹ פְּרָכוֹת רַבּוֹת •
 וּגְגִי צִדְקָה וְחֶסֶד וְכָל־טוֹבוֹת • הִפְתָּחוּ לַחֲנוּן פָּנֵי
 שְׁלֹשֶׁת אָבוֹת • וְתַעַל תִּפְּלֹתֶם פָּנֵי רוֹכֵב עֲרֻבוֹת :

Ye gates of heaven,¹ that consist of fire and water,² and amount to 390 according to the number of the letters of **שמים**, open to those who pray twice a day,³ so that their prayer may ascend to heaven. Gates of Rakia, in which the stars are set, whence they shine, and where they set, open to the entreaties of those for whom he once divided the sea, that their prayer may ascend to Him who wraps the heavens in clouds. Gates of Zebel, where standeth an altar which is loaded with offerings, and on which the prince of angels⁴ offereth incense as did in former days the ornamented priest, open to the supplication of the painfully oppressed, that their petition may ascend to Him who sitteth upon the flood. Gates of Vilon, that fold and unfold, and daily form an aperture in the heavens, open to the entreaties of the nation once strong as an oak, that their prayer may ascend to Him who dwelleth in the heights. Gates of Shechakim, where a mill is perpetually grinding to prepare food for the pious, open to the supplication of those who are scattered abroad, that their prayer may ascend to Him who clotheth the skies in clouds. Gates of Machon, where the snows are prepared, and the fogs and storms dwell, open to the entreaties of the devout people that their prayer may ascend to Him who resideth in the uppermost regions. Gates of Maon, where angelic choirs chant, but are silent in the daytime⁵ in order to listen to the prayers of the beloved people, open to the supplication of those whose lives are rendered bitter, that their prayer may ascend to Him who dwelleth on high. Gates of Araboth, where there are the plenitude of blessings, the treasures of righteousness and grace and all good things, open to the entreaties of the children of the three patriarchs, that the prayer may ascend to Him who rideth upon the heavens.

Conclude the Service from "Angels of mercy," page 23.

¹ In this prayer the author addresses the seven names of the heavenly gates adopted by the Talmudist, adding a brief explanation, such as is to be met with in the Talmud (*Hagigah* xii. 2.), where the matters are treated more in detail.

² **מאי שמים : אש ומים**.

³ The Shema prayer.

⁴ Michael.

⁵ With reference to *Ps.* xlii. 9.

סליחות ליום שלישי של עשרת ימי תשובה :

Say from אָנְשִׁי page 1, till כִּי רַבּוּ page 7, after which say the following—

סִלַּח-לָנוּ אֲבִינוּ כִּי-רַבּוּ אֲוִלְתָּנוּ שְׁגִינוּ. מְחַל-לָנוּ מִלִּפְנֵי כִּי-רַבּוּ עֲוֹנוֹנוּ :

אֵלֶיךָ לֵב וְנֶפֶשׁ נִשְׁפָּן בַּמִּים • בָּלָנוּ אֶל-אֵל-בְּשָׁמַיִם :
 אֲתִיו זִמְנִים עִם עוֹלְלִיכֶם • הִצִּבּוּ וְהִסִּירוּ רוּעַ-מַּעַלְלִיכֶם :
 לִפְנֵינוּ נִרְבָּה תַּחֲנוּה וּבִקְשָׁה • וְעַל-זֹאת מֵאֲלֹהֵינוּ
 בִּבְקִשָּׁה : יוֹרְגוּ-הַטּוֹב עַל-מְנוּל • דַּרְכּוֹ יַעֲזֹב רָשָׁע וּפּוֹשֵׁעַ
 וְעוֹל : הַכִּינוּ-לֵב וְהַטִּיבוּ מַחֲשָׁבָה • כִּי גָדוֹל פֶּחַ
 הַתְּשׁוּבָה : בִּקְהַל-רַב מִלִּין נִכְבִּיר • וְלֹא-יִמָּאֵם אֶל-כִּבִּיר :
 רוּצָה תִּשׁוּבַת בּוֹגֵר וְנִשְׁחַת • לְהַשִּׁיב-נַפְשׁוֹ מִנִּי שַׁחַת :
 שְׁמַע תַּחֲנוּן וְהַעֲתֵר לְמִבְקָשֶׁיךָ • בְּנִשְׁאַנוּ יְרִינוּ אֶל-דְּבִיר
 קִדְשֶׁךָ : יְהִי-נָא אִמְרֵי פִינוּ לְרָצוֹן : וְכַפֵּר עַל-הַטֹּאתֵינוּ
 אוֹנִים וְרָצוֹן : חָשׁוֹב זְכוֹר קְרִיאַת גְּעִימֶיךָ : וְהִנָּחֵם עַל-
 הָרָעָה לַעֲמֶיךָ : וַעֲשֵׂה חַפְּצֶי-עַבְדֶּיךָ וַיִּשְׁעֲשָׁעוּן תַּנְחִימֶיךָ :
 סְמוּכִים-בְּחֶסֶדְךָ וּבְטוֹחִים עַל-רַחֲמֶיךָ :

כִּי עַל רַחֲמֶיךָ • אֵל אֶרֶץ אֲפִים • וַיַּעֲבֹר

תִּשָּׁב אֲנֹשׁ עַד-דִּפְאָ וְהִאֲמַר שׁוּבוּ בְּנֵי-אָדָם : שׁוּבוּ שׁוּבוּ אֲמַרְתָּ
 לָנוּ וְעַל-הַתְּשׁוּבָה מֵרֹאשׁ הַבְּטַחְתָּנוּ : שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד-יִי-אֱלֹהֶיךָ כִּי
 כִּשְׁלֹת בְּעוֹנֶיךָ : דַּרְשׁוּ יי בְּהַמְצָאוֹ קִרְאוּ בְּהִיוֹתוֹ קָרוֹב : רַחֲמֶיךָ

PROPITIATORY PRAYERS FOR THE 3rd OF THE PENITENTIAL DAYS.

Say from "Happy are they," page 2, till "for it is great," page 7, after which say the following—

Pardon us, our Father! for in the greatness of our folly we have gone astray. Forgive us, O our King! for our iniquities are numerous.

Unto thee, God in heaven, we all of us pour out our hearts and souls like water. Come ye, old and young, make you clean, put away the evil of your doings. Let us multiply before him supplication and prayer, and let us ask of our God, that the good inclination may prevail over the evil one, that the transgressor and evildoer may forsake his way. Prepare your heart and amend your thoughts, for great is the power of repentance. Let us multiply words in the assembly of the people, and the mighty God will not despise them. He desireth the return of the transgressor and the corrupt man, to save their souls from perdition. Hear our supplication, and be thou entreated by thy petitioners, when we lift up our hands towards the holy oracle. Let the words of our mouth be acceptable, and pardon both our involuntary and our intentional sins. Think of and remember thy lovely city, and repent of the evil against thy people. Grant the desire of thy servants, and let thy comfort delight those who rely on thy mercy, and who trust in thy compassion.

Say "For we confide in thee," "O Omnipotent!" "And the Eternal passed," pp. 8, 9.

Thou turnest man to destruction; and sayest, Return, ye children of men. Return ye, return, thou hast said to us, and from the beginning thou hast assured us of the value of repentance. O Israel, return unto the Lord thy God; for thou hast fallen by thine iniquity. Seek ye the Lord, while he may be found, call ye upon him while he is near. Thy mercy is great. O

קין סליחות ליום שלישי של עשרת ימי תשובה

רבים יי • כְּמִי־שֶׁבָּטִיחַ תַּיִנוּ : אֶל־תֵּבֵא בְּמִשְׁפָּט עֲפִינוּ • כִּי לֹא־יִצְדַּק לְפָנֶיךָ
כְּלָחִי : בְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים בֶּן תִּרְחֹם יי עֲלֵנוּ כִּי תִשְׁמָעָה עַל־
עַמְּךָ בְּרַכְתָּךְ סֵלָה : יי צְבֹאוֹת עֲפִינוּ מִשְׁעָב רָנוּ אֱלֹהֵי נַעֲקֹב סֵלָה :
יי צְבֹאוֹת אֲשֶׁר־י אָדָם בָּטַח בָּךְ : יי הוֹשִׁיעָה הַמִּלְחָמָה וַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קִרְאָנוּ :
סֵלֶח־נָא לַעֲזוֹן הָעַם הַזֶּה בְּגִדְל הַסִּדְרָךְ וּכְאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּה
לָעַם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד־הַנֶּה • וְשֵׁם נֶאֱמָר : וַיֹּאמֶר יי
סֵלֶחֶתִּי בְּדַבְרְךָ :

הִטָּה אֱלֹהֵי אֲנֹכָה וְשָׁמַע פְּקָדוֹהָ עֵינֶיךָ וַרְאָה שְׂמִיכוֹתֵינוּ וְהַעִיר אֲשֶׁר־
נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֵינוּ : כִּי לֹא עַל־צִדְקוֹתֵינוּ אֲנִיחֵנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּגֵינוּ
לְפָנֶיךָ כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים : אֲדָנִי שְׁמָעָה אֲדָנִי סֵלֶחָה אֲדָנִי הַקּוֹשִׁיבָה
וַעֲשֵׂה אֶל־תֵּאֱחָר לַמַּעֲנֶה אֱלֹהֵי כִי־שָׁמַד נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־עַמְּךָ :

אלהינו ואלהי אבותינו

אֲנוֹשׁ עַד־דָּבָא תָשֵׁב • לִפְנֵי גְבוּעוֹת וְתַבֵּל תִּישָׁב :
בְּהֶאֱמֵן אֶצְלָךְ שְׁעִשְׁוֵעֵי יוֹמִים • מִרַּחֲפַת עַל־פְּנֵי הַמַּיִם :
גִּיסוֹת כֶּסֶב מְדִינָה מְשַׁבְּעֶת • נִתְּנָה לְמַרְפָּא וְצִיר
תַּחֲבֻשָׁת : דַּעַת טַעַם הַרְוִיחָה מִהֲשֵׁחִית : שְׁרִיגוּ בְּדִינוּ
מַחְצִית הַפְּחִית : הַמַּצֵּעַ־כָּבֶלְבֵּל עַלְיוֹן תָּבַע • עֶסְקוּ בְּשִׁקּוּ
וְתַעֲנִיתוּ קָבַע : וְאַף כִּי מִבְּכוּרָה נִגְרַשׁ • פֶּרֶשׁ מֵאֲבִיו
וְלֹהֲשִׁיבוּ דָרֵשׁ : זָכַה־לוֹ מִשְׁפּוֹרַת יִתִּירָה • צָפָה לַהֲעֵמִיד
בְּיַר הַתּוֹרָה : חֲזֹרַת הַשְּׁבָטִים בְּצִדְקוֹ תַּחֲבֵר • קָלוּט
בְּזָהָב מַעוֹת הַמִּדְבָּר : טַבֵּם בְּנוּ בְּקִי וּמִיּוֹשֵׁב • רֵאוּי
לַהֲשִׂיא עֲצָה וּמַחֲשָׁב : יִשְׂרָאֵל קוֹנֶךָ יִכְמְרוּ נִיחוּמָיו •
שׁוֹבָה עַד שְׁהוּא בְּמִדַּת רַחֲמָיו : כְּתוּב לַמַּעֲלָה לַהֲזָהִיר

Lord, quicken me according to thy judgment. Enter not into judgment with us, for in thy sight shall *no* man living be justified. Like a father hath compassion on his children, so have thou compassion on us, O Lord! Salvation belongeth unto the Eternal! thy blessing be upon thy people. Selah! The Lord of hosts is with us, the God of Jacob is our refuge. Selah! O Lord of hosts! happy is the man that trusteth in thee. Save us, O Eternal. Let the King hear us when we call.

"Pardon, I beseech thee, the iniquity of this people, according to the greatness of thy beneficence, and as thou hast been indulgent to this people from Egypt even until hitherto: (as it is said), And the Lord said, I have pardoned according to thy word."

O my God! incline thine ear and hear, open thy eyes and behold our desolations, and the city which is called by thy name; for we do not presume to present our supplications before thee on account of our righteousness, but in reliance on thy abundant mercy. O Lord! hear: O Lord! pardon: O Lord! be graciously attentive and grant our request: delay not for thine own sake, O my God! for thy city and thy people are called by thy name.

Our God, and the God of our fathers.

Thou taughtest man repentance even before the hills were formed, and the earth was made habitable;¹ when the Law was still concealed with thee, and the spirit moved upon the face of the waters. When the foe seeketh to devastate the land, repentance saveth the distressed inhabitant.² It saved Adam from perdition, when he tasted the forbidden fruit;³ and it mitigated Cain's punishment.⁴ Reuben, who had defiled his father's couch, humbled himself by putting on sackcloth and by fasting.⁵ And though he forfeited his birth-right⁶ yet for having endeavoured to restore Joseph to his father,⁷ he received a handsome reward. For, from him was descended Hosea, whose father Beeri was extolled as the source of the Law,⁸ by whose virtues the tribes were brought out of the desert to the promised land, even as vile ore is sought for the gold it contains, and whose noble minded son, learned and worthy, was selected to counsel and teach repentance, saying,⁹ "Israel, thy Creator is compassionate, return to him while his mercy prevaieth." On the other hand he threatened refractory Samaria with destruction.¹⁰ Wise pro-

¹ See Pesachim lii. ² *i. e.*, when the evil inclination threatens to destroy the body, repentance saves the distressed soul. ³ See Bereshith Rabba xxii. ⁴ Genesis iv. 14. ⁵ Bereshith Rabba xxiv. ⁶ Gen. xlix. 4. ⁷ *Ibid.* xxxvii. 22. ⁸ See Jalkut Hosea 451. ⁹ Hosea xiv. 2. ¹⁰ *Ibid.* xiv. 1.

קִיחַ מְלִיחוֹת לַיּוֹם שְׁלִישִׁי שֶׁל עֶשְׂרֵת יָמֵי תְּשׁוּבָה

חֲבֵרְתָּהּ • תִּאָּשֶׁם שׁוֹמְרוֹן בִּי-מֶרְתָּה : אֶל-נְתִיבוֹת עוֹלָם
אָזְלוּ • לְחֻכְמָה וּלְנְבוּאָה וּלְתוֹרָה שְׁאָלוּ : בְּטוֹב וַיֵּשֶׁר
לְמַלְךְ-נִזְהָרוּ • מִתּוֹךְ-סוּדָיו חֲסָדָיו נִפְרוּ • גִּדְּל-הַסֵּד לוֹ
נִיחַל • נִצּוֹת מִפְּרִיָּוִתָיו וְעֶלְבוֹנוֹ מוֹחֵל : דּוֹרוֹנוֹ בְּכָל־שָׁבוֹר
מוֹבֵל • סְמִי-קִצְיוֹתָיו בְּגִרוֹנָנוּ מִקְבֵּל : הוּא שֶׁהִנְבִּיא-
מִקְדָּם מְחִילָתוֹ • עוֹבֵר עַל-פֶּשַׁע שִׁירֵי נִהְלָתוֹ • וּמִי
כְּמוֹהוּ מוֹרָה לְחֻטָּאִים • פֶּשֶׁר דְּבָרִים וְרִצּוֹי מִבְּטָאִים :
זֶרֶם תֵּת-לְשׁוֹלְחָנִי תוֹסֵפוֹת • צְרוּרוֹת רָעוֹת בְּמַעוֹת
יְפוֹת : חוֹטֵא לְשׁוֹב אִם יִתְבַּיֵּשׁ • קְרִיאוֹת עֲדוּתָיו
בְּעוֹד-יֵשׁ : טוֹבָה בְּשִׁבְלָו לְעוֹלָם נִתְרַצָּת • רַב־יְחִיד
זְכוֹת נִמְצָאת : יַעַן כִּי נִתְּוִיתָה פְּעַמִּים • שׁוּבוּ שׁוּבוּ
לְאַבִּיכֶם שְׁבִשְׁמִים : כִּבְּן מַלְכִּים שִׁנְאַת לְתַרְבוֹת • תוֹחֵלָתוֹ
חוֹזֵר לְאָבָיו בְּקִרְיָבוֹת : יִשְׂרָאֵל בִּנְךָ יִקְרָךְ בְּכוֹרֶךְ •
צַעֲצוּעִי שַׁעֲשׁוּעִיךָ זָכוֹר בְּזִכְרֶךְ : חוֹזֵר אֶצְלֶךָ וּבִתְשׁוּבָה
שָׁב • קִטְרֵת תִּכּוֹן פִּלְלוֹ יוֹקֶשֶׁב : הַמּוֹן מַעֲיֵךְ יִהְיֶה
לוֹ • קָדָם בְּסִינֵי תִשְׁלוֹם לְמוֹלוֹ : טוֹבֶךָ וְרַחֲמֶיךָ הוֹכֵפֵל
לוֹ • נוֹעַם-דְּבוּרֶךָ בְּפִלְלוֹ : יַעַן חֲרִידָה בְּמַחַט פֶּתַח •
יְהִי-שְׁלֶךְ כְּאוֹלָם הַנִּפְתָּח : אֶן רְאוּתְךָ בֶּל תִּתְּבוֹנוּ •
יֵדַע מְתִי שְׂוֵא לְכוֹנֵן : יֵשׁ בְּנוֹהֵג עוֹלָם בְּרִיבִים • מְבִיָּה
אֶת-חֲבִירוֹ בְּרַבִּים : וְאַחֲר־זֶמֶן רוּחוֹ בְּצַנְנוֹ • שְׁחַר-טוֹבוֹ
וּמִבְּקֶשׁ רְצוֹנוֹ : נָתַן חוֹב-הַדִּין כְּבִתְחִלָּה • יֵשׁוּב יִבְקֶשׁ
מִמֶּנּוּ מְחִילָה : יִגְדֵּל וַיִּשְׁגֵּיב כְּחִי-הַפִּדְיָה • בִּתְשׁוּבָה-
מוֹרָה בַּהֲצָנֵעַ קוֹרֵא : וְרֵאיוֹ הַשֵּׁם-הַנִּכְבָּד לְקַלְסוֹ •

phets, and even the holy Law, have been consulted as to the way by which sinners may return. The highest authorities have been appealed to.¹¹ But the gracious King himself teacheth what is right and good.¹² His mercy may be learnt from his own mouth. Let us therefore trust in Him who is of great mercy, and let us hope he will be prevailed on by his creatures, and pardon offences; that he willingly accepteth gifts in broken vessels,¹³ for the words of supplicants are as incense to him. That is what the prophet praiseth when he sayeth,¹⁴ "He pardoneth the sin of the remnant of his inheritance; who like him, teacheth sinners how to reform, is like him, propitiated by words?"—Like one who, exchanging bad money for good, hath to give the banker a premium, the penitent, by an increase of virtues and rigid abstinence, hath to make amends for his former sins, has to occupy himself with the holy Law, all the days of his life, and must not be ashamed of his repentance, for by virtue of that he may save the whole world.¹⁵ Two prophets have in different expressions exhorted to repentance.¹⁶ "Turn, and return ye," to your Father in heaven. The heavenly Father is easily reconciled, even as a king's son who hath offended, easily reconciloth his father. O remember thou Israel, thy precious son, thy firstborn, thy favourite child, when he returneth to thee with sincere repentance. May his prayer be accepted as incense. O have pity on the people who displayed their readiness at the foot of Sinai,¹⁷ and whom thou hast repeatedly promised thy kindness and compassion and taught how to pray in an acceptable manner, so that if they but open their hearts as wide as the ear of a needle, thine shall open to them as wide as a hall. Though therefore thou seest their iniquity, regard it not, and ascribe it to delusion. In the ordinary course of things it is the custom, that, if any one offendeth his neighbour publicly, and having cooled down, trieth to appease him, he hath to ask his pardon in public. But the power of the Creator is great; he teacheth us to repent in humble silence. Therefore it behoveth us to praise his honoured name, and to appease him with pleasing words, until his spirit be poured on

¹¹ See מדרש ש"ט מומור ר"ה. ¹² See Ps. xxiv. 8. ¹³ i. e., that he accepts contrite hearts. ¹⁴ Micah vii. 18. ¹⁵ By setting others an example for imitation. ¹⁶ Hosea uses the singular שובה, and Zechariah i. 2 the plural, so as to exhort the individuals as well as the community at large.

¹⁷ By saying: "We will do and obey."

קיט סליחות ליום שלישי של עשרת ימי תשובה
 וברברים מרוצים לפיסו : עד יערה-רוחו ממרום •
 שבותינו-ישיב מצפון ומדרום : טוב יטיב מקום
 מקדשיו • אז מנפחו נעלה קדשיו : ואז מנותינו נשלמה
 פתקים • מבטח כל-קצוי ארץ וים רחקים :

ויעבור and אל מלך Say

האנוש מאלוה יצדק אם מעשהו יטהר נבר : דרשו יי בהמצאו
 קראהו בהיותו קרוב : שובה ישראל עד-י-אלהיך כי כשלת בעוניך :
 שובו שובו אמרת לנו ועל-התשובה מראש הבטתנו :

רחמיך רבים • אל תבא • כרחם אב • ליי הישועה • יי צבאות עמנו • יי צבאות אשרי • יי
 הושיעה • כי לא על • יי שבעה :

אלהינו ואלהי אבותינו

אנוש במה-יצדק ביום-דין לפני בוראו • במה-יקדם
 ובמה-יזכה לכלל את-יום בואו • גורו לכם ופתרו
 מפני מוראו • דרשו יי בהמצאו : דומה עד-לא-ישבון
 יציר ולפני שחת קרוב • הבאת תחנון וסדר תפקה
 ליוצרו לרוב • ושיח-נאקתנו לכן לפניו יערוב • קראהו
 בהיותו-קרוב : זכתי-אלהים רוח נשברה ולב-נדרפה
 ניחתי נספו • חפצו אין-בכליל ולא בתמורת ערפו •
 טוב-לב אוהב והזהיר עלי תשובת נדכו : יעזב רשע
 דרכו : יתכנו דרכי-גלוו ויתישרו עלילותיו • פלה פן
 יתחרץ עליו ויתחזקו מוסרותיו • לא-יהפץ במת המרת
 פי-אם בעזבו תועבותיו • ואיש און מחשבתי : מעוז
 ומשגב וחפוי להוסהו נורא מאד מלפנו ומורה אין-
 כמוהו • סליחה ותחנון איש יבקש בעדהו • וישוב אל-

us from on high, and he bring back our exiles from north and south. O may the kind One favour again the place of his sanctuary, that we may offer again on his altars ; then will we render our offerings according to precept to Him who is the refuge to all the inhabitants of the earth and of the far off coasts of the sea.

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

Shall mortal man be more just than God? Shall a man be more pure than his Maker? Seek ye the Lord, while he may be found, call ye upon him, while he is near. O Israel, return unto the Lord thy God, for thou hast fallen by thine iniquity. Turn ye, turn ye, thou hast said unto us, and from the beginning thou hast assured us of the value of repentance.

Say from "Thy mercy is great," till "when we call," page 52, then say the verses "For we do not presume," and "O Lord, hear," in the same page.

Our God, and the God of our fathers!

Wherewith can man be justified before his Creator in the day of judgment? Wherewith shall he prepare and purify himself to sustain the day of his appearance? Fear ye, and tremble with awe of him, seek ye the Lord while he is to be found. Ere ye shall dwell in the silent grave, and ere ye approach the pit, address ye numerous supplications and prayers to your Creator. Our fervent entreaty is agreeable to him ; therefore call ye upon him while he is nigh. The sacrifices of God are a broken spirit, and a contrite heart is as acceptable as drink-offering ; he desireth neither burnt-offering nor the change of estimation,¹ but he loveth a good heart, and teacheth repentance and humiliation ; therefore let the wicked man forsake his way, let him make straight what is crooked, and perform righteous works, lest his destruction should be decreed and his sentence be executed upon him. The Lord hath no pleasure in the death of the guilty, but desireth the wicked to forsake his abominations, and the unrighteous man his thoughts. He is a firm support and a refuge to those who seek his protection ; our King is very terrible, yet there is no teacher like him ; therefore let every man pray for pardon for himself, and let him return unto the

¹ See Levit. xxvii.

קב סליחות ליום שלישי של עשרת ימי תשובה

י' וירחמהו : עונה ממצר קוראיו ולתעלתם תרופה
ממהר לשלוח • פונה לענות עני תפלתו בל-לשקין
ולאלוח • צעוק נצעק מבאב לב ונסגור ונפלות • אל-
אלהינו פי-ירבה לסלוח : קחנו דברים ואתנו נוכחיד •
רצות שלומנו בעד נחחיד • שפך הבטחתנו על-ידי
שלוחיד • שובה ישראל עד-י' אלהיד : תשובב יעקב
וישראל תאסוף עדיד • תקבל תשובתנו בוסת הודיד •
בנו יאמנו מנהג רחמיד וחסדיד : שובה י' עד-מתי
והנחם על-עבדיד :

ניעבור and אל מלך Say

קולי שמעת אל-תעלם אנך לרוחתנו לשועחנו : אל-תנאץ למען
שמך אל-תנבל כסא כבודך זכר אל-תפר בריהך אתנו : אל-תשטפנו
שפלת סים ואל-תבלענו מצולה ואל-תאטר עינו באר-פיה :

רחמיד רבים • אל תבא • כרחם אב • ל"י הישועה • " צבאות עמו • " צבאות אשרי • "
הרשיעה • כי לא על • " שמעה

אלהינו ואלהי אבותינו

אלכה ואשובה אל-אשי הראשון • אשר מאז נצרני
כאישון • בחור פארזים תהלתו בכל-לשון • בזכרי-בו
איננו מניח-לי לישון : גאלני בזרוע מבין קדשים •
גם כללני-יופי וכלים חדשים • דפר-פי על-פי קדושים •
דבקני אצלו בכתבה וקדושים : הרבה מוהר ומקנה
וקנין • הגדיל השמחה בכל ענין • וסיד וכיד בית
חתנות בנין • ומסר לשרתני עלמות אין-מנין : זבח
הכין ושלם נדריו • זכרני זכר-טוב בחדריו • תצרות

Lord and he will have mercy upon him. He answereth them who call upon him in their distress, and speedily sendeth them help; he turneth to the affliction of the afflicted, and abhorreth not, nor rejecteth his prayer. Let us, therefore, humbly cry and bow and kneel unto our God, for he pardoneth abundantly. We have come before thee with words; O be pleased to accept them as a compensation for thy offerings, for thus thou didst assure us through thy messengers: "O Israel, return unto the Lord thy God!" O bring back Jacob, and gather Israel unto thee: accept our repentance, and let thy grace and thy mercy approve themselves in us. Return, O Lord, how long? and let it repent thee concerning thy servants.

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

Thou hast heard my voice; hide not thine ear at our breathing, at our cry. Do not abhor us, for thy name's sake; do not disgrace the throne of thy glory: remember, break not thy covenant with us. Let not the water-flood overflow us, neither let the deep swallow us up, and let not the pit shut her mouth upon us.

Say from "Thy mercy is great," till "when we call," page 52, then say the verses "For we do not presume," and "O Lord, hear," in the same page.

Our God and the God of our fathers.

I will go and return to my first husband, who once kept me as the apple of his eye; to that All-powerful one, whose praise is in every one's mouth—alas! the memory of him will not suffer me to sleep. His arm redeemed me from those unchaste people (the Egyptians), he adorned me with new garments (the Torah), spoke with me by the mouth of his saints (the prophets); allied himself with me by marriage contract and marriage rites;¹ he multiplied my dowry and gift and possession (the holy land); magnified my joy in every way; decorated the wedding-house (the holy temple) and gave me numberless attendants (subjected nations to my sway); the wedding repast was prepared, the promised presents were brought in, the table was well supplied, the well-ordered vestibules were filled with sweet odours; thus the king espoused me, and brought me into his inner apartments; I bathed, put on my excellent ornaments (accepted the holy Law), and my ointment gave forth sweetest

¹ With allusion to the preceding words קָרָוּשִׁים and קָרָוּשִׁים.

קבא כליחות ליום שלישי של עשרת ימי תשובה

קטורות תפון סדריו • חתני-המלך הביאני חדריו :
טבלתי ובאתי בעדי עדיים : טהרתי נתנו ריח דודאים •
יצויעי עלה ולן בין שדים • ימינו חבקני חפוקידים :
כמעט רגע אירע דבר • כבוד המיר וחוקי-הק שבר •
לכתי דרך ברוח ולא להבר • לצתי ואצתי ודודי המק
עבר : מעי המו לדודי קנני • מה-לידירי בפל אשר
התנני • נסע מעילי ולא הנני • נאם בקשתיו ולא-
מצאתיו קראתיו ולא-ענני : סורה אדוני סורה הננתי
במה • סוב ולא-פנה הוחלתי עד-מה • עלי לבי בכבוד
יהמה • עיני נגרה ולא-תדמה : פקפק בכבוד למורד
עניות • פתחי גדה שם נקיות : צנוף צנפני כדור
דחיות : צרורה צעורה אלמנות חיות • קוה קויתי
י יום-נחמה • קרבת נטושה באף ובחמה • רשפי-אש
היה-לה לחומה • רחם תרחם את-לא-רחמה : שובי
שובי השולמית מבין שוסיד • שובי ונחזה בך יאמר
עושיך • תקעי כף מלבנון רציתי מעשיך • תעורר
אהבתך בי-בעליך עשיך : ידוע תדע פני צאנך • ציון
מכלל-יופי הטיבה ברצונך • חסדיך רנן ירננו צדקות
פרונוך • קולי שמעת אל-תעלם אזנך :

ויעבור and אל מלך Say

י בקר תשמע קלנו בקר גערדלך ונצפה : אל-תנאץ למען שמך
אל-תנבל בסא כבודך זכר אל-מפר בריחה אתנו : ואני תפלתי לך
י עת-דצון אלהים ברב-חסדך ענני באמת ישעיה :

רחמיך רבים • אל תבא • כרחם אב • ליי הישועה • י צבאות עמנו • י צבאות אשרי • י
הושיעה • כי לא על • י שמעה

scent. He ascended my couch, passed the night between my breasts, and his right hand embraced me.¹ Suddenly an accident befell,² he withdrew his glory,³ and broke the tablets; thenceforth I lived an unsettled life, roamed about carelessly and without aim, and my friend wholly withdrew from me. I secretly yearned for my friend, asking wherefore hath my friend annulled his contract,⁴ and graciously withdrawn from me? Why, said I, do I seek him and find him not? Why do I call upon him and he answereth me not?—O turn to me, turn to me! I have prayed repeatedly; but he turned away, heeded me not, and I hoped in vain. My heart soundeth like a harp, striketh lamentations, and my eye trickleth down and ceaseth not. He turned my glory into the deepest misery, my splendour into impurity; he turned and tossed me like a ball; and now I am shut up and distressed like one living in widowhood. I wait patiently, O Lord, for the day of comfort, when thou shalt receive her again whom thine anger hath cast off, when thy intense love shall be as a wall to her, and when thou shalt have mercy again on her that hath not obtained mercy. “Return, return, O Shulamite, from those that spoil thee, return, sayeth the Lord,” that we may look upon thee; joyfully clap thy hands, for from Lebanon⁵ I have accepted thy works; let thy love awake, for thy Maker will again espouse thee. O, study thy flock, do good in thy good pleasure unto Zion, the crown of beauty, so that thy pious ones may sing thy righteous acts toward the inhabitants of thy villages; hear my voice, and hide not thine ear.

Say “Omnipotent King,” “And the Eternal passed,” &c., pp. 11, 12.

O Lord, in the morning thou hearest our voice; in the morning we will direct our prayers unto thee, and will look up. Do not abhor us for thy name's sake; do not disgrace the throne of thy glory: remember, break not thy covenant with us. But as for me, my prayer is unto thee, O Lord, in an acceptable time: O God, in the multitude of thy mercy hear me, in the truth of thy salvation.

Say from “Thy mercy is great,” till “when we call,” page 52, then say the verses “For we do not presume,” and “O Lord, hear,” in the same page.

¹ Till here the author has been describing the former prosperity of the nation availing himself of the allegorical language of the Song of Solomon.

² The worship of the golden calf.

³ ע"י שבר הלוהים כשהלקה השכינה ממני ⁴ Meaning his promise to dwell among them (Exod. xxv. 8.) ⁵ i. e., from the holy Temple.

קַבֵּב סְלִיחוֹת לַיּוֹם שְׁלִישִׁי שֶׁל עֶשְׂרֵת יָמֵי תְּשׁוּבָה
 אֲזַעֲקֶנּוּ אֱלֹהִים קוֹלִי • בִּקְרֵי אֶעֱרֹךְ לָךְ בְּעֶרְקָהּ לִי •
 יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי : גִּשְׁנוּ בְּתַחֲנוּן וּבִתְפִּלָּה • דָּלַתְךָ שְׁקָדְנוּ
 רַב עָלֶיךָ • הִסֵּר מַעְלֵינוּ נֶגַע וּמַחֲלָה : הִמְצִיא לָנוּ
 סְלִיחוֹת • וְהַעֲבֵר רָעָה מִנַּפְשׁוֹת הָאֲנוּחוֹת • אֵל אֱלֹהֵי
 הָרוּחוֹת : זַעֲקֵתִי לָךְ בְּעֵנֶי וּתְלָאָה : הֵייתִי פְדָה נָא
 מִשְׁחַת וּשְׂאוּלָה • קָרְבָה אֶל־נַפְשִׁי גֹאֲלָה : טוֹב מִבָּטָן
 גּוֹחִי • יוֹצְרִי וְסֹבְרִי וּמִבְטָחִי • בִּירְךָ אֶפְקִיד רוּחִי :
 כְּבוֹשׁ־פַּעֲסֵךְ מִיִּדְיֶךָ • לְרֹאוֹת־שְׁחַת אֶל־תִּתֵּן חֲסִידֶיךָ •
 עֲנֵנִי יְיָ כִּי־טוֹב חֲסִדְךָ : מָכָה בְּלִי־תְרוּפָה • נָצַח לְחֹרֶפֶיךָ
 תִּשְׁלַח בְּהִקְצָפָה • וּבְעִמְךָ לֹא לְמִגָּפָה : סִגְפָנוּ בְּיוֹם
 זֶה • עֲנוּתֵינוּ לֹא־תִשְׁקֹץ וְלֹא־תִבְזֶה • סִלַּח־נָא לַעֲוֹן
 הָעַם הַזֶּה : פִּשְׁעֵנוּ וּמַעֲלָנוּ • צוּר לָךְ חֲבֹל חֲבָלָנוּ •
 לִכֵּן כָּלֵינוּ בְּאֶפֶךְ וּבְחֻמָּתְךָ נִבְהַלְנוּ : קְדוֹשׁ רִיב אֶל־
 תִּמְתַּח • רֵאֵה כִּי־כִפִּי לָךְ אֲשַׁטֵּחַ • יוֹם אִירָא אֲנִי
 אֵלֶיךָ אֲבָטָח : שִׁפְךָ שִׁיחַ עֲמֶךָ • תַּחֲנוּן וְתַעַן שְׁלִימֶיךָ •
 אֶל־תִּגְאֹץ לְמַעַן שְׁמֶךָ : שְׁעָה שְׁוַעַת אוֹנְגִּים • לְקוֹרְאֶיךָ
 מִדּוּחַק הַסֶּפֶת מִמַּעֲוֹנִים • שׁוּמַעַ אֵל אֲבִיוֹנִים : גְּדִיבִי
 עִם מַטֵּעַ נַעֲמָנִים • הַחוּסִיד קִנְיָךְ טְהוֹרֶיךָ נִמְנִים • מִתֵּר
 תִּרְחַמֶם בְּרַחֵם אָב עַל־בָּנִים :

וְיַעֲבֵר אֵל מֶלֶךְ Say

שׁוּבָה יְיָ אֶת שְׁבוּתֵנוּ בְּאַפִּיקִים בְּנֹגֵב : שׁוּבָה יְיָ חֲלָצָה נַפְשִׁי •
 הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חֲסִדְךָ : וְהָשִׁב לִשְׁכְּנֵינוּ שְׁבָעִתִּים אֶל־חִיקָם חֲרָפָתָם
 אֲשֶׁר־חֲרַפּוּךָ אֲדָנִי :

דְּחִמִּיד רַבִּים • אֵל חָבֵא • כְּרַחֵם אֲב • לִי הַיְשׁוּעָה • יְיָ צַבָאוֹת עֲמָנוּ • יְיָ צַבָאוֹת אִשְׁרֵי •
 הוֹשִׁיעָה • כִּי לֹא עַל־יְיָ שְׁמַעָה :

My voice crieth to God, in the morning I address my prayer to thee on behalf of my congregation, O Lord, my Rock and Redeemer! We approach thee with supplication and prayer, we watch at thy gate, O Mighty One in deeds; avert from us every plague and disease; grant us pardon, and remove all calamity from the sighing souls, O Lord, God of spirits! I cry unto thee in affliction and travail: deliver my life from destruction, and let my soul be speedily redeemed. Benevolent one! who drewest me from my mother's womb, my Creator, my Hope, and my Trust, into thy hand, I commit my spirit. Withhold thine anger from thy friends, suffer not thy holy ones to see corruption, answer me, O Lord, for thy mercy is good. Strike in thine anger with an incurable blow those who blaspheme thee, but let no pestilence afflict thy people. We afflict ourselves this day, O abhor not, nor despise our humiliation, but forgive the iniquity of this people. We have transgressed and dealt treacherously, O Rock, we have dealt very corruptly towards thee, therefore we are consumed by thine anger and by thy wrath are we troubled. Holy One! be not severe in thy judgment; behold I lift my hands to thee in prayer. What time I am afraid I will trust in thee. When thy people pour out their complaint before thee, be merciful and answer thy faithful ones; do not abhor us for thy name's sake. Turn to the cry of the lamenting, attend in heaven to those who call upon thee in their distress, thou, who hearest the poor! The noblest of the people, the scions of thy beloved, who in all purity and unanimously hope and trust in thee, O pity them like as a father pitieth his children.

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed." &c., pp. 11, 12.

Turn again our captivity, O Lord, as the streams in the south. Return, O Lord, deliver my soul: O save me for thy mercies' sake, and render unto our neighbours sevenfold into their bosom their reproach, wherewith they have reproached thee, O Lord.

Say from "Thy mercy is great," page 52, till "when we call," then say the verses "For we do not presume," and "O Lord, hear," in the same page.

קבג כליהות ליום שלישי של עשרת ימי תשובה

אלהינו ואלהי אבותינו

תַּחֲרוּת רוֹגֵז הַנִּית וְתִזְכּוֹר רַחֵם • תְּמִימִיךָ-חַנוּת וְאַל-
תִּשְׁכַּח בְּיַד לֹחֶם • שְׁאֵרִיתֶם הַמּוֹל פְּלִיטָתֶם תִּרְחֵם •
שְׁבִיתֶם בְּאַפִּיקִים שׁוֹבֵב וְכֹדֵשׁ תִּפְרִיחֶם : רַפּוּ יְדֵי-עַם
עֲנִי הַצָּאן • רְדוּ בָהֶם שׁוֹנְאֵיהֶם בְּעוֹנֵי וְלַחֲצוֹן • קוֹם
בִּי-עֲלֶיךָ לְגִדּוֹר פְּרִצוֹן • קוֹחֶם פָּקַח וּקְרָא שְׁנַת-רִצוֹן :
צְבִי יִשְׂרָאֵל קֹדֶשׁ חָלָל עַל-בְּמוֹת : צָרּוּ עָלָיו יִשְׁאוֹן
יָמִים בְּהֵמוֹת • פֶּלֶא אִי־הַשׁוֹאֵל וְזוֹכֵר עוֹלָם יָמוֹת •
פִּקְדַת-מִשְׁנָה כְּהוֹפָעַת אֶל-נִקְמוֹת : עוֹרֵי לִבְשֵׁי-עוֹ זְרוּעַ
מַחֲוֹלֶלֶת קָמִים • עוֹרֵי בִימֵי-קָדֶם דּוֹרוֹת עוֹלָמִים • סִפָּח
כּוֹס-חֲמַתָּךְ וְאַף שֶׁכֶּר לְאֻמִּים • סֶף-רַעַל פִּקּוֹד בְּשָׁלוֹם
נַחוּמִים : נִצַּח-יִשְׂרָאֵל קִיּוֹד חוֹשָׁה לְעוֹזְרָתֶם • נְגִשִּׁים
וְנִעְנִים וּבֶדֶךְ תִּקְוַתֶם • מִיַּחֲדִים שִׁמְךָ וְזִכְרֶךָ תִּצְוֶתֶם •
מִשׁוֹל בָּם אֲתָה וְעֲצוֹר בְּמִקְהִלּוֹתֶם : לִדְ-יִיחָלוּ הֵן
אִם-תִּקְטֹלֶם : לְרוּחָתֶם וּלְשׁוֹעָתֶם אוֹזֵן בַּל-תַּעֲלֶם : כָּשֶׁל
כָּחֶם מִהֲרָה הַצִּילֶם • כָּלוּ עֵינֵיהֶם מִתְּהוֹמוֹת מְתֵי
תַעֲלֶם : יֵלֶךְ שֶׁעֲשׂוֹעַ בְּיַד צָרּוּ לָמָּה לְאַכְלָה • יַחֲרִקוּ-שֵׁן
גִּזְרוּהוּ כְּצֹאן מִמִּכְלָה • טָבְעוּ פֹה מִכַּטָּם וּלְעוֹזֶרָה נָכוֹ
לְבֵית הַתְּפִלָּה • טוֹבֶךָ וְרַחֲמֶיךָ מֵהֶם לֹא תִכְלָא : הִנֵּם
פְּעוֹל חֶסֶד גְּמוּל טוֹבָה לְחַיִּיבִים • חֲלוּף בְּקֹדֶשׁ צוֹם
וּבַעֲצָרָה נִצְבִים • זֵרוּם כָּלוּם זָרִים טוֹרְפִים כְּזֹאבִים •
זוֹ לַעֲנֵם וְרַב כּוֹזֵם בְּאֲדַמַּת שׁוֹבִים : וּבִמָּה יוֹדַע אֲפּוֹא
בִּי-אֲתָה גּוֹאֲלֶם • וְצָר הַצּוֹרֵר הַקָּשָׁה וְהַכְּבִיד עָלֶם •

Our God, and the God of our fathers !

Appease, O Lord, thy burning anger and remember thy mercy ; be gracious to thy pious ones, and do not forget them while they are in the hands of their adversary. Have pity on the remnant, have mercy on those who have escaped ; turn them again as fresh streams, and let them flourish again like an herb. The hands of thy people, the poor flock have waxed feeble ; they that hate them reign over them with oppression and rigour ; arise, for upon thee it is incumbent to repair the breach, to open their prisons, and to proclaim the acceptable year. Israel's holy pride lieth stained upon the high places ;¹ his foes bear down upon it like raging waves : " Where are now thy miracles ? " every one asketh, remembering the days of old ; " Where the twofold visitation with which thou, O God of vengeance, hast menaced them ? " (Jer. xvi. 18.) Awake, put on thy strength, O thou arm that dashest thy adversaries in pieces ; awake, as in the days of yore, and in former ages present the cup of thy wrath to the heathens, and make them drunk ; visit them with the bowl of poison, when the time of our comfort shall have arrived. O Strength of Israel ! hasten to help those who wait for thee, who amidst oppression and affliction, place their hope in thee, who acknowledge the unity of thy name, and whose desire is the remembrance of thee ; O rule thou over them and their congregations ! Aye, they hope in thee, even when thou slayest them ; therefore hide not thine ear at their breathing, at their cry ; their strength faileth, deliver them speedily ; their eyes fail, longing to know when thou shalt bring them up from the depths. Wherefore is the favorite child to be a prey to his enemies ? They gnashed their teeth ; they cut him off like a sheep from the fold, then the sufferers cast down their looks, and fled for help into the house of prayer ; O, do not withhold from them thy goodness and thy tender mercies. Be gracious and generous to the guilty, who, fasting and praying, stand before thee in assembly. They are scattered, consumed, torn by wolf-like tyrants,—scorned and despised in the land of their captivity. Whereby then shall it be known that thou art their Redeemer, seeing that the enemy hath laid his heavy yoke upon them ? . . . Save and deliver also

¹ See Dr. Loewe's Letters from the East in the *Allgem. Zeit. des Judenthums*, III., No. 63, p. 253.

קבד סליחות ליום שלישי של עשרת ימי תשובה

הַקְדִּישֵׁם לַיּוֹם הַרְגָה וְלַטְבִּיחָה הַתִּיקָם כָּלֶם • הוֹרֵג
שְׁבַע־תִּים יָקָם וְשִׁבְעִים וְשִׁבְעָה יִשְׁלָם : דָּלָה וְהִצִּיל
לְקוֹחֵי־מָוֶת וְלַהֲרֹג מָטִים • דְּחוּפִים לִלְעַג בִּיד שׁוֹאֲלֵי
בְּתָרֶף וְדוֹרְשֵׁי אֲטִים • גְּבוּרָתָם בְּצוּם נִשְׁתָּה וְדָמָם
לִפְנֵיךָ מִמַּעַטִּים • גָּלוּ רִיבָם אֵלֶיךָ גְּאֻלָּם מִחֶרֶב לְהַטִּים :
בְּלִתֶּךָ לָמוּ אֵין זִלְתֶּךָ לֹא בָחָרוּ • בָּעֵשֶׂן כָּלוּ עֵינֵיהֶם
וַעֲצָמוֹתָם כְּמוֹקֵר נִחְרוּ • אֹר חֲשֵׁךְ בַּעֲדָם כַּח נַעֲזֹב
וְהַלְבוֹת סִחְרָחוּ • אֹוֹךְ פִּקְדוֹךְ בָּצָר וּבַעֲת־צָר לָךְ
יִשְׁחָרוּ : אָנָּה לְעֹזֶרְת יִדִּיךָ הַוַּעֲדָה חוֹשָׁה מִהֲרָה •
הַקָּטָן לְאֵלֶף וְהַצָּעִיר לְהַעֲצִים וְלַהֲגַבִּירָה • יוֹדוֹךְ
חוֹכֵי־יִשְׁעֶךָ וַיַּהֲלֹךְ עַם־נִבְרָא • מְקוֹנָה יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעוֹ
בַּעֲת־צָרָה :

וַיַּעֲבוֹר אֵל מֶלֶךְ Say

פזמון

Wherever the words "היה" occur at the end of the verses, repeat.
.. הַיָּה עוֹזֵר לָנוּ

יִשְׁמִיעֵנו סִלְחָתִי • יוֹשֵׁב בְּסִתֵּר עֲלֵינוּ • בִּימִין יֵשַׁע •
לְהוֹשִׁיעַ • עַם עֲנִי וְאֶבְיוֹן • בְּשׁוֹעֲנוּ אֵלֶיךָ נוֹרָאוֹת בְּצָדֶךָ
תַּעֲנֵנוּ • " הַיָּה עוֹזֵר לָנוּ : שׁוֹיִתִּי עֲזֹרָתִי • עַל גְּבוּרָה
וְנִשְׂאָה • לִפְנֵי גֹחִי • אֲשַׁפּוֹךְ שִׁיחִי • אֹוֹלִי פָנֶי יִשָּׂא •
מִדָּתִי כּוֹנֵנִי • בְּסִדֵּר אֲשֶׁר־עָשָׂה • הֲלֹא יָקִיר מְקַרְקֵר
קִיר • עוֹד זְכוֹר תִּזְכָּרְנוּ : " הַיָּה בָּבֵא כָּגֹל הַגִּלְגָּל •
לְהַחֲלִיף הַשָּׂמָה • רַעֲיָתְךָ יוֹנָתָן • לָךְ פּוֹנָה הַבִּיטָה ..

those whose ancestors were given up to slaughter, and who formerly were a derision to the superstitious adherents of the magicians; who enfeeble their strength by fasting and diminish their blood before thee; they have revealed their cause unto thee, O save them from flaming swords.¹ They worship none but thee! When their eyes are consumed in smoke, and their bones are burned as an hearth, when the light darkeneth about them, when their strength faileth them and their hearts pant, they long for and visit thee in their trouble, and seek thee in the time of tribulation. O, we beseech thee, haste thee to help thy faithful friends; let the little one become a thousand, and let the small one become mighty and strong; let those who hope for thy salvation praise thee, and a newly created people extol thee, thou Hope of Israel, his saviour in time of trouble.

Say " Omnipotent King," " And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

Wherever the words (O Lord, &c.) occur at the end of the verses, repeat " O Lord, be thou our helper!"

O, announce to us thy pardon, thou who dwellest in the highest secret place; save an afflicted and poor people by thy saving right hand; when we cry unto thee, answer us with thy wonderful righteousness, O Lord, be thou our helper! I seek my help at the hands of the Almighty and Exalted; I pour out my prayer before him who took me out of my mother's womb; perchance he will spare me, if I appeal to his attributes according to their order of succession;² lo, it is thy dear son who breaketh down the wall that separateth us, O remember him still! (O Lord, &c.) When misfortune cometh rolling over us like a wave, throwing everything out of joint, and Israel turneth his look towards thee, and with his inmost soul approacheth thee to

¹ i. e., from all calamities.

² See Exod. xxxiv. 6 7.

קבה סליחות ליום שלישי של עשרת ימי תשובה

באות נפשה הגישה • לפתוח בחרטה • ימין פשוטה •
מלמטה • בצפיתנו צפינו : " היה שואל חסד • בהוסד •
הנני תאמר • מרות יצר • יבצר • קבוע בבמסמר •
ולצנאר • כמו סנאר • הוטל למשמר • ומי אור • זר
לזר • ומי אכזר כי יעורנו : " היה להבצלת • פתח
דלת • אלה ממעל • בינה הגיגי להציגי • בתוך שער
הנגעל • רחמנו קדמנו • צרי ומזור התעל • ברר
חבי • להצדיקי • יבקש עון ואיננו : " היה יונת אלם
משלם • חלק יפה תגיע • אור צדק • בהצטרק •
ביראתך להושיעה • לך תקרא • עת לשחררה • אדון
בזו השעה • ותק תיק • מנרתק • באור תוציא דיננו :
" היה תצליחי במשלהי • אשיב שולחי דבר • חזקתה •
חוק חקתה • עשר ושלש במדבר • מחזיקים • ולא
ריקם • שלחתי להתגבר • וכה תעשה • עון נשא • עתה
תשוב תרחמנו • " היה עוזר לנו : ישמיענו וכו'

• ויעבור and אל מלה Say •

כאיל תערג על-אפיקי מים • בן נפשו תערג אליך אלהים : בישחה
לעפר נפשו • דבקה לארץ בטננו : ויאמר בירושלמי נאם " • בן
יען אשר-עשית אתהדבר הזה ולא חשכת את-בנה את-יחידך : רחמיך
רבים " • במשפטך חיינו : אלתבא במשפט עמנו • כי לא-יצדק לפניך
כל-חי : כרחם אב על בנים בן תרחם " עלינו : לוי תישועה על-
עמך ברכתך סלה : " צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה :
" צבאות אשרי אדם בטה בך : " הושיעה המלך יעננו ביום-קראנו :
סלה-נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה

open thy gate by repentance, then stretch downwards thy right hand, for which we watch and hope. (O Lord, &c.) When the repentant earnestly petitions for grace, say thou: "Here I am." Restrain the dominion of the evil inclination, which is so firmly rooted within us, and which lieth like a block on our necks, holding us captive; alas! who is courageous enough to gird himself against this tyrant, who is audacious enough to measure himself with him? (O Lord, &c.) Open the door to the lily (Israel); God on high, attend to my meditation, and let me enter the barred gate; let thy mercy anticipate us, heal our diseases; guide my language, so that I may justify myself, and my iniquity be sought for in vain: May the patient dove (Israel) obtain a full and beautiful reward, to serve as a proof of her justification, and that for her fear of thee she may be saved; she calleth upon thee, O Lord, that her time of liberation may be fixed now in this hour; dispel the dark cloud, that our judgment may go forth as a light. (O Lord, &c.) Let me prosper in my mission, that I may bring back joyful tidings to those that have sent me. Thou hast established it as a law, that the appeal to the thirteen attributes shall not be in vain. I have been sent to entreat urgently; O do so, thou who forgivest iniquity, and turn again and have compassion upon us. O Lord, be thou our helper!

Say "*Omnipotent King*," "*And the Eternal passed*," &c., pp. 11, 12.

As the hart panteth after the water brooks so panteth my soul after thee, O God. For our soul is bowed down to the dust, our belly cleaveth unto the earth. And he said, By myself have I sworn, saith the Lord, for because thou hast done this thing, and hast not withheld thy son, thine only son. Thy mercy is great, O Lord, quicken me according to thy judgment. Enter not into judgment with us, for in thy sight shall no man living be justified. Like a father hath compassion on his children, so have thou compassion on us, O Lord! Salvation belongeth unto the Eternal! thy blessing be upon thy people. Selah! The Lord of Hosts is with us, the God of Jacob is our refuge. Selah! O Lord of Hosts! happy is the man that trusteth in thee. Save us, O Eternal! Let the King hear us when we call.

"Pardon, I beseech thee, the iniquity of this people, according

קבו מליחות ליום שרישי של עשרת ימי תשובה
לעם הזה ממצרים ועד-הנה • וישם נאמר : ויאמר יי
סלחתי בך בדרך :

הטה אלהי אונד ושמע פקחה עיניך וראה שממתינו והעיר אשר
נקרא שמך עליה : כי לא על-צדקתינו אנהנו מפילים תחנונינו
לפניך כי על-רחמיך הרבים : אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה
וגעשה אל-תאחר למענה אלהי בישמך נקרא על-עירך ועל-עמך :

אלהינו ואלהי אבותינו

איתן למד דעת • טרם לכל מודעת • באר שמך
לכל-באי עולם • גלה כל-סתום ונעלם : גלולים מאם
ושבר • תועים לשמך חבר • דרך מישור בחר • תורה
ומצות שמר ולא אחר : הצלתו מאור-בשרים • גננתו
בעמק השדים • ויעדתו שברך הרבה מאד • ותקתו
רוב עושר וכבוד : זעק והשיב מה-תתן-לי : שורש
וענף איין-לי • חילתו בראית מחזרה • בשרתו לא
יירשך זה : טנא בבורים למאה חננתו • לקרבן גיחח
חשקתו • יחדו בכל-לפם דצו • לעשות רצונך רצו :
כבש רחמיו לעשות רצונך • פן יכבשו רחמיה את-
פעסך מעל-צאנך • לבם ונפשם היה נכון • לכן תפלתנו
לפניך קטרת תבון : מהר ולקח מאכלת • לכן תציל
זרעם ממיתה משפלת • נעקד יחיד בשה לטבח • לכן
עתירתנו תרצה בעולה וזבח : סדר עצים והצית
עליהם אש • לכן בעמדתנו היום לא נתבייש • עניתו
משמי שמים • לכן נשבעת-לו בשמך פעמים : פדיתו

to the greatness of thy beneficence, and as thou hast been indulgent to this people from Egypt even until hitherto : (as it is said), And the Lord said, I have pardoned according to thy word."

O my God! incline thine ear, and hear, open thy eyes and behold our desolations, and the city which is called by thy name; for we do not presume to present our supplications before thee on account of our righteousness, but in reliance on thy abundant mercy. O Lord! hear: O Lord! pardon: O Lord! be graciously attentive and grant our request: delay not for thine own sake, O my God! for thy city and thy people are called by thy name.

Our God, and the God of our fathers.

The valiant man (Abraham) taught the knowledge of God, ere it was yet known to the world; he preached thy name to the inhabitants of the earth, and revealed what was secret and hidden. He rejected and broke the idols, and attached the erring to thy name. He chose the right path, observed the Law and its commandments, nor neglected one of them. Thou didst deliver him from Ur-Chasdim, and didst shield him in the valley of Siddim. Thou didst promise him an exceedingly great reward, and endowedst him with great riches and honour. But he sighed, and asked, "What wilt thou give me, seeing that I have neither root nor branch?" Then didst thou reassure him in a vision, announcing to him, "This (Eliaser) shall not be thine heir." In his hundredth year thou didst favour him with the first child, and then desiredst it for a savoury offering. Both father and son thereupon hastened with a willing mind to fulfil thy desire. Now, even as Abraham suppressed his paternal tenderness in order to do thy behest, so let thy compassion avert thine anger from thy flock; as the hearts and souls of father and son were ready, so be thou ready to accept our prayer, as incense offered to thee. With speed the father seized the knife, in return for that, save his posterity from a violent death; the only son was bound as a lamb for slaughter; in return for it, accept our entreaty as a burnt-offering and sacrifice; he prepared the wood and kindled the fire; in return for that let us not be put to shame this day, when we are standing before thee with prayer. Thou didst answer him from the highest heaven and swearest twice to him by thy name. Even as thou didst redeem

קבו כליחות ליום שלישי של עשרת ימי תשובה
 באיל בפסך אחוז • לכן בקשתנו וענוינו לא-תבוז •
 צעקתנו שמע ושועתנו סכות • בזכות אב נסע סכות:
 קול מבושר ישמע בעולם • לגאול עם גזע גבעות
 עולם • רחם קהל עדת מקוששים • טיעת שנים עשר
 שבטים: שכינתך תשכן בתוכנו • תנהגנו לגבול
 אדמתנו • תפן אלינו ברחמים • כי כן נקראת מלא
 רחמים:

ויעבור and אל מלך Say

Say page 16, till זכור רחמיו page 23, and continue with the following—

שבת הבסא • אשר למעלה מנשא • יחלה בערנו
 לצור המתנשא: מלך על כסא • לעמו יהי מחסה •
 ויפן בצורתם חקוקה בכסא • על הימין אריה • יחלה
 פני אהיה • יחון ויחוס זרע פה יהיה: וישענו יהיה •
 ואותנו יחיה • וישיב המלוכה לזרע גור אריה: נא
 מהשמאל שור: פגיעתנו יתשור • ללמדנו היטב המוצנו
 לאשור: ברכות יתשור • ומרודנו יעשור • וישיב לבצרון
 הדרת-הוד בכור-שור: ראית פני אדם • תחנתנו
 יקדם לפני צור מעוז יוצר האדם: ילבין המאדם •
 יעורר הנרדם • וירבה המשרה • לקרואי צאן אדם •
 צפצוף הנשר • בכנפיו יחשר: ויליץ צדקנו פני אוהב
 יושר: חלקנו יפשר • ועפעפנו יישר • וידבר בצדקה
 לעם נשואי נשר: קדישי עליונים • שרפים ואופנים •

Isaac by a ram caught in a thicket, so do not despise our petition and our fasting. Hear our cry, and attend to our entreaty, for the sake of the patriarch, who journeyed to Succoth.¹ Let the voice be heard in the world, announcing that thy people, the offspring of the pious are redeemed. Have compassion on the faithful congregation, the branches of the twelve tribes; let thy Majesty dwell amidst us, conduct us to the frontier of our land, turn to us with mercy, for thou art called the God of mercy.

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed," &c., pp. 12, 11.

Say from "O Lord, remember thy mercy," page 16, till "lest we perish wholly in exile," page 23, then continue with the following—

Exalted throne,² pray thou for us to the Creator on high, that the King on his throne be a shelter to his people, and turn to the image of the innocent one, which is engraven on the throne.³ Thou with the lion on the right side implore the Eternal that he favour and spare the posterity which was to be as the stars, that he be our salvation and quicken us, and restore the kingdom to the posterity of the lion's whelp.⁴ Thou with the bullock on the left side, let our prayer reach him, so that he may teach us to do well, and relieve our oppressed ones, that he may dispense blessings in clouds, enrich our needy ones, and restore to its stronghold, the glorious majesty of him who hath been compared to the firstling of a bullock.⁵ May the image of the human countenance forward our supplication to the Almighty Rock, the Creator of man, that he may whiten that which hath turned red, awaken his slumbering mercy, and increase the glory of those whom he designated as the flock of his pasture.⁶ Let the eagle attach our prayer to its wings, and plead our justification before him who loveth righteousness; that he may soften our lot, direct our eyes to what is right, and speak in favour of the people, who once were borne on eagles' wings.⁷ Saints of the higher regions! Seraphim and Ophanim,⁸ present

¹ Jacob. (Gen. xxxviii. 17.)
first and tenth chapters of Ezekiel, to which the reader is referred.

³ See Solar Bereshith, 469.

⁵ Joseph. (Deut. xxxiii. 17.)

⁷ Exod. xix. 4.

² This prayer is based on the

⁴ Judah. (Gen. ix. 9.)

⁶ Ezek. xxxiv. 31.

⁸ Names of angels.

קכח סליחות ליום רביעי של עשרת ימי תשובה
הפילו תחנונו פני אדני האדנים : ויזכור ראשנים •
ואהבת איתנים • ויקים שבועה לדורות אחרנים :

Conclude the Service from רחמים page 23.

סליחות ליום רביעי של עשרת ימי תשובה :

Say from אשרי page 1, till כי רבו page 7, after which say the following—

סלח-לנו אבינו בִּי-רֹב אֲוִלָּתֵנוּ שְׁגִינוּ • מַחֲל-לָנוּ
מִלִּפְנֵי בִי-רְבוֹ עֲוִינוּ :

אֶשֶׁת נְעוּרִים הָאֲהוּבָה • אֲשֶׁר אֲרִסְתָּ בְּרֹב מוֹהָר
וּבְרֹב טוֹבָה • וְאִיךָ עָתָה יוֹשֶׁבֶת עֲלֻבָּה • גְּעוּלָה
מְאֻסָּה וְעֻזּוּבָה : לְבוּשָׁה בְּעָרֵי עֲדִיִּים • אֲשֶׁר הִתְנִיתָה
בְּבֵרִית וּבִתְנָאִים וְאִיךָ עָתָה סוֹבֶבֶת דִּלְתָיִם • וְשׁוֹכֶבֶת
בֵּין שְׁפָתַיִם : חֲבוּשָׁה בִּשְׁשׁ וּמִשִּׁי כְּלוּלָה • הִיא
הִיְתָה בְּכָל-הָאָרֶץ מְהֻלָּלָה • וְאִיךָ עָתָה נִחְשָׁבֶת מְחֻלָּלָה •
לְלַעַג וּלְבִשָׁת וּלְקַלְלָה : גִּוַּת פְּעָמִים בְּנִעְלִיהָ • אֲשֶׁר
כָּנְפִיךָ פְּרוּסִים עָלֶיהָ • וְאִיךָ עָתָה נִגְפּוֹ רִגְלֶיהָ • עַל
הַהָרִים אַחֲרֵי עוֹלָלֶיהָ : נָא יֵשֶׁב הַכְּרוּבִים • תִּרְאֶה
בְּכָל-זֹאת לֹא פָנְתָה אֶל-דֹּהָבִים • וְלֹא עַל-פְּרָשִׁים
וְרוֹכְבִּים • כִּי עַל-רַחֲמֶיךָ הִרְפִּים :

כי על רחמך • אל ארך אפים • ויעבור •

שְ�מָעָה אֱלֹהִים רַחֲמֵנוּ הַקְשִׁיבָה תַּפְלָתֵנוּ : רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְיָ פֶּסֶם שְׁפָטֶיךָ

ye our supplication before the Lord of lords, that he may remember our ancestors, and the love of the patriarchs, and perform his oath to the latest generations.

Conclude the Service from "Angels of mercy," page 23.

PROPITIATORY PRAYERS FOR THE FOURTH OF THE PENITENTIAL DAYS.

Say from "Happy are they," page 2, till "for it is great," page 7, after which say the following—

Pardon us, our Father! for in the greatness of our folly we have gone astray. Forgive us, O our King! for our iniquities are numerous.

The beloved wife of thy youth,¹ whom thou didst betroth unto thyself with a large dowry,² and a great treasure,³ alas! how doth she now sit disgraced, slighted, despised, and forsaken! She who was once clothed in excellent ornament,⁴ with whom thou didst enter into an intimate alliance, now goeth from door to door, and lieth among the pots. She who once shone in fine linen and silks, whose praise resounded throughout the land, is now dishonoured, and given up to contempt, and disgrace, and curses. She who erst on her three-fold pilgrimages,⁵ found shelter under thine outspread wings, now dasheth her feet against the mountains, in following after her babes. We beseech thee who dwellest above cherubim, see how with all this she respecteth not the proud, nor trusteth in horsemen and chariots, but in thy abundant mercy alone.

Say "For we confide in thee," "O Omnipotent," "And the Eternal passed," pp. 8, 9.

Hear our cries, O God, attend unto our prayer. Great are thy tender mercies, O Lord; quicken us according to thy judgments. Enter not into

Israel.

² The Holy Land.

³ The holy Law.

⁴ Ezek. xvi. 7.

⁵ To Jerusalem.

קבט סליחות ליום רביעי של עשרת ימי תשובה

חיינו : אלהיבא במשפט עמינו • כי לא יצדק לפניך בליתי : ברחם אב
על בנים בן תרחם יי עלינו : ליי הושיעה על-עמך ברכתך סלה :
יי צבאות עמינו משגב לנו אלהי יעקב סלה : יי צבאות אשרי אדם
בטח בך : יי הושיעה המלך יעגנו ביום-קראנו :

סלח-נא לעון העם הזה בגדל חסדך וכאשר נשאתה
לעם הזה ממצרים ועד-הנה • ושם נאמר : ויאמר יי
סלחתי בדברך :

הטה אלהי אונך ושמע בקחך עיניך וראה שממתינו והעיר אשר
נקרא שמך עליה : כי לא על-צדקתינו אנהנו מפילים תחנונינו
לפניך כי על-רחמך הרבים : אדני שמעה אדני סלח אדני הקשיבה
ועשה אלהי-אחר למענה אלהי פיי-שמך נקרא על-עירך ועל-עמך :

אלהינו ואלהי אבותינו

אתה אלהי מלכי מקדם • אכן בתודה פניך אקדם •
בתנומות משגב לא ארדם • בעיני שנה מראות ארדם :
גברו מני דברי-עונות • גם-כחי הכשילו לענות • רבב
אין מצא תחנונות • די שלום פרים לקרבנות : הן
במלאכיך תשים תהלה : היופנו בעיניך משרתיך בחלה •
ואם-כן בקדושי-מעלה • ואף שותה כמים עולה : וחלתי
ואירא מרוב עוני • זכרתי בלילה שמך יי • חסדך
ואמתך יקדמו פני • חטאי העבר ומחרי זדוני : טוב
ומטיב לטובים ולרעים • טמונות צפונות לפניך ידועים •
יושר אם-עקלנו בתעותועים • יעמדו-לנו שלשת הרועים :
פשרין צרופ צדקה ללבוש • פובר-עון בצול לכבוש •
למזור צרי ותעלה תחבוש • לכן תרא אויבתי ותבוש :

judgment with us, for in thy sight shall no man living be justified. Like a father hath compassion on his children, so have thou compassion on us, O Lord! Salvation belongeth unto the Eternal! thy blessing be upon thy people. Selah! The Lord of hosts is with us, the God of Jacob is our refuge. Selah! O Lord of hosts! Happy is the man that trusteth in thee. Save us, O Eternal! Let the King hear us when we call.

“Pardon, I beseech thee, the iniquity of this people, according to the greatness of thy beneficence, and as thou hast been indulgent to this people from Egypt even until hitherto: (as it is said), And the Lord said, I have pardoned according to thy word.”

O my God! incline thine ear and hear, open thy eyes and behold our desolations, and the city which is called by thy name; for we do not presume to present our supplications before thee on account of our righteousness, but in reliance on thy abundant mercy. O Lord! hear: O Lord! pardon: O Lord! be graciously attentive and grant our request: delay not for thine own sake, O my God! for thy city and thy people are called by thy name.

Our God, and the God of our fathers.

Thou who hast been God and King of yore, I have come before thy presence with my confession: I am unable to slumber on my couch, sleep departeth from mine eyes; for mine iniquities are too heavy a burden for me, and my strength faileth under this affliction; I have not words enough for prayer, to compensate for the sacrifices. Lo, thou chargest thine angels with folly, nor are thy servants pure in thine eyes; and if it is thus with the saints above, how much more so with him who drinketh iniquity like water! I tremble and am afraid because of the multitude of my sins. I remember thy name, O Lord, in the night; let thy loving-kindness and truth anticipate me, to remove my sin, and blot out my wickedness. Beneficent One, who dealeth benevolently with the good and the wicked, to whom all hidden things are known, if we have in error swerved from the straight path, let the piety of the three shepherds, intercede for us; clothe thyself in thy pure righteousness as with a breastplate, cast our heavy sins into the depths of the sea, send a balm for our wounds, and heal us, that my enemy may see it

קל סליחות ליום רביעי של עשרת ימי תשובה

מִאֵז קִדַּשׁ הַדָּשׁ וּמוֹעֵד • מְדִינָה פְּחַדְתִּי וְאַתְחַלְחַל
לְהַרְעֵד • נֶאֱדָר אַתָּה הַיּוֹדֵעַ וְעַד • נִשְׂאָ וְעִשָּׂה תוֹמָךְ
וְסוֹעֵד : שְׂאֵנָה לְפִשֵּׁעַ עֲבָדֶיךָ • שְׂרִיגִים שְׁלֹשֶׁת-פְּדֵי
יְרִידֶיךָ • עֲדִיךָ הֵם מִסְּהִרֶיךָ מִיַּחְדֶּיךָ • עֶמֶךְ וְנִחְלָתֶךָ
וּצֵאן יְדִיךָ : פָּנֶה אֶל-תְּפִלַּת הָעַרְעָר : פִּלַּט מְרַנְנֶיךָ
מִסּוּפָה וּמִפְעֵר : צָרִיךְ הוֹמָתָם הַגְּבוּהָה תִּתְעַרְעֵר • צִמְתָּם
בְּקִצָּפְךָ וְחִמְתָּךְ כִּמּוֹ אֵשׁ תִּבְעֵר : קִדְּמָנִיךְ טָרָם שׁוֹפֵר
תְּרוּעָה • קִרְאָנוּךְ לְכָה-נָּה לָנוּ לִישׁוּעָה • רַחֵם זְכוּר
בְּרִית שְׁבוּעָה • רוּגֹן הַעֲבֵר רַחֵם וְנִשְׁעָה : שִׁבְנוּ עֲדִיךָ
רוּצָה תִּשׁוּבָה • שׁוּבָנוּ יְיָ אֱלֹהֶיךָ וְנִשׁוּבָה • תִּכְפֹּר וְתִסְלַח
עֲוֹן שׁוֹבְבָה • תֹּאמַר סְלַחְתִּי אֶרְפָּא מִשׁוּבָה : יוֹם-יוֹם
חֲקִרְנוּ דְרָכִים • בְּרוּחַ פִּינוּ תַּחַן עוֹרְכִים • יִקְדְּמוּנוּ
רַחֲמֶיךָ כְּזֹבָה מַעְרִיכִים • יוֹשֵׁב עַל-כִּפָּא מְלַךְ מְלָכִים :

וַיַּעֲבֹד and אֵל מְלֶךְ Say

וְאַתָּה אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת חֲנוּן וְרַחוּם אֲדִיךָ אֲפִים וְרַב חֶסֶד : תְּהִי-נָא
אֲזָנְךָ קִשְׁבָּת וְעֵינֶיךָ פְּתוּחוֹת לִשְׁמוֹעַ אֵל תְּפִלָּה עֲבָדֶיךָ עֶמֶךְ יִשְׂרָאֵל :
רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְיָ כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חֲיִינוּ :

אל תבא • ברחם אב • ליי הישועה • צבאות עמנו • צבאות אשרי •
הושיעה • כי לא על • שמעה

יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אַתָּה צִדִּיק אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת • בָּלָב
נִדְבָה וְנִשְׁבֵּר בָּאֵנוּ לְחַלּוֹתֶךָ וּבִשְׁבוֹרֵן רוּחוֹת גַּם
עֲשֵׂתוֹנוֹת קִשְׁטָנוּ וְהִכְנוּ סְתְרֵי טוּחוֹת • דְּגוּל תְּהִי-נָא
אֲזָנְךָ קִשְׁבָּת וְעֵינֶיךָ פְּקוּחוֹת : הַשְׁקִדּוּ הַשְׂרָגוּ עַל
עֲלִיית תִּפְף מִכָּה • וְאִמֵּן בְּקֵי אֵין לְהַעֲלוֹת אֶרְפָּה •

and be ashamed. Since the holy new moon and festival I have been afraid, and have grieved and trembled because of thy judgment. Thou Source of light, who knowest and witnesseth every thing; but who art also indulgent, gracious, and ready to uphold; forgive, I pray thee now the trespass of thy servants, the branches of thy three beloved trunks, who are thy witnesses, and acknowledge thy unity; thy people, and thine inheritance, and who the flock of thy pasture. Have regard to the prayer of the destitute, and save from storm and tempest those who sing thy praises! Let the high wall of thy adversaries be rased, destroy them in thine anger, and let thy wrath burn like fire. We appeared before thee, even before the blowing of the shofar, praying, Come now, we beseech thee, to save us; all-merciful God, remember thy covenant sealed by oath, turn away thy wrath, have mercy, and we shall be saved. We return to thee who acceptest repentance, turn us, O Lord, and we shall be turned; purge and forgive the iniquity of the backsliding, say: "I will pardon, I will heal your backsliding." Daily we search our conduct, every breath of our mouth is a prayer: "O let thy mercy anticipate us, as if we offered sacrifices, thou who sittest on the throne as King of kings!"

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

But thou art a God ready to pardon, gracious and merciful, slow to anger, and of great kindness. Now we beseech thee, let thine ear now be attentive, and thine eyes open, that thou mayest hear the prayer of thy servants, thy people Israel. Great are thy tender mercies, O Lord, quicken us according to thy judgments.

Say from "Enter not into judgment," till "when we call," page 52, then say the verses "For we do not presume," and "O Lord, hear," in the same page.

O Lord God of Israel! thou art righteous, and a God ready to pardon, with a broken spirit and a contrite heart, we have come to entreat thee, after having arranged our thoughts, and prepared ourselves inwardly; excellent One, let thine ear be attentive, and thine eyes open. Successive wounds have been inflicted on my neck, and there is no skilful physician to heal them. The wicked diggeth a pit, and his eyes are privily set against the defenceless, for whom on a slippery path he spreadeth a net, to ensnare him. Thy friends are weary and dis-

קלא סליחות ליום רביעי של עשרת ימי תשובה

זר שוה כורה וְעֵינָיו יִצְפְּנוּ לְהִלָּכָה • חֲלֻמְלֶק רֶשֶׁת
בְּרִגְלָיו וַיִּתְּחַלֵּף עַל-שִׁבְכָה : טוֹרְרוּ חֲתוּ יְרִידִיךְ הָעֲתִיקִי
מַלִּים וְטַעֲנָה • יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל הוֹסֵר מִדָּם מִשְׁעַן
וּמִשְׁעָנָה • פֶּרֶאֱשׁ שְׂפָלָת נִמְלוּ וּנִפְשֵׁם דֹּאבָה וְנַעֲנָה •
לְרַעְבָם מְרוֹרִים שְׁבָעוּ וְלִצְמָאָם רוּוּ לַעֲנָה : מַעֲרֻב־לֵב
מִשׁוּה פֶל-נִבּוֹן וְרָבִן • נַעֲלָם מִשָּׁךְ הָעֵדֶן וְנִסְתָּם בִּשְׁשׁ
הַחֲרָבִין • סָפוּ תַּמּוּ תַּמִּידִי כִפְרָה וּבִטֵּל הַקָּרְבִּין • עֲבָדִיךְ
בְּקוֹצֵר־רוּחַ וּבִשְׁלֹחַ יְהִיר וְסָרְבִּין : פִּידֵם וּמִצִּילֵם הַנְּשִׂיָּה
הַמּוֹל וְשִׁכְחָתָה חֲנוּת • צִפִּית הַפִּבְתָּ מַעַל וְלַעֲד זִכְרָתָה
צִחְנוּת • קִצְפָתָה עַד-מָאֵד וְסִתְמָתָה זַעַק וְהַחֲנוּת • רַבְבוֹת
אַלְפִיךְ שׁוּבָה וְשָׁכֹן בְּקֶרֶב הַמַּחֲנוּת : שֶׁה גִּבְהוּת
יִשְׂרָאֵל וְרוּם יְהוּדָה שְׁפַל • תִּלְפִּיּוֹת חָרַב לֹא-נִגְהַלּוּ
וְאַפֵּל • אֹרֶךְ לִצְלָמוֹת הוֹשֵׁם וְגִיָּה הוֹשֵׁת לַעֲרָפֶל • לֶאֱן
שְׁעַן הוֹרִים וְזִכּוֹת יִשְׁגִּי-מִכָּפֶל : יוֹצְרֵנוּ בְּדִינְךְ אִישׁ לֹא-
נִשָּׂא וְנִגְדֵּל • הוֹשֵׁה שׁוֹעַ לֹא-נִפְר לִפְנֵי דָל • בְּזוּי לָמָּה
נִכְבֵּד וְקָטָן גְּבוּהָ וְגָדֵל • רָצוּי יֶלֶד-שִׁעֲשׂוֹעַ עֲצוּר וּפְרוּזוֹ
הָדֵל : שְׁלָמִיךְ לֹא-בִטָּחוּ בְּהָרֵב וְסִבְרוּ בַּחֲנִית • מִשְׁעָנָם
צוּם וְשִׁק וּמִבְטָחָם תִּפְקָה וְתַעֲנִית • עוֹד תּוֹסִיף יָדֶךְ
עַל־וִבִיךְ לְקִנּוּת נִשְׁתִּית • יָדָמוּ וַיַּחֲלוּ-לָךְ מִתַּחַת עוֹל
רַגְזִית : הַאֲזִינָה עִם בְּזוּי וְשִׁסּוּי מִרְכָּא וּמַהֲלָל • זַעַק
קָשׁוּב וּקְבֵל בְּרָצוֹן מִפָּלֵל • קִטְרַת תִּפְלָה תִּבּוֹן וּבְקָרְבִּין
תּוֹכֵלֵל • הַקְּשִׁיבָה לְקוֹל-שְׁוֹעֵי מַלְכִּי וְאַלְהֵי בִי-אַלְיָךְ
אַתְּפָלֵל :

ויעבור and אל מלך Say

mayed, they know not how to vindicate themselves; every prop hath been taken from Judah and Israel; they are cut off as the tops of the ears of corn, and their soul is sorrowful and afflicted, their hunger is satisfied with gall, and wormwood quencheth their thirst. The duration for the time of suffering is hidden to the wisest and the most learned; no one knoweth the end of the period of destruction. The daily sacrifices have entirely ceased; thy servants are groaning under the yoke, while the haughty and refractory live in peace. O our Redeemer and Deliverer! hast thou forgotten how to pity and to be gracious? Wilt thou for ever regard our offence, and remember our sins? Thou hast been wrath very long, and withdrawn thyself from our cries and supplications! O restore the many thousands of Israel, and dwell amidst them. The loftiness of Israel is bowed down, and the haughtiness of Judah is made low. The holy temple is destroyed, no ray of light enlighteneth its darkness; the light hath been turned into the shadow of death, and the lustre into darkness; where now is the support of our ancestors, and the merit of those who sleep in the cave of Macpelah? O our Creator, before thy tribunal no man is too high or great, the rich man is not preferred to the poor. But why should the despised be honoured, and the little one be great, while the favorite child is oppressed and deprived of liberty? Thy faithful ones have trusted neither in the sword, nor in the lance; their prop is fasting and sackcloth, and their trust prayer and affliction of soul! O accept the disgraced a second time; they still silently hope in thee beneath their galling yoke. Give ear unto the robbed and spoiled and afflicted people; attend to their cry, and favorably accept their prayer; let it be as acceptable unto thee as incense and burnt-offering. Harken unto the voice of my cry, my King and my God; for unto thee will I pray.

קלב סליחות ליום רביעי של עשרת ימי תשובה

מה־בצע בְּדַמְנוּ בְּרִדְתָּנוּ אֶל־שַׁחַת הַיּוֹדֶה עֹפֶר הַנִּגִּיד אֶמְתֶּךָ : פִּי
תִּבְקֹשׁ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְהַטְאֵתָנוּ תִּדְרוֹשׁ : פִּי אָדָם אִידִצְדִּיק בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר
יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא־יִחָטֵא : וְאַתָּה אֲדֹנִי אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֲרֻד־אֶפְסִים וְרַב
הַסֵּד וְאַמֵּת :

רַחֲמִיד רַבִּים : אֵל חַבֵּא ^ה כִּרְחֵם אֵב : לִי הַיְשׁוּעָה : יְיָ צַבֹּאִית עֲמֵנוּ : יְיָ צַבֹּאִית אִשְׁרֵי : יְיָ
הַיְשׁוּעָה : כִּי לֹא עָלִי : יְיָ שְׂמִיעָה :

אלהינו ואלהי אבותינו

אֱלֹהִי יְיָ שְׁוַעְתִּי • בְּתַחַן פְּנִיךָ קִדְמָתִי • גֹּדֶל רַחֲמִיךָ
נִסְמַכְתִּי : אֱלֹהִי בָךְ בְּטַחְתִּי : דְּרָכֶיךָ יְיָ הוֹדִיעֵנִי • הִדְרִיכֵנִי
בְּאַמְתֶּךָ וּלְמַדְנִי • וּנְתִיב מִצּוֹתֶיךָ יְדַעְנִי • אֱלֹהִי אֵל
תִּרְחַק מִפָּנַי : זָכַר רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶּיךָ יְיָ • חֲנוּן לָךְ נִשְׁאֵתִי
עֵינִי • טוֹבָה קִוִּיתִי יְיָ • הֶאֱזִינָה יְיָ קוֹל־תַּחֲנוּנִי : יְהִי שִׁיחִי
לְפָנֶיךָ יַעֲרֹב • כְּכִלִּיל אֲשֶׁר בְּמִזְבִּיחֶךָ נִקְרַב • לְפָנֶיךָ
תִּתְחַנֵּתִי תִקְרַב • וְסִלַּחְתָּ לַעֲוֹנֵי כִּי־רַב : מִדֶּ־נֶאֱמַר
לְפָנֶיךָ אֲדוֹן נִשְׁמַתָּנוּ • נִכְלַמְנוּ מֵאֵד בַּעֲוֹנֵנוּ • סִלַּח־נָא
דְּכָל־אֲשַׁמּוֹתֵינוּ • תִּשְׁלִיךְ בְּמִצּוֹלוֹת יָם כָּל־חַטָּאתֵינוּ : עֲצוֹר
הַמַּחֲךָ וְאֶל־נָא תִּתְחַרֶּה • פּוֹעֵל־הַפֵּל יוֹצֵר וּבּוֹרֵא • צִדֵּק
דֶּרֶךְ־תְּשׁוּבָה לָנוּ תּוֹרָה • כִּי עֲמֶךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּתְּנָה :
קוֹלָנוּ תִּשְׁמַע יוֹשֵׁב בְּרוּבִים • רַחֲמָן גְּמוּל־טוֹבָה לַחַיִּיבִים •
שְׁלֵא עַל־צִדְקָתֵינוּ תַּחַן מְרַבִּים • כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הִרְבִּים :
תַּעֲבִיר חֲטָא וְתִמְחָה פְּשָׁעִים • זִדְנוֹת וּשְׁגָנוֹת סִתְרִים
וִידוּעִים • בְּטַל מִמֶּנּוּ מַחֲשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ וְחָלִים רָעִים •
מְרַבָּה מַחִילָה לַחֲטָאִים וְסִלִּיחָה לַפּוֹשְׁעִים : דָּלָנוּ מִחֲטָא

What profit is there in our blood, when we go down to the pit? Shall the dust praise thee? Shall it declare thy truth? Why then inquirest thou after our iniquities, and searchest after our sins? Surely there is not a just man upon earth that doeth good, and sinneth not! But thou, my Lord, art a merciful and gracious God, long-suffering and abundant in goodness and truth.

Say from "Thy mercy is great," till "when we call," page 52, then say the verses "For we do not presume," and "O Lord, hear," in the same page.

Our God and the God of our fathers!

To thee, O Lord, I cry, before thee I appear with supplication, relying on the greatness of thy mercy, trusting, my God, in thee! Show me, O Lord, thy ways; guide me in thy truth, and teach me, so that I may know the path of thy commandments; O my God, be not far from me. Remember thy mercy and thy loving-kindness O Lord; Gracious One, unto thee I lift mine eyes, for thy goodness I wait, O Lord, give ear unto the voice of my supplications. O Lord, let my meditation be as acceptable to thee as the burnt-offering offered on thine altar; let my prayer be brought before thee, and forgive mine iniquity though it be great. What shall we say before thee, O Lord of our souls, we are greatly confounded because of our iniquities, pardon, we beseech thee, our guilt, and cast all our sins into the depths of the sea. Restrain thy wrath, and let it not wax hot, thou who hast created and formed all beings, O teach us the true way of repentance, for there is forgiveness with thee, that thou mayest be feared. Hear our voice, O thou who dwellest between the cherubim. All-merciful One, deal generously with the guilty, for it is not on the strength of our righteousness that we multiply prayers, but on that of thine abundant mercy. Remove sin, and blot out transgressions, the intentional, and the unwitting, the hidden and the manifest ones; frustrate the designs of our enemies, and avert from us all diseases. O thou who repeatedly grantest forgiveness to sinners, and pardon to transgressors. Free us from sin, purify us from guilt, thou

קלג סליחות ליום רביעי של עשרת ימי תשובה
 נקנו מאשמים • יודע כל-סתרי-נעלמים • הגיגנו שעה
 בעלות ושלמים • אל מלך יושב על-בסא רחמים :

ויעבור and אל מלך Say

מהבצע ברמנו ברתנו אל-שחת תיודך עקר הנגיד אמתך : פי
 תבקש לעוננו ולתטאתנו תדרוש : פי אדם איזצדיק בארץ אשר
 יעשה טוב ולא-יתטא : ואתה אדני אל רחום וחנון ארדהאפס ונבי
 חסד ואמת :

רחמיר רבים • אל תבא • כרחם אב • לי הישועה • " צבאית עמנו • " צבאות אשרי • "
 הושיעה • כי לא עד • " ישמעה

אלהים אדני חלי • יוצרי ומחוללי • לך אני וכל-
 אשר-לי : בסאפאה אל-תריב • פן תשחית ותתריב •
 נפש ב-תקריב : בדרום לדון • ראשית מדון • איש
 היא עד-אבדון : דרכי דספנת • עלומי לאור שתה •
 אל-תהיה-לי למחתה : הליכות לו עולם • הן על-כל-
 נעלם • אל-ישב דך נכלם : וכי רבו משובותי • לב
 הותל במחשבותי • כי לא-מהשבותי : זפותי הפל
 הבל • בכל-מעשה הבל • נפש הוא חובל : חושב
 מאוי לספק • קול דודי דופק • זכמו אל-תפק : טהור
 יצירך עשיתו • ורוע לב מסיתו • פי תראה עון וכסיתו :
 ישעתך לנפשי אמר • האב-תמנו לגמור • אם-עונת
 תשמור : בלו בהבל ימי • ומכובר אשמי • נבהרו
 עצמי : לבן אדמדם • המאוחר והמוקדם • יצר לב
 האדם : מששת את-כל-חדרי לב עקול • מה-מצארת
 מכל : נועם הפצק בי • טמון עון ברחבי • חס לפי

who knowest all hidden secrets. Have respect to our meditation as to burnt-offerings and peace-offerings, God and King, who sittest on the throne of mercy.

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

What profit is there in our blood when we go down to the pit? Shall the dust praise thee? Shall it declare thy truth? Why then inquirest thou after our iniquities, and searchest after our sins? Surely there is not a just man upon earth that doeth good, and sinneth not! But thou, my Lord, art a merciful and gracious God, long-suffering and abundant in goodness and truth.

Say from "Thy mercy is great," till "when we call," page 52, then say the verses "For we do not presume," and "O Lord, hear," in the same page.

Lord God, my strength, who hast formed and created me, to thee I and all that is mine belong. Do not judge me according to my deserved measure, lest the soul which approacheth thee should perish, and be destroyed. If I am judged according to the degrees of my offences, the very first charge terrifieth me as if it were a consuming fire. Thou who art acquainted with all my ways, and hast set my secret sins in the light, O be not a terror unto me. Thou who knowest the course of the world, aye, even all hidden things, let not the oppressed return ashamed. And if my backslidings are numerous, they are attributable to my infatuation, not to my intention. My thoughts are all vanity, and concerned with worldly things, and that corrupteth my soul. Him who only thinketh to satisfy his desires, the voice of God warneth, saying, "Thy desires shall not be granted!" Thou hast created man pure, but the wickedness of his heart seduceth him; therefore when thou seest the iniquity, hide it. Assure my soul of thy salvation, for must we not all perish if thou shouldest mark iniquities? My days have been consumed in vanity, and by reason of the weight of my guilt, my bones are vexed. Whiten the red sin, early and late the evil inclination stirreth man's heart. When thou searchest all the inner chambers of my corrupt heart, what dost thou find to satisfy thee? Every where hidden sin, a heart full of ardent pass

קלר סליחות ליום רביעי של עשרת ימי תשובה

בְּקֶרְבִי : סְמוּךְ נַפְשִׁי מִפַּחַת • וּמִה־בָּצַע לְהַחַת : בְּרַדְתִּי
אֶל־שַׁחַת : עָלִי בְּרַחֲמִים שׁוּב • כִּי בַּמָּה חָשׁוּב • רוּחַ
הוֹלֵךְ וְלֹא־יָשׁוּב • פָּצְעִי לְפִי פָשְׁעִי • וְשָׁק וְאָפָר מִצְעִי •
עַל־כֵּן הָמוּ מַעֲי : צוּקוֹת עִם צָרוֹת • אֲשֶׁר הִנֵּה
חוֹבְרוֹת • לֹא יִדְעָתִי כְּפָרוֹת : קָשָׁה רוּחַ אֲנִי • הֲלֹא
תִרְאֶה בָּעֲנִי • בִּי־תִבְקֹשׁ לַעֲוֹנִי • רַחֲשִׁי לְךָ יַעֲרֹב • וּלְפָנֶיךָ
תִּקְרַב • וְנִקְּתִי מִפֶּשַׁע רָב : שְׁבִי פֶשַׁע תִּנְקָה • בָּלָב
גִּשְׁבָּר וְגִדְּבָה • אִם־יִתְמַהֲמָה חַפָּה : תִּשׁוּבָתוֹ תַּצְפֶּה •
וְעַל־חַטָּאֵיו תִּתְחַפֶּה • לִשְׁטָן בִּפְתָר יִכְפֶּה : אֵל עֶזְרָא
וְחַטָּא נִשָּׂא • אִם־פָּשָׁה יִפְשָׁה • וְעֲשִׂית מְכַסָּה : פִּדְנוֹ
מִעֲבוֹר בְּשַׁלַּח • לְפָנֶיךָ תִּפְלְתִי תַצְלַח • יְיָ טוֹב וְסֹלַח :
רוּן תִּפְלְתִי תִישַׁע • וּמַחֲה כָעֵב פֶּשַׁע • כִּי לֹא אֵל
הַפֵּץ רָשָׁע : יִגְמְלֵנִי יְיָ כְּצִדְקוֹ • תְּמִיד יַצְפֵּנִי בְּסִבּוֹ •
הָאֵל תָּמִים דְּרָבּוֹ : מַעֲוֹמֶק בּוֹר קָרְאִיתִךָ • מִבְּאֵב־לֵב
שְׁחַרְתִּיךָ • כִּי־זָכוֹר זִכְרִיתִךָ : בְּרַחֲמֶיךָ תִּלְבּוֹשׁ • וְאֶת־
חַטָּאֵי תִכְבּוֹשׁ • וְאָדַע כִּי לֹא־אֲבוֹשׁ : רַבִּים אֲמָרִים
לְנַפְשִׁי • בְּאָפָר הִתְפַּלְשִׁי • וְלֹא־תִצַּא הַנֶּפֶשׁ : יִהְיֶה
הַמּוֹן מַעֲיָד • זָכוֹר הַסֵּד יוֹדְעֶיךָ • וְלִי מִה־יִּקְרוּ רַעֲיָד :
צֵא עַל אֲבִיךָ כְּגִבּוֹר • זְרוּעַ רוֹדְפִי תִשְׁבּוֹר • כִּי שָׁמוּ
אֶתִּי בַּבוֹר : הֲצִיךְ בָּהֶם תִּכְלֶה • אֲסִירֶיךָ מֵהֶם תַּעֲלֶה •
וְיִהְיוּ דְבָרֵי אֱלֹהִים • קְרוֹבִים וְעֲרֹבִים • אֲהוּבִים וְחֲבִיבִים •
יְיָ צְבָאוֹת יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים :

וַיַּעֲבֹר and אֵל מְלָךְ Say

Support my soul, lest it be ensnared, for what profit is there to let it sink into the pit? Return to me in thy mercy; for what am I but a breath that goeth and returneth no more? My wounds are in proportion to my trespasses, sackcloth and ashes are my couch, and my bowels are troubled. Anguish and troubles innumerable combined are my lot; therefore I am of sorrowful spirit, O look upon mine affliction, when thou seekest after mine iniquity! Let my prayer be agreeable to thee, and come before thee, so that I be cleansed from great transgression. Exempt from punishment those who repent with a broken and contrite heart, and if they tarry have patience with them. Wait for their repentance, cover their sins, and compel the accuser to be silent. O God, who forgivest sin and iniquity, if ours are numerous, spread a covering over them. Save us from the avenging sword; let my prayer prosper before thee, O Lord, who art good and ready to forgive. Have regard to my earnest entreaty, let my transgression pass away like a cloud, for thou art not a God that hath pleasure in wickedness. May the Lord reward me according to his righteousness, and ever hide me in his pavilion, O God, whose ways are perfect. From the depths of the pit I call upon thee; in the grief of my heart I seek thee early, for I earnestly remember thee. Clothe thyself in mercy, and suppress my sins, and I shall know that I shall not be put to shame. Many there be who say to my soul "Wa'llow thyself in ashes, for thou shalt not go out free." O let thy pity be moved, remember the piety of thy worshippers, and as for me how precious is thy friendship unto me! Advance against thy enemies like a hero, break the arm of my pursuers, who have put me into the dungeon. Spend thine arrows among them, and release thy captives. O let these my words be nigh and agreeable unto thee, beloved and endeared, O Lord of Hosts, who dwellest between the cherubim.

קרה סליחות ליום רביעי של עשרת ימי תשובה

על גבי חרשו חרשים • האריכו למעניתם : כי שָׁחָה כְּעֶפֶר נַפְשֵׁנוּ •
דְּבָקָה לָאָרֶץ בְּטַנְנוּ : וְיִמְהַדְּבוּ צְרִינוּ • רַבִּים קָמִים עָלֵינוּ : קוֹמָה
עֲזַרְתָּה לָנוּ • וּפָדָנוּ לְמַעַן תִּסְדֹּךְ :

רחמיק רבים • אל תבא • כרהם אב • ליי היטועה • יי צבאות עמנו • יי צבאות אשרי • יי
הושיעה • כי לא על • יי שמעה :

אלהינו ואלהי אבותינו

אִמְרָנוּ נִגְזְרָנוּ לָנוּ וְאֵין דּוֹרֵשׁ • אֲבָל אֱשִׁמִּים אֲנַחְנוּ
וְקָרוֹב פּוֹרֵשׁ • בַּעֲוֹן בַּצָּעֵנוּ צוּר לְצַד יַחְרִישׁ • בּוֹלֵעַ
וּמַדִּיק וְרַד וְרוֹפֵם הַחֹרֵשׁ : גַּל אַחֵר גַּל וְאֵין דּוֹבֵר •
גַּלִּל וְצָף עָלֵי רֹאשׁ גּוֹבֵר • דְּבַק שֶׁבֶר עַל שֶׁבֶר
חֵבֶר : דֹּאבּוֹן קָשָׁה הִפָּא יִשְׁבַּח הָעוֹבֵר : הֶמֶס יָפֶס
הֶלֶב מְרוֹב הַמִּכְשׁוֹל • הוֹלֵךְ וְסוֹעֵר בִּי מֵאֵד הַנִּבְחָשׁוֹל •
וּמוֹשִׁיעַ וְרַב אֵין עוֹד לְמִשׁוֹל • וְאֵבֶד הַמִּנְהִיג וְעֵיף
שׁוֹל נִשׁוֹל : זִנְחָנוּ טוֹב וְעַל כִּכָּה הִגִּיעַ • זוֹכְרִיד וְעַמָּת
בִּיד עֲוֹנֵינוּ לְהַפְגִּיעַ • חַיִּים לִירֵץ וְסִתְּדָא אַף לְהַרְגִּיעַ •
הוֹשֶׁרָה לַעְזוֹר בִּי אֵין מִפְגִּיעַ : טוֹרְדָנוּ וְנָהִי כַטְמֵא
וּכְבָּד עֲדִים • טוֹרְפָנוּ וְנִבֵּל וְרוֹדְפִים קָלִים חֲדִים •
יּוֹצְאִים חוּצוֹת מְלֵאִים גֶּעַר בְּמַנְדִּים • יוֹשְׁבֵי חֲשָׁד
צָגִים בְּרָקִים בְּדִים : כְּלָמוֹת וְרוֹק פְּגִינוּ מִצָּפִים צָפָה •
כִּי גִדֵּל הִבָּאב מִפָּה וּמִפָּה • לִיוֹצֵא בְּעֵתָה וּלְבָא אֵין
רְפוּא • לַחוֹן וּלְרַחֵם תִּקְנָה אֵיהּ אִפּוּא : מַה־פְּחִי לִיחֵל
וּמִתְשֶׁת גְּבִרְתָּנִית • מוֹסִיף מוֹשֶׁךְ קִין מַעֲנִית גְּוִתָּנִית •
נָטַל נִשְׁכָּנִית נִגְחָנִית עֵשֶׂר שְׁלֻטָּנִית • נָגוּעַ יַעַר רְדוּנִית
חָנֵם חֲלֻטָּנִית : סְמִלּוּנִי רָשָׁע לְקַצֵּץ נֶקֶם תִּלְבּוֹשׁ • סָבֵר

The ploughers ploughed upon my back ; they made long their furrows. For our soul is bowed down to the dust, our belly cleaveth unto the earth. Lord, how are they increased that trouble us, many are they that rise up against us. Arise for our help, and redeem us for thy mercy's sake.

Say from "Thy mercy is great," page 52, until "when we call," then say the verses "For we do not presume," and "O Lord, hear," in the same page.

Our God, and the God of our fathers !

We said we are cut off, and none enquireth after us ; but it is our fault that our friend hath forsaken us. For the iniquity of our covetousness, our rock holdeth his piece at the enemy,¹ suffering him to devour and crush and tread down every thing. Wave succeedeth wave, and there is no pilot, and the floods overpower us. Calamity joineth calamity, the heavy grief to come throweth the past one into oblivion ; the heart melteth by reason of the many accidents, and billows rush furiously upon me. There is no deliverer, no pilot ; the guide hath perished, and fallen into the sea, faint and exhausted. We have abandoned virtue, hence all this hath befallen us ; and because of our iniquities thine anger hath extended even to the righteous.² But thy benevolence giveth life, when the time shall come for thy wrath to be appeased : O haste thee to help us, for we have no intercessor. We are cast off like a soiled and worn garment ; we were hurried away forcibly, ourselves being powerless, and the pursuers quick and sly ; those who went abroad were pursued like fugitives, and those who sat *hidden* in darkness, had to suffer severe privations. Shame and spitting covered our faces, for the grief waxed great on all sides. Whoever went out met with terror, and those who entered felt no relief, no hope for grace and mercy. What is my strength, that I should still hope ? Former tyranny enfeebled me, and made long furrows upon my back ; then did the ten-fold burden of the biting and pushing monster oppress me, but the barbarians met with a severe punishment for unjustly treating us like bondmen. O put on vengeance to cut the bonds of wicked-

¹ In the Holy Land.

² See Isa. lvii. 1.

קלו סליחות ליום רביעי של עשרת ימי תשובה

קִיף וּסְפוּיִם תַּעֲמִיד מִלְבוּשׁ • עֲגִלַת לַמּוֹדֵד מִחֵץ
וְשֹׁכֵר תַּחֲבוּשׁ • עֲבוֹד עֲבוֹדָתְךָ שְׂכֵם אֶחָד תִּכְבּוּשׁ :
פְּקָרְנוּ בְּאִמּוֹן כָּבֵן הַכֵּן וְסָרְבֵן • פְּדִיִּין לְהוֹזִיק יְפוּרִים
חִלְפַת קָרְבֵן • צְרוֹת־דְּרוֹת נָהַשׁ וְעָקֵרֵב וְרִבְרִבֵן • צִמְאוֹן
וְחוֹסֵר־כֹּל מִשְׁנֵה הַדְּרִבֵן : קוֹבְלִים הַסֵּתֵר פְּנִיךָ עִם
טָרְחֵן • קִנְיֵן הָרֵג וְאָכַל וּמְכוֹר מוֹרְחֵן • רְגִלְנוּ כַּעֲבֹד
רַב־פֶּשַׁע וְסָרְחֵן • רַבָּה לְהַטִּיב רַב־חֶסֶד וְסִלְחֵן : שְׁקָרְנוּ
בָּךְ וְסִטְיֵנוּ מִמֶּךָ לְסוּר • שְׂכַחְנוּ רַב־כֹּל כְּלֵי חֶסֶד •
תָּעִינוּ אַחֵר יָצָר רוּעַ וְסוּר • תָּרְנוּ אַחֵר הוֹזֵג לַעֲבֹרָה
סָרְסוּר : שְׁרִירוֹת לֵב יִשָּׁר וּפֶשֶׁט עֲקֻמוּמִית • לֹא יִרְגֹז
עוֹד בְּהִרְהוּר שְׁעֻמוּמִית • מִהֵר מְלַעֲכֵב תַּמּוּי תַּפְּיִשֵּׁת
שְׁמֻמִית • הָרַב כַּבֵּס כְּתָמֵינוּ וְלִבֵּן אֲדֻמוּמִית : הַגּוֹנִים
לָךְ לָעַם אוֹתָנוּ נֹוה • קָטַן וְגָדוֹל דַּעַת דְּרָכֶיךָ שׁוּה •
יִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל חֶלֶק יַעֲקֹב צִוָּה : הֵלֵא אֶתָּה אֱלֹהֵינוּ
וְלָךְ נִקְוָה :

וַיַּעֲבֹד אֵל מֶלֶךְ Say

פזמון

Wherever the word נִפְשִׁי occurs at the end of the verses, repeat from
בְּבִקְשָׁתִי till נִפְשִׁי.

יֹשֵׁב בְּסֵתֵר עֲלִיִּין • מְגִנִּי וְצִנְתִּי • צַעֲקָתִי הַקְּשִׁיבָה •
וְהַאֲזִינָה רִנָּתִי • הֵטֵא אֶת־הַטְּאֵתִי • קְדוּשׁ תֵּן תַּקְוָתִי •
נִפְשִׁי בְּשִׂאֲלָתִי וְעַמִּי בְּבִקְשָׁתִי : צִדְקָה עֲשֵׂה לַעֲמֶךָ •
קְדוּשׁ לְמַעַן שְׁמֶךָ • פָּסוּ תַּמִּימֶיךָ • מַעֲבִירִי וְעַמֶּךָ • וּמַגִּישִׁי

ness! Let not the hope of those who trust in thee be put to shame; heal the wounds of the patient heifer¹ that Israel may with one consent serve thee. We emancipated ourselves from the divine laws, like a rebellious son from his father's word; but instead of inflicting upon us our merited chastisement, thou didst ordain sacrifices, by virtue of which we are delivered from heavy sufferings, from serpents and monstrous scorpions, from thirst and want. Israel deplores thy having withdrawn thy countenance from them, and abandoned them to misery; but how often have we shown ourselves rebellious slaves towards thee, who art most beneficent, gracious, and ready to forgive! We have dealt falsely towards thee, have turned from thee, have forgotten thee in our prosperity, have strayed after our evil inclinations, and have sought after the two seducers!² O direct the imagination of our hearts in the right path, and strip it of all impurity, so that the will of the wicked and the frantic may no longer have any power, and frighten away every seductive allurements. Cleanse our stains; let the red turn white, that we may be worthy of being called thy people. Restore us to thy habitation, so that both little and great may know thy ways; command the salvation of Israel, O God of Jacob, for thou art our God, and for thee we wait.

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

Wherever the words (my life, &c.), occur at the end of the verses, repeat from "my life," till "at my request."

Thou who dwellest in the secret place of the Most High, my buckler and my shield, attend unto my cry, and give ear unto my prayer; cleanse my sin, grant, O holy One, my hope, and let my life be given me at my petition, and my people at my request. Deal generously with thy people, most Holy One, for thy name's sake; for thy faithful fail, who by their offerings appease thine anger; therefore I have come with my prayer.

¹ Hosea x. 11.

² The heart and the eyes.

קלו סליחות ליום רביעי של עשרת ימי תשובה

להמך • לכן עתה באתי : נפשי הטאת נעורי תצליל •
וים יהפכו בצליל • וצדק זקנים תסליל • ושועת
נבאים תכליל • ועת תננקני בבצליל • מסטיני אז יליל •
בי לבי לך כליל • עתה הנה באתי : נפשי חנון חי
חנני • לקול זעקי בגרוני • בשמעך תענני • סליחתך
תרבני • חיים תכתבני • וענתה בי צדקתי : נפשי זה
אלי הושיעה • וזכיות הכריעה • ומובולך הופיעה • חון
סוערה וסועה • ומלשני הבליעה • צאנך מלחפשיעה •
פן אראה ברעה • באבדן מולדתי : נפשי קדש שם
קדשך • תללו במקדשך • ואחרונים קדושיך • מגישי
אשיר • ומה יעשו קדושיך • בפפי קדשיך • ישעה נא
מקדשיך • בפרים אם-שלמתי : נפשי ירצו עבדיך •
למען שם כבודך • מעידך מעידך בי אין בלעדך •
בפש נא אובדיך • הן באו עריך • פי טובים דריך •
פניך בקשתי : נפשי קולי יערב נא • במחים תוך
ציונה • לטובה הפנה נא • להמציאני חנינה • פי
אל-מי אפנה נא • באין משען ומשענה • למיחליך
סלח נא • השמיעם סלחתי • נפשי בשאלתי ועמי
בבקשתי : יושב וכו'

ויעבור and אל מלך Say

תבא לפניך תפלתנו אל היכל קדשך : תבא לפניך אנחת אסיר
כגדל זרועך • הותר בני-תמותה : לפקח עינים-עורות • להוציא ממסכר
אסיר מבית-פלא ישבירחשך : פי לא-בזה ולא-שמן ענות עני ולא-
הסתיר פניו מפני • ובשועו אליו שמע : רחמיה רבים • פמשפסיד

(My life, &c.) Drown the sins of my youth, that they may perish in the sea, and raise up the righteousness of our ancestors; accept the prayers of the humble as a burnt-offering, and when thou cleanseest and purifiest me, my accuser shall howl with vexation; to offer up my heart to thee, I have come. (My life, &c.) Be gracious unto me, O living and gracious God! Answer me when thou hearest the loud voice of my prayer; be indulgent towards me, and inscribe me for life, and let my righteousness answer for me. (My life, &c.) Save me, my God, and incline the scale in my favour; appear from thy dwelling to be gracious to the storm-tossed nation; annihilate my calumniator, lest he condemn thy flock, and I witness the destruction of my kindred. (My life, &c.) Sanctify thy holy name, which they profaned in thy sanctuary; for what are thy holy priests, who offered thy burnt-offerings, and what are thy saints to do when thy sacred offerings have ceased? O have respect to those who sanctify thee by prayer in compensation for heifers. (My life, &c.) Let thy servants be accepted for the sake of thy glorious name; it is they who acknowledge thy unity, and who testify that there is none besides thee. Seek, I beseech thee, thy lost ones; behold they come to meet thee, for thy love is sweet, therefore I seek thy countenance. (My life, &c.) Let my voice be as agreeable to thee as fat lambs in Zion. O turn thou to me to deal kindly with me, and to let me find grace, for to whom am I to turn? I am without stay and staff. Forgive, I beseech thee, those who hope in thee, announce to them their pardon, and let my life be given to me at my petition, and my people at my request! (Thou who dwellest, &c.)

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

Let our prayer come before thee unto thy holy temple. Let the sighing of the prisoner come before thee; according to the greatness of thy power preserve thou those that are appointed to die. To open the blind eyes, to bring out the prisoners from the prison, and them that sit in darkness out of the prison-house. For he hath not despised or abhorred the affliction of the afflicted; neither hath he hid his face from him, but when he cried unto him, he heard. Thy mercy is great, O Lord, quicken me according to thy

קלח סליחות ליום רביעי של עשרת ימי תשובה

חיינו : אל-תבא במשפט עמנו • כי לא-יצדק לפניך כל-ימי : ברחם אב
על בנים בן תרחם יי עלינו : לוי תישועה על-עמך ברכתך סלה :
יי צבאות עמנו מושב לנו אלהי יעקב סלה : יי צבאות אשרי אדם
בטח בך : יי הושיעה תמלך יעגנו ביום-קראנו :

סלח-נא לעון העם הזה בגדל חסדך וכאשר נשאתה
לעם הזה ממצרים ועד-הנה • ושם נאמר : ויאמר יי
סלחתי בדברך :

הטה אלהי אונך ושמע פקחתי עיניך וראה שממתינו והעיר אשר
נקרא שמך עליה : כי לא על-צדקתינו אנחנו מפילים תחנונינו
לפניך כי על-רחמיך הרבים : אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה
ועשה אלי-תאחר למענך אלהי בישמך נקרא על-עירך ועל-עמך :

אלהינו ואלהי אבותינו

אורחי מעבר הנער • אליך רין ולא-אחר : בחנתו
בנסינות עשר • ונמצא שלם בלי-חוסר : גורש מארץ
מולדתו • גוי בעולם שמתו : דברך הקים ולא-הפר •
ונאם אנכי עפר ואפר : הקריב חלב וחמאה • ונחנט
פרי למאה : ונאמת-לו העלהו לעלה • בקע עצים
וערך והעלה : זכר-לנו היום עקדתו • והשלמת יחידתו :
חון היום שבטי-תם • ותשבון במקהלותם : טיעת
מטות שנים-עשר • מוג מהם אל-יחסר : ידירות
משפנותיך תביאם • בחר נחלתך תטעם : בנם כל-פזורי
נדחיהם • נהגם לבית מאניהם : לקוחים מפות תחשוף •
מסמין פה סתום וחשוף : נשאנו ונטלנו בימי עולם •
וכפר לנו כל-זדון ונעלם : סלח ועבור על-פשע יי ומחול

judgment. Enter not into judgment with us, for in thy sight shall *no man* living be justified. Like a father hath compassion on his children, so have thou compassion on us, O Lord! Salvation belongeth unto the Eternal! thy blessing be upon thy people. Selah! The Lord of Hosts is with us, the God of Jacob is our refuge. Selah! O Lord of Hosts! Happy is the man that trusteth in thee. Save us, O Eternal! Let the King hear us when we call.

"Pardon, I beseech thee, the iniquity of this people, according to the greatness of thy beneficence, and as thou hast been indulgent to this people from Egypt even until hitherto: (as it is said), And the Lord said, I have pardoned according to thy word."

O my God! incline thine ear and hear, open thy eyes and behold our desolations, and the city which is called by thy name; for we do not presume to present our supplications before thee on account of our righteousness, but in reliance on thy abundant mercy. O Lord! hear: O Lord! pardon: O Lord! be graciously attentive and grant our request: delay not for thine own sake, O my God! for thy city and thy people are called by thy name.

Our God, and the God of our fathers.

The Eastern man,¹ from beyond the river Euphrates, ran to thee without delay, when for the tenth time thou didst try him, and he was found perfect, and not wanting in aught. He was driven from the land of his nativity, but thou didst make him a great nation in the world. He fulfilled thy commandment, and broke it not, saying: "I am but dust and ashes." He offered his visitors milk and butter, and in return for it a son was born to him in his hundredth year. And thou saidst unto him, "Offer him for a burnt-offering!" And he clave the wood, and laid it in order, and put his son on it. O remember this day his sacrifice, and the entire devotion of his soul,² in our favour; be gracious unto the tribes of the innocent one,³ and dwell amongst their congregations. May the scions of those twelve tribes never cease to thrive; bring them into thy favorite tabernacle, and plant them in the mountain of thine inheritance; gather all their scattered ones, and conduct them to the house of their desire. Save those who are sentenced to death for their sins; stop the mouth of their accuser; carry and bear us as in the days of old, and pardon all our intentional and hidden sins. Forgive and pass over every transgression, and pardon our guilt and wicked-

¹ Abraham.

² Isaac's readiness.

³ Jacob.

קלט סליחות ליום רביעי של עשרת ימי תשובה

אֲשָׁמָה וְרָשָׁע : עָנָה הַיּוֹם כָּל־מִי־חֲלִיד . כִּי עֵינֵינוּ
נִשְׁוֹאוֹת אֵלֶיךָ : פָּדֵנוּ מִצָּרָה וְצוּקָה . וְתַעֲלֵנוּ מִשְׁוּחָה
עֲמוּקָה : צַעֲקֵתֵינוּ הַיּוֹם תִּקְבֵּל . וְתַצִּילֵנוּ מִיַּד מַחֲבָל :
קוֹמֶם בֵּית שְׂכִינַת הוֹדֶךָ . וְאַל־תִּנְבֵּל כִּפְּאֵי כְבוֹדְךָ . רַפָּא
עַמְּךָ מִכָּל־שֹׁבֵר . כִּי־בָאוּ בָנִים עַד־מִשְׁבֵּר : שִׁבְץ
אֲחֻזֹּתֵנוּ פִּיּוּלָרָה . וְכַח אֵין לְלִידָה : תִּגְאֹל עַמְּךָ
מִהִבֵּהב . כִּי עֲלִיד מְשֻׁלִּיכִים יֵהֵב : תִּנְחֵם לְעִיר
הַפְּנוּיָה . תִּמְהַר תִּשְׁבִּי מִנְּחָם וּנְהַמְיָה :

ויעבור אל מלך Say

Say זכור רחמיה page 16, till גמרא בשבועה page 23, and continue with the following—

מֶלֶךְ מַלְכִּים וְרֵם עַל־רָמִים : שׁוֹכֵן שְׁהָקִים וְיוֹשֵׁב
בְּמִרוֹמִים : הַמְהִלֵּל וְהַמְשַׁבֵּחַ לְעוֹלָמִי עוֹלָמִים . בְּרוּךְ
וּמְבוֹרָךְ בְּפִי כָל־יְקוֹמִים : רוֹאֶה בַּעֲנׇוֹי אֲנוּנִים וְעֲגוּמִים .
שׁוֹרֵנָא בְּשִׁפְלוֹת מַעוּטֵי־עַמִּים : מַפְוֹרִים וּמַפּוֹרְדִּים בֵּין
כָּל־הָאֲמִים . וּבִבְשֶׁת וּבְלִמָּה נַחֲפָרִים וְנִגְלָמִים : אֲבֵלִים
וּבְרוּדִים גְּזוּפִים וְשׁוּמָמִים . לְמַפִּים נְתוּנִים גּוֹיִם
לְמַהֲלָמִים : בְּכָל־בֶּקֶר מִיִּיתָן עֶרֶב נוֹאֲמִים . בְּרָמֵשׁ
אוֹמְרִים מִיִּיתָן יִקְרַב אוֹר יָמִים : אֵין לָהֶם מְנוּחָה
וְשִׁקְט וְשְׁלוֹמִים . בְּמָה לְהַתְנַחֵם וּמַצָּא תְּנַחוּמִים : שְׁלוֹם
מַצִּפִּים וְהֵנָּם גִּלְחָמִים . לְטוֹבָה מְקוּיִם וְהֵנָּה רוּעַ
תְּשֻׁלוּמִים : וְתִבְהַר נִפְשָׁם מִיִּתַּת רְדוּמִים . מַה־נִּתְּאוּנוּ
וּמַה־נִּאֲמַר וְעוֹנוֹתֵינוּ גוֹרָמִים : חֲטָאנוּ רָשָׁעֵנוּ סָרְנוּ
מִחֻקֶּיךָ הַנְּעִימִים . זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחַסְדֶּיךָ הַעֲצוּמִים :

ness. Answer this day all those who hope in thee, for our eyes are lifted unto thee. Deliver us from trouble and distress, and bring us up from the deep pit; accept this day our cry, and deliver us from the hand of the destroyer. Raise the temple where thy majesty once resided, and let not the throne of thy glory be disgraced. Heal all the breaches of thy people, for our troubles have reached their height. Anguish hath come upon us as upon a woman in travail, who hath no strength to bring forth. Redeem thy people from being tributary, for upon thee they cast their burden. Guide them to the rebuilt city, and let Elijah and the Comforter,¹ speedily appear.

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

Say from "O Lord, remember thy mercy," page 16, till "lest we perish wholly in exile," page 23, then continue with the following—

King of kings, who art exalted above all the highest, who residest above the clouds, and dwellest on high; who art extolled and praised for ever and ever, and blessed by the mouth of every being; who seest the sufferings of the afflicted and grieved, O look on the humiliation of these the fewest of all people. Scattered abroad and dispersed among all the nations, and covered with shame and confusion, mourning, lonely, banished and desolate, they give their backs to smiters, and to pain. Every morning they say, would it were evening, every evening, would it were morning; they have no rest, tranquillity, or peace, they know not wherewith to console themselves, or where to find comfort. They wait for peace, but it cometh not; they hope for better days, but still meet with calamities, so that they prefer death to life. But why should we complain and what shall we say, when our iniquities have caused it all? We have sinned, have been wicked, have departed from thy salutary laws. But O remember thy tender mercies, O

¹ The Messiah.

קמ סליחות ליום חמישי של עשרת ימי תשובה
 קומה והמלא עלינו רחמים • קבץ פזורנו מארצות
 וימים : אשר-מכרת חנם לאדומים • מהר לגאלם בלא
 כסף ודמים : צוה ישועות יעקב הצור תמים • כי לך
 יי הסליחות והרחמים :

Conclude the Service from מכניסי רחמים page 23.

סליחות ליום חמישי של עשרת ימי תשובה :

Say from אשרי page 1, till כי רבו page 7, after which say the following—

סלח-לנו אבינו ביי-ברוב אולתנו שגינו • מחל-לנו
 מלבנו ביי-רבו עונינו :

עם יי חוקי ונתחנקה • וקראו אל-אלהים בחנקה :
 איש און יתודה אשמהו • וישב אל-יי וירחמהו
 לקרוא ללא-יגום ורא-יישן • שמר ישראל עזרה למה
 תישן : יושר זכור וכשרון מעשה • ויי הטוב בעיניו
 יעשה : הבטיחנו אלהים אמת • כי לא אחפץ במת
 המת : בהמצאו דרשוהו בתחן לקרוב • קראהו בהיותו
 קרוב : רצוהו חלוהו באימה עבדוהו • כל-זרע יעקב
 בברוהו : שקוד דלתות ארץ-אפים • נשא לבבנו אל-
 כפים : מי יודע רצות ויואל • הבון לקראת אלהיך
 ישראל : ערכו שוע ותפללה לצרה • קדשו צום קראו
 עצרה : יבקש יפלל אלהים עובד • ושב מחרון אפו

Lord, and thy loving-kindnesses ; arise, and display thy full mercy towards us ; gather our scattered from all lands and coasts of the sea ; speedily redeem those without ransom whom thou hast sold for nothing to the Idumeans ; command the salvation of Jacob, O thou immutable Rock, for with thee, O Lord, is pardon and mercy.

Conclude the Service from "Angels of mercy," page 23.

PROPITIATORY PRAYERS FOR THE FIFTH OF THE PENITENTIAL DAYS.

Say from "Happy are they," page 2, till "for it is great," page 7, after which say the following—

Pardon us, our Father ! for in the greatness of our folly we have gone astray. Forgive us, O our King ! for our iniquities are numerous.

People of the Lord, let us be courageous, and let us call upon God with urgency. Let the unrighteous man confess his guilt, and let him return unto the Lord, and he will have mercy upon him. Let him call upon him who slumbereth not, and sleepeth not, and say, Guardian of Israel, awake, wherefore sleepest thou ? O remember only the merit of good deeds performed, and do, O Lord, what seemeth good in thine eyes. The Lord of truth hath assured us that he hath no pleasure in the death of him that dieth. Seek him while he is to be found,¹ and approach him with supplication, call upon him while he is nigh. Appease him, implore him, and serve him with awe ; all ye posterity of Jacob, honour him. Watch ye at the gates² of him who is long-suffering, let us lift up our heart with our hands unto him. Who knoweth but he may be appeased and comply with our request ? Therefore prepare to meet thy God, O Israel. Direct ye prayers unto him in the time of trouble, sanctify ye a fast,

¹ In the ten penitential days.

² The houses of worship

קמא סליחות ליום המישי של עשרת ימי תשובה
ולא-נאבד : הרצה שי ותשר מהשמן • מרבבות נחלי
שמן : חפויץ שמוע מתקרובת עלים • להקשיב מהלב
אילים : זכורת למד וישר עקוב • זכור אלה ליעקב :
קחו עמכם דברים • ושפה בשלום פרים :

כי על רחמיך • אל ארך אפים • ויעבור •

אליך נשאלנו את-עינינו • הישבי בשמים : בקראנו עננו אלהי
צדקנו בצר הרחבת לנו חננו ושמע תפלתנו : טובו טובו אמרת
לנו • ועל-התשובה מראש הבטחתנו : רחמיך רבים • כמיטבטיף
חיינו : אלתבא במישפט עמנו • כי לא-יצדק לפניך כל-חי : פרחם אב
על פנים בן תרחם • עלינו : לוי הושיעה עלי-עמך ברכתך פלה :
• צבאות עמנו כושגב לנו אלהי יעקב פלה : • צבאות אשרי אדם
בטח בך : • הושיעה תמך יעננו ביום-קראנו :

סלח-נא לעון העם הזה כגדל הסדרך וכאשר נשאתה
לעם הזה ממצרים ועד-הנה • ושם נאמר : ויאמר •
סלחתי בדברך :

הטה אלהי אונך ושמע פקחה עיניך וראה שמחתינו והעיר אשר-
נקרא שמך עליה : כי לא על-צדקתינו אנחנו מפילים תחנונינו
לפניך כי על-רחמיך הרבים : אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה
ועשה אלתאחר למענה אלהי פישמד נקרא עד-עריך ועד-עמך :

אדהינו ואהי אבותינו

אתה הרואה בעלבון געלבים • אתה האומר שובו
בנים שובבים • בעצמך מעיד עדות השבים • בידנו
ראיות מסורת וכתובים : גרולה תשובה לכסא מגעת •
גבוה למעלה ובארץ מודעת • דמויה לים לקולה
נשמעת • דוחה הגזרה גזר-דין קורעת : התשובה

call a solemn assembly; petition, pray, worship, that he may turn from his fierce wrath, and that we do not perish. Can gifts and presents be acceptable from the obdurate, even though they consisted of ten thousands of rivers of oil? No, to obey pleaseth him better than sacrifice, and to hearken than the fat of rams. Plead in our justification, and straighten that is crooked, O grant this unto Jacob! Take with you words, and compensate with your lips for the offerings.

Say "For we confide in thee," "O Omnipotent!" "And the Eternal passed," pp. 8, 9.

Unto thee lift we up our eyes, O thou that dwellest in the heavens. Hear us, when we call, O God of our righteousness; thou hast enlarged us when we were in distress: have mercy upon us, and hear our prayer. Repent, ye, repent ye, thou hast said, and from the beginning thou hast assured us of the value of repentance.

Thy mercy is great, O Lord, quicken me according to thy judgment. Enter not into judgment with us, for in thy sight shall *no* man living be justified. Like a father hath compassion on his children, so have thou compassion on us, O Lord! Salvation belongeth unto the Eternal! thy blessing be upon thy people. Selah! The Lord of Hosts is with us, the God of Jacob is our refuge. Selah! O Lord of Hosts! happy is the man that trusteth in thee. Save us, O Eternal! Let the King hear us when we call.

"Pardon, I beseech thee, the iniquity of this people, according to the greatness of thy beneficence, and as thou hast been indulgent to this people from Egypt even until hitherto: (as it is said), And the Lord said, I have pardoned according to thy word."

O my God! incline thine ear, and hear, open thy eyes and behold our desolations, and the city which is called by thy name; for we do not presume to present our supplications before thee on account of our righteousness, but in reliance on thy abundant mercy. O Lord! hear: O Lord! pardon: O Lord! be graciously attentive and grant our request: delay not for thine own sake, O my God! for thy city and thy people are called by thy name.

Our God, and the God of our fathers!

It is thou who seest the repentance of the penitent; it is thou who hast said, Return, ye backsliding children! Thou thyself hast testified the value of repentance, both the written and the oral law giving proof of it. Great is the value of repentance, it reacheth up to the exalted throne of God,¹ it is highly

¹ כמו שאח'ו שובה ישראל עד ה' אלהיך

קמנו סריחות ליום המישי של עשרת ימי תשובה

עריבה מקרבן יחטורת • השטר קורעת ופורעת מעצורת •
וגורמת לרחמים וזכיות מזכרת • וחיל עתקה וגברה
תגבורת : זבורה לששה ולעולם קדמה • זרזים מקבצת
מקצוי אדמה • חמה משיבה מגינה בחומה • חסד
נשאה ולדורות נסתימה : טוב וישר מורה ארהותיה •
טובו אהליה נעמו משכנותיה • יד פשוטה לקבל
בנותיה • ידרשוה כל ימה תוצאותיה : כבודה בתי-
מלך והצנע קוראה • כלי שבור בו מתראה • לובשת
ענוה מביאה היראה • למלך שיה ראויה ונאה : מדת
בשר מבקש עלבנו • מפרסם ברבים פעם ענינו •
נשתנה השם לעלוי בדינו • נמצא במסתר לעוברי רצונו :
ספק בידו הגדלה והטובה • סליחות הרבות לעדרו
הנשפה • עון הנכתם להעבירו באהבה • עמו המיוחד
להחזירו בתשובה : פקח יודע למצא רצונו • פתח
התשובה ומזור הגיונו • צופה ולומד ותולה עינו • צמר-
הבקר יודע קונו : קוננו מפיר מגיד מישרים • קלים
תבליג להחליף החמורים • ריקים מלא בשלום פרים •
רצה עתרתנו בדרמים ואמורים : שפתינו נשלמה פרים
נזבחים • שיחנו קבל פעלות מחים • תפון תפלתנו
ברקיקים משוחים • תשמע שועת שושנת חוחים : בוחן
כליות רוכב ערבות : ברית תפפור תוכן לבות • שמעה
בקולנו והישר נתיבות • אלהים תהיינה אנך קשבות :
חזקתך ומדתך לטהר עבדיך • אתה לבדך ואין בלעדיך •

esteemed above, and well known on earth ; its voice resembleth the roaring sea, it removeth evil decrees, rendeth asunder the sentence. Repentance is more agreeable to the Lord than sacrifice and incense ; it teareth the bond, and dischargeth the afflicting debt.¹ It stirreth up compassion, causeth merits² to be remembered, and operateth with great power and efficiency. It is one of those seven objects which were called into being before the world was created,³ it causeth the scattered to be gathered from all the ends of the earth ; appeaseth wrath, protecteth like a wall, conferreth loving-kindness, and endureth to the end of time. The benevolent and righteous One hath taught its ways ; its tents are goodly, lovely its dwellings ; its hand is stretched out to receive its children, (*i. e.* the penitent) ; every one can find it, it extendeth as far as the sea. This honoured daughter of the King is called humble ; she shows herself only in a broken vessel, is clothed in humility, awakeneth the fear of the Lord, and is valued and beloved by the King. It is the way with man to demand a public apology of him that hath offended him in public : but it is different with God in his exalted judgment, he suffereth himself to be appeased in secret by those who have transgressed his commandments. In his large and beneficent hand there lieth sufficient pardon for his flock ; he lovingly effaces the recorded sin, and desireth his chosen people to return to him with repentance. The prudent man knoweth how to ingratiate himself with him, and where to find the door of repentance, and a balm for his soul, he learneth from the unreasoning brute to know his master ;⁴ so let us recognise our master, who taught us the wise lesson to repent, whereby the weak are strengthened, heavy sins are removed, while slight ones wholly disappear by our rendering the calves of our lips. O accept our prayer as sacrificial blood and offerings ; let our lips make up for the sacrifices ; accept our words as fat burnt-offerings, our prayers as meat-offerings, and hear the cry of Israel. Thou who triest the reins, and who ridest upon the heavens, remember the covenant, thou who searchest hearts, hearken unto our voice, and straighten our paths ; O Lord, let thine ears be attentive. It is thy way to cleanse thy servants, thou alone, and none besides thee ; thou

¹ Which man has contracted towards God by his sins.

² Of the penitent.

³ So according to our Sages.

⁴ With allusion to Isa. i. 3.

קמג סליחות ליום חמישי של עשרת ימי תשובה

רוצה בתשובת באי עריך • התיי וחקו"ף הן הן עריך :
ואתה מלך צור עולמים • תדיה דמים תכבם נכתמים •
עשה עמנו האל-תמים • אל מלך יושב על-כפא רחמים :

ויעבור and אז מלך Say

אלה וי שועתי • ובבקר תפילתי תקדמך : אליה נשאנו את-עינינו •
הישבי בשמים : אליה וי נפשי אשא : תגנו וי תגנו כי רב שבועי
בוז :

רחמך רבים • אל תבא כרחם אב • ליי הישועה • יי צבאות עמנו • יי צבאות אשרי • יי
הישועה • כי לא על • יי שמעה

אלהינו ואלהי אבותינו

אזנך הטה והקשב לחקת רנן • ברית רעיתך
תזכור התרצה והתפיש לה בתחנון • גמור בנזירה
לרחמה ולהננה באשר הראית בשנון • יי אל רחום
ותנון : דודי-לי ואני-לו מותאמת • התיר גוים כי כפיהם
שמוחות למת • ואת-חסדו ואמונתו בנו לעד קימת •
אך-אפים ורב-חסד ואמת : זכר עשה ליראיו העלובים
ובפופים • הננם לבלתי היות נשפחים ונהדפים •
טרים יקראו יענה כהורת צופים • נצר חסד לאלפים •
ידו פשוטה לתשובת צולעה ונהלאה • בעם להעביר
ולשגבה מענוי ותלאה : לכלה עון ולהתם חטאה •
נשא עון ופשע וחטאה : מאשפת ירים רש ואיש
תככים ומעקה • נופלים סומך וזוקף כפוף מיסר
ונלקה • סגופים רעובים מפרי מעשיו משביע ומשקה •
ונקה לא-ינקה : עורכי משפטיו ישרים נכוחים

art pleased with the repentance of those who approach thee, as testified by thy holy law. And thou, O King, everlasting Rock, who removest guilt and cleanseest those who are stained with sin; deal thus with us, O perfect God, Ruler of the world, who sittest on the throne of mercy.

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

Unto thee, O Lord, have I cried; and in the morning shall my prayer prevent thee. Unto thee we lift up our eyes, O thou who dwellest in heaven. Unto thee, O Lord, I lift up my soul; have mercy upon us, O Lord, have mercy upon us: for we are exceedingly filled with contempt.

Say from "Thy mercy is great," till "when we call," page 52, then say the verses "For we do not presume," and "O Lord, hear," in the same page.

Our God and the God of our fathers.

Incline thine ear and attend to our joint prayers; remember thy covenant with thy beloved, and be appeased and propitiated by their supplications. Determine again to have mercy on, and to be gracious unto Jerusalem, even as thou shewedst by the expression, "The Lord, the Lord God, merciful and gracious!" My beloved is mine, and I am his, we are as twins; he rejected the heathens because they spread out their hands to lifeless idols; but he preserveth his grace and his truth for ever towards us, he being long-suffering, and abundant in goodness and truth. He remembereth his abashed and afflicted worshippers; he is gracious to them, that they may not be forgotten or cast off; even ere they call upon him, he answereth them, as thy prophets teach us,¹ of him who keepeth mercy unto thousands. His hand is stretched out to receive the returning lame and halting, to appease his anger, and to save them from affliction and travail, to finish iniquity, and make an end of sin, even he who forgiveth iniquity, transgression and sin. He raiseth up the poor, the troubled and the distressed out of the dust, supporteth the falling, and raiseth those that are bent down, chastised and struck, satisfieth the tortured and the hungry with the fruit of his works, but leaveth not wholly unpunished.² His judgments are righteous, and well established; twice, thrice

¹ Isa. lxx. 24. ² כמו שרר שו חז"ל: נקא לשבים / לא יקא לשאתן שבים

קמר סליחות ליום חמישי של עשרת ימי תשובה
 ונכונים • פעמים שלש מורה מלמד ומסביר פנים •
 צדקתו לעד וכרגע באפו גדונים • פקר עון אבות
 על-בנים : קדם מאז תורה ותשובה הנעים • רפאות
 ותעלה וחי-עולם לשבי פשעים • שלום שונאיו למצער
 ולבניהם רק לבד להזעים • על-שלשים ועל-רבעים :
 תוחלתנו תקותנו סברנו וחפוי נפשנו • יאמנו צדקותיך
 אשר-בם מבטחנו • חסדי קדמונים זכור ומלפניך
 ריקם אל-תשיבנו • וסלחת לעוננו ולחטאתנו : שבטך
 ומשענתך יר מרומים • יודעו וינחמו מעטי-עמים •
 ותעלה תחנתנו ממרומים • אל מלך יושב על-כסא
 רחמים :

ויעבור and אל מלך Say

שוב מחרון אפך • והנחם על-הרעה לעמך : שובנו אלהי ישענו •
 והפר פעסך עמנו : שובה יי רבבות אלפי ישראל : קחו עמכם דברים
 ושובו אל-י : אמרו אליו בלתישא עון וקח טוב ונשלמה פרים שפתינו :
 רחמך רבים • אל חבא כרחם אב • ליי השועה • יי צבאות עמנו • יי צבאות אשרי • יי
 הושיעה • כי לא על • יי שמעה :

אלהינו ואלהי אבותינו

תשובה חשובה קדומה מאז לחטוב • שובה ישראל
 עד-י • מלקטוב : רשע יעזב דרכו פשוטנה לרטוב •
 קציעות בגדתיך תחליף וקח טוב : צרור המור תמיד
 בטוב לסחור • פשוטה ימינו שלוחה מן החור • עונך
 אשכח אל-תלך אחר • סדר מדותי אפיר בריתי
 לבחור : נכלמנו בעוננו בושנו במעשינו ונהינו • מה-

he teacheth with a friendly countenance;¹ his righteousness endureth for ever; his anger but a moment; and though he visiteth the iniquity of the fathers upon their children, yet of old he appointed the holy law, and repentance as a pleasant remedy, ensuring everlasting life to the penitent; hence he mitigateth the punishment of the sinners, and visiteth upon their children unto the third and fourth generation only for their own faults. O our Hope, our Expectation! Thou, O protection of our soul! let thy righteousness, in which is our trust, be verified; be mindful of the virtues of our forefathers, dismiss us not empty from thy presence, and forgive our sins and iniquities. Thy rod and thy staff, O thou who dwellest on high, are the consolation of the least numerous of nations. Let our supplication ascend to thee heavenwards, O God and King, who sittest on the throne of mercy!

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

Return from thy fierce wrath, and alter the evil decree concerning thy people. Turn us, O God of our salvation, and cause thine anger toward us to cease. Return, O Lord, unto the many thousands of Israel! Take with you words, and turn to the Lord; say unto him, take away all iniquity and receive us graciously; so will we render the calves of our lips.

Say from "Thy mercy is great," page 52, till "when we call," then say the verses "For we do not presume," and "O Lord, hear," in the same page.

Our God, and the God of our fathers!

Repentance is highly esteemed, it preceded even creation itself; return, therefore, O Israel, unto the Lord, lest he consume thee; let the wicked forsake his way, and he shall flourish like a rose; let him abandon show, and choose virtue; let him give the most precious things in exchange for her. God extendeth to him his lenient right hand, saying, "I will forget thine iniquity, provided thou do not relapse into sin. I will remember my covenant when thou recitest my thirteen attributes." We blush because of our sins, we are ashamed of our

¹ With reference to Job xxxiii. 29. See also Talmud Joma, 86, 2.

קמה סליחות ליום חמישי של עשרת ימי תשובה
 נדבר ונצטדק אלהינו • לא־כחטאנו תגמול יוצרנו
 אבינו • בכלות כחנו אל־תעזבנו : ידענו כי־חטאנו
 אשר העקוב • טובותיך תראנו ושם איביך לרקוב •
 חנון אל־תפן אל־רשענו לנחוב • זכר לעבדיך לאברהם
 ליצחק וליעקב : ואם פשענו ומרינו כתור האדם •
 הלא רחמיה זכור ולפן אדם • רשן עולתך ידשנה
 לפניך דודם • גליות ועניות הכר לגאלם ידיים :
 בניה הם עמך ונחלתך בחנון • אמרינו האזינה והצילנו
 מחץ השנון • את־לחין עתרתנו ועק רנון • " אל
 רחום וחנון :

ויעבור and אל מלך Say

תבא לפניך תפלתנו ואל־תתעלם מטהנתנו : תבא לפניך אנקת
 אסיר בגדל ורועד הותר בגייתמותה : אתה תקום תרחם ציון פי
 עת לתננה כי־בא מועד :

רחמיה רבים • אל תבא • כרחם אב • ל"י הישועה • " צבאות עמנו • " צבאות אשרי
 " הישועה • כי לא עלי " שמעה :

אלהינו ואלהי אבותינו

אתה חלקי וצור לבי • אויתיך בלילה על־משכבי •
 אליך " אקרא בעטוף לבי : בגדנו והרבינו חמות
 וכעסים • למרמם אנו מעשים • פי אין פנו־מעשים :
 גברו מאד מצוקותנו : ברואה שגינו פלילות פוקותינו •
 וכבגד עדים כל־צדקותנו : דעת הסרנו פחאים
 מערמה • תהלה תשים במלאכי רומה • אף כי־אנוש
 רמה : הן איום תטול בידך : ואם־עולתה תחפש

deeds, and lament them. What can we say? Wherewith can we justify ourselves? O God, reward us not according to our sins, O our Creator and Father; forsake us not when our strength faileth! We confess that we have sinned, O straighten thou that which is crooked; shew us thy kindness, and let the name of thine enemies perish. O gracious One, look not unto our wickedness, but remember thy servants, Abraham, Isaac, and Jacob. If we have transgressed from human frailty, remember thou thy mercy, and let our red stains pale. Let our prayer be as acceptable to thee as the ashes of thy burnt-offerings, and deliver us from exile and affliction; for we are thy children, thy people, and thine inheritance, who stand before thee with supplication; give ear unto our words, and save us from the sharp arrow of the traducer: hear our urgent prayer, our imploring chant, O Lord God, who art merciful and gracious.

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

Let our prayer come before thee; and hide not thyself from our supplication. Let the sighing of the prisoner come before thee; according to the greatness of thy power preserve thou those that are appointed to die. Thou shalt arise and have mercy upon Zion, for the time to favour her, yea, the set time is come.

Say from "Thy mercy is great," till "when we call," page 52. then say the verses "For we do not presume," and "O Lord, hear," in the same page.

Our God, and the God of our fathers.

Thou art my portion, and the rock of my heart. I have desired thee in the night on my couch, unto thee I call when my heart is overwhelmed. We have been treacherous, and have repeatedly excited thine anger; we have been trodden down and crushed, because no good deeds pleaded for us. Our distress hath greatly increased, for we have erred in vision, we have stumbled in judgment, and all our righteousness is as filthy rags. We lack knowledge, we are simple and without subtilty; even high angels thou chargest with folly, how much more man who is but a worm. Behold, thou who takest up the isles as a very

קבו סליחות ליום חמישי של עשרת ימי תשובה

וּתְבַדֵּק • מִה־נִדְבָר וּמִה־נִצְטָדָק : וְאַבְקֵשׁ גּוֹדֵר גֹּדֵר
וְעוֹמֵד בַּפָּרִץ • וַיֵּשֶׁר אֵין פָּנִים לַהֲרִץ • אֶבֶר חֲסִיד
מִן־הָאָרֶץ : זִמֵּן קִצִּי סְתוּם מְלִידֵע • עוֹנוֹתֵי הַטּוֹ קָרְנִי
לַהֲגִדֵּע • בִּי־פִשְׁעֵי אֲנִי אֲדַע : הֶמֶס אֲזַעַק וְאֵין־מוֹשִׁיע •
לָמָּה צָדִיק מִכְתִּיר מִרְשָׁיע • וְלֹא קִצְרָה יָדְךָ מִהוֹשִׁיע •
טָלְאִיד דּוּפָקִים בָּיִם הוֹמִים • אָנוּסִים חֲמוּסִים בְּיַד
אֲמִים • לָמָּה לְנִצָּח תִּשְׁבַּחְנוּ תַעֲזוּבְנוּ לְאֶרֶץ יָמִים : יַעֲקֹב
לִמְשַׁפָּה וַיִּשְׂרָאֵל לְבוֹזִים • כְּבוֹדָה שִׁבְעַת חֶפֶת חֲזוֹזִים •
כְּרַחֵל נֶאֱלָמָה לִפְנֵי גּוֹזִים : כִּילִי וְנָבֵל כְּמֶלֶךְ בְּמַסִּיבוֹ •
נָדִיב וְשׁוֹעַ נִטְרָד בְּחוּבוֹ • כִּכְלִי אֵין חֶפֶץ בּוֹ : לֹא
לְעוֹלָם תִּטּוֹר לְהַחֲרִיבְנוּ • שְׂמֹאלְךָ דָּחַתְנוּ וַיִּמְיֹנֶךָ
תִּקְרַבְנוּ • יִי עֲשֶׂקָה־לָנוּ עֲרַבְנוּ : מֵאֵז תָּמִיד לָנוּ הַדָּבָה •
הַקּוֹיֹת שְׂבִים בְּרוּחַ נְדִיבָה • אֲרָפָא מְשׁוֹבְתָם אֲהַבֵּם
נִדְבָה : נּוֹבְעוֹת כְּנַחַל אֲגָלִי • הוֹלָל שׁוֹקֵט וְשִׁבְתּוֹ גִּילִי •
וְאֲנִי כַּמַּעַט נָטִיו רַגְלִי : שֶׁה אֹבֵד בִּקְשׁ עִם גּוֹשֵׁע •
אֵין מָצָא מִכֶּטֶן פִּשְׁע • צָדִיק מֵט לִפְנֵי רָשָׁע : עֲדוֹת
בִּיעֲקֹב בַּתְּעוּדָה נַחֲתָם • בְּאֶרֶץ אוֹיֵב הִבְטַחְתָּ לְהַחְיוֹתָם •
וְאַף־גַּם־זֹאת בְּהִיוֹתָם : פִּשְׁעִים תַּעֲבִיר וְחוּבוֹת תִּמְחוֹק •
הַרְחִיבָה שְׂאוּל נִפְשָׁה לְרַחוּק • וּפְעָרָה פִּיהָ לְבִלִי־חוּק :
צָפָה לְנַחֲשׁוּל קָרַב לְחַפְשָׁנוּ • דָּלְנוּ הֶעֱלָנוּ מִטִּיט
רַפְשָׁנוּ • שׁוּבָה יִי חֲלָצָה נַפְשָׁנוּ : קִדְשָׁנוּ צוּם בַּתְּפִלָּה
לְקֹדֶם • חוֹבֵשׁ וְצָרִי לְמַפְתִּינוּ הַקֹּדֶם • זָכַר עֲדַתְךָ קִנִּית
קֹדֶם : רוֹגֵז הֵנַח כַּעַס יַחֲשֹׁךְ • אֲסוּרִים בַּעֲבוֹתוֹת אֲהוּב

little thing, if thou searchest our iniquities, what shall we say in our justification? In vain I seek for one that should make up the hedge and stand in the gap, much less do I find a righteous one who should venture to approach thee for the good man is perished out of the earth. My appointed time is hidden, no one knoweth it; my iniquities have caused my degradation; yea, I acknowledge my transgressions. I cry of violence, but there is no one to save me. Wherefore dost thou suffer the wicked to persecute the righteous, thou whose hand is not too short to save? Thy lambs knock loudly, making a noise like the sea, and asking, Wherefore dost thou forget us for ever, and forsake us so long time? Jacob hath been given for a spoil, and Israel to the robbers; he who once sat honored beneath the canopy of heaven, now is dumb as a sheep before her shearers. The churl and the vile person sit tranquilly like kings at their table, while the liberal and the bountiful are tossed about like a vessel wherein is no pleasure. Keep not thine anger for ever to destroy us; when thy left hand pusheth us away, let thy right hand draw us near thee. O Lord, we are oppressed, O undertake thou for us! For a long time we have dealt in untruths, but with a generous spirit thou didst give hope to the repentant, saying, "I will heal their backslidings, I will love them freely!" My tears flow like a brook, while the foolish live in peace; my delight hath ceased, and my feet are almost gone. Seek the lost sheep, the people saved by thee meets with iniquity and wickedness from the womb, and the righteous man falleth down before the wicked. In the book of witness Jacob's destiny is set down; for in it thou hast promised to preserve him alive even in the land of the enemy, nor to reject him even there. Remove transgressions, and blot out all our guilt, lest hell enlarge itself, and open her mouth without measure. Behold, the surge is rising; come thou to rescue us, raise us out of the mire; return, O Lord, deliver our soul. We have sanctified a fast, and approach thee with prayer: O prepare thou a balm for our wounds, and remember thy congregation, which thou hast purchased of old.

קמו סליחות ליום המישי של עשרת ימי תשובה
והמשך • מבית בלא יושבי חשך: שלוח קרא לשבורה
ושמוטה: בריח גרע שבור מוטה • רפא שבריה
ביימטה: תשובה השבת לתנין וזוחל • תקנתי הוא
סולח ומוחל • הן יקטלני לו-איחל: אלינו הטה בורא
אונק: שמע יה דורשיך האזינה מהנניך • תבון הפלתי
קטרת לפניך: חוק בושל ואמץ רפיון • מקדש יסר
ישב אפריון • היטיבה ברצונך את-ציון:

ויעבור and אל מלך Say

ועתה יגדל נא פת אדני פאשר דברת לאמר: ואתה יי אל רחום
יחננו ארדאפים ורב חסד ואמת: רפאנו יי וגרפא הושיענו ונושעה •
בי תהלתנו אתה:

רחמך רבים • אל תבא • כרחם אב • ליי הישועה • יי צבאות עמנו • יי צבאות אשרי • יי
הישיעה • כי לא על • יי שמעה:

אלהינו ואלהי אבותינו

אומץ יוסיף טהור ידים וכחו יגדל וישר • במקרא
אלמלא כתוב לאמרו אי-אפשר • גאה נתעטף בשליח-
צבור ושלוש עשרה הכישר • דברת יקרו העביר והראה
למשה קשר המקשר: הזהירו ואמר-לו כל-זמן שחוטאים
בני • וכסדר-הזה יהיו עושים לפני • זו היא-המדה
לסלוח אני יי • חנון קודם-שיחטא ואחר-שיחטא
וישוב אל-דרכי ועניני: טוב וסלח ורב-חסד כלפי
חסד מגביר • ישוב ירחם פובש ונושא ופנים מסביר •
בך היא המדה ראשון ראשון מעביר • למחול
ולסלוח רחמיו וחסדיו להגביר: כמוך מי מורה תחבושת

Appease thine anger, withhold thy wrath, release those who are bound in fetters, and bring out of prison those that sit in darkness; proclaim liberty for those who are broken and desolate, cut asunder the bars, and break the yoke, heal the breaches, for we are greatly reduced. The Lord hath taught repentance as a remedy against the allurements of the serpent; I set my hope in his forgiveness, yea, even though he slay me, yet will I trust in him. Incline thine ear unto us, O Creator, hear, O Lord, those who seek thee, attend to those who supplicate thee, let my prayer be set before thee as incense. Strengthen the falling, fortify the feeble, establish the temple, restore the tabernacle, do good in thy good pleasure unto Zion.

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed," &c., pp. 12, 11.

And now, I beseech thee, let the power of my Lord be great, according as thou hast spoken, saying, The Lord is merciful and gracious, long-suffering, and abundant in goodness and truth. Heal us, O Lord, and we shall be healed; save us, and we shall be saved, for thou art our praise.

Say from "Thy mercy is great," till "when we call," page 52, then say the verses "For we do not presume," and "O Lord, hear," in the same page.

Our God, and the God of our fathers.

Display thy power more and more, O thou who art most pure, and let it be magnified! Were it not written in Holy Writ, no one would venture to utter the fact, how the most exalted re-cited has thirteen attributes like a precentor. His precious word he caused to pass before Moses, and shewed him the sacred knot. He instructed him, saying, "Whenever my children sin, let them but pray before me in this way, and I shall be ready to pardon, I the Lord God, who am gracious before man sin-neth, and provided he repent, even after he hath sinned: such is my way. Yea, he is good, and forgiveth, and in his abundant mercy he inclineth the scale in our favour; he turneth again, and hath compassion, subdueth and forgiveth our iniquity and is friendly again. Such is his attribute, he gradually re-moveth our sins, and in his great love and mercy, pardoneth them one by one. Who teacheth, like thee, the remedies! O

קמח סליחות ליום חמישי של עשרת ימי תשובה

חסיד ורופא אמן • לפי המכה גדולה מלוגמתך תזמן •
מועטים דמים חולה הפא אצלך לידו אמן • נשתיר
משלך חנם חננו רחמן ונאמן : סמך סם חיים רטיה
מופלאה למלגית • עקרי כוסך יפין וקלורי מטלגית •
פתוח בידך בין נרתק האספלגית • צרי להתעיל מחץ
הפת חולגית : פועל עם בעל-הפית ובאמונה נוהג בו •
צופה לתת שכרו מה-שבתו ומה טובו • קלקל ונתעצל
במלאכתו שבת רבו אם-קרבו • לוי אלהינו הרחמים
והסליחות פי-מרדנו בו : קושט מדותיך תרומות
והגונות • ראית דוגמתך למספיק למורדיו מזונות •
שארית יוסף מקנה מצא סליחה לעונות • תגמול
השוב פיוסף לאתיו צדקותיך נצח לתנות :

ניעבור and אל מלך Say

האזינה יי תפלתנו • והקשיבה בקול תחנונונו : שמע יי קולנו נקרא
וחננו ונחנו : שמעה יי צדק • הקשיבה רחמנו : שמע יי וחנונו יי היה
עזר לנו :

רחמך רבים • אל תבא • כרחם אב • ליי הישועה • יי צבאות עמנו • יי צבאות אשירי • יי
הישועה • כי לא עז • יי שמעה

אלהינו ואלהי אבותינו

אזון תחן והסבת עתירה • אף הפר ושכך עברה •
באי לחלותך בנפש מרה • בשמך הגדול ימצאו
עזרה : געית נאנחים ענותם חנה : גחינת קומתם נא
אל-תבזה • דרוש עלבונם מצר בונה • דרוך פורה ונצח
יזה : תלא אתה היית והנך • היו תהיה בזהר גאונך •

loving and faithful physician ! according to the greatness of the disease, thou preparedst the remedy : with little cost the patient can come to thee : thou healest even for nought. O then be gracious unto us, thou merciful and faithful God ! Thine herbs are herbs of life ; approved remedies for the wounds ; all thy medicine is efficient and infallible, coming as it doth from thy open and lenient hand, which is as a medicine chest for all whose souls are sick. The workman, who hath faithfully served his master may justly claim his wages ; but he who neglecteth his work hath to thank his master's generosity if he rewardeth him ; equally so there is mercy and forgiveness with the Lord our God, though we have rebelled against him. Such are his sublime and worthy attributes ; he setteth a bright example, teaching us to feed even the refractory. The remnant of Joseph hope to find forgiveness for their iniquities ; O reward them as Joseph did to his brethren, good for evil, and we will for ever extol thy righteousness.

Say " Omnipotent King," " And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

Give ear, O Lord, to our prayer, and attend to the voice of our supplication. Hear, O Lord, when we cry with our voice ; have mercy also upon us, and answer us. Hear the right, O Lord, attend unto our cry ; hear, O Lord, and have mercy upon us : Lord, be thou our helper.

Say from " Thy mercy is great," till " when we call," page 52, then say the verses " For we do not presume," and " O Lord, hear," in the same page.

Our God, and the God of our fathers !

Give ear, O Lord, to our supplication, and heed our entreaty ; let thy wrath cease, and appease thine anger. Let those who come to implore thee in the bitterness of their soul, find help in thy great name. Attend to the cry of the sighing, and look on their affliction, and despise not their humiliation : avenge their wrongs on the despoiler, tread thou the vine-press, and sprinkle their blood. Behold, thou wast, and art still, and thou wilt ever continue in the glory of thy majesty. Thou once didst

קמט כליחות ליום חמישי של עשרת ימי תשובה

וְנִאֲמַת יִבּוֹן זֶרַע אֲמוֹנָה • וְהֵנָּה כָּלִים מִתְנַת הַרוֹנָה :
זוֹעֲמוּ בְּאוֹיִם וּמִמָּאוֹיִם נִסְחֹו • זֹרוּ בְּאַפְסִים וְלֹא־נָחוּ •
חֲבֵלָה רוּחַם וְלַעֲפָר שָׁחוּ • הָרָשׁוּ הוֹרְשִׁים וּמַעֲנִית
הַמְתִּיחוּ : טָבְעוּ בַּבוֹץ וְאֵין פּוֹצֵה • טוֹרְפִיהֶם שְׁלוּ מִקְצֵה
אֶל־קֵצֵה • יוֹם־יוֹם לוֹחֲמִם מִנָּצֵה • יָד פּוֹרְשִׁים מִלַּחֲץ
לִיצֵא : כָּלוּ חַיֵּיהֶם בְּיָגוֹן וְאִנְהָה • בּוֹשֵׁל רֶבֶה וְעֶרְבָה
שְׂמָחָה • לִישַׁע הוֹכִים וְהֵנָּה צוּחָה • לִבְטוֹם קָמִים וְכָרוּ
שׁוּחָה : מַעֲרִימִים סוֹד מִמָּוֶה לְהַדִּיחֶם • מַכְבִּידִים עוֹל
וְהַכְשִׁיל כָּהֵם : נוֹאֲקִים אֵלֶיךָ בְּהִתְעַטֵּף רוּחָם • נִחַת
לְמִצָּא מְבוֹבֵר טָרְהֶם : שִׁיחַ צָגִים בְּמַעֲמַד צָפוּף •
סְלִיחָה מִבְּקָשִׁים בְּקֶדְקוֹד כָּפוּף • עוֹשְׂקֵיהֶם יִקְנִיאוּם
וְנִתְנוּם לְשִׁפוּף • עוֹנֵעִים יִמְסְכוּ וַיְהִיו לְכָפוּף : פָּרָה
דְּבִקִּיךְ מִחֶרֶץ וּכְלוּי • פִּלְטֶם מִצּוֹרֵר וּתְנֵם לְעִלוּי • צוּחָה
יְשׁוּעוֹת מִשְׁחָרִיף בַּחֲלוּי • צִדְקָם בְּרִינָה מִסְּהַר וְגִלּוּי :
קִנּוּא וְנוֹקֶם קִנּוּא לְשִׁמְךָ • קִצִּין כְּמִלוֹנִים מִצִּיּוֹר עֵמֶךָ •
רָאָה עֲמִלְנֹו וְשׁוֹב מִזְעֵמֶךָ • רִיבָה רִיבְנוּ מִעַם חֶרְמֶךָ :
שְׁבַעֲתִים הָשֵׁב לְחִיק מֵאֲנִינִי • שִׁבְרַת חֲצִיד מִדָּם מַעֲנִי •
תַּפְּחָה אֲזִנְךָ לְקוֹל תַּהֲנוּנִי • תִּרְצָנִי בְּקֶרְאִי יִי יִי :

and וְיַעֲבֹד אֵל מֶלֶךְ Say

פ ז מ ו ן

יִי • יִי • אֵל • רַחוּם • וְחַנּוּן • אֶרֶךְ־אַפַּיִם • וְרַב־חֶסֶד •
וְאֶמֶת • נֹצֵר חֶסֶד לְאֱלֹפִים • נִשְׂא עוֹן • וְפָשַׁע • וְחִטָּאָה •

say,¹ The seed of thy faithful ones shall be established before thee, and lo, they are consumed by the blow of thine anger. Their evil desires provoked thy indignation, and so they were swept from the place of their delight; scattered to all the corners of the earth, and now find no rest. Their spirit is broken; they are bowed down to the dust; the ploughers ploughed upon their backs, and made long their furrows. They have sunk in the mire, and no one draweth them out; those who tear them wander about in all directions; daily their adversaries irritate them, and they spread their hands in vain to be set free from the oppression. Their lives are spent with grief and sighing; the calamity is great, and every joy is alloyed; they hoped for salvation, and lo, there is lamentation. The enemies of Israel cause them to fall, having dug a pit; they take crafty counsel to seduce them from thee; they make their yoke heavy in order to weaken them. They (the Israelites) groan unto thee, when their spirit is overwhelmed, to find relief from their heavy burden; they pour forth their prayer, while standing crowded, and seek pardon with bent heads. Punish their oppressors, and cut them down; confound the perverse, and let them be consumed. But redeem from total destruction those who cleave unto thee; deliver them from their adversaries, and exalt them. Command the salvation of those who seek thee with entreaty; acquit them when thou judgest them of their secret and open sins. O zealous and avenging God! be zealous for thy name; break the yoke from the neck of thy people; look on our labour, and cease from thine indignation; plead our cause against the people that blaspheme thee. Render unto my tormentors sevenfold into their bosom; make thine arrows drunk with the blood of those who afflict me; incline thine ear unto the voice of my supplication, accept me when I call, O Lord my God!

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

The Eternal is the immutable eternal being; an Omnipotent God, merciful and gracious, long-suffering and abundant in beneficence and truth; keeping mercy unto thousands, forgiving iniquity, transgression, and sin, and acquitting. Pardon thou

¹ Ps. cii. 28.

קנ סליחות ליום חמישי של עשרת ימי תשובה

ונקרה : וסלחת לעוננו ולהטאתנו ונחלתנו : אפרה
אלהים ואהמיה • בראותי כל־עיר על־תלה בניה •
ועיר־האלהים משפלת • עד שאול תחתיה • ובכל־זאת
אנו ליה ועינינו ליה : מדת הרחמים עלינו התגלגלי •
ולפני קונך תחנתך הפילי • ובעד עמד רחמים שאלי •
כי כל־לבב דוי • וכל־ראש לחלי : תמכתי יתדותי •
בשלש־עשרה תיבות • ובשערי דמעות • כי לא־
נשלבות • לכן עפכתי שיח • פני בוחן לבות • בטוח
אני באלה ובזכות שלשת אבות : יהי רצון מלפניך •
שומע קול בכיות • שתשים דמעותינו • בנאדך להיות •
ותצילנו מכל־גזרות אכזריות • כי לך לבר עינינו
תלויות : " "

ויעבר and אל מלך Say

תבא לפניך תפלתנו אליהיכל קדשך : תבא לפניך אנקת אסיר
פגודל זרועך • הותר בני־תמותה : כי לא־בזה ולא־שקץ ענות עני ולא־
הסתיר פניו מפניו • ובשועו אליו שמע : רחמיה רבים " כמ־שפטיך
חינו : אל־תבא במשפט עמנו • כי לא־יצדק לפניך כל־חי : פרחם אב
על בנים בן־תרחם " עלינו : ל"י הישיעה על־עמך ברכתך סלה :
" צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה : " צבאות אטרי אדם
בטח בך : " הישיעה המלך יעננו ביום־קראנו :

סלח־נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה
לעם הזה מצור־ים ועד־הנה • ושם נאמר : ויאמר "
סלחתי כדברך :

הטה אלהי אונך ושמע פקחה עיניך וראה שממתינו והעיר אשר

our iniquity and our sin, and take us for thy heritage. I remember, O God, and am troubled when I see every city built on its own site, while the city of God remains degraded to the lowest degree; yet for all this we cleave unto God, and our eyes are directed towards God. O mercy, divine attribute! be thou compassionately moved towards us; supplicate thy possessor, the Eternal, and intreat for compassion on behalf of thy people; "for the whole heart is faintness, and the whole head is sickness." I rely on the thirteen attributes of God, and on the flowing tears of contrition; therefore have I poured my prayer out before him who searcheth *all* hearts; for I depend upon these, and upon the merit of the three patriarchs. O thou who hearest the voice of weeping, may it be acceptable in thy presence, graciously to regard our tears, and to deliver us from all cruel decrees, for on thee alone our eyes are fixed. (The Eternal, &c.)

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

Let our prayer come before thee unto thy holy temple. Let the sighing of the prisoner come before thee; according to the greatness of thy power, preserve thou those that are appointed to die. For he hath not despised nor abhorred the affliction of the afflicted; neither hath he hid his face from him; but when he cried unto him, he heard. Thy mercy is great, O Lord, quicken me according to thy judgment. Enter not into judgment with us, for in thy sight shall *no* man living be justified. Like a father hath compassion on his children, so have thou compassion on us, O Lord! Salvation belongeth unto the Eternal! thy blessing be upon thy people. Selah! The Lord of hosts is with us, the God of Jacob is our refuge. Selah! O Lord of hosts! happy is the man that trusteth in thee. Save us, O Eternal. Let the King hear us when we call.

"Pardon, I beseech thee, the iniquity of this people, according to the greatness of thy beneficence, and as thou hast been indulgent to this people from Egypt even until hitherto: (as it is said), And the Lord said, I have pardoned according to thy word."

O my God! incline thine ear and hear, open thy eyes and behold our

קנא סריחות ליום המישי של עשרת ימי תשובה

נקרא שמך עליה: כי לא על צדקתינו אנהנו מפילים תחנונינו
לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה
ועשה אלתאחר למענך אלהי פי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

אלהינו ואלהי אבותינו

אהבת עונו ותוקף הבה • ברית נעורים זכור וחסד
תאווה • גדר משובה במסלול נתיבה • דרך אב ודרך
בפרישות אהבה: הוער מקדם וממזרח הובא • וצדק
לרגליו נקרא ונתנה • זיהר תועים מדרך תועבה •
חשכם מאש ומלהבה: טירות בתים מאם מלישבה •
יתדות אהלים הפיע בערבה • פלו רוב ימיו באפס
תקוה • למשק בן בית וכן ביתו להתחשבה: מאמר
בבא ופקידה בהתקרבה • נהנט שריג יושר ומשענת
שיבה • סבר תוחלתו ממך לא נכזבה • עשת מחשבתו
אליו הושבה: פקד בחנתו בעת לפניך קרבה • צויתו
על חשק תאותו לך להקריבה • קהנא ארת בנך
את יחידך והעלהו לנדבה: רציתו חשקתו לרית נחת
להתערבה: שיח פיו ברנן ותנואות לא הרבה • תען
מזימותיו לא השיב בתשובה • בקע עצים ומערבה
שורה • גין עקר ברצון תאווה: ידיו ורגליו קשר
בענוי ועניבה • פן בפרבוס יפסל לעלת הובה • מאכלת
לשחטו יד בשלח בנפש תאווה • נער אל תשחט קול
אליו בא: בי נשבעתי עקב אשר על יחידך נפשך
לא עצבה • זרעך אשית בצמחי רבבה • חי הוא ואפרו

desolations, and the city which is called by thy name; for we do not presume to present our supplications before thee on account of our righteousness, but in reliance on thy abundant mercy. O Lord! hear: O Lord! pardon: O Lord! be graciously attentive and grant our request: delay not for thine own sake, O my God! for thy city and thy people are called by thy name.

Our God, and the God of our fathers!

Remember, O Lord, thy strong love, thy great benevolence, and thy mercy, in our youth, when Abraham, in voluntary isolation, trod in and pursued the enclosed, even path. He was raised up from the east, and brought from the rise of the sun, and piety marked his steps. He warned the erring from the way of abomination (idolatry), and thus saved them from the fire and the flame (of hell.) He disdained to dwell in habitable houses, and pitched his tents in the wilderness!¹ The major portion of his days were spent in hopelessness, the steward of his house being esteemed as his eldest-born; and when the promise came, and the visitation had drawn nigh, a genuine offspring and a stay of his old age grew up for him; his persevering hope in thee had not been in vain, and all his thoughts were devoted to thee. When the time appointed for his trial had arrived, thou didst command him to offer his beloved darling, saying, "Take now thy son, thine only son, and offer him as a freewill offering; I have selected him, and desired him to serve as a sweet incense." Without many words, without any wailing or repining, without even uttering his sentiments by way of reply, he clave the wood, and prepared the altar, and with a willing mind, bound his son. He fastened his hands and feet with strong cord, lest by convulsions he should be rendered unfit for the due offering. And when with a cheerful heart, he stretched forth his hand to slay him with his knife, a voice called unto him, "Lay not thine hand upon the lad. By myself have I sworn, because thy soul grieved not for thine only one, I will cause thy seed to multiply as the buds of the field. He liveth, but his ashes lie as it were piled up and brought before me,

¹ Gen. xii. 8.

קנב סריחות דיום חמישי של עשרת ימי תשובה
לפני צבור ומוכא • חשוב הוא לפני בטבוח במוקד
אחיה • זכותו המציאנו בהריחך קטרת הערבה • קצף
שכך והמה תשפית מפת השובבה • וכאשר כבשו יצר
ושניהם עקרו לב התאוה • כן יכבשו רחמיה את-פעסך
ממשובבה • וברחמים גדולים אליה שובה • ותאמר
שובה משובבה :

ויעבור אל מקד Say

Say page 16, till גמירא בשבא page 23, and continue with the following—

מקוה ישראל מושיעו בעת צרה • שומרו וצלו ומצילו
ביום עברה : המלא רחמים על-עניה סוערה : ברוכה
ושדודה באבה וצעורה : רמוסה ביד צר ובפפר מעפרה •
שכולה וגלמודה גולה וסורה : מאריות ורבים דרוסה
ושבורה • וכצאן בלי-רועה תועה ופזורה : אדון עד-מתי
לא-תביט בצרה • למה לנצח תעזבנה ביד עוכרה :
ברחמיה הוציאה מאפלה לאורה • אל-תנאץ למען
שמך • בחמה ברה : בחרת מפלאים בשפה ברוכה •
שור-נא בעניה ונערה מעפרה : לחום לוהמה וצור
צורה • ונקום נקמתה ונקמת בית הבחירה : מגור
ופגרו והסיקו בו הבערה • הללו ונאצו שם הנכבד
והנורא : זכור חרפת גבל חרף באמירה • קומה יי
באפך והנשא להתגברה • ואל-תשפח קול צורריך עולה
בתדירה • אבד וגדע רשעה אורה : מבשר שלום

and I esteem him as slain before me in a blazing fire. Let us participate in his merit when thou acceptest the sweet incense ; appease thine anger, and cause thy wrath to cease from thy backsliding daughter.¹ And as both father and son subdued their feelings, and rent their loving hearts, so let thy mercy subdue thine anger at the repentant (Israel), return to him with thy abundant mercy, and say, "Return, thou backsliding one."

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

Say from "O Lord, remember thy mercy," page 16, till "lest we perish wholly in exile," page 23, then continue with the following—

O Hope of Israel, the Saviour thereof in the time of trouble, his guardian, his protector, and deliverer in the day of wrath ! Be full of compassion towards the afflicted, tempest-tossed, lovely, despoiled, sorrowful, and distressed people. They are trodden down by the enemy, and rolling in the dust, childless, desolate, captive, and removing to and fro ; torn by lions and bears, and straying and scattered like a flock without a shepherd. O Lord, how long wilt thou not regard their distress, why wilt thou for ever abandon them to those who trouble them ? O bring them in thy mercy from darkness into light, be not angry for thy resplendent name's sake with thy people, whom in distinct terms thou hast chosen from all the nations ; look on their affliction, and raise them up from the dust. Fight thou their enemies, shew thyself an adversary to their adversaries, and avenge them and thy holy temple. They pulled it down, and set fire to it ; they profaned and despised thy glorious and fearful name. Remember the reproach of the foolish who blaspheme thee in their speech. Arise, O Lord, in thine anger, and let it prevail. Forget not the voice of thine adversaries which ascendeth continually, destroy and cut off cursed wickedness. Proclaim peace to thy people, hasten to send

¹ See Jer. xxxi. 22.

קנג סליחות לערב יום כפור
 לעמך תשלח מהרה • ציון לנחם ופרצותיה לגודרה •
 בִּי-לֹדֶי יְיָ הַגְדֵּלָה וְהַגְבִּירָה :

Conclude the Service from מְכַנְיִסֵי רַחֲמִים page 23.

סליחות לערב יום כפור :

Say from אֲשֶׁר־ page 1, till שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה page 4, after which say the following—

סֶלַח-לָנוּ אֲבִינוּ כִּי-בְרוּב אֲוִלְתָּנוּ שְׁגִינוּ • מַחֲל-לָנוּ
 מִלִּפְנֵי כִּי-רָבוּ עֲוֹנוֹנוּ :

אֵל אֲרֶד־אֲפִים אַתָּה • וּבַעַל־הַרְחָמִים נִקְרָאתָ • וְרַחֵם
 תְּשׁוּבָה הוֹרִית • גְּדֹלַת רַחֲמֶיךָ וְחֶסְדֶּיךָ תִּזְכּוֹר הַיּוֹם וּבְכָל־
 יוֹם לְזֵרַע יִדִּידֶיךָ : תִּפֶּן אֲלֵינוּ בְּרַחֲמִים • כִּי אַתָּה
 הוּא בַּעַל־הַרְחָמִים : בְּתַחֲנוּן וּבַתְּפִלָּה פְּנִיךָ נִקְדָּם •
 כְּהוֹדַעְתָּ לַעֲנִיו מִקֵּדָם : מִחֲרוֹן אַפֶּךָ שׁוּב • כִּמוֹ בְּתוֹרַתְךָ
 כְּתוּב : וּבָצַל בְּנִפְיֶךָ נַחֲסָה וְנִתְלוֹנָן • כִּיּוֹם וַיֵּרֶד יְיָ
 בָּעָנָן : תַּעֲבוֹר עַל־פְּשַׁע וְתַמְחָה אִשָּׁם • כִּיּוֹם וַיִּתְּצַב עִמּוֹ
 שָׁם : תִּאֲזִין שׁוֹעֲתָנוּ וְתִקְשִׁיב מִנוּ מֵאִמֶּר • כִּיּוֹם וַיִּקְרָא
 בְּשֵׁם יְיָ וְשֵׁם נֶאֱמַר :

וַיַּעֲבוֹר יְיָ עַל־פְּנֵיו וַיִּקְרָא : יְיָ • יְיָ • אֵל • רַחוּם • וְחַנּוּן •
 אֲרֶד־אֲפִים • וְרַב־חֶסֶד • וְאֵמֶת • נֹצֵר חֶסֶד לְאֲלָפִים •
 נִשְׂא עֵון וּפְשַׁע • וְחַטָּאָה • וְנִקְרָה : וְסִלַּחַת לַעֲוֹנוֹנוּ
 וּלְחַטָּאתָנוּ וְנִחַלְתָּנוּ : סֶלַח-לָנוּ אֲבִינוּ כִּי-חַטָּאוּנוּ מַחֲל-

comfort for Zion, and to repair its breaches, for unto thee belongeth greatness and might.

Conclude the Service from "Angels of mercy," page 23.

PROPITIATORY PRAYERS FOR THE DAY BEFORE THE DAY OF ATONEMENT.

Say from "for thou hearest prayer," page 2, till "for it is great," page 7, after which say the following—

Pardon us, our Father! for in the greatness of our folly we have gone astray. Forgive us, O our King! for our iniquities are numerous.

O Omnipotent! thou art long-suffering, and art called the Lord of mercy; and therefore hast thou taught *us* the way of repentance; O remember the greatness of thy mercy and kindness to the offspring of thy beloved, on this and every other day. O regard us with mercy for thou art the Lord of compassion. With prayer and supplication we approach thy presence, as thou didst make known of old to Moses the meek. O turn from thy fierce anger, as it is written in thy law. O may we be shielded and lodged in the shadow of thy wings, as on the day when thou, O Eternal, didst descend in a cloud. O pass by *our* transgression, and blot *our* guilt, as on the day when thou didst stand there with Moses, on Mount Sinai. O hearken to our cry, and accept our prayer, as on the day when thou didst proclaim the name Eternal! and there it is said,

"And the Eternal passed by before him (Moses) and proclaimed: The Eternal is the immutable eternal being; an omnipotent God, merciful and gracious, long-suffering, and abundant in beneficence and truth; keeping mercy unto thousands, forgiving iniquity, transgression, and sin, and acquitting. Par-

קנר סליחות לערב יום כפור

לנו מלכנו פי־פֿשענו : פי־אתה : טוב וסלח ורבי־
חסד לכל־קראיך :

האנוש מאדוה יצדק אם מעשהו יטהר־גבר : מה־אנוש פי־תזכרנו •
ובן־אדם פי־תפקדנו : ירענו פי־תטאנו ואין מו־יעמוד בערנו • שמך
הגדול יעמוד־לנו בעת צרה : אל־תבא במישפט עמנו • כי לא־יצדק
לפניך פל־הי : רחמיה רבים : • פמשפט־ך חיינו : כרחם אב על
בנים בן תרחם : • עלינו : לוי הישועה על־עמך ברכתך סלה : •
צבאות עמנו מושגב לנו אלהי יעקב סלה : • צבאות אשרי אדם
בטח בך : • • הישועה תמך יעננו ביום־קראנו :

סלח־נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה
לעם הזה ממצרים ועד־הנה • ושם נאָכר : ויאמר •
סלחתי כדברך :

הנה אלהי אונך ושמע פקחה עיניך וראה שממתינו והעיר אשר־
נקרא שמך עליה : • כי לא על־צדקתינו אנחנו מפילים תחנונינו
לפניך כי על־רחמיה הרבים : אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה
ועשה אלי־תאחר למענה אלהי פי־שמך נקרא על־עירך ועל־עמך :

אדון בפקדך אנוש לפקרים • במצוי הדין אל־תמתח :
גוף ונשמה אס־תריבם • דחו ולא־יכלו קום : היוכל
גבר לזכות במשפט • אם־אין בידו מעש להצטרך :
זרוי יחמו מליחה סרוחה • חבוי ארבו בקרבן מעת־
הולדו : טמון בחבו פרשת לרגליו • יסיתהו בכל־יום
לשחת להפילו : פח וגבורה בגוף אין • לפניו לעמוד
ולהתיצב : מיום עמדו על־דעתו • נפשו ישים בכפו
להביא לחמו : שבע פל־ימיו יגיע פעם ומכאובות :

don thou our iniquity and our sin, and take us for thy heritage. Forgive us, O our Father, for we have sinned : pardon us, O our King! for we have transgressed. For thou, O Lord ! art good, and ready to pardon, and of abundant mercy unto all those who call on thee."

Shall mortal man be more just than God ? Shall a man be more pure than his Maker ? What is man that thou art mindful of him ? and the son of man that thou visitest him ? We know that we have sinned, and there is none to stand by us : let thy great name stand by us in the time of distress. Enter not into judgment with us, for in thy sight shall *no* man living be justified. Thy mercy is great, O Lord, quicken me according to thy judgment. Like a father hath compassion on his children, so have thou compassion on us, O Lord ! Salvation belongeth unto the Eternal ! thy blessing be upon thy people. Selah ! The Lord of Hosts is with us, the God of Jacob is our refuge. Selah ! O Lord of Hosts ! happy is the man that trusteth in thee. Save us, O Eternal ! Let the King hear us when we call.

"Pardon, I beseech thee, the iniquity of this people, according to the greatness of thy beneficence, and as thou hast been indulgent to this people from Egypt even until hitherto : (as it is said) And the Lord said, I have pardoned according to thy word."

O my God ! incline thine ear and hear, open thy eyes and behold our desolations, and the city which is called by thy name ; for we do not presume to present our supplications before thee on account of our righteousness, but in reliance on thy abundant mercy. O Lord ! hear : O Lord ! pardon : O Lord ! be graciously attentive and grant our request : delay not for thine own sake, O my God ! for thy city and thy people are called by thy name.

O Lord ! when thou dost visit man every morning, wring not the extension of judgment to the dregs. If thou shouldest contend with body and soul, they would be cast down, and not be able to rise. Can man be purified in judgment, if he is not possessed of good deeds to justify him ? The extension of the semen, whence he hath been conceived, is a fœtid moisture, and which is hidden with him, and lieth in wait¹ to *ensnare* him from the time that he is born. He is hidden, and lurketh as a snare to his feet, he enticeth him daily, to cause him to fall into the pit. *There* is no power or might in the body to rise up, or stand against him. From the time that he has attained the years of discretion, he procureth his bread at the peril² of his life. All his life he is satiated *with* vexation and sorrow ; he is

¹ This denotes the evil imagination of man.

² Heb., he putteth his life into his hand.

קנה סליחות לערב יום כפור

עד-שובו לעפר לא-ישקט: פנה ארון בעצבון-רוח •
 צפה בשברון-לב: קרוב אתה לרחוקים • רוצה
 תשובת-רשעים: שדי המצא לדרש'ך • תאמר הנני
 למבקש'ך: יבשרו סלחתי קוראי בשמך • צדק במשפט
 עם-מיחדיך: הסום מגול מלהרשיע • קצוף במסמין
 מלהסמין: הקם לנו מליץ יושר • כופר מצאתי תשמיע
 לשובבים: השלכנו עליך יהבנו • נא אתה תכלכלנו:
 העתר לנו בתפלתנו • הפצנו ובקשתנו מלא ברחמים •
 בך תלינו בטחוננו • רחמ'ך מהרה יקדמונו: הזק
 ונאמיץ שמך לא-שכחנו • אנא לנצה אל-תשכחנו:

ויעבר and אל מלך Say

מה-אנוש כיתזכרנו • ובן-אדם כיתתקדנו: ותתקדנו לבקרים •
 לרגעים תבתננו: הן בעבריו לא נאמין • ובמלאכיו ישים תהלה: פי
 אדם איזצדיק בארץ • אשר-יעשה-טוב ולא יחטא:

רחמ'ך רבים • אל תבא • כרחם אב • ל"י הישועה • " צבאות עמנו • " צבאות אשרי • "

הישיעה • כי לא על • " שמעה

ארון דין אם-ידקדק • בהקר פועל אם-יובדק • גבר
 לפניך לא-יצדק: דופי תתן בצבא מעלה • הן במלאכ'ך
 תשים תהלה • ואף שותה כמים עולה • זכות וצדקה
 אין בנו • חטא ורשע כלנו • טוב אל-תבא במשפט
 עמנו: יהמו מעיד עלינו: כרוב רחמ'ך פנה אלינו •
 לבלתי פרוע מעללינו • משובתינו רבו מלמנות • נחחים
 אין וקרבנות • סליחה מצוא לעונות: על-צדקתינו אין

not at rest until he returneth to the dust. O Lord, have regard to the sorrowing soul ; look at the broken-hearted. Thou art near to those who are afar off ; thou desirest the repentance of the wicked. O Almighty ! be found of those who seek thee ; say unto those who desire thee. "Lo, here I am." May those who call on thy name hear the glad tidings, "I have pardoned ;" justify in judgment the people who proclaim thy unity. Dumbfound the filthy one (Satan) that he may not cause our condemnation ; be wroth with the accuser, that he may not accuse us. Raise up for us an upright advocate : and cause the backsliders to hear *the expression*, I have found a¹ ransom. We have cast our burthen upon thee ; we, *therefore*, beseech thee to sustain us. O be entreated of us by our prayer ; fulfil our request and desire with mercy. In thee we place our confidence ; hasten and prepare thy mercy for us. O thou who art strong and mighty, we have not forgotten thy name ; we beseech thee not to forget us.

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

What is man that thou art mindful of him ? and the son of man that thou visitest him ? and that thou shouldst visit him every morning, and try him every moment ? Behold he put no trust in his servants ; and his angels he charged with folly. For there is not a just man upon earth that doeth good, and sinneth not.

Say from "Thy mercy is great," till "when we call," page 52, then say the verses "For we do not presume," and "O Lord, hear," in the same page.

O Lord ! if *the sentence of judgment* should be inflicted with exactness ; if the work of *man* should be searched and scrutinized ! no man should be justified before thee. The heavenly hosts incur disgrace. Lo ! thou dost attribute folly to thine angels : much more to *man*, who drinketh iniquity as water. We have neither merit nor righteousness ; sin and wickedness hath consumed us. O thou *who art good*, enter not into judgment with us : have compassion on us ; regard us according to thy tender mercy ; but not according to our evil deeds. Our backslidings are too abundant to be numbered, there are no offerings for a sweet savour ; O grant forgiveness for iniquities. We depend not on our righteousness, being polluted with trans-

¹ Alluding to Job xxxiii. 34.

סליחות לערב יום כפור

קנו

אנו סמוכים • פשע ועון מלוכלכים • צדקה מצא
לתחן עורבים: קו אל-תמתח בארחותינו • רמה ותולעה
אחריתנו • שוא והבל שנותינו: תשוב על-הרעה
תנחם • זה דרכך חנם מרחם • ברחמיך הרבים
עלינו רחם: דרכיך הודעתו לעניו להורות • ידעתו
שלש עשרה סדורות • הבטחתו שאין ריקם חוזרות:
חנון בם סדרנו לפניך • זעק קשוב מפתחנך • ואל
תשיבנו ריקם מלפניך:

ניעבור and אל מלך Say

פזמון

ירצה צום עמך • אשר דמו לך מזה • חשוב חלבו
בעל-זבח • וקרבנו אל-תבזה • תתום עליו אות-תים:
ותפלתו תחזה • מחר יהיה האות הזה: צדקתך התאזר •
שוכן-ער ומרום • סמוך-נא הנכשלים • שלח ירך
להקים • אשר דמעתם שקוים • ואנחותם היא להם •
ותנקום דם-עבדיך מאיביך עד-תמם • ותדרוש לשפך-
דם • לדעת מה-זה ועל מה-זה • מחר יהיה האות-הזה:
חנון חון עמך • אשר לשמך הוא מאמין • סגור עלי
תמנה • אשר-חטאתי יטמין • וחובי בשמאל יכמין •
זכותי יעלה בימין • ואפר יצחק יזמין • אשר יאמר
פי הוא-זה • מחר יהיה האות הזה: קרב ושמע
רנתי • לזעקי תפתח שער • לזכות את-חטאתי • כמו
בן-שנה גער • ותחסום לשון מסטיני • ואת-פיהו לא-

gression and iniquity ; we arrange supplications, that we may experience *thy* righteousness. Extend not the *strict* line of *judgment*, because of our ways ; for our end *is* to be *food* for the worm and insect ; *and* our years are falsehood and vanity. O turn, and repent thee of this evil ; this is *thy* way, to shew mercy, even to those who do not deserve it ; in thine abundaut mercy, have mercy on us. Thine attributes didst thou make known to the meek (Moses), to teach *them to us* ; thou didst acquaint him with the arrangement of the thirteen *attributes* ; and didst assure him that they should never be ineffectual. With them have we arranged *our* supplication before thee ; accept the cry of those who supplicate thee, and dismiss us not empty from thy presence.

Say " Omnipotent King," " And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

Be pleased with the fast of thy people, who sprinkle their blood unto thee ;¹ esteem their fat as if it were that of a sacrifice, and despise not their offering,² but impress on it the sign of life, and look on their prayer. O let this sign be to-morrow. Gird thyself with thy righteousness, O thou who inhabitest eternity and the high heavens ! support, we beseech thee, the stumbling, send thine hand to raise up those whose tears are their drink, and whose sighs are their food ; revenge the blood of thy servants on thine enemies until they be consumed, and inquire into the shedding of their blood to know what it was, and why it was. O let this sign be to-morrow. O, gracious One ! be gracious to thy people who believe in thy name ; appoint an advocate for me who shall hide my sin, conceal my guilt in his left hand, and let my merit ascend in his right, and who shall produce the ashes of Isaac, and point it out. O let this sign be to-morrow. Come near and hear my cry, open your gate unto my prayer, and purify me from sin, that I may resemble an innocent babe ; stop the tongue of my accuser, and

¹ By fasting the blood suffers diminution, and the fat is wasted.

² For which their fasting is a substitute.

יִפְעַר • יי בִּשְׁטָן יִגְעַר • קום רר מַהֵר מִנָּה • מָהֵר יִהְיֶה
הָאוֹת הַזֶּה : בְּמָה אֶקְדֵּם וְאֶכְפֹּר • פָּנִי לֹא־יִקַּח שָׁחַד •
וּבִגְדֵי אֵין מַעַשׂ • וְעַל־זוֹאת לִבִּי יִפְחַד • אֲבָל עֲתָה
בְּזִכְרִי • מַלְכוּת שֵׁם־הַמְּיוֹהָר • וְעַל־זוֹאת אֲנִי בּוֹטֵחַ •
בְּאוֹמְרִים יי אֶחָד • וּמוֹשְׁכִים בָּלֵם יָחַד • מִנָּה־אֶחָד
וּמִנָּה • מָהֵר יִהְיֶה הָאוֹת הַזֶּה : רְאֵה אֵין מִכְפָּר בְּעַדִּי •
וְאֵין סוֹדֵר לִי סֶדֶר • וּבִגְדֵי לֵבָן אֵין • וְאֵין לוֹבֵשׁ
הָאֶדָר • וְגַם אֵין קָרְבֵּן־חוֹבָה • וְלֹא־נִדְבָה וְנָדָר • וְאַתָּה
תִּכְפֹּר עָלַי • בּוֹחֵן כְּלִיּוֹת וְחָדָר • גְּדוֹר פְּרִצַת צֹאנֶךָ •
וְשִׁים רוּחַ לְעָדָר • וְתִבְנֶה לָמוֹ גְּדֵר־מִנָּה וְגְדֵר־מִנָּה •
מָהֵר יִהְיֶה הָאוֹת־הַזֶּה : צֵל קוֹרְתֶךָ בָּאוּ • בָּנִים אֲשֶׁר
נִגְרָשׁוּ • בֵּיתְךָ בְּנִתּוֹעְדוֹ • רַעֲשׂוּ וְגַם נִתְגַּעֲשׂוּ • חֶסֶד
אֲבוֹתֶם תִּזְכּוֹר • עַתָּה לָרִיב יִגְשׂוּ • אֲמַת וְשָׁלוֹם
נִכְפָּשׁוּ • גַּם אֶת־זֶה לְעַמּוֹתֶיךָ • מָהֵר יִהְיֶה הָאוֹת־
הַזֶּה : יִרְצֶה וְכוּ

וַיַּעֲבֹר and אֵל מִלֶּךָ Say

זָכַר רַחֲמֵיךָ יי וְהִסְדִּיד כִּי מַעֲלָם הָפִיחַ : זָכְרָנוּ יי בְּרִצּוֹן עַמּוֹךְ
פְּקַדְנוּ בִּישׁוּעָתְךָ : זָכַר עֲדִיתְךָ קִנִּיתְךָ גִּדְּמָה גְּאֻלַּת שְׁבֻט נִחְלָתְךָ הָרַר
צִיּוֹן זֶה שֶׁבִנְתָּ בּוֹ : זָכַר יי חֶפְרַת יְרוּשָׁלַיִם אֶהְבֵּר צִיּוֹן אֶל־תִּשְׁפֹּחַ
לְנֶצַח : אַתָּה תִּקּוּם תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי־עַתָּה לְחֻנָּה כִּי־בָא מוֹעֵד : זָכַר יי
לְבִנְיָאֵדוֹם אֶת־יְיָוָה יְרוּשָׁלַיִם הָאֹמְרִים עָרוֹ עָרוֹ עַד־הַיּוֹם בָּהּ : זָכַר
לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלִישְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ וּתְדַבֵּר אֱלֹהִים
אֶרְבָּה אֶת־יִרְעָכֶם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי
אֵתָּה לְיִרְעָכֶם וְנָחֳלוּ לְעַלְמָם : זָכַר לְעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב אֵל־

let him not open his mouth ; O Lord, rebuke Satan, and say to him, arise, and hasten from hence ! O let this sign be to-morrow. Wherewith shall I come and bow myself before him who taketh no bribe ? I have no deeds to show, therefore my heart is afraid. But when I acknowledge the sovereignty of his holy name, I find comfort, and doubly so, when all united on either side of me, say, the Lord is One. O let that sign be to-morrow. Behold, there is none to make atonement for me, none to perform the sacerdotal service ; there is no white garment, nor any one to wear the priestly mantle ; there is no compulsory offering, nor any voluntary offering or vow ; O then, atone thou for me, who triest the reins and the innermost heart ; repair the breaches of thy flock, afford it space, and build fences around it on all sides. O let this sign be to-morrow. Thy banished children have come to seek the shadow of thy roof,¹ and assemble in thine house in solemn multitude. O remember the love of their fathers, at the time they come to be judged. In truth and in peace they here meet and stand side by side. O let this sign be to-morrow. (Be pleased, &c.)

Say " Omnipotent King," " And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

O Lord, remember thy mercy and benevolence, for they have been of old. Remember us, O Lord, when thou favourest thy people : O visit us with thy salvation. Remember thy congregation which thou didst acquire of old, which thou didst redeem as the tribe of thy heritage, this Mount Zion, whereon thou hast dwelt. O Lord, remember the love of Jerusalem, and never forget the affliction of Zion. Thou wilt arise, *and* have mercy on Zion, when the time to favour her, when the appointed time shall come. Remember, O Lord, unto the children of Edom, the day of Jerusalem, who said, *Rase it, rase it even to its very foundation.* Remember Abraham, Isaac, and Israel, thy servants, to whom thou didst swear by thy own self, and said unto them, *I will multiply your seed as the stars of heaven ; and all this land of which I have spoken, will I give unto your seed, and they shall inherit it for ever.* Remember thy servants Abraham, Isaac, and

¹ The Synagogue.

מליחות לערב יום כפור

קנח

תָּכֵן אֶלְקִישִׁי הָעַם הַזֶּה וְאֶל־רִשְׁעוֹ וְאֶל־הַפָּאָתוֹ: זָכַר לָנוּ בְּרִית
אֲבוֹת פֶּאֶזֶר אֲמַרְתָּ וְזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאִם אֶת־בְּרִיתִי יִצְחָק
וְאִם אֶת־בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲזַכֵּר וְהָאָרֶץ אֲזַכֵּר:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים
וּבְרַצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ: הַשִּׁיבֵנוּ יי אֱלֹהֵי וְנִשׁוּבָה • חֲדָשׁ
יָמֵינוּ בְּקָדָם:

אֲמַרְנוּ הַאֲזִינָה יי • בִּינָה הַגִּינָנוּ: יְהִי לְרַצוֹן אֲמַרְיָפִינוּ וְהַגִּינִן לִפְנֵי
לִפְנֵיךָ יי צוּרֵנוּ וְנִגְלָנוּ: אֱלֹהֵי־שְׁלִיכֵנוּ מִלִּפְנֵיךָ וְרוּח־קִרְשֶׁךָ אֱלֹהֵי־מִסְכָּנוֹ
מִסְכָּנוֹ: אֱלֹהֵי־שְׁלִיכֵנוּ לְעֵת־זָקְנָה בְּבָלוֹת כַּחֲנוּ אֱלֹהֵי־תַעֲזֹבֵנוּ: אֱלֹהֵי־תַעֲזֹבֵנוּ
יי אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי־תַחֲסֵק מִסְכָּנוֹ: עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה וְיֵרָא וְשִׁנְאוֹ
וְיִבָּשׁוּ בִּי־אֶתָּה יי עֲזָרְתָנוּ וְנַחֲמָתָנוּ: כִּי־לֵךְ יי הוֹחֵלְנוּ אֶתָּה תַעֲנֶה
אֲדֹנֵי אֱלֹהֵינוּ:

י אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תָּבֹא לִפְנֵיךָ תְּפִלָּתֵנוּ • וְאֵל־
תַּתְּעַלֵּם מִתְּהַנְּתָנוּ • שְׁאִין אָנוּ עֲוִי־פָנִים וְקִשִּׁי־עֹרֶף •
לֹא־לִפְנֵיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ • צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ
וְלֹא חָטָאנוּ • אֲבָל אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חָטָאנוּ:

אֲשַׁמְנוּ • בְּגִדֵּנוּ • גִּזְלָנוּ • דִּבְרָנוּ דּוּפִי • הָעוֹיֵנוּ •
וְהִרְשַׁעְנוּ: זִדְנוּ • חֲמִסְנוּ • טַפְלָנוּ שָׁקֵר • יַעֲצָנוּ רָע • כּוֹזְבֵנוּ •
לָצָנוּ • מְרִדְנוּ • נֹאצָנוּ • סָרְדְנוּ • עוֹיֵנוּ • פֶּשַׁעְנוּ • צָרְדְנוּ •
קִשְׁיֵנוּ עוֹרֶף • רִשְׁעָנוּ • שַׁחְתָנוּ • תַעֲבָנוּ • תַעֲזָנוּ: תַעֲזָנוּ:
סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים • וְלֹא שָׁוָה לָנוּ:
וְאֶתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ • כִּי אֲמַרְתָּ עֲשִׂיתָ
וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

מִשִּׁיחַ צִדְקָה אָמַר לִפְנֵיךָ שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת גִּלְגִּי: נִשְׁנִי

Jacob, and regard not the stubbornness of this people, nor to its wickedness, nor to its sin. O remember unto us the covenant made with *our* ancestors, as thou hast promised,¹ "And I will remember my covenant with Jacob, and also my covenant with Isaac, and also my covenant with Abraham will I remember, and the land will I *also* remember.

Hear our voice, O Eternal, our God! spare and compassionate us, and accept our prayers with favour and mercy. "Turn thou us, O Eternal, towards thee, and we shall return; renew our days as of old."

"Give ear unto our words, O Eternal! consider our meditations. May the words of our mouth and the meditations of our heart, be acceptable in thy presence, O Lord, our Rock and our Redeemer! O cast us not out from thy presence, nor take thy holy spirit from us. O cast us not off in old age: forsake us not when our strength faileth. Forsake us not, O Eternal, our God! and be not far from us. Grant us a token for good, that our enemies may see it, and be ashamed; because thou, O Lord, hast aided and comforted us. For unto thee alone, O Eternal, we attend: answer us, O Lord, our God."

Our God, and the God of our fathers, may our prayers come before thee, and withdraw not thyself from our supplications; for we are not so shameless or so hardened, as to declare in thy presence, O Eternal, our God! and the God of our fathers, that we are righteous, and have not sinned: verily (we confess) we and our fathers have sinned.

We have trespassed, we have dealt treacherously, we have stolen, we have spoken slander, we have committed iniquity, and have done wickedly, we have acted presumptuously, we have committed violence, we have framed falsehood, we have counselled evil, we have uttered lies, we have scorned, we have rebelled, we have blasphemed, we have revolted, we have acted perversely, we have transgressed, we have oppressed, we have been stiffnecked, we have acted wickedly, we have corrupted, we have done abominably, we have gone astray and have caused others to err; we have turned aside from thy excellent precepts and institutions, and which hath not profited us: but thou art just concerning all that is come upon us; for thou hast dealt most truly, but we have done wickedly.

Thy righteous anointed declared in thy presence, "Who can guard against errors? O cleanse me from secret faults." Cleanse us, O Lord, our

סליחות לשני

יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְבַלְפִּשְׁעֵינוּ וְטַהֲרָנוּ מִכָּל־טְמֵאוֹתֵינוּ: וְזָרוּק עָלֵינוּ מִים
טְהוֹרִים וְטַהֲרָנוּ: כְּכַתוּב עַל־יַד נְבִיאָךְ וְזָרַקְתִּי עָלֵיכֶם מִים טְהוֹרִים
וְטַהֲרָתֶם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל־גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֲרֶם אִתְּכֶם: עֲמִיד וְנִחַלְתָּךְ
רַעֲבֵי טוֹבָךְ • צִמְאֵי חֲסָדְךָ • תֹּאבֵי יִשְׁעֶךָ • יִבְרִי וְיַדְעוּ כִּי לִי אֱלֹהֵינוּ
הִרְחַמְתָּם וְהַסְלִיחוֹת:

קריש תהקבל The Reader says

סליחות לשני:

אל תשיבנו after עננו Prayers are said as on other week-days, adding
in שִׁמְעֵה קוֹלֵנוּ in the Ameedah.

In the repetition of the Ameedah by the Reader, the following סליחות
(Propitiatory Prayers) are added in the order described, commencing at
סֵלָה כֵּנוּ in פי פִּשְׁעֵנוּ.

סֵלָה־לָנוּ אָבִינוּ כִּי־רַחוּב אֲוִלְתָּנוּ שְׁגִינוּ • מַחֲל־לָנוּ
מִלִּפְנֵינוּ כִּי־רַבּוּ עֲוֹנֵינוּ:

אל אֶרֶךְ־אַפִּים אַתָּה • וּבַעַל־הִרְחָמִים נִקְרָאת • וְרַחֲמֶיךָ
תְּשׁוּבָה הוֹרִית • גְּדַלְת רַחֲמֶיךָ וְחֲסָדֶיךָ תִּזְכּוֹר הַיּוֹם וּבְכָל־
יּוֹם לְזֵרַע יִדִּידֶיךָ: תִּפֶּן אֱלֵינוּ בְּרַחֲמִים • כִּי אַתָּה
הוּא בַּעַל־הִרְחָמִים: בְּתַהֲנוּן וּבַתְּפִלָּה פָּנֶיךָ נִקְדָּם •
כְּהוֹדַעְתָּ לְעֵנִי מִקֶּדֶם: מִחֲרוֹן אַפֶּךָ שׁוּב • כְּמוֹ בְּתוֹרַתְךָ
כָּתוּב: וּבָצַל בְּנִפְיֶךָ נַחֲסָה וְנִתְּלוֹן • כִּי־וַיִּרַד יְיָ
בָּעָנָן: תַּעֲבוֹר עַל־פְּשַׁע וְתִמְחָה אִשָּׁם • כִּי־וַיִּתְּצַב עִמּוֹ
שָׁם: תִּאֲזִין שְׁוַעֲתָנוּ וְתִקְשִׁיב מְנוּ מֵאֶמֶר • כִּי־וַיִּקְרָא
בְּשֵׁם יְיָ וְשָׁם נִאֶמֶר:

וַיַּעֲבוֹר יְיָ עַל־פְּגָיו וַיִּקְרָא: יְיָ • יְיָ • אֵל • רַחוּם • וְחַנּוּן •

God, from all our transgressions, and purify us from all our impurities. O sprinkle purifying water upon us, and cleanse us, as it is written by the hand of thy prophet,¹ "And I will sprinkle upon you clean water, and ye shall be cleansed from all your defilements, and from all your idolatry will I cleanse you." Thy people and thy heritage are languishing for thy goodness, panting for thy grace, and longing for thy help; O let them know and understand that to the Eternal our God, appertaineth mercy and pardon.

The Reader says Kaddish.

PROPITIATORY PRAYERS FOR THE SECOND FAST

Prayers are said as on other week days, adding in the Ameedah the prayer "Answer us," page 51.

In the repetition of the Ameedah by the Reader, the following Propitiatory Prayers are added in the order described, commencing "we have transgressed," page 48.

Pardon us, our Father! for in the greatness of our folly we have gone astray. Forgive us, O our King! for our iniquities are numerous.

O Omnipotent! thou art long-suffering, and art called the Lord of mercy; and therefore hast thou taught us the way of repentance; O remember the greatness of thy mercy and kindness to the offspring of thy beloved, on this and every other day. O regard us with mercy for thou art the Lord of compassion. With prayer and supplication we approach thy presence, as thou didst make known of old to Moses the meek. O turn from thy fierce anger, as it is written in thy law. O may we be shielded and lodged in the shadow of thy wings, as on the day when thou, O Eternal, didst descend in a cloud. O pass by our transgression, and blot our guilt, as on the day when thou didst stand there with Moses, on Mount Sinai. O hearken to our cry, and accept our prayer, as on the day when thou didst proclaim the name Eternal! and there it is said,

"And the Eternal passed by before him (Moses) and proclaimed: The Eternal is the immutable eternal being; an omni-

¹ Ezek. xxxvi. 25.

אֲרֹךְ-אַפִּים • וְרַב-חֶסֶד • וְאָמַת • נֹצֵר חֶסֶד לְאַלְפִּים •
נִשְׂא עֵינַי וּפִשְׁעִי • וְחַטָּאתִי • וְנִקְרָה : וְסָלַחְתָּ לְעוֹנֵינוּ
וְלַחַטָּאתֵינוּ וְנַחֲלֶתֵנוּ : סָלַח-לָנוּ אָבִינוּ בִּי-חַטָּאתֵנוּ מְחַל-
לָנוּ מִלִּפְנֵינוּ בִּי-פִשְׁעֵנוּ : בִּי-אַתָּה יְיָ טוֹב וְסָלַח וְרַב-
חֶסֶד לְכָל-קָרְאִיךָ :

הוֹשִׁיעָה יְיָ בִּי גִמּוּר חֶסֶד בִּי פָסוּ אֲמוּנִים מִבְּנֵי אָדָם : לֹאִי יְיָ
שְׁתִּייה לָנוּ בְּקוֹם עֲלֵינוּ אָדָם • אֲנִי חַיִּים בְּלִעּוֹנֵנוּ בְּחַרוֹת אָפָם בָּנוּ :
כִּרְחֹם אָב עַל-בָּנִים בֶּן תִּרְחֹם יְיָ עֲלֵינוּ : לֵי הוֹשִׁיעָה עַל-עַמֶּיךָ בְּרַבְתָּךְ
סָלַח : יְיָ צַבָּאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סָלַח : יְיָ צַבָּאוֹת אֲשֶׁר־
אָדָם בָּטַח בְּךָ : יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם-קִרְאֵנוּ :

סָלַח-נָא לְעוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגִדְל חֶסֶדְךָ וּכְאֲשֶׁר נִשְׂאתָה
לְעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד-הַנֶּה • וְשֵׁם נֶאֱמָר : וַיֹּאמֶר יְיָ
סָלַחְתִּי כַּדְבָּרְךָ :

הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ וּשְׁמִעַ עֲקִיבָה וְרָאָה שְׂמִמְתִּינוּ וְהַעִיר אֲשֶׁר-
נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֶיךָ : בִּי לֹא עַל-צִדְקָתֵנוּ אֲנַחְנוּ מִפְּלִים תַּחֲנוּגֵינוּ
לְפָנֶיךָ בִּי עַל-דַּחְמֶיךָ הַרְבִּים : אֲדָנִי שְׁמָעָה אֲדָנִי סָלַח אֲדָנִי הַקְשִׁיבָה
וַעֲשֵׂה אֱלֹהֵי אַחֵר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי בִי-שְׁמָךְ נִקְרָא עַל-עִירְךָ וְעַל-עַמֶּיךָ :

אלהינו ואלהי אבותינו

יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ תַּחֲנֶה עוֹרְכִים • שְׁהֵם מְצִירִים וְלֹהוֹשֵׁעַ
צָרִיבִים : צָרִיבִים עָלֵיהֶם עוֹל מֵאֲרִיבִים • כָּל-זֹאת הַנֶּעֱתָם
וּשְׁמֶךָ מְבָרְכִים : חוּלִי וּמִכָּאוֹב לְהַפְתָּב לֹא-נִמְסַר •
עֲלוּבִים מִנּוּעַר וּמֵהֶם לֹא-הוֹסַר • קְרוֹשׁ בִּידְךָ לְפִתְחַ
מוֹסַר • כְּאֲמֻנֹתֶיךָ הַנִּקְיָה וְלֹא כְּאֲמֻנֹת בָּשָׂר : הַלּוּבֵשׁ
צִדְקָה וְלֹא כְּמַעִיל עֲטוּיָה • וּמִמָּכָה עֲצָמָה מִתַּקֵּן רְטוּיָה •

potent God, merciful and gracious, long-suffering, and abundant in beneficence and truth; keeping mercy unto thousands, forgiving iniquity, transgression, and sin, and acquitting. Pardon thou our iniquity and our sin and take us for thy heritage. Forgive us, O our Father, for we have sinned: pardon us, O our King! for we have transgressed. For thou, O Lord! art good, and ready to pardon, and of abundant mercy unto all those who call on thee."

Help, O Lord, for the godly man ceaseth; for the faithful fail from among the children of men. If it had not been the Lord who was on our side when men rose up against us: then they had swallowed us up quick, when their wrath was kindled against us. Like a father hath compassion on his children, so have thou compassion on us, O Lord! Salvation belongeth unto the Eternal! thy blessing be upon thy people. Selah! The Lord of hosts is with us, the God of Jacob is our refuge. Selah! O Lord of hosts! happy is the man that trusteth in thee. Save us, O Eternal! Let the King hear us when we call.

"Pardon, I beseech thee, the iniquity of this people, according to the greatness of thy beneficence, and as thou hast been indulgent to this people from Egypt even until hitherto: (as it is said), And the Lord said, I have pardoned according to thy word."

O my God! incline thine ear, and hear, open thy eyes and behold our desolations, and the city which is called by thy name; for we do not presume to present our supplications before thee on account of our righteousness, but in reliance on thy abundant mercy. O Lord! hear: O Lord! pardon: O Lord! be graciously attentive and grant our request: delay not for thine own sake, O my God! for thy city and thy people are called by thy name.

Our God, and the God of our fathers!

Israel, thy people, are preparing supplication, for they are distressed and need help. Their adversaries have prolonged their yoke upon them, yet with all that hath befallen them they bless thy name. Diseases and sorrows which cannot be set down in writing, have afflicted the despised ones from their youth, and do not depart from them: O holy One, in thy power it is to loosen the bonds, according to thy gentle way, not according to the way of man. O thou who art clothed in righteousness, and wrappest thyself in it as in a mantle, and who preparest the balm even out of the wound, raise up thy congre-

קוֹמֶם עֲדַתְךָ מִנִּפְלֻתָהּ הַמְטוּיָה • בִּכְהֶךָ הַגָּדוֹל וּבִזְרָעֶךָ
הַנְּטוּיָה: טָעוּ הַחוֹשְׁבִים נַחֲלַתְךָ לַחֲבֹל • כְּבוֹדְךָ לְהַמִּיר
וְאַחֵר הַבָּלֶם לְהַתְּבַלְּבֹל • נָצַר מִשְׁרָשֶׁם לְאֵלוֹהַ לְקַבֵּל •
יִרְאַתְךָ הַקְדוֹשָׁה לְנִטּוֹשׁ וּלְחַבֵּל: בְּאַהֲבַתְךָ וּבְחַמְלַתְךָ
מִנְּשָׂא וּמִנְטֹל • עֲצָתָם תִּסְבֵּל וּמַחֲשַׁבּוֹתָם תִּבְטֹל •
רָבָה מִהוֹמָה בִּיגִיָּהֶם הַטֹּל • וּמִלֵּאָה־אֲבוּרֵי דוֹחָה
וּמִטִּלְטֹל: בְּשִׁבִּיל כְּבוֹד עֲצֻמָּךְ וְשֵׁם קָדְשְׁךָ הַמְּהַלֵּל •
נִזְרָאוֹת הַפֶּלֶא לְבַל בְּגוֹיִם יִתְחַלֵּל • יוֹעֲצֵיהֶם וְאִיתְנֵיהֶם
תּוֹלִיד שׁוֹלֵל • וּבָהֶם תַּעֲזוֹלֵל כַּאֲשֶׁר בִּי הַתַּעֲזוֹלֵל:
מְקִים מַעֲפָר דָּל וְאַבְיוֹן מֵאַשְׁפָּה • כְּנִסְתָּךְ בַּל־תִּתֵּן
לְכָלָה וּלְחֶרֶפָה • אִם בִּפְקוּדֶךָ מִתְּעַצֵּלֶת וּמִרְפָּה •
עַל־כָּל־פִּשְׁעֶיהָ חֲבַתְךָ תִּהְיֶה מַחֲפָה: יִתְּרָה חֲבַתָּם
לִפְנֶיךָ אֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים • בִּיזְכָּךְ וּבִיזְכָּךְ קְרוֹאִים לְךָ
בְּגִיִּים • רַחֲמֶיךָ יִקְדְּמוּנוּ אֱלֹהֵי עֲלִיּוֹנִים וְתַהֲתוֹנִים •
טָרֶם יִשְׁטַפּוּנוּ הַפִּיִּם הַזֹּדוֹנִים: חֲפִיצֵי קִרְבָּתְךָ עַל־כָּל־
הַפְּאוֹת • הַחִישָׁה לָמוּ יִשׁוּעוֹת הַנִּפְאוֹת • קְדוֹשׁ עֲשֵׂה
עִמָּנוּ לְטוֹבָה אוֹת • חֲזֵק וְאַמְיִץ גּוֹאֲלֶם יְיָ צְבָאוֹת:

ויַעֲבֹר and אֵל מֶלֶךְ

נִשָּׂא לִבֵּבְנוּ אֱלִילִפְּסִים אֱלִילֵי בִשְׁמִיִּם: תֵּבֵא לִפְנֶיךָ אֲנִימָת אֲסִיר כְּנָדֵל
וְרוֹעֵד • הוֹתֵר בְּגִירַתְמוּתָהּ: לִי אֱלֹהֵינוּ הַרְחִמִים וְהַסְלִיחוֹת • כִּי מִרְדְּנוּ
בוֹ:

כִּרְחֵם אֲבִי • לִי הַיְשׁוּעָה • יְיָ צְבָאוֹת עֲנֵנוּ • יְיָ צְבָאוֹת אֲשֶׁר־יְיָ הַיְשׁוּעָה • כִּי לֹא עַל־
יְיָ שִׁמְעָה

אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל גָּדוֹל נִזְדַּעַת • אַתָּה יְיָ עֲבִינוּ
אַתָּה • בְּכָל־קְרָאֵינוּ אֵלֶיךָ קִרְבְּנוּ • רָם וְנִשָּׂא אַתָּה

gation from their deep fall by thy great power and thine outstretched arm. The idolaters thought to destroy thine inheritance, to change thy glory, and to seduce us to follow their vanities, to accept their abominated idol as a god, and to forsake thy holy religion. O thou who bearest and upholdest us with thy love and compassion, turn their counsel into foolishness and frustrate their designs; throw them into great confusion, and let the cruel messenger press and scatter them. For thine own glory, and thine holy name's sake, lead their counsellors and their princes away spoiled, and deal with them as they dealt with me. O thou who raisest up the poor out of the dust, and the needy out of the dunghill, do not give up thy congregation to destruction and reproach, and if they are remiss in the performance of thy commandments, let thy love cover all their transgressions. Great is thy love for them, O Lord of lords, in every case they are called thy children; let thy mercy anticipate us, O Lord of the upper and lower world, before the proud waters overwhelm us. Accelerate the promised salvation to those who, whatever befalls them, delight in approaching thee. O holy One, show us a token for good, O Almighty Redeemer, Lord Zebaoth.

Say " Omnipotent King," " And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

Let us lift up our heart with our hands unto God in the heavens. Let the sighing of the prisoner come before thee; according to the greatness of thy power preserve thou those that are appointed to die. To the Lord our God belong mercies and forgiveness, though we have rebelled against him.

Say from " Like a father hath compassion," till " when we call," page 9, then say the verses " For we do not presume," and " O Lord hear," pp. 9, 10.

O Lord, in Israel thou art known as great, thou, O Lord, art our father; whenever we call unto thee, be thou near us, thou who art high and elevated amidst us. Thou hast dealt kindly with

בקרבנו : גמלתנו הטובות בחובנו • לא-בצדקותינו
 וביושר לבבנו : דורנו גם פי-זנחנו • גאלנו פי עבדים
 אנחנו • הננו בעונינו ער-דבא • ותקצר נפש לך מחבה •
 ואיה חסדיך הראשונים עמנו • מעולם עד-עולם
 נאמנו • זעף נשא ותש פחנו • יי אל-באפך תוכיחנו •
 חלחלות רבות בלו בשרנו • נא אל בחמתך תיפרנו :
 טורח הצרות אין להספר • איה שוקל ואיה סופר •
 ידענו רשענו כי פשענו • כי אמת עשית ואנחנו
 הרשענו : פעם וחרון מנו יחדל • כי קטן יעקב ודל •
 לחץ יוסר ועול מנו יהפל • פי כשל פח הספל : מנת
 מדתנו לא-תגבה • כי נשארנו מעט מהרבה • נחם
 על הרעה לאמתך • כטה כלפי חסד אמונתך : סלחת
 אם-עונינו ענו בנו • עזרנו פי-עליך נשענו : ערפנו
 כוף לך להשתעבד • באהבה וביראה אותך לעבוד
 ולכבד : פוקדיך קדשו צומות לקבוע • ורעתם קצרה
 צרכם לתבוע • צקון לחשם אליך תבא • חתל לאיש
 איש נגעו ומכאובו : קול יעקב נוהם מתהומותיך •
 תשמע השמים מכון שבתך • רודה רודף באף תכלה •
 שנת שלומים לריב ציון תגלה : שרת ורדת מנוער
 קנותנו • ואל-תשליכנו לעת זקנתנו : תעינו לשמאל
 וימינד יקרבנו • ככלות בוחנו אל-תעזבנו : תביט
 ותציץ ותשגית לרחומיך • תתאזר בחנינותך תתלבש

us even in our guilt, though not for our righteousness or the uprightness of our heart ; though we have forsaken our friend, redeem us, for we are thy servants. Behold by our iniquities we have been brought to destruction, and our soul is discouraged from waiting for thee. Where are thy former loving-kindnesses towards us, which endure for ever and ever ? Many terrors have consumed our flesh, O chasten us not in thy hot displeasure. The burden of our sufferings is not to be told. Where is he that shall weigh them ? Where is he that shall describe them ? We know our wickedness and transgression, for thou hast dealt truly, but we have acted wickedly. O let thy wrath and anger cease, for Jacob is small and reduced ; let oppression be averted from us, and our yoke be shaken off, for the strength of endurance faileth. Exact not from us the full measure, for we are left but a few of many. Repent of the evil against thy people, and incline thy scales in our favour. Forgive us, though our iniquities testify against us, help us, for on thee we rest. Curb our neck to be subservient unto thee, to serve and worship thee with love and awe. They who follow thy commandments have sanctified and appointed fasts, but they are too short-sighted to know which wants they are to pray for. Let the effusion of their heart come before thee, and heal thou each man's wound and sore. The voice of Jacob groaneth from the lowest depths, O hear thou it in heaven, thy dwelling-place. Let thine anger consume the persecutor, and bring about the year of reward for the oppression of Zion. Thou didst look down upon us with condescension, when in our youth thou didst purchase us, O cast us not off in the time of our old age. If we have strayed to the left, let thy right hand draw us nigh to thee ; forsake us not when our strength faileth. Regard and look attentively on thy beloved ones ; gird thyself with thy grace, clothe thyself in

בְּצַדִּיקוֹתֶיךָ • תִּתְכַּפֶּרָה בְּרַחֲמֶיךָ וְתִתְעַטֵּף בְּהַסִּירוֹתֶיךָ •
וְתָבֹא לִפְנֶיךָ מִדַּת טוֹבָךָ וְעֲנוּתֶנוּתֶךָ :

and אל מִלֶּךְ Say

פ ז מ ו ז

Wherever the words **אולי יחוס** occur at the end of the verses, repeat from **אולי יחוס** till **אולי ירחם**.

מִלֵּאבֵי רַחֲמִים מִשְׁרַתִּי עָלֶיךָ • חֲלוּ-נָא פָנֶי אֵל
בְּמִיטַב הַגִּיוֹן : אולי יחוס עם עֲנִי וְאֲבִיוֹן • אולי ירחם :
אולי ירחם שְׁאֵרִית יוֹסֵף • שְׁפִלִים וְנִבְזִים פְּשׁוּחֵי
יִשְׂרָאֵל • שְׁבוּיֵי חַנָּם מְכוּרֵי בְּלֹא-כֶסֶף : שׁוֹאֲגִים בְּתַפְלָה
וּמִבְקָשִׁים רִשְׁיוֹן : אולי יחוס אולי ירחם מֵעַנִי כָּבֵל •
מִלְמַדֵּי מַכּוֹת בְּעֲנוּי סָבֵל • מְנוּר רֹאשׁ נְתוּנִים בְּיוֹשְׁבֵי
תֵּבֵל • מִשָּׁל בְּעַמִּים בְּקֶצֶף וּבְזִיוֹן : אולי יחוס אולי ירחם
וְיִרְאָה בְּעֲנִי עָמוֹ • וְיִקְשִׁיב וְיִשְׁמַע הַצָּגִים לְעָמוֹ • וְעוֹדִים
בְּלֶחֶשׁ מוֹסֵר לָמוֹ • וְעֵינֵיהֶם תּוֹלִים לְמִצּוֹא רִצְיוֹן :
אולי יחוס אולי ירחם אומְרֵי סֵלַח נָא • אומְצֵי שְׂבָחוֹ
בְּכָל-עֵת וְעוֹנָה • אֲגֻדִּים בְּצָרָה לְשִׁפּוֹךְ תַּחֲנוּנָה • אֶת-פָּנֶי
אֱלֹהֵיהֶם שׁוֹפְכִים לֵב דִּוְיוֹן : אולי יחוס אולי ירחם לִקְתָּה
בְּכַפְלִים • לְעוֹטָה אֲרִיּוֹת בָּמוֹ בְּפִי שְׁחָלִים • לִזְקָה
וּמִשְׁתַּלְמֶת בְּעוֹן שׁוֹלִים • לֹא שִׁכְחָה בְּכָל-זֹאת מִכְתָּב
עוֹן חֲבִיוֹן : אולי יחוס אולי ירחם כְּבוֹשֵׁי פָנִים : הַשּׁוֹמְעִים
חֲרַפְתָּם וְלֹא מְשִׁיבִים וְעוֹנִים • נִצְחוֹ מְקוּיִם וּלְיִשְׁעוֹ
גִּשְׁעָנִים • כִּי לֹא-כָלוּ רַחֲמָיו בְּכָל-יוֹן : אולי יחוס אולי

thy righteousness, cover thyself with thy mercy, and wrap thyself in thy loving-kindness, and show thyself in all thy goodness and meekness.¹

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

Wherever the words (perchance, &c.), occur at the end of the verses, repeat from "perchance," till "he will have mercy."

Angels of mercy ! servants of the Most High ! entreat ye the Lord, we beseech you, in eloquent language, perchance he will spare a poor and needy people, perchance he will have mercy. Perchance he will have mercy on the remnant of Joseph, who are degraded and despised, cut in pieces by the sword, taken captives for nought and sold without money ; they cry aloud in prayer, and seek acceptance. (Perchance, &c.) Perchance he will have mercy on those who are afflicted with chains, accustomed to blows and to heavy burdens, given up to be a shaking of the head among the inhabitants of the world, a bye-word among the nations, a derision and contempt. (Perchance, &c.) Perchance he will have mercy and look on the affliction of his people, and attend and hear those who stand assembled before him in silent humble prayer, and whose eyes long to find acceptance. (Perchance, &c.) Perchance he will have mercy upon those who pray for forgiveness, who extol him at all times, and on all occasions, who join in adversity to pour out their supplication, and their sick hearts before God. (Perchance, &c.) Perchance he will have mercy on those who are doubly struck, who are scourged and mulcted for the iniquity on their skirts, and yet for all that have not forgotten thy holy law. (Perchance, &c.) Perchance he will have mercy on those who are ashamed, who bear their reproach and answer not ; who for ever wait for his salvation and rest on it, because his mercy never ceaseth entirely. (Perchance, &c.) Perchance he will have mercy who delivereth

¹ The concluding sentence is a quotation from the Talmud, Berachoth, xvi. 2, being the prayer which Rabbi Jochanan used to add to the *Shemona Esrah* (eighteen benedictions).

סליחות לשני

קסד

יְרַחֵם יְחַלֵּץ עָנִי בְעָנָיו • חֲבוּשׁוּ יִתִּיר מֵאַרְצָן שְׁבִיז •
יִגְהַה מְזוּרוֹ וַיַּחְבוּשׁ חָלָיו • צַעֲקָתוֹ יִשְׁמַע וַיַּחֲיֵשׂ עֵת
פְּדִיוֹן : אֲוִלִי יְחוּם עִם עָנִי וְאַבְיוֹן אֲוִלִי יְרַחֵם : מֵלֹאכֵי וכו'

ויעבור and אל מלך Say

זְכֹר רַחֲמֶיךָ יי וְהַסְדִּיךָ כִּי מַעֲוֹלָם הָמָּה : זְכַרְנוּ יי בְּרָצוֹן עֲמֶךָ
פָּקַדְנוּ בִּישׁוּעָתְךָ : זְכֹר עֲדָתְךָ קִנְיַת קָדֶם גְּאֻלַּת שְׁבַט נַחֲלָתְךָ הָרִ-
צִיּוֹן זֶה שְׁכֻנַּתְּ בּוֹ : זְכֹר יי חֶבְרַת יְרוּשָׁלַיִם אֲהֵבֶרַת צִיּוֹן אֱלִיתִשְׁבַּח
לְנֶצַח : אַתָּה תִּקְוָה תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי־עַתָּה לְהִנָּחֵה כִּי־בָא מוֹעֵד : זְכֹר יי
לְבִנְיָאֲדָוָם אֶת־יְיָ וְיִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ אִשְׁרֵי־נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ וּתְדַבֵּר אֱלֹהִים
אֲרָבָה אֶת־זִרְעָכֶם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל־הָאָרֶץ הִזָּאת אֲשֶׁר אֲמַרְתִּי
אִתְּךָ לְזִרְעָכֶם וְנָחֳלוּ קְעֵלִים : זְכֹר קְעֵבְדֶיךָ לְאֲבֹרָתָם לְיִצְחָק וּלְעִקֵּב אֱלִ-
תָּפֶן אֱלִיקָשִׁי הָעַם הַזֶּה וְאֶל־רִשְׁעוֹ וְאֶל־חַטָּאתוֹ : זְכֹר לָנוּ בְּרִית
אֲבוֹת פֶּאֶרֶץ אֲמַרְתָּ וְזִכְרָתִי אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאִם אֶת־בְּרִיתִי יִצְחָק
וְאִם אֶת־בְּרִיתִי אֲבֹרָתָם אֲזָכֹר וְהָאָרֶץ אֲזָכֹר :

זְכוֹר לָנוּ בְּרִית רֵאשִׁימָה פֶּאֶרֶץ אֲמַרְתָּ • וְזִכְרָתִי לָהֶם
בְּרִית רֵאשִׁימָה אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְּכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי
הַגּוֹיִם לְהִיּוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יי : עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמוֹ
שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ וְאִם גַּם זֹאת בִּהְיוֹתֶם בְּאֶרֶץ אֲיִבֵיהֶם לֹא־
מֵאֲסִתִּים וְלֹא־גְעֻלָּתִים לְכַלֹּתֶם לְהַפִּיר בְּרִיתִי אִתְּכֶם כִּי
אֲנִי יי אֱלֹהֵיהֶם : הִשָּׁב שְׁבוּתֵינוּ וְרַחֲמֵנוּ כְּמָה־שִׁפְתוֹב
וְשָׁב יי אֱלֹהֶיךָ אֶת־שְׁבוּתְךָ וְרַחֲמֶךָ וְשָׁב וְקִבְּצֵךָ מִכָּל־
הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפִּיצֵךָ יי אֱלֹהֶיךָ שְׁמָה : קִבֵּץ נִדְחֵנוּ כְּמָה־
שִׁפְתוֹב • אִם־יְהִיָּה נִדְחָךְ בִּקְצֵה הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִקְבְּצֵךָ

the afflicted in his affliction, who looseneth his fetters in the land of his captivity, who cureth his wounds and healeth his disease, who heareth his cry and accelerateth the time of his redemption.

Say "*Omnipotent King*," "*And the Eternal passed*," &c., pp. 11, 12.

O Lord, remember thy mercy and benevolence, for they have been of old. Remember us, O Lord, when thou favourest thy people : O visit us with thy salvation. Remember thy congregation which thou didst acquire of old, which thou didst redeem as the tribe of thy heritage, this Mount Zion, whereon thou hast dwelt. O Lord, remember the love of Jerusalem, and never forget the affliction of Zion. Thou wilt arise, *and* have mercy on Zion, when the time to favour her, when the appointed time shall come. Remember, O Lord, unto the children of Edom, the day of Jerusalem, who said, *Rase it*, rase it even to its very foundation. Remember Abraham, Isaac, and Israel, thy servants, to whom thou didst swear by thy own self, and said unto them, I will multiply your seed as the stars of heaven ; and all this land of which I have spoken, will I give unto your seed, and they shall inherit *it* for ever. Remember thy servants Abraham, Isaac, and Jacob, and regard not the stubbornness of this people, nor to its wickedness, nor to its sin. O remember unto us the covenant made with *our* ancestors, as thou hast promised,¹ "*And I will remember my covenant with Jacob, and also my covenant with Isaac, and also my covenant with Abraham will I remember, and the land will I also remember.*"

O remember unto us the covenant made with the patriarchs, as thou hast promised,² "*I will for their sakes remember the covenant with their ancestors, when I brought them forth out of the land of Egypt, in the sight of the nations, that I might be their God : I am the Lord.*" Act by us, as thou hast assured us,³ "*And yet for all that, though they be in the land of the enemies, I will not reject them, neither will I abhor them, to destroy them utterly, and to break my covenant with them ; for I am the Lord their God.*" Restore our captivity and compassionate us, as it is written,⁴ "*The Lord thy God will restore thy captivity, and have mercy upon thee, and he will again gather thee from all the nations whither the Lord thy God hath scattered thee.*" O gather our dispersed, as it is written,⁵ "*If thy outcasts be at the utmost parts of heaven, from thence will the*"

¹ Lev. xxvi. 42.

² Lev. xxvi. 45.

³ Lev. xxvi. 44.

⁴ Deut. xxx. 3.

⁵ Deut. xxx. 4.

יי אלהיך ומשם יקחך : מזה פשענו כעב וכענן
 במה-שכתוב : מחיתי כעב פשעיך וכענן הטאתיך שובה
 אלי כי גאלתיך : מזה פשענו למענך באשר אמרת
 אנכי אנכי הוא מזה פשעיך למעני והטאתיך לא אנפר :
 חלבן הטאינו פשלג וכצמר במה-שכתוב לכורנא ונכחה
 יאמר יי : אם-יהיו הטאים פשנים פשלג ילבינו אם-
 יאדימו בתולע בצמר יהיו : ורוק עלינו מים טהורים
 וטהרנו במה-שכתוב : וורקתי עליכם מים טהורים
 וטהרתם : מכל טמאתיכם ומכל-גלוליכם אטהר אתכם :
 רחם עלינו ואל-תשחיתנו במה-שכתוב : כי אל רחום
 יי אלהיך לא-ירפך ולא-ישחיתך ולא-ישבח את-ברית
 אבותיך אשר-נשבע להם : ומול את-לבבנו לאהבה
 את-שמך כמו-שכתוב : ומל יי אלהיך את-לבבך ואת-
 לבב זרעך לאהבה את-יי אלהיך בכל-לבבך ובכל-
 נפשך למען חייך : הפצא לנו בבקשתנו כמו-שכתוב
 ובקשתם משם את-יי אלהיך ומצאת : פי-תדרשנו בכל-
 לבבך ובכל-נפשך : תביאנו אל-הר קדשך ושמחנו
 בבית תפלתך כמו-שכתוב : והביאותים אל-הר קדשי
 ושמחתים בבית תפלתי עולתיהם וזבחייהם לרצון על-
 מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל-העמים :
 שמע קולנו יי אלהינו חוס ורחם עלינו וקבל ברחמים

Lord thy God gather thee, and from thence will he fetch thee." Cause our transgressions to vanish as a cloud, and as a vapour: as thou hast promised,¹ "I have made thy transgressions vanish away like a cloud, and thy sins like a vapour: return unto me for I have redeemed thee." Efface our transgressions for thy own sake, as thou hast promised,² "I, even I, am HE who blotteth out thy transgressions for my own sake, and thy sins I will not remember." O cause our sins to become white as snow and wool: as it is written,³ "Come now, let us reason together, saith the Lord; though your sins be as scarlet they shall become white as snow; though they be red as crimson, they shall become like wool." Sprinkle purifying water upon us, to cleanse us: as it is written,⁴ "And I will sprinkle upon you clean water, and ye shall be cleansed from all your impurity, and from all your idolatry will I cleanse you." Have mercy upon us, and destroy us not: as it is written,⁵ "For the Lord thy God is a merciful God; he will not forsake thee, nor destroy thee; and he will not forget the covenant *with* thy ancestors which he sware unto them." O circumcise our hearts to love and revere thy name: as it is written,⁶ "The Lord thy God will circumcise thy heart, and the hearts of thy seed, to love the Lord thy God with all thy heart, and with all thy soul, in order that thou mayest live." O be thou found by us, when we seek thee; as it is written,⁷ "But thou wilt seek the Lord thy God from there, and wilt find *him*, if thou seek him with all thy heart, and with all thy soul." Lead us unto thy holy mountain, and cause us to rejoice in thy house of prayer: as it is written,⁸ "And I will bring them unto thy holy mountain, and I will make them rejoice in my house of prayer: their burnt-offerings and their sacrifices shall be accepted on my altar; for my house shall be called the house of prayer for all nations."

Hear our voice, O Eternal, our God! spare and compassionate

¹ Isaiah xlv. 22.

² Isaiah xliii. 25.

³ Isaiah i. 18.

⁴ Ezek. xxxvi. 25.

⁵ Deut. iv. 31.

⁶ Deut. xxx. 6

⁷ Deut. iv. 29.

⁸ Isaiah vi. 7.

סליחות לשני

קסו

וּבְרָצוֹן אֶת-תַּפְלָתָנוּ : הַשִּׁיבֵנוּ יי אֵלֶיךָ וְנִשׁוּבָה • חֲדָשׁ
יָמֵינוּ בְּקָדָם :

אֲמַרְנוּ הָאֲזִינָה יי • בִּינָה הִנֵּיבֵנוּ : יְהִי לְרָצוֹן אֲמַרְיָפִינוּ וְהִנֵּיוֹן לִבֵּנוּ
לְפָנֶיךָ יי צוּרֵנוּ וְנֶאֱלָנוּ : אֶל-תִּשְׁלִיכֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ וְרוּח־קִדְשְׁךָ אֶל-תִּפְסַח
מִמֶּנּוּ : אֶל-תִּשְׁלִיכֵנוּ לַעֲת־זָקָה כְּכֹלֹת כְּחֵנוּ אֶל-תַּעֲזֹבֵנוּ : אֶל-תַּעֲזֹבֵנוּ
יי אֱלֹהֵינוּ אֶל-תִּרְחַק מִמֶּנּוּ : עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שְׂנְאֵינוּ
וְיִבְשׂוּ כִּי-אַתָּה יי עֲזָרְתָנוּ וְנִחַמְתָּנוּ : כִּי-לֶךְ יי הוֹחֵלְנוּ אַתָּה תַעֲנֶה
אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תָבֹא לְפָנֶיךָ תַּפְלָתָנוּ • וְאֶל-
תַּתְעַלֵּם מִתַּחֲנֻנָּתָנוּ • שְׁאִין אָנוּ עֲזִי-פָנִים וְקִשִּׁי-עֶרְף •
לֹא־מֵר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ • צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ
וְלֹא חָטְאֵנוּ • אָבֵל אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ הַמָּאֲנוּ :

אֲשַׁמְנוּ • בְּגִדְנוּ • גּוֹלְנוּ • דְּבַרְנוּ רוּפִי • הֶעֱוִינוּ •
וְהִרְשַׁעְנוּ : זָדְנוּ • חֲמַסְנוּ • טָפְלָנוּ שָׁקָר • יַעֲצֵנוּ רָע • כּוֹזְבֵנוּ •
לָצֵנוּ • מְרִדְנוּ • נֶאֱצָנוּ • סָרְדְנוּ • עֹוִינוּ • פֶּשַׁעְנוּ • צָרְדְנוּ •
קִשְׁנוּ עוֹרְף • רִשְׁעָנוּ • שִׁחַתְנוּ • תַּעֲבָנוּ • תַּעֲזֹבֵנוּ • תַּעֲתָעְנוּ :
סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים • וְלֹא שׁוּה לָנוּ :
וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ • כִּי אָמַרְתָּ עֲשִׂיתָ
וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ :

הִרְשַׁעְנוּ וּפֶשַׁעְנוּ לְכֵן לֹא-נִוְשַׁעְנוּ • תֵּן בְּלִבֵּנוּ לַעֲזוֹב
דֶּרֶךְ רָשָׁע • וְחִישׁ לָנוּ יֵשַׁע • כִּפְתּוֹב עַל-יָד נְבִיאֶךָ יַעֲזֹב
רָשָׁע דֶּרְכּוֹ וְאִישׁ אֶן מִחֲשַׁבְתּוֹ וְיִשָּׁב אֶל-יי וִירְחַמְהוּ
וְאֶל-אֱלֹהֵינוּ כִּי-יִרְבֶּה לְסֻלּוֹחַ :

us, and accept our prayers with favour and mercy. "Turn thou us, O Eternal, towards thee, and we shall return; renew our days as of old."

"Give ear unto our words, O Eternal! consider our meditations. May the words of our mouth and the meditations of our heart, be acceptable in thy presence, O Lord, our Rock and our Redeemer! O cast us not out from thy presence, nor take thy holy spirit from us. O cast us not off in old age: forsake us not when our strength faileth. Forsake us not, O Eternal, our God! and be not far from us. Grant us a token for good, that our enemies may see it, and be ashamed; because thou, O Lord, hast aided and comforted us. For unto thee alone, O Eternal, we attend: answer us, O Lord, our God."

Our God, and the God of our fathers, may our prayers come before thee, and withdraw not thyself from our supplications; for we are not so shameless or so hardened, as to declare in thy presence, O Eternal, our God! and the God of our fathers, that we are righteous, and have not sinned: verily (we confess) we and our fathers have sinned.

We have trespassed, we have dealt treacherously, we have stolen, we have spoken slander, we have committed iniquity, and have done wickedly, we have acted presumptuously, we have committed violence, we have framed falsehood, we have counselled evil, we have uttered lies, we have scorned, we have rebelled, we have blasphemed, we have revolted, we have acted perversely, we have transgressed, we have oppressed, we have been stiffnecked, we have acted wickedly, we have corrupted, we have done abominably, we have gone astray and have caused others to err; we have turned aside from thy excellent precepts and institutions, and which hath not profited us: but thou art just concerning all that is come upon us; for thou hast dealt most truly, but we have done wickedly.

We have done wickedly, we have transgressed, therefore we are not saved: our hearts are inclined to forsake the crooked and perverse way. O save us! as it is written, by the hand of thy prophet (Isaiah) "Let the wicked forsake his way, and the unrighteous man his thoughts: and let him return unto the Lord, and he will have mercy upon him, and to our God, for he will abundantly pardon."

סליחות לחמישי

קסו

מְשִׁיחַ צְדָקָה אָמַר לְפָנֶיךָ שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין מִנְסָתוֹת נִקְנִי : נִקְנֵנוּ
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִכָּל־פְּשָׁעֵינוּ וְטַהֲרֵנוּ מִכָּל־טְמֵאוֹתֵינוּ : וְזָרוּק עָלֵינוּ מִים
 טְהוֹרִים וְטַהֲרֵנוּ : כִּכְתוּב עַל־יַד נְבִיאָךְ וְזָרַקְתִּי עָלֵיכֶם מִים טְהוֹרִים
 וְטַהַרְתֶּם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל־גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהַר אֶתְכֶם : עֲמֹד וְנִחַלְתֶּךָ
 רַעֲבֵי טוֹבָה • צִמְאֵי חֶסֶד • תִּאֲבִי יִשְׁעָךְ • וְכִירוּ וְיָדְעוּ כִּי לִי אֱלֹהֵינוּ
 הַרְתָּמִים וְהַסְלִיחוֹת :

Reader וְאֵל יַעֲקֹב חֲטָא וְעוֹן אֶת־הַפְּלִתָנוּ • סֵלָה וּמַחוּל לְכָל־
 עֲוֹנוֹתֵינוּ כִּי אֵל טוֹב וְסֵלָה אֶתָּה • בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חֲנוּן
 הַמֵּרַבָּה לְסִלּוֹת :

The Reader continues the ש"ע from בְּעֵינֵינוּ נָא adding עָנֵנוּ according to
 instructions at the head of these סְלִיחוֹת (Propitiatory Prayers). Follow
 on with the usual service, adding יִשְׂרָאֵל שׁוֹמֵר morning and afternoon.

The Reader says Kaddish, after which the כֶּפֶר תּוֹרָה is taken from the
 Ark, and the portion וַיַּחֲל (page) is read morning and afternoon to three
 persons; in the afternoon the third person called reads the הַפְּטָרָה דְּרִשּׁוֹ
 page . Conclude the Service as on other week-days.

סליחות לחמישי :

Prayers are said as on other week-days, adding עָנֵנוּ after אֵל תְּשִׁיבֵנוּ
 in שְׁמַע קוֹלֵנוּ in the Amedah.

Say from לָנוּ סֵלָה page 159, till לְכָל־קִרְאֶיךָ page 160, and continue with
 the following.

תִּאֲזִינָה יְיָ תַפְלְתָנוּ • הִקְשִׁיבָה לְקוֹל תַּחֲנוּגֵנוּ : הִקְשִׁיבָה לְקוֹל שְׁוַעֲתָנוּ
 מִלִּפְנֵי וְאֱלֹהֵינוּ • כִּי אֲלֶיךָ נִתְפַּלֵּל : שְׁמַע יְיָ וְחַנּוּן יְיָ הִיָּה עֲזָרָה לָנוּ :

Thy righteous anointed declared in thy presence, "Who can guard against errors? O cleanse me from secret faults." Cleanse us, O Lord, our God, from all our transgressions, and purify us from all our impurities. O sprinkle purifying water upon us, and cleanse us, as it is written by the hand of thy prophet,¹ "And I will sprinkle upon you clean water, and ye shall be cleansed from all your defilements, and from all your idolatry will I cleanse you." Thy people and thy heritage are languishing for thy goodness, panting for thy grace, and longing for thy help; O let them know and understand that to the Eternal our God, appertaineth mercy and pardon.

Let not sin and iniquity interrupt our prayer: pardon and forgive all our sins, for thou art good, and ready to pardon. Blessed art thou, O Lord our God! who art gracious and abundant to pardon.

The Reader continues the Amedeah, adding "Answer us," according to instructions at the head of these Propitiatory Prayers. Follow on with the usual service, adding "O Guardian of Israel," morning and afternoon.

The Reader says Kaddish, after which the Law is taken from the Ark, and the portion for fast days at the end of present volume, is read morning and afternoon to three persons; in the afternoon the third person called reads the Aftorah at the end of present volume. Conclude the service as on other week-days.

PROPITIATORY PRAYERS FOR THE FIFTH FAST

Prayers are said as on other week days, adding in the Amedeah the prayer—"Answer us," page 51.

Say from "Pardon us, our Father," page 159, till "all those who call on thee," page 160, and continue with the following—

O give ear, O Lord, unto our prayer; and attend to the voice of our supplication. Hearken unto the voice of our cry, our King and our God; for

¹ Ezek. xxxvi. 25.

סליחות לחמישי

קכח

כָּרַחַם אֱבֹי עַל־בָּנִים בֶּן תִּרְחַם יְיָ עָלֵינוּ : לֵי הִשְׁוּעָה עַל־עַמּוֹךְ בִּרְכָתְךָ
סֶלָה : יְיָ צַבָּאוֹת עֲמָנוּ מוֹשִׁיב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה : יְיָ צַבָּאוֹת אֲשֶׁר־
אָדָם בָּטַח בְּךָ : יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם קָרָאנוּ :

סֶלַח־נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כַּגְדֵּל חַסְדְּךָ וּכְאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּה
לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד־הַנֶּה . וְשָׁם נֹאמַר : וַיֹּאמֶר יְיָ
סֶלַחְתִּי כִּדְבָרְךָ :

הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזִנִּי וְשָׁמַע בְּקוֹלִי עֵינַי וַיִּרְאֵה שְׂמִמֹּתַי וַהֲצִיר אֲשֶׁר־
נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלַיָּה : כִּי לֹא עַל־צַדִּיקַתִּי אֲנַחְנוּ סְפִילִים תַּחֲנוּנֵינוּ
לִפְנֶיךָ כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים : אֲדִנִּי שְׁמָעָה אֲדִנִּי סֶלַחָה אֲדִנִּי הַקְשִׁיבָה
וַעֲשֵׂה אֶל־תַּאֲחָר לְמַעַן אֱלֹהֵי כִי־שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־עַמּוֹךְ :

אלהינו ואלהי אבותינו

תַּעֲנִית צָבוּר קָבְעוּ תַּבּוּעַ צָרִים . שׁוּב עֲרִיד חֲפֵשׁ
וְלַחְקוֹר דְּרָכִים . רַךְ לְרִצּוֹת בְּשָׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה עָרִים . קִשָּׁה
לְכַעֲוֹם תַּת לְאֵפִים אָרְכִים : צִדִּיד מְקַשְׁטִים עָרִים בְּלִי
תַּפְשִׁיט . פֶּאֶר הָרַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת הוֹד תַּכְשִׁיט . עֲרָךְ
שׁוֹעֲתֵינוּ לָךְ לְבַד נוֹשִׁיט . סֶדֶר הַחַיִּים וּפְרָנְסָה לִיצוּרִים
תוֹשִׁיט : נִסְתָּמָה הַבִּירָה וְנִתְרוֹקֵן טוֹהַר הַשְּׁלָחַן . מִזִּין
וּמִזִּיחַ סֶתֶר מַעֲבֹדֶת פֶּלֶחַן לְשִׁפִּיכַת הַנֶּפֶשׁ חֲשׁוֹב כְּבִשִׁית
צִלְחָן . כְּמַעֲטָר וּמִשְׁבֵּיעַ גּוֹאֵל וְרוֹפֵא וְסֶלַחַן : יָאוֹת לָךְ
יַעַן מִמִּנְתְּךָ נִשְׁנָסֶת . טוֹב רוֹחֶךָ הָיִית נְזוּגִית וּמִתְפָּרְנֶסֶת .
חֶלֶף לָךְ שׁוֹאֵלֶת קוֹבֵלֶת וּמִתְנוֹסֶסֶת . זְכוּר דְּאִגּוּתִיָּה
לִפְנֶיךָ מְשִׁיחָה וּמִכְנָסֶת : וְאַלֶּיךָ הִיא נִשְׁוִיָּה וּבְךָ חֲסִיָּה .

unto thee will we pray. Hear, O Lord, and be gracious unto us ; O Lord, be thou a help unto us. Like a father hath compassion on his children, so have thou compassion on us, O Lord ! Salvation belongeth unto the Eternal, thy blessing be upon thy people. Selah ! The Lord of Hosts is with us, the God of Jacob is our refuge. Selah ! O Lord of Hosts ! Happy is the man that trusteth in thee. Save us, O Eternal ! Let the King hear us when we call.

“ Pardon, I beseech thee, the iniquity of this people, according to the greatness of thy beneficence, and as thou hast been indulgent to this people from Egypt even until hitherto : (as it is said), And the Lord said, I have pardoned according to thy word.”

O my God ! incline thine ear, and hear, open thine eyes and behold our desolations, and the city which is called by thy name ; for we do not presume to present our supplications before thee on account of our righteousness but in reliance on thy abundant mercy. O Lord ! hear : O Lord ! pardon, O Lord ! be graciously attentive and grant our request : delay not for thy own sake, O my God ! for thy city and thy people are called by thy name.

Our God, and the God of our fathers.

Public fastings have been appointed to pray, that our wants may be satisfied ; hence we return, searching and examining our ways, unto thee, who art easily to be appeased by our enumerating thy thirteen attributes, and who art slow in being provoked and long-suffering. O strip not thyself of thy divine crown, thy majestic ornament of mercy and forgiveness ; to thee alone we address our prayers, O grant thou life and maintenance to thy creatures. The temple is closed, the holy table is empty, and the offerings on the altar of atonement have ceased ; let therefore the pouring out of our souls be esteemed as the effusion of the sacrificial blood, and let the prayers of thy chosen ones be accepted as rich offerings, O our Redeemer, who healest and forgive us. Let this suffice for thy divine benevolence ; instead of offerings, let our lamentation and the memory of our sorrow plead before thee ; only in thee we put our trust, therefore avert from us, every calamity, O incomparable Almighty God ! It is thy way in portioning out their pay to thy faithful host, to shew thyself

הוֹתִיָּה הַעֲבֵר מִי כְמוֹךְ חֲסִין יְהי' . דָּרָךְ אֲמִנוּתְךָ בַּחֲלָקֶךָ
 לְלִגְיוֹנֶךָ אֲפַסְנָיָה . גְּמוּל חֶסֶד לְעֹלֹבָה הִלּוּ אֲבַסְנָיָה :
 בְּקִיָּאִים וּמִיּוֹשְׁבִים לְרִצּוֹתֶךָ בְּדַבָּרִים עֲרִבִים . אֲפָסוּ פָּסוּ
 בְּכַחַם קִטְגוֹר מְעַרְפָּבִים מֵאֲהָבִי לְאֲבִיהֶם שְׂבַשְׁמִים
 זְרִיזִים וּמְעוֹרָבִים . יִרְאוּ נִדְבָרִים דָּתוֹ שְׁחָרִים וְעֲרִבִים :
 הַקִּדְשָׁנוּ צוּם עוֹלָלִים וְזֻקְנֵי אֲסָפוֹת . יִשְׁרָנוּ רִנָּה וַתִּפְלָה
 וְשִׁקְדָנוּ סָפוֹת . חֲשׂוֹךְ לְמָטָה מַעְוֵן וְשְׁלוֹמֵנוּ תִשְׁפּוֹת .
 זִקּוֹף דָּל מַעְפָּר וְאֲבִיוֹן מֵאֲשָׁפוֹת : בְּתוֹר הַמַּעֲלָה וּבִמְדוּת
 הַגּוֹנוֹת תְּרוּמוֹת . עֲרַבְתָּנוּ שִׁים לְטוֹב יוֹשֵׁב מְרוֹמוֹת .
 וּבִמְקוֹה טוֹהַר תְּדִיחַ קְלוֹת וְרְמוֹת . מְצוּא תִפְלָתָנוּ
 חֶסֶד לְאֲדָרְךָ רוּמָמוֹת :

נִיעֹבֹר and אֵל מְלֶךְ Say

הוֹשִׁיעָה נָּה בִּי גִמְר חֲסִיד . בִּי פָּסוּ אֲמוּנִים מִבְּנֵי אָדָם : בִּי אָדָם
 אִין צָדִיק בְּאֶרֶץ . אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה־טוֹב וְלֹא יִחָטָא : הוֹשִׁעַ נִי אֶת־עַמֶּךָ .
 אֶת־שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל : יִשְׂרָאֵל נִשְׁעַ בִּי תִשְׁעוֹת עוֹלָמִים :

כִּרְחֹם אֲבִי לִי הִישְׁעָה * יִי צְבָאוֹת עֲמֵנוּ * יִי צְבָאוֹת אֱלֹהֵינוּ * יִי הִישְׁעָה * כִּי לֹא עֵל *
 יִי שִׁמְעָה

אלהינו ואלהי אבותינו

אֲנָשִׁי אֲמָנָה אָבְדוּ . בָּאִים בְּכַח מַעֲשִׂיהֶם . גִּבּוֹרִים
 לַעֲמֹד בַּפָּרִץ . דּוֹחִים אֶת־הַגְּזֵרוֹת : הָיוּ לָנוּ לַחֻמָּה
 וּלְמַהֲסָה בְּיוֹם זַעַם . זוֹעֲכִים אַף בְּלַחֲשֵׁם . חֲמָה עוֹצְרִים
 בְּשׁוֹעֵם : טָרָם קָרְאוּךָ עֲנִיתָם . יוֹדְעִים לַעֲתֹר וּלְרִצּוֹתֶךָ .
 כָּאֵב רַחֲמֶת לְמַעַנָם . לֹא הִשְׁבוֹתָ פְּנֵיהֶם רִיקָם : מְרֹב
 עוֹנֵינוּ אֲבִדְנוּם . נֶאֱסָפוּ מָנוּ בַּחֲטָאֵינוּ . סָעוּ הַמָּרָה

magnanimous towards the undeserving, disgraced guests.¹ The intercessors who understood how to persuade by pleasant words, fail; they are gone who knew how to confound the accuser, the active friends and favorites of the heavenly Father, his worshippers, who occupy themselves early and late with his law. We have sanctified a fast, both for the young and the old and experienced; we chant thereon our supplication and prayer, and repeated y visit the house of worship. O regard not our iniquity, but ordain peace for us; raise up the poor from the dust, and the wretched from the dunghill; set us in the ranks of the noble and the virtuous, pledge thyself to grant us happiness, O thou who dwellest in the heavens, and cleanse us from our slight and heavy sins. O let our prayer and our hymns of praise find grace with thee.

Say " Omnipotent King," " And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

Help, Lord, for the godly man ceaseth; for the faithful fail from among the children of men. For there is not a just man upon earth that doth good, and sinneth not. Save, O Lord, thy people, the remnant of Israel. Israel shall be saved in the Lord, with an everlasting salvation.

Say from " Like a father hath compassion," till " when we call," page 9, then say the verses " For we do not presume," and " O Lord hear," pp. 9, 10.

Our God and the God of our fathers!

The faithful have perished, who came forward in their energy, and heroically stood in the breach, to thrust aside the evil-doers. They served us as a wall and a shelter in the day of wrath. By their prayers they assuaged his anger, and by their supplication they restrained his hot displeasure. Thou didst answer them even ere they called upon thee; they knew how to entreat and to propitiate thee. For their sakes thou didst compassionate us like a father; thou didst never turn them back empty. Through the multitude of our iniquities we have lost them, through our sins they have been torn from us. They have gone hence to their rest, while we are left to sighing. They who repaired the breach fail, they who appeased his wrath are cut off;

¹ *i. e.*, In rewarding the good, let the Lord also graciously remember the sinner.

סליחות להמישי

קע

למנוחות • עזבו אותנו לאנחות • פסו גודרי פרץ •
צומתו משיבי חמה • קמו בפרץ אין • ראויים לפתותך
בעתה : שפטנו בארבע פנות • תרופה לאמצאנו •
שבנו אליך בבושת פנים • לשחרך אל בעת צרותינו :

Say and אל מלך Say

פזמון

Wherever the words אתה כי occur at the end of the verses, repeat from
ובצל הרחמים till פי אתה

ישראל נושע ביי תשועת עולמים • גם היום יושעו
מפיד שוכן מרומים • פי אתה רב סליחות ובעל
הרחמים : שעריך הם דופקים בעניים ודלים • צקון
להשם קשוב • יה שוכן מעלים : כי אתה פחודים הם
מכל צריהם • ממהרפיהם וממגרפיהם • נא אל תעזבם •
יי אלהי אבותיהם : כי אתה טובותיד יקדמו להם • ביום
תוכחה • ומתוך צרה המציאם • פדות ורוחה : כי אתה
יושעו לעין כל • ואל ימשלו בם רשעים • פלה שעיר
וחותנו • ויעלו לציון מושיעים : כי אתה הקשיבה ארון •
לקול שועתם • ולמכון שבתך השמים • תעלה תפלתם :
פי אתה רב סליחות ובעל הרחמים :

ישראל נושע וכו'

Say and אל מלך ויעבר

Continue from זכור רחמך page 164, till הפליחות והרחמים page 167.
The Reader says ואל יעזב, and the Service is concluded as directed in
page 167.

there is no longer any one to stand in the breach, or who is worthy to propitiate thee by prayer. Now we are tossed about in all the four corners of the world, and find nowhere relief. We return unto thee with shame, to seek thee early, O Lord, in the time of our trouble.

Say " Omnipotent King," " And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12,

Wherever the words (For thou art great, &c.) occur at the end of verses. Repeat from " For thou art great," till " full of compassion."

Israel is saved by the Lord with everlasting salvation, even this day may be saved by thy mouth, who dwellest on high, for thou art great in pardoning and full of compassion. They knock at thy gates like poor and humble men, O listen to their lowtoned effusion, O Lord, who art enthroned on high. (For thou art great, &c.) They are intimidated by all their enemies who reproach and blaspheme them ; O do not forsake them, Lord God of their fathers. (For thou art great, &c.) Anticipate them with thy goodness on the day of chastisement, and from amidst their distress let them find redemption and release. (For thou art great, &c.) Let them be saved in the sight of all the world, and let not the wicked rule over them. Extirpate the tyranny of Seir and his father-in-law,¹ and let the deliverers go up to Zion. (For thou art great, &c.) Attend, O Lord, to the voice of their supplication, and let their prayer ascend to thy heavenly seat, for thou art great in pardoning and full of compassion. (Israel is saved, &c.)

Say " Omnipotent King," " And the Eternal passed," &c., pp. 1, 12

Say from " O Lord, remember thy mercy," page 164, till " mercy and pardon," page 167. The Reader says " Let not sin," &c., and the Service is concluded as directed in page 167.

¹ *Viz.*, Ishmael. See Gen. xxviii. 9.

סליחות לשני תניינא :

Prayers are said as on other week-days, adding עננו after אל תשיבנו in the Ameedah.

Say from סלח לנו page 159, till לבלקראיך page 160, and continue with the following.

אל תקצף יי עד מאד ואל לעד תזכר עון • הן הבטנא עמך בלנו :
העל אלה תתאפק יי תחשה ותעננו עד מאד : שובה יי עד מתי •
והנחם על עבדיך : ברחם אב על-בנים בן תרחם יי עלינו : ליי
והישועה על-עמך ברכתך סלה : יי צבאות עמנו מיטב לנו אלהי יעקב
סלה : יי צבאות אשרי אדם בטח בך : יי הושיעה המלך יעננו ביום-
קראנו :

סלח-נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה
לעם הזה ממצרים ועד-הנה • ושם נאמר : ויאמר יי
סלחתי כדברך :

הטה אלהי אנך ושמע בקלה עיניך וראה שממתינו והעיר אשר
נקרא שמך עליה : כי לא על-צדקתינו אנחנו מפילים תחנונינו
לפניך כי על-רחמך הרבים : אדני שמעה אדני סלח אדני הקשיבה
ועשה אלי-תאחר למענך אלהי פיישם נקרא על-עירך ועל-עמך :

אלהינו ואלהי אבותינו

אפפנו מים עד נפש • באנו בעמקי מצולה • גלי
ים עברו עלינו • דכיות תהום פסתנו : הורנו גהפך
למשחית • ועוד לא עצרנו כח • זולעפנו על-חטאתינו •
חולחנו על-רוב פשעינו : טפסנו עצה מה-לעשות •
יועץ בקרבנו אין • בוגו בלב מהשבות • למרחוק
שאת דעה : מסורת בידנו מאבותינו : נאקה תשובה

PROPIITIATORY PRAYERS FOR THE LAST OF THE THREE FASTS.

Prayers are said as on other week days, adding in the Ameddah the prayer "Answer us," page 51.

Say from "Pardon us, our Father," page 159, till "all those who call on thee," page 160, and continue with the following—

Be not wroth very sore, O Lord, neither remember iniquity for ever; behold, see we beseech thee, we are all thy people. Wilt thou refrain thyself for these things, O Lord? Wilt thou hold thy peace, and afflict us very sore? Return, O Lord, how long? and let it repent thee concerning thy servants. Like a father hath compassion on his children, so have thou compassion on us, O Lord! Salvation belongeth unto the Eternal, thy blessing be upon thy people. *Selah!* The Lord of Hosts is with us, the God of Jacob is our refuge. *Selah!* O Lord of Hosts! Happy is the man that trusteth in thee. Save us, O Eternal! Let the King hear us when we call.

"Pardon, I beseech thee, the iniquity of this people, according to the greatness of thy beneficence, and as thou hast been indulgent to this people from Egypt even until hitherto: (as it is said) And the Lord said, I have pardoned according to thy word."

O my God! incline thine ear and hear, open thy eyes and behold our desolations, and the city which is called by thy name; for we do not presume to present our supplications before thee on account of our righteousness, but in reliance on thy abundant mercy. O Lord! hear: O Lord! pardon: O Lord! be graciously attentive and grant our request: delay not for thine own sake, O my God! for thy city and thy people are called by thy name.

Our God, and the God of our fathers.

The waters compass us about even to the soul, we have sunk into the depths of the floods; the billows of the sea pass over us, the waves of the deep cover us. Our comeliness is turned into corruption, and we retain no strength, we are frightened because of our sins, we are grieved because of the multitude of our transgressions. We sought counsel to know what is to be done; but there is no counsellor amidst us: we formed designs in our hearts, and fetched our knowledge from afar. It is a tradition we have from our forefathers, that prayer, repentance, and

סליחות לשני תניינא

קעב

וצדקה • סותרות רוע-גזרות • עוד מענות עם : פֻּצְנוּ
בהסכמה-אחת • צום שני וחמישי ושני • קדוש אולי
ישקיף • רחמיו להדם לרוגז : שדי עשינו את-שִׁלְנוּ •
תקיף עשה את-שִׁלְךָ • אל-תשב עִמָּנוּ בדין • מדבר
ומחרב ומרעב מלִטְנוּ : תיקר נפִשְׁנוּ בְּעִיגָה • יה סלח-לָנוּ
מְחַלְלֵנוּ בְּפֶר קִנּוּ • ביום רדתך בַּעֲנָן :

וַיַּעֲבֹר אֵל כִּי־לֵךְ Say

הַאֲזִינָה ׀ תִּפְלָטְנוּ תְּקַשִּׁיבָה לְקוֹל תַּחֲנוּנֵנוּ : שְׁמַע ׀ קוֹלֵנוּ נִקְרָא
וְחַנּוּנֵנוּ וַעֲנֵנוּ : שְׁמָעָה ׀ צֶדֶק תְּקַשִּׁיבָה רַחֲמֵנוּ :

כרחם אב • ל"י הישועה • " צבאות עמנו • " צבאות אשרי • " הושיעה • כי לא על •
" שמעה :

אלהינו ואלהי אבותינו

אָזוֹן תַּחַן וְהִסָּפֶת עֲתִידָה • אֵף הָפַר וְשִׁפְךָ עֲבָרָה •
בָּאֵי לַחֲלוֹתֶךָ בְּנִפְשׁ מָרָה • בְּשִׁמְךָ הַגָּדוֹל יִמָּצְאוּ
עֲזָרָה : גַּעֲזִית נֶאֱמָחִים עֲנוּתָם חֲזָה : גַּחֲזִית קוֹמָתָם נָא
אֶל-תִּבְּזֶה • דְּרוֹשׁ עֲלֻבוֹנָם מִצַּר בּוֹזֶה • דְּרוֹךְ פּוֹרָה וְנִצָּח
יָהּ • הֲלֹא אַתָּה הָיִיתָ וְהִנֵּךְ • הִיוּ תַהֲיָה בְּהִדָּר גְּאוּנֶךָ •
וְנֶאֱמַת יִבּוֹן זֶרַע אֲמוּנֶךָ • וְהֵנָּם כָּלִים מִתְּגַבֵּר חֲרוֹנֶךָ :
זוֹעֲמוּ בְּאוֹנִים וּמִמָּאֹנִים נִסְחֹו • זוֹרוּ בְּאַפָּסִים וְלֹא-נָחוּ •
הִבְלֹו רוּחָם וְלַעֲפָר שָׁחוּ • הִרְשׁוּ חוֹרְשִׁים וּמַעֲנִית
הִתִּיתֵחוּ : טָבְעוּ בַּבוּץ וְאִין-פּוֹצָה • טוֹרְפֵיהֶם שָׁלוּ מִקָּצָה
אֶל-קָצָה • יוֹס־יוֹם לוֹחֲמָם מִנָּצָה • יָד פּוֹרְשִׁים מִלַּחֲץ
לִיצָא : כָּלוּ חַיֵּיהֶם בְּיָגוֹן וְאַנְחָה • כּוֹשֵׁל רַבָּה וְעֲרָבָה
שְׂמָחָה • לְיִשְׁע חוֹכִים וְהִנֵּה צוּחָה : לִבְטוֹם קָמִים וְכָרוּ

charity annul the evil decree, and avert affliction from the people. Therefore we unanimously appointed the fasts of the second and fifth, and second days of the week, saying, perchance the holy One will look down upon us, and let his mercy precede his indignation. Almighty God! we have done our duty, O Omnipotent Lord, do thou thy part; sit not in judgment upon us; and deliver us from pestilence, from the sword, and from famine. Let our soul be precious in thine eyes, O Lord, forgive and pardon us, as on the day thou didst descend in a cloud.

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed." &c., pp. 11, 12.

Give ear, O Lord, unto our prayer, attend to the voice of our supplication. Hear, O Lord, our voice, when we call; have also mercy upon us and answer us. Hear the right, O Lord, attend unto our cry.

Our God, and the God of our fathers.

Give ear, O Lord, to our supplication, and heed our entreaty; let thy wrath cease and appease thine anger. Let those who come to implore thee in the bitterness of their soul, find help in thy great name. Attend to the cry of the sighing, and look on their affliction, and despise not their humiliation: avenge their wrongs on the despoiler, tread thou the wine-press, and sprinkle their blood. Behold, thou wast, and art still, and thou wilt ever continue in the glory of thy majesty. Thou once didst say,¹ The seed of thy faithful ones shall be established before thee, and lo, they are consumed by the blow of thine anger. Their evil desires provoked thy indignation, and so they were swept from the place of their delight; scattered to all the corners of the earth, and now find no rest. Their spirit is broken; they are bowed down to the dust; the ploughers ploughed upon their backs, and made long their furrows. They have sunk in the mire, and no one draweth them out; those who tear them wander about in all directions; daily their adversaries irritate them, and they spread their hands in vain to be set free from the oppression. Their lives are spent with grief and sighing; the calamity is great, and every joy is alloyed: they hoped for

¹ Ps. cii. 28.

שוּחָה : מַעְרִימִים סוּר מִמֶּךָ לְהַדִּיחֵם • מַכְבִּידִים עֵל
 לַהֲכַשִּׁיל כָּהֶם : נוֹאֲקִים אֵלֶיךָ בַּהֲתַעֲטֵף רוּחָם • נַחֲרַת
 לַמִּצָּא מַבּוּבֵר טָרְחָם : שִׁיחַ צָגִים בַּמַּעֲמַד צָפוּף •
 סְלִיחָה מִבְּקָשִׁים בְּקִדְקוֹד כָּפוּף • עוֹשְׂקֵיהֶם יִקְנִיאוּם
 וּנְתָנוּם לְשִׁסּוּף • עוֹעִים יִמְסְכוּ וַיְהִיו לְכָפוּף : פְּדָה
 דְּבִקִּיךְ מִחֶרֶץ וּכְלוּי • פִּלְטָם מַצּוֹרֵר וּתְנֵם לְעִלּוּי • צִוָּה
 יִשׁוּעוֹת מִשְׁחָרִיךְ בַּחֲלוּי • צִדְקָם בְּדִינָה כִסְהֵר וּגְלוּי :
 קִנּוּא וְנוֹקֶם קִנָּא לְשִׁמְךָ • קִצִּץ כְּמִלּוּגִים מַצּוֹאֵר עִמָּךְ •
 רָאָה עֲמֻלִּנוּ וְשׁוּב מִזְעֻמָּךְ • רִיבָה רִיבְנוּ מִעַם חֶרְמָךְ :
 שִׁבְעָתִים הָשֵׁב לַחִיק מֵאֲנִינִי • שֹׁפֵר חֲצִיד מִדָּם מַעֲנִי •
 תַּטָּה אֲזַנְךָ לְקוֹל תַּחֲנוּנִי • תִּרְצָנִי בְּקִרְאִי ״ ״ :

וַיַּעֲבֹד אֵל מֶלֶךְ Say

פ ז מ ו ן

״ • ״ • אֵל • רַחוּם • וְחַנוּן • אֶרֶךְ-אַפִּים • וְרַב־חֶסֶד •
 וְאַמֶּת • נֹצֵר חֶסֶד לְאַלְפִים • נִשְׂא עֵץ • וּפֹשַׁע • וְהַטָּאָה •
 וְנִקְרָה • וְסִלַּחַת לַעֲוֹנָנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ : אֲזַכְּרָה
 אֱלֹהִים וְאַהֲמִיָּה • בְּרֹאוֹתִי כָּל-עֵיר עַל-תִּלָּה בְּנוּיָה •
 וְעִיר־הָאֱלֹהִים מִשְׁפָּלַת • עַד שְׂאוֹל תַּחֲתֶיהָ • וּבְכָל-זֹאת
 אֲנִי לָיָה וְעֵינַיִנוּ לָיָה : מִדַּת הַרְחָמִים עָלֵינוּ הַתְּנַלְגָּלִי •
 וּלְפָנַי קוֹנֵךְ תַּחֲנֻתְךָ הַפִּילִי • וּבְעַד עִמָּךְ רַחֲמִים שְׂאֵלִי •
 כִּי כָל-לֵבב דָּוִי • וְכָל-רֹאשׁ לְחָלִי : תַּמְכֵּתִי יְתֻדוֹתִי •
 בְּשִׁלְש־עֶשְׂרֵה תִּיבּוֹת • וּבִשְׁעָרֵי דְמַעּוֹת • כִּי לֹא-

salvation, and lo, there is lamentation. The enemies of Israel cause them to fall, having dug a pit ; they take crafty counsel to seduce them from thee ; they make their yoke heavy in order to weaken them. They (the Israelites) groan unto thee, when their spirit is overwhelmed, to find relief from their heavy burden ; they pour forth their prayer while standing crowded, and seek pardon with bent heads. Punish their oppressors, and cut them down ; confound the perverse, and let them be consumed. But redeem from total destruction those who cleave unto thee ; deliver them from their adversaries, and exalt them. Command the salvation of those who seek thee with entreaty ; acquit them when thou judgest them of their secret and open sins. O zealous and avenging God ! be zealous for thy name ; break the yoke from the neck of thy people ; look on our labour, and cease from thine indignation ; plead our cause against the people that blaspheme thee. Render unto my tormentors seven-fold into their bosom ; make thine arrows drunk with the blood of those who afflict me ; incline thine ear unto the voice of my supplication, accept me when I call, O Lord my God !

Say " Omnipotent King," " And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

The Eternal is the immutable eternal being ; an Omnipotent God, merciful and gracious, long-suffering and abundant in beneficence and truth ; keeping mercy unto thousands, forgiving iniquity, transgression, and sin, and acquitting. Pardon thou our iniquity and our sin, and take us for thy heritage. I remember, O God, and am troubled when I see every city built on its own site, while the city of God remains degraded to the lowest degree ; yet for all this we cleave unto God, and our eyes are directed towards God. O mercy, divine attribute ! be thou compassionately moved towards us ; supplicate thy possessor, the Eternal, and entreat for compassion on behalf of thy people ; " for the whole heart is faintness, and the whole head is sickness." I rely on the thirteen attributes of God, and on the flowing tears of contrition ; therefore have I poured my prayer out

סליחות לעשרה בטבת

קער

נשְׁלֹבוֹת • לִבְנֵי שְׁפָכְתִּי שִׁיחַ • פָּנֵי בֹחֵן לְבוֹת • בְּטוֹחַ
אֲנִי בְּאֵלָה וּבִזְכוֹת שְׁלֹשֶׁת אָבוֹת : יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ •
שׁוֹמֵעַ קוֹל בְּכִיּוֹת • שְׁתִּשָּׂם דְּמִעוֹתֵינוּ • בְּנֹאדְךָ לְהִיּוֹת •
וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל-גְּזֵרוֹת אֲכֹזְרֵיּוֹת • כִּי לָךְ לְבַר עֵינֵינוּ
תְּלוּיּוֹת : " "

וַיַּעֲבֹר אֵל מִלֶּךָ Say

Continue from זְכוֹר רַחֲמֶיךָ page 164, till הִרְחֵמִים וְהַפְלִיחוֹת page 167.
The Reader says יַעֲקֹב וְאֵל, and the Service is concluded as directed in
page 167.

סליחות לעשרה בטבת :

Prayers are said as on other week-days, adding עָנְנִי after אֵל תְּשִׁיבֵנוּ in the Amedah.

Say from סִלַּח לָנוּ page 159, till לְבָלִיקְרָאִיךָ page 160, and continue with the following.

כִּי עַם יִי הַחֲסֵד • וְהִרְבָּה עִמּוֹ פְּדוּת : פָּדָה אֱלֹהִים אֶת-יִשְׂרָאֵל •
מִכָּל צָרוֹתָיו : וְהוּא יִפְדֶּה אֶת-יִשְׂרָאֵל • מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו : פָּדָה יִי נַפְשִׁי
עֲבָדָיו • וְלֹא יֵאָשְׁמוּ כְּדֹהַחֹסִים בּוֹ : כִּרְחֹם אָב עֲדִיבִים בֶּן תִּרְחֹם יִי
עֲלֵינוּ : לִי הִישׁוּעָה עַל-עַמְּךָ בְּרִכְתְּךָ סֶלָה : יִי צְבָאוֹת עֲמֹנִי מִשְׁעָב לָנוּ
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה : יִי צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם בְּטַח בְּךָ : יִי הוֹשִׁיעָה
הַמֶּלֶךְ עָנְנִי בְיּוֹם קָרָאנוּ :

סִלַּח-נָא לַעֲזוֹן הָעַם הַזֶּה בְּגִדְל חֲסָדְךָ וּבְאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּה
לָעַם הַזֶּה מִמַּצְרִים וְעַד-הַנֶּה • וְשֵׁם נֶאֱמָר : וַיֹּאמֶר יִי
סִלַּחְתִּי בְּדַבְּרְךָ :

הִטָּה אֱלֹהֵי אֲנֹכָה וְשָׁמַע בְּקוֹלִי עֵינֶיךָ וְרָאָה שְׁמִמְתִּינוּ וְהַעִיר אֲשֶׁר
נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֵינוּ : כִּי לֹא עַל-צְדָקָתֵנוּ אֲנַחְנוּ מִפְּלִים תַּחֲנוּגֵינוּ
לִפְנֶיךָ כִּי עַל-רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים : אֲדָנִי שְׁמָעָה אֲדָנִי סִלַּחְתָּ אֲדָנִי הַקְשִׁיבָה
וְעֲשֵׂה אֶל-תַּאֲחֶר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִּי-שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל-עֵירֶךָ וְעַל-עַמְּךָ :

before him who searcheth *all* hearts; for I depend upon *these* and the merit of the three patriarchs. O thou who hearest the voice of weeping, may it be acceptable in thy presence, graciously to regard our tears, and to deliver us from all cruel decrees, for on thee alone our eyes are fixed. (The Eternal, &c.)

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

Say from "O Lord, remember thy mercy," page 164, till "mercy and pardon," page 167. The Reader says "Let not sin," &c., and the Service is concluded as directed in page 167.

PROPITIATORY PRAYERS FOR THE FAST OF TEBETH.

Prayers are said as on other week days, adding in the Amceadah the prayer "Answer us," page 51.

Say from "Pardon us, our Father," page 159, till "all those who call on thee," page 160, and continue with the following—

For with the Lord there is mercy, and with him is plenteous redemption. O Lord, redeem Israel from all his troubles. And he shall redeem Israel from all his iniquities. The Lord redeemeth the soul of his servants; and none of them that trust in him shall be desolate. Like a father hath compassion on his children so have thou compassion on us, O Lord! Salvation belongeth unto the Eternal! thy blessing be upon thy people. Selah! The Lord of Hosts is with us, the God of Jacob is our refuge. Selah! O Lord of Hosts! happy is the man that trusteth in thee. Save us, O Eternal! Let the King hear us when we call.

"Pardon, I beseech thee, the iniquity of this people, according to the greatness of thy beneficence, and as thou hast been indulgent to this people from Egypt even until hitherto: (as it is said) And the Lord said, I have pardoned according to thy word."

O my God! incline thine ear and hear, open thy eyes and behold our desolations, and the city which is called by thy name; for we do not presume to present our supplications before thee on account of our righteousness, but in reliance on thy abundant mercy. O Lord! hear: O Lord! pardon: O Lord! be graciously attentive and grant our request: delay not for thine own sake, O my God! for thy city and thy people are called by thy name.

אלהינו ואלהי אבותינו

אֲזַכֵּרָה מְצוּק אֲשֶׁר קָרָאִנִּי • בְּשִׁלֵּשׁ מִכּוֹת בַּחֲדָשִׁיזָה
הִכְנִי • גִּדְעֵנִי הִנֵּיאֲנִי הִכָּאֲנִי • אֵךְ עָתָה הִלָּאֲנִי : דַּעֲכֵנִי
בְּשִׁמוּנָה בּוֹ שְׁמֵאלִית וַיִּמְנִית • הֲלֹא שְׁלִשְׁתָּן קִבַּעְתִּי
תַעֲנִית • וּמֶלֶךְ יוֹן אֲנִסְנִי לְכַתּוּב דַּת יוֹנִית • עַל־גִּפִּי
חָרָשׁוּ חוֹרְשִׁים הָאֲרִיכוּ מַעֲנִית : זִנְעֵמְתִי בְּתַשְׁעָה־בּוֹ
בְּכִלְמָה וַחֲפֹר • הִשָּׁךְ מַעֲלִי מַעֲלִי הוֹד וְצַפֵּר • טָרַף
טָרַף בּוֹ הִנּוּתָן אֲמָרִי שֶׁפֶר • הוּא עֲזָרָא הַסּוֹפֵר : יוֹם
עֲשִׂרֵי צִוָּה בְּ־בִנְיָוִי הַחֲוֹה • כְּתִב־לָךְ בַּסֵּפֶר הַמִּתְחַוָּה •
לִזְכָּרוֹן לַעַם נָכִים וְנִבְזָה • אֶת־עַצְמִי הַיּוֹם הַזֶּה : מִנֵּין
סֵדֶר הַדָּשִׁים בַּעֲשָׂרָה בּוֹ הָעִיר • נָהִי וַיִּלְלִל בְּמוֹפִי
אֲפָעִיר • סֵדֶר פּוֹרְעָנִיּוֹת בְּתוֹךְ לִבִּי יִבְעִיר • בָּבוֹא אֵלַי
הַפְּלִיט לֵאמֹר הִכְתָּה הָעִיר : עַל אֱלֹהִים עַל פָּנֵי אֲבָק
זֵרִיתִי • פָּצְתִי עַל אֲרַבְעָתָן לוֹ חֵץ בְּלִפִּי יֵרִיתִי • צָרוֹת
עַל אֱלֹהִים קָבַר לִי כְרִיתִי • צָדִיק הוּא יִי כִי פִיהוּ מְרִיתִי :
קָרָאתִי שִׁמְךָ מִתְנַחֵם עַל רַעְתִּי • רָאָה עֲנִי וּשְׁמַע קוֹל
פְּגִיעָתִי • שְׁמַע תַּחֲנֻנִּי הִישָׁנָא יִשְׁוּעָתִי • אֱלֹהֵי־תַעֲלָם
אֲזַנֵּךְ לְרוּחֹתִי לִשְׁוּעָתִי : יָרַח טִבַּת מְאוֹד לִקְיָתִי בּוֹ •
וְנִשְׁתַּנּוּ עָלַי סִדְרֵי נְתִיבוֹ • סִרְתִּי פִשְׁעֵתִי גִלְהֵ־לִי טוֹבוֹ •
הָאוֹמֵר לִי־ם עַד־פֹּה חָבֵא :

ויַעֲבֹר and אֵל מֶלֶךְ Say

אֱלֹהִים בָּאוּ נֹזִים בְּנִחְלָתְךָ • טָטְאוּ אֶת־הַיֵּכָל קִרְשֶׁךָ • שִׁמּוּ אֶת־יְרוּשָׁלַם
לְעֵינִים : אֱלֹהִים זָרִים קָמוּ עָלֵינוּ וַעֲדַת עֲרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשֵׁנוּ וְלֹא
שָׁמוּךְ לִנְגָדָם :

כִּרְחֵם אֵב • לִי־יִשְׁוּעָה • יִי צַבֵּאוֹת עִמָּנוּ • יִי צַבֵּאוֹת אֲשֶׁר־יִי הוֹשִׁיעָה • כִּי לֹא עַל
יִי־שְׁמִיעָה :

Our God, and the God of our fathers !

I remember the distress which befell me ; three blows he inflicted on me in this month. He enfeebled and depressed me, but now I am weary. On the eighth of this month I was thrust to the right and to the left, and three fasts were instituted.¹ A Greek king compelled me to translate the holy Law into Greek ;² the ploughers ploughed upon my back ; they made long their furrows. On the ninth I was rejected, and exposed to ignominy : I was stripped of the robe of majesty, and of the diadem, and the eloquent speaker, Ezra the scribe, was snatched from me.³ On the tenth, the son of Busi, the prophet,⁴ was commanded to write him the name of the day, even of this same day for a memorial for the despised and decaying people.⁵ On the tenth, in the tenth month, after the number and succession of the months,⁶ wailing and howling awake within me as I open my mouth. The long series of punishments burneth within my heart. I still remember when the fugitive came to me and said, "The city of Jerusalem is taken !" For this I strew ashes on my face, and exclaim with regard to those four calamities, Would I had pierced my heart with the arrow, had dug me a grave, because of these troubles :—the Lord is righteous ; for I have rebelled against his commandment. I call upon thy name who repentest of the evil which thou didst think to do unto me. Look upon mine affliction, and hear the voice of my prayer. Hear my supplication, and hasten, I beseech thee, my salvation ; hide not thine ear at my breathing, at my cry. In this month of Tebeth I have been sorely afflicted ; and the order of things hath been changed in my case ; I was refractory, I transgressed : O may he manifest his goodness unto me, who saith to the sea : "Thus far shalt thou come !"

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

O God, the heathen are come into thine inheritance ; thy holy temple have they defiled ; they have laid Jerusalem on heaps. O God, the proud are risen against me, and the assemblies of violent men have sought after my soul, and have not set thee before them.

Say from "Like a father hath compassion," till "when we call," page 9, then say the verses "For we do not presume," and "O Lord hear," pp. 9, 10.

¹ viz., The 8th, 9th, and 10th, the two former being only partially observed.

² Ptolomeus Philadelphus ordered the Hebrew Bible to be translated into Greek (3518, A.M.), and this version is supposed to be the so-called Septuaginta.

³ The 9th of Tebeth being the anniversary of his death.

⁴ Ezekiel.

⁵ Ezek. xxiv. 1.

⁶ Tebeth is the tenth month of the ecclesiastical year.

אלהינו ואלהי אבותינו

אָבן הָרֹאשָׁה • לְעֵיִם וְלִהְרִישָׁה • וְנוֹחֲלִי מוֹרָשָׁה •
 מְנוּד רֹאשׁ בְּלֹאמִים: בְּקֶרְבִי לֵב נִכְאָב • וְנִדְוָה וְנִדְאָב •
 וְנִשְׁאַרְנוּ כָּאֵין אָב • וְהֵינּוּ פִיתוּמִים • רָכָה וְעִנְיָה •
 יְשׁוּשָׁנִים סוּגָה • עֵתָה הִיא נוּגָה • מְסוּדָה בִּיד קָמִים:
 הִיתָה בְּאַלְמָנָה • קָרְיָה נְאֻמָּנָה • וְזָרַע מִי־מָנָה • נִמְכְּרוּ
 בְּלֹא־דָמִים: מְעִנְיָה וְרָכָה • צִלְהָה לְמַלּוּכָה • וּמַעֲנִיתָה
 אֶרְכָּה • זֶה כִּמָּה יָמִים: בֵּית יַעֲקֹב לְבָנָה • לִלְעַג
 וְלַעֲזוּזָה • וְהַעִיר הָעֲלִיזָה • לְמַטְעֵי כְרָמִים: רוּוִיָּה
 תִּרְעָלָה • בִּיד בְּנֵי־עוֹלָה • הִרְצִיָּה כְּעוֹלָה • וּכְקַטּוֹרֶת
 סָמִים: מֵאִסָּה לְזִנוּחַ • תּוֹרַת אָבִי זָנוּחַ • וְלֹא מִצָּאָה
 מְנוּחַ • לִילּוֹת וַיָּמִים: נוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן • מִמֶּךָ יְהִי
 צִבְיוֹן • לְהָשִׁיב לְרִיב צִיּוֹן • שְׁנַת שְׁלוֹמִים: הִדָּשׁ יָמֵינוּ
 בְּקָדֶם • מְעוֹנָה אֱלֹהֵי קָדֶם • וְלִבָּן כְּצֶמֶר אוֹדֶם • וּכְשֶׁלֶג
 כְּתָמִים: הִזְקֵנוּ בִּירְאָתְךָ • וּבִקְיוֹם תּוֹרָתְךָ • וּפְקַדְנוּ
 בִּישׁוּעָתְךָ • אֵל מְלֹא רַחֲמִים:

ויעבר and אל מלך Say

פזמן

Wherever the word אבותי occurs at the end of the verses, repeat
 from עד הַחֹדֶשׁ הָעֲשִׁירִי till אבותי.

אָבוֹתִי כִי בָטָחוּ • בְּשֵׁם אֱלֹהֵי צוּרִי • גָּדְלוּ וְהִצְלִיחוּ •
 וְגַם עָשׂוּ פְרִי • וּמַעַת הִדְּחוּ • וְהִלְכוּ עִמּוֹ קָרִי • הִיוּ
 הַלּוֹךְ וְחָסוּר • עַד הַחֹדֶשׁ הָעֲשִׁירִי: בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ •

Our God, and the God of our fathers.

The corner stone (the temple) hath been turned into heaps, and into a ploughed field, and the inheritors of the Thorah have become a shaking of the head among the people. My heart is sorrowful within me, I am grieved that we are left as fatherless, and are as orphans. The tender and delicate one,¹ once set about with lilies, how is she afflicted now, delivered up into the hand of her enemies. The faithful city hath become as a widow, and her numberless children have been sold for nought. Other nations have attained dominion, and prospered these many years; but the house of Jacob hath become a prey, and a derision, and the rejoicing city as plantings of vineyards. Full of the cup of trembling, she who was once as acceptable as a burnt-offering and as sweet incense, is now in the hands of the sons of wickedness. She hath disdainfully forsaken the law of Moses,² hence she findeth no rest either by night or day. Awful and supreme God! may it be thy pleasure to bring about the year of requital for injured Zion. Renew our days as of old, be our refuge, O Eternal God, and whiten as wool our red sin, and our stains as snow. Strengthen us in the fear of thee, and in the fulfilment of thy law, and visit us with thy salvation, O God, who art full of compassion.

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

Wherever the words (When, &c.) occur at the end of the verses, repeat from "When our forefathers," till "tenth month."

When our forefathers trusted in the name of God, my Creator, they rose and prospered, and also saw the fruits of their works; but since they were seduced from him, and walked contrary unto him, they have gone on decreasing until the tenth month. On the tenth of the month the King of Babylon advanced to-

¹ The daughter of Zion, i. e., the people of Israel.

² Abi Sonoach is one of the names of Moses. (See Megillah xiii. 1.)

כמך מלך בבל • וצר על-עיר הקדש • ונקרב רב-
 ההובל • נתתי חדש • וענתי בכבל • והיה מדי חדש •
 לאבל בגורי : אבותי ראשית בבורה • לראשית ההרם •
 שם אחרים הזפירה • והעון גורם • פני אל לא
 הפירה • ושוטפה בזרם • צרה במבפירה • כעת במרום
 תמריא : אבותי האלהים הביא • יום רעה ומצור •
 צנה צרי סביבי • עוללי לבצור • יום הרך לבבי • ואין
 פח לעצור • ודבר אל גביא • משול אל בית המרי :
 אבותי מיושבי שער • העביר אדרת • חמתו פאש
 הבעיר • והרים עטרת • ומלבנון יער • השליך תפארת •
 ורוח סופה וסער • תסמר שערת בשרי : אבותי יפופית
 נמשלת • ועתה קדורנית • פעון פי כשלת • ולבך
 אחורנית • זנבוך ונהשלת • ראשונה ושנית • והחתל
 לא התלת • מעט צרי : אבותי צדיק הצור תם • נשוא
 עון נלאה • מכרוב למפתן • לפנת גג דאה • מעון
 הנכתם • וצעקתם באה • רבה רעתם • פעין עושה פרי :
 אבותי חזק בלקמי • תוכן העלילות • כי מלאו ימי •
 ברוע מפעלות • ומבושת עלומי • שכחתי גמולות • נותן
 להמי ומימי • פשתי וצמרי : אבותי קמי פיהם פער •
 ונחלתי בלעו • מאד עלי גברו • ורמי שתו ולעו • נכרים
 עלי צרו • ואת-אחי הרעו • האומרים ערו ערו • בני
 שער החורי : אבותי אמרו לכו נכלם • ונשביתה
 זכרם • אל קנא ונוקם גמלם • ישאו את-שברם •

wards the holy city, and besieged it, and his general,¹ the great destroyer, approached, and I was given up to destruction. I was afflicted with fetters, and therefore my harp is this month turned into mourning. (When, &c.) Israel, once designated as the firstborn, became the chief of those to be destroyed. He mentioned the names of other gods, and this sin caused misfortune. He did not acknowledge the Almighty, and for that he was swept away by the storm. He was seized with travails as a woman who bringeth forth her first child, what time thou didst lift up thyself on high. (When, &c.) The Lord brought the day of calamity and siege; he commanded my enemies round about me to destroy my babes. On that day my heart fainted, and I had no strength left when he said unto the prophet,² "Utter a parable unto the rebellious house." (When, &c.) He stripped the judges in the gates of their robes; his wrath burnt like fire, and he deprived us of our crown, and cast down the beauty of the wood of Lebanon, and from a windy storm and tempest the hair of my flesh stood up. (When, &c.) Formerly thou wert likened to the most beautiful, O Israel, and now thou art mournful, because of the iniquity by which thou hast stumbled, and thereby thy heart hath turned back. The enemy attacked thee in the back, and thou wast weakened, the first and the second time, and thy wound was not bound up, not the least balm was administered to thee. (When, &c.) The Righteous, the Rock, who is perfect, was weary to bear with our iniquities; from the cherub on the holy ark he flew first to the threshold of the temple, and then to the corner of the roof, because of the sins which stain Israel, whose cry rose to him; yea, their wickedness increased as a tree that yieldeth fruit. (When, &c.) He who counteth deeds, hardeneth all my adversaries; for I spent my days in misdeeds, and as a disgrace to my youth, I forgot the benefits of him who fed and clothed me. (When, &c.) My adversaries opened their mouths and swallowed mine inheritance, they prevailed against me, and drank and sucked my blood; heathen besieged me, and ill-treated my brethren. "Rase it, rase it!" exclaimed the sons of Seir and Hori. (When, &c.) They said, "Come, and let us consume them, that their memory may cease." O jealous and

¹ Nebusaradon.² Ezek. xxiv. 3.

קעח סליחות לתענית אכתר

במעשיהם שלם • ויבושו משבָּרם • פֿאיש תָּלוּם חוֹלָם •
שְׁלֹשָׁה סְלֵי חוּרֵי : אבותי פֿעֲצֵי לֹא־רַפָּכָה • וְחַבּוּרוֹת
רָצַח • וְעֵינֵי הוֹכְחָתָה • צוּפָה לְדוּרֵי צָה • הַעוֹד לֹא
שָׁכְכָה • חֲמָתוֹ לִנְצַח • עַל־מָה עָשָׂה כָּכָה • וּמָה חָרִי :
אבותי רַחוּם זֶה אֵלֵי • אֵל לַעֲד תִּזְנַח • אָרְכוּ יָמֵי
אֲבֵלֵי • וְעוֹד לִפִּי נֶאֱנַח • שׁוּבָה אֵל לְאַהֲלֵי • מְקוֹמְךָ
אֶל־תִּנַּח • שְׁלֹם יָמֵי אֲבֵלֵי • כִּי תִבֵּא עַל שְׁכָרִי :
אבותי יי מִנֵּת הַלְקִי • חוֹשֶׁה־לִּי לַעֲזָרָה • וּפְתַחַת שִׁקְיִי :
שְׁמַחָה לִי לְאַזְרָה • וְתַגִּיב אֶת־חֲשָׁבִי • בְּאוֹרֶךְ לְהַאֲרִיחַ •
אֶת־נִשְׁפָּ חֲשָׁקִי • כִּי אַתָּה גִּרִי : אבותי מִיָּגוֹן וְאַנְחָה •
פָּרַח אֵל אֶת־נַפְשִׁי • עָשָׂה לַעֲמֹךְ הַנְּחָה • מִלְכִּי
וּקְדוּשִׁי • תַּהֲפֹךְ לְרוּחָה • אֶת־צוּם הַחֲמִישִׁי • לְשִׁשּׁוֹן
וּלְשִׁמְחָה • צוּם הָרְבִיעִי וְצוּם הָעֲשִׁירִי : אבותי

ויעבור and אל מלך Say

Continue from זְכוּר רַחֲמֶיךָ page 164, till הַרְחִמִים וְהַסְּלִיחוֹת page 167.
The Reader says וְאֵל יַעֲקֹב, and the Service is concluded as directed in
page 167.

סליחות לתענית אסתר :

אל תשיבנו after עֲנֵנוּ Prayers are said as on other week-days, adding
in the Ameedah. שְׁמַע קוֹלִנוּ

Say from לָנוּ סֵלָה page 159, till לְבִלְקֶרְאִיךָ page 160, and continue with
the following.

קוֹה קִינֵנוּ יי וְיָם אֱלֹהֵינוּ • וַיִּשְׁמַע שׁוֹעֲתֵנוּ : אֵף אֵרַח מִשְׁפָּטֶיךָ יי
קִינִינִיךָ • לְשִׁמְךָ וּלְזִכְרֶךָ תַּאֲזוֹת נַפְשִׁי : כִּרְחֵם אָב עַד־בָּנִים בֶּן תִּרְחֵם יי
עֲלֵינוּ : לִי הִישׁוּעָה עַל־עַמְּךָ בְּרִכְתְּךָ סֵלָה : יי צְבָאוֹת עֲמָנִי מִשְׁעָב לָנוּ

avenging God, reward them, let them expiate their destruction ; reward them according to their deeds, and let them be ashamed of their hope, even as Pharaoh's baker, who dreamt of the three white baskets. (When, &c.) My wounds and murderous bruises have not been mollified, and mine eye which looketh toward the Lord is darkened. Is his wrath not yet appeased ? Is it to endure for ever ? Why hath he done so, and why this anger ? (When, &c.) O merciful God, do not forsake me for ever ; the days of my mourning have been greatly prolonged, and still my heart is sighing ; return, O Lord, unto my tent, and forsake no more thy dwelling ; reward me for the days of my mourning when thou comest to appoint my wages. (When, &c. O Lord, my portion ! hasten to be my help ; divest me of my sackcloth, and gird me with joy ; enlighten my darkness, and let thy light shine upon the night of my pleasure, for thou art my light. (When, &c.) Redeem, O Lord, my soul from sorrow and sighing ; procure relief for thy people, my king and holy one. Turn into release the fast of the fifth month, and into joy and delight the fast of the fourth and of the tenth month.

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

Say from "O Lord, remember thy mercy," page 164, till "mercy and pardon," page 167. The Reader says "Let not sin," &c., and the Service is concluded as directed in page 167.

PROPITIATORY PRAYERS FOR THE FAST OF ESTHER.

Prayers are said as on other week days, adding in the Amedeah the prayer "Answer us," page 51.

Say from "Pardon us, our Father," page 159, till "all those who call on thee," page 160, and continue with the following—

I waited patiently for the Lord, and he inclined unto me, and heard my cry. Yea, in the way of thy judgments, O Lord, have we waited for thee ; the desire of our soul is to thy name, and to the remembrance of thee. Like a father hath compassion on his children, so have thou compassion on us, O Lord ! Salvation belongeth unto the Eternal ! thy blessing be upon thy people. Selah ! The Lord of hosts is with us, the God of Jacob is our

סליחות לתענית אסתר

בקט

אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בטח בך: יי הושיעה
המלך יעננו ביום קראנו:

סלח-נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה
לעם הזה במצרים ועד-הנה. ושם נאמר: ויאמר יי
סלחתי בך בך:

הטה אלהי אונך וישמע בקח עיניך וראה שממתינו והעיר אשר
נקרא שמך עליה: כי לא על צדקתינו אנחנו מפילים תחנונינו
לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמע אדני סלח אדני הקשיבה
ועשה אלתאחר למענך אלהי פיישם נקרא על עירך ועל עמך:

אלהינו ואלהי אבותינו

אדם ברום עלינו חיל אהותנו לרעור. בהסתפרהו
למלכות הנה כמעט בשלנו למעור. גמרו למכרנו בתל
וחרין בלי מסעור. אמרו לנו ונכהידם מגוי ולא יזכר
שם ישראל עור: דלו עיני לפרום קראתך אויבי
לקוב. הכרת שם ושאר ומהה זכרו לרקוב. וצר
צוררי בנבליהם אשר נכלו לעקוב. ויאמרו לא יראה
יה ולא יבין אלהי יעקב: זרוים ענה ויגה ולא מלב
לכלותם. חבו לפנים ורדם בהסרת טבעת להחלותם.
טוב דברו הקים לעיני הגוים לעלותם. בארץ אויביהם
לא מאסתים ולא געלתים לכלותם: ידע רמו הקורות לעם
מעפר ומהודם: כתב הסתר אסתיר ומור דרור מפורדם.
לשבות המן ממחרת המן העץ קינדם. תחת הנעצוץ
יעלה ברוש ותחת הסרפר יעלה הדם: מקשיב דבר
שקר כתב שטנה ועצב. נתעטף בבגרי שרר בטערה

refuge. Selah! O Lord of hosts! happy is the man that trusteth in thee. Save us, O Eternal! Let the King hear us when we call.

"Pardon, I beseech thee, the iniquity of this people, according to the greatness of thy beneficence, and as thou hast been indulgent to this people from Egypt even until hitherto: (as it is said), And the Lord said, I have pardoned according to thy word."

O my God! incline thine ear, and hear, open thy eyes and behold our desolations, and the city which is called by thy name; for we do not presume to present our supplications before thee on account of our righteousness, but in reliance on thy abundant mercy. O Lord! hear: O Lord! pardon: O Lord! be graciously attentive and grant our request: delay not for thine own sake, O my God! for thy city and thy people are called by thy name.

Our God and the God of our fathers.

When a certain man¹ rose against us, fear and trembling took hold upon us; when he was associated with a king fond of adulation, we had well nigh succumbed. They determined to sell us, who were without any stay, like a heap of sand to fill up a moat; they said, "Come and let us cut them off from being a nation, that the name of Israel may be no more in remembrance." Then our eyes were raised towards heaven, and we called upon thee to accurse such enemies, to cut off their name, and blot out their memory, and to extirpate them, to let my adversaries suffer for their malice, and let them be caught in the wiles which they deceitfully devised, saying, "The Lord shall not see it, neither shall the God of Jacob regard it." But we reply, Though he afflict the scattered, and grieve them, yet he is not willing to consume them. For their former secret sins the Lord chastised them, making the king² take off his signet, to terrify them, though it was only in appearance. For he performed his kind promise to exalt them in the eyes of the nations, and did not cast them away or abhor them to destroy them utterly in the land of their enemies. A hint of these events was given to the numerous and dispersed people in Deuteronomy,³ the word Hester there referring to Esther, and in the word Morderor in Exodus⁴ alluding to Mordecai; again the sudden end of Haman is indicated in Joshua,⁵ and his death on the gallows is hinted at in Genesis.⁶ Instead of the thorn (Haman) came up the fir-tree (Mordecai), and instead of the brier (Vashti) came up the myrtle tree (Esther).⁷ He⁸ who listened to lying words, and who had already issued a hostile decree,⁹ touching the building of the

¹ Haman.

² Ahasuerus.

³ See Deut. xxxi. 18.

⁴ Exod. xxx. 23.

⁵ Josh. v. 12.

⁶ Gen. iii. 11.

⁷ See Talmud Megillah, x.

⁸ Ahasuerus.

⁹ Ezra iv. 6.

במנין קצב • סדר להשתמש בשונים בלי בית המהצב •
ויבא גם השטן בתוכם להתיצב : עם הנמצאים
בשושן באכלם מזבח עכרם • פער להשטינם ולהסגירם
ביר נותן מחרם • צור הסבים לכתוב אגרת לאפר
שברם • אמרתי אפאיהם אשביתה מאנוש זכרם :
קדושים מלאכי השרת מר יביון בצעקה • רחום הבט
לברית ואל תפר להרחיקה • שמערה מורשה ותלבש
בגדי אלמנות ומועקה • ותשם ידה על ראשה ותלך
הלוך וזעקה : תשבי שם אזור שך במתניו תחבושת •
מהר והודיע ישני-מכפל אבות שלשת • נחין לרועה
מה-לך נרדם להתעשרת • קום קרא אל-אלהיך אולי
יתעשת : חותם טיט אשר-נעשה לבלשן ספר • מניגה
למדוי לאחר גזרה פעם להפר • בן-קיש הקיש דלתות
בית הספר • ויכס שך וישב על-האפר : רביז תינוקות
לפניו צמים שלשה מוכפנים • בקול יעקב לחלוש ירי-
עז פנים • ידיו אמונה לאל הצילני מעלבונים • פן יבא
והפני אם על בנים : מזה אלה ומזה אלה בני איתני
ורבני • כלם צעקו ותעל שועתם אל יי • יה פבוא
רנן שאל לפני • מה קול הצאן הזה באוני : רועה
השיבו הם קטני קורש זרע • יה הצל לקוחי למות
מאויב הרע • חנון נכמרו רחמיו ויבקש לבכות המאורע •
יהי בקרוא מלך ישראל את הספר ויקרע : יהודי
הוקיע ילדיו למטה ואביהם מלמעלה • איש בשלש

temple, presumed to invest himself in the priestly garments he had seized in Jerusalem.¹ having miscalculated the time fixed for the duration of the Babylonish captivity. According to his edict, diverse vessels from the marble temple of Solomon were used at the banquet, and Satan came also among them.² And when the Israelites in Susan partook of the repast so fatal to them, he opened his mouth to slander them, and to deliver them up to Haman, who set a price on them, and the Almighty consented to write their sentence of destruction : when he said, "I will scatter them into corners. I will make the remembrance of them to cease from among men." Then the holy angels cried bitterly, exclaiming, Merciful One, look on the covenant, and break it not utterly. The holy law which was given us as an inheritance heard it, and put on mourning and widow's garments ; she wrung her hands over her head, and walked forth crying. Elijah the Tishbite girt himself with sackcloth about his loins, instead of his girdle of leather, and speedily informed the three patriarchs, who sleep in the cave of Machpelah ; then hastened to the former shepherd of the people, to Moses, saying, What meanest thou, O sleeper ? Arise, call upon thy God, if so be that God will think upon us ! Then he revealed to Mordecai,³ who was also called Bilshan, that the edict was sealed only with clay ;⁴ and from the instance of Nineveh, too, they learned how to avert a sentence even after its being pronounced. So Mordecai, the son of Kish, knocked at the gates of the colleges, covered himself with sackcloth, and sat down on ashes. For three days he made the children suffer hunger and thirst, to weaken, by the voice of Jacob, the power of the insolent, and with outspread hands he prayed, "O Lord, save me from ignominy, and let not the enemy come and slay mother and child !" On both sides stood the children of the patriarchs and their teachers ; they all cried, and their cries went up to the Lord. And when the prayer came before him, the Lord asked his attendants, "What voice, as the voice of lambs, is that in mine ears ?" "They are," replied the faithful shepherd (Moses) "the little ones of the sacred tribe. O Lord, deliver from this wicked enemy those who are doomed to die." And the Gracious One was moved to compassion by the deplorable event, and when the King of Israel re-read in the book

¹ Megillah, xi. 2.

² The following is an allegory taken from the *Midrash Rabbi* in commenting upon the verse, Esth. ix. 1.

³ After his conference with Moses.

⁴ And might, therefore, be revoked by prayer.

אֲמוֹת וְהִרְבִּיעִית אֲוִיר מְגִלָּה • מִשְׁנֵה נֶקֶם חֲזָה וְשִׁמְח
וְשָׂה תִהְיֶה • אוֹתִי הִשִּׁיב עַל בְּנֵי וְאוֹתוֹ תֵּלֶה : וְתִכְתּוֹב
אֶסְתֵּר תּוֹקֶף לְקֹרֵא בְּבִהְלֵל מוֹדִים • מִלְמַעְלָה קִיּוּ מֵה־
שְׁקִבְלוֹ לַמָּטָה הָרִים • גַּם יְנוּסֶם לְפָרֶסֶם בָּאֵז פִּלְאוֹ
מִסְהִידִים • בָּעֵת הַזֹּאת רוּחַ וְהִצֵּלָה יַעֲמוֹד לַיהוּדִים :

וַיַּזְכֹּר אֵל מֶלֶךְ Say

פִּי עֲמֹד מְקוֹר חַיִּים • בְּאוֹרֶךְ נִרְאָה אוֹר בְּקִרְאָנוּ אֱלֹהֵי צִדְקָנוּ
בְּצִר הִרְחַבְתָּ קֶנֶן חֲנּוּן וְשָׁמַע תִּפְלַתְנוּ : וְעַתָּה יִגְדֵּל נָא פֶה אֲדֹנִי
בְּאִשֶּׁר דְּבַרְתָּ לְאֹמֹר :

כִּרְחֵם אֵב : לִי הַיְשׁוּעָה : " עֲבֹאֵת עֲמֹנִי : " עֲבֹאֵת אֲשֶׁר־י : " דַּשִּׁיעָה : כִּי לֹא עַל־
" שְׁמַעָה :

אלהינו ואלהי אבותינו

אֶתָּה הָאֵל עוֹשֶׂה־פְּלָאוֹת • בְּעַמִּים הוֹדַעְתָּ נִפְלְאוֹת •
נִצַּלְתָּ בְּזִרְעֵךְ עַמְּךָ מִתְּלָאוֹת • דִּפִּיתָ צָרֵיהֶם בְּמוֹתֵי
תַּחֲלוּאוֹת : הָאוֹיֵב בְּקוֹמוֹ לְעוֹרֵר כְּדָנִים • וְדָמָה לְאַפְדֵּי
פְּרָחֵי עֲדָנִים • זֶמֶם לְשִׁקּוֹל לְגִנּוֹי אֲדוֹנִים • חֲלִיפֵי מֵאֵת
כִּפְרֵי אֲדָנִים : טֹלְאִיד הוֹחֶרֶת שְׁקָדֵיהֶם לְהַקְדִּים • יִדְעָתָה
הַעֲתִידוֹת וְדַרְשֶׁת נִשְׁקָדִים • כִּבּוּי לְהַמְצִיא לְלֶהֱב יוֹקָדִים •
לְקוֹחִים לְמֹות לְתַחֵי נִפְקָדִים : כִּפְכָה צָרָה מִשְׁתַּחֲוִיִּים
לִפְנֵים • נִמְסְרוּ לְעוֹלָל קְנוֹקְנוֹת וּגְפָנִים • סִבְבוּם מוֹקְשִׁים
בְּכַל־דְּפָנִים • עֵינֵיהֶם לֶךְ תּוֹלִים וּבִסְתָרֶךְ גִּצְפָנִים : פּוֹר
נִהַפֵּךְ בְּאֵיבִים לְשָׁלוֹם • צְלִיבָה הוֹכֵן אֲגָנִי לְקָלוֹט •
קָלַע וּבִלַּע פָּנֵי הַלּוֹט הַלּוֹט • רִיבֵי עַם בְּאֲשָׁמָנִים
לְעָלוֹט : שָׁלוֹם וְאַמֶּת פָּתַב לְכָל־צָר • תּוֹקֶף וַיִּשַׁע סָלַע

of fate the sentence of destruction, he tore it to pieces.¹ Then Mordecai, the Jew, ordered Haman and his sons to be hanged on the tree, the children below and the father above, each occupying three yards, and a fourth was left between.² He who was the second in the kingdom saw the vengeance, and in his joy poured forth his thanksgiving. Thus the Lord restored me again to mine office, and the arch enemy was hanged. And Esther described the miracle, that it might annually be read, like the thanksgiving of Hallel; and in heaven was ratified what below was joyfully accepted.³ May the Lord renew such wonders as those we testify to now; yea, at this time let enlargement and deliverance arise to the Jews.

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

For with thee is the source of life, in thy light we shall see light. Hear us when we call, O God of our righteousness: thou hast enlarged us when we were in distress: have mercy upon us, and hear our prayer. And now, I beseech thee, let the power of my Lord be great, according as thou hast spoken.

Say from "Like a father," till "when we call," page 52, then say the verses "For we do not presume," and "O Lord, hear," in the same page.

Our God, and the God of our fathers.

O thou, O Lord, worker of prodigies, thou didst show thine awful power to the nations; thou didst redeem thy people with a strong arm from their travails, and crush their adversaries with mortal diseases. The enemy Haman arose to stir up strife, and intended to destroy the rose blossoms, and in exchange to enrich his master's (Ahasuerus) treasury with the hundred kikar (talents), of silver, taken from the threshold of the temple. But thou didst order thy lambs to anticipate him with their shekels, there by averting the intended calamity, quenching the fire that subsequently broke out, and preserving alive those who were doomed to die. For the odious image which was once worshipped in the temple,⁴ scions were to be cut off together with the vine. Snares were already surrounding them on all

¹ Thus far the legend taken from מדרש רבה ותרנים שני

² In allusion to the gallows of 50 feet in height which Haman had erected for Mordecai. The father and the ten sons occupied a space of 33 yards; 10 interstices each of one yard amount to a total of 43 yards, consequently the lowest hung still seven yards above ground. (See חרונים שני פסוק וירלו)

³ i.e., the celebration of the festival by mutual presents and by almsgiving.

⁴ At the time of Manasseh, son of Hezekiah.

סליחות לתענית אסתר

קכב

ומצד • שוֹרֵד הוֹשֵׁד וּבְרִשְׁתּוֹ נִוְצָד • מְלִשְׁנִי נִסְחָף
נִצְמַת וְנִרְצָד : עָשׂוּ שְׂמָחוֹת וְלִדּוֹרוֹת קִבְעוּם • וּמִקְרָאוֹת
שִׁלְשׁוּם וְלֹא-רָבְעוּם • נִסְכְּמוּ מִמַּעַל וְעַמָּם תִּבְעוּם • בִּסְפָר
נִחָק עַל-מָה קִבְעוּם : רָמָה יָדָה לִסְלוֹחַ לַפּוֹשְׁעִים •
יְהוּדִי וְהִרְסָה הַקִּמְתָּ מוֹשִׁיעִים • צִדְקָתָם עוֹמְדָת לְעַד
לְשַׁעֲשׂוּעִים • חָקֵר בְּבוֹדֶם לְהִזְכֵּר לְנוֹשְׁעִים : קִנָּא לְשִׁמְךָ
הַנִּקְדָּשׁ • חֲזֵה בְרַמְךָ נִבְּזוּ וְנִקְדָּשׁ • זְרוּיָה לְקַבֵּץ וּלְשִׁמְךָ
שִׁיר יְחַדֵּשׁ קִיָּמָם וְהַחַיִּים בְּבִגְדֵי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ :
וּבְעֲשׂוֹתְךָ פְּלָאוֹת בְּאוֹתָם הַיָּמִים • אֶתְנוּ הַפְּלֵא תִשׁוּעַת
עוֹלָמִים • מִצֵּא לְפָנֶיךָ בּוֹפֵר וְתַנְחוּמִים • אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב
עַל פֶּסֶא רַחֲמִים :

ויעבור אל מֶלֶךְ Say

פזמון

Wherever the word במתי occurs at the end of the verses, repeat from
הַיְשָׁעַת בְּנִיךָ till במתי

בַּמְתִּי מִסְפָּר חֲלִינוּ בְּנִיךָ • לְשׁוּעַת נִבְאִים אֱלֹהֵת־עֶלְם
אֲזִינִיךָ • הִקְשֵׁב תִּחַנְתָּם מִשְׁמֵי מְעוֹנֶךָ • בְּבִימֵי מוֹר וְהִדָּם
הוֹשָׁעַת בְּנִיךָ : תִּהְלֹות יִשְׂרָאֵל אֶתָּה יוֹשֵׁב • שׁוּעַתָּם
מֵאֲזִין וְרִנְתָּם קוֹשֵׁב • רַפְּאוֹת לְמַחֵץ מִקְדִּים וּמַחֲשֵׁב •
קִנְיִיךָ לְהַטִּיב וְגוֹיָהֶם לִישָׁב : בַּמְתִּי צַר וְאוֹיֵב הִלְטִישׁ
עֵינָיו • פִּיהוּ פָּעַר לְשֹׂאוֹף עֵינָיו • עֲשֵׂת בְּשָׁלוֹ לְהַשְׁמִיד
קָהַל הַמּוֹנִיו • סָגַל לְאַבֵּד חֶרֶת בְּנִשְׁתַּנּוּנוֹ : בַּמְתִּי נוֹקֵם
לְצָרִים וְנוֹמֵר לְאוֹיְבִים • מְדַדָּת מִדָּתָם בָּזְרוּ לְאַהוּבִים •

sides, when they raised their eyes unto thee, and took refuge under thy protection. Then the lot was turned to the contrary, so that the Jews had rule over their enemies; the gallows that Haman had prepared for Mordecai, received the Agagite himself, the ruling power was flung away and swallowed up, and darkness enveloped the adversaries of our people. Letters of peace and truth were written in all directions, mighty was the salvation of our Rock and Refuge; the spoiler was despoiled, and caught in his own net; my traducer was swept away, cut off and ruined. Wherefore they made a feast, and appointed it to be kept for all generations to come, and these events are annually commemorated by three Scriptural passages;¹ and the festival of Purim which was appointed on earth below, was confirmed above, as is set down in the book of Esther, with all the particulars of the events. Thy hand was lifted to pardon the transgressors, thou didst raise up Judah and Hadassah² as their saviours; their righteousness endureth for ever, and their glory will ever be remembered by the delivered. Be zealous for thine awful and sanctified name; look down upon thy vineyard, which is destroyed and trodden down; gather our dispersed, so that a new song be sung to thy name. Sustain and revive them by the rebuilding of thy holy temple, and as thou didst wonders in those days, so shew us thine everlasting salvation. Let us find redemption and comfort in thee, O Lord and King, who sittest on the throne of mercy.

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

Wherever the words (*We are but few*, &c.), occur at the end of the verses, repeat "*We are but few*," till "*in the days of Mordecai and Esther*."

We are but a few in number who implore thee; hide not thine ear from the cry of the afflicted; in thy heavenly dwelling attend to their supplication, and save thy children as thou didst in the days of Mordecai and Esther. O thou, who dwellest above the praises of Israel, who listenest to their cry, and attendest to their prayer, thou preparest the cure even before the wound, dealest kindly with thy possession (Israel), and renderest their dwellings inhabited again. The adversary and enemy

¹ By Deut. xxv. 16—19, and the Haphtorah 1 Sam. xv., on the Sabbath before Purim, and on the day of Purim by Exod. xvii. 8.

² Mordecai and Esther. (See Talmud Megillah, xiii.)

קפג סליחות לשבעה עשר בתמוז

לוחם וניניו הותלו צלובים • כבחרוורת דגים חורזו
תחובים : במתי יום אשר שפרו צוררים • טבחה לשית
בעם נצורים • הלפה הדת ונפלו פגרים • זולעפו וזעמו
מובסים ומוגרים : במתי ובכן יתעלה שמך ויתנשא •
הודך שמי שמים פסה • דפים ברוממך נתונים למשיסה •
גיא ואפסיה תהלתך מכסה : במתי בינה הגיגנו עתה
וראה בצר • באפק קומה על-צורר הצר • אדון קראנוך
מן-המצר • אנא הוציאנו למרחב וחלצנו מצר : במתי
מאור תרבה לנו מחילה • שמע תפלה ותעבר תפלה •
לוחצנו המער ומלאם חלחלה • מפנו רחמך לא-תכלא :

במתי

Continue from page 164, till page 167. **הרחמים והסליחות** זכור רחמך
The Reader says יעקב, and the Service is concluded as directed in
page 167.

סליחות לשבעה עשר בתמוז :

אל תשיבנו עננו after Prayers are said as on other week-days, adding
in the Ameedah.

Say from page 159, till page 160, and continue with
the following.

אל תתנו דמי לו עדיכונן ועדישים את-ירושלם תהלה בארץ :
פי עמך מקור חיים • באורך נראה אור : אלהינו בושנו במעשנו •
ונכלמנו בעוננו : פרחם אב ערבנים בן תרחם יי עלינו : ליי
הישועה על-עמך ברכתך סלה : יי צבאות עפנו משגב לנו אלהי יעקב
סלה : יי צבאות אשרי אדם בטח בך : יי הושיעה המלך יעננו ביום-
קראנו :

סלח-נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה

Haman sharpened his eyes, opened his mouth to swallow the meek man (Mordecai), and thought by means of his property to destroy Mordecai's people, and ordered the chosen tribe to be slain. But thou who takest vengeance on thine adversaries and reservest wrath for thine enemies, didst mete out to them according to the measure they intended to mete out to thy beloved ones. Thus our opponent and his children were hanged on the gallows; they were strung together as fish in the net. On the very day that their enemies had hoped to slaughter the guarded people, the edict was reversed, and the former fell as carcases, dried up, trodden down and dragged about. Therefore let thy name be exalted and extolled; thy majesty covereth the heavens; by elevating the oppressed, who were given for a spoil, thy glory covereth the whole face of the earth. Consider now our meditation, and look upon our distress, restore us to thy peaceful abode, for thy power is unlimited. O Lord, we call upon thee in our distress, O we beseech thee bring us forth into a large place, and deliver us from the adversary. Extend to us great forgiveness, hear our prayer and remove our guilt, let our oppressors make their peace with us, and cast our iniquities into the depths of the sea, and withdraw not thy mercy from us.

Say from "O Lord, remember thy mercy," page 164, till "mercy and pardon," page 167. The Reader says "Let not sin," &c., and the Service is concluded as directed in page 167.

PROPTIATORY PRAYERS FOR THE FAST OF TAMMUZ.

Prayers are said as on other week days, adding in the Amceadah the prayer "Answer us," page 51.

Say from "Pardon us, our Father," page 159, till "all those who call on thee," page 160, and continue with the following—

And give him no rest till he establish, and till he make Jerusalem a praise in the earth. For with thee is the fountain of life; in thy light shall we see light. Our God, we are ashamed of our deeds, and we blush because of our iniquities. Like a father hath compassion on his children: so have thou compassion on us, O Lord! Salvation belongeth unto the Eternal! thy blessing be upon thy people. Selah! The Lord of Hosts is with us, the God of Jacob is our refuge. Selah! O Lord of Hosts! happy is the man that trusteth in thee. Save us, O Eternal! Let the King bear us when we call.

"Pardon, I beseech thee, the iniquity of this people, according

קִפְדַּר סְלִיחוֹת לְשִׁבְעָה עֶשֶׂר בְּתֻמּוֹ

לָעַם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד־הַנֶּה . וְשֵׁם נֶאֱמָר : וַיֹּאמֶר יי
סְלַחְתִּי בְּדָבָרְךָ :

הָטָה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ וְשָׁמַע פִּקְחָה עֵינֶיךָ וּרְאָה שְׁמִמְתִּינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר־
נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֶיהָ : כִּי לֹא עַל־צִדְקָתֵינוּ אֲנַחְנוּ מְפִילִים תַּחֲנוּנֵינוּ
לִפְנֶיךָ כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים : אֲדֹנִי שְׁמָעָה אֲדֹנִי סְלַחְהָ אֲדֹנִי הַקְשִׁיכָה
וַעֲשֵׂה אֱלֹהֵי־הָאֵהָרָה לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִּי־שְׁמָךְ נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־עַמּוּךָ :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

אֶתְאֲנוּ־לְךָ יוֹצֵר רוּחוֹת • בְּרוּב עֲוֹנֵינוּ כְּבָדוֹ אֲנַחוֹת •
גִּזְרוֹת עֲצֻמוֹ וְרַבּוֹ צְרִיחוֹת • כִּי בְּשִׁבְעָה עֶשֶׂר בְּתֻמּוֹ
נִשְׁתַּבְּרוּ הַלְלוּחוֹת : גָּלִינוּ מִבֵּית הַבְּחִירָה • וְחִשְׁבָה
בַּעֲדֵנוּ אוֹרָה • דִּינָנוּ נָחֵתָם וְנִגְזְרָה גִּזְרָה • כִּי בְּשִׁבְעָה
עֶשֶׂר בְּתֻמּוֹ נִשְׁרָפָה הַתּוֹרָה : הֲרָסוּ אוֹיְבֵינוּ אֶת־הַיִּכָּל •
וּבִרְחָה שְׂכִינָה מְזוּיוֹת הַיִּכָּל • וְנִמְסְרָנוּ בְּיַד זָרִים
לְהַתְאַבֵּל • כִּי בְּשִׁבְעָה עֶשֶׂר בְּתֻמּוֹ הוֹעֲמַר צֶלֶם בְּהִיכָל :
זָרוּנוּ מֵעִיר אֶל־עִיר • וְנִלְכְּדוּ מִמֶּנּוּ רַב וְצָעִיר : הִרְבָּה
עִירָנוּ וְאִשׁ בָּהֶּ הַבָּעִיר • כִּי בְּשִׁבְעָה עֶשֶׂר בְּתֻמּוֹ
נִבְקָעָה הָעִיר : טָפַשׁ בְּמִקְדָּשֵׁנוּ צַר הַמִּשְׁמִיד • וְנִטַּל
מִחֲתָן וּכְלָה אֲצַעֲדָה וְצָמִיד • יַעַן כַּעֲסָנוֹךְ נִתְּנוּ לְהַשְׁמִיד •
כִּי בְּשִׁבְעָה עֶשֶׂר בְּתֻמּוֹ נִטַּל הַתְּמִיד : כָּלָה מִמֶּנּוּ
הוֹד וְשִׁבְחָ • חֲרַבּוּ שְׁלַף אוֹיֵב עָלֵינוּ לְזֻבַּח • לַהֲיוֹת
עוֹלָלִים וְיוֹנָקִים מוֹכְנִים לְטַבַּח • כִּי בְּשִׁבְעָה עֶשֶׂר
בְּתֻמּוֹ נִבְטְלוּ עָלָה וְזֻבַּח : מִרְדְּנוּ לְשׁוֹכֵן מְעוֹנוֹת •
לְכֵן נִתְפַּזְּרָנוּ בְּכָל־פְּנוֹת • נִהַפְּךָ מְחוּלָנוּ לְקִנּוֹת • כִּי

to the greatness of thy beneficence, and as thou hast been indulgent to this people from Egypt even until hitherto: (as it is said) And the Lord said, I have pardoned according to thy word."

O my God! incline thine ear and hear, open thy eyes and behold our desolations, and the city which is called by thy name; for we do not presume to present our supplications before thee on account of our righteousness, but in reliance on thy abundant mercy. O Lord! hear: O Lord! pardon: O Lord! be graciously attentive and grant our request: delay not for thine own sake, O my God! for thy city and thy people are called by thy name.

Our God, and the God of our fathers.

We have come before thee, Creator of spirits, heavily sighing with the multitude of our iniquities, and lamenting sorely because of the hard decrees, for on the 17th of Tammuz the holy tablets were broken. We were exiled from thy chosen house, and the light was darkened for us; our sentence was sealed, and the decree was carried out, for on the 17th of Tammuz the holy law was burnt.¹ When our enemies had overthrown the temple, the divine glory fled from the interior of the holy palace, and we were betrayed into the hands of the wicked to be consumed, for on the 17th of Tammuz an image was put up in the temple.² We were scattered from city to city, and the old and the young were taken captive; our city was destroyed, and a fire was kindled therein; on the 17th of Tammuz the city was broken up.³ The destroying enemy acted with callousness towards our sanctuary, bride and bridegroom were stripped of their ornaments; because we provoked thee to anger we were given up to destruction; on the 17th of Tammuz the daily offering ceased. Majesty and glory departed from us, the enemy drew his sword to slaughter us, together with our babes and nurselings; alas! on the 17th of Tammuz the burnt-offering and sacrifice ceased. We rebelled against him who dwelleth in hea-

¹ By a certain Appostemus, a Greek prince, who is said to have lived in the time of the second temple. See Taanith, iv. 6.

² According to some this was done in the time of the first temple by Manasseh, the son of Hezekiah; according to others, in the time of the second temple by the above-mentioned Appostemus.

³ In the time of the second temple.

קפה סליחות לשבעה עשר בתמוז

בשבעה עשר בתמוז גרמו לנו עונות : סרבנו לפניך
 מריב לשונות . לכן למדו לשוננו לומר קנות . עזבנו
 בלי להמנות . כי בשבעה עשר בתמוז נבטלו הקרנות :
 פורנו בלי מצא רוחה . ועל-כן רבתה בנו יגון
 ואנחה . צור ראה נפשנו כפי-שחה . ושבעה עשר
 בתמוז הפוך לנו לששון ולשמחה : קשינו עורף ורבתה
 עלינו אסון . ולכך נתנו לבזה ולרפסון . ראה יי
 וחלצנו מאסון . ושבעה עשר בתמוז הפוך לנו לשמחה
 ולששון : שענו בשמך שוכן רומה . קבץ נפוצותינו
 מארבע פנות אדמה . תוסיף ירך שנית לקנות
 איומה . ושבעה עשר בתמוז הפוך לנו ליום ישועה
 ונחמה :

ויעבור and אל מלך Say

אלהים אל-דמי לה . אלתתחנש ואל תשקט אל : כי הנה אני ביד
 יְהוָה וּמִשְׁנֵאִיד כְּשֵׁאוֹ רֹאשׁ : אל נקמות יי . אל נקמות הופיע :
 כרחם אב . ליי הישועה . יי צבאות עמנו . יי צבאות אשרי . יי הישועה . כי לא על .
 יי שמעה :

אלהינו ואלהי אבותינו

אמר בבכי מפני יד שלוחה בעי . בנאצי בתוך
 ביתו בבגדי וקבעי . גז וברה ונסע עשר ועלה לשביעי .
 דמני הציקני הסקני בחדש הרביעי : הביא מועד
 במלאותו לשבור בחורי גמוז . ורבה בו פעמים במסכום
 ומזמוז . זבולו פשר שאננות מבכות את-התמוז .
 חיבני איבני אזי בירח תמוז : טמנו פחים המשה

ven, therefore we were scattered in all directions, and our dance was turned into lamentations ; for on the 17th of Tammuz the offerings ceased. We sinned before thee by the strife of tongues,¹ therefore our tongues had to learn to utter lamentations ; our misdeeds were innumerable, and thus our iniquities brought us great calamities on the 17th of Tammuz. We are dispersed, and find no relief anywhere, therefore our grief is great. O Creator, behold our souls are bowed down ; convert thou the 17th of Tammuz into a day of joy and gladness for us. We were stiff-necked, and so calamity increased upon us, and we were given up to pillage and dispersion. Behold, O Lord, and deliver us from calamity, and convert the 17th of Tammuz into joy and gladness for us. Turn unto us, O thou that dwellest on high, and gather our dispersed from all the corners of the earth. Say unto Zion, arise ; and convert the 17th of Tammuz into a day of salvation and comfort for us.

Say " Omnipotent King," " And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

Keep not thou silence, O God ; hold not thy peace, and be not still, O God. For lo, thine enemies make a tumult ; and they who hate thee have lifted up the head. O Lord God, to whom vengeance belongeth ; O God, to whom vengeance belongeth, shew thyself.

Say from " Like a father," till " when we call," page 52, then say the verses " For we do not presume," and " O Lord, hear," in the same page.

Our God, and the God of our fathers.

I cry bitterly because of the hand which was stretched out to destroy, when we blasphemed in his House, and acted treacherously and unbecomingly. Ah ! quickly the Lord fled from us into the tenth, and ascended unto the seventh heaven,² he caused us to be distressed, consumed and destroyed in the fourth month, The appointed time had fully arrived to crush my young men, and twice we were wholly crushed ; in his dwelling-place he saw the women at ease, weeping for Tammuz,³ and he therefore pronounced us guilty in the month of Tammuz. They hid

קפו סליחות לשבעה עשר בתמוז

במקרא תלאות משלחות • יכלו-לי בשבעה עשר
בו באליחות • פי נוקשתי בכלה עלובה בחפת שלוח
והצלחות • לרועי לא-המתנתי שש ונשתפרו הלחות :
מידו עדיתי חלי וכתם ואצערה וצמיד • נגרות ביום-
אפו בשחתו דרכי להשמיר • סדר עבודתו וקוין מנחה
קצתי להעמיד • על-כן מלשכת הטלאים בטל התמיד :
פור התפוררה ונתפזרה סוערה עניה • ציה נמשלה
מפלי חובל ונטרפה כאניה • קהתה בחטאתה בראשה
ובכפל תאניה ואניה • ריבוה צריה פהיום והובקעה
העיר בשניה : שלחות פצבי מרח מאין דורש להסתירה •
שננו לשונם ונתנוה פשה צמרה והלפה להתיקה •
תצעק על כלי המדה שבו נכתרה • תחמוד עיניה נצר
בשרף אפוסטמוס התורה : חרף עשוקים ורצוצים
בעבור הרעיםם סכל • ירורים בוהיה לאכול ובהסתר
פנים מלהסתכל • יד השלים מפנה שקוצים נעפל •
ערת צרה בהתפנס והועמד צלם בהיכל : דווים
סגופים בנים ההיו מקדם ראשנים • סמוכות צרותיהם
זו לזו פמה שנים • לוקים באשר תעשינה הדבורים
והעקרבים שונים • הונם אבד סברם ובטל ספונים
באשונים : אל קנא בהתאפק במקניאך דשנים רטובים •
מחכים תקים עומדים לעולמים פנטיעים מחטבים •

snare for me, and five calamities befell us on the seventeenth of this month,¹ because we sinned like a vile bride, even in the happiness of the wedding ceremony. We did not wait six hours for our shepherd,² and the tables were broken in consequence. By his hand we had been adorned with all kinds of ornaments, and they were all swept away on the day of his wrath, because we had corrupted our way, and thereby destroyed everything. We loathed to uphold the order of his service and the offerings on his altar; therefore the daily offering ceased from the chamber of the lambs. The tempest-tossed, afflicted people were utterly broken down and dispersed; they were like a vessel without a pilot, like a wreck. They received the principal punishment for their sins; they were fettered and given up to sufferings; their adversaries went on increasing, and the city of Jerusalem was broken up a second time on this day. The nation was hunted like a chased roe, no one inquiring after it to protect it. They sharpened their tongues, and delivered it up like a lamb with its wool and fat. How did it lament for the jewel with which it was crowned, the desire of its eyes of which it was deprived, when Appostemus burnt the holy law. The foolish enemy reproached and humiliated the people, robbed and oppressed them; the wretched were consumed, when the Lord averted his countenance from them, and would not look on them any more. He put an end to Israel's power, and calamities increased at the time the abominable image was set up in the temple. Sufferings were inflicted on the beloved sons, who formerly were the foremost of the nation; and calamities succeeded each other for many years. Enemies wounded us, as bees and scorpions do;³ the wealth of Israel and his hope perished, and the light of his eyes was extinguished. O Lord, who withholdest thyself, revenge thyself upon those who provoke thee, who imagine they can live in abundance without thee; raise up those who hope

¹ See Taanith vi. 4.

² According to a tradition, resting on the word בַּרְשָׁא (Exod. xxxii.). Moses had only been gone six hours when the people became impatient.

³ In allusion to Deut. i. 44.

קפו כליחות לשבעה עשר בתמו

בְּאַהֲבִים • הָאֵמֶת וְהַשְׁלוֹם בְּצוּמוֹת הַטּוֹבִים • נִצַּח הַיּוֹת
לְשִׁמְחָה וּלְשִׁשׁוֹן וּלְמוֹעֲדִים טוֹבִים :

ניעבור and אל מלה Say

פזמון

שְׁעָה נֶאֱסַר • אֲשֶׁר-נִמְסַר • בְּיַד בָּבֶל וְגַם שְׁעִיר :
לֵךְ יִהְיֶה • זֶה בַּמָּה • וַיִּתְחַנֵּן בֶּבֶן צָעִיר : יוֹם גָּבַר
הָאוֹיֵב וַתִּפְקַע הָעִיר : לִזְאוֹת אֶפֶס • וְאַסְפּוֹק בָּהּ • בְּיוֹם
חֲמִשׁ פְּזוּרָנִי : וְעַל רֶגֶל • הָעֵגֹל • הַלּוֹחוֹת יִצְאוּנִי : וְגַם
הַשְׁמִיד • הַתְּמִיד • וּמַעֲצָתוֹ כְּלֹאֲנִי : וְלִכְרֹצֵר • עִיר
מִבְּצָר • וּבִסְגֹר הַבִּיאוּנִי : וְהוֹשֵׁם אֶלִּיל • בְּהִיבֵל כְּלִיל •
וְדַתֵּךְ צָר בְּאֵשׁ הַבְּעִיר : יוֹם גָּבַר הָאוֹיֵב וַתִּפְקַע הָעִיר :
מְאוּד אֶתְחַל • וְאֶתְחַלְחַל • בְּיוֹם שְׂדֵי דְחַפְנִי • וְהַשְׁפִּיפוּן •
מִצִּפּוֹן • כְּשִׁבּוֹלֹת שְׁטַפְנִי : מְאוּר חֲשָׁךְ • גּוֹי שִׁשְׁךְ • וְגַם
בְּדוֹר צִנְפָנִי : וְגַם צִיד • שְׁלַח יָד • הַצִּפִּיר וְהַשְׁעִיר :
יוֹם גָּבַר הָאוֹיֵב וַתִּפְקַע הָעִיר : הוֹדַר לְבִי • וּמִשְׁגָּבִי • הִלְעַד
אַפֶּךָ יַעֲשֶׂן • הֲלֹא תִרְאֶה • עִם גִּלְיָה • אֲשֶׁר הוֹשִׁיחַ
כְּמוֹ כִּבְשָׁן : גְּדוֹר פִּרְצִי • בֶּבֶן פִּרְצִי • וּמַחֲדָק לְקוֹט
שׁוֹשָׁן : בְּנֵה בֵּית זְבוּל • וְהִשָּׁב גְּמוּל • הַפְּרָמֶל וְהַבְּשָׁן :
וְעֵין פֶּקֶח • וְנִקְמָה קַח • מֵאֲצֵר וּמִדִּישָׁן : שְׁפוֹט אֱלֹם • וְאִז
יִשְׁלַם • הַמִּבְעָה וְהַמִּבְעִיר : יוֹם גָּבַר הָאוֹיֵב • וַתִּפְקַע
הָעִיר : שְׁעָה וְכוּ

ניעבור and אל מלה Say

Continue from page 164, till page 167. The Reader says וְאֵל יַעֲלֶב, and the Service is concluded as directed in page 167.

in thee, so that they may flourish for ever like beautiful, lovely plants! Let truth and peace unite in our days, that all our fasts may turn into everlasting joy and gladness, and into festivals.

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

Turn mercifully, O Lord, to the captives who were delivered up to the power of Babylon and Seir. This long time we have been crying to thee, and supplicating like a little child, on the day when the enemy prevailed and the city was taken. For that I am bowed down, and clap my hands on the day when a fivefold calamity befell me.¹ 1. For the golden calf I lost the tables of the law. 2. On this day the daily offering was abolished,² and I was put in chains. 3. On this day an image was placed in the holy temple, and by the Lord's counsel I was imprisoned, and the offerings ceased. 4. On this day the enemy burnt thy holy law. 5. On this day I trembled and was exceedingly grieved, because the Almighty cast me off, my light was darkened, Sheshach³ flung me away like a ball, the adders from the north⁴ overflowed me like a flood, the hunter seized me, and the Greek pursued me; on the day, &c. O thou pride of my heart and my stronghold! shall thy wrath burn for ever. Gladden us and exalt us again. Beholdest thou not the faint people who have become black as an oven? Repair my breaches through the son of Perez;⁵ gather the rose, rebuild thy dwelling-house; bring us back to the land of Carmel and Bashan,⁶ open thine eye, and take vengeance on Ezar and Dishan.⁷ Judge the cause of the mute, so that the destroyer and devastator may have to pay on the day the enemy prevailed and the city was taken.

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

Say from "O Lord, remember thy mercy," page 164, till "mercy and pardon," page 167. The Reader says "Let not sin," &c., and the Service is concluded as directed in page 167.

¹ See the preceding prayer. ² The city being besieged no cattle could be imported. ³ The King of Babylon. ⁴ Nebuchadnezzar and Sannacherib. ⁵ David. ⁶ Palestine. ⁷ Esau's descendants. (See Genes. xxxii. 21.)

תפלת יום כפור קטן :

It is customary for the pious to fast on the day preceding the New Moon ; if it falls on Saturday or Sunday the fast is held on the preceding Thursday. Those who fast put on the *טלית* and *תפלין*. The Reader commences the following—

תַּפְלָה לְעַנִּי כִּי־יַעֲטֶה וּלְפָנַי יִשְׁפָּךְ שִׁיחוֹ : יי
 שְׁמְעָה תַּפְלָתִי וְשׁוּעָתִי אֵלֶיךָ תָּבוֹא : אֶל־תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ
 מִמֶּנִּי בַּיּוֹם צָר־לִי הַטֶּה־אֱלֹהִי אָזְנוֹךָ בַּיּוֹם אֶקְרָא מִהֵרָה
 עֲנֵנִי : כִּי־כָלוּ בַעֲשָׁן יָמַי וְעֲצָמוֹתַי כְּמוֹקֵד נִחְרוּ : הוֹפֶה
 כַּעֲשָׂב וַיִּבֶשׁ לִבִּי כִּי שָׂכַחְתִּי מֵאֲכָל לֶחֶמִי : מִקּוֹל
 אֲנַחְתִּי דִּבְקָה עֲצָמִי לְבָשָׁרִי : דָּמִיתִי לִקְאֹת מִדָּבָר
 הָיִיתִי כְּכּוֹס הַרְבּוֹת : שָׁקַדְתִּי וְאֶהְיֶה כַּצֶּפֶר בְּדוֹד
 עַל־גֹּגֶל : כָּל־הַיּוֹם הִרְפוּנִי אוֹיְבֵי מְהוֹלְלִי בִּי נִשְׁפָּעוּ :
 כִּי־אֶפֶר כָּלֶחֶם אֲכַלְתִּי וְשָׁקִנִּי בִּבְכִי מִסִּבְתִּי : מִפְּנֵי־זַעֲמָךְ
 וְקִצְפָּךְ כִּי נִשְׁאַתְנִי וַתִּשְׁלִיכֵנִי : יָמִי כָצַל נָטוּי וְאֲנִי
 כַּעֲשָׂב אִיבֶשׁ : וְאַתָּה יי לְעוֹלָם תֵּשֵׁב וְזָכַרְךָ לְדֹר וָדֹר :
 אַתָּה תִּקְוֶה תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי־עַתָּה לְחַנּוּנָהּ כִּי־בָא מוֹעֵד :
 כִּי־רָצוּ עֲבָדֶיךָ אֶת־אֲבִינָהּ וְאֶת־עֲפָרָהּ יַחֲנּוּ : וַיִּירָאוּ גוֹיִם
 אֶת־שֵׁם יי וְכָל־מַלְכֵי הָאָרֶץ אֶת־כְּבוֹדְךָ : כִּי־בָנָה יי
 צִיּוֹן נִרְאָה בְּכְבוֹדוֹ : פָּנָה אֶל־תַּפְלַת הָעֹרֵעַר וְלֹא־בָזָה
 אֶת־תַּפְלָתָם : תִּכְתֹּב זֹאת לְדֹר אַחֲרוֹן וְעַם נִבְרָא
 יִתְלַל־יָהּ : כִּי־הִשְׁקִיף מִמְּרוֹם קִדְשׁוֹ יי מִשְׁמַיִם אֶל־אָרֶץ

PRAYERS FOR THE DAY BEFORE NEW MOON.

It is customary for the pious to fast on the day preceding the New Moon. If the New Moon falls on Sabbath or Sunday the fast is held on the preceding Thursday. Those who fast put on the Tuleth and Tephillin. The Reader commences the following—

A prayer of the afflicted, when he is overwhelmed, and poureth out his complaint before the Lord.

Hear my prayer, O Lord, and let my cry come unto thee. Hide not thy face from me in the day *when* I am in trouble; incline thine ear unto me: in the day *when* I call answer me speedily. For my days are consumed like smoke, and my bones are burned as an hearth. My heart is smitten, and withered like grass; so that I forget to eat my bread. By reason of the voice of my groaning my bones cleave to my skin. I am like a pelican of the wilderness: I am like an owl of the desert. I watch, and am as a sparrow alone upon the house top. Mine enemies reproach me all the day; *and* they that are mad against me are sworn against me. For I have eaten ashes like bread, and mingled my drink with weeping. Because of thine indignation and wrath: for thou hast lifted me up and cast me down. My days *are* like a shadow that declineth; and I am withered like grass. But thou, O Lord, shalt endure for ever; and thy remembrance unto all generations. Thou shalt arise, *and* have mercy upon Zion: for the time to favour her, yea, the set time is come. For thy servants take pleasure in her stones, and favour the dust thereof. So the heathen shall fear the name of the Lord, and all the kings of the earth thy glory. When the Lord shall build up Zion, he shall appear in his glory. He will regard the prayer of the destitute, and not despise their prayer. This shall be written for the generation to come: and the people that shall be created shall praise the Lord. For he hath looked down from the height of his sanctuary; from the heaven did the Lord behold the earth; to hear the groaning of the prisoner;

תפלת יום כפור קטן

קכט

הביט : לשמע אנקת אסיר לפתח בני תמותה : לספר
 בציון שם יי ותהלתו בירושלם : בהקבץ עמים יחדו
 וממלכות לעבד את-י : ענה בדרך כחי קצר ימי :
 אמר אלי אל-תעלני ברחמי ימי בדור דורים שנותיך :
 לפני הארץ יסדת ומעשה ידיך שמים : המה יאברו
 ואתה תעמד וכלם פבגר יבלו פלבוש תחליפם ויחלפו :
 ואתה הוא ושנותיך לא יתמו : בני עבדיך ישבנו
 וזרעם לפניך יבון :

Wherever the words **יום זה** occur at the end of the verses, repeat
 from **יהי פורת** till **יום זה**.

יום זה יהי משקל כל הטאתי • בטל במיעוטו כדמות
ירח היום • לבד מספר זכיותי • ירבה ויצין ציין ויהי
פורח : ודאי ודון לבי אצלי גלוי • חוטי עונותי עם דוק
רשעי • דיני אני אדע באש קלוי • כי רע וביש ארגתי
אל פשעי • הולך ביום ויום אחר בצעי • מבית מקום
ספר תינוק פורח : יום זה אכן בחבלי שוא עון מושך
אחור : לך אלי באתי נצב • רפאות לארס מר נחש
נושך • שואל ומתהנן נכאב נעצב • יושב בענויי אבן
מחצב • יד פה ועין אין לי טעם וריח : יום זה הן ראש
חדשים אל עמך נתת • לזמן בפרה על כל תולדותם •
מאת אהובך שומן השבת • על בן אקדמך בתחנתם •
מיום לפניו בא פי אז איתם • אשוב ראיש תושב רא

to loose those that are appointed to death ; to declare the name of the Lord in Zion, and his praise in Jerusalem ; when the people are gathered together, and the kingdoms to serve the Lord. He weakened my strength in the way ; he shortened my days. I said, O my God, take me not away in the midst of my days ; thy years endure throughout all generations. Of old hast thou laid the foundations of the earth ; and the heavens *are* the work of thy hands. They shall perish, but thou shalt endure : yea, all of them shall wax old like a garment ; as a vesture shalt thou change them, and they shall be changed : but thou *art* the same, and thy years shall have no end. The children of thy servants shall continue, and their seed shall be established for ever.

Wherever the words (Let, &c.) occur at the end of verses, repeat from "Let the weight," till "bring forth buds."

Let the weight of my sins be this day diminished even as the phase of the moon ; while the number of my merits alone may be multiplied, and blossom and bring forth buds ! Surely, the pride of my heart, the slender threads of my levity, as well as stout ropes of my wickedness, are well known to me ; I am aware, that I merit death by burning ; having impiously and impudently involved myself in vice ; daily I have followed my own covetousness, and have been like a child that trieth to escape from the school. (Let, &c.) Truly, my iniquity draweth me back with cords of vanity ; therefore I have come unto thee my God, to present myself before thee ; afflicted and grieved, to ask and pray for a remedy against the bitter venom of the serpent ; like a stone image, I sit in mine affliction ; I have a hand, a mouth, and an eye, but I am without sensation and without feeling. (Let, &c.) Lo ! thou hast appointed the new moon for thy people as a time of atonement for all their generations ; thou wardest the accuser from thy beloved ones ; therefore I appear before thee, joining their supplications on the precious day, for then I shall be innocent ; I shall be at home again

עוד אורח : יום זה וברוב חסדיך אתה מלבי • תקום
 תרחם את ציון קדשנו • דירת מנוחתך שים כבוד •
 כי בה נעלה עולות ראשי חדשנו • נא אל שלח נושא
 נזר ראשנו • כי שם לבבנו שואף זורח : יום זה

Some congregations say here Psalm viii., page 202, instead of the following Psalm, and say the following Psalm at the end of the Service. But when the New Moon is on Sabbath or Sunday, the order of Service is not altered.

למנצח מזמור לדוד : יענף יי ביום צרה ישגבך שם
 אלהי יעקב : ישלח עורך מקדש ומציון יסעדה : יזכר
 כל-מנחתיד ועולתך ידשנה סלה : יתן-לך כלבבך וכל-
 עצתך ימלא : נרננה בישועתך ובשם-אלהינו נדגל
 ימלא יי כל-משאלותיך : עתה ידעתי כי הושיע יי
 משיחו יענהו משמי קדשו בגבורות ישע ימינו : אלה
 ברכב ואלה בפוסים ואנחנו בשם-יי אלהינו נזכיר : המה
 ברעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעורר : יי הושיעה המלך
 יעננו ביום-קראנו :

Say איטרי • The Reader says Kaddish.

[The following instructions are only to be observed if there are ten persons present who fast till night; should there not be, the Amedah is said immediately after Kaddish.

The ספר תורה is taken from the Ark, and the portion ויחל (see end of volume) is read to three persons; the third person called reads הפטרת דרשו (see end of volume.)

After the ספר תורה is returned to the Ark, the congregation say the Amedah, introducing ענני as on other fast days.] After the repetition thereof by the Reader the following is said—

לכו ונשובה אל יי כי הוא טרף וירפאנו יד ויחבשנו :
 יחינו מימים ביום השלישי יקימנו ונחיה לפניו : כי

with thee, and be no longer a wanderer. (Let, &c.) O thou, my King, mayest thou arise in the abundance of thy loving-kindness, and have mercy on Zion, our sanctuary ; restore thy worship in thy peaceful dwelling-place, for there we shall offer the burnt-offerings on new moons. We beseech thee, O our Lord, send him who beareth the crown of our head, for thither our hearts aspire, there they will revive. (Let the weight, &c.)

Some Congregations say here Psalm viii., page 202, instead of the following Psalm, and say the following Psalm at the end of the Service. But when the New Moon is on Sabbath or Sunday, the order of Service is not altered.

Ps. xx.—To Chief Musician, a Psalm of David.

The Lord hear thee in the day of trouble ; the name of the God of Jacob defend thee. Send thee help from the sanctuary, and strengthen thee out of Zion. Remember all thy offerings, and accept thy burnt sacrifice. Selah. Grant thee according to thine own heart, and fulfil all thy counsel. We will rejoice in thy salvation, and in the name of our God we will set up *our* banners ; the Lord fulfil all thy petitions. Now know I that the Lord saveth his anointed ; he will hear him from his holy heaven with the saving strength of his right hand. Some *trust* in chariots, and some in horses : but we will remember the name of the Lord our God. They are brought down and fallen : but we are risen and stand upright. Save, Lord ; let the king hear us when we call.

Say "Happy are they." The Reader says Kaddish.

[The following instructions are only to be observed if there are ten persons present who fast till night ; should there not be, the Amedah is said immediately after Kaddish.

The Law is taken from the Ark, and the portion for fast days (see end of volume) is read to three persons ; the third person called reads the Aftorah (see end of volume).

After the Law is returned to the Ark, the Congregation say the Amedah, introducing "O answer us," as on other fast days. After the repetition thereof by the Reader, the following is said—

Come, and let us return unto the Lord ; for he hath torn, and he will heal us ; he hath smitten, and he will bind us up. After two days he will revive us : in the third day he will raise us up, and we shall live in his sight. For we do not present our sup-

תפלת יום כפור קטן

קצא

לא על-צדקותינו אִנְחָנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּגֵינוּ לִפְנֵיךָ בִּי
עַל-רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים: אֲדָנִי שְׁמָעָה אֲדָנִי סִלְּחָה אֲדָנִי
הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֱלֹהֵי-תַאֲחֶר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי בִי-שְׁמֹךְ נִקְרָא
עַל-עִירְךָ וְעַל-עַמְּךָ:

The following verse is said three times by the Minister and Congregation—

הַשִּׁיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁוֹבָה • הַדֵּשׁ יְמֵינוּ בְּקָדְשׁ:

וַיַּעֲבֹר and אל מִלֵּךְ Say

אָנָּה יְיָ אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם תִּכּוֹן תְּפִלָּתֵנוּ כְּטָרַת לִפְנֵיךָ: וְתוֹצִיא כְּאוֹר
צִדְקָנוּ וּמִשְׁפָּטֵנוּ בְּצִדְקָתֵנוּ: אֲמַרְנוּ הַאֲזִינָה יְיָ בִּינָה הַנִּיגֵנוּ: בְּקִרְאָנוּ
עָנָנוּ אֱלֹהֵי צִדְקָנוּ: בְּרַחֵם אָב עַל-בָּנִים בֶּן תִּרְחַם יְיָ עָלֵינוּ: לֵוִי
אֱלֹהֵינוּ הִרְחַמְנוּ וְהַסְלִיחוּת בִּי מִרְדְּנוּ בּוֹ: וְסִלְּחָתָ לְעַמְּךָ אֲשֶׁר חָטְאוּ
לָךְ וּלְכָל פְּשָׁעֵיהֶם אֲשֶׁר פָּשְׁעוּ בָּךְ וַיִּתְּתָם לְרַחֲמִים לִפְנֵי שְׂבִיבָתָם
וְרַחֲמוּם: וְאַתָּה תִּשְׁמַע מִמְּכוֹן שְׂבִיבָתְךָ הַשָּׁמַיִם וְשִׁמְעָתָ וְסִלְּחָתָ:

סִלְּחָנָה לְעוֹן הָעָם הַזֶּה בְּגִדְל חֶסֶדְךָ וּבְאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּה
לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרִים וְעַד-הַנֶּה • וְשֵׁם נֶאֱמָר: וַיֹּאמֶר יְיָ
סִלְּחָתִי בְּרַבְרֹךְ:

הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזִנְךָ וְשָׁמַע פִּקְחָה עֵינֶיךָ וּרְאָה שְׁמַמְתִּינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר-
נִקְרָא שְׁמֹךְ עָלֶיךָ: בִּי לֹא עַל-צִדְקוֹתֵינוּ אִנְחָנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּגֵינוּ
לִפְנֵיךָ בִּי עַל-רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים: אֲדָנִי שְׁמָעָה אֲדָנִי סִלְּחָה אֲדָנִי הַקְשִׁיבָה
וַעֲשֵׂה אֱלֹהֵי-תַאֲחֶר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי בִי-שְׁמֹךְ נִקְרָא עַל-עִירְךָ וְעַל-עַמְּךָ:

The verses within brackets are repeated by the Reader and the Congregation—

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

מִשְׁאֵת כְּפִי מִנַּחַת עָרֵב רָצָה-נָא בְּכוֹשֶׁר • תִּכּוֹן תְּפִלָּתִי
כְּטָרַת לִפְנֵיךָ בְּתוֹם וּבִיוֹשֶׁר • בְּקִרְאִי עָנָנִי צוּרֵי הַיּוֹם
יִפְנֶה • [בְּאֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-הַמִּנְחָה:] רֵיחַ

plications before thee for our righteousness, but for thy great mercies. O Lord, hear; O Lord, forgive; O Lord, hearken and do; defer not, for thine own sake; O my God; for thy city and thy people are called by thy name.

The following verse is said three times by the Minister and Congregation—

Turn thou us unto thee, O Lord, and we shall be turned; remember our days of old.

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

O Lord God of heaven, let our prayer be set before thee as incense. Bring forth our righteousness as the light, and our judgment as the noon-day. Give ear unto our words, O Lord, consider our meditation; when we call, answer us, O God of our righteousness! As a father compassioneth his children, so have mercy on us, O Lord! to the Lord *belongeth* mercies and pardon, *but* we have rebelled against him. Forgive thy people who have sinned against thee, and all their transgressions wherein they have transgressed against thee, and grant thee compassion in the presence of those who carried them captive; and may he be merciful to them, O thou who art in heaven, thy dwelling place; hearken and pardon.

"Pardon, I beseech thee, the iniquity of this people, according to the greatness of thy beneficence, and as thou hast been indulgent to this people from Egypt even until hitherto: (as it is said) And the Lord said, I have pardoned according to thy word."

O my God! incline thine ear, and hear, open thine eyes and behold our desolations, and the city which is called by thy name; for we do not presume to present our supplications before thee on account of our righteousness, but in reliance on thy abundant mercy. O Lord! hear: O Lord! pardon: O Lord! be graciously attentive and grant our request: delay not for thy own sake, O my God! for thy city and thy people are called by thy name.

Our God, and the God of our fathers.

Accept favourably, I beseech thee, the lifting up of my hands, as a pure evening oblation, and accept my prayer, addressed unto thee with piety and rectitude, as the incense offered of yore. O my Creator, answer me this day when I invoke thee, and have regard to me. As when the children of

נִחַח אֲמִרֵי־פִי לִפְנֵיךָ צוֹר עוֹלָמִים • חֲלָפִי וְדָמִי הִנְמַעַט
 בְּצוּמֵי הַמּוֹר חֲלָבִים וְדָמִים • קִבַּל הַגִּיּוֹן לִבִּי אֲשֶׁר
 עֲרַכְתִּי זֶה כַּמָּה יָמִים בְּנֻעִימִים : [פְּחָטָאת כָּאֲשֶׁם וּכְמִנְחָה :]
 דְּרוֹש־נָא בְיוֹם־זֶה דּוֹרְשִׁיךָ וְהַדְרִישׁ לָהֶם בְּנִיב שְׁפָתִים •
 שְׁעָה לְמַעַמְדָם וּמַהֲרָם בְּפֶסֶק מִזְקַק שְׁבַע־תִּים • וְרָצָה
 שִׁיְהִתָּם בְּשֶׁה אַחַת מִן הַצֹּאן מִן הַמֵּאֲתִים
 [מִמִּשְׁקָה יִשְׂרָאֵל לְמִנְחָה :] כָּלִיל וְעֹלָה תִּהְיֶנֶתִּי תִּחְשַׁב
 וּמִשְׁטִינִי רִיב תִּרְיֵב • וְהוֹצֵא כְאוֹר צִדְקִי טָרָם יָבֹא
 הַשֶּׁמֶשׁ וְיַעְרִיב • שְׁפוּךְ כַּפִּים לְבֹו בַתְּפִלָּתוֹ כַּל־אִישׁ •
 [וְהַקְרִיב הַמִּקְרִיב קָרְבָּנוֹ לִי מִנְחָה :] יִשְׂרוֹן עֶמֶךָ יִשִּׁיר
 חֲסִדְךָ בְּטוֹב לֶקַח • הִטָּה אֵלַי אֲזוּנְךָ וְשָׁמַע וְעִינֶיךָ
 פָּקַח • וְרָאָה כִּי־טוֹב מִסְתוּפָף בְּשַׁעְרֵי רַחֲמֶיךָ • [וַיִּקַּח
 מִן הַבָּא בִּירוֹ מִנְחָה :] בְּרוּב רַחֲמֶיךָ אֲמִרֵי הָאֲזִינָה יִי
 הַגִּינִי בֵינָה • אִם־נָא מִצָּאתִי חַן בְּעֵינֶיךָ אֱלֹהֵי קָדָם
 מַעֲנֵה • וְלִקְחֹתִי מִיָּדִי מִנְחָתִי אֲשֶׁר הִבֵּאתִי לָךְ בַּתְּחִנָּה •
 [וַיְהִי בַעֲלֹת הַמִּנְחָה :] שְׂדֵי לֹא מִצָּאנוֹךְ שְׂגִיָּא כֹחַ
 לַעֲדָה מִקְדָם קִנִּית • אַחֲדֵי הַמִּרְבֵּה וְאַחֲדֵי הַמִּמְעִיט
 בְּשִׁיבוֹ נַפְשׁוֹ רָצִית • אֵךְ יָכוֹן לְבֹו לִפְנֵיךָ בְּמִנְחָתוֹ בַּעַת
 הַקְרִיב אֹתָהּ • [וְזֹאת תּוֹרַת הַמִּנְחָה :] בַּהֲיוֹרֶת מִזְבְּחִי
 וּמִקְדָּשִׁי עַל־מִכּוֹנוֹ וּגְבוּלוֹ • הִיוּ מְכַפְּרִים עָלֵינוּ בְּשַׁעֲרֵי־
 הָעוֹלָם לְגוֹרְלוֹ • וְעַתָּה בְּאֲשַׁמְתָּנוּ • [לֹו חֲפִץ יִי לְהַמִּיתָנוּ
 לֹא לֶקַח מִיָּדֵינוּ עֹלָה וּמִנְחָה :] תַּחֲנוּגִים יִדְבֵּר עִמָּךְ
 יִבְקֹשׁ סְלִיחָה בְּלִב־מֶר • הֵנוּ מִתְּצַב עַל־מִצּוֹר וְעוֹמֵד

Israel brought oblations. May the words of my mouth be accounted in thy presence as a sweet savour, O thou Creator of the universe, and let my own fat and blood, diminished from me through fasting, be accepted by thee instead of the blood and fat of the animals offered; and receive with favour the meditation of my heart, which I have devoted unto thee these last ten days. As the sin-offering, trespass-offering, and meat-offering. Be solicitous, I beseech thee, this day for those who seek thee, and be thou found by them through the prayer of their lips; have regard to their station, and cleanse them as silver seven¹ times purified, and accept their prayer favourably as the one² lamb chosen from the flock of two hundred. From the well-watered pastures of Israel for an oblation. May my supplication be accounted as the whole burnt-offering. Defend my cause against those who oppose me, and cause my justification to issue to light, before the setting of (this day's) sun, and the approach of evening; for every one hath poured forth his heart as water in prayer. And offered his offering of prayer as an oblation to the Lord. Jeshurun thy people, Israel thy saints, sing of thy mercy and approach thee with tuneful chants. Incline thy ear unto them and hear; open thy eyes, and behold how the good among them wait at the threshold of the gates of thy mercy. And how from their substance they bring thee their offering. In thy abundant mercy hearken to my words, O Lord! consider my meditation, and "if I have now found grace in thy eyes, O, thou everlasting God, who dwellest on high, take my offering from my hand which I have brought unto thee," by means of my supplication. At this time, when the evening sacrifice was offered. Almighty God, we have not found that thou requirest great exertions from the congregation whom thou hast acquired of old; but both he that offered much, and he that offered but little, were equally accepted if they penitently returned with their whole heart; still it was required that their heart should be fully devoted to thee when their oblation was offered. For such is the law of the meat-offering. When my temple and altar were established on their proper site, the priests made atonement for us with the kids on which the lots were cast. But now, "if the Lord had been pleased to destroy us in consequence of our guilt, he would not have accepted from

¹ A Hebrewism for *many times*.

² See Ezek. xlv. 15.

קצג תפלת יום כפור קטן

על-המשמר • מחלה פניך לעת מנחת-ערב ומצפה כפר •
 [פי-אמר אכפרה פניו במנחה:] ירושלים עירך בנה
 ועריה מקצה • אסורים רצוצים פתח ולהפשי הוצא •
 וערבה ליי מנחתם בימי עולם ותשוב ותרצה •
 [עוד פנות אל-המנחה:] נרחי ישראל ונפוצות יהודה
 לקבץ עוד ירך שנית תוסף • פרועה עדרו תראה בנה
 טוב תאסף • וישב מצרף וטהר את-בני ישראל בזהב
 ובכסף • [והיו ליי מגישי מנחה:]

ויעבור and אל מלך Say

ונישלמה פרים שפחנו תבון תפלתנו קטורת לפניך מישאת פנינו
 מנחת ערב: יהיו לרצון אמרי פינו והגיון לבנו לפניך יי צורנו
 ונזאלנו:

כרחם אב • ליי הישועה • יי צבאות עמנו • יי צבאות אשרי • יי הישועה • כי לא על
 יי שמעה:

אלהי בשר עמך מפרך סמר • ותמיד עומד על-
 המשמר • ומצפה לעת מנחת ערב • [פי אמר אכפרה
 פניו במנחה:] להקשיב למשטיננו מאן תמאן • סאונז
 ברעש אל-נא תהי סואן • ואם עונות תשמור הלא רבו •
 [מאין עוד פנות אל-המנחה:] ישראל עמך אשר בך
 מאמין: אם-בשמאל דחיתו קרבהו בימין • בא לשחר
 פניך • [ויקח מן הבא בידו מנחה:] עורכי שוע משלמי
 פרים שפתותם • רצה והשלך במצלות ים כל-חטאתם •
 יערבו לפניך שיהתם ורנתם • [בחתאת ובעלה]

our hands a burnt-offering and a meat-offering. Thy people utter supplications, and in the bitterness of their heart seek for pardon. Lo, they are in trouble, they supplicate thy presence at the time of offering the evening sacrifice, and hope for redemption: Saying, "I will appease him with the meat-offering." O rebuild the city of Jerusalem, with the cities which surround her. Deliver the oppressed prisoners, and proclaim their freedom. "And may their offering be pleasant to the Lord, as in ancient day." O return and accept them. And have again regard to the meat-offering. Manifest again thy power a second time, to gather the outcasts of Israel, and to collect the dispersed of Judah; as a shepherd feedeth his flock in a good pasture, thus shalt thou gather them; and shalt refine and purify the children of Israel as gold and silver. Then shall they again unto the Lord the oblation of the meat-offering.

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

Let us pay the calves of our lips, let our prayer be set before thee as incense, the lifting up of our hands as a pure evening oblation. Let the words of our mouth and the meditation of our heart be acceptable before thee, O Lord, our Rock and Redeemer.

O my God, the flesh of thy people trembleth in fear of thee, and from the time that the morning dawns until the evening oblation, they wait in expectation, saying, I will appease him with the offering. O refuse to hearken to our accuser: measure thou not to us, we beseech thee, according to his boisterousness, for if thou shouldest mark our iniquities, verily they are abundant, so as to induce thee not to have any regard to the oblation. If with thy left hand thou hast driven thy people Israel, who believe in thee, draw them to thee with thy right hand, for they are come to seek thy presence, and have taken an offering unto thee. They arrange prayer, may it be accepted as the offering of bulls. O accept them, and cast all their sins into the depths of the sea. May their prayer and supplication be pleasant in thy presence as the sin-offering, and as the burnt-offering, and as the meat-offering. Remember the

Say from "Like a father hath compassion," till "when we call," page 9, then say the verses For we do not presume," and "O Lord, hear," pp. 9, 10.

קצד תפלת יום כפור קטן

וּבְמִנְחָה: [זָכַר פֶּר פָּנִים וְשַׁעִיר פָּנִים וְהִיָּצוֹן • יְהִי־נָא
אֲמַרְנוּ לְפָנֶיךָ לְרָצוֹן • וְתַעֲרַב מִנְחָתָנוּ בְּשֶׁה אַחַת מִן
הַצֵּאֵן מִן הַמֵּאֲתִים • [מִמִּשְׁקֵה יִשְׂרָאֵל לְמִנְחָה:] רָאָה
כִּי אֵזֶלְתָּ יָד וַיּוֹשְׁבֵי מְרוֹם שָׁהוּ • פָּסוּ אֲמוּנִים וּבָבֶן
לְקַחוּ • כְּבִד־פָּה וְעַרְל שִׁפָּה: [וַיִּשְׁלַחוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בִּידוֹ
מִנְחָה:] בָּרַר נִיב שִׁפְתֵי כְּשַׁחַר פָּרוּם • עֲנֵנִי וּרְפֵא
מִזְבִּיחֶךָ הַהָרוּם • חֲלַקְתָּ לְשׁוֹנִי תַעֲרַב בְּשֶׁמֶן • [לָרֹם אֶת
הַסּוּלָת וְאֶת־הַמִּנְחָה:] בֵּית הַתְּפִלָּה מְקוֹם צִקּוֹן
לַחֶשֶׁךְ • הַשׁוֹב בְּבִמְקוֹם אֲשֶׁר יִבְשְׁלוּ שֵׁם הַכֹּהֲנִים אֶת־
הַחֲטָאֹת וְאֶת־הָאֲשָׁם • [וְאֲשֶׁר יֵאָפוּ אֶת־הַמִּנְחָה:]
יֵצֵה יְיָ חֲסִדוֹ קוֹמְמִיּוֹת הַשִּׁיבֵנִי לְנֹוֹ • לְפָאֵר מְקוֹם
מִקְדָּשִׁי לַחֲדָשׁ הָדָר זִוִּי • וַיֵּשֶׁב מִצְרָף וְטָהַר אֶת־בְּנֵי
לֹוֹ • [וְהִיוּ לִי מַגִּישֵׁי מִנְחָה:]

וַיַּעֲבֹר אֵל מִלֶּךָ Say

טוֹב יְיָ לִפְלֹ וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו: טוֹב יְיָ לְקַוִּי לְנֶפֶשׁ תְּדַרְשֵׁנוּ:
טוֹב יְיָ לְמַעוֹז בְּיוֹם צָרָה וַיִּזְרַע חוֹסֵי בּוֹ: כִּי טוֹב יְיָ לְעוֹלָם תְּסַדּוּ
יַעַר דּוֹר וְדוֹר אֲמוּנָתוֹ: טוֹב לַחֲסוֹת בְּיְיָ מִבְּטָח בְּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת
בְּיְיָ מִבְּטָח בְּנִדְבִיבִים: טוֹב וַיִּשָּׂר יְיָ עַל כֵּן יוֹדָה תְּסַאִים בְּדָרְךָ: טוֹב
וַיַּחֲלִי וְדוּמָם לַחֲשׁוֹנֶת יְיָ: הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהִים כִּי בָאוּ מֵיִם עַד נֶפֶשׁ:
הוֹשִׁעַ יְיָ אֶת עַמְּךָ אֶת שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל: הוֹשִׁיעָה אֶת עַמְּךָ וּבָרַךְ אֶת
נִחְלָתְךָ וְרַעַם וְנִשְׂאָם עַד הָעוֹלָם: הוֹשִׁיעָה כִּי נִמְרָ חֲסִיד כִּי פָסוּ
אֲמוּנִים מִבְּנֵי אָדָם: עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ: וְהִצִּילֵנוּ
וּכְפָר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:

כִּרְחֹם אֵב • לִי הַיְשׁוּעָה • יְיָ צַבָּאוֹת עֲמָנִי • יְיָ צַבָּאוֹת אֲשֶׁר־יְיָ הַיְשׁוּעָה • כִּי לֹא עַל־
יְיָ שְׁמִיעָה:

bull whose blood was sprinkled on the inner altar, as also the kid whose blood was sprinkled upon the outer altar. O may our words be now acceptable in thy presence, and may our present be pleasant as one of the lambs of the flock out of the two hundred from the pastures of Israel, for an oblation. Behold their power is gone, and those who were seated on high are bowed down; the faithful fail; they have therefore chosen one who is slow of speech and of uncircumcised lip (as expressed),¹ "And the children of Israel sent a present by him." Purify the speech of my lips as the wide extended dawn of the morning; answer me and repair thy altar that is broken down. May the smoothness of my language be pleasant as the oil that was mingled with the burnt offering and meat-offering. May the house of their prayer, the place where they pour out their humble supplication, be accounted as the place where the priests boiled the sin-offering, and the trespass-offering, and where they baked the meat-offering. May he command his loving-kindness to lead me securely to my dwelling, to glorify the place of my sanctuary, to renew the honour of my glory, and to refine and purify the children of Levi, that they may offer an oblation to the Lord.

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

The Lord is good to all, and his tender mercies are over all his works. The Lord is good unto them that wait for him, to the soul that seeketh him. The Lord is good, a stronghold in the day of trouble; and he knoweth them that trust in him. The Lord is good; for his mercy is everlasting; and his truth endureth to all generations. It is better to trust in the Lord than to put confidence in man! It is better to trust in the Lord than to put confidence in princes! Good and upright is the Lord; therefore will he teach sinners in the way. It is good that a man should both hope, and quietly wait for the salvation of the Lord. Help us; for the water has come up to our soul. O Lord, save thy people, the remnant of Israel; save thy people and bless thine inheritance; feed them also, and lift them up for ever. Help us, for the pious man ceaseth, the faithful fail from among the children of men. Help us, O Lord God of our Salvation for the sake of thy glorious name. Deliver us, and grant the expiation of our sins, for the sake of thy name.

Say from "Like a father hath compassion," till "when we call," page 9, then say the verses "For we do not presume," and "O Lord hear," pp. 9, 10

¹ Judges iii. 15.

פזמון

Wherever the word לִי occurs at the end of the verses, repeat from
 בצדקה לִי till

פת עמי לא תחשה ולא תשקוט בזעקה • ובמקום
 עולה ואשר תבין תחן הקה • לִי מגישי מנחה
 בצדקה : נשיא אלהים הנאמן • ראש צירים איתני •
 השכים שחר וזמן • עמוד וערוף תחנוני • במקום
 תמיד מיומן • לשחר על קרבני • וכי האמין בִּי ויחשבה
 לו צדקה : לִי יחידו למאה נחנן • ועקוד במזבח אבניו •
 לפנות ערב חנן • והאל נשא פניו • לתמיד ערב מכוון •
 להתרצות פני אדוניו • פאיש לקח מלא חפניו • קטורת
 סמים דקה : לִי מפלל יושב אהל • הלן במקום משבחה •
 לרבוי פדרים יחל • בהתקרב בבית זבח • ואם אין
 קרבן ליחל • תמורם אערוף שבה • ונבהר לִי מזבח •
 עשה משפט וצדקה : לִי גאלמתי דומיה • מאין עבודת
 פהנים • ואיך אשיר בשביה • ואספו לויי אמונים • ועל
 כל זאת אודה יה • כי הוא נעלה בדינים • לנו בוששת
 הפנים ולך הצדקה : לִי חלף קרבנות פדר • תפלת
 תראה • בזכרי על הסדר • עבודת משרתים פאי • היכל
 חדר בחדר • ושמעו מבשר במראה • וזרחה לכם יראי
 שמי שמש צדקה • לִי מגישי מנחה בצדקה :

Wherever the words (So let it be, &c.) occur at the end of the verses, repeat from "So let it be," till "instead of meat-offering."

O my people! be not silent, and cease not from praying in the place of burnt-sacrifice and offerings made by fire, prepare the appointed supplication as a meat offering offered unto the Lord in righteousness. The faithful prince of the Lord, the first of my trustful patriarchs,¹ rose up early, and prepared his prayers in place of the daily morning offering,² and because he believed in the Lord he counted it to him for righteousness. So let it be counted to us when we offer prayers instead of meat-offering! His only son, with whom he was favored in his hundredth year, and who was bound on the altar of stones prayed towards evening,³ and God graciously accepted his prayer, which he substituted for the evening offering to propitiate his Lord, like the man (the high-priest), who, on the day of atonement, took his hands full of sweet incense beaten small. (So let it be, &c.) He who dwelt in his tent, and tarried all night in the hallowed spot, offered prayers instead of a multitude of pieces of fat, when he approached the slaughter-house, and if at present no sacrifice can be offered, I will prepare hymns of praise instead thereof, for is not to do judgment and justice more acceptable to the Lord than sacrifice? (So let it be, &c.) I am dumb with silence, I am without sacerdotal service, how shall I sing in captivity, when my faithful Levites are taken away; nevertheless I will praise the Lord, who even in judgment sheweth himself sublime; aye, ours is confusion of faces, and to thee belongeth righteousness. (So let it be, &c.) Let my prayer be considered as a substitute for the fat of the sacrifices, for in praying I remember the order of the service, how the ministering priests entered the inner chambers of the temple, and in the vision heard a voice proclaim, "But unto you that fear my name shall the sun of righteousness arise!" (So let it be, &c.)

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed," &c., pp. 11, 12.

¹ According to tradition Abraham instituted the Morning prayer.

² According to tradition Isaac instituted the afternoon service.

³ According to tradition Jacob instituted the evening prayer, and on the spot where he tarried all night the holy temple was subsequently erected.

The Congregation responds—

The Reader says—

רַחֲמָנָא אֲדָכֵר לָן קַיִמִּיָּה דְּאַבְרָהָם רַחֲמָנָא • בְּדִילוּ יַעְבוֹר :
 רַחֲמָנָא אֲדָכֵר לָן קַיִמִּיָּה דְּיִצְחָק עֲקִידָא • בְּדִילוּ יַעְבוֹר :
 רַחֲמָנָא אֲדָכֵר לָן קַיִמִּיָּה דְּיַעֲקֹב שְׁלִימָא • בְּדִילוּ יַעְבוֹר :
 רַחֲמָנָא אֲדָכֵר לָן קַיִמִּיָּה דְּיוֹסֵף צַדִּיקָא • בְּדִילוּ יַעְבוֹר :
 רַחֲמָנָא אֲדָכֵר לָן קַיִמִּיָּה דְּמֹשֶׁה נְבִיא • בְּדִילוּ יַעְבוֹר :
 רַחֲמָנָא אֲדָכֵר לָן קַיִמִּיָּה דְּאַהֲרֹן כֹּהֵנָא • בְּדִילוּ יַעְבוֹר :
 רַחֲמָנָא אֲדָכֵר לָן קַנְאוּתִיָּה דְּפִנְחָם קִנְיָאָה • בְּדִילוּ יַעְבוֹר :
 רַחֲמָנָא אֲדָכֵר לָן קַיִמִּיָּה דְּדָוִד מְשִׁיחָא • בְּדִילוּ יַעְבוֹר :
 רַחֲמָנָא אֲדָכֵר לָן צְלוּתִיָּה דְּשְׁלֹמֹה מַלְכָּא • בְּדִילוּ יַעְבוֹר :
 רַחֲמָנָא תוּב מְרוּגָנָךְ • וְלֹא נִהְדַּר רִיקָם מִן קַדְמָךְ :

וַיַּעְבוֹר אֵל מֶלֶךְ Say

אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ • אֵל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כָּלֵה • תִּאֲהוּ
 יָדְךָ בְּמִשְׁפָּט • בָּבֹא תוֹכַחַתָּה נִגְדָּךְ • שְׁמִינוּ מִכַּפְּרֶךְ
 אֵל תִּמְחַ • גִּשְׁתָּךְ לַחֲקוֹר מוֹסֵר • רַחֲמֶיךָ יִקְדָּמוּ רִגְזָךְ •
 דִּלּוֹת מַעֲשִׂים בְּשׁוֹרְךָ • קָרֵב צַדֵּק מֵאַלְיָךְ • הוֹרֵנוּ
 בּוֹעֲקֵנוּ לָךְ • צוּרָה יִשׁוּעַתָּנוּ בְּמַפְגֵּיעַ • וְתָשִׁיב שְׁבוּת
 אֱהָלֵי תָם • פִּתְחוּ רְאֵה כִּי שָׁמָּנוּ • זְכוֹר נֶאֱמַתָּ • עֲדוּת
 לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוּ • הוֹתֵם תַּעֲוֹדָה תַּתִּיר • סוֹדְךָ
 שִׁים בְּלִמּוּדְךָ • טַבּוֹר אֲגֹן הַפֶּהֶר • נָא אֵל יַחֲסֵר הַמָּוֶג • יְהִי
 דַּע אֶת אֲשֶׁר יִדְעוּךָ • מִנֵּר אֶת אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ • כִּי
 תָשִׁיב לְבַצְרוֹן • לְכוֹדִים אֲסִירֵי הַתְּקוּהָ :
 רַבּוֹן עוֹלָמִים קוֹדֵם כָּל דְּבַר אֵין לִי פֶה לְהַשִּׁיב וְלֹא

The Congregation respond at the end of each verse "for his sake he will forgive."

O merciful Lord! remember on our behalf thy covenant with Abraham the beloved,—for his sake he will forgive.

O merciful Lord! remember on our behalf thy covenant with Isaac, who had himself bound on the altar,—for his sake, &c.

O merciful Lord! remember on our behalf thy covenant with Jacob, the pious one,—for his sake, &c.

O merciful Lord! remember on our behalf the merit of the virtuous Joseph,—for his sake, &c.

O merciful Lord! remember on our behalf thy covenant with Moses, the prophet.—for his sake, &c.

O merciful Lord! remember on our behalf thy covenant with Aaron, the priest,—for his sake, &c.

O merciful Lord! remember on our behalf the zeal of Phineas, the zealous,—for his sake, &c.

O merciful Lord! remember on our behalf thy covenant with David, the anointed,—for his sake, &c.

O merciful Lord! remember on our behalf, the prayer of Solomon, the king,—for his sake, &c.

O merciful Lord! turn from thy wrath, so that we may not return empty from thy presence.

Say "Omnipotent King," "And the Eternal passed," &c.. pp. 11, 12.

O our God, and God of our fathers! Do not make a full end of us. Check thy punishing hand in judgment; though convicted guilt come before thee, do not blot our name from thy book! When thou comest to search our conduct, let thy tender mercies anticipate thy wrath; when thou seest the poverty of our deeds, assist us with thy righteousness; teach us when we cry unto thee; command our salvation when we entreat thee, and bring again the captivity of Jacob's tents. Behold, their gates are desolate; remember thy promise that the law shall not be forgotten out of the mouths of their seed! Break the seal of the testimony, and reveal thy secret to those who study thee, so that they who diffuse light may never lack the seasoning of truth. O Lord, acknowledge those who acknowledge thee, have mercy on those who call upon thee, and bring back the prisoners of hope to the stronghold.

O Sovereign of the Universe! before all things I have no

מִצַּח לְהַרִּים רֹאשִׁי בִּי מִפְּנֵי שְׁעוֹנוֹתֵי רַבּוֹ מַלְמְנוֹת
 וְחֹטְאֹתֵי עֲצָמוֹ מִסֵּפֶר וּכְמִשָּׂא כְּבֹד יִכְבְּדוּ מִמֶּנִּי : מִתּוֹדָה
 אֲנִי לִפְנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי בִּכְפִיפַת רֹאשׁ . בִּכְפִיפַת קוֹמָה .
 בִּכְנִיעַת חֵיל . בַּחֲלִישוֹת פֶּה . בְּשִׁבִּירוֹת לֵב . בְּנִמְיכוֹת
 רוּחַ . בְּקִידָה . בְּכִרְיעָה . בְּהִשְׁתַּחֲוִיָּה . בְּאַיְמָה . בְּבַעַת
 בְּרִתָּת . בְּזִיעַ . בַּחֲלָהוּל . בִּידְרָאָה . בְּמוֹרָא . אוֹמֵר אֲנִי
 לִפְנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי מִקְצַת מַעֲשֵׂי הָרָעִים . וּמִדְרָכֵי הַמְּכֻעָרִים .
 וּמִפְּעֻלֵּי הַמְּקוֹלְקָלִים לְאוֹמְרָם אִי אֲפָשֶׁר . לְבָרָרָם אֵין
 בִּי כֹחַ . לְגַלוֹתָם לֹא אֶעֱצוֹר חֵיל . לְדַבָּרָם לֹא אֶדַּעַם .
 לְהַגִּידָם אֵינִי כֹדַאי . לְתַבּוּעַ עֲלֵיהֶם סְלִיחָה וּמַהֲלִיָּה
 וְכִפְרָה . מָה אֲנִי מָה חַיִּי . אֲנִי הֶבֶל וְרִיק . אֲנִי רָמָה
 וְתוֹלָעָה . אֲנִי עֶפֶר וְאַפֵּר . בּוֹשׁ אֲנִי מִחֻטָּאִי . וּמוֹכֵלָם
 אֲנִי מִפְּשָׁעֵי . אֵין לִי פֶתַח חוֹן פֶּה לְהִתּוֹדוֹת לִפְנֶיךָ גָּדוֹל
 עוֹנֵי מִנְּשָׂא . עֲצָמוֹ פֶּשַׁעֵי מִסֵּפֶר . בּוֹשָׁתִי וְגַם נִכְלַמְתִּי .
 בְּגִנְבַּת הַנִּמְצָא בַּמַּחֲתָרֶת :

רַבּוֹן הָעוֹלָמִים אִם עֲמַדְתִּי לִפְרֹשׁ אֶת חֻטָּאִי וּלְבִאֲרָם
 יְכַלֶּה הַזְּמַן וְהֵם לֹא יִכְלוּ : עַל אֵיזָה מֵהֶם אֶתְּבַע . וְעַל
 אֵיזָה מֵהֶם אֶבְקֶשׁ . וְעַל אֵיזָה מֵהֶם אֶתּוֹדָה . עַל הַכָּלֵל
 אוֹ עַל הַפָּרִט . עַל הַנִּסְתָּרוֹת אוֹ עַל הַנִּגְלוֹת . עַל
 הָרֵאשׁוֹנוֹת אוֹ עַל הָאַחֲרוֹנוֹת . עַל הַהֲדָשׁוֹת אוֹ עַל
 הַיִּשְׁנוֹת . עַל הַטְּמוּנוֹת אוֹ עַל הַנוֹדְעוֹת . עַל הַנּוֹכְרוֹת
 אוֹ עַל הַנִּשְׁכָּחוֹת מִמֶּנִּי . יוֹדַע אֲנִי בְּעֲצָמֵי שְׁאֵין בִּי לֹא

mouth to reply, nor forehead to lift up my head, because my iniquities are too numerous to be counted, and my sins too great to be told, and their burden is too heavy for me. I now confess before thee, O Lord my God, with bowed down head, with bent attitude, with diminished strength, with enfeebled power, with a broken heart, with humble spirit, with prostration and genuflexion, with dread and terror, with tremor and trembling, with fear and awe, I declare before thee, O Lord my God, a small portion of my wicked deeds, and crooked ways, and contemptible works; to tell them *wholly* is impossible, to set them forth clearly I have not the power, to reveal them I lack strength; I know not how to utter them, I am unable to shew them, and what am I, and what is my life that I should ask pardon and forgiveness for them? Alas! I am vanity and emptiness, a worm and an insect, dust and ashes; I am ashamed because of my sins, and confounded because of my transgressions; I have no excuse to plead before thee, mine iniquity is greater than I can bear, my transgressions are too numerous to be told, I am ashamed and confounded, even as a thief who is found breaking up.

O Sovereign of the Universe! if I attempted to set forth my sins, and to declare them, the time would be spent, but they would not come to an end; I am at a loss for which of them to ask pardon, or which of them to confess! Is it to be the whole of them collectively, or each individuals in, the secret or the open ones, the first or the latter, the new or the old, the hidden or the known ones, those that I remember, or those which I have forgotten?

קצח

תפלת יום כפור קטן

תורה ולא חכמה • לא דעת ולא תבונה לא צדקה ולא
ישרות • ולא גמילות חסדים • אבל אני סכל ולא יודע •
בער ולא מבין • גזלן ולא נאמן • הייב ולא זכאי •
רשע ולא צדיק • רע ולא טוב • וכל מעשים רעים
עשיתי • וכל עברות רעות עשיתי • ואם אתה דן אותי
במעשי • אוי לי ווי לי אהה עלי אויה על גפשי • ואם
תבקש לנקותי במטהר וכמצרף כסף • לא ישאר ממני
מאומה • כי אני בקש לפני אש • וכעצים יבשים לפני
האור • כסף סיגים מצופה על הרש • הבל הבלים אין
בו ממש :

במה אקדם או מה רפואה אבקש • כבן סורר ומרה
הייתי בעבד מורד על אדוני • בתלמיד חולק על
רבו • את אשר טהרתי טמאתי • ואשר טמאת טהרתי •
את אשר הטהרתי אסרתי • ואשר אסרתי הטהרתי • את
אשר אהבתי שנאתי • ואשר שנאתי אהבתי • את אשר
הקלתי החממתי • ואשר החממתי הקלתי • את אשר
קרבתי רחקתי • ואשר רחקתי קרבתי • אך לא להביסך
נתפונתי • ובעצות מצח באתי לבקש סליחה מלפניך
שמתי פני בפלב העותי מצח פזונה וגשתי לפניך
בבושת פנים • וכן כתוב ומצח אשה זונה הירה לך
מאנת הכלם :

רבון העולמים • לא על עצמי בלבד אני מתפלל

I am well aware that there is not in me either law or wisdom, knowledge or intelligence, virtue or uprightness, and that I am destitute of acts of beneficence; but I am foolish and ignorant, brutish and not intelligent; treacherous and not faithful; guilty and not innocent; wicked and not righteous; bad and not good; I have committed all sorts of wicked deeds, and have heinously transgressed; and if thou shouldest judge me according to my deeds, woe unto me, and unto my soul! Or if thou shouldest seek to purify me as one purifieth and refineth silver, nothing would be left of me, for I am as a stubble in the fire, as dry wood in the flame; a potsherd covered with silver dross, vanity of vanities without any substance!

Wherewith shall I come before the Lord, or what remedy shall I seek? I have been as a stubborn and refractory son, as a slave who rebels against his master, as a pupil who disputeth with his teacher. What thou hast declared clean, I have pronounced unclean; and what thou hast declared unclean, I have pronounced clean; what thou hast permitted I have declared forbidden; and what thou hast forbidden I have declared permitted; what thou lovest I hated, and what thou hatest I loved; what thou hast declared slight, I have pronounced important, and what thou hast declared important I have pronounced slight; what thou hast drawn nigh I have removed, and what thou hast removed I have drawn nigh. Aye, was it not my intention to provoke thee? and is it not presumption in me to ask pardon? I have set my face like a dog, and assumed the impudence of a harlot; I have approached with confusion of face; and is it not thus written, "Thou hadst a harlot's forehead, thou refusedst to be ashamed?"¹

O Sovereign of the Universe! it is not for myself alone that I

¹ Jer. iii. 2.

ומתודה כי אם בפעדי ובעד קהלך העומדים לפניך •
 ואף על פי שאני ראוי ולא זכאי להתודות על-עצמי
 וכל-שכן על-אחרים אבל כי דרכך להאריך אפק ומדתך
 להעביר קצפק ומנהגך לרחם על בריותך וביותר לשבים
 אליך ומודים לפניך ועוזבים ומתנחמים על פשעיהם
 ולא מכסים אותם שכן פתוב מכסה פשעיו לא יצליח
 ומודה ועוזב ירוחם ומציל את נפשו מדינה של גיהנם :

רבון העולמים מנהג בית דינך הצדק לא כמנהג בתי
 דינין של בני אדם • שמדת בני אדם כשהוא תובע
 את חברו בממון אל-הבית דין או אר-השופט אם יכפור
 ינצל מן הממון ואם יודה מתחייב ליתן • ובית דינך
 הצדק לא כן הוא אלא אם יכפור אדם אוי לו ואוי
 לנפשו • ואם מודה ועוזב אתה מרחמהו :

רבון העולמים לולי חטאינו ופשעינו לא היינו בוששים
 ונכלמים ועל מה היינו מתודים כי אי אפשר לו לאדם
 לבקש על חטא והוא לא חטא • ולא יודע עוז רחמיד
 אלא בהעבירך חטאת יראיך ולא על עצמי בלבד אני
 מתודה כי אם בפעדי ובעד כל קהלך : יהי רצון
 מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתכפר לנו על כל

pray and confess, but for myself and thy congregation which is standing in thy presence ; and although I am not worthy of confessing for myself, and much less on behalf of others, yet it is thy way to be long-suffering, and, thine attribute to stay thy hot displeasure, and thy custom to have compassion on thy creatures, especially on those who return unto thee, and confess before thee, and forsake and repent of their transgressions, and cover them not, for thus it is written, " He that covereth his sins shall not prosper ; but whoso confesseth and forsaketh them shall have mercy,"¹ and saveth his soul from being condemned to the Gehinnom.²

O Sovereign of the Universe ! the custom of thy righteous tribunal is not as the custom of human tribunals ; for man's practice is this, if any one sue his neighbour for money before the tribunal, or the judge, and the latter denieth the debt, he is acquitted, and if he confesseth he is sentenced to pay : not thus is it with thy righteous tribunal ; but on the contrary, if man denieth his guilt, woe unto him and his soul ; but if he confesseth and forsaketh, thou hast mercy on him.

O Sovereign of the Universe ! were it not for our sins and transgressions, we should not be ashamed and confounded ; and what is it we confess ? For it is impossible for man to ask pardon for a sin if he have not sinned. But thy mighty compassion can only be manifested when thou pardonest the sins of those who fear thee. And it is not for myself alone I confess, but for myself and all thy congregation. May it then be acceptable in thy presence, O Lord our God ! and the God of our fathers, to grant us

¹ Prov. xxviii. 13.

² i. e., perdition.

תפלת יום כפור קטן

חטאתינו ותסלח לנו על כל עונותינו ותמחל לנו על כל פשעינו :

אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלתנו • ואל-
תתעלם מתחנו • שאין אנו עזי-פנים וקשי-עורף •
לומר לפניך • אלהינו ואלהי אבותינו • צדיקים אנחנו
ולא חטאנו • אבל אנחנו ואבותינו חטאנו :

אשמנו • בגדנו • גזלנו • דברנו דופי • העוינו •
והרשענו : זדנו • חמסנו • טפלנו שקר • יעצנו רע • כזבנו •
לצנו • מרדנו • נאצנו • סרדנו • עוינו • פשענו • צרדנו •
קשינו עורף • רשענו • שחתנו • תעבנו • תעינו • תעתענו •
סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים • ולא שוה לנו •
ואתה צדיק על כל הפא עלינו • כי אמת עשית •
ואנחנו הרשענו :

אשמנו מפל-עם • בושנו מפל-דור • גלה ממנו משוש •
דוה לבנו בחטאנו • הוחרפל אונינו • ונפרע פארנו •
זבול בית-מקדשנו • חרב בעונינו • טירתנו היתה לשמה •
יופי אדמתנו לזרים • פחנו לנכרים : ועדין לא שבנו
מתעיתנו • והיך נעז פנינו ונקשה ערפנו • לומר לפניך
• אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו •
אבל אנחנו ואבותינו חטאנו :

remission for, and forgive us all our iniquities and transgressions, and to pardon all our sins.

Our God, and the God of our fathers, may our prayers come before thee, and withdraw not thyself from our supplications; for we are not so shameless or so hardened, as to declare in thy presence, O Eternal, our God! and the God of our fathers, that we are righteous, and have not sinned: verily (we confess) we and our fathers have sinned.

We have trespassed, we have dealt treacherously, we have stolen, we have spoken slander, we have committed iniquity, and have done wickedly, we have acted presumptuously, we have committed violence, we have framed falsehood, we have counselled evil, we have uttered lies, we have scorned, we have rebelled, we have blasphemed, we have revolted, we have acted perversely, we have transgressed, we have oppressed, we have been stiffnecked, we have acted wickedly, we have corrupted, we have done abominably, we have gone astray and have caused others to err; we have turned aside from thy excellent precepts and institutions, and which hath not profited us: but thou art just concerning all that is come upon us; for thou hast dealt most truly, but we have done wickedly.

We are more guilty than any other people, more ashamed than any other generation. Our mirth is gone from us, our hearts are faint because of our sins; *the place of* our desire is devastated; our ornament is dashed to pieces; our holy temple is destroyed through our iniquities; our palaces have become a desolation; our beautiful land belongeth to strangers, our strength to others. Yet, still we have not returned from our error, and how shall we now be so presumptuous and so insolent as to say before thee, O Lord, our God, and God of our ancestors, that we are righteous and have not sinned: verily (we confess) we and our fathers have sinned.

Say "We have trespassed," till "we have done wickedly," page 18.

לְעִינֵינוּ עֲשֹׂקוּ עֲמָלָנוּ • מִמִּשְׁךְ וּמִדֶּחַ מִמֶּנּוּ • נִתְּנוּ עָלֵינוּ • סִבְלָנוּ עַל־שִׁבְמֵנוּ • עֲבָדִים מְשֻׁלוּ בָנוּ • פֹּדֶק אֵין מִיָּד • צָרוֹת רַבּוֹת סִבְבוּנוּ • קָרְאוּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ • רַחֲמֵי מִמֶּנּוּ בַּעֲוֹנֵינוּ • שִׁבְנוּ מֵאַחֲרֶיךָ • תַּעֲנֵנוּ וְאַבְדָּנוּ : וְעַד־יָן לֹא שִׁבְנוּ מִתַּעֲוִיתֵנוּ • וְהֵיךְ נַעֲזֹב פָּנֵינוּ וְנִקְשָׁה עַרְפָּנוּ • לֹא־מֵרָא לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ • צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חַטָּאנוּ • אָבֵל אֲנַחְנוּ וְאַבּוֹתֵינוּ חַטָּאנוּ :

Say אֲשֶׁמֶנּוּ as in the preceding page.

אֵל אֶרֶץ־אֲפִים אַתָּה • וּבַעַל־הַרְחֵמִים נִקְרָאתָ • וְדָרְךָ תִּשׁוּבָה הוֹרִיתָ • גְּדֹלַת רַחֲמֶיךָ וְחֶסֶדְךָ תִּזְכּוֹר הַיּוֹם וּבְכָל־יּוֹם לְזֵרַע יִדִּידֶיךָ : תִּפֶּן אֱלֵינוּ בְּרַחֲמִים • כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל־הַרְחֵמִים : בְּתַהֲנוֹן וּבַתְּפִלָּה פָּנֶיךָ נִקְרָא : כְּהוֹדַעְתָּ לְעֵזְרוֹ מִקֶּדֶם : מִחֶרֶן אֶפֶד שׁוּב • כְּמוֹ בְּתוֹרַתְךָ כְּתוּב : וּבְצֹל פְּנֶיךָ נִחְסֶה וְנִתְּלוֹן • כִּי־וָיָרָד יְיָ בַּעֲנָן : תִּעֲבֹר עַל־פְּשַׁע וְתִמְחָה אִשָּׁם • כִּי־וַיִּתְּצַב עַמּוֹ שָׁם : תִּאֲזִין שׁוֹעֲתָנוּ וְתִקְשִׁיב מֶנּוּ מֵאֵמֶר • כִּי־וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְיָ וְשֵׁם נֶאֱמָר :

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא : יְיָ • יְיָ • אֵל • רַחוּם • וְחַנוּן • אֶרֶץ־אֲפִים • וְרַב־חֶסֶד • וְאֶמֶת • נִצֵּר חֶסֶד לְאֱלֹפִים • נִשְׁאָ עֵז וּפִשֵּׁעַ • וְחַטָּאָה • וְנִקְרָא : וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנָנוּ

Before our eyes hath our substance been plundered, torn, and stripped from us; they put their yoke upon us, and we had to bear it on our shoulders; slaves ruled over us, and no one delivered us from their hands; many troubles compass us about, we called upon thee, O Lord, our God, but thou wast far from us because of our iniquities: we turned from thee, went astray and perished. Yet, still we have not returned from our error, and how shall we now be so presumptuous and so insolent as to say before thee, O Lord, our God, and God of our ancestors, that we are righteous, and have not sinned: verily (we confess) we and our fathers have sinned.

Say "We have trespassed," till "we have done wickedly," as in preceding page.

O Omnipotent! thou art long-suffering, and art called the Lord of mercy; and therefore hast thou taught us the way of repentance; O remember the greatness of thy mercy and kindness to the offspring of thy beloved, on this and every other day. O regard us with mercy for thou art the Lord of compassion. With prayer and supplication we approach thy presence, as thou didst make known of old to Moses the meek. O turn from thy fierce anger, as it is written in thy law. O may we be shielded and lodged in the shadow of thy wings, as on the day when thou, O Eternal, didst descend in a cloud. O pass by our transgression, and blot out our guilt, as on the day when thou didst stand there with Moses, on Mount Sinai. O hearken to our cry, and accept our prayer, as on the day when thou didst proclaim the name Eternal! and there it is said,

"And the Eternal passed by before him (Moses) and proclaimed: The Eternal is the immutable eternal being; an omnipotent God, merciful and gracious, long-suffering, and abundant in beneficence and truth; keeping mercy unto thousands, forgiving iniquity, transgression, and sin, and acquitting. Par-

תפלת יום כפור קטן

וּלְהַטְאֲתָנוּ וּנְחַלֶּתָנוּ : סֶלַח-לָנוּ אֲבִינוּ בִּי-הַטְּאֲנוּ מְחַל-
 לָנוּ מִלִּבְנוּ בִּי-פָשְׁעֵנוּ : בִּי-אַתָּה יי טוֹב וְסֶלַח וְרַב-
 חֶסֶד לְכָל-קְרִיאָה :

חַטָּאנוּ צוּרָנוּ • סֶלַח לָנוּ יוֹצְרָנוּ :

The Ark is opened.

Say once שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד :

Say twice בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעַד :

Say seven times יי הוּא הָאֱלֹהִים :

Say once יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעַד :

The Ark is closed.

עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אֲבֹתֵנוּ • עֲנֵנוּ פֶּחַד יִצְחָק עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ
 אֲבִיר יַעֲקֹב עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ מִן דְּוָד עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי
 הַמִּרְפָּבָה עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ הָעוֹנֶה בַּעַת רָצוֹן עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ הָעוֹנֶה
 בַּעַת צָרָה עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ הָעוֹנֶה בַּעַת רַחֲמִים עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ
 רַחוּם וְחַנוּן עֲנֵנוּ • רַחֲמָנָא עֲנֵנָּן • רַחֲמָנָא פְּרוּק • רַחֲמָנָא
 דִּיתְמַלִּי רַחֲמִין עֲלֵן וְעַל כָּל-אֲנָשִׁי בִּיהֲנָא וְעַל כָּל-אַהֲנָא
 יִשְׂרָאֵל וּמַחֲשׁוּכָא לְנִהוּרָא אַפְקִינָן בְּרִיל שְׁמֵךְ רַבָּא :

The Reader says Kaddish.

If the eve of the New Moon is on Sabbath or Sunday the Psalm in page 190 is said instead of the following—

לְמַנְצַח עַל-הַגִּתִּית מִזְמוֹר לְדָוִד : יי אֲדֹנָינוּ מֶה-אֲדִיר
 שְׁמֵךְ בְּכָל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּנֶּה הוֹדֶךְ עַל-הַשָּׁמַיִם : מִפִּי
 עוֹלָלִים וַיִּנָּקִים יְפֹדֶת עוֹ לְמַעַן צוֹרְרֶיךָ לְהַשְׁבִּית אוֹיֵב

don thou our iniquity and our sin, and take us for thy heritage. Forgive us, O our Father, for we have sinned : pardon us, O our King ! for we have transgressed. For thou, O Lord ! art good, and ready to pardon, and of abundant mercy unto all those who call on thee."

We have sinned, O our Rock, pardon us, O our Creator !

The Ark is opened.

Say once—

Hear, O Israel, the Lord our God, the Lord is One !

Say twice—

Blessed be the name of his glorious kingdom for ever !

Say seven times—

The Lord he is God !

Say once—

The Lord doth reign, the Lord hath reigned, the Lord will reign for ever and ever !

The Ark is closed.

Answer us, God of Abraham ; O answer us ! Answer us, O thou, the reverence of Isaac ; O answer us ! Answer us, mighty God of Jacob ! O answer us ! Answer us, O thou the shield of David ; O answer us ! Answer us, God of the chariot ; O answer us ! Answer us, O thou who answerest in an acceptable time ; O answer us ! Answer us, O thou who answerest in time of distress ; O answer us ! Answer us, O thou who answerest in time of mercy ; O answer us ! Answer us, thou who art merciful and gracious ! O answer us ! most merciful Lord, O answer us. Most merciful Lord, redeem us ; most merciful Lord, have abundant compassion on us, on all our household, and on all our brethren, the house of Israel, and bring us forth from darkness into light, for the sake of thy great name.

If the Eve of New Moon is on Sabbath or Sunday the Psalm, page 190, is said instead of the following—

O Lord, our Lord, how excellent is thy name in all the earth ! who hast set thy glory above the heavens. Out of the mouth of babes and sucklings hast thou ordained strength because of thine enemies, that thou mightest still the enemy and the avenger.

וּמִתְנַקֵּם : בִּי־אֲרָאָה שְׁמִיךָ מַעֲשֵׂה אֲצִבְעֶיךָ יָרַח
 וְכוֹכָבִים אֲשֶׁר כּוֹנְנָתָה : מִה־אָנוּשׁ בִּי־תִזְכְּרֵנוּ וּבֶן־אָדָם
 כִּי תִפְקְדֵנוּ : וְתַחֲסֶרְהוּ מַעַט מֵאֱלֹהִים וְכָבוֹד וְהָדָר
 תַּעֲטֶרְהוּ : תַּמְשִׁילֵהוּ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ כֹּל שֶׁתָּה תַּחֲתֵּה
 רִגְלָיו : צָנָה וְאַלְפִים כָּלָם וְגַם בְּהִמּוֹת שָׂדֵי : צִפּוֹר
 שָׁמַיִם וְדָגֵי הַיָּם עֹבֵר אֲרָחוֹת יָמִים : יי אֲדַלְּנֵנוּ מִה־
 אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל־הָאָרֶץ :

Say עלינו. A Mourner says Kaddish.

פזמון לברית מלה

When a Circumcision takes place the following is said—

Wherever the words והשב or ושוב occur at the end of the verse repeat alternately the whole of the verses beginning והשב and ושוב.

זְכוֹר בְּרִית אַבְרָהָם וַעֲקֹדֶת יִצְחָק . וְהִשָּׁב שְׁבוֹת
 אֱהִי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ : אוֹת בְּרִית בִּינִי
 וּבִינְךָ אֲבִינוּ . לְמִי הַחוֹתֶמֶת הַכָּר נָא כִּי אִם בְּכַשְׂרֵנוּ .
 כָּרַת בְּרִית תּוֹחֲלָתֵנוּ . זְכוֹר וְאֵל תִּפְרַר בְּרִיתְךָ אֲתָנוּ .
 וְשׁוּב בְּרַחֲמִים עַל שְׁאֵרֵי יִשְׂרָאֵל . וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן
 שְׁמֶךָ : רַחֲמִיךָ זְכוֹר לְהַלְבִּין בְּשָׁלֵג אוֹדֶם . הִבַּט לְבָרִית
 בְּנִיךָ נָא תִפְדֶּם . קוֹל יַעֲקֹב אִישׁ תָּם הִקְדֶּם . זְכוֹר
 עֲדִתְךָ קִנִּית קָדֶם : וְהִשָּׁב טַפִּי אוֹהֲבֶיךָ עַד בִּינְךָ וּבִין

When I consider thy heavens, the work of thy fingers, the moon and the stars which thou hast ordained ; what is man that thou art mindful of him ? and the son of man that thou visitest him ? For thou hast made him a little lower than the angels, and hast crowned him with glory and honour. Thou madest him to have dominion over the works of thy hands ; thou hast put all *things* under his feet : all sheep and oxen, yea, and the beasts of the field ; the fowl of the air, and the fish of the sea, *and whatsoever* passeth through the paths of the seas. O Lord, our Lord, how excellent is thy name in all the earth !

Say "It is incumbent on us." A Mourner says Kaddish.

When a Circumcision takes place, the following is said—

Remember the covenant of Abraham, and the binding of Isaac on the altar, and bring back the captives of the tents of Jacob, and save us for the sake of thy name. It is a sign of covenant between me and thee, our Father, who but we still bear this seal on his flesh ?¹ Thou hast entered into this covenant with us : and O turn with compassion towards the remnant of Israel, and save us for the sake of thy name. Remember thy mercy, and let the red sin become white as snow ; look on the covenant, and redeem thy children, anticipate the prayer of Jacob, the pious man, and remember the congregation which thou hast purchased of old. The blood of thy beloved ones is a witness between thee and them ; let it be kept, we beseech thee, as a perpetual sign for thy servants, that thou, O Almighty God,

יְדִידִיךָ • נָא הָדֵם לְאוֹת לְמִשְׁמֶרֶת לַעֲבָדֶיךָ • חֹזֶק דּוֹרֶשׁ
 דְּמִים שֶׁפָּכוּ דְמֵי חֲסִידֶיךָ • זְכוּר רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחֲסִידֶיךָ •
 וְשׁוּב דּוֹרֶשׁ דְּמִים דּוֹן דִּינֵנו • הָשֵׁב שְׂבָעִתִּים אֶל חֵיק
 מַעֲנֵנו • חֲנֹם נִמְכְּרֵנוּ וְלֹא בִכְסֵף פָּדֵנוּ • מִקִּדְשֶׁךָ הַשָּׁמַיִם
 לַעֲיֵנֵנו • וְהָשֵׁב שְׁבוּרַת אֶהְיֶי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן
 שְׁמֶךָ •

mayest require the blood of thy saints, which hath been shed ; remember thy mercy, O Lord, and thy loving-kindness. O thou, who avengest blood, judge our cause, return it sevenfold to those who afflict us ; we have been sold for nought, O redeem us without ransom. Raise up thy desolated temple before our eyes, and bring back the captives of the tents of Jacob, and save us for the sake of thy name.